

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

2500

EX LIBRIS
ROUSSEAU
D1

X 125/15

Ο Μ Η Ρ Ο Υ Ε Π Η .

HOMERI ET HOMERIDARUM
OPERA ET RELIQUIAE.

EX RECENSIONE
FRID. AUG. WOLFII.

VOL. III.

L I P S I A E,
APUD BIBLIOPOLAM G. I. GÖSCHEN. 1807.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

H O M E R I
O D Y S S E A.

EX
VETERUM CRITICORUM NOTATIONIBUS
OPTIMORUMQUE EXEMPLARIUM FIDE
NOVIS CURIS RECENSITA.

BIBLIOTHEQUE S. J.
Les Fontaines
CHANTILLY

P A R S I.

L I P S I A E,
APUD BIBLIOPOLAM G. I. GÖSCHEN. 1807.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Α.

S U M M A R I U M.

Invocata Musa, ut Ulyssem canat ab everea Troia errantem, et, amissis omnibus sociis, domum redeuntem (1 - 10), narratio ducitur ab eo tempore, quo Calypsus insulam ille relicturus est. Absente enim Neptuno, cuius ira virum iam dudum reditu arcebat, decretum fit in concilio deorum, ut Calypso eum ab Ogygia insula discedere domumque reverti sinat (11 - 95): Minerva autem, quae id maxime agit, in Ithacam ad filium ipsius pubescentem festinat, ubi magna turba procorum, nuptiis Penelopes imminantium, Ulysis copias quotidianis conviviiis absumit (96 - 112). Apud eos aeger animi Telemachus assidens reverenter excipit deam, Mentae, Taphiorum regis, specie indutam, quae ipsum variis sermonibus ad spem patris propediem reducis videndi excitat, hortaturque ad concionem Ithacensium agendam, in qua procorum iniurias palam accuset, et ut ipse statim, de patre sciscitatum, ad Nestorem ac Menelaum proficiscatur, recens ab erroribus regressos (113 - 318). Mox, ubi ex oculis evanuit dea, non sine indicio numinis, Phe-mius, procorum epulis adhibitus, canere orditur de infelici navigatione Achivorum; quo argumento offensa Penelope cantorem ad alia revocare conatur: sed a filio libere reprehenditur, qui nunc primum etiam cum prociis contumacius generosa simplicitate expostulat, et in crastinum indicit concionem, haud dissimulato consilio suo (319 - 419). Interim flexo in vesperam die proci a cantu et saltatione cubitum discedunt domos, ipseque Telemachus dormitum it (420 - 444).

Johnson sculp.

Reimer del.

ῬΑΕΜΑΝΟΣ.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Λ Σ Α.

Θεῶν ἀγορά. Ἀθηνᾶς παραίνεσις
πρὸς Τηλέμαχον.

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν·
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω·
πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
5 ἀρνύμενος ἣν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων.
ἀλλ' οὐδ' ὧς ἐτάρους ἐρρύσατο, ἰέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·
νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ἑπερίονος Ἥελίοιο
ἦσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.

10 τῶν ἀμόθεν γε, θεὰ, θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,

οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἤδὲ θάλασσαν·

τὸν δ' οἶον, νόστου κεκρημένον ἤδὲ γυναικός,

Νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψῶ, δῖα θεάων,

15 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.

ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περικλομένων ἐνιαυτῶν,

τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι

εἰς Ἰθάκην· οὐδ' ἔνθα κεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,

καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες,

20 νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὲς μενέαινε

ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ, πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι.

Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἔοντας -

Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαΐαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,

οἱ μὲν δυσομένου Τπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος -

25 ἀντιῶν ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἐκατόμβης.

ἔνθ' ὄγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,

30 τόν ρ' Ἀγαμεμνόνιδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέστης·
τοῦ ὄγ' ἐπιμνησθαις, ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα·

Ἦ πόκοι, οἷον δὴ νῦ θεοὺς βροτοὶ αἰτιώωνται!
ἐξ ἡμέων γάρ φασι πάν' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπέρμορον ἄλγε' ἔχουσιν.

35 ὥς καὶ νῦν Αἰγισθος ὑπέρμορον Ἀτρεΐδαο
γῆμ' ἄλοχον μνηστήν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον· ἐπεὶ πρό οἱ εἶπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμπαντες, εὖσσκοπον Ἀργειφόντην,
μήτ' αὐτὸν πτείνειν, μήτε μνάσθαι ἄκοιτιν·

40 ἐκ γὰρ Ὀρέσταιο τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο,
ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἤσ' ἰμείρεται αἷης.
ὥς ἔφαθ' Ἑρμείας· ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
κεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισεν.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
45 ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕκατε κρειόντων,
καὶ λίην κείνός γε εἰοκότι κεῖται ὀλέθρῳ·
ὥς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ἀλλὰ μοι ἄμφ' Ὀδυσῆϊ· διαΐφρονι δαίεται ἥτορ,
δυσμῶρῳ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πῆματα πάσχει,

50 νήσω ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλὸς ἐστὶ θαλάσσης·

νήσος δὲνδρήεσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ναίει,

Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅσπερ θαλάσσης

πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
μακράς, αἱ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν.

55 τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει,

αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν

θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,

ἰέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι

ῆς γαίης, θανέειν ἱμείρεται. οὐδέ νυ σοὶ περ

60 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε! οὐ νύ τ' Ὀδυσσεὺς

Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων,

Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ᾠδύσαο, Ζεῦ;

Τὴν δ' ἀπαμβιβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

τέκνον· ἔμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων!

65 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,

ὅς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, πέρι δ' ἱρὰ θεοῖσιν

ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοῖ οὐρανὸν εὐρύν ἔχουσιν;

ἀλλὰ Ποσειδάων γαῖήοχος ἀσκελὲς αἶει·

Κύπλωπος κερχόλωται, δν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,

70 ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου πρᾶτος ἐστὶ μέγιστον
 πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε Νύμφη,
 Φόρκυος θυγάτηρ, ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντας,
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
 ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων

75 οὔτι κατακτείνει, κλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἷης.
 ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες
 νόστον, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
 ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
 ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν οἶος.

80 Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε πρειόντων,
 εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
 νοστήσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὄνδε δόμονδε·

Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα, διάκτορον Ἀργειφόντην,
 85 νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὅφρα τάχιστα
 Νύμφη εὐπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέα βουλήν,
 νόστον Ὀδυσσεῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.
 αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκην ἐσελεύσομαι, ὅφρα οἱ υἱὸν
 μᾶλλον ἐποτρύνω, καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θεῶω.

90 εἰς ἀγορὴν καλέσαντα καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
 πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἷτε οἱ αἰεὶ
 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς.
 πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἣν που ἀκούσῃ.
 95 ἥδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.

Ἦς εἰποῦσ', ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην,
 ἥδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα' πνοιῆς ἀνέμοιο.
 ἔλτετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκατμέμον ὀξεῖ χαλκῷ,
 100 βριθὺ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε ποτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων ἀΐξασα·
 στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δῆμῳ ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,
 οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου· παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 105 εἰδομένη Ξεῖνφ, Ταφίων ἡγήτορι, Μέντῃ.
 εὔρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας· οἱ μὲν ἔπειτα
 πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
 ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὐς ἔπτανον αὐτοί.
 κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες

Odysseus I. — 109.

THE GREEK MYTHS

110 οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
νίζον καὶ προτίθεντο, ἰδὲ πρέα πολλὰ δατεῦντο.

Τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδής·
ἦστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι, φίλον τετιμημένος ἦτορ,
115 ὁσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν, εἵποθεν ἔλθων
μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν πατὰ δώματα θειή,
τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι, καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεδήμενος, εἴσιδ' Ἀθήνην.
βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ,
120 ἔεινον δηδὰ θύρῃσιν ἐφεστάμεν· ἐγγύθι δὲ στάς,
χεῖρ' ἔλε δεξιτερήν, καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Χαῖρε, ξεῖνε, παρ' ἄμμι φιλήσεται· αὐτὰρ ἔπειτα
δείπνου πασδάμενος μυθήσεται, ὅττεός σε χρή.
125 Ὡς εἰπὼν ἤρπείθ', ἥ δ' ἔσκετο Παλλὰς Ἀθήνη.
οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
δουροδόκης ἔντοσθεν ἐυξόου, ἔνθα περ ἄλλα
ἔρχε' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἵστατο πολλὰ·

130 αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἶσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πετάσας
 καλὸν, δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρήνου ποσὶν ἦεν.
 πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
 μνηστῆρων· μὴ ξείνος ἀνιῆεῖς ὄρυμαγδῶ,
 δείπνῳ ἀδδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθών.

135 ἥ δ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποικομένοιο ἔροιτο.
 χέρνιβα δ' ἀμφίκολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ, χρυσαίῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νίφασθαι· παρὰ δὲ ἔεσθην ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,

140 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
 [δαιτρὸς δὲ πρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
 παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα·]
 κήρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἶνοχοεύων.

Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγῆνορες· οἱ μὲν ἔπειτα

145 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔρευναν·
 σῖτον δὲ δμῳαὶ παρενήνεον ἐν πανέοισιν·
 ποῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέφαντο ποτοῖο.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.

- 150 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο
 μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμῆλει,
 μολπή τ' ὀρχηστὺς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
 πῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκεν
 Φημίω, ὅς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη·
- 155 ἦτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν.
 αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 ἄγχι στῶν κεφαλῇν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·
 Ξεῖνε φίλ', ἧ καὶ μοι νεμεσήσεται, ὅττι κεν εἴπω·
 τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδή,
 160 ῥεῖ', ἐπεὶ ἀλλότριον βίοντι νήποινον ἔδουσιν,
 ἀνέρος, οὗ δὴ που λεύκ' ὀστέα πύθεται ὄμβρῳ,
 κείμεν' ἐπ' ἡκείρου, ἧ εἰν ἅλι πῦμα κυλίνδει.
 εἰ κεῖνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοῖατο νοστήσαντα,
 πάντες κ' ἀρησαῖατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι,
 165 ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε.
 νῦν δ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, οὐδέ τις ἦμιν
 θαλπωρὴ, εἴπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 φησὶν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ' ὦλετο νόστιμον ἦμαρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως πατάλεξον·

170 τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆς;
 ὅπκοίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
 ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωνται;
 οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὄτομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.
 καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ.

175 ἦε νέον μεθέκεις, ἦ καὶ πατρῷός ἐσσι
 ἑξίνος; ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἄνδρες ἡμέτερον δῶ
 ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

180 Μέντης Ἀρχιάλαιο θαῖφρονος εὐχομαι εἶναι
 υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
 νῦν δ' ὧδε ἔδν νηϊ κατήλυθον ἡδ' ἐτάροισιν,
 πλέων ἐπὶ οἴνοκυ πόντον ἐκ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
 ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἰθῶνα σίδηρον.

185 νηὺς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν ἐκ' ἀγροῦ νόσφι πόληος,
 ἐν λιμένι Πρίθρῳ, ὑπὸ Νηΐφ ὕληεντι.
 ἑξίνοι δ' ἀλλήλων πατρῷοι εὐχόμεθ' εἶναι
 ἐξ ἀρχῆς, εἴπερ τε γέροντ' εἵρηαί ἐπελθῶν
 Λαέρτην ἦρῶα τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε

- 190 ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πῆματα πάσχειν,
 γρηῖ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἣ οἱ βρῶσιν τε πόσιν τε
 παρτιθεῖ, εὖτ' ἄν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσιν,
 ἐρπύζοντ' ἀνὰ γυνὸν ἀλωῆς οἶνοπέδοιο.
 νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι,
 195 σὸν πατέρ'· ἀλλὰ νυ τόνγε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου.
 οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀλλ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
 νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
 ἄγριοι, οἳ που κείνον ἐρυκανόως ἀέκοντα.
 200 αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
 ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὥς τελέεσθαι οἴω,
 οὔτε τι μάντις ἑὼν, οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς·
 οὔτοι ἔτι δηρόν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
 ἔσσεται, οὐδ' εἴπερ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχησιν·
 205 φράσσεται ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
 ἀλλ' ἤγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατὰλεξον,
 εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος παῖς εἷς Ὀδυσῆος.
 αἰνῶς γὰρ πεφαλὴν τε καὶ ὄμματα παλὰ ἔοικας
 κείνῳ· ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισιν,

210 πρίν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι

Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλῃς ἐπὶ νηυσίμ·

ἐκ τοῦδ' οὐτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἶδον, οὐτ' ἐμὲ κεῖνος.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·

τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

215 μῆτηρ μὲν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι· αὐτὰρ ἔγωγε

οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις ἐὼν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.

ὥς δὴ ἔγωγ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς

ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἐοῖς ἐπὶ γῆρας ἔτετμεν·

νῦν δ', ὃς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,

220 τοῦ μ' ἔκ φασι γενέσθαι· ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεεῖνεις.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

οὐ μὲν τοι γενεήν γε θεοὶ νῶνυμνον ὀκίσσω

θῆκαν, ἐπεὶ σέγε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως πατάλεξον·

225 τίς δαῖς, τίς δὲ ὄμιλος ὃδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;

εἰλαπίνῃ ἢ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.

ὥς τε μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσιν

δαίνυσθαι πατὰ δῶμα· νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ,

αἵσχεα πόλλ' ὀρύων, ὅστις πινυτός γε μετέλθοι.

230 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδδα·

Ξεῖν'· ἐπεὶ ἄρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάξ·

μέλλεν μὲν ποτε οἶκος ὄδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων

ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κείνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν·

νῦν δ' ἐτέρως ἐβάλοντο θεοὶ κακὰ μητιέωντες·

235 οἱ κείνον μὲν αἴστον ἐποίησαν περὶ πάντων

ἀνθρώπων. ἐπεὶ οὖν κε θανόντι περ ὧδ' ἀπαρτίμην,

εἰ μετὰ οἷς ἐτάροισι δάμῃ Τρώων ἐνὶ δῆμῳ,

ἦε φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν·

τῷ πέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,

240 ἠδὲ κε καὶ ᾧ παιδί μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω.

νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἀρπυιαι ἀνηρεΐσαντο·

ᾧ γετ' αἴστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε

πάλλλιπεν· οὐδ' ἔτι κείνον ὀδυρόμενος στεναχίζω

οἶον, ἐπεὶ νῦ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.

245 ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,

Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,

ἠδ' ὅσσοι κρاناὴν Ἰθάκην κάτω κοιρανέουσιν,

τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.

ἢ δ' οὐτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτήν

250 ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαβρβαίσουσι καὶ αὐτόν.

Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη·
ὦ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποικορμένου Ὀδυσῆος
δεύη, ὃ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
255 εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν, δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσιν
σταίῃ, ἔχων κήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
τοῖος ἐὼν, οἷόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ' ἐνόησα,
οἶκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο·
260 ὥρτετο γὰρ καὶ κεῖσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς,
φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
ιοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν οὖ οἱ
δῶκεν, ἐπεὶ ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας·
ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς·
265 τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς,
πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
ἦ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἥε καὶ οὐκί,
οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα,

270 ὅπως κε μνηστῆρας ἀκώσσαι ἐκ μεγάροιο.

εἰ δ', ἄγε νῦν ξυνίει, καὶ ἐμῶν ἐμκάζεο μύθων·

αὔριον εἰς ἀγορὴν καλίσσας ἥρωας Ἀχαιούς,

μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔσταν.

μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερά σκιδνασθαι ἄνωχθι·

275 μητέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμίζεσθαι,

ἂψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο·

οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα

πολλὰ μάλ', ὅσση ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.

σοὶ δ' αὐτῷ πυκνῶς ὑποθήσομαι, αἶ κε πίθηται·

280 νῆ' ἄρσας ἐρέτησιν εἰκόσιν, ἥτις ἀρίστη,

ἔρρεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἴχομένοιο·

ἢν τίς τοι εἴπησι βροτῶν, ἢ ὅσσαν ἀκούσης

ἐκ Διός, ἦτε μάλαστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.

πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἔλθῃ, καὶ εἴρεο Νέστορα διόν·

285 κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·

ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοντον καὶ νόστον ἀκούσης,

ἢ τ' ἂν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·

εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσης, μῆδ' ἔτ' ἐόντος,

Ὀδυσσεύς. Ι.

2

290 νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 σῆμά τέ οἱ χεῦναι, καὶ ἐπὶ πτέρεα πτερεῖξαι
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξης,
 φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

295 ὅπως κε μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν
 κτείνῃς, ἥ ἐ δόλω ἢ ἀμφοδόν· οὐδέ τί σε χρὴ
 νηϊάας ὀχρεῖν, ἐπεὶ οὐκ ἐτι τηλίκος ἐσσί.
 ἢ οὐκ αἶψαις, οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστῃς
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,

300 Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα·
 καὶ σὺ, φίλος – μάλ' αὖ γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε –
 ἄλκιμος ἔσς, ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἥδη
 ἡδ' ἐτάρους, οἳ κού με μάλ' ἀσφαλδῶσι μένοντες·

305 σοὶ δ' αὐτῶ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζω μύθων.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 ἔειν', ἦτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
 ὥστε πατὴρ ᾧ παιδί, καὶ οὐποτε λήσομαι αὐτῶν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,

310 ὄφρα λοεσσάμενός τε, τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
 δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
 τιμῆεν, μάλα καλόν, ὃ τοι κειμήλιον ἔσται
 ἐξ ἐμεῦ· οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσιν.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

315 μὴ μ' ἔτι νῦν πατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδῶτο.
 δῶρον δ', ὅττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγει,
 αὐτίς ἀνερχομένῳ δόμεναι οἰκόνδε φέρεσθαι,
 καὶ μάλα καλὸν ἔλῶν· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμισβῆς.

Ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰπαῦς ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

320 ὄρνις δ' ὥς ἀνδραῖα διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
 θῆκε μένος καὶ δάρδος, ὑπέμνησέν τέ ἐ πατρός
 μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν. ὃ δέ, φρεσὶν ἦσι νοήσας,
 θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὄϊσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
 αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπώχετο ἰσόθεος φῶς.

325 Τοῖσι δ' αἰδοῖς αἶδε περιπλυτός, οἱ δὲ σιωπῇ
 εἴατ' ἀκούοντες· ὃ δ' Ἀχαιῶν νόστον αἶδεν
 λυγρόν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.

Τοῦ δ' ὑπερνώθεν φρεσὶ σύνθετα θέσκιον αἰοδῆν
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια·

330 κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσατο οἷο δόμοιο,

οὐκ οἷη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο.

ἢ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,

στῇ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,

ἄντα παρειάων σφαιμένη λιπαρὰ κρήδεμνα.

335 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.

δακρυσάσα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν·

Φήμε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδα,

ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τάτε ἀλείουσιν ἀοιδοί·

τῶν ἔν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἱ δὲ σιωπῇ

340 οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποκαύε' ἀοιδῆς

λυγρῆς, ἥτε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ

τείρει· ἐκεῖ με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.

τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω, μεμνημένη αἰεὶ

ἀνδρός, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

345 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·

μῆτερ ἐμὴ, τί τ' ἄρα φρονέεις ἐρίηρον ἀοιδόν

τέρπειν, ὅππῃ οἱ νόος ὄρνυται; οὐ νύ τ' ἀοιδοὶ

αἵτιοι, ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς αἴτιος, ὅστε δίδωσιν

ἀνδράσιν ἀλφειστῆσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἐκάστω.

350 τούτω δ' οὐ νέμεσις, Λαγαῶν παλὸν οἶτον αἰδεῖν·

τὴν γὰρ αἰοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,

ἣτις ἀκουόντεςσι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται.

σοὶ δ' ἐπιτολμάτω παρδίῃ καὶ θυμὸς ἀκούειν·

οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ

355 ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο.

ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,

ἰστόν τ' ἡλαπάτῃν τε, καὶ ἀμφικόλοισι πέλενε

ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἄνδρεςσι μελήσει

πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ πρᾶτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.

360 Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκόνδε βεβήκει·

παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.

ἐς δ' ὑπερῷ' ἀκαβᾶσα σὺν ἀμφικόλοισι γυναιξίν,

κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὕπνον

ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

365 Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρά σκιόνετα·

πάντες δ' ἡρήσαντο παρὰι λεχέεσσι κλιθεῖναι.

τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·

Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,

νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς

370 ἔστω· ἐπεὶ τόγε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν αἰδοῦ·
 τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆν.
 ἦ ὦθ' ἐν δ' ἀγορῇ νδε καθεζώμεσθα κίωντες
 πάντες, ἴν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
 ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαίτας,
 375 ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
 εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωϊτερον καὶ ἄμεινον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοντος νήποιον ὀλέσθαι,
 πείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
 αἳ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι καλίνιτιτα ἔργα γενέσθαι·
 380 νήποινοὶ κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὀλοισθε.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες οὐδ' ἔν χεῖλεσι φύντες,
 Τηλέμαχον θαύμαζον, δ' θαρσαλέως ἀγόρευεν.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐκλείδεος υἱός·
 Τηλέμαχ', ἦ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
 385 ὑπαγόρην τ' ἔμμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν·
 μή σέγ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
 ποιήσειεν· ὁ τοι γενεῇ πατρῴϊόν ἐστιν.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
 Ἀντίνο', ἦ καὶ μοι νεμεσήσεται, ὅττι κεν εἶπω;

390 καὶ κεν τοῦτ' ἐθέλωμι, Διὸς γε διδόντος, ἀρέσθαι.

ἢ φῆς τοῦτο πάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τεύχθαι;

οὐ μὲν γάρ τι πακὸν βασιλεύεμεν· αἰψά, τέ οἱ δῶ

ἀφνειὸν πέλεται, καὶ τιμηέστερος αὐτός.

ἀλλ' ἦτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι

395 πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἡδὲ παλαιοί.

τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάναε δῖος Ὀδυσσεύς;

αὐτὰρ ἐγὼν αἰκαιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο

καὶ δμῶων, οὐδε μοι ληϊσάτο δῖος Ὀδυσσεύς.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβιον παῖς, ἀντίον ἠΐδα

400 Τηλέμαχ', ἦτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,

ὅστις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·

πτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις, καὶ δώμασιν ὄσῃ ἀνάσσοις.

μὴ γὰρ ὄγ' ἔλθοι ἀνὴρ, ὅστις σ' ἀέκοντα βίηφιν

πτήματ' ἀπορβαίσει, Ἰθάκης ἔτι ναιετάωδης.

405 ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ εἰνοίοιο ἔρεσθαι

ὅππόθεν οὗτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξ εὐχεται εἶναι

γαίης· ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρά;

ἢ τί ν' ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἔρχομένοιο.

ἢ ἔόν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ' ἱκάνει;

410 οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινεν
γινώμεναι! οὐ μὲν γάρ τι κακῶ εἰς ὧπα ἔφκει.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤδα·
Εὐρύμαχ', ἦτοι νόστος ἀπώλετο πατὴρς ἐμοῖο·
οὐτ' οὖν ἀγγελίης ἔτι πείθομαι, εἵποθεν ἔλθαι,
415 οὔτε θεοπροπίης ἐμκάζομαι, ἦντινα μήτηρ,
ἔς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον, ἔξερέηται.
Εἰῖνος δ' οὗτος ἐμδὸς πατρῷος ἐν Τάφου ἐσπίν·
Μέντης δ' Ἀρχιλόιο· δαΐφρονος εὖρεται εἶναι
υἱός; ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.

420 Ὡς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνων.
οἱ δ' εἰς ὄρχηστὺν τε καὶ ἡμερόεσσαν ἀοιδὴν
τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἔλθεῖν.
τοῖσι δὲ φερπόμενοισι μέλυσ ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν·
δὴ τότε παγκλείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.

425 Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περιπακλῆος αὐλῆς
ὕψηλός δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
ἐνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
τῷ δ' ἄρ' ἄμ' αἰδομένας δαΐδας φέρε· πέδῳ εἰδυῖα
Εὐρύκλει', Ὡπὸς θυγάτηρ Πεισήροριδας·

- 430 τήν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἰοῖσιν,
 πρωθήβην ἔτ' εἰούσαν, εἰκοσάβοια δ' ἔδωκεν·
 ἴσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν,
 εὐνῇ δ' οὐ ποτ' ἔμικτο· χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·
 ἥ οἱ ἄμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καί ἐ μάλιστα
 455 δμῳάων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα.
 ᾧῖξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο·
 ἔζετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυε χιτῶνα·
 καὶ τὸν μὲν γραιῖς πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν.
 ἥ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
 440 πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖς λεχέεσσιν,
 βῆ ῥ' ἵμεν ἐκ θαλάμοιο· θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνη
 ἀργυρέη· ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
 ἔνθ' ὄγε παννύχιος, πεκαλυμμένος οἷος ἄώτῳ,
 βούλευε φρεσὶν ἥσιν ὁδόν, τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Β.

S U M M A R I U M.

Ithacensibus postero mane ad concilium vocatis, Telemachus queritur contumeliam domus et profligationem bonorum, atque populi misericordiam et auxilium implorat (1 - 79). Antinous, ex principibus procorum, culpa in Penelopen translata, finem malorum fore negat, nisi ipsa nupserit alicui, aut ad Icarium patrem redeat (80 - 128). Respondenti Telemacho, et turbam domo excedere aperte iubenti, aquilae praetervolantes auspiciū faciunt, quod infaustum procis interpretatus vates Halitherses rideatur ab Eurymacho (129 - 207). Ita quum nihil effectum videt, altercatione protracta, iuvenis navem postulat, qua Pylum et Spartam vehatur percunctatum de patre; sed irrisum hac quoque spe frustratur dissoluta concio (208 - 259). Inde in litore solus veneratur Minervam, quae Mentoris cuiusdam specie adstans ei instructam navem et se ipsam navigationis comitem pollicetur (260 - 295). Statim domum reversus Eurycleam promam cibaria itineri parare iubet, inscia matre (296 - 381); Minerva autem ex populo socios colligit, navique ab Noëmone accepta et deducta ambo vesperi solvunt ex portu (382 - 454).

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ Β.

Τρακησίων ἀγορά. Τηλεμάχου
ἀποδημία.

Ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος Ἥως,
ῶρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσεῆος φίλος υἱός,
εἵματα ἐσσύμενος· περὶ δὲ εἶφος ὄξυ θέρ' ὤμφ·
ποσσί δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο παλὰ πέδιλα·
5 βῆ δ' ἴμεν ἐν θαλάμοιο, θεῶ ἐναλίγκιος ἄντην.
αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγχοισι πέλευσεν,
κηρύσσειν ἀγορήνδε κερηκομόωντας ἄχαιούς·
οἱ μὲν ἐπήρυσσον, τοὶ δ' ἡγείρογτο μάλ' ὤκα.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγαρθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,

- 10 βῆ ῥ' ἵμεν εἰς ἀγορήν, καλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε κύνας πόδας ἀργοὶ ἔποντο·
 θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη.
 τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θεῶντο·
 ἔζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῃ, εἴξαν δὲ γέροντες.
- 15 τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
 ὅς· ῥῆ γῆραϊ κυφὰς ἔην, καὶ μυρία ἤδη.
 καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἄμ' ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν,
 Ἄντιφος αἰχμητής· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύνλῳψ
- 20 ἐν σπηΐ γλαφυρῷ, πύματον δ' ὠπλίσσατο δόρπον.
 τρεῖς δὲ οἱ ἄλλοι ἔσαν· καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὀμίλει,
 Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώϊα ἔργα·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ λήθεται, ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.
 τοῖς ὄγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
- 25 Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω·
 οὔτε ποθ' ἡμετέρῃ ἀγορῇ γένητ', οὔτε θώοκος,
 ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς διὸς ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν.
 νῦν δὲ τίς ᾧδ' ἡγείρε; τίνα χρεῖω τόσον ἵκει,
 ἢ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ προγενέστεροί εἰσιν;

- 30 ἡέ τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
 ἦν χ' ἡμῖν σάφα εἰπὼι, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;
 ἡέ τι δῆμιον ἄλλω πιφάσκεται ἡδ' ἀγορεύει;
 ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, δνήμενος! εἶδε οἱ αὐτῶ
 Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ,τι φρεσὶν ἦσι μενοινᾶ.
- 35 Ὡς φάτο· καῖρε δὲ φήμη Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
 οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ᾔστο, μενδύνησεν δ' ἀγορεύειν·
 στῆ δὲ μέση ἀγορῇ· σηπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
 κήρυξ· Παισῆνωρ, κεπνυμένα μῆδεα εἰδώς.
 πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος πρόσέειπεν·
- 40 Ὡ γέρον, οὐχ ἐκὰς οὗτος ἀνὴρ – τάχα δ' εἴσεαι αὐτός –
 ὃς λαὸν ἡγεῖρα· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἰνάνει.
 οὔτε τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
 ἦν χ' ὑμῖν σάφα εἶπω, ὅτε πρότερός γε πυθοίμην,
 οὔτε τι δῆμιον ἄλλω πιφάσκομαι, οὐδ' ἀγορεύω·
- 45 ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὃ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ
 δοιά· τὸ μὲν, κατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὃς ποτ' ἐν ὑμῖν
 τοῖσδεσσιν βασίλευε, πατήρ δ' ὥς ἡπιος ἦεν·
 νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μείζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
 πάγχυ διαρρᾶίσει, βίοντον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει.

50 μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέτραον οὐκ ἐθέλουσιν,
 τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἱες, οἱ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι·
 οἱ πατὴρς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρέγασιν νέεσθαι,
 Ἰκαρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἐδνῶσαιτο θύγατρα,
 δοίη δ', ὧ κ' ἐθέλοι, καὶ οἱ περᾶρισμένους ἔλθοι.

55 οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἥματα πάντα,
 βοῦς ἱερεύοντες καὶ δῖς καὶ πίνοντας αἶγας,
 εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε αἶθοπα οἶνον,
 μασιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔκ' ἀνὴρ,
 οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρῇ ἀπὸ οἴκου ἀμύναι.

60 ἡμεῖς δ' οὐ νύ τι τοῖσι ἀμυνέμεν — ἧ καὶ ἔπειτα
 λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα, καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλήην —
 ἧ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναιμις γε παρείη.
 οὐ γὰρ ἔτ' ἀνστρετὰ ἔργα τετεύχεται, οὐδ' ἔτι καλῶς
 οἶκος ἐμὸς διόλωλε· νεμεσσήθητε καὶ αὐτοί,

65 ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους,
 οἱ περιναιετάουσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
 μήτι μεταστρέψωσιν, ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
 λίσσομαι ἡμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἠδὲ Θέμιστος,
 ἦτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἡμὲν λύει ἠδὲ καθίζει·

70 σρέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἷον ἐάσατε πένθει λυγρῷ
 τείρεσθ'· εἰ μὴ ποῦ τι πατήρ ἐμός, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 δυσμενέων κᾶκ' ἔραξεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
 τῶν μ' ἀποτινύμενοι, κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
 τούτους ὀτρύνοντες· αἰετοὶ δέ κε κέρδιον εἶη.

75 ὑμέας ἐσθέμεναι κειμήλιά τε πρόβασίν τε·
 εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἂν ποτε καὶ τίσις εἶη.
 τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστν ποτικτυσσοίμεθα μύθῳ.
 χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθεῖ·
 νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.

80 Ὡς φάτο· πωδόμενος, ποτὶ δὲ σιῆπτρον βάλε γαίῃ,
 δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα.
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὔτε τις ἔτλη
 Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
 Ἀντίνοος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν·

85 Τηλέμαχ' ὑπαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες,
 ἡμέας αἰσχύνων! ἐθέλοις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
 σοὶ δ' οὔτι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἰτιοὶ εἰσιν,
 ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν.
 ἥδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτας, τάχα δ' εἴσι τέταρτον,

Ὀδυσσ. I.

90 ἐξ οὗ ἀπέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν·

πάντας μὲν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἐκύστω,

ἀγγελίας προΐεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.

ἦ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξεν·

στησαμένη μέγαν ἰστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὄφαινεν,

95 λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν·

κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάναε διὸς Ὀδυσσεύς,

μῖμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος

ἐκτελέσω - μή μοι μεταμῶνια νήματ' ὀληται -

Λαέρτη ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν

100 Μοῖρ' ὅλοη καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·

μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶδων νεμεσῇσῃ,

αἷ κεν ἄτερ σπείρου κῆται, πολλὰ πτεατίσσας.

ὥς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπεῖθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.

ἔνθα καὶ ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἰστόν,

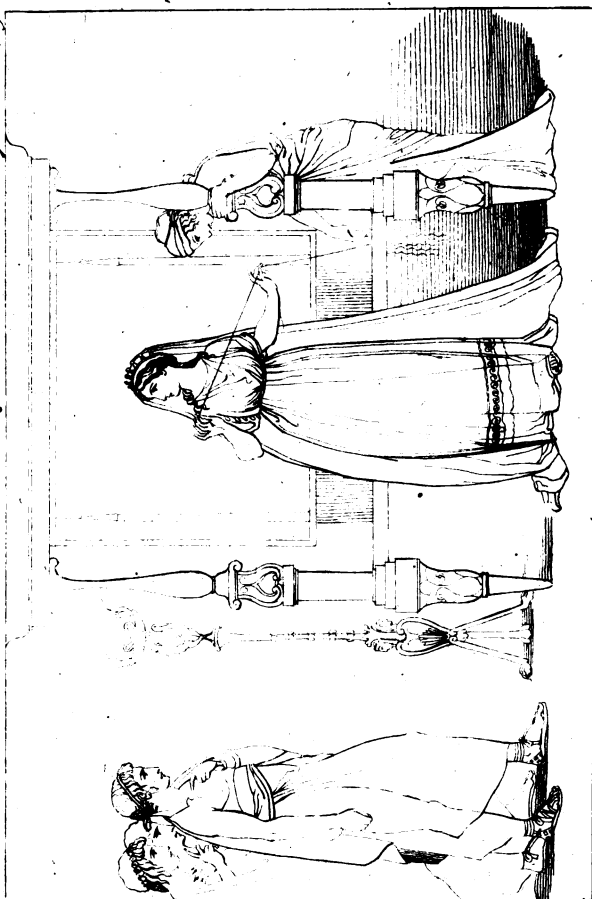
105 νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.

ὥς τρίετες μὲν ἔλῃθε δόλω, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιοὺς·

ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπῆλυθον ὦραι,

καὶ τότε δὴ τις ἔειπε γυναικῶν, ἦ σάφα ἦδη,

καὶ τήνγ' ἀλλύουσιν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἰστόν.

110 ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.

σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἴν' εἰδῆς

αὐτὸς σῶ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάῳτες Ἀχαιοί.

μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι

τῷ, ὅτεώ τε πατὴρ κέλεται, καὶ ἀνδάνει αὐτῇ.

115 εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσει γε πολὺν χρόνον νῆας Ἀχαιῶν,

τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμόν, ἃ οἱ κέρι δῶκεν Ἀθήνη,

ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλάς,

κέρδεά θ', οἷ' οὐπω τιν' ἀπούμεν οὐδὲ παλαιῶν,

τάων, αἳ πάρος ἦσαν ἐὺπλοκαμίδες Ἀχαιαί,

120 Τυρώ τ' Ἀλκμήνη τε, εὐστέφανός τε Μυκῆνη·

τάων οὐτις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείη

ἤδη· ἀτὰρ μὲν τοὔτό γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησεν —

τόφρα γὰρ σὺν βίότον τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται,

ὄφρα κε κείνη τοὔτον ἔχη νόον, ὄντινά οἱ νῦν

125 ἐν στηθεσσι τιθεῖσι θεοί· μέγα μὲν κλέος αὐτῇ

ποιεῖτ', αὐτὰρ σοίγε ποθὴν πολέος βίοτοιο·

ἡμεῖς δ' οὐτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἔμεν, οὔτε πη ἄλλη,

πρίν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν, ᾧ κ' ἐθέλῃσιν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·

- 130 Ἀντίνο', οὐπως ἔστι δόμων ἀέλουσαν ἀπῶσαι,
 ἦ μ' ἔτεχ', ἦ μ' ἔθρεψε· πατήρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,
 ζῶει ὃγ' ἦ τέθνηκε· κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν
 Ἰκαρίῳ, αἶ κ' αὐτὸς ἐκὼν ἀπὸ μητέρα πέμπω.
 ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
 135 δώσει· ἐπεὶ μήτηρ στυγεράς ἀρήσεται Ἑρινῦς,
 οἴκου ἀπερχομένη· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
 ἔσσεται· ὥς οὐ τοῦτον ἐγὼ ποτε μῦθον ἐνίψω.
 ὑμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
 ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαΐτας,
 140 ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
 εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωϊττερον καὶ ἄμεινον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοντον νήποιον ὀλέσθαι,
 κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἶν ἐόντας,
 αἶ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
 145 νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὀλοισθε.
 Ὡς φάτο Τηλέμαχος· τῷ δ' αἰετῶ εὐρύοπα Ζεὺς
 ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
 τῷ δ' ἔως μὲν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο,
 πλησίω ἀλλήλοισι τιταιομένω πτερύγεσσιν·

150 ἄλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἰκέσθην,
 ἔνθ' ἐπιδινηθέντε τιναξάσθην πτερὰ πολλὰ,
 ἐς δ' ἰδέτην πάντων πεφαλάς, ὅσσοντο δ' ὄλεθρον·
 δρυφαμένω δ' ὀνύχασσι παρειάς, ἀμφὶ τε δειράς,
 δεξιῶ ἥϊξαν διὰ τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.

155 θάμβησαν δ' ὄρνιθας, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν·
 ὠρμηναν δ' ἀνὰ θυμόν, ἅπερ τελέεσθαι ἔμελλον.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἀλιδέρσης
 Μαστορίδης· ὁ γὰρ οἷος ὀμηλικίην ἐπέλαστο,
 ὄρνιθας γνῶναι, καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι·

160 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ,ττι· κεν εἴπω·
 μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πιφασκόμενος τάδε εἶρω.
 τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
 δὴν ἀπάνευθε φίλων ὦν ἔσσεται, ἀλλὰ που ἤδη
 165 ἐγγὺς ἐὼν, τοῖςδεσσι φόνον καὶ Κῆρα φυτεύει
 πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν πακὸν ἔσται,
 οἱ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείελον. ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φραζώμεσθ', ὥς κεν παταπάσομεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 παυέσθων· καὶ γὰρ σφιν ἔφαρ τόδε λωῖόν ἐστιν.

- 170 οὐ γὰρ ἀκείρητος μαντεύομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς·
 καὶ γὰρ ἐκείνῳ φημὶ τελευτηθῆναι ἅπαντα,
 ὥς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 Ἀργεῖοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 φῆν, κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἅπο πάντας ἑταίρους,
 175 ἄγνωστον πάντεσσιν εἰποστῶ ἐνιαυτῶ
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ἦνδα·
 ᾧ γέρον, εἰ δ', ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν,
 οἴκαδ' ἰὼν, μή πού τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
 180 ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
 ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς Ἥελιοιο
 φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναῖσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ᾤλετο τῆλ'· ὥς καὶ σὺ καταφθίσσαι σὺν ἐκείνῳ
 ᾤφελες! οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
 185 οὐδέ κε Τηλέμαχον πεχολωμένον ᾧδ' ἀνιείης,
 σῶ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος, αἶ κε πόρησιν.
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ κε νεώτερον ἄνδρα, παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδώς,
 παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,

190 αὐτῷ μὲν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται·

[πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεται εἶνεκα τῶνδε·]

σοὶ δέ, γέρον, θωὴν ἐπιθήσομεν, ἣν κ' ἐνὶ θυμῷ

τίνων ἀσφάλλης· χαλεπὸν δέ τοι ἔσσεται ἄλγος.

Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός·

195 μητέρ' ἐὼν ἐς πατρός ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι·

οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτύνουσιν ἔδνα

πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.

οὐ γὰρ πρὶν παύσεσθαι ὄτομαι νῆας Ἀχαιῶν·

μνηστύος ἀργαλῆς· ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμπης,

200 οὔτ' οὖν Τηλέμαχον, μάλα περ πολύμυθον ἔοντα·

οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ', ἦν σύ, γεραιέ,

μυθέαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.

χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδέ ποτ' ἴσα

ἔσσεται, ὄφρα πεν ἦγε διατρίβῃσιν Ἀχαιοὺς

205 ὃν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα,

εἶνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας

ἐρχόμεθ', ὥς ἐπιεικὲς ὀπιέμεν ἐστὶν ἐκάστω.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·

Εὐρύμαχ' ἠδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί.

210 ταῦτα μὲν οὐχ ὁμέας ἔτι λίσσομαι, οὐδ' ἀγορεύω·

ἤδη γὰρ τὰ ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.

· ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἵκος' ἐταίρους,

οἳ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.

εἼμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,

215 νόστον πευσόμενος πατρός δὴν οἰχομένοιο·

ἦν τίς μοι εἴπησι βροτῶν, ἥ ὄσσαν ἀκούσω

ἐκ Διός, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.

εἰ μὲν κεν πατρός βίοτον καὶ νόστον ἀκούσω,

ἦ τ' ἂν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·

220 εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσω, μηδ' ἔτ' ἐόντος,

νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαίαν;

οἴμ' αὖτέ οἱ χεύω, καὶ ἐπὶ κτέρεα πτερεῖξω

πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.

Ἦτοι ὄγ' ὥς εἰπὼν πατ' ἄρ' ἔζετο. τοῖσι δ' ἀνέστη

225 Μέντωρ, αἶψ' ὃν Ὀδυσῆος ἀμόμονος ἦεν ἐταῖρος,

καὶ οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,

πεῖθεσθαι τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν·

ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ἥέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ,ττι κεν εἴπω·

230 μήτις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἥπιος ἔστω
 σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἵσιμα εἰδώς,
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη, καὶ αἵσυλα ῥέζοι.
 ὥς οὔτις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
 λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν.

235 ἀλλ' ἦτοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὔτι μεταίρω
 ἔρδειν ἔργα βίαια πακοῤῥαφίησι νόοιο·
 σφὰς γὰρ παρθέμενοι πεφαλὰς, κατέδουσι βιαίως
 οἶκον Ὀδυσσῆος, τὸν δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
 νῦν δ' ἄλλω δήμῳ νεμεσίζομαι, οἷον ἅπαντες
 240 ἦσθ' ἄνεφ, ἀτὰρ οὔτι παθαπτόμενοι ἐπέεσσιν
 παύρους μνηστῆρας κατερύκετε, πολλοὶ ἐόντες.

Τὸν δ' Εὐηνορίδης Λειώκριτος ἀντίον ἦῤδα·
 Μέντορ ἀταρτηρὲ, φρένας ἤλεέ, ποῖον ἔειπες,
 ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν! ἀργαλέον δὲ
 245 ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί.
 εἵπερ γάρ π' Ὀδυσσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν,
 δαιτυμένους κατὰ δῶμα ἐὼν μνηστῆρας ἀγανοὺς
 ἐξελάσαι μεγάροιο μενοινήσει' ἐνὶ θυμῷ·
 οὐ κέν οἱ κεχάροιτο γυνή, μάλα περ χατέουσα,

250 ἐλθόντ'· ἀλλὰ κεν αὐτοῦ ἀειπία πότμον ἐπίσποι,
 εἰ κλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἔκαστος·
 τούτῳ δ' ὀτρυνέει Μέντωρ ὁδὸν ἧδ' Ἀλιδέρης,
 οἷτε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρῴοι εἰσιν ἐταῖροι.

255 ἀλλ', ὅτῳ, καὶ δηρὰ καθήμενος, ἀγγελιάων
 πεύσεται εἰν Ἰθάκῃ, τελέει δ' ὁδὸν οὔποτε ταύτην.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὰ πρὸς δῶμασ' ἔκαστος·
 μνηστῆρες δ' ἐς δῶματ' ἔσαν θείου Ὀδυσῆος.

260 Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθε κιὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
 χεῖρας νιψόμενος πολιῆς ἁλὸς, εὔχετ' Ἀθήνῃ·

Κλυθί μοι, ὃ χθιζὸς θεὸς ἦλυθες ἡμέτερον δῶ,
 καὶ μ' ἐν νηϊ κέλευσας ἐπ' ἡεροειδέα πάντον,
 νόστον πευσόμενον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,

265 ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοί,
 μνηστῆρες δὲ μάλιστα, κακῶς ὑπερηγορόντες.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· σχεδόθεν δὲ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

270 Τηλέμαχ', οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσειαι, οὐδ' ἀνοήμων.

εἰ δὴ τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἧῦ,

οἷος ἐκείνος ἦν τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε,

οὐ τοι ἔπειθ' ἄλϊη ὁδὸς ἔσσεται, οὐδ' ἀτέλεστος·

εἰ δ' οὐ κείνου γ' ἐσσι γόνος καὶ Πηνελοκείης,

275 οὐ σέγ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσῃν, ἃ μνοινῶς.

παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται·

οἱ πλέονες πακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.

ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσειαι, οὐδ' ἀνοήμων,

οὐδέ σε πάγχυ γε μήτις Ὀδυσσεύης προλέλοιπεν,

280 ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτήσαι τάδε ἔργα.

τῷ νῦν μνηστήρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε

ἀφραδέων, ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι·

οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον καὶ Κῆρα μέλαιναν,

ὅς δὴ σφι σφεδὸν ἐστίν, ἐπ' ἥματι πάντας ὀλέσθαι.

285 σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἣν σὺ μνοινῶς.

τοῖος γάρ τοι ἐταῖρος ἐγὼ πατρῴός εἰμι,

ὅς τοι νῆα βοὴν στελέω, καὶ ἄμ' ἔφομαι αὐτός.

ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δῶματ' ἰὼν μνηστήρσιν ὁμίλει,

ὄκλισσόν τ' ἦϊα, καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα,

290 οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν,
 δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἐταίρους
 αἰψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι· εἰσὶ δὲ νῆες
 πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέαι ἡδὲ παλαιαί·
 τᾶων μὲν τοι ἐγὼν ἐπιόψομαι, ἥτις ἀρίστη,
 295 ὦκα δ' ἐφοκλίσσαντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, κούρη Διός· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Τηλέμαχος παρέμμενεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν.
 βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιμημένος ἦτορ·
 εὔρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν,
 300 αἶγας ἀνιεμένους, σιάλους θ' εὖοντας ἐν αὐλῇ.
 Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο·
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Τηλέμαχ' ὕπαγόρη, μένος ἄσχετε, μήτι τοι ἄλλο
 ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,
 305 ἀλλὰ μοι ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ὥς τὸ πάρος περ.
 ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοί,
 νῆα καὶ ἐξαίτους ἐρέτας, ἵνα θᾶσσον ἴκηαι
 ἐς Πύλον ἡγαθὴν μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκουήν.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·

310 Ἀντίνο', οὐπως ἔστιν ὑπερφιάλοισι μεδ' ὑμῖν
 δαίνυσθαι τ' ἀκέοντα, καὶ εὐφραίνεσθαι ἔπηλον.
 ἢ οὐχ ἄλλis, ὥς τὸ πάροιθεν ἐκείρατε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 κτήματ' ἐμά, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα;
 νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμι, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων

315 πυνθάνομαι, καὶ δὴ μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμός,
 πειρήσω, ὥς κ' ὕμμι παπὰς ἐπὶ Κῆρας ἰήλω,
 ἢ Πύλονδ' ἐλθὼν, ἢ αὐτοῦ τῶδ' ἐνὶ δῆμῳ.
 εἴμι μὲν — οὐδ' ἀλήη ὁδὸς ἔσσεται, ἣν ἀγορεύω —
 ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος οὐδ' ἐρετῶν
 320 γίγνομαι· ὧς νύ που ὕμμιν εἴσατο κέρδιον εἶναι.

Ἥ ῥα, καὶ ἐν χειρὸς χεῖρα σπάσας Ἀντινόοιο
 ῥεῖα· μνηστῆρες δὲ δόμον κάτα δαῖτα πένοντο.
 οἱ δ' ἐπελώβευον καὶ ἐπερτόμεον ἐπέεσσιν·
 ὧδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηγορέοντων·

325 Ἥ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει·
 ἢ τινας ἐν Πύλῳ ἄξει ἀμύντορας ἡμαθόεντος,
 ἢ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν· ἐπεὶ νύ περ ἵεται αἰνῶς·
 ἢ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει, πείραν ἄρουραν,
 ἐλθεῖν, ὅφρ' ἐνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκη,

330 ἐν δὲ βάλλῃ κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσει.

Ἄλλος δ' αὖτ' εἶπεσθε γέων ὑπερηνορεόντων·
 τίς δ' οἶδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλῃς ἐπὶ νηὸς
 τῆλε φίλων ἀπόληται, ἀλώμενος, ὥσπερ Ὀδυσσεύς;
 οὐτῶ κεν καὶ μᾶλλον ὑφέλλειεν πόνον ἄμυν·

335 κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε
 τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἥδ' ὅστις ὀκυῖοι.

Ὡς φάν· ὁ δ' ὑφόροφον θάλαμον κατεβήσατο πατρός,
 εὐρύν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο,
 ἐσθῆς τ' ἐν χηλοῖσιν, ἄλῃς τ' εὐῶδες ἔλαιον·

340 ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο

ἔστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
 ἐξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες· εἴποτ' Ὀδυσσεὺς·
 οἴκαδε νοστήσειε, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
 κληῖσται δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,

345 δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμὴν νύκτας τε καὶ ἥμαρ

ἔσχε', ἥ πάντ' ἐφύλασσε νόου πολυῖδρείῃσιν,
 Εὐρύκλει', Ὡπὸς θυγάτηρ Πεισηγορίδαο.
 τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη, θάλαμόνδε παλέσσας·
 Μαῖ', ἄγε δὴ μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον

350 ἡδύν, ὅτις μετὰ τὸν λαρώτατος, δν σὺ φυλάσσεις,
 κεῖνον οἶομένη τὸν κάμμορον· εἶποθεν ἔλθοι
 Διογενὴς Ὀδυσσεὺς, θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξας.
 δώδεκα δ' ἔμπλησον, καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας.
 ἐν δέ μοι ἄλφιστα χεῦον εὐρῥαφέεσσι δοροῖσιν·

355 εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς.
 αὐτῇ δ' οἷη ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετέχθω·
 ἐσπέριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὅπποτε κεν δὴ
 μήτηρ εἰς ὑπερῷ' ἀναβῇ, κοίτου τε μέδεται.
 εἴμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 360 νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἣν κου ἀκούσω.

Ὡς φάτο· πώκυσεν δὲ φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 ἔπλετο; πῇ δ' ἐθέλεις ἵεναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,
 365 μούνος ἐὼν ἀγαπητός; ὁ δ' ὦλετο τηλόθι πάτρης
 Διογενὴς Ὀδυσσεὺς ἀλλογενώτῳ ἐνὶ δήμῳ.
 οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
 ὥς κε δόλῳ φθίης· τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσσονται.
 ἀλλὰ μὲν' αὖθ' ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χρὴ

370 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειθ, οὐδ' ἀλάλησθαι.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·

θάρσει, μαῖ· ἐπεὶ οὔτοι ἄνευ θεοῦ ἦδε γε βουλή.

ἀλλ' ὅμοσον. μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι,

πρίν γ' ὅτ' ἂν ἐνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τε γένηται,

375 ἢ αὐτὴν ποθέσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀποῦσαι·

ὥς ἂν μὴ κλαίονσα κατὰ χροῶ καλὸν-λιάπη.

Ὡς ἄρ' ἔφη· γρηῦς δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ἀπώμνυ.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,

αὐτίκ' ἔπειτ' οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν,

380 ἐν δέ οἱ ἄλφιστα χεῦεν εὐρῥαφέεσσι δοροῖσιν·

Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν, μνηστῆρσιν ὁμίλει.

Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντη,

καὶ ῥα ἐκάστω φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·

385 ἐσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει.

ἢ δ' αὖτε Φρονίσιο Νοήμονα φαίδιμον υἱὸν

ῆπτε νῆα θοὴν· ὁ δὲ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.

Δύσετό τ' ἥελιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.

καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' εἵρυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ

390 ὅπλ' ἐτίθει, τάτε νῆες εὖσσελμοι φορέουσιν.

στῆσε δ' ἐπ' ἐσχατιῇ λιμένος, περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
ἀθρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὦτρυνεν ἕκαστον.

Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο·

395 ἔνθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,
πλάζε δὲ πίνοντας· χειρῶν δ' ἔμβαλλε πύκελλα.
οἱ δ' εὖδειν ὥρνυντο πατὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
εἶατ', ἐκεί σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.
αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

400 ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὐναιεταόντων,
Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν·

Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τοι εὐπνήμιδες ἑταῖροι
εἶατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὀρμὴν·
ἀλλ' ἴομεν, μὴ δηρὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.

405 Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
παρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἶχνια βαῖνε θεοῖο.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
εὖρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ παρηκομόωντας ἑταίρους.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο·

Ὀδυσσ. I.

410 . Δεῦτε, φίλοι, ἥϊα φερώμεθα· πάντα γὰρ ἤδη
 ἀθρό' ἐνδ' μεγάρῳ· μήτηρ δ' ἐμοὶ οὔτι πέκυται,
 οὐδ' ἄλλαι δμωαί, μία δ' οἷη μῦθον ἄκουσεν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.
 οἱ δ' ἄρα πάντα φέροντες, εὐσέλμῳ ἐπὶ νηϊ
 415 κάρτεσαν, ὥς ἐκέλευσεν Ὀδυσσεῆος φίλος υἱός.
 ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
 νηϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἔζετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
 ἔζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν·
 ἂν δὲ παῖ αὐτοὶ βάντες, ἐπὶ κληῖσι κάθιστον.

420 τοῖσιν δ' ἵκμενον οὖρον ἴει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ἀκραῇ Ζέφυρον, πελάδοντ' ἐπὶ οἶνοπα πόντον.
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
 ὕπλων ἄπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν.
 ἰστὸν δ' εἰλάτινον ποίλης ἔντοςθε μεσόδμης

425 στῆσαν αἰείαντες, πατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαι·
 ἔλκον δ' ἰστία λευκὰ εὐστρέπτοισι βοεῦσιν.
 ἔκρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ πῦμα
 στεῖρην πορφύρεον μεγάλ' ἔαχε, νηὸς ἰούσης·
 ἣ δ' ἔθρεν πατὰ πῦμα, διακρήσσουσα πέλευθοι.

430 δησάμενοι δ' ἄρα ὄπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο·
λεῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰιγενέτησιν,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκῶπιδι πόρρῃ.
παννυχίη μὲν ῥ' ἦγε καὶ ἦώ πεῖρε κέλευθον.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Γ.

S U M M A R I U M.

Telemachum cum Minerva advenientem comiter excipit Nestor, quum maxime in littore publicis epulis et sacris Neptunio faciendis occupatus (1 - 74). Is vero adolescenti, de patre sciscitanti, nihil novi refert, quippe omnium illius rerum ignarus; sed, quid sibi et aliis ducibus Achivorum in reditu ab excidio Ilii acciderit, et qui ex illis domum reverterint, diligenter enarrat (75 - 200): tum monitis bonisque ominibus ad ulciscendas procorum iniurias excitatum, memorata etiam Agamemnonis caede et laudato Oreste, sceleris ultore, hortatur, ut quam primum pergat ad Menelaum, nuper ex longinquo errore reversum (201 - 323). Ad vesperam, antequam in urbem redeunt Pylii, abit Minerva, quam, in discessu agnitam, veneratur Nestor, et vitulam deae immolaturum se vovet (329 - 394). Ita Telemachus in aedes Nestoris ducitur, et ibi pernoctat (395 - 403). Maue postridie in domo regis privatum sacrum fit Minervae, quo peracto Telemachus cum Pisistrato, Nestoris filio, curru contendit Spartam (404 - 485). Nocte proxima apud Dioclem, principem Pheracorum, deversati, altera Spartam pervchuntur (486 - 497).

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ Γ.

Τ ἄ ἐ ν Π ύ λ ω .

Ἡέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἴν' ἀθανάτοισι φανείη,
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ Ζεΐδωρον ἄρουραν·
οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
5 Ἴξον· τοῖ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,
ταύρους καμμέλανας, Ἐγροσίχθονι κυανοχαίτη.
ἐννέα δ' ἔδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἐνάστῃ
εἶατο, καὶ προὔχοντο ἐνάστοθι ἐννέα ταύρους.
εὐθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεῶ δ' ἐπὶ μηρί' ἔησαν,

10 οἱ δ' ἰθὺς πατάγοντο, ἰδ' ἰστία νηὸς εἵσης
 στεῖλαν ἀείραντες, τὴν δ' ὤρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
 ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βυῖν' ἤρχε δ' Ἀθήνη.
 τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

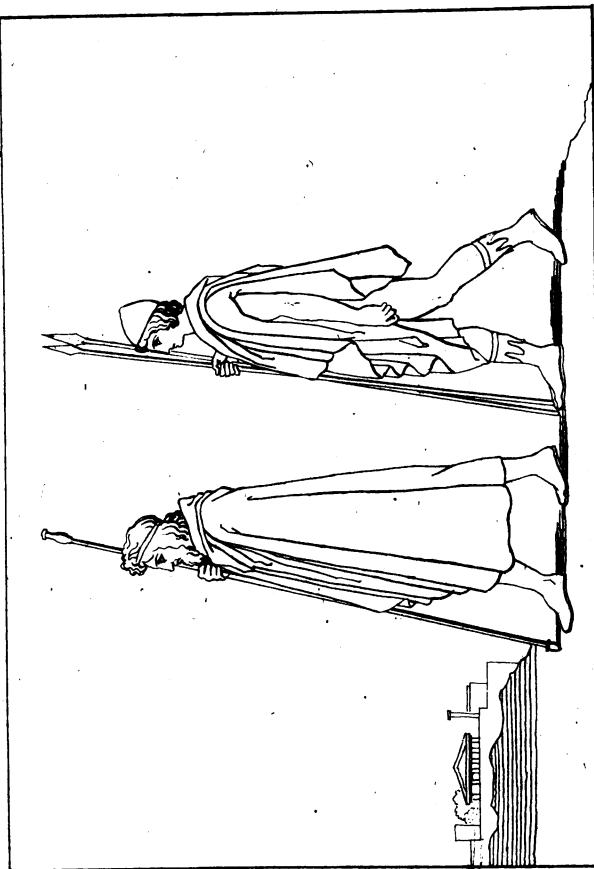
Τηλέμαχ', οὐ μὲν σε χρὴ ἔτ' αἰδαῦς, οὐδ' ἡβαιόν·
 15 τοῦνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέκλωσ, ὄφρα πύθῃαι
 πατρός, ὅπου πύθε γαῖα, καὶ ὄντινα πότμον ἐπέσπεν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἱποδάμοιο·
 εἴδομεν, ἦντινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκλυθεν.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτόν, ὅπως νημερτέα εἴπῃ·

20 ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ κεκνυμένος ἐστίν.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος κεκνυμένος ἀντίον ἦῶ·
 Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' προσκτύξομαι αὐτόν;
 οὐδέ τί πω μύθοισι κεκείρημαι πυκινοῖσιν·
 αἰδῶς δ' αὖ, νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.

*25 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
 ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ οἶω
 οὐ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.

ὣς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη

V. H. Schreier, f.

Jul. 5. 202.

30 καρκαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαῖνε θεοῖο.

ἶξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυρὶν τε καὶ ἔδρας.

ἐνθ' ἄρα Νέστωρ ἦστο σὺν νιάσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι

δαῖτ' ἐντυνόμενοι, κρέα ὥπτων, ἄλλα τ' ἔπειρον.

οἱ δ' ὥς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,

35 χερσὶν τ' ἡσπάζοντο, καὶ ἐδριάσθαι ἄνωγον.

πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἔλθῶν,

ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρα, καὶ ἴδρυσεν παρὰ δαιτί,

κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ φαρμάοις ἀλήησιν,

πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ κατέρει ὦ·

40 δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν

χρυσείῳ δέκαϊ· δειδισκόμενος δὲ προσηύδα

Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο·

Εὐχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·

τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε, δεῦρο μολόντες.

45 αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τε καὶ εὐξέαι, ἣ θέμις ἐστίν,

δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἶνου

σπεῖσαι· ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὀΐομαι ἀθανάτοισιν

εὐχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἀνθρώποι.

ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὀμηλική δ' ἐμοὶ αὐτῷ·

50 τοῦνεκα σοὶ προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλειςον.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέκας ἡδέος οἴνου·
 χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
 οὐνεκά οἱ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλειςον.
 αὐτίκα δ' εὖχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι·

55 Κλυθεῖ, Ποσειδάον γαίῃσχε, μηδὲ μεγάρης
 ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.

Νέστορι μὲν πρότιστα καὶ υἰάσι κῦδος ὄπαζε·
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβὴν
 σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἐκατόμβης.

60 δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι,
 οὐνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα θοῇ σὺν νηϊ μελαίνῃ.

Ὡς ἄρ' ἔπειτ' ἤρᾱτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα·
 δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ παλὸν δέκας ἀμφικύπελλον.
 ὥς δ' αὐτῷς ἤρᾱτο Ὀδυσσεύος φίλος υἱός.

65 οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρῆ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
 μοίρας δασσάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

Νῦν δὴ κάλλιον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι

70 ξείνους, οἵτινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.

ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν κλειῖθ' ὑγρά πέλευθα;

ἥ τι πατὰ πρῆξιν, ἥ μαφιδίως ἀλάλησθε,

οἷά τε ληϊστῆρες, ὑπεῖρ ἄλλα, τοίτ' ἀλώονται

ψυχὰς παρθέμενοι, πακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;

75 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα,

θαρσέσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη

θῆξ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο·

[ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.]

ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

80 εἴρεαι, ὁππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.

ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης Τκονηΐου εἰλήλουθμεν·

πρῆξις δ' ἦδ' ἰδίη, οὐ δῆμιος, ἦν ἀγορεύω.

πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἦν που ἀκούσω,

δίου Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος, ὃν ποτέ φασιν

85 σὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξει.

ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,

πευθόμεθ', ἥτι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῷ ὀλέθρῳ·

κείνου δ' αὖ καὶ ὀλέθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.

οὐ γὰρ τις δύναται σάφα εἰπέναι, ὁππόθ' ὄλωλεν·

- 90 εἴθ' ὄγ' ἐπ' ἡκείρου δάμῃ ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 εἴτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ πύμασιν Ἀμφιτρίτης.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἶ π' ἐθέλῃςθα
 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὀπωπας
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
 95 πλαζομένου· κέρι γάρ μιν οἷζυρον τέκε μήτηρ.
 μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλκείρων,
 ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς.
 λίσσομαι, εἵποτέ τοί τι πατήρ ἐμός, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 ἦ ἔπος ἢ ἐ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσεν
 100 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί·
 τῶν νῦν μοι μῆσαι, καὶ μοι νημερτὲς ἐνισπε.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 ὦ φίλ'· ἐπεὶ μ' ἔμνησας οἰζύους, ἦν ἐν ἐκείνῳ
 δῆμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἱεὶς Ἀχαιῶν,
 105 ἢ μὲν ὅσα ἔϋν νηυσὶν ἐπ' ἡεροιδέα πόντον
 πλαζόμενοι κατὰ ληϊδ', ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεύς,
 ἢ δ' ὅσα καὶ περὶ ἄστῃ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 μαρνάμεθ'· ἐνθα δ' ἔπειτα κατέπταθεν, ὅσοι ἄριστοι·
 ἐνθα μὲν Αἴας κείται Ἀρήϊος, ἐνθα δ' Ἀχιλλεύς,

110 ἔνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος·

ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερός καὶ ἀμύμων,

Ἀντίλοχος, πέρι μὲν θείειν ταχὺς, ἥδὲ μαχητῆς —

ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακὰ· τίς πεν ἐπείνα

πάντα γε μυθήσαιο καταθνητῶν ἀνθρώπων;

115 οὐδ' εἰ πεντάετες γε καὶ ἐξάετες παραμύμων

ἐξερέοις, ὅσα πεῖθι πάθον κακὰ διδοὶ Ἀχαιοί·

πρὶν πεν ἀνιθῆις σὴν πατρίδα γαῖαν ἴσαιο.

εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες

παντοίοισι δόλοισι· μόγισ δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.

120 ἔνθ' οὐτίς ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθῆμεναι ἄντην

ἦθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς

παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός· εἰ ἐτεόν γε

κείνου ἔπρονάς ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.

ἦτοι γὰρ μῦθοί γε εἰσικότες, οὐδέ κε φαίης

125 ἄνδρα νεώτερον ὧδε εἰσικότεα μυθήσασθαι.

ἔνθ' ἦτοι εἶως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς

οὔτε ποτ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,

ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε, νόῳ καὶ ἐκίφροχε βουλῇ

φραζόμεθ', Ἀργείοισιν ὅπως ὅχ' ἄριστα γένοιτο.

- 150 αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
 βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐπέδασσεν Ἀχαιοὺς·
 καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μῆδετο νόστον
 Ἀργείοις· ἐπεὶ οὔτε νοήμονες, οὔδ' ἐδίκαιοι
 πάντες ἔσαν· τῷ σφεων πολέες πακὸν οἶτον ἐπέσπον,
 155 μῆνιος ἔξ ὀλοῆς Γλαυκῶπιδος ὄβριμοκάρης,
 ἦτ' ἔριν Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
 τῷ δὲ καλεσσαμένῳ ἀγορὴν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς,
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἡέλιον καταδύντα -
 οἱ δ' ἦλθον οἶνω βεβαρηότες νῆες Ἀχαιῶν -
 140 μῦθον μυθεΐσθην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν.
 ἐνθ' ἦτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς
 νόστου μιμνήσκεισθαι ἐκ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
 οὐδ' Ἀγαμέμνονι κάμπαν ἐήνδανε· βούλετο γάρ ῥα
 λαὸν ἐρυκακῆειν, ῥέξαι θ' ἱερὰς ἐκατόμβας,
 145 ὥς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξαπέσαιτο·
 νῆπιος, οὐδὲ τὸ ἤδη, δ' οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.
 οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.
 ὥς τῷ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένῳ ἐπέεσσιν
 ἔστασαν· οἱ δ' ἀνόρουσαν εὐπνήμιδες Ἀχαιοὶ

- 150 ἤρχῃ θεσπεσίῃ· δῖχα δέ σφισιν ἦνδανε βουλή.
 νύκτα μὲν ἀέσαμεν, χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες·
 ἀλλήλοισ· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο.
 ἠῶθεν δ' οἱ μὲν νίαις ἔλκομεν εἰς ἕλα δῖαν,
 πτήματά τ' ἐντιθέμεσθαι, βαθυζώονους τε γυναῖκας.
 155 ἡμίσεις δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μέγοντες·
 αὖθι παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
 ἡμίσεις δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
 ἔκλειον· ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακῆτα πόντον.
 εἰς Τένεδον δ' ἐλθόντες, ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
 160 οἴκαδε ἰέμενοι· Ζεὺς δ' οὐκω μῆδετο νόστον·
 σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριν ὥρσε κακὴν ἐπὶ δεύτερον αὖτις.
 οἱ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας
 ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
 αὖτις ἐκ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες.
 165 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἵ μοι ἔποντο,
 φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων.
 φεῦγε δὲ Τυδείος υἱὸς Ἀρήϊος, ὥρσε δ' ἐταίρους·
 ὃψέ δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε Ξανθὸς Μενέλαος,
 ἐν Λέσβῳ δ' ἔλιχεν δολιχὸν πλόον ὀρμαίνοντας·

- 170 ἢ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα· καικαλοέσσης,
 νήσου ἔπι Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες,
 ἢ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἡνεμόεντα Μίμαντα.
 ἡτέρομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ἔγ' ἡμῖν
 δεῖξε, καὶ ἡνώγει κέλαγος μέσον εἰς Εὐβοίαν
 175 τέμνειν, ὅφρα τάχιστα ὑπὲρ πακότητα φύγοιμεν.
 ὦρτο δ' ἐπὶ λιγυρὸς σῆρος ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
 ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον· ἐς δὲ Γεραιστὸν
 ἐννύχιαι κατὰγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
 πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, κέλαγος μέγα μετρήσαντες.
 180 τέτρατογ ἦμαρ ἔην, ὅτ' ἐν Ἀργεῖ νῆας εἴσας
 Τυδεΐδew ἔταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 ἔστασαν· αὐτὰρ ἔγωγε Πύλονδ' ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη
 οὖρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν αἶναι.
 ὣς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθής· οὐδέ τι οἶδα,
 185 κείνων οἱ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν, οἱ τ' ἀπόλοντο.
 ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
 πεύθομαι, ἢ θέμις ἐστὶ, δαήσεται, οὐδέ σε πεύσω.
 εὖ μὲν Μυρμιδόνas φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμῶρους,
 οὗς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός·

190 εὖ δὲ Φιλοπότητην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν·

πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,

οἱ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὔτιν' ἀπηύρα.

Ἀτρείδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε, νόσφιν ἐόντες,

ὧς τ' ἦλθ', ὧς τ' Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.

195 ἀλλ' ἦτοι κεῖνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέτισεν.

ὧς ἀγαθὸν, καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι

ἀνδρός! ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐτίσατο πατροφονῆα,

Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα πλυτὸν ἔκτα.

καὶ σύ, φίλος - μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε -

200 ἄλκιμος ἔσς', ἵνα τίς σε καὶ ὀφειγόνων εὖ εἴπῃ.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·

ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα πῦδος Ἀχαιῶν,

καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐτίσατο, καὶ οἱ Ἀχαιοὶ

οἴσουσι πλέος εὐρύ, καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.

205 αἶ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν παραθεῖναι,

τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,

οἵτε μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται!

ἀλλ' οὐ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,

πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπησ.

Ὀδυσσ. I.

5

210 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

ὦ φίλ'· ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες·

φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἶνεκα πολλοὺς

ἐν μεγάροις, ἀέπητι σέθεν, κακὰ μηχανάσθαι.

εἰπέ μοι, ἥ ἐ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ

215 ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισκόμενοι θεοῦ ὀμφῇ.

τίς δ' οἶδ', εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθὼν,

ἢ ὄγε μοῦνος ἐὼν, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;

εἰ γάρ σ' ὥς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,

ὥς τότε Ὀδυσσεὺς περικῆδετο πυθαλίμοιο

220 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί -

οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας,

ὥς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη -

εἴ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν, κήδοιτό τε θυμῷ,

τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.

225 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα·

ὦ γέρον, οὐκ ἔγωγε τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ὄτῳ·

λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγῃ μ' ἔχει· οὐκ ἂν ἔμοιγε

ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὥς ἐθέλοιεν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

230 Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων!
 ρεία θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαῶσαι.
 βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
 οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἡμᾶρ ιδέσθαι,
 ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὥς Ἀγαμέμνων
 235 ὦλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο.
 ἀλλ' ἦτοι θάνατον μὲν ὁμοῖον οὐδὲ θεοὶ περ
 καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλπέμεν, ὅππότε κεν δὴ
 Μοῖρ' ὀλοή καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

240 Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, πηδόμενοί περ·
 κείνῳ δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλὰ οἱ ἤδη
 φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ Κῆρα μέλαιναν.
 νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
 Νέστορ'· ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἡδὲ φρόνιν ἄλλων.
 245 τρὶς γὰρ δὴ μὲν φασιν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν·
 ὥστε μοι ἀθάνατος ἰνδάλλεται εἰσοράσθαι.
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, σὺ δ' ἀληθὲς ἔνισπε·
 πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
 ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον

- 250 Αἴγισθος δολόμητις· ἐπεὶ πτάνε πολλὸν ἀρείω.
 ἢ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιῖκου, ἀλλὰ πῃ ἄλλῃ
 πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὃ δὲ θαρσήςσας κατέπεφνεν;
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱκπότα Νέστωρ·
 τοίγαρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
- 255 ἦτοι μὲν τάδε κ' αὐτὸς οἶται, ὥσπερ ἐτύχθη.
 εἰ ζῶοντ' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
 Ἀτρεΐδης, Τροίηνδ' ἰὼν, Ξανθὸς Μενέλαος·
 τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔρευαν,
 ἀλλ' ἄρα τόνγε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν,
- 260 κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκὰς Ἄργεος· οὐδέ κέ τίς μιν
 κλαῦσεν Ἀχαιῶδων· μάλα γὰρ μέγα μῆσατο ἔργον.
 ἡμεῖς μὲν γὰρ κείθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
 ἦμεθ'· ὃ δ' εὐκῆλος μυχῶ Ἄργεος ἱκποβότοιο
 πόλλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσθ' ἐπέεσσιν.
- 265 ἢ δ' ἦτοι τὸ πρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον αἰεκές,
 δία Κλυταιμνήστρη· φρεσὶ γὰρ πέφρητ' ἀγαθῇσιν·
 παρ δ' ἄρ' ἔην καὶ αἰδὸς ἀνὴρ, ᾧ πόλλ' ἐπέτελλεν
 Ἀτρεΐδης, Τροίηνδε πῶν, εἴρυσθαι ἄποιτιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν Μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,

- 270 δὴ τότε τὸν μὲν αἰοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην,
 κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι·
 τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὅνδε δόμονδε,
 πολλὰ δὲ μηρὶ ἔπλεε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε χρυσόν τε,
- 275 ἐπτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὐποτὲ ἔλπετο θυμῷ.
 ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα κλέομεν, Τροίηθεν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν.
 ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνέων,
 ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
- 280 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν,
 πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
 Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων
 νῆα κυβερνῆσαι, ὅποτε σπερχοῖατ' ἄελλαι.
 ὥς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
- 285 ὅφρ' ἔταρον θάπτοι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος, ἰὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
 ἶξε θεῶν· τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐκ' αὐτμένα χεῦεν,

290 κύματά τε τροφόμεντα, πελώρια, ἴσα ὄρεσσιν.

ἔνθα διατμήξας, τὰς μὲν Κρήτην ἐπέλασσει,

ἦχι Κύδωνες ἔναιον, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.

ἔστι δέ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἄλλα πέτρῃ,

ἐσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ·

295 ἔνθα Νότος μέγα πῦμα ποτὶ σκαῖον ρίον ὠθεῖ,

εἰς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα πῦμ' ἀποέρχει.

αἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σκουδῇ δ' ἤλυξαν ὄλεθρον

ἄνδρες, ἀτὰρ νηῆς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν

κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρεῖους

300 Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.

ὥς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων,

ἤλᾱτο ἔνν νηυσὶ κατ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους.

τόφρα δὲ ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρά,

κτείνας Ἀτρεΐδην· δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.

305 ἐπτάετες δ' ἦνασσε πολυχρύσοιο Μυκλήνης·

τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέστης

ἄψ ἀπ' Ἀθηνάων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα,

Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.

ἦτοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν

- 310 μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάγκιδος Αἰγίσθοιο·
 αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 πολλὰ πτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἔειραν.
 καὶ σύ, φίλος, μὴ δηδὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο,
 κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν,
 315 οὐτῶ ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγῳσιν
 κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθης.
 ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
 ἔλθειν· κείνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν
 ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ.
 320 ἔλθέμεν, ὄντινα πρῶτον ἀποσφάλλωσιν ἄελλαι
 ἐς πέλαγος μέγα τοῖον· ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
 αὐτότετες οἶχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινόν τε.
 ἀλλ' ἴθι νῦν σὺν νηϊ τε σῇ καὶ σοῖς ἐτάροισιν·
 εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
 325 παρ δέ τοι νῆες ἐμοί, οἳ τοι πομπῆς ἔσσονται
 ἐς Λακεδαιμόνα διάν, ὅθι ἔανθός Μενέλαος.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτόν, ἵνα νημερτὲς ἐνίσκη·
 φειδῶς δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
 Ὡς ἔφατ'· ἥελιος δ' ἄρ' ἔδυ, καὶ ἐπὶ πνέφας ἦλθεν.

330 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

ὦ γέρον, ἦτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·

ἀλλ' ἔγε, τάμνετε μὲν γλώσσας, περάσθε δὲ οἶνον,

ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν

σπείσαντες, ποίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ᾧρη.

335 ἦδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον· οὐδὲ ἔοικεν

δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.

Ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ· τοὶ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.

τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,

ποῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέφαντο ποτοῖο·

340 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·

γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.

αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἦθελε θυμός,

δὴ τότε Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδὴς

ἄμφω ἰέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι.

345 Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσιν·

Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσειε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

ὥς ὑμεῖς καρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε,

ᾧστε τευ ἢ παρὰ πᾶμπαν ἀνείμονος ἢ ἐκινυροῦ,

ᾧ οὔτε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,

350 οὐτ' αὐτῷ μαλακῶς, οὔτε ξείνοισιν, ἐνεύδειν.

αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεια καλά.

οὗ θην δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσεύος φίλος υἱὸς

νηὸς ἐκ' ἱκριόφιν καταλέξεται, ὄφρ' ἂν ἔγωγε

ζῶω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,

355 ξείνους ξεινίζειν, ὅστις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

εἴ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικεν

Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω.

ἀλλ' οὗτος μὲν νῦν σοὶ ἅμ' ἔψεται, ὄφρα κεν εὐδῇ

360 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν

εἴμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἐτάρους, εἴπω τε ἔκαστα.

οἷος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὖχομαι εἶναι·

οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃτι νεώτεροι ἄνδρες ἔπονται,

πάντες ὁμηλικίῃ μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.

365 ἔνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηϊ μελαίνῃ

νῦν· ἀτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους

εἴμ', ἔνθα τρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὔτι νέον γε,

οὐδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,

πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ υἱεῖ· δὸς δέ οἱ ἵππους,

370 οἱ τοι ἐλαφρότατοι θείειν καὶ κάρτος ἄριστοι.

ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη.

φήνη εἰδομένη· θάμβος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας.

θαύμαζεν δ' ὁ γεραιός, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν·

Τηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

375 ὦ φίλος, οὐ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἀναλκιν ἔσεσθαι,

εἰ δὴ τοι νέφ' ὦδε θεοὶ πομπῆες ἔπονται.

οὐ μὲν γάρ τις ὁδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐρόντων.

ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη Τριτογένεια,

ἦ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.

380 ἀλλὰ, ἄνασσ', ἴληθι, δίδωθι δέ μοι πλέος ἐσθλόν,

αὐτῷ καὶ παίδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτι·

σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,

ἀδμήτην, ἣν οὐκ ὑπὸ Ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ·

τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιτεύας.

385 ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.

τοῖσιν δ' ἠγεμόνευε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,

υἱάσι καὶ γαμβροῖσιν, ἐὰ πρὸς δώματα καλὰ.

ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἀνακτος,

ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.

390 τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσειν
οἶνου ἡδυπότοιο, τὸν ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
ᾧῖξεν ταμίη, καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσεν·
τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κεράσσατο· πολλὰ δ' Ἀθήνη
εὖχετ' ἀποσπένδων, κόουρη Διὸς αἰγιόχοιο.

395 Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
οἱ μὲν παηκείοντες ἔβυν οἰκόνδε ἕκαστος·
τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θείοιο,
τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·

400 πὰρ δ' ἄρ', ἐϋμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
ὃς οἱ ἔτ' ἠΐθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.
αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦθε μυτῷ δόμου ὑψηλοῖο·
τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
405 ὦρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνήφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
ἐπ' δ' ἐλθὼν, κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ Ξεστοῖσι λίδοισιν,
οἱ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων,
λευκοὶ, ἀποστῖλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἐπὶ μὲν πρὶν
Νηλεὺς ἴδεσκεν, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος·

410 ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη Κηρὶ δαμείς Ἀϊδόςδε βεβήκει·

Νέστωρ αὖ τότ' ἐφίξε Γερήνιος, οὗρος Ἀχαιῶν,
σκηπτρον ἔχων. περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο,
ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐρέφρων τε Στρατίος τε,
Περσεύς τ' Ἄρητός τε καὶ ἀντίθεος Θρυσυμήδης·

415 τοῖσι δ' ἔπειθ' ἔκτος Πεισίστρατος ἤλυθεν ἥρως·

πὰρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοεΐκελον εἶσαν ἄγοντες.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱκπότη Νέστωρ·

Καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηγῆνατ' ἐέλδωρ,
ὄφρ' ἦτοι πρῶτιστα θεῶν ἰλάσσομ' Ἀθήνην,

420 ἢ μοι ἐναργῆς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν.

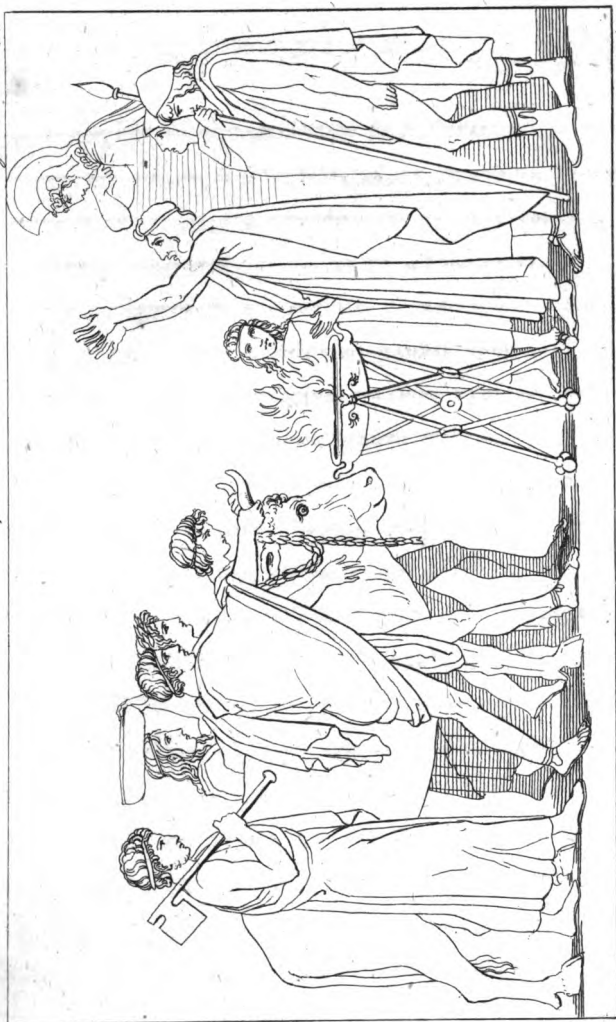
ἀλλ' ἄγ', ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἵτω, ὄφρα τάχιστα
ἔλθῃσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·

εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
πάντας ἰὼν ἐτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύο οἴους·

425 εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεια δεῦρο κελέσθω

ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.

οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες· εἵπατε δ' εἴσω
δμῳῇσιν κατὰ δώματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
ἔδρας τε ἐύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.

430 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐκοίπνουν· ἦλθε μὲν ἄρ' βοῦς
 ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς εἵσης
 Τηλεμάχου ἔταροι μεγαλήτορος· ἦλθε δὲ χαλκεύς,
 ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,
 ἄκμονά τε, σφύραν τ', εὐποιήτόν τε πυράγρην,

435 οἷσιντε χρῦσόν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη,
 ἱρῶν ἀντιόωσα· γέρων δ' ἱκπηλάτα Νέστωρ
 χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχεῦεν
 ἀσκήσας, ἴν' ἄγαλμα θεὰ κεχάροιτο ἰδοῦσα.
 βοῦν δ' ἀγέτην περάων Στρατίος καὶ δῖος Ἐφέφρων.

440 χέρνιβα δέ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι
 ἦλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων, ἐτέρη δ' ἔχεν οὐλὰς
 ἐν πανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
 ὀξὺν ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόφων.
 Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱκπηλάτα Νέστωρ
 445 χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο· πολλὰ δ' Ἀθήνη
 εὖχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
 αὐτίκα Νέστορος υἱὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
 ἤλασεν ἄγχι στάς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας

450 αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν
 θυγατέρες τε, νυοὶ τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις
 Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 455 τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὀστέα θυμός,
 αἱψ' ἄρα μιν διέχευαν· ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
 πάντα κατὰ μοῖραν, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καίε δ' ἐπὶ στήθεσσι ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
 460 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὦπτων δ', ἀπροκόρους ὀβελούς ἐν χερσίν ἔχοντες.
 Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
 465 Νέστορος ὀπλοτάτη θυγάτηρ Νηληιάδαο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 ἐκ ῥ' ἀσαμίνθου βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
 παρ' δ' ὄγε Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, ποιμένι λαῶν.

470 . Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα, καὶ ἐρύσαντο,
δαίνυνθ' ἐζόμενοι· ἐπὶ δ' ἄνδρες ἐσθλοὶ ὄροντο,
οἶνον ἐνοινοχοεῦντες ἐνὶ χρυσείοις δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

475 Παῖδες ἐμοί, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλιτρίχας ἵππους
Ζεύεσσ' ὑφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσῃσιν ὁδοῖο.

Ὦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο·
καρπαλίμως δ' ἐΰεξαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους.
ἐν δὲ γυνὴ ταμὴν σῖτον καὶ οἶνον ἔθηνεν,

480 ὄψα τε, οἷα ἔδουσι Διοτρεφέες βασιλῆες.

ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βίησατο δίφρον·
παρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
μάστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην

485 ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον·

οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.

Δύσετό τ' ἡέλιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί·

ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.

490 ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν· ὁ δὲ τοῖς παρ' εἰνία θῆκεν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
ἵππους τε ζεύγνυντ', ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
[ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούκου·]
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέεσθην.

495 Ἴξον δ' ἐς πεδῖον πυρηφόρον· ἔνθα δ' ἔπειτα
ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκείες ἵπποι.
δύσετό τ' ἥελιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Δ.

S U M M A R I U M.

Menelaus nuptias filiorum celebrat, quum ad aulam eius accedunt Telemachus et Pisistratus; quibus, liberaliter hospitio invitatis, epulae apponuntur (1 - 67). Cum iis super coenam sermonem confert Menelaus, non sine blanda mentione Ulyssis, quae statim detegit filium, quem et Helena intrans agnoscit (68 - 154). Mox viri desiderio affectis omnibus lacrimae oboriuntur; sed earum remedium affert Helena, quae cum Menelao ad somnum usque temporis apud Ilium acti et virtutum Ulyssis memoriam repetit (155 - 305). Postero die calamitatem domus suae querenti Telemacho, et patris fortunam percunctanti, narrat Menelaus de erroribus suis, et quid ipsi responderit Aegyptius Proteus de casibus redeuntium Achivorum, nominatim Aiakis Locrensis et Agamemnonis, atque de Ulyssis in insula Calypsus commoratione; denique adolescenti, ut longius Spartae maneat, rogato munera hospitalia promittit (306 - 619). Interea proci, ut Telemachi abitum compererunt, de insidiis revertenti locandis consilia agitant, quae Medon excepta aperit Penelopae, adhuc ignarae profectionis (620 - 714). Afflicta hoc nuntio regina lamentatur; dein precata Minervam, divino somnio confirmatur per quietem noctis eius, qua delecti procorum in Asteridem insulam navigant, ut caedis consilium exsequantur (715 - 847).

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ Δ.

Τὰ ἐν Λακεδαίμονι.

Οἱ δ' ἴξον κοῖλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν·
πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μενελάου πυθαλίμοιο.
τὸν δ' εὖρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτηθιν
υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.

5 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἱεῖ πέμπεν·
ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
δωσέμεναι· τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
τὴν ἄρ' ὄγ' ἐνθ' ἵπκοισι καὶ ἄρμασι πέμπε νέεσθαι
Μυρμιδόνων προτὶ ἄστν περιπλυτόν, οἷσιν ἄνασσειν.

- 10 υιέϊ δὲ Σπάρτῃθεν Ἀλέκτορος ἦγετο κούρην,
 ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερός Μεγαπένθης
 ἐκ δούλης· Ἑλένη δὲ θεοὶ γόνον οὐκέτ' ἔφαινον,
 ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινήν,
 Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσέης Ἀφροδίτης.
- 15 [Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑπερεφές μέγα δῶμα
 γείτονες ἡδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμιοι,
 τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδός,
 φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτούς,
 μολπῆς ἐξάρχοντος, ἐδίνεον κατὰ μέσσον.]
- 20 Τῷ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτῷ τε καὶ ἵππῳ,
 Τηλέμαχος θ' ἦρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός,
 στήσαν· ὁ δὲ προμολῶν ἵδετο κρείων Ἑτεωνεύς,
 ὀτρηνὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμιοι.
 βῆ δ' ἵμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν,
- 25 ἀρχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ξείνῳ δὴ τινε τῷδε, Διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
 ἄνδρε δύω, γενεῇ δὲ Διὸς μεγάλῳιο ἔϊπτον.
 ἀλλ' εἵπ', εἴ σφωῖν καταλύσομεν ὠπείας ἵππους,
 ἢ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς πε φιλήσῃ.

30 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη Ξανθὸς Μενέλαος·

οὐ μὲν νήπιος ἦσθα, Βοηθοΐδῃ Ἐπεωνεῦ,

τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε, καίς ὥς, νήπια βάζεις.

ἦ μὲν δὴ νῶϊ Ξεινήϊα πολλὰ φάγοντε

ἄλλων ἀνθρώπων, δεῦρ' ἰκόμεθ' — αἶ κέ ποθι Ζεὺς

35 ἐξοπίσω περ' παύσῃ οἰζύος! ἀλλὰ λύ' ἵππους

Ξείνων, ἐς δ' αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι.

ὧς φάθ'· ὁ δ' ἐκ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
ἐτρηροὺς θεράποντας ἄμ' ἐσπένθαι ἐοῖ αὐτῶ.

οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώνοντας·

40 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππείῃσι κάρησιν,

πὰρ δ' ἔβαλον ζειάς, ἀνὰ δὲ πρὶ λευκὸν ἔμιξαν·

ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·

αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θείον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες

θαύμαζον κατὰ δῶμα Διοτρεφέος βασιλῆος.

45 ὥστε γὰρ ἡελίου αἴγλη πέλεν ἥε σελήνης,

δῶμα καθ' ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,

ἐς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.

τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν, καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,

50 ἄμφι δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλλον ἠδὲ χιτῶνας,
 ἔς ῥα θρόνους ἔζοντο παρ' Ἀτρεΐδην Μενέλαον.
 γέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ, χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νίφασθαι· παρὰ δὲ ἑστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.

55 σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
 [δαιτρός δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
 παντοίων· παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κῦκελλα.]
 τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη Ξανθὸς Μενέλαος·

60 Σίτου θ' ἄπτεσθαι, καὶ χαίρετον! αὐτὰρ ἔπειτα
 δείκνου πασσαμένῳ εἰρησόμεθ', οἵτινές ἐστων
 ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλῳλε τοκῆων,
 ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ Διοτρεφέων βασιλῆων
 σκηπτούρων· ἐπεὶ οὐ κε πακοὶ τοιοῦσδε τέκποιεν.

65 Ὡς φάτο· καὶ σφιν νῶτα βοδὸς παρὰ πίονα θῆκεν
 ὅπτ' ἐν χερσὶν ἐλών, τὰ ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ.
 οἱ δ' ἐκ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν,

70 ἄρχι σχῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·

Φράζεο, Νεστορίδῃ, τῷ ἐμῷ πεχαρισμένε θυμῷ,
χαλκοῦ τε στεροπὴν καὶ δώματα ἡχέεντα,
χρυσοῦ τ' ἡλέκτρου τε καὶ ἀργύρου ἡδ' ἐλέφαντος.
Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.

75 ὅσσα τὰδ' ἄσπετα πολλά! σέβας μ' ἔχει εἰσορώοντα.

Τοῦ δ' ἀγορεύοντος ἔυνετο Ξανθὸς Μενέλαος,
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίζοι·
ἀθάνατοι γὰρ τοῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν·

80 ἀνδρῶν δ' ἣ κέν τις μοι ἐρίσσεται, ἥε καὶ οὐκί,
κτήμασιν. ἧ γὰρ πολλὰ παθῶν καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς
ἠγαγόμην ἐν νηυσί, καὶ ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθον·

Κύπρον, Φοινίκην τε καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθεῖς,
Αἰθιοπίας θ' ἰκόμεν, καὶ Σιδονίους καὶ Ἑρεμβούς,

85 καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν.

τρίς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
ἔνθα μὲν οὔτε ἄναξ ἐπιδευής, οὔτε τι ποιμήν,
τυροῦ καὶ κρειῶν, οὔδ' ὀλυπερσίο γάλακτος·
ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι.

90 ἔως ἐγὼ περὶ κεῖνα πολλὸν βίοντον συναγείρων
 ἠλώμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνεν,
 Ἰάδρη, ἀνωῖστί, δόλω οὐλομένης ἀλόχοιο·
 ὥς οὔτι χαίρων τοῖσδε πτεάτεσσιν ἀνάσσω.
 καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οἵτινες ὑμῖν
 95 εἰσὶν· ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον,
 εὖ μάλα ναιετάοντα, πεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
 ὦν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
 ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σοοὶ ἔμμεναι, οἱ τότε ὄλοντο
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἐκὰς Ἄργεος ἱκποβότοιο!
 100 ἀλλ' ἔμψης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων –
 πολλάκις ἐν μεγάροισι παθήμενος ἡμετέροισιν,
 ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
 παύομαι· αἰψήρως δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο –
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 105 ὥς ἐνός, ὅστε μοι ὕπνον ἀπεχθαίνει καὶ ἔδωδὴν
 μνωομένῳ· ἐπεὶ οὔτις Ἀχαιῶν τόσος ἐμόγησεν,
 ὅσος Ὀδυσσεὺς ἐμόγησε καὶ ἦρατο· τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
 αὐτῷ κῆδε' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον
 πείνου, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται· οὐδέ τι ἴδμεν,

- 110 ζῶει ὅγ' ἢ τέθνηκεν. ὀδύρονται νύ που αὐτὸν
 Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ ἐτέφρων Πηνελόπεια,
 Τηλέμαχος θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατὴρ ὅφ' ἴμερον ὥρσε γόοιο.
 δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε, πατὴρ ἀπούσας.
 115 χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖν ἀναστών
 ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ· νόησε δέ μιν Μενέλαος·
 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἦέ μιν αὐτὸν πατὴρ ἐάσειε μνηστῆναι,
 ἢ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε πειρήσαιτο.
 120 Ἐως ὁ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑπορόφοιο·
 ἦλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκνῦα.
 τῇ δ' ἄρ' ἄμ' Ἀδρήστη κλισίην εὐτυκτον ἔθνηεν·
 Ἀλκίππη δὲ τάπητα φέρεν μαλακοῦ ἐρίοιο·
 125 Φυλῶ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τὸν οἱ ἔδωκεν
 Ἀλκάνδρην, Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι' ἐνὶ Θήβης
 Αἰγυπτίας, ὃδι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται·
 ὃς Μενελάῳ δῶκε δὴ ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
 δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.

130 χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένη ἄλλοτος πόρε κύλλημα δῶρα·
 χρυσέην τ' ἡλακάνην, τάλαρὸν θ' ὑπόκυπλον ὄπασσεν,
 ἀργύρεον, χρυσῶ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράαντο.

τόν ῥά οἱ ἀμφίκολος Φυλῶ παρέθηκε φέρουσα,
 νήματος ἀσκητοῖα βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῶ

135 ἡλακάνη τετάνυστο, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.
 ἔζετο δ' ἐν κλισίῳ, ὑπὸ δὲ θρήνου ποσὶν ἦεν.
 αὐτίκα δ' ἦγ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἔκαστα·

Ἴδμεν δὴ, Μενέλαε Διοτρεφεῖς, οὔτινες οἶδε
 ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
 140 ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.

οὐ γάρ πώ τινά φημι εἰκότα ὧδε ἰδέσθαι,
 οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα – σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν –
 ὥς ὅδ' Ὀδυσσεύς μεγαλήτορος υἱὲ ἔοικεν,

Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
 145 κείνος ἀνὴρ, ὅτ' ἐμεῖο πυνώπιδος εἶνεκ' Ἀχαιοὶ
 ἦλθεθ' ὑπὸ Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὥς σὺ εἴσκεις·
 κείνου γὰρ τοιοῖδὲ πόδες, τοιαῖδε τε πτεῖρες,

150 ὄφθαλμῶν τε βολαί, κεφαλὴ τ', ἐφύπερθε τε χαΐται.

καὶ νῦν ἦτοι ἐγὼ μεμνημένος ἄμφ' Ὀδυσῆϊ,

μυθεόμην, ὅσα κείνος οἰζύσας ἐμόγησεν

ἄμφ' ἐμοί, αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν,

χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὄφθαλμοῖν ἀνασχών.

155 Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἦῤῥα·

Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε Διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,

κείνου μέντοι ὃδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὥς ἀγορεύεις·

ἀλλὰ σαόφρων ἔστί, νημεσσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ,

ὧδ' ἐλθὼν τὸ πρῶτον, ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν

160 ἅντα σέθεν, τοῦ νῶϊ, θεοῦ ὧς, τερπόμεθ' αὐδῇ.

αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,

τῷ ἅμα πομπὸν ἔπεσθαι· ἐέλδετο γάρ σε ιδέσθαι,

ὄφρα οἱ ἦ τι ἔπος ὑποθήσεται, ἥ τι ἔργον.

πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς παῖς οἰχομένοιο

165 ἐν μεγάροις, τῷ μὴ ἄλλοι ἀσσοσητῆρες ἔωσιν,

ὥς νῦν Τηλεμάχῳ· ὁ μὲν οἴχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι

εἶσ', οἳ πεν κατὰ δῆμον ἀλάλποιεν κακότητα.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

ὦ πόποι! ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ

- 170 ἦκεθ', ὃς εἶπεν' ἐμεῖο πολέας ἐμόγησεν δέθλους·
καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεῖρ ἄλα νόστον ἔδωκεν
νηυσὶ δοῆσαι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεὺς.
καὶ κέ οἱ Ἀργεῖ· νάσσα πόλιν, καὶ δώματ' ἔτευξα,
- 175 ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέλει ᾧ,
καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
αἱ περὶ ναιετάουσιν, ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῶ.
καὶ κε θάμ' ἐνθάδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'· οὐδὲ πεν ἡμέας
ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε,
- 180 πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
ἀλλὰ τὰ μὲν κρυ μέλλεν ἀγάσσεσθαι θεὸς αὐτός,
ὃς κεῖνεν δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν.
Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕφ' ἡμέρον ὥρσε γόοιο.
κλαῖε μὲν Ἀργεῖη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
- 185 κλαῖε δὲ Τηλέμαχος τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος·
οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτῳ ἔρεν ὄσσε.
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
τόν ρ' Ἡοῦς ἔπαινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός·
τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθεῖς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

- 190 Ἀτρεΐδῃ, περὶ μὲν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
 Νέστωρ φάσῃ ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο.
 [οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν.]
 καὶ νῦν, εἴ τί που ἔστί, πῖθοίό μοι· οὐ γὰρ ἔγωγε
 τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος· ἀλλὰ καὶ ἥως
 195 ἔσσεται ἡριγένεια· νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδὲν
 κλαίειν, ὅς κε θάνῃσι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
 τοῦτό νυ καὶ γέρας οἷον οἷζυροῖσι βροτοῖσιν,
 πείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάπρυ παρειῶν.
 καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός, οὔτι κἀκίστος
 200 Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἰδμεναι· οὐ γὰρ ἔγωγε
 ἦντ' ἔσ', οὐδὲ ἶδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
 Ἀντίλοχον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν, ἡδὲ μαχητήν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 ὦ φίλ'· ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅς' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
 205 εἴποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὅς προγενέστερος εἴη –
 τοίου γὰρ καὶ πατρός, ὃ καὶ πεπνυμένα βάξεις·
 ρεῖα δ' ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος, ᾧτε Κρονίων
 ὄλβον ἐπικλῶσει γαμέοντί τε γεινομένῳ τε,
 ὥς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερὲς ἤματα πάντα,

210 αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
 υἱέας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους -
 ἡμεῖς δὲ πλουθμόν μὲν ἐύδομεν, ὃς πρὶν ἐτύχθη·
 δόρκου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
 χευάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἡῶθέν περ ἔσονται

215 Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ, διαειπέμεν ἀλλήλοισιν.

Ἵς ἔφατ'· Ἀσφαλίῳν δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,
 ὀτρηρὸς Θεράπων Μενελάου πυδαλίμοιο.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.

Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 220 αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον,
 νηκενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἀπάντων.
 ὃς τὸ καταβρόξειεν, ἐκὴν κρητῆρι μιγείη,
 οὐ κεν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
 οὐδ' εἴ οἱ κατατεθναίῃ μήτηρ τε πατήρ τε,

225 οὐδ' εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἱὸν
 χαλκῷ δηϊόφεν, ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώτο.
 τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
 ἐσθλά, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρεν, Θῶνος παράκοιτις,
 Αἰγυπτίῃ· τῇ κλειῖστα φέρει Ζεῖδωρος ἄρουρα

230 φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά·
 ἰητρός δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
 ἀνθρώπων· ἧ γὰρ Παιήονος εἴσι γενέθλης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐνέηκε, κέλευσέ τε οἰνοποῆσαι,
 ἔξαυτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·

235 Ἄτρεϊδη Μενέλαε Διοτρεφές, ἡδὲ καὶ οἶδε
 ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες – ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτε ἄλλω
 Ζεὺς ἀγαθὸν τε κακὸν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα –
 ἦτοι νῦν δαίνυσθε, καθήμενοι ἐν μεγάροισιν,
 καὶ μύθοις τέρπεσθε· εἰκότα γὰρ καταλέξω.

240 πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 οὔ σοι Ὀδυσσεύος ταλασίφρονός εἰσιν ἄεθλοι·
 ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερός ἀνὴρ
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε κῆματ' Ἀχαιοί.
 αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,

245 σπεῖρα πάν' ἀμφ' ὥμοισι βαλὼν, οἰκῇι εἰοικώς,
 ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδου πόλιν εὐρυάγυιαν·
 ἄλλω δ' αὐτὸν φωτὶ καταπρύπτων ἥϊσκεν,
 δέκτῃ, ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 τῷ ἱκελὸς κατέδου Τρώων πόλιν. οἱ δ' ἀβάκησαν

- 250 πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἷη ἀνέγνων τοῖον ἐόντα,
καὶ μιν ἀνηρώτων· ὁ δὲ κερδοσύνη ἀλέεινεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἐγὼ λόεον καὶ χρῖον ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσσα, καὶ ὤμοσα καρτερόν ὄρκον,
μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι,
255 πρὶν γε τὸν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι·
καὶ τότε δὴ μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
πολλοὺς δὲ Τρώων πτείνας ταναήκει χαλκῷ,
ἦλθε μετ' Ἀργείους· κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
ἔνθ' ἄλλαι Τρωαὶ λίγ' ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
260 χαῖρ', ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
ἄψ οἰκόνδ'· ἄτην δὲ μετέστενον, ἣν Ἀφροδίτη
δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγε πεῖσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης,
παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσαμένην, θάλαμόν τε πόσιν τε,
οὗ τευ δευόμενον, οὗτ' ἄρ φρένας, οὕτε τι εἶδος.
265 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Ξανθὸς Μενέλαος·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἦδη μὲν πολέων ἐδάην βουλὴν τε νόον τε
ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
ἀλλ' οὐκ ἔτι τοιοῦτ' ἐγὼν ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,

270 οἷον Ὀδυσσεύης ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ.
 οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
 ἵπῳ ἔνι ξεστῷ, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
 Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ Κῆρα φέροντες.
 ἦλθες ἔπειτα σὺ πεῖσε· κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλεν

275 δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι·
 καὶ τοι Διήφοβος θεοεικέλος ἔσπετ' ἰούση.
 τρὶς δὲ περίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφώωσα,
 ἐκ δ' ὀνομακλήδην Λαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,
 πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισιν.

280 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ Τυδείδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἦμενοι ἐν μέσσοισιν, ἀκούσαμεν ὡς ἐβόησας.
 νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὀρμηθέντε
 ἢ ἐξελθέμεναι, ἢ ἔκδοθεν αἰψ' ὑπακοῦσαι·
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένῳ περ.

285 [ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπὴν ἔσαν νῆες Ἀχαιῶν·
 Ἄντικλος δὲ σέγ' οἷος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
 ἦθελεν· ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζεν
 νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιοὺς·
 τόφρα δ' ἔχ', ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.]

Ὀδυσσ. I.

7

290 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε Διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 ἄλγιον· σὺ γάρ οἱ τι τάγ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 οὐδ' εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρὴν ἔνδοθεν ἦεν.
 ἀλλ' ἄγετ', εἰς εὐνὴν τράπεθ' ἡμέας, ὄφρα καὶ ἤδη
 295 ὕπνω ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.

Ἦς ἔφατ'· Ἀργεῖη δ' Ἑλένη δμῳῇσι κέλευσεν
 δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα παλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 χλαίνας τ' ἐνθάδε μιν οὔλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
 300 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
 δέμνια δὲ στόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κήρυξ.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι ποιμήσαντο,
 Τηλέμαχος θ' ἦρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός·
 Ἀτρεΐδης δὲ καθεῦθε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
 305 παρ δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο διὰ γυναικῶν.

Ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὦρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῇφι βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 εἴματα ἐσσάμενος· περὶ δὲ εἶφος ὀξὺ θέρ' ὦμω,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο παλὰ κέδιλα·

310 βῆ δ' ἵμεν ἐπ' θαλάμοιο, θεῶ ἐναλίγκιος ἄντην,
 Τηλεμάχῳ δὲ παρῖζεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Τίπτε δέ σε χρεῖῳ δεῦρ' ἤγαγε, Τηλέμαχ' ἥρως,
 ἐς Λακεδαιμόνα δῖαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 δῆμιον, ἢ ἴδιον; τόδε μοι νημερτὲς ἔνισπε.

315 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε Διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 ἦλυθον, εἴ τινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνίσκοις.
 ἐσθλὴταί μοι οἶκος, ὄλωλε δὲ πύονα ἔργα·
 δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἷτε μοι αἰεὶ
 320 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς,
 μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλῃςθα
 πείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
 325 πλαζομένου· πέρι γάρ μιν οἷζυρὸν τέκε μήτηρ.
 μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλαίρων,
 ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς.
 λίσσομαι, εἴποτέ τοί τι πατήρ ἐμός, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 ἢ ἔπος ἤέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσεν

330 δῆμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί·
τῶν νῦν μοι μῆσαι, καί μοι νημερτές ἔνισπε.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη Ξανθὸς Μενέλαος·
ὦ πόποι! ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
ῆθελον εὐνηθῆναι, ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἰόντες.

335 ὥς δ' ὁπότε ἐν Εὐλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς,
πνημοὺς ἐξερέησι καὶ ἄγκρα ποιήεντα
βοσκομένη, ὁ δ' ἔπειτα ἦν εἰσῆλυθεν εὐνὴν,
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφήκεν·

340 ὥς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων!
τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' εὐκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ
ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,
καὶ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,

345 τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὀμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοῖατο πιπρόγαμοί τε.
ταῦτα δ', ἃ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεται, οὐκ ἂν ἔγωγε
ἄλλα παρὲξ εἵποιμι παρακλιδόν, οὐδ' ἀπατήσω·
ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρων ἄλιος νημερτής,

350 τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπιχεύσω.

Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
ἔσχον, ἐπεὶ οὐ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἑπατόμβας.
[οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνήσθαι ἐφετμέων.]
νῆσος ἔπειτά τις ἔστι πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,

355 Αἰγύπτου προκάρειδε - Φάρον δέ ἐ κικλήσκουσιν -
τόσσον ἄνευθ', ὅσσον τε πανημερίῃ γλαφυρῇ νηὺς
ἦνυσεν, ἥ λιγὺς οὖρος ἐπιπνεΐσιν ὅπισθεν·
ἐν δὲ λιμὴν εὖορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας εἴσας
ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.

360 ἔνθα μ' εἰκόσιν ἡματ' ἔχον θεοί, οὐδέ ποτ' οὖροι
πνεύοντες φαίνονθ' ἄλιαέες, οἳ ῥά τε νηῶν
πομπῆς γίνονται ἐκ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
καὶ νύ πεν ἦϊα πάντα κατέφθιτο καὶ μένε' ἀνδρῶν,
εἰ μή τις με θεῶν ὀλοφύρατο, καὶ μ' ἐσάωσεν,

365 Πρωτέος ἱφθίμου θυγάτηρ, ἁλίοιο γέροντος,
Εἰδοδάη· τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα,
ἥ μ' οἶφ' ἔρροντι συνήντετο νόσφιν ἐταίρων.
αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάσσκον
γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.

370 ἢ δ' ἐμεῦ ἄγχι στᾶσα, ἔπος φάτο, φώνησέν τε·

Νήπιός εἰς, ὦ ξεῖνε, λίην τόσον, ἥε χαλίφρων;
 ἥε ἐκὼν μεθίεις, καὶ τέρπεται ἄλγεα πάσχων,
 ὥς δὴ δῖθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκεται, οὐδέ τι τέκμωρ
 εὐρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἐταίρων;

375 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

ἐκ μὲν τοι ἐρέω, ἥτις σύ πέρ ἐσσι θεάων,
 ὥς ἐγὼ οὔτι ἐκὼν πατερύκομαι, ἀλλὰ νυ μέλλω
 ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ — θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν —

380 ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου,
 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.

Ὡς ἐφάμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 πωλεῖται τις δεῦρο γέρων ἄλιος νημερτής,

385 ἀθάνατος Πρωτεὺς Αἰγύπτιος, ὅστε θαλάσσης

πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμῶς·
 τόνδε τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι, ἥδὲ τεκέσθαι.
 τόνγ' εἴ πως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
 ὅς κέν τοι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,

390 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα·
καὶ δέ κέ τοι εἴπησι, Διοτρεφές, αἶψ' ἐθέλῃς θά,
ὅ,ττι τοι ἐν μεγάροισι κακὸν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται,
οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

395 αὐτὴ νῦν φράζεο σὺ λόχον θείοιο γέροντος,
μή πώς με προῖδὼν ἢ προδαιὲς ἀλέηται·
ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῶ ἀνδρὶ δαμῆναι.

Ὡς ἐφάμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεάων·
τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεπέως ἀγορεύσω.

400 ἦμος δ' ἡέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβέβηκει,
τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἴσι γέρων ἄλιος νημερτής,
πνοιῇ ὑπο Ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικὴ καλυφθεῖς·
ἐκ δ' ἐλθὼν ποιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν·
ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς Ἀλοσύδνης

405 ἀθρόαι εὐδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδῦσαι,
κιπρὸν ἀκόπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὁδμήν.
ἐνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα, ἄμ' ἡοῖ φαινομένηφιν,
εὐνάσω ἐξείης· σὺ δ' ἐὺ κρίναςθαι ἐταίρους
τρεῖς, οἳ τοι παρὰ νηυσὶν ἐϋστέλμοισιν ἄριστοι.

- 410 πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα τοῖο γέροντος.
 φώκας μὲν τοι πρῶτον ἀριθμήσει καὶ ἔπεισιν·
 αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται ἡδὲ ἴδηται,
 λέξεται ἐν μέσσησι, νομεὺς ὥς πώεσι μῆλων.
 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδῃσθαι,
 415 καὶ τότε ἔπειθ' ὑμῖν μελέτω κάρτος τε βίη τε·
 αὖθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.
 πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται, ὅσ' ἐπὶ γαῖαν
 ἔρπετὰ γίγνονται, καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδαῖς πῦρ·
 ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν, μᾶλλον τε πιέζειν·
 420 ἀλλ' ὅτε κεν δῆ σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσιν,
 τοῖος ἐὼν, οἷόν κε κατευνηθέντα ἴδῃσθαι,
 καὶ τότε δὴ σχέςθαι τε βίης, λῦσαί τε γέροντα,
 ἥρως· εἴρεσθαι δέ, θεῶν ὅστις σε χαλέπτει,
 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεται ἰχθυόοντα.
 425 Ὡς εἰποῦς, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἔστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἦϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιώντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θάλασσαν,
 δόρπον θ' ὀπλίσάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·

430 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο

ἦϊα, πολλὰ θεοὺς γουνούμενος· αὐτὰρ ἐταίρους

τρεις ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποιθεα πᾶσαν ἐκ' ἰθύν.

435 Τόφρα δ' ἄρ' ἦγ' ὑποδῦσα θαλάσσης· εὐρέα πόλπον,

τέσσαρα φωκᾶων ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικεν·

πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί.

εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψας ἁλίσσιν,

ἦστο μένους· ἡμεῖς δὲ μάλα στεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·

440 ἐξεῖς δ' εὐνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἐκάστω.

πεῖθι δὴ αἰνότατος λόχος ἔπλετο· τεῖρε γὰρ αἰνῶς

φωκᾶων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὁδμή.

τίς γάρ κ' εἰναλίῳ παρὰ κήτεϊ κοιμηθεῖη;

ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε, καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·

445 ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἐκάστω θῆκε φέρουσα,

ἠδὲ μάλα πνείουσας, ὅλεσσε δὲ κήτεος ὁδμήν.

πᾶσαν δ' ἠοίην μένομεν τετληότι θυμῷ·

φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἤλθον ἀολλέες· αἱ μὲν ἔπειτα

ἐξῆς εὐνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

450 ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλός, εὔρε, δὲ φώκας
 ζατρεφείας· πάσας δ' ἄρ' ἐπώχετο, λάητο δ' ἀριθμόν.
 ἐν δ' ἡμέας πρῶτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
 ὠϊσθῇ δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λάητο καὶ αὐτός.
 ἡμεῖς δὲ ἰάχοντες ἐπεσσύμεσθ'· ἀμφὶ δὲ χεῖρας.

455 βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης·
 ἀλλ' ἦτοι πρῶτιστα λέων γένετ' ἠϋγένειος,
 αὐτὰρ ἔπειτα δράκων καὶ πόρδαλις ἠδὲ μέγας σῦς·
 γίγνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ καὶ δένδρεον ὑψικέτηλον.
 ἡμεῖς δ' ἀστεμφέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ.

460 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίαζ' ὁ γέρων, ὀλοφώϊα εἰδώς,
 καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·
 Τίς νύ τοι, Ἀτρείος υἱέ, θεῶν συμφράσσατο βουλάς,
 ὄφρα μ' ἔλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρῆ;

ᾧς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 465 οἷσθα, γέρον – τί με ταῦτα παρατροπέων ἀγορεύεις; –
 ὥς δὴ δῆθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμων
 εὔρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
 ἀλλὰ σύ περ μοι εἰπέ – θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν –
 ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου.

470 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόοντα.

Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·

ἀλλὰ μάλ' ὠφελλες Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν

ρέξας ἱερὰ νῆλ' ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα

σὴν ἐς πατρίδ' ἴκοιο, πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον.

475 οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι

οἶκον εὐκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,

πρὶν γ' ὅτ' ἂν Αἰγύπτιοιο, Διῖ πετέος ποταμοῖο,

αὐτίς ὑδωρ ἔλθῃς, ρέξῃς θ' ἱερὰς ἐκατόμβας

ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·

480 καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοί, ἣν σὺ μενοινᾷς.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,

οὐνεκά μ' αὐτίς ἄνωγεν ἐκ' ἡεροειδέα πόντον

Αἰγυπτόνδ' ἵεναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλήην τε.

ἀλλὰ καὶ ὧς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

485 Ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω, γέρον, ὥς σὺ κελεύεις.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως πατάλεξον,

εἰ πάντες σὺν νηυσὶν ἀκήμονες ἦλθον Ἀχαιοί,

οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν. Τροίηθεν ἰόντες,

ἤε τις ὦλετ' ὀλέθρῳ ἀδευκεῖ ἥς ἐπὶ νηός,

490 ἥ ἐ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.

Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·

Ἄτρεϊδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τί σε χρὴ

ἔδμεναι, οὐδὲ δαῖναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σέ φημι

δὴν ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπὴν εὖ πάντα πύθῃαι.

495 πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνγε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο·

ἄρχοι δ' αὖ δύο μούνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

ἐν νόστῳ ἀπόλονται· μάχῃ δέ τε καὶ σὺ παρῆσθα.

εἰς δ' ἔτι που ζωὸς πατερεύκεται εὐρέϊ πόντῳ.

Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέμοισιν.

500 Γυρῆσιν μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασεν,

πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης·

καὶ νύ πεν ἔκφυγε Κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ,

εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε, καὶ μέγ' ἀάσθη·

φῇ ῥ' ἀέλητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.

505 τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδήσαντος·

αὐτίκ' ἔπειτα τρίαιναν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν,

ἤλασε Γυραίην πέτρην, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν·

καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μεῖνε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ,

τῷ ῥ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη·

- 510 τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀκείρονα κυμαίνοντα.
 [ὥς ὁ μὲν ἐνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πῖεν ἄλμυρόν τιδωρ.]
 σὸς δέ που ἔκφυγε Κῆρας ἀδελφεὸς, ἥδ' ὑπάλυξεν,
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
 515 ἵεσθαι, τότε δὴ μιν ἀναρπάξασα θύελλα
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρει, μεγάλα στενάχοντα,
 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν· ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης
 τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότε ἔναιε Θυεστιάδης Αἰγισθοῦ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
 520 ἄψ δὲ θεοὶ οὖρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο·
 ἦτοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης,
 καὶ πύνει ὑπτόμενος ἦν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
 δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἶδε γαῖαν.
 τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπός, ὃν ῥα καθεῖσεν
 525 Αἰγισθοῦ δολόμητις ἄγων· ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθόν,
 χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὄγ' εἰς ἐνιαυτόν,
 μή ἐλάθοι παριών, μνήσαιο δὲ θούριδος ἀλκιῆς.
 βῆ δ' ἵμεν ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν.
 αὐτίκα δ' Αἰγισθοῦ δολίην ἐφράσσατο τέχνην·

- 530 *πρινάμενος κατὰ δῆμον εἰκόσι φῶτας ἀρίστους,*
εἶσε λόχον, ἐτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
ἵπποισιν καὶ ὄχρεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.
τὸν δ' οὐκ εἰδὼτ' ὄλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνεν
 535 *δειπνίσσας, ὥς τις τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.*
οὐδὲ τις Ἀτρεΐδεω ἐτάρων λίπεθ', οἳ οἱ ἔποντο,
οὐδὲ τις Αἰγίσθου· ἀλλ' ἔπταθεν ἐν μεγάροισιν.
ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
πλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος· οὐδὲ νύ μοι κῆρ
 540 *ἦθελ' ἔτι ζῶειν, καὶ ὄρᾱν φάος ἡελίοιο.*
αὐτὰρ ἐπεὶ πλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθην,
δὴ τότε με προσέειπε γέρων ἄλιος νημερτής·
Μηκέτι, Ἀτρεὺς υἱέ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὕτω
πλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήμεν· ἀλλὰ τάχιστα
 545 *πεῖρα, ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκηαι.*
ἢ γάρ μιν ζωόν γε κηρήσσαι, ἢ κεν Ὀρέστῃς
μητῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δέ κεν τάφου ἀντιβολήσῃς.
ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοὶ πραδίῃ καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
αὖτις ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἀγνυμένω περ, ἰάνθη·

550 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
ὅστις ἔτι ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ.

[ἢ ἐθάνων· ἐθέλω δὲ, καὶ ἀχνύμενός περ, ἀκοῦσαι.]

Ἦς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·

555 υἱὸς Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων·

τὸν δ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,

Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἣ μιν ἀνάγκῃ

ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.

οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἐταῖροι,

560 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐκ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

σοὶ δ' οὐ θέςφατόν ἐστι, Διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,

Ἄργει ἐν ἱκποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν·

ἀλλὰ σ' ἐς Ἥλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης

ἀθάνατοι πέμπουσιν, ὅθι Ξανθὸς Παδάμανθους·

565 τῇ περ ῥηϊσθῇ βιοτῇ κέλει ἀνθρώποισιν·

οὐ νιφετός, οὔτ' ἄρ' χειμῶν πολὺς, οὔτε ποτ' ὄμβρος,

ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγυπνεύοντας ἀήτας

Ἰθιακὰς ἀνίσχιν, ἀναψύχειν ἀνθρώπους,

οὐνεπ' ἔχεις Ἑλένην, καὶ σφιν γαμβρὸς Διὸς ἐσσι.

- 570 Ὡς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδόσατο κυμαίνοντα.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄμ' ἀντιθέοις ἐτάροισιν
 ἦϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
 δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροδίη νύξ·
- 575 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆας μὲν ἀμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ἐν δ' ἰστοὺς τιθέμεσθα καὶ ἰστία νηυσὶν εἴσης·
 ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
- 580 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
 ἄψ δ' εἰς Αἰγύπτιο, Διῦπετέος ποταμοῖο,
 στήσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἐκατόμβας.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέκαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
 χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἴν' ἄσβεστον κλέος εἶη.
- 585 ταῦτα τελευτήσας νεόμην· δίδοσαν δέ μοι οὖρον
 ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
 ὄφρα κεν ἑνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τε γένηται·
 καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,

590 τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον εὖξουν· αὐτὰρ ἔπειτα
 δώσω καλὸν ἄλειςον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν
 ἀθανάτοισι, ἐμέθεν μεμνημένος ἥματα πάντα.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα·
 Ἄτρεϊδῃ, μὴ δὴ με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.

595 καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοίγ' ἀνεχοίμην
 ἥμενος, οὐδέ κέ μ' οἴκου ἔλοι πόθος, οὐδὲ τοκήων -
 αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων
 τέρπομαι - ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἐταῖροι
 ἐν Πύλῳ ἡγαθῇ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.

600 δῶρον δ', ὅττι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω·
 ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἔξομαι, ἀλλὰ σοι αὐτῷ
 ἐνθάδε λείψω ἡγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
 εὐρέος, ᾧ ἐνὶ μὲν λωτὸς πολὺς, ἐν δὲ κύπειρον,
 πυροὶ τε ζεαὶ τ' ἠδ' εὐρυφυὲς κριθῶν λευκόν.

605 ἐν δ' Ἰθάκῃ οὐτ' ἄρ' ὁρόμοι εὐρέες, οὔτε τι λαιμῶν·
 αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἵπποβοτόιο.
 σὺ γάρ τις νήσων ἱππήλατος, οὐδ' εὐλαίμων,
 αἴθ' ἄλῃ πεπλῖαται· Ἰθάκῃ δέ τε καὶ περὶ πασέων.

Ἦς φάτο· μείδησεν δὲ βοῖν ἁγαθὸς Μενέλαος,
 Ὅδυσσε. I.

610 χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Αἱματός εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἳ ἀγορεύεις·

τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ·

δώρων δ', ὅσ' ἐν ἐμῷ. οἴκῳ κειμήλια κεῖται,

δώσω, δὲ πάλλιστον καὶ τιμυέστατόν ἐστιν.

615 δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ

ἔστιν ἄκας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράανται·

ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἐ Φαίδιμος ἦρως,

Σιδονίων βασιλεύς, ὃς ἐὺ δόμος ἀμφεκάλυψεν

πεῖσέ με νοστήσαντα· τέϊν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.

620 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος.

οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·

σίτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλιπρήδεμνοι ἔπεμπον.

ὣς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.

625 Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσεὺς μεγάροιο

δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,

ἐν τυτῷ δαπέδῳ, ὃς περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.

Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,

ἄρχοι μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.

630 τοῖς δ' υἱὸς Φρονόιοι Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθών,

Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·

Ἀντίνο', ἦ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἥ καὶ οὐκί,

ὁππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἡμαθόεντος;

νῆά μοι οἶχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεῶ γίγνεται αὐτῆς,

635 Ἥλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι

δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ

ἀδμήτες· τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασαίμην.

ᾧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀγὰ θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο

ἐς Πύλον οἶχεσθαι Νηληϊῖον, ἀλλὰ που αὐτοῦ

640 ἀγρῶν ἢ μήλοισι παρέμμεναι, ἥ ἐσβώτῃ.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐκείθεος υἱὸς·

νημερτές μοι ἐνίσκε, πότ' ᾔχετο, καὶ τίνες αὐτῷ

ποῦροι ἔκοντ'; Ἰθάκης ἐξαίρετοι, ἦ εἰοὶ αὐτοῦ

θῆτές τε δμῶές τε; δύναϊτό κε καὶ τὸ τελέεσαι!

645 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ·

ἦ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρα νῆα μέλαιναν,

ἥ ἐκὼν οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσκτύξατο μῦθος;

Τὸν δ' υἱὸς Φρονόιοι Νοήμων ἀντίον ἠΐδα·

αὐτὸς ἐκὼν οἱ δῶκα· τί πεν ρέξεις καὶ ἄλλος,

650 ὀκπὸτ' ἀνὴρ τοιοῦτος, ἔχων μελεδήματα θυμῷ,
 αἰτίῳ; χαλεπὸν πεν ἀνήνασθαι δόσιν εἶη.
 ποῦροι δ', οἱ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας,
 οἱ οἱ ἔποντ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα
 Μέντορα, ἥε θεόν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐώκει.

655 ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα διὸν
 χθιδὸν ὑπηοῖον· τότε δ' ἔμβη νηϊ Πύλονδε.

Ἦν ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός.
 τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 μνηστῆρες δ' ἄμυδις κἀδισαν, καὶ παῦσαν ἀέθλων.

660 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐκείθεος υἱός,
 ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
 πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴλατην·

Ἦν κόποι! ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη

Τηλεμάχῳ, ὁδὸς ἦδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.

665 ἐν τόσσων δ' ἀέκητι νέος παῖς οἴχεται αὐτῶς,
 νῆα ἐρυσσάμενος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
 ἄρξει καὶ προτέρῳ πακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
 Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι.
 ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴησ' ἐταίρους,

670 ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχῆσομαι ἡδὲ φυλάξω
 ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης·
 ὥς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἶνεκα πατρός.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἡδ' ἐκέλευον·
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.

675 Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
 μύθων, οὐδ' μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον·
 κήρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς,
 αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὑφαινον.
 βῆ δ' ἔμην ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείῃ·
 680 τὸν δὲ πατ' οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·

Κήρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
 ἦ εἰκέμεναι δμωῆσιν Ὀδυσσεῆος θείοιο,
 ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα κένεσθαι;
 μὴ μνηστεύσαντες, μῆδ' ἄλλοθ' ὀμιλήσαντες,
 685 ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν!
 οἱ δ' ἄμ' ἀγειρόμενοι, βίοτον κατακείρετε πολλόν,
 πῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος. οὐδέ τι πατρῶν
 ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἐόντες,
 οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσχε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν.

690 οὔτε τινὰ ῥέξας ἐξαισίον, οὔτε τι εἰπὼν
 ἐν δήμῳ; ἦτ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλῆων,
 ἄλλον κ' ἐχθαίρησι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοίῃ.
 πεῖνος δ' οὔποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει·
 ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
 695 φαίνεται, οὐδέ τις ἐστὶ χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
 αἴ γὰρ δὴ, βασίλεια, τόδε κλειστόν παπὼν εἶη!
 ἀλλὰ πολὺ μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
 μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·
 700 Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ,
 οἴκαδε νισσόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
 ἐς Πύλον ἡγαθέην ἢ δ' ἐς Λακεδαίμονα διῖαν.

Ὡς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα· καὶ φίλον ἦτορ·
 δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τῷ δέ οἱ ὄσσε
 705 δακρυόφι κλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 ὃψέ δέ δὴ μιν ἔπεσιν ἀμβιβομένην προσέειπεν·

Κήρυξ, τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεὼν
 νηῶν ὠλυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἷθ' ἄλως ἵπποι
 ἀνδράσι γίγνονται, περώωσι δὲ πουλὺν ἐφ' ὕγρην.

710 ἢ ἵνα μὴδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λήπῃται·

Τὴν δ' ἡμεῖβει· ἔπειτα Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·

οὐκ οἶδ', εἴ τις μιν θεὸς ὥρορεν, ἥ καὶ αὐτοῦ

θυμὸς ἐφωρμήθη ἵμεν ἐς Πύλον, ὅφρα πύθῃται

πατρὸς ἐοῦ ἢ νόστον, ἢ ὄντινα κότμον ἐέσκεν.

715 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος.

τὴν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη

δίφρω ἐφέζεσθαι, πολλῶν πατὰ οἶπον ἐόντων·

ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἵζε πολυημήτου θαλάμοιο,

οἷλητ' ὀλοφυρομένη· περὶ δὲ δμῳαὶ μινύριζον

720 πᾶσαι, ὅσαι πατὰ δώματ' ἔσαν νέαι ἡδὲ παλαιαί.

τῆς δ' ἀδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια·

Κλυτε, φίλαι· πέρι γάρ μοι Ὀλύμπιος ἄλγε' ἔδωκεν

ἐκ πασέων, ὅσσαι μοι ὁμοῦ τράφην ἡδ' ἐγένοντο·

ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,

725 παντοίης ἀρετῇσι πεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν·

[ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὺ παθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος]

νῦν αὖ καὶ δ' ἀγαπητὸν ἀνερεῖφαντο θύελλαι

ἀπλέα ἐκ μεγάρων, οὐδ' ὄρμηθέντος ἄκουσα.

σχέτλιαι, οὐδ' ὅμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἐκάστη

730 ἐκ λεχέων μ' ἀπέγειραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ,
 ὀππότ' ἐκείνος ἔβη κοίλῃν ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
 εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὀρμαίνοντα,
 τῷ κε μάλ' ἢ κεν ἔμεινε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο·
 ἢ κέ με τεθνηκυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.

735 ἀλλὰ τις ὀτρηνῶς Δολίον καλέσειε γέροντα,
 δμῶ' ἐμόν, ὃν μοι ἔδωκε πατήρ ἔτι δεῦρο πισύσῃ.
 καὶ μοι ἤηκον ἔχει πολυδένδρεον· ὄφρα τάχιστα
 Λαέρτῃ τάδε πάντα παρεζόμενος παταλέξῃ·
 εἰ δὴ πού τινα κείνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφίγνας,
 740 ἐξελθὼν λαοῖσιν ὁδύρεται, οἳ μεμάασιν

ὃν καὶ Ὀδυσσεὺς φθίσαι γόνον ἀντιθέοιο.

Τὴν δ' αὖτε πρόσέειπε φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια·
 νύμφα φίλῃ, σὺ μὲν ἄρ με πατάπτατε νηλεῖ χαλκῷ,
 ἢ ἔα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δέ τοι οὐκ ἐπιθεύσω.

745 ἥδ' ἐγὼ τάδε πάντα· πόρον δέ οἱ, ὅσ' ἐπέλευνε,
 εἶτον καὶ μέθυ ἡδύ· ἐμεῦ δ' ἔλετο μέγαν ὄρνον,
 μὴ πρὶν σοι ἐρέειν, πρὶν δωδεκάτην γε γενέσθαι,
 ἢ σ' αὐτὴν ποθέσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀποῦσαι·
 ὥς ἂν μὴ κλαιούσα πατὰ χροῖα καλὸν ἱύπτῃς.

750 ἀλλ' ὕδρην αμένη, καθαρὰ προῖ εἴμαθ' ἐλοῦσα,

εἰς ὑπερῶ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,

εὔχε' Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο·

ἢ γάρ κεν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαῶσαι.

μηδὲ γέροντα πάκου πεκακωμένον· οὐ γὰρ οἶω

755 πάγῃ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεισιάδαο

ἔχθεσθ'· ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσεται, ὅς κεν ἔχῃσιν

δώματά θ' ὑπεραφεία καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγροῦς.

Ἦς φάτο· τῆς δ' εὐνησε γόον, σπείθε δ' ὄσσε γόοιο.

ἢ δ' ὕδρην αμένη, καθαρὰ προῖ εἴμαθ' ἐλοῦσα,

760 εἰς ὑπερῶ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·

ἐν δ' ἔθρε' οὐλοχύτας πανέω, ἥρᾳτο δ' Ἀθήνη·

Κλυθὶ μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἄτρυτώνη!

εἵποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς

ἦ βοὸς ἦ ὄϊος πατὰ πίονα μηρί' ἔκηνεν,

765 τῶν νῦν μοι μνησai, καὶ μοι φίλον νῖα σάωσον·

μνηστῆρας δ' ἀπάλαλλε πακῶς ὑπερηνορέοντας.

Ἦς εἰποῦς' ὀλόλυξε· θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς.

μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρον σκιοέοντα·

ῶδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορέόντων·

770 Ἡ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασιλεία
ἀρτύει· οὐδέ τι οἶδεν, ὃ οἱ φόβος νῦν τέτυκται.

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἔσαν, ὥς ἐτέτυκτο.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
775 πάντας ὁμῶς, μή· κού· τις ἐπαγγείλησι καὶ εἶδω.
ἀλλ' ἄγε, σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν.

Ὡς εἰπὼν, ἐκρίνατ' ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους·
βὰν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
780 νῆα μὲν οὖν πάμπρωτον ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν·
ἐν δ' ἰστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰστία νηϊ μελαίνῃ,
ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροκοῖς ἐν δερματίνοισιν·
[πάντα πατὰ μοῖραν· ἀνὰ θ' ἰστία λευκὰ ἐτάσσαν·]
τεύχεα δέ σφ' ἠνείκαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.

785 ὑφ' οὗ δ' ἐν νοτίῳ τήνγ' ὤρμισαν, ἐν δ' ἔβαν αὐτοί·
ἔνθα δὲ δόρπον ἔλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν.

Ἡ δ' ὑπερωΐῳ αὖθι περίφρων Πηνελόπεια
πεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἡδὲ ποτητός,
ὀρμαίνουσ', εἴ οἱ θάνατον φύγει υἱὸς ἀμύμων,

790 ἢ ὅγ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.

ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὀμίλῳ.

δείσας, ὅπποτε μιν δόλιον περὶ κύκλῳ ἄγῳσιν·

τόσσα μιν ὀρμαίνουσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος·

εὖδε δ' ἀνακλινθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἄψα πάντα.

795 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

εἰδῶλον ποίησε, δέμας δ' ἥϊκτο γυναικί,

Ἰφθίμῃ, κούρῃ μεγαλήτορος Ἰναρίοιο,

τὴν Εὐμηλος ὄπυιε, Φερῆς ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.

πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ' Ὀδυσσεῆος θείοιο,

800 εἴως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην, γοῶσαν,

καύσειε κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.

εἰς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα,

στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Εὐδεις, Πηνελόπεια, φίλον τετιμῆνῃ ἦτορ·

805 οὐ μὲν σ' οὐδὲ ἔῴσι θεοὶ ῥεῖα ζῶοντες

κλαίειν, οὐδ' ἀκάχησθαι· ἐπεὶ ῥ' ἔτι νόστιμός ἐστιν

σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτῆμενός ἐστιν.

Τὴν δ' ἡμέριβεν· ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,

ἠδὺ μάλα πνώσσοις ἐν ὄνειρῇσι κύλησιν·

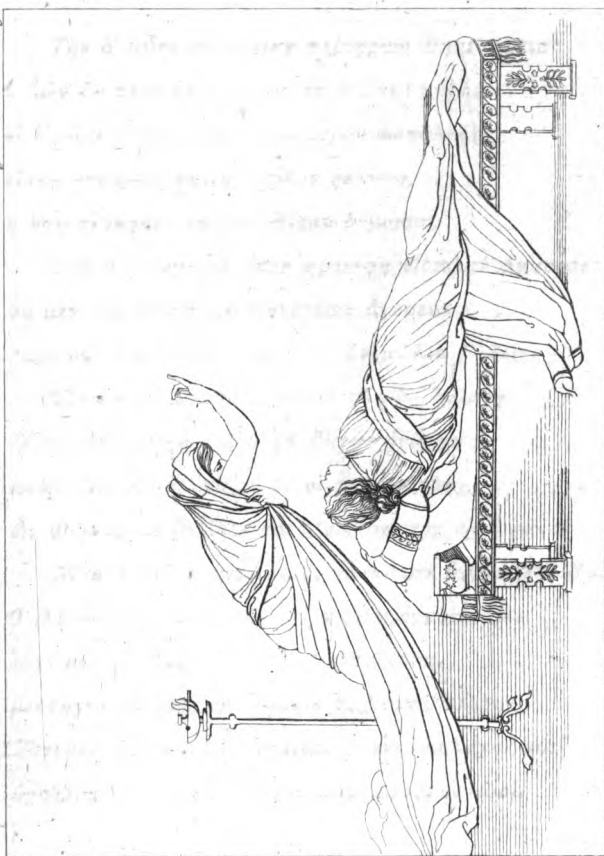
810 Τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἤλυθες; οὔτι πάρος γε
 πῶλέ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα ναίεις·
 καὶ με κέλει παύσασθαι οἷζυός ἡδ' ὀδυνάων
 πολλέων, αἳ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,

815 παντοίης ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν.
 [ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὺ καὶ τὸ Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.]
 νῦν αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηός,
 νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδώς, οὔτ' ἀγοράων.
 τοῦ δὲ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι, ἥπερ ἐλείνου·

820 τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δεΐδια, μήτι πάθῃσιν,
 ἢ ὅγε τῶν ἐνὶ δῆμῳ, ἴν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ.
 δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,
 ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον Ἀμαυρόν·

825 θάρσει, μηδέ τι πάγῃ μετὰ φρεσὶ δεΐδιθι λήην.
 τοίη γάρ οἱ κομπὸς ἄμ' ἔσπεται, ἦντε καὶ ἄλλοι
 ἄνδρες ἡρήσαντο παρεστάμεναι - δύναται γάρ -
 Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ' ὀδυρομένην ἐλθαίρει·
 ἢ νῦν με προέηκε, τεῖν τάδε μυθήσασθαι.

V.H.S. 829

30. 829

830 Τὴν δ' αὖτε πρόσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

εἰ μὲν δὴ θεός ἐσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς,
εἰ δ', ἄγε μοι καὶ κεῖνον οἷζυρόν καταλέξον,
εἵπου ἔτι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἡελίοιο,
ἢ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν.

835 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον Ἀμαυρόν·

οὐ μὲν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
ζῶει ὄγ' ἢ τέθνηκε· πακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.

ὧς εἰπὼν, σταθμοῖο παρὰ κληῖδα λιάσθη
εἰς πνοιᾶς ἀνέμων· ἢ δ' ἔξ ὕπνου ἀνόρουσεν·

840 πούρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,

ὧς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῶ.

Μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέκλεον ὕγρὰ πέλευθα,

Τηλεμάχῳ φόνον αἶπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὀρμαίνοντες.

ἔστι δέ τις νῆσος μέσση ὑλὶ πετρήεσσα,

845 μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε καιπαλοέσσης,

Ἀστερίς, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ

ἀμφίδυμοι· τῇ τόνγε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ε.

S U M M A R I U M.

Concilio deorum iterum facto, agente Minerva, Iupiter Mercurium mittit ad Calypso, ut Ulyssem ex insula sua abire patiatur (1 - 84). Imperium gravate accipit Nympha, neque tamen detrectare ausa (85 - 147), heroem, dudum patriae desiderio tabescentem, edocet, non morari se, quo minus statim discedat (148 - 227); ipsaque propere eum adiuvat in fabricanda rate, qua benigne dimissus navigationem solus aggreditur (228 - 281). Duodevigesima die navigationis, quum iam Phaeacum insulam, Scheriam, e longinquo videt, forte praetervehens Neptunus excitat tempestatem, quae trabium compaginem dissolvit (282 - 332). Sed ipse alveo ratis insidens, ventorum fluctuumque ludibrium, misericordiam deae marinae expegitur, Leucotheae, quae ei redimiculum praebet pectori subligandum, cuius virtute facilius in terram enatet (333 - 364). Atque ita tandem, quamvis fremente Neptuno, praesentem mortem effugit, et ad proximum litus Phaeacum nudus evadit, ubi semianimam cubile foliis stratum placido somno recreat (365 - 495).

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ Ε.

Ὀδυσσεως σχεδία.

Ἡὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανοῦ Τιθωνοῖο
ῶρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν·
οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὔτε κρᾶτος ἐστὶ μέγιστον.
5 τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος,
μνησάμενη· μέλε γάρ οἱ ἔων ἐν δώμασι Νύμφης·
Ζεῦ πάτερ, ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἥπιος ἔστω
σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς·
Ὀδυσσεύς. I.

10 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἶη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι.

ὥς οὐτις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο

λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατήρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν.

ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,

Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη

15 ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.

οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,

οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

νῦν αὖ καὶ δ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάσιν,

οἷκαδε νισσόμενρον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν

20 ἐς Πύλον ἠγαθέην ἥδ' ἐς Λαπεδαίμονα δῖαν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων!

οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτή,

ὥς ἦτοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;

25 Τηλέμαχον δὲ σὺ πῆμψον ἐπισταμένως – δύνασαι γάρ –

ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἵκηται,

μνηστῆρες δ' ἐν νηϊ καλιμπετὲς ἀπονέωνται.

Ἥ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἠὔδα·

Ἑρμεία· σὺ γὰρ αὖτε τά τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι·

30 Νύμφη ἔϋπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλὴν,
 νόστον Ὀδυσῆος ταλασίφρονος, ᾧς κε νέηται,
 οὔτε θεῶν πομπῇ, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ σχεδὴς πολυδέσμου πῆματα πάσρων
 ἥματί κ' εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἵκοιτο,

35 Φαίηκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχιθεοὶ γεγάασιν·
 οἳ κέν μιν πέρι κῆρι, θεὸν ᾧς, τιμήσουσιν,
 πέμψουσιν δ' ἐν νηϊ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἄλλῃς ἐσθλὰ τε δόντες,
 πόλλ', ὅς' ἂν οὐδέποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,

40 εἴπερ ἀπήμων ἦλθε, λατῶν ἀπὸ ληϊδος αἴσαν.
 ᾧς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

ᾧς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε διάκτορος Ἀργειφόντης·
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 45 ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην,
 ἥδ' ἐπ' ἀκείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
 εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῇτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλει,
 ᾧς ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης.

50 Πιερὶν δ' ἐπιβὰς, ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ·
 σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα, λάρῳ ὄρνιθι ἰοικώς,
 ὅσπε κατὰ δεινοὺς πόλπους ἄλός ἀτρυγέτοιο
 ἰχθῦς ἀγρώσσω, πυκινὰ πτερὰ δέεται ἄλμῃ·
 τῷ ἱκελὸς πολέεσσιν ὀχήσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
 55 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν,
 ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος ἠπειρόνδε,
 ἦϊεν, ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἐνὶ Νύμφῃ
 ναίεν εὐπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.
 πῦρ μὲν ἐκ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὁδμῇ
 60 κέδρου τ' εὐκεάτοιο θύου τ' ἀγὰ νῆσον ὁδῶδει,
 δαιομένων· ἣ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀκὶ παλῇ,
 ἰστὸν ἐποιχομένη, χρυσεῖη περκίδ' ὕφαιεν.
 ὕλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθώσῃ,
 κλήθρη τ' αἵγειρός τε καὶ εὐώδης πυκάρισσος.
 65 ἔνθα δὲ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο,
 σκῶπές τ' ἱρηκές τε, τανύγλωσσοί τε κορῶναι
 εἰνάλλαι, τῆσιντε θαλάσσια ἔργα μέμνηεν.
 ἥδ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο
 ἡμερὶς ἡβώσῃ, τεθίλει δὲ σταφυλῆσιν·

70 πρῆναι δ' ἐξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
 πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη.
 ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἡδὲ σελίνου
 θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
 θήσαιοτο ἰδὼν, καὶ τερφθεῖη φρεσὶν ᾗσιν.

75 ἔνθα στας θηεῖτο διάκτορος Ἀργειφόντης.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐῷ θηήσατο θυμῷ,
 αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν· οὐδέ μιν ἄντην
 ἡγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψώ, δῖα θεάων -
 οὐ γάρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
 80 ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει -
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσεῖα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,
 ἀλλ' ὅγ' ἐπ' ἀκτῆς πλατῆ καθήμενος· ἔνθα πάρος περ,
 δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.

85 Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψώ, δῖα θεάων,
 ἐν θρόνῳ ἰδρύσασα φαεινῷ, σιγαλόεντι·

Τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόρραπι, εἰλήλουθας,
 αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
 αὐδα ὅ,τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,

90 εἰ δύνamai τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.

[ἀλλ' ἔπειο προτέρω, ἵνα τοι παρ Ξείνια θείω.]

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν,
ἀμβροσίης πλήσασα, πέρασσε δὲ νόκταρ ἐρυθρόν.
αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος Ἀργειφόντης.

95 αὐτὰρ ἐπεὶ δείκνησε, καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδώδῃ,
καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

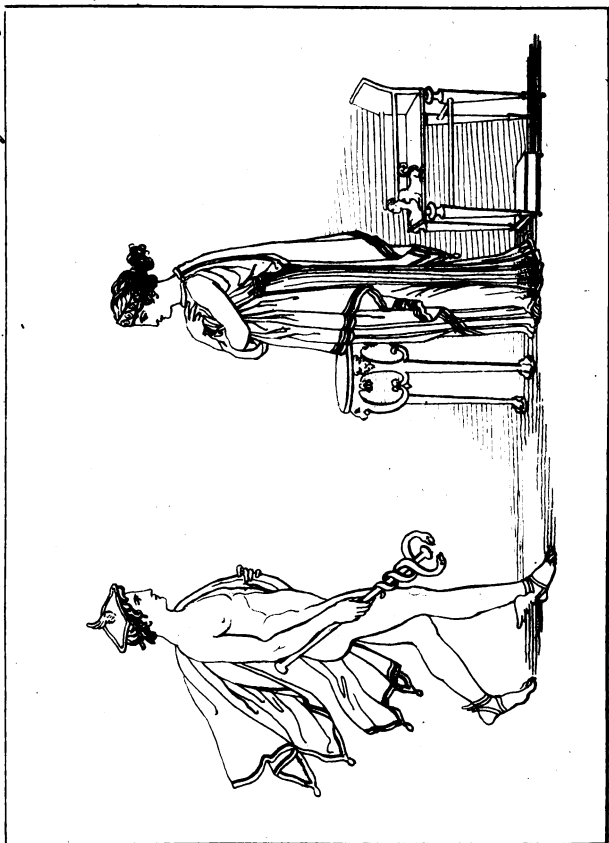
Εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα, θεά, θεόν· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισκήσω· κέλεαι γάρ.

Ζεὺς ἐμέγ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·

100 τίς δ' ἂν ἐκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἄλμυρόν ὕδωρ
ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλιν, οἶτε θεοῖσιν
ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἐξαίτους ἐκατόμβας.

ἀλλὰ μάλ' οὐκως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεόν, οὔθ' ἠλιῶσαι.

105 φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι διζυρώτατον ἄλλων
τῶν ἀνδρῶν, οἱ ἄστνυ πέρι Πριάμοιο μάχοντο
εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν κέρσαντες ἔβησαν
οἴκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,
ἥ σφιν ἐπῶρσ' ἀνεμὸν τε κακὸν καὶ πύματα μακρά.

110 [ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέθισον ἐσθλοὶ ἐταῖροι·
 τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασεν.]
 τὸν νῦν σ' ἠνώγει ἀποπεμπέμεν ὅττι τάχιστα·
 οὐ γάρ οἱ τῇδ' αἶσα φίλων ἀπονόσφιν ὀλέσθαι,
 ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰνέσθαι
 115 οἶκον ἐς ὑπόροφον καὶ εἶν ἐς πατρίδα γαῖαν.

ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Σχέτλιοί ἐστε, θεοί, ζηλήμονες ἔσοχον ἄλλων!
 οἶτε θεαῖς ἀγάσθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
 120 ἀμφαδίην, ἣν τίς τε φίλον ποιήσεται ἀκοίτην.
 ὧς μὲν, ὅτ' Ὀρίων ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 τόφρα οἱ ἠγάσθε θεοὶ ῥεῖα ζῶοντες,
 ἔως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἄγνῃ
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνε.

125 ὥς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι εὐπλόκαμος Δημήτηρ,
 ᾧ θυμῷ εἴξασα, μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
 νεῖω ἐνὶ τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
 Ζεύς, ὃς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῇτι περαυνῶ.
 ὥς δ' αὖ νῦν μοι ἀγᾶσθε, θεοί, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.

- 130 τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα
οἶον, ἐπεὶ οἱ νῆα θοὴν ἀργῇτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἔλσας ἐλέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοκι πόντῳ.
[ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι·
τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ πῦμα πέλασσεν.]
- 135 τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἥδ' ἐφασκον
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα.
ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρελθεῖν ἄλλον θεόν, οὔθ' ὑλιῶσαι·
ἐρρέτω, εἴ μιν κείνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
- 140 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· πέμψω δέ μιν οὐκ ἔγωγε.
οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
αὐτὰρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπιτεύσω,
ὥς πε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκηται.
- 145 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεифόντης·
οὕτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποκίζεο μῆνιν,
μήπως τοι μετόπισθε κότεσσάμενος χαλεπήνῃ.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργεифόντης·
ἣ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια Νύμφη

150 ἥϊ', ἐπειδὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.

τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὗρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὄσσε

δακρυόφιν τέρσοντο· κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν

νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπαι οὐκέτι ἦνδανε Νύμφη.

ἀλλ' ἦτοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκη

155 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ·

ἥματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἡϊόνεσσι καθίζων,

[δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,]

πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερπέσκετο, δάκρυα λείβων.

ἀρχοῦ δ' ἰσταμένη προσεφώνεε διὰ θεάων·

160 Κάμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν

φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα πρόφρασς' ἀποπέμψω.

ἀλλ' ἄγε, δούρατα μακρὰ ταμῶν, ἁρμόζεο χαλκῷ

εὐρεῖαν σπεδίην· ἀτὰρ ἱκρία πῆξαι ἐπ' αὐτῆς

ὕψου, ὥς σε φέρησιν ἐπ' ἡεροειδέα πόντον.

165 αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρόν

ἐνθάδ' ὣς μενοεικέ', ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι·

εἴματά τ' ἀμφιέσω· πέμψω δέ τοι οὖρον ὀπισθεν,

ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς σὴν πατρίδα γαῖαν ἱκηαι,

αἷ κε θεοὶ γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,

170 οἱ μὲν φέρτεροί εἰσι νοῆσαι τε κρῆναι τε.

ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἄλλο τι δὴ σύ, θεά, τόδε μήδεαι, οὐδέ τι κομπήν,
ἣ με κέλει σχεδίῃ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
175 δεινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες εἶσαι
ὠκύποροι περώωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὐρῳ.
οὐδ' ἂν ἐγὼν, ἀέκητι σέθεν, σχεδὶς ἐπιβαίην,
εἰ μὴ μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
μήτι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.

180 ὣς φάτο· μείδησεν δὲ Καλυψώ, δῖα θεάων,
χειρὶ τέ μιν πατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Ἥ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσί καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς!
οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεύσαι!
ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεῖν,
185 καὶ τὸ πατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
ὄρκος δεινότητός τε κέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
μήτι σοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἄσδ' ἂν ἐμοὶ περ
αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρεῖῳ τόσον ἴκοι.

190 καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναΐσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο διὰ θεάων
 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαΐνε θεοῖο.
 Ἴξον δὲ σκεῖος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνὴρ·

195 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη
 Ἑρμείας· Νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδήν,
 ἔσθθιν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν.
 αὐτῇ δ' ἀντίον ἵξεν Ὀδυσσεύς θείοιο·
 τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμῶαι καὶ νέκταρ ἔθηκαν.

200 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
 τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Καλυψώ, διὰ θεάων·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν

205 αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἵεναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμψης!
 εἶγε μὲν εἰδείης σῆσι φρεσὶν, ὅσσα τοι αἶσα
 κήδε' ἀναπλήσαι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι,
 ἐνθάδε κ' αὔθι μένων παρ' ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις,
 ἀθάνατός τ' εἶης· ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι

210 σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδαι ἥματα πάντα.

οὐ μὲν θῆν κείνης γε χερείων εὖχομαι εἶναι,
οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν· ἐπεὶ οὐκ ὡς οὐδὲ ἔοικεν
θνητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.

Τὴν δ' ἀκαμβιβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

215 πότνια θεά, μή μοι τόδε χῶεο· οἶδα καὶ αὐτὸς

πάντα μάλ', οὐνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
εἶδος ἀκιδνοτέρῃ μέγεθός τ' εἶσαντα ιδέσθαι·

ἣ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως.

ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἥματα πάντα

220 οἷκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ιδέσθαι.

εἰ δ' αὖ τις ῥαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,

τλήσομαι, ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθεά θυμόν·

ἦδη γὰρ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα

κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.

225 Ὡς ἔφατ'· ἥελιος δ' ἄρ' ἔδυν, καὶ ἐπὶ πνέφας ἦλθεν·

ἐλθόντες δ' ἄρα τώγε μυτῷ σπείους γλαφυροῖο,

τερπέσθην φιλότῃτι, παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔννυτ' Ὀδυσσεύς·

230 αὐτὴ δ' ἀργύφειον φᾶρος μέγα ἔννυτο Νύμφη,
 λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώων βάλει· ἱεὺς
 καλὴν, χρυσεῖην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην·
 καὶ τότε Ὀδυσσεὺς μεγαλήτορι μῆδετο πομπήν.

δῶκε μὲν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν,
 235 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 στειλειὸν περικαλλὲς ἐλαῖνον, εὖ ἐναρηρός·
 δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐϋξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
 νήσου ἐκ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 κλήθρη τ' αἰγειρός τ', ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης,

240 αὖα πάλαι, περίκηλα, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ', ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψῶ, δῖα θεάων.

Αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα· θοῶς δέ οἱ ἦνυτο ἔργον.
 εἵποσι δ' ἔμβαλε πάντα, πελέκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
 245 ἔεσσε δ' ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμῃν ἴθυνεν.
 τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψῶ, δῖα θεάων·
 τέτρηγεν δ' ἄρα πάντα, καὶ ἤρμωσεν ἀλλήλοισιν·
 γόμοισιν δ' ἄρα τήνγε καὶ ἁρμονίῃσιν ἄρηνεν.
 ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνῶσεται ἀνὴρ

- 250 φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων,
 τόσσον ἔπ' εὐρεῖαν σχεδὴν ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
 ἱκρία δὲ στήσας, ἀραρῶν θαμέσι σταμίνεσσιν,
 ποίει· ἀτὰρ μακρῇσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα.
 ἐν δ' ἰστὸν ποίει καὶ ἐπὶ κριον ἄρμενον αὐτῷ·
 255 πρὸς δ' ἄρα, πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνοι.
 φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυνῇσιν,
 κύματος εἴλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
 τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψῶ, διὰ θεάων,
 ἰστία ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
 260 ἐν δ' ὑπέρας τε πάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ·
 μοχλοῖσιν δ' ἄρα τήνγε κατεΐρυσεν εἰς ἄλα δῖαν.
 Τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·
 τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου διὰ Καλυψῶ,
 εἵματα τ' ἀμφιέσασα θυώδεα, καὶ λούσασα.
 265 ἐν δέ οἱ ἀσπὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο
 τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦια
 πωρύκῃ· ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλά·
 οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.
 γηθόσυνος δ' οὖρῳ πέτας' ἰστία δῖος Ὀδυσσεύς.

270 αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνέντῳς,

ἥμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν,

Πηληϊάδας τ' ἐσορῶντι καὶ ὄψε' δύοντα Βοώτην,

Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,

ἦτ' αὐτοῦ στρέφεται, καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει,

275 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀλκεανοῖο.

τὴν γὰρ δὴ μιν ἄνωγε Καλυψώ, δῖα θεάων,

ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χεῖρὸς ἔχοντα.

ἐπτά δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἡματα ποντοπορευέων,

ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σπιδόντα

280 γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ·

εἶσατο δ', ὥς ὅτε ῥινὸν ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ.

Τὸν δ' ἐξ Αἰθιοπῶν ἀνιῶν κρείων Ἐνὸσίχθων

τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἶδεν· εἶσατο γάρ οἱ

πόντον ἐπιπλώων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,

285 κινήσας δὲ κάρη, προτὶ δὲν μυθήσατο θυμόν·

Ἦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως

ἄμφ' Ὀδυσῆϊ, ἐμεῖο μετ' Αἰθιοπέσσιιν ἐόντος·

καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδόν, ἔνθα οἱ αἶσα

ἐκφυγέειν μέγα πεῖραρ ὀϊζύος, ἦ μιν ἰκάνει·

290 ἀλλ' ἔτι μὲν μῖν φημι ἄδην ἐλάαν πακότῃτος.

Ὡς εἰπὼν, σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον,
 χερσὶ τρίαιναν ἐλὼν· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας
 παντοίων ἀνέμων· σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.

295 σὺν δ' Εὐρώς τε Νότος τ' ἔπεσε, Ζέφυρός τε δυσαῆς,
 καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα πῦμα πυλίνδων.
 καὶ τότε Ὀδυσσεὺς λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὄχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

Ὡ μοι ἐγὼ δειλός! τί νύ μοι μήκιστα γένηται!

300 δεῖδω, μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν,

ἧ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι,
 ἄλγε' ἀναπλήσειν· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 οἷοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
 Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι

305 παντοίων ἀνέμων! νῦν μοι σὼς αἰπὺς ὄλεθρος.

τρισμάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκισ, οἳ τότε ὄλοντο
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
 ὥς δὴ ἔγωγ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισκεῖν
 ἥματι τῷ, ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα

310 Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι.

τῷ κ' ἔλαχον κτερίων, καὶ μευ κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἄλῳναι.

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα πατ' ἄκρης,
δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξεν.

315 τῇλε δ' ἀπὸ σχεδίας αὐτὸς πέσε· πηδάλιον δὲ

ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δέ οἱ ἴστων ἔαξεν

δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα.

τηλοῦ δὲ σκεῖρον καὶ ἐκίπριον ἔμπεσε πόντῳ.

τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδ' ἐδυνάσθη

320 αἶψα μάλ' ἀνσχεθέειν μεγάλου ὑπὸ κύματος ὀρμῆς.

εἵματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τὰ οἱ πόρε διὰ Καλυψώ.

ὄψ' δὲ δὴ ῥ' ἀνέδυ, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἄλμην

πιπρὴν, ἣ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυσεν.

ἀλλ' οὐδ' ὥς σχεδίας ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,

325 ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐνὶ πύμασιν, ἐλλάβετ' αὐτῆς·

ἐν μέσση δὲ κἀθίζε, τέλος θανάτου ἀλειίνων.

τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῦμα πατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.

ὥς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέησιν ἀλάνθας

ἄμ πεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται·

Ὅδυσσ. Ι.

10

330 ὥς τὴν ἄμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα·

ἄλλοτε μὲν τε Νότος Βορέη προβάλεσθε φέρεσθαι,

ἄλλοτε δ' αὖτ' Εὖρος Ζεφύρῳ εἴλασκε διώκειν.

Τὸν δὲ ἶδεν Κάδμου θυγάτηρ, παλλίσφυρος Ἰνώ,

Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήςεσα,

335 νῦν δ' ἄλός ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς.

ἦ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα·

[αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα, ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης,]

ἴδε δ' ἐπὶ σχεδὴς πολυδέσμου, εἴπε τε μῦθον·

Κάμμορε, τίπτε τοι ὧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων

340 ὠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι πακὰ πολλὰ φυτεύεις·

οὐ μὲν δὴ σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίνων.

ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·

εἴματα ταῦτ' ἀποδὺς, σχεδὴν ἀνέμοισι φέρεσθαι

κάλλιπ'· ἀτὰρ χεῖρεςσι νέων, ἐπιμαίεο νόστου

345 γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι.

τῇ δὲ, τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τανύσσαι.

ἄμβροτον· οὐδέ τί τοι παθέειν δέος, οὐδ' ἀπολέσθαι.

αὐτὰρ ἐπὶν χεῖρεςσιν ἐφάψαι ἠπαίριοιο,

ἀψ' ἀποδυσάμενος βαλέειν εἰς οἶνοπα πόντον,

350 πολλὸν ἀπ' ἡπείρου, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι.

Ἦς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν·

αὐτὴ δ' ἅψ ἐς πόντον ἐδύσατο πυμαίνοντα,

αἰθυίῃ εἰκυῖα· μέλαν δέ ἐ πῦμα πάλυψεν.

αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς,

355 ὁχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

Ἦ μοι ἐγὼ, μή τις μοι ὑφαίνησιν δόλον αὔτε

ἀθανάτων, ὅτε με σχεδίους ἀποβῆναι ἀνώγει.

ἀλλὰ μάλ' οὐκω πείσομ'· ἐπεὶ ἐπὰς ὀφθαλμοῖσιν

γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.

360 ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον·

ὄφρ' αἶν μὲν πεν δούρατ' ἐν ἁρμονίῃσιν ἀρήρη,

τόφρ' αὐτοῦ μενέω, καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·

αὐτὰρ ἐπὴν δὴ μοι σχεδίην διὰ πῦμα τινάξῃ,

νήξομ'· ἐπεὶ σὺ μὲν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.

365 Ἔως ὁ ταυθ' ὠρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

ὥρσε δ' ἐπὶ μέγα πῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

δεινὸν τ' ἀργαλέον τε, κατηρεφές· ἤλασε δ' αὐτόν.

ὥς δ' ἄνεμος Ζαῆς ἥϊων θημῶνα τινάξει

καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη·

370 ὥς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἄμφ' ἐνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὥς ἵππον ἐλαύνων·
 εἴματα δ' ἐξαπέδυε, τὰ οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.

· αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν·
 αὐτὸς δὲ κρηνῆς ἅλῃ κάππεσε, χεῖρε πετάσας,

375 νηχόμεναι μεμαώς. ἶδε δὲ κρείων Ἐνوسیχων,
 κινήσας δὲ κάρη, προτὶ δν μυθήσατο θυμόν·

Οὐτῶ νῦν παπὰ πολλὰ παθὼν ἀλώω πατὰ πόντον,
 εἰσόκεν ἀνθρώποισι Διοτρεφέεσσι μιγείης·

ἀλλ' οὐδ' ὧς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι πακότητος.

380 Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους·
 ἵκετο δ' εἰς Αἰγὰς, ὅθι οἱ πλυτὰ δώματ' ἔασιν.

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ἀλλ' ἐνόησεν·

ἦτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,

παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·

385 ὥρσε δ' ἐπὶ πραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ πύματ' ἔαξεν,
 ἕως ὅγε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείῃ

Διογενῆς Ὀδυσσεὺς, θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξας.

Ἐνθα δὴ νύκτας, δύο τ' ἡμέρας, κύματι πηγῶ
 πλάζετο· πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσετ' ὄλεθρον.

390 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἤμαρ εὐπλόκαμος τέλεσ' Ἠώς,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἥδ' ἐγαλήνη
 ἔπλετο νηνεμίη· ὃ δ' ἄρα σπεδὸν εἶσιδε γαῖαν,
 ὁδὸν μάλιστα προΐδων, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθεῖς.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίος βίोटος παίδεσσι φανήη

395 πατρός, ὃς ἐν νούσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάστων,
 δηρὸν τηρόμενος, στυγερός δέ οἱ ἔκραε δαίμων,
 ἀσπασίον δ' ἄρα τόνγε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
 ὥς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν εἶσατο γαῖα καὶ ὕλη·
 νῆγε δ', ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι·

400 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
 καὶ δὴ δοῦπον ἤκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης.
 ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα, ποτὶ Ξερὸν ἠπείροιο
 δεινὸν ἐρευγόμενον· εἴλυτο δὲ πάνθ' ἄλως ἄγνη.
 οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες, νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιωγαί,

405 ἀλλ' ἀκταὶ προβλήτες ἔσαν, σπιλάδες τε πάγοι τε.
 καὶ τότε Ὀδυσσεὺς λύτο γούνατα καὶ φίλον ἤτορ,
 ὀρθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δὴ μεγαλήτορα θυμόν·

Ἦ μοι, ἐπειδὴ γαῖαν ἀελπτέα δῶκεν ἰδέσθαι
 Ζεὺς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατμήξας ἐτέλεσσα,

410 ἔλθασις οὐπη φαίνεθ' ἄλός πολιοῖο θύραζε·

ἔπτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ πῦμα
βέβρυχεν ῥόδιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη·
ἀγχιβαθὴς δὲ θάλασσα, καὶ οὐπως ἔστι πόδεσσιν
στήμεναι ἀμφοτέροισι, καὶ ἐκφυγέειν κακότητα·

415 μήπως μ' ἐλθαίνοντα βάλῃ λίθακι ποτὶ πέτρη
πῦμα μέγ' ἀρπάξαν, μελέῃ δέ μοι ἔσσεται ὀρμή.
εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἦν που ἐφεύρω
ἡϊόνας τε παρακλῆγας, λιμένας τε θαλάσσης·
δείδω, μή μ' ἐξαὔτις ἀναρπάξασα θύελλα

420 πόντον ἐκ' ἰχθυόεντα φέρη, βαρέα στενάχοντα·

ἦ ἔτι μοι παῖ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
- ἐξ ἄλός, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
οἶδα γάρ, ὧς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.

Ἔως ὁ ταῦθ' ἔρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

425 τόφρα δέ μιν μέγα πῦμα φέρε τρηχεῖαν ἐκ' ἀκτῆν.

ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινοῦς δρύφθη, σὺν δ' ὅστέ' ἀράχθη,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
τῆς ἔχετο στενάχων, εἴως μέγα πῦμα παρῆλθεν.

- 430 καὶ τὸ μὲν ὥς ὑπάλυξε· παλιρρόδιον δέ μιν αὖτις
 πλῆξαν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε κόντω.
 ὥς δ' ὅτε πουλύποδος, θαλάμῃς ἐξελκομένοιο,
 πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λαΐγγες ἔχονται·
 ὥς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 435 ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν· τὸν δὲ μέγα πῦμα πάλυψεν.
 ἔνθα πε δὴ δύστηνος ὑπέρμορον ὦλετ' Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 πύματος ἐξαναδύς, τὰτ' ἐρεύγεται ἡπειρόνδε,
 νῆχε παρέξ, ἐς γαῖαν ὀρώμενος, εἴ που ἐφεύροι
 440 ἡϊόνας τε παραπλῆγας, λιμένας τε θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο πατὰ στόμα παλλιρόοιο
 ἶξε νέων, τῇ δὴ οἱ εἰσατο χῶρος ἄριστος,
 λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο·
 ἔγνων δὲ προρέοντα, καὶ εὐξάτο δν πατὰ θυμόν·
 445 Κλυθι, ἄναξ, ὅτις ἐσσί· κοτύλλιστον δέ σ' ἰκάνω,
 φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνίκας.
 αἰδοῖος μὲν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἀνδρῶν ὅστις ἴππηται ἀλώμενος; ὥς καὶ ἐγὼ νῦν
 σὸν τε ῥόον, σά τε γούναθ' ἰκάνω, πολλὰ μογίστας.

450 ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἱκέτης δέ τοι εὐχομαι εἶναι.

ὦς φάθ'· ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἐὼν ῥόον, ἔσχε δὲ πῦμα·
 πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δ' ἐσάωσεν·
 ἐς ποταμοῦ προχοάς· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔλαμψεν,
 χεῖράς τε στιβαράς· ἀλλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.

455 ᾧ δὲε δὲ χροά πάντα· θάλασσα δὲ κήλιε πολλή·
 ἂν στάμα τε ῥιπιάς θ'· ὁ δ' ἄρ' ἄπνευστος καὶ ἄναυδος·
 κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
 καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἔο λῦσε θεοῖο·

460 καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἄλιμυρήεντα μεθῆκεν·
 ἃς δ' ἔφερεν μέγα πῦμα πατὰ ῥόον. αἵψα δ' ἄρ' Ἴνῳ
 δέξατο χερσὶ φίλησιν· ὁ δ' ἐν ποταμοῖο λιασθεῖς
 σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, πύσε δὲ ζεῖδωραν ὕρουραν·
 ὀτρυνάσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

465 ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω! τί κύ μοι μῆκιστα γένηται!
 εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσσηδέα κύβητα φυλάξω,
 μή μ' ἄμυδις στίβῃ τε πακῇ καὶ θῆλυε ἐέρση
 ἐξ ὀλιγηπελείης δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·
 αὖρη δ' ἐν ποταμοῦ ψυχρῇ πνέει ἥϊώδι πρό.

470 εἰ δέ κεν ἐς κλιτὸν ἀναβᾷς καὶ δάσκιον ὕλην,
 θάμνοισι ἐν πυκινοῖσι καταδραθῶ, εἴ με μεθεῖη
 ῥῖγος καὶ πάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
 δεῖδω, μὴ θήρεσσιν ἔλωρ καὶ κέρμα γένωμαι.

Ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·

475 βῆ ῥ' ἵμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν
 ἐν περιφαινομένῳ· δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους,
 ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας· ὁ μὲν φυλῆς, ὁ δ' ἐλαίης.
 τοὺς μὲν ἄρ' οὕτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 οὐδὲ ποτ' Ἥελιος φαέθων ἀκτίσιν ἔβαλλεν,

480 οὕτ' ὄμβρος περάσσκε διαμπερές· ὥς ἄρα πυκνοὶ
 ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδῖς· οὐς ὑπ' Ὀδυσσεύς
 δύσετ'· ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλησιν
 εὐρεΐαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἥλιθα πολλή,
 θύσσον τ' ἢ δύω ἢ τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι

485 ὦρῃ χειμερίῃ, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι.
 τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ἐν δ' ἄρα μέσση λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
 ὥς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ,
 ἄγροῦ ἐκ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,

490 σπέρμα πυρός· σώζων, ἵνα μὴ ποθῶν ἄλλοθεν αὐτοί·

ὥς Ὀδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη

ὑπνον ἐκ' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα

δυσκονέος παμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ζ.

S U M M A R I U M.

Phaeacum regis Alcinoi filiam, Nausicaam, per quietem iubet Minerva vestimenta lavatum ferre ad litus insulae, in quo Ulysses procubuerat (1 - 47). Id facile permittente patre, ac vehiculum praebente, mane illuc pervehitur, tum opere factoludum exercet cum ancillis (48 - 109). Eo strepitu excitatus Ulysses supplex implorat virginis misericordiam (110 - 185), ab eaque statim in tutelam receptus, lavacro, veste ac cibo recreatur (186 - 250): mox, diligenter admonitus, cum ancillis sequitur currum redeuntis, et occidente sole venit ad lucum Minervae, qui ante urbem est, ubi familiare sibi numen solita veneratione precatur (251 - 331).

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ Ζ.

Ὅδυσσέως ἄφιξις εἰς Φαίακας.

Ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε·
οἱ πρὶν μὲν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυτόρῳ Ἵπερείῃ,
5 ἄγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερηγορέοντων,
οἳ σφεας σινέσκοντο, βίῃφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος Θερειδῆς,
εἶσεν δ' ἐν Σχερίῃ, ἐκὰς ἀνδρῶν ἀλφειστάων·
ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε κύλει, καὶ ἐδείματο οἴκους,

10 καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας.

ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη Κηρὶ δαμείς Ἀϊδόςδε βεβήκει·

Ἀλκίνοος δὲ τότε ἦρχε, θεῶν ἅπο μήδεα εἰδώς.

τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

νόστον Ὀδυσσεῖ μεγαλήτορι μητιόωσα.

15 βῆ δ' ἔμμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη

κοιμᾶτ', ἀθανάτησι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,

Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·

παρ δὲ δύο ἀμφίκολοι, Χαρίτων ἅπο κάλλος ἔχουσαι,

σταθμοῖιν ἐκάτερθε· θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί.

20 ἡ δ' ἀνέμου ὥς πνοιὴ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης·

στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,

εἰδομένη κούρη ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,

ἢ οἱ ὀμηλική μὲν ἔην, πεχάριστο δὲ θυμῷ·

τῇ μιν λείσαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

25 Ναυσικάα, τί νύ σ' ὧδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ!

εἴματα μὲν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα·

σοὶ δὲ γάμος σχεδὸν ἐστίν, ἵνα πρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν

ἐννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν, οἳ κέ σ' ἄγωνται.

ἐν γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει

30 ἐσθλή· χαίρουσιν δὲ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.

ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσai ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφιν·

καὶ τοῖ ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἔψομαι, ὄφρα τάχιστα

ἐντύνεται· ἐπεὶ οὗτοι ἔτι δὴν καρθένος ἔσσεαι.

ἤδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον

35 πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.

ἀλλ' ἄγ', ἐκότρυνον κατέρα κλυτὸν ἠῶδι πρό,

ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐφοκλίσαι, ἥ κεν ἄγρσιν

ῥωστρά τε καὶ πέκλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.

καὶ δέ σοι ᾧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ἥ πόδεςσιν

40 ἔρχεσθαι· πολλὸν γάρ ἀπὸ πλυνοῖ εἰσι πόληος.

Ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη

Οὐλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ

ἔμμεναι· οὗτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὕτε ποτ' ὄμβρῳ

δεύεται, οὕτε χιῶν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλ' αἶθρη

45 πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἶγλη·

τῷ ἔνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἥματα πάντα.

ἔνθ' ἀπέβη Γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρη.

Αὐτίκα δ' Ἡὼς ἦλθεν εὐθρονος, ἥ μιν ἔγειρεν

Ναυσικάαν εὐπεπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμας' ὄνειρον.

50 βῆ δ' ἵμεναι κατὰ δώμαθ', ἵν' ἀγγεῖλῃε τοκεῦσιν,
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρί· κινήσατο δ' ἔνδον ἑόντας.
 ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἦστο, σὺν ἀμφικόλοισι γυναιξίν,
 ἡλάκατα στρωφῶς ὑλιπόρφυρα· τῷ δὲ θύραζε
 ἔρχομένῳ Εὐμβλητο μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας
 55 ἐς βουλὴν, ἵνα μιν κάλεον Φαίητες ἀγανοί.

ἡ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπεν·

Πάππα φίλ', οὐκ ἂν δὴ μοι ἐφοκλίσσειας ἀπήνην
 ὑψηλὴν, εὐπυκλον, ἵνα κλυτὰ εἴματ' ἄγωμαι
 ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τὰ μοι ῥερυκωμένα κεῖται;
 60 καὶ δέ σοι αὐτῷ ἔοικε, μετὰ πρώτοισιν ἑόντα
 βουλὰς βουλεύειν καθαρὰ χροῖ εἴματ' ἔχοντα.
 πέντε δέ τοι φίλοι υἱες ἐνὶ μεγάροισι γεγάασιν,
 οἱ δὲ ὀπυῖοντες, τρεῖς δ' ἡἷθεοι θαλέθοντες·
 οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόκλυτα εἴματ' ἔχοντες
 65 ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμνηεν.

ὣς ἔφατ'· αἶδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
 πατρὶ φίλῳ· ὁ δὲ πάντα νόει, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·

Οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλου.
 ἤρχει· ἀτάρ τοι δμῶες ἐφοκλίσσουσιν ἀπήνην

70 ὑψηλὴν, εὐκυκλον, ὑπερτερὴν ἀραρυῖαν.

Ὡς εἰπὼν, δμῳέεσσιν ἐκέλευε· τοὶ δ' ἐπίθοντο.

οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν εὐτροχον ἡμιονεῖην.

ὦπλεον, ἡμιόνους θ' ὑπαγον, ζευξάν θ' ὑπ' ἀπήνη.

κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρειν ἐσθῆτα φαεινὴν,

75 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐυξέστω ἐπ' ἀπήνη.

μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν

παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχρυσεν

ἄσκη ἐν αἰγείῳ – κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης –

δῶκεν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,

80 εἰως χυτλώσαιοι σὺν ἀμφικόλοισι γυναιξίν.

ἡ δ' ἔλαβεν μαστίγα καὶ ἡνία σιγαλδέντα,

μάστιξεν δ' ἐλάαν· παύατῃ δ' ἦν ἡμιόνοιϊν·

αἱ δ' ἄμοτον τανύοντο, φέρον δ' ἐσθῆτα, καὶ αὐτήν,

οὐκ οἶον· ἄμα τῇγε καὶ ἀμφίκολοι νίον ἄλλαι.

85 Αἱ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἴκοντο,

ἐνθ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοί, πολὺ δ' ὕδωρ

καλὸν ὑπεκπρορέει, μάλα περ ῥυπόωντα παθῆραι·

ἐνθ' αἶγ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης.

καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα,

Ὀδυσσ. I.

90 τρώγειν ἄγρωστιν μελιηδέα· τὰ δ' ἀπ' ἀκήνης.
 εἴματα χερσὶν ἔλοντο, καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ·
 στεῖβον δ' ἐν βόθροισι, θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦνάν τε κάθηράν τε ρύπα πάντα,
 ἐξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἕλός, ἥμι μάλιστα
 95 λάϊγγας ποτὶ χερσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα.
 αἱ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρυσάμεναι λίπ' ἐλαίῳ,
 δεῖπνον ἔπειθ' εἵλοντο παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο·
 εἴματα δ' ἡελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμωαὶ τε καὶ αὐτή,
 100 σφαίρῃ ταῖτ' ἄρ' ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι·
 τῇσι δὲ Ναυσικᾶα λευκώλανος ἤρχετο μόλῃς.
 οἷη δ' Ἄρτεμις εἴσι κατ' οὖρεος ἰοχέαιρα,
 ἥ κατὰ Τηϋγετον περιμήκετον ἢ Ἐρύμανθον,
 τερπομένη κάκροισι καὶ ὠκείης ἐλάφοισιν·
 105 τῇ δέ θ' ἅμα Νύμφαι, ποῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἀγρονόμοι καίζουσι· γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ·
 πασάων δ' ὑπὲρ ἦγε κάρη ἔχει ἡδὲ μέτωπα,
 ρεῖά τ' ἀριγνώτῃ πέλεται, παλαιὰ δέ τε πᾶσαι·
 ὣς ἦγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε καρθένος ἀδμής.

110 Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι,

ζεύξας ἡμιόνους, πτύξασά τε εἴματα καλὰ·

ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

ὥς Ὀδυσσεὺς ἔγροϊτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,

ἣ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιο.

115 σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασιλεια·

ἀμφιπόλου μὲν ἄμαρτε, βαθεῖη δ' ἔμβαλε δίνη·

αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσαν. — ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς·

ἐζόμενος δ' ὠρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

ᾧ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκάνω;

120 ἦ ῥ' οἶγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,

ἢ φιλόξεينوι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;

ὥστε με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς αὐτή,

Νυμφάων, αἱ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα,

καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πῖσσα ποιήεντα.

125 ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων;

ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι ἡδὲ ἰδωμαι.

ᾧ τις εἰπὼν, θάμνων ὑπαδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς·

ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παρείη

φύλλων, ὥς ῥύσαιο περὶ προῖ μῆδεα φωτός.

130 βῆ δ' ἵμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλλὰ πεποιθώς,
 ὄστ' εἶς ὑόμενος καὶ ἀήμενος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
 δαίεται· αὐτὰρ ὁ βουσί μετέρχεται ἢ ὅτεσσιν,
 ἢ μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἐ γαστήρ,
 μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·

135 ὥς Ὀδυσσεὺς κούρησιν ἐϋπλοκάμοισιν ἔμελλεν
 μίξεσθαι, γυμνός περ ἐών· χρεῖῳ γὰρ ἵκανεν.
 σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη, πεκαπωμένος ἄλμῃ·
 τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠϊόνας προὔχουσας·
 οἷη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη

140 θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, καὶ ἐκ δέος εἴλετο γυνών.
 στῇ δ' ἄντα σχομένη· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεύς,
 ἢ γούνων λίσσοιτο λαβῶν εὐώπιδα κούρην,
 ἢ αὐτῶς ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισιν
 λίσσοιτ', εἰ δεῖξεε πόλιν, καὶ εἴματα δοίη.

145 ὥς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισιν,
 μὴ οἱ γούνα λαβόντι χολῶσαιτο φρένα κούρη.
 αὐτίκα μελίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·

Τουνοῦμαί σε, ἄνασσα· θεὸς νύ τις ἢ βροτός ἐσσι.

- 150 εἰ μὲν τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 Ἀρτέμιδι σε ἔγωγε, Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 εἰδός τε μέγαςός τε φυήν τ' ἄγχιστα εἶσπω·
 εἰ δέ τις ἐσσι βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν,
 τρισμακάρες μὲν σοίγε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 155 τρισμακάρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμὸς
 αἰὲν εὐφροσύνησιν ἰαίνεται εἵνεκα σεῖο,
 λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν.
 κείνος δ' αὖ κέρι κῆρι μακάρτατος ἔεχον ἄλλων,
 ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βρίσας οἰκόνδ' ἀγάγῃται.
 160 οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
 οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 Δῆλ' ὃν δὴ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
 φοῖνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα -
 ἦλθον γὰρ καὶ κεῖσε, πολλὸς δέ μοι ἔσπετο λαὸς
 165 τὴν ὁδόν, ἣ δὴ ἔμελλαν ἐμοὶ πακὰ κῆδε' ἔσεσθαι -
 ὥς δ' αὖτως καὶ κείνο· ἰδὼν, ἐτεθήκεα θυμῷ.
 δὴν· ἐπεὶ οὐπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐν δόρυ γαίης·
 ὥς σε, γύναι, ἄγαμαί τε τέθηκά τε, δεῖδιά τ' αἰνῶς
 γούνων ἄφασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἰπάνει.

- 170 *πθιζὸς εἰκοστῷ φύγον ἡματι οἶνοπα πόντον·*
τόφρα δέ μ' αἰεὶ πῦμα φόρει, πραιπναί τε θύελλαι,
νήσου ἀπ' Ἰγυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε πάββαλε δαίμων,
ῥοφρ' ἔτι που καὶ τῇδε πάθω πακόν. οὐ γὰρ οἶω
παύσεσθ'· ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν.
- 175 *ἀλλὰ, ἄνασ', ἐλέαιρε· σὲ γὰρ παπὰ πολλὰ μογήσας*
εἰς πρώτην ἰκόμην· τῶν δ' ἄλλων οὔτινα οἶδα
ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
ἄστυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
εἴ τί που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰούσα.
- 180 *σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς·*
ἄνδρα τε καὶ οἶκον καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
ἑσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τοῦγε πρεῖσσον καὶ ἄρειον,
ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχτητον
ἀνὴρ ἡδὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσιν,
- 185 *χάρματα δ' εὐμενέτησι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.*
Τὸν δ' αὖ Ναυσικιά λευκώλενος ἀντίον ἤυδα·
εἰτ'· ἐπεὶ οὔτε πακῶ, οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας –
Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
ἱτθλοῖς ἡδὲ πακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἐπάστω·

190 καὶ πού σοι τάγ' ἔδωκε, σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης -

νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἰάναις,

οὔτ' οὖν ἐσθῆτος δευήσεται, οὔτε τευ ἄλλου,

ὧν ἐπέοιχ' ἰκέτην ταλακείριον ἀντιάσαντα,

ἄστυ δέ τοι δεῖξω, ἐρέω δέ τοι οὖνομα λαῶν.

195 Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν·

εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,

τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε.

Ἥ ῥα, καὶ ἀμφικόλοισιν εὐπλοκάμοισι πέλευσεν·

στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε, φῶτα ἰδοῦσαι;

200 ἦ μὴ πού τινα δυσμένεων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;

οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτός, οὐδὲ γένηται,

ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται,

δηϊοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.

οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,

205 ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος.

ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνει,

τὸν νῦν χρὴ πομέειν· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες

Ξεῖνοί τε πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.

ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, Ξεῖνῳ βρωσὶν τε πόσιν τε·

210 λούσατέ τ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σπέκας ἔστ' ἀνέμοιο.

Ἦς ἔφαθ'· αἱ δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήλησι κέλευσαν·
 καὶ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆ' εἶσαν ἐπὶ σπέκας, ὥς ἐκέλευσεν
 Ναυσικαά, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
 παρ' δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἴματ' ἔθηκαν·

215 δῶκαν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὕγρον ἔλαιον,
 ἥνωγον δ' ἄρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσιν.
 δὴ ῥα τότε ἀμφικόλοισι μετηύδα διὸς Ὀδυσσεύς·

Ἀμφίκολοι, στήθ' οὐτῶ ἀπύπροθεν, ὅφρ' ἐγὼ αὐτὸς
 ἄλμην ὤμοϊν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ·

220 χρίσομαι· ἥ γάρ δηρὸν ἀπὸ χρυὸς ἐστὶν ἀλοιφή.
 ἄντην δ' οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
 γυμνοῦσθαι, κούρησιν ἐϋπλοκάμοισι μετελθών.

Ἦς ἔφαθ'· αἱ δ' ἀκάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρη·
 αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χροά νίζετο διὸς Ὀδυσσεύς

225 ἄλμην, ἣ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπετεν ὤμους·
 ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηκεν ἅλας χνόον ἀτρυγέτοιο.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
 ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσσαθ', ἃ οἱ πόρε παρθένος ἀδμῆς·
 τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐνγεγαυία,

230 μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· καὶ δὲ κάρητος

οὔλας ἤπε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.

ὥς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ

Ἰδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδωκεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη

τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει·

235 ὥς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.

ἔζετ' ἔπειτ', ἀπάνευθε κιῶν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,

πάλλει καὶ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ πούρῃ·

δὴ ῥα τότ' ἀμφικόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα·

Κλυτέ μευ, ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὅφρα τι εἴπω·

240 οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὀλυμπόν ἔχουσιν,

Φαιήκεσσ' ὃδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισιν.

πρόσθεν μὲν γὰρ δὴ μοι ἀεικέλιος δέατ' εἶναι,

νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.

αἱ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη,

245 ἐνθάδε ναιετάων, καὶ οἳ ἄδοι αὐτόθι μίμνειν!

ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσιν τε πόσιν τε.

ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον, ἥδ' ἐπίθοντο·

παρ δ' ἄρ' Ὀδυσσεῇ ἔθεσαν βρῶσιν τε πόσιν τε.

ἦτοι ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς

250 ἄρκαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος.

Αὐτὰρ Ναυσιπλάα λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν·

εἴματ' ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐκ' ἀπήνης,

ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας· ἂν δ' ἔβη αὐτή.

ῶτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

255 "Ὅρσεο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἔμεν, ὄφρα σε πέμψω

πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σέ φημι

πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν ὅσσοι ἄριστοι.

ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρδειν· δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·

ὄφρ' ἂν μὲν κ' ἀγροὺς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,

260 τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν

παρκαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ὑγεμονεύσω.

αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβείομεν – ἦν πέρι πύργος

ὑψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ἐκότερθε πόλῃος,

λεπτή δ' εἰσίδμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι

265 εἰρύεται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἐκάστω.

ἔνθα δέ τέ σφ' ἀγορή, καλὸν Ποσιδήϊον ἀμφίς,

ρύτοϊσιν λάεσσι πατωρυχέεσσ' ἀραρυῖα.

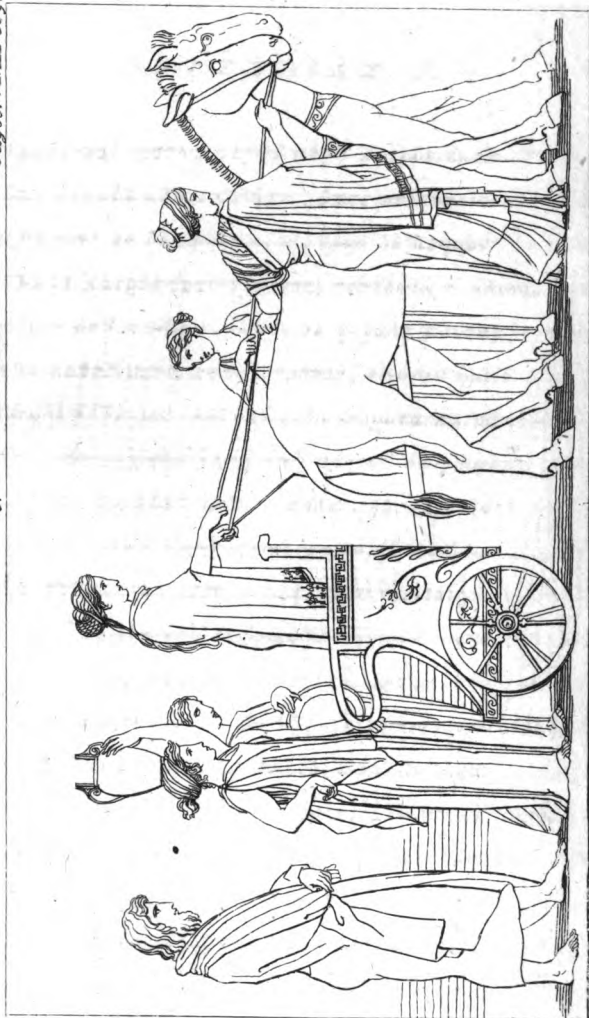
ἔνθα δὲ νηῶν ὄπλα μελαινάων ἀλέγουσιν,

κείσματα καὶ σπεῖρα, καὶ ἀποξύνουσιν ἐρετμὰ.

- 270 οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιός, οὐδὲ φαρέτρη,
 ἀλλ' ἴστοι καὶ ἔρετμά νεῶν καὶ νῆες εἶσαι,
 ἦσιν ἀγαλλόμενοι κολιὴν περόωσι θάλασσαν -
 τῶν ἀλειίνω φῆμιν ἀδευκέα, μήτις ὀπίσσω
 μωμεύη - μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον -
- 275 καὶ νύ τις ᾧδ' εἴπησι κακώτερος ἀντιβολήσας·
 τίς δ' ὅδε Ναυσικάα ἔπεται καλός τε μέγας τε
 Εἰνός; κοῦ δέ μιν εἴρε; πόσις νύ οἱ ἔσσεται αὐτῇ.
 ἦ τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἥς ἀπὸ νηὸς
 ἀνδρῶν τηλεδακῶν· ἐπεὶ οὔτινες ἐργύθεν εἰσὶν·
- 280 ἦ τίς οἱ εὐξαμένη πολυάρητος θεὸς ἦλθεν,
 οὐρανόθεν καταβάς, ἔξει δέ μιν ἡματα πάντα.
 βέλτερον, εἰ κ' αὐτῇ περ ἐποιχομένη πόσιν εὕρεν
 ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τοῦσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
 Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
- 285 ὥς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὀνείδεα ταῦτα γένοιτο.
 καὶ δ' ἄλλη νεμεσῶ, ἥτις τοιαῦτά γε ῥέζοι,
 ἦτ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
 ἀνδράσι μίσγεται, πρὶν γ' ἀμφάδιον γάμον ἔλθειν.
 Εἶνε, σὺ δ' ᾧδ' ἐμέθεν Εὐνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα

- 290 πομπῆς καὶ νόστοιο τύχης παρὰ πατρός ἐμοῖο.
 δῆεις ἄγλαόν ἄλσος Ἀθήνης, ἄγχι πελεύθου,
 αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνῃ νάει, ἀμφὶ δὲ λειμών·
 ἔνθα δὲ πατρός ἐμοῦ τέμενος, τεθαλυῖά τ' ἁλωή,
 τόσσον ἀπὸ πτόλιος, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας·
- 295 ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰσόκεν ἡμεῖς
 ἄστυδε ἔλθωμεν, καὶ ἰκώμεθα δώματα πατρός.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπη ποτὶ δώματ' ἀφίχθαι,
 καὶ τότε Φαιήκων ἔμεν ἐς πόλιν, ἥδ' ἐρέεσθαι
 δώματα πατρός ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
- 300 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ, καὶ ἂν παῖς ἡγήσαιο
 νήπιος· οὐ μὲν γάρ τι ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
 δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
 ἦρωος. ἀλλ' ὅπότ' ἂν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλή,
 ὧκα μάλα μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἴπῃαι
- 305 μητέρ' ἐμήν· ἥ δ' ἴσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 ἡλάκατα στρωφῶς ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
 κίονι κεκλιμένη· δμῳαὶ δέ οἱ εἴατ' ὅπισθεν.
 ἔνθα δὲ πατρός ἐμοῖο θρόνος ποτικέκληται αὐγῇ·
 τῷ ὄγε οἶνοποτάζει ἐφήμενος, ἀθάνατος ὧς.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines, though it is extremely faint and mostly illegible. Some characters, possibly Chinese, are visible but cannot be accurately transcribed.

V.H. Salem 1898 f. 100

V.H. Salem 1898 f. 100

310 τὸν παραμειφάμενος, μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας
βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδῃαι
χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.
[εἰ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,
ἐλπωρὴ τοι ἔπειτα, φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι

315 οἶκον εὐκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.]

Ἦς ἄρα φωνήσας ἴμασεν μάστιγι φαεινῇ
ἡμιόνους· αἱ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα·
αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.
ἡ δὲ μάλ' ἡνιόχευεν, ὅπως ἄμ' ἐποίατο πεζοί,
320 ἀμφίπολοί τ' Ὀδυσσεύς τε· νόῳ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.
δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τοὶ πλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
ἱρὸν Ἀθηναίης, ἴν' ἄρ' ἔζετο δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μέγαλοιο·

Κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἄρτυώνη!

325 νῦν δὴ κέρ μεν ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὔ ποτ' ἄκουσας
ῥαιομένου, ὅτε μ' ἔρβραιε πλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν ἢ δ' ἐλεεινόν.

Ἦς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
αὐτῷ δ' οὐπω φαίνεται ἐναντίη· αἶδετο γάρ ῥα

330 πατροκασίγνητον· ὁ δ' ἐπιζαφελῶς μενέαιεν
ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ, πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Η.

S U M M A R I U M.

Postquam Nausicaa domum redierat, Ulyssi occurrit Minerva, in speciem puellae mutata, illumque nebula cinctum in urbem et ad aedes Alcinoi ducens diligenter admonet (1 - 77). Sic solus ingreditur regiam, splendidissime ornatam; ubi primos Phaeacum congregatos videt circa Areten reginam, cui primum supplicat, atque Alcinoum, qui eum hospitio accipit, donaque promittit et navem, qua propediem in patriam deducatur (78 - 225). Percunctante post coenam Arete, cuius esset, et unde vestem haberet, (agnoverat enim ea,) paucis refert, quae sibi acciderant ab Ogygia insula usque ad Scheriam naviganti (226 - 297); bonumque animum habere iussus, suadente nocte, quieti concedit (298 - 347).

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ Η.

Ὀδυσσέως εἰσοδος πρὸς Ἀλκίνοον.

Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἡρᾶτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
κούρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρειν μένος ἡμιονοῖιν.
ἡ δ' ὅτε δὴ οὗ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκανεν,
στῆσεν ἥρ' ἐν προθύροισι· κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς
5 ἴσταντ', ἀθανάτοισι ἐναλίγκιοι· οἳ ῥ' ὕπ' ἀπήνης
ἡμιόνους ἔλυον, ἐσθῆτά τε ἔσφερρον εἶσω.
αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον ἐὼν ἦε· δαῖε δέ οἱ πῦρ
γρηῦς Ἀπειραΐη, θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
τὴν ποτ' Ἀκείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·

Ὀδυσσ. Ι.

12

10 Ἀλκινόωφ δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὐνεκα πᾶσιν
 Φαιήκεσσιν ἄνασσε, θεοῦ δ' ὥς δῆμος ἄκουεν·
 ἣ τρέφε Νηυσικῆαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
 ἣ οἱ πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἶσω δόρπον ἐκόσμει.

Καὶ τότε Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλινδ' Ἴμεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
 15 πολλὴν ἡέρα ρεῦε, φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆϊ,
 μήτις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
 κερτομέοι τ' ἐπέεσσι, καὶ ἑξέροισ', ὅτις εἴη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐραννῆν,
 ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 20 παρθενικῇ εἰκυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχούσῃ·

στῇ δὲ πρόσθ' αὐτοῦ· ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο
 Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
 καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλακείριος ἐνθάδ' ἱκάνω,
 25 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὔτινα οἶδα
 ἀνθρώπων, οἱ τήνδε πόλιν καὶ ἔργα νέμονται.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον, ὃν με κελεύεις,
 δεῖξω· ἐπεὶ μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.

30 ἀλλ' ἔθι σιγῇ τοῖον· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω·
 μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε.
 οὐ γὰρ ξείνους οἶδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,
 οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ', ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι.
 νηυσὶ θοῇσιν τοίγῃ πεποιθότες ὠκείησιν,

35 λαῖτμα μέγ' ἐκπερώωσιν, ἐπεὶ σφισι δῶπ' Ἐνοσίχθων·
 τῶν νέες ὠκεῖται, ὥσῃ πτερὸν ἡὲ νόημα.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαῖνε θεοῖο.
 τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐνόησαν,

40 ἐρχόμενον κατὰ ἄστυ διὰ σφέας. οὐ γὰρ Ἀθήνη
 εἶα εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἥ ῥά οἱ ἀχλὺν
 θεσπεσίην κατέχευε, φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 θαύμαζεν δ' Ὀδυσσεὺς λιμένας καὶ νῆας εἴσας,
 αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγορὰς καὶ τείχεα μακρά,

45 ὑψηλὰ, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκοντο,
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Οὗτος δὴ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὃν με κελεύεις
 πεφραδέμεν· δήεις δὲ Διοτρεφέας βασιλῆας,

50 δαίτην δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε, μηδέ τι θυμῷ
 τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
 ἔργοισιν τελέθει, εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
 δέσποιναν μὲν πρῶτα κικήσεται ἐν μεγάροισιν·
 Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον, ἐπὶ δὲ τοκῶν
 55 τῶν αὐτῶν, οἵπερ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 γείνατο, καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
 ὀπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος·
 ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν·
 60 ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός.
 τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα
 Ναυσίθοον μεγάρυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἄνασσεν·
 Ναυσίθοος δ' ἔτεκεν Ῥηξήνορά τ' Ἀλκινόον τε.
 τὸν μὲν, ἄκουρον ἐόντα, βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 65 νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἶην παῖδα λιπόντα
 Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
 καὶ μιν ἔτισ', ὥς οὐτις ἐπὶ τῇσιν τίεται ἄλλη,
 ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν.
 ὧς κείνη πέρι κῆρι τετίμηται τε καὶ ἐστὶν

- 70 ἔκ τε φίλων παίδων, ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο,
καὶ λαῶν, οἳ μὴν ῥά θεὸν ὧς εἰσορόωντες,
δειδέχεται μύθοισιν, ὅτε στείχησ' ἀνὰ ἄστν.
οὐ μὲν γάρ τι νόου γε καὶ αὐτῇ δεύεται ἐσθλοῦ·
οἴσιντ' εὖ φρονέησι, καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.
- 75 εἰ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,
ἔλπωρή τοι ἔπειτα, φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
οἶκον ἐς ὑφόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινήν·
- 80 ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀλκινόου πρὸς δῶματ' ἔε κλυτά· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
ῶρμαιν' ἵσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἰκέσθαι.
ὥστε γὰρ ἡελίου αἴγλη πέλεν ἡὲ σελήνης,
- 85 δῶμα πάθ' ὑπερεφές μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐς μυχὸν ἔξ οὐδοῦ· περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο·
πρῦσαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ ἐν χαλκῷ ἔστασαν οὐδῶ,

90 ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσέη δὲ κορώνη.

χρύσειοι δ' ἐκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,

οὗς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίησι πραπίδεςσιν,

δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,

ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρωσ ἥματα πάντα.

95 ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,

ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο διαμπερές· ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι

λεπτοὶ ἐϋννητοὶ βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.

ἔνθα δὲ Φαίηκων ἡγήτορες ἐδριόωντο,

πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.

100 χρύσειοι δ' ἄρα ποῦροι εὐδμήτων ἐπὶ βωμῶν

ἔστασαν, αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,

φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσιν.

πεντήκοντα δέ οἱ δμῳαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες,

αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἔπι μήλοπα παρτόν,

105 αἱ δ' ἴστους ὑφώωσι καὶ ἡλάκατα στρωφῶσιν,

ἤμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·

καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.

ὅσσον Φαίηκες περὶ πάντων ἰδριες ἀνδρῶν

νῆα θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν, ὥς δὲ γυναῖκες.

- 110 ἰστὸν τεχνῆσαι· πέρι γάρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
 ἔργα τ' ἐπίσταςθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλάς.
 ἔκτοςθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
 τετράγυος· περὶ δ' ἔρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
 ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκει τηλεθόωντα,
 115 ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,
 συκαῖ τε φλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι.
 τάων οὐποτε καρπὸς ἀπόλλυται, οὐδ' ἀπολείπει
 χείματος, οὐδὲ θέρους, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Ζεφυρίη πνεῖουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
 120 ὄγχνῃ ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μῆλῳ,
 αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλή, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
 ἔνθα δὲ οἱ πολύκαρπος ἀλῶν ἑρρίζωται·
 τῆς ἕτερον μὲν θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
 τέρσεται ἡελίῳ, ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγώσιν,
 125 ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν,
 ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ' ὑποπερλάζουσιν.
 ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νεύιατον ὄρχον
 παντοῖαι κεφύασιν, ἐπηετανὸν γανόωσαι·
 ἐν δὲ δύο κρῆναι, ἡ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα

130 σκίδνυται, ἥ δ' ἐτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἴησιν
 πρὸς δόμον ὑψηλόν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
 τοῖ' ἄρ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἕσαν ἀγλαὰ δῶρα.

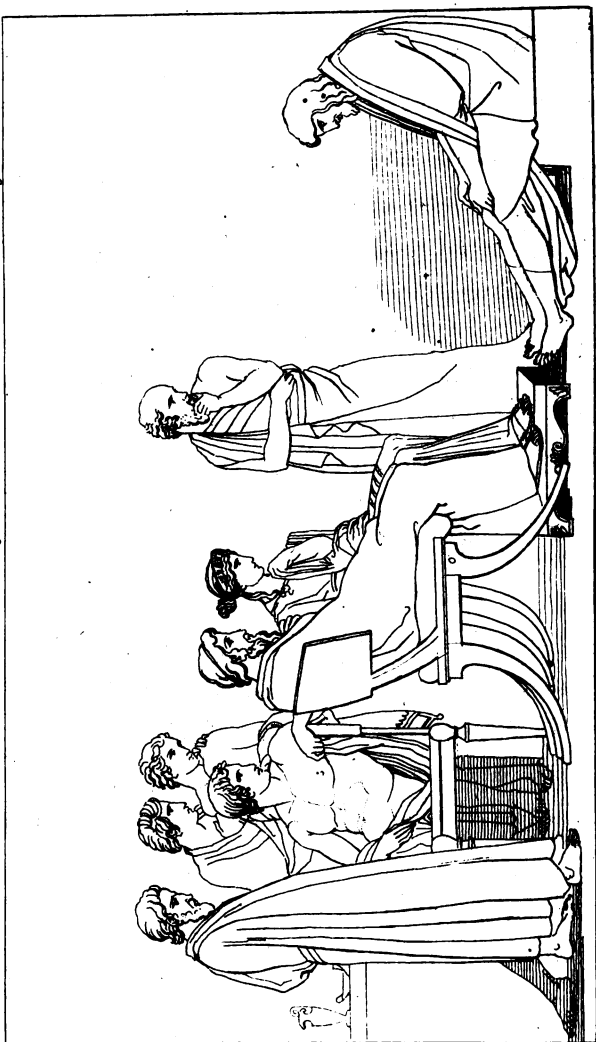
Ἐνθα στὰς θηεῖτο πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἑῷ θήσατο θυμῷ,

135 καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσατο δώματος εἴσω.
 εὖρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
 σπένδοντας δεκάεσσι ἐϋσκόπῳ Ἀργεϊφόντῃ,
 ᾧ πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίαιτο κοίτου.
 αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς,

140 πολλὴν ἡέρ' ἔχων, ἣν οἱ περίτευεν Ἀθήνη,
 ὄφρ' ἴκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς.
 καὶ τότε δῆ ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
 οἱ δ' ἄνεψ' ἐγένοντο δόμον κάτα, φῶτα ἰδόντες·

145 θαύμαζον δ' ὀρόωντες· ὁ δ' ἑλλιτάνευεν Ὀδυσσεύς·

Ἀρήτη, θύγατερ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,
 σὸν τε πόσιν, σά τε γούναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας,
 τούσδε τε δαιτυμόνας· τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
 ζῶέμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος

150 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, γέρας θ', ὅ,τι δῆμος ἔδωκεν.

αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἰκέσθαι

Θῦσσον· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο κήματα πάσχω.

Ἵως εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔζειτ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν,

παρ πυρί· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

155 ὅψε δὲ δὴ μετέειπε γέρον ἥρως Ἑχένης,

ὅς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,

καὶ μῦθοισι κέκαστο, παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδώς·

ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ἀλκίνο', οὐ μὲν τοι τόδε κἄλλιον, οὐδὲ ἔοικεν,

160 ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἦσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν·

οἶδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.

ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῆλου

εἶσον ἀναστήσας· σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον

οἶνον ἐπιπρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ

165 σπείσομεν, ὅςθ' ἰκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ·

δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίῃ δότῳ ἔνδον ἐόντων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,

χειρὸς ἔλῳν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποιηλομήτην,

ᾤρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν, καὶ ἐπὶ θρόνου εἶσε φαινοῦ,

170 υἱὸν ἀναστήσας, ἀγαπήνορα λαοδάμαντα,

ὅς οἱ πλησίον ἴδε, μάλιστ' ἀέ μιν φιλέεσκεν.

τέρνιβα δ' ἀμφίκολος προχόῳ ἐπέτευε φέρουσα

καλῇ, χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,

νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.

175 σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,

εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.

αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·

Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος, μέθῃ νεῖμον

180 πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ

σπείσομεν, ὅςθ' ἰκέτησιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.

ᾧς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·

νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενος δεκάεσσιν.

αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ', ἐπιὼν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,

185 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴλαδ' ἰόντες·

ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες,

190 Ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις Ξεινίσσομεν, ἥδ' ἑοῖσιν
 ῥέξομεν ἱερὰ καλὰ· ἔπειτα δὲ καὶ περὶ κομπῆς
 μνησόμεθ', ὥς τ' ὁ Ξεῖνος ἄνευθε πόνου καὶ ἀνίης
 κομπῇ ὕφ' ἡμετέρῃ ἦν πατρίδα γαῖαν ἵκηται
 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστίν·

195 μῆδ' ἐτι μεσσηγὺς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσιν,
 πρὶν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα
 πείσεται, ἄσσα οἱ Αἴσα κατακλῶθές τε βαρεῖαι
 γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,

200 ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται.
 αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
 ἡμῖν, εὖτ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἐκατόμβας·
 δαίνυνταί τε παρ' ἄμμι καθήμενοι, ἔνθα περ ἡμεῖς.
 εἰ δ' ἄρα τις καὶ μοῦνος ἰὼν ἐύμβληται ὀδίτης,

205 οὔτι κατακρύπτουσιν· ἐπεὶ σφισιν ἐγγύθεν εἰμέν,
 ὥσπερ Κύναιωπές τε καὶ ἄγρια φῦλα Γηγάντων.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀλκίνο', ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσὶν· οὐ γὰρ ἔγωγε
 ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,

- 210 οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν·
οὐστinas ὅμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀρέοντας διζὺν
ἀνθρώπων, τοῖσιν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσώσαιμην.
καὶ δ' ἔτι κεν καὶ μᾶλλον ἐγὼ κακὰ μυθήσαιμην,
ὅσσα γε δὴ εὐμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
- 215 ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορκῆσαι ἐάσατε, κηδόμενόν περ.
οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι πύντερον ἄλλο
ἔπλετο, ἦτ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη,
καὶ μάλα τειρόμενον, καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
ὥς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἡ δὲ μάλ' αἰεὶ
- 220 ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν· ἐκ δέ με πάντων
ληθάνει, ὅσος ἔκαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.
ὅμεῖς δ' ὀτρύνεσθαι ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφιν,
ὥς κ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης,
καίπερ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα με καὶ λίκοι αἰῶν
- 225 πτῆσιν ἐμὴν, δμῳάς τε καὶ ὑπερεφὲς μέγα δῶμα.
"Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἡδ' ἐκέλευον,
πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σκεῖσάν τ', ἐκίον θ', ὅσον ἦθελε θυμός,
οἱ μὲν πακχείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἑλαστος.

230 αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 παρ δέ οἱ Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκίνοος θεοειδὴς
 ἦσθην· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόςμεον ἔντεα δαιτός.
 τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
 ἔγνω γὰρ φᾶρός τε χιτῶνά τε, εἵματ' ἰδοῦσα

235 καλὰ, τὰ ῥ' αὐτῇ τεῦξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
 καὶ μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ·
 τίς; πόθεν εἶς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν;
 οὐ δὴ φῆς ἐπὶ κόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκέσθαι;

240 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἀργαλέον, βασιλεια, διηνεπέως ἀγορευῆσαι
 κήδε', ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίῳνες·
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρειαι ἡδὲ μεταλλᾶς.
 Ἰδρυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἅλϊ πεῖται,

245 ἐνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψώ,
 ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
 μίσγεται, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἦγαγε δαίμων
 οἶον, ἐπεὶ μοι νῆα θοὴν ἀργῇτι κεραυνῷ

- 250 Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι·
 αὐτὰρ ἐγὼ, τρόπιν ἀγκὰς ἑλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 νῆσον ἐς Ἰγυργίην πέλασαν θεοί, ἔνθα Καλυψώ
 255 ναίει εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἥ με λαβοῦσα,
 ἐνδυκέως ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν, ἡδὲ ἔφασκεν
 θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα·
 ἀλλ' ἐμὸν οὐποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
 ἔνθα μὲν ἐπτάετες μένον ἔμπεδον, εἵματα δ' αἰεὶ
 260 δάκρυσι δεύεσκον, τὰ μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν,
 καὶ τότε δὴ με πέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι,
 Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἥ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
 πέμπε δ' ἐπὶ σφεδίης πολυδέσμου· πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 265 σίτον καὶ μέθυ ἡδύ· καὶ ἄμβροτα εἵματα ἔσσειν·
 οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.
 ἐπτά δὲ καὶ δέκα μὲν πλεόν ἥματα ποντοπορεύων,
 ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
 γαίης ὑμετέρης· γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ,

- 270 δυσμόρῳ· ἧ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι οὔτε
πολλῇ, τὴν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους, κατέδησε κέλευθα,
ῥορινεν δὲ θάλασσαν ἀθέςφατον· οὐδέ τι κῦμα
εἶα ἐπὶ σχεδὴς ἀδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
- 275 τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ· αὐτὰρ ἔγωγε
νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον, ὄφρα με γαίη
ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
ἔνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
πέρης πρὸς μεγάλῃσι βαλὼν καὶ ἀτερπεί τῶρῳ·
- 280 ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, ἔως ἐπῆλθον
εἰς ποταμόν, τῇ δὴ μοι εἴσατο τῶρος ἄριστος,
λεῖος πετράων· καὶ ἐπὶ σπέκας ἦν ἀνέμοιο.
ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων· ἐπὶ δ' ἀμβροσίῃ νύξ
ἦλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε Διϊκετέος ποταμοῖο
- 285 ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ φύλλα
ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς πατ' ἀπείρονα χεῦεν.
ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιημένος ἦτορ,
εὖδον παννύχιος καὶ ἐπ' ἡῶ καὶ μέσον ἦμαρ·
δύσετό τ' ἥελιος, καὶ με γλυπὺς ὕπνος ἀνῆκεν.

290 ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς
 παιζούσας, ἐν δ' αὐτῇ ἔην εἰκυῖα θεῇσιν.
 τὴν ἰκέτευς· ἡ δ' οὔτι νοήματος ἤμβροτεν ἐσθλοῦ,
 ὥς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
 ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.

295 ἡ μοι σῖτον ἔδωκεν ἄλις ἡδ' αἶθοπα οἶνον,
 καὶ λοῦσ' ἐν ποταμῷ, καὶ μοι τάδε εἴματ' ἔδωκεν.
 ταῦτά τοι, ἀγνύμενός περ, ἀληθεῖην κατέλεξα.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 ἔειν', ἦτοι μὲν τοῦτό γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησεν
 300 παῖς ἐμή, οὐνεκά σ' οὔτι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
 ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρῶτην ἰκέτευσας.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἦρως, μή μοι τοῦνεκ' ἀμύμονα νεῖκεε κούρην·
 ἡ μὲν γάρ με κέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἔπεσθαι·
 305 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον, δαΐσας, αἰσχυρόμενός τε,
 μήπως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσσαιτο ἰδόντι·
 δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 ἔειν', οὐ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ

310 μαψιδίως κετολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἵσιμα πάντα.

αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων!
τοῖος ἑὼν, οἷός ἐσσι, τά τε φρονέων, ἅ,τ' ἐγὼ περ,
παῖδά τ' ἐμὴν ἐρέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι,
αὔθι μένων· οἶκον δέ τ' ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,

315 εἰ κ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντα δέ σ' οὔτις ἐρύξει
Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο!
πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς,
αὔριον· ἐς τῆμος δέ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνω
λέξεαι· οἱ δ' ἐλώωσι γαλήνην, ὄφρ' ἂν ἴκηαι

320 πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ ποῦ τοι φίλον ἐστίν·
εἶπερ καὶ μάλα πολλὸν ἐκαστέρω ἔστ' Εὐβοίης·
τὴν περ τηλοτάτῳ φάσ' ἔμμεναι, οἳ μιν ἴδοντο
λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε Ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
ῥῆγον, ἐποφόμενον Τιτυὸν, Γαιήϊον υἱόν·

325 καὶ μὲν οἱ ἔνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν
ῥηματι τῷ αὐτῷ, καὶ ἀπήνυσαν οἴκαδ' ὀπίσσω.
εἰδῆσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν, ὅσσον ἄρισται
νῆες ἐμαί, καὶ ποῦροι ἀναρρῖπτειν ἄλα πηδῶ.

Ἦς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

Ὀδυσσ. I.

330 εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Ζεῦ πάτερ, αἶθ', ὅσα εἶπε, τελευτήσειεν ἅπαντα
 Ἀλκίνοος! τοῦ μὲν κεν ἐπὶ Ζεῖδωρον ἄρουραν
 ἄσβεστον κλέος εἶη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἱκοίμην.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

335 κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφικόλοισιν
 δέμνι' ὑπ' αἰδούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καδύπερθεν ἔσασθαι.
 αἱ δ' ἴσαν ἐν μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσai.
 340 αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσai,
 ὤτρυνον Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·

Ὅρσο πέων, ὧ ξεῖνε· πεποιήται δέ τοι εὐνή.

ὥς φάν· τῷ δ' ἀσπαστὸν εἰσατο ποιμηθῆναι.

ὥς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς

345 τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰδούσῃ ἐριδούκῳ.
 Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυτῶ δόμου ὑψηλοῖο·
 παρ δέ γυνή δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Θ.

S U M M A R I U M.

Postero die in publico concilio consultat Alcinous de hospite demum deducendo, principesque populi et florem iuventutis ad epulas vocat illi praebendas (1 - 45). Statim iuvenes, adornata navi, in regiam Alcinoi conveniunt, quo et Demodocus accitur, canendi ad citharam peritus (46 - 103). Fransi omnes conferunt se in forum ad gymnicos ludos faciendos, quibus Ulysses lacesitus se immiscet et certamine disci vincit (104 - 235). Deinde saltatur a iuvenibus carmen, quod Demodocus cantat de amoribus Martis et Veneris; etiam simplex genus saltationis additur (236 - 384). Iam parantur Ulyssi dona a principibus et Euryalo, qui eum antea dictis laccessierat; mox in Alcinoi aedibus calida lotus epulas adit (385 - 469). In his Demodocus, de equo ligneo et Ilii excidio canens, heroï memoriam superioris fortunae et lacrimas movet; ex quo eum rogat Alcinous, ut, quis sit et quos casus perpressus sit, exponat (470 - 586).

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ Θ.

Ὅδυσσέως σύστασις πρὸς Φαίακας.

Ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ῶρνυτ' ἄρ' ἔξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
ἂν δ' ἄρα Διογενὴς ὦρτο πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
5 Φαιήκων ἀγορήνδ', ἣ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο.
ἐλθόντες δὲ κάθίζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν
πλησίον· ἣ δ' ἀνὰ ἄστυ μετώχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα·

10 καὶ ῥα ἐκαστῷ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·

Δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
εἰς ἀγορὴν ἵεναι, ὅφρα Ξείνοιο πύθῃσθαι,
ὅς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
πόντον ἐπιπλαγχεῖς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.

15 "Ὡς εἰποῦς", ὦτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκαστου.
παρκαλίμως δ' ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἔδραι
ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρα θηήσαντο ἰδόντες
υἱὸν Λαέρταο δαΐφρονα. τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
θεσπεσίην κατέχευε χάριν πεφαλῇ τε καὶ ὤμοις·

20 καὶ μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
ὥς κεν Φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο,
δεινός τ' αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἅέθλους
πολλούς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερεθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,

25 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
ὅφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πελεύει.
Ξεῖνος ὃδ', οὐκ οἶδ' ὅστις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
ἥ ἐπρὸς ἡοίων ἢ ἐσπερίων ἀνθρώπων·

30 πομπήν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
 ἡμεῖς δ', ὥς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅτις κ' ἐμὰ δώμαθ' ἱκηται,
 ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει εἵνεκα πομπῆς.
 ἀλλ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα διαν

35 πρωτόπλοον· κούρω δὲ δύω καὶ πεντήκοντα
 κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι,
 δησάμενοι δ' εἰς πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
 ἔκβητ'· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα,
 ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω.

40 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλὰ
 ἔρχεσθ', ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροισι φιλέωμεν·
 μηδέ τις ἀρνεῖσθω· καλέσασθε δὲ θεῖον ἀοιδόν,
 Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς πέρι δῶκεν ἀοιδήν,
 45 τέρπειν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν αἰεῖδεν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 σκηπτοῦχοι· κήρυξ δὲ μετώχετο θεῖον ἀοιδόν.
 κούρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα
 βήτην, ὥς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ὑλὸς ἀτρυγέτοιο.

50 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θάλασσαν,
 νῆα μὲν οἶγε μέλαιναν ἄλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν·
 ἐν δ' ἰστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰστία νηϊ μελαίνῃ,
 ἥρτυναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισιν,
 πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνὰ θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν.

55 ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήνγ' ὤρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 βάν ῥ' ἵμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.
 πλῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαι τε καὶ ἔρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν.
 [ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἡδὲ παλαιοί.]
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἰέρευσεν,

60 ὁκτώ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς·
 τοὺς δέρον, ἀμφὶ θ' ἔκον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινὴν.
 Κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, ἄγων ἐρίηρον αἰοῖδόν,
 τὸν πέρι Μοῦς' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε·
 ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδέϊαν αἰοιδήν.

65 τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον
 μέσσοφ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείδας·
 καὶ δ' ἐκ πασσαλόφει κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν,
 αὐτοῦ ὑπὲρ πεφαλλῆς, καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἐλέσθαι
 πῆρυξ· παρ δ' ἐτίθει πάνεον, καλὴν τε τράπεζαν,

70 παρ δὲ δέπας οἴνοιο, πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

Μοῦς' ἄρ' αἰοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,

οἴμης, τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανεν·

75 νείκος Ὀδυσσεῆος καὶ Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος,

ὥς ποτε δηρίσαντο, θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ,

ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν· ἄναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

χαῖρε νόω, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο.

ὥς γάρ οἱ χреίων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων

80 Πυθοῖ ἐν ἡγάθῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν

τρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πῆματος ἀρχὴ

Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς.

Ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς ἄειδε περιπλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

πορφύρεον μέγα φᾶρος ἐλὼν τερσὶ στιβαρῆσιν,

85 πὰν κεφαλῆς εἵρυσσε, κάλυψε δὲ παλὰ πρόσωπα·

αἶδετο γὰρ Φαίηκας, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.

ἦτοι ὅτε λήξειεν αἰείδων θεῖος αἰοιδός,

δάκρυ' ὁμορᾷμενος, κεφαλῆς ἄπο φᾶρος ἔλεσκεν,

καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἐλὼν, σπείσασκε θεοῖσιν.

90 αὐτὰρ ὅτ' ἄφ' ἄρχοιτο, καὶ ὀτρύνειαν αἰδέειν

Φαιήκων οἱ ἄριστοι· ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν·

ἄψ' Ὀδυσσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάσκειν.

ἐνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,

Ἀλκίνοος δέ μιν οἷος ἐπεφράσατ' ἥδ' ἐνόησεν,

95 ἥμενος ἄγχι· αὐτοῦ· βαρὺ δὲ στενάχοντος ἤκουσεν.

αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·

Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·

ἥδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν εἵσης,

φόρμιγγός θ', ἥ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλεῖη·

100 νῦν δ' ἐξέλθωμεν, καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν

πάντων· ὥς γ' ὁ ξεῖνος ἐνίσκη οἷσι φίλοισιν,

οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων

πύξ τε παλαισμοσύνη τε καὶ ἄλμασιν ἠδὲ πόδεσσιν.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.

105 καὶ δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν,

Δημοδόκου δ' ἔλε χεῖρα, καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάρου

κήρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδόν, ἦν περ οἱ ἄλλοι

Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θαυμανέοντες.

βᾶν δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, ἅμα δ' ἔσπετο πουλὺς ὄμιλος,

110 μυρίοι· ἂν δ' ἴσταντο νέοι πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοί.

ᾧρτο μὲν Ἀπρόνεώς τε καὶ Ὠκύαλος καὶ Ἐλατρεύς,
 Ναυτεὺς τε Πρυμνεὺς τε καὶ Ἀγκίαλος καὶ Ἐρετμεύς,
 Ποντεὺς τε Πρωρεὺς τε, Θόων, Ἀναβησίνεώς τε,
 Ἀμφιάλός θ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·

115 ἂν δὲ καὶ Εὐρύαλος, βροτολοιγῶ ἴσος Ἀρηϊ,
 Ναυβολίδης θ', ὃς ἄριστος ἔην εἰδός τε δέμας τε
 πάντων Φαιήκων μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα.
 ἂν δ' ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
 Λαοδάμας θ' Ἀλῖός τε καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος·

120 οἱ δὲ τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν.
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες
 καρπαλίμως ἐπῆτοντο κονίοντες πεδίοιο.
 τῶν δὲ θέειν ὄχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων·
 ὅσσον τ' ἐν νειῶ οὖρον πέλει ἡμιονοῖν,

125 τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἵκεθ', οἱ δ' ἐλίποντο.
 οἱ δὲ παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο·
 τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους.
 ἄλματι δ' Ἀμφιάλος πάντων προφερέστατος ἦεν·
 δίσκῳ δ' αὖ πάντων πολὺ φέρτατος ἦεν Ἐλατρεύς·

130 πὺξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοισι,
 τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη παῖς Ἀλκινόοιο·

Δεῦτε, φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα, εἴ τιν' ἄεθλον
 οἶδέ τε καὶ δεδάηκε· φυὴν γε μὲν οὐ κακὸς ἐστίν,
 135 μηρούς τε κνήμας τε καὶ ἄμφω χεῖρας ὑπερθεν,
 αὐχένα τε στιβαρὸν, μέγα τε σθένος· οὐδὲ τι ἥβης
 δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηγται πολέεσσιν.
 οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης,
 ἄνδρα τε συγχεῦαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.

140 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 αὐτὸς νῦν προκαλέσσαι ἰών, καὶ πέφραδε μῦθον!

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
 στῇ ῥ' ἐς μέσσον ἰών, καὶ Ὀδυσσεῖα προσέειπεν·

145 Δεῦρ' ἄγε καὶ σύ, Εεῖνε πάτερ, κείρησαι ἀέθλων,
 εἴ τινά που δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἶδμεν ἀέθλους.
 οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος, ὄφρα πεν ἦσιν,
 ἢ ὅ,τι ποσσὶν τε ῥέξει καὶ χερσὶν ἐῆσιν.
 ἀλλ' ἄγε, κείρησαι, σπένδασον δ' ἀπὸ κῆδεα θυμοῦ·

150 σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλὰ τοι ἤδη
νηὺς τε πατεΐρυσται, καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε περτομέοντες;
κῆδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν, ἥπερ ἕεθλοι,

155 ὅς πρὶν μὲν μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα·
κῦν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χαρίζων
ἦμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε, πάντα τε δῆμον.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, νείκεσέ τ' ἄντην·
οὐ γάρ σ' οὐδέ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ εἴσπω
160 ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι κέλονται·
ἀλλὰ τῷ, ὅςθ' ἅμα νηϊ πολυκλητῷ θαμίζων,
ἀρχὸς ναυτῶν, οἷτε πρηκτῆρες ἔασιν,
φόρτου τε μνήμων, καὶ ἐπίσκοπος ἦσιν ὁδαίων,
περδέων θ' ἄρκαλέων· οὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.

165 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ξεῖν', οὐ καλὸν ἔειπες· ἀταςθάλαφ' ἀνδρὶ ἔοικας.
οὕτως οὐ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν
ἀνδρῶσιν, οὔτε φυήν, οὔτ' ἄρ' φρένας, οὔτ' ἀγορητύν.
ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνὴρ,

170 ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει· οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν
 τερπόμενοι λεύσσοισιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
 αἰδοῖ μελιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν·
 ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστν, θεὸν ὧς, εἰσορόωσιν.
 ἄλλος δ' αὖτ' εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν·

175 ἀλλ' οὐ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν.
 ὧς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀρικρεπές, οὐδέ κεν ἄλλως
 οὐδὲ θεὸς τεύξειε· νόον δ' ἀποφώλιός ἐσσι.
 ὦρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νῆϊς ἀέθλων,

180 ὥς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν οἶω
 ἔμμεναι, ὅφρ' ἦβη τε πεποιῖεα χερσὶ τ' ἐμῇσιν.
 νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
 ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα κείρων.
 ἀλλὰ καὶ ὧς, κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρήσομ' ἀέθλων·

185 θυμοδακῆς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπών.

Ἦ ῥα, καὶ αὐτῷ φάρεϊ ἀναΐξας λάβε δίσκον
 μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ,
 ἢ οἷω Φαίηκες ἐδίδσκεον ἀλλήλοισιν.
 τὸν ῥα περιστρέψας ἤκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός·

190 βόμβησεν δὲ λίθος· πατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ
 Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
 λαὸς ὑπὸ ῥιπῆς. ὁ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντα,
 ῥίμφα θέων ἀπὸ χειρός· ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη,
 ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα· ἔπος τ' ἔφατ', ἔη τ' ὀνόμαζεν·

195 Καὶ κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα
 ἀμφοφόων· ἐπεὶ οὔτι μεμιγμένον ἐστὶν ὀμίλῳ,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον·
 οὔτις Φαίηκων τόνγ' ἴξεται, οὐδ' ὑπερῆσει.

Ἦς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

200 χαίρων οὔνετ' ἐταῖρον ἐνὴέα λεῦσς· ἐν ἀγῶνι.
 καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαίηκεσσιν·

Τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι! τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
 ἦσιν ἢ τοσσοῦτον ὄϊομαι, ἢ ἔτι μᾶσσον.

τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει,

205 δεῦρ' ἄγε, πειρηθῆτω, ἐπεὶ μ' ἐχολώσατε λίην,
 ἢ πῦξ ἢ ἐκάλῃ ἢ καὶ κοσίν, οὔτι μεγαίρω,
 πάντων Φαίηκων, κλήν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος.
 ξεῖνος γάρ μοι ὅδ' ἐστί· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
 ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνὴρ,

- 210 ὅστις Ξεινοδόκῳ Ξριδα προφέρηται ἀέθλων,
 δῆμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ· ἔο δ' αὐτοῦ πάντα πολούει.
 τῶν δ' ἄλλων οὐ πέρ τιν' ἀναίνομαι, οὐδ' ἀθερίζω,
 ἀλλ' ἐθέλω ἰδμεν καὶ πειρηθῆμεναι ἄντην.
 πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι, μετ' ἀνδράσιν ὅσσοι ἄεθλοι.
- 215 εὖ μὲν τόξον οἶδα ἐϋξοον ἀμφοφάασθαι·
 πρῶτός π' ἄνδρα βάλοιμι, οἷστεύσας ἐν ὀμίλῳ
 ἀνδρῶν δυσμενέων· εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἐταῖροι
 ἄγχι παρασταῖεν, καὶ τοξαζοίετο φωτῶν.
 οἷος δὴ με Φιλοκλήτης ἀπεκαῖνυτο τόξῳ,
- 220 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' Ἀχαιοί·
 τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
 ὅσσοι νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπὶ πῑθονὶ σίτον ἔδοντες.
 ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθέλησω,
 οὐθ' Ἡρακλῆϊ, οὐτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῇ,
- 225 οἳ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων·
 τῷ ῥα καὶ αἰψ' ἔθανεν μέγας Εὐρυτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
 ἵκετ' ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
 ἔκτανεν, οὐνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
 δουρὶ δ' ἀκοντίζω, ὅσον οὐκ ἄλλος τις οἶστω.

230 οἷοισιν δαίδοικα ποσὶν μήτις με παρέλθῃ

Φαιήκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἔδαμάσθην

κύμασιν ἐν πολλοῖς· ἐπεὶ οὐ κομιδὴ πατὰ νῆα

ἦεν ἐπηετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται.

Ἄλς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπὴν ἐγένοντο σιωπῇ·

235 Ἀλκίνοος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν·

Ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,

ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἣ τοι ὀπηδεῖ,

τρώμενος ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστὰς

νεῖκεσεν· ὥς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὗτις ὄνοιτο,

240 ὅστις ἐπίσταιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν·

ἀλλ' ἄγε, νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλω

εἴπῃς ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισιν

δαινύῃ παρὰ σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,

ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἶα καὶ ἡμῖν

245 Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθῃσι διαμπερὲς ἐξέτι πατρῶν.

οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες, οὐδὲ παλαισταί,

ἀλλὰ ποσὶ πραινῶς θέομεν, καὶ νηυσὶν ἄριστοι·

αἰεὶ δ' ἡμῖν δαῖς τε φίλη, κίθαρίς τε χοροὶ τε,

εἴματά τ' ἐξημοιβὰ, λοστρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.

Ὀδυσσ. I.

250 ἄλλ' ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες, ὅσσοι ἄριστοι,
 παῖσατε· ὥς γ' ὁ Ἑῖνος ἐνίσπη οἷσι φίλοισιν,
 οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων
 ναυτιλίῃ καὶ ποσσὶ καὶ ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ.
 Δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κιῶν φόρμιγγα λίγειαν
 255 οἰσέτω, ἥ που κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.

Ὡς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοεπίτελος· ὦρτο δὲ κήρυξ,
 οἷσων φόρμιγγα γλαφυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
 αἰδουμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέστην
 δῆμιοι, οἱ κατ' ἀγῶνας εὐπρήσσεσκον ἕκαστα·
 260 λείηναν δὲ χορόν, καλὸν δ' εὐρυναν ἀγῶνα.
 κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων φόρμιγγα λίγειαν
 Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κοῦροι
 πρῶθ' ἔβαι ἴσταντο, δαήμενες ὀρχηθμοῖο·
 πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 265 μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ.

Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖδεν,
 ἀμφ' Ἄρεος φιλότῃτος εὖστεφάγου γ' Ἀφροδίτης·
 ὥς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο δόμοισιν
 λάθρη· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἤσχυνε καὶ εὐνὴν

- 270 Ἡφαίστοιο ἄνακτος· ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
 Ἥλιος, ὃ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότῃτι.
 Ἡφαιστος δ' ὥς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἤκουσεν,
 βῆ ρ' ἵμεν ἐς χαλκεῶνα, πακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων·
 ἐν δ' ἔθρετ' ἀημοθέτῳ μέγαν ἤκημονα, κόπτε δὲ δεσμούς
- 275 ἀρρήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε δόλον, πεχολωμένος Ἄρει,
 βῆ ρ' ἵμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο·
 ἀμφὶ δ' ἥρ' ἐρμῖσιν χεῖ δέσματα κύκλῳ ἀπάντη·
 πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεπέχυντο,
- 280 ἥῃτ' ἀράχνια λεπτὰ, τάγ' οὐ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο,
 οὐδὲ θεῶν μακάρων· πέρι γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,
 εἶσατ' ἵμεν ἐς Λῆμνον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 ἧ οἱ γαιάων πολὺ φιλτάτῃ ἐστὶν ὑπασέων.
- 285 οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης,
 ὥς ἶδεν Ἡφαιστον πλυτοτέχνῃν νόσφι πιόντα·
 βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
 ἰσχανόων φιλότῃτος εὖστεφάνου Κυθρεΐης.
 ἧ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐριςθενέος Κρονίωνος

290 ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἔζεθ'· ὁ δ' εἶσω δώματος ἦει,
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τρακείομεν εὐνηθέντε.
 οὐ γὰρ ἔθ' Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλὰ που ἤδη
 οἴχεται ἐς Λήμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.

295 Ὡς φάτο· τῇ δ' ἀσπαστὸν εἰσατο ποιμηθῆναι.
 τῷ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
 τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἥφαιστοιο·
 οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν, οὐδ' ἀναεῖραι.
 καὶ τότε δὴ γίγνωσκον, ὅτ' οὐκέτι φυκτὰ πέλοντο.

300 ἀγχιμόλον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 αὐτίς ὑποστρέψας, πρὶν Λήμνου γαῖαν ἰκέσθαι·
 Ἥελιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν, εἰπέ τε μῦθον.
 [βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιμημένος ἦτορ·]
 ἔστη δ' ἐν προθύροισι, πόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·

305 σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσιν·
 Ζεῦ πάτερ, ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 δεῦθ', ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπικεικτὰ ἴδῃσθε·
 ὥς ἐμὲ πωλὸν ἐόντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' ἀΐδηλον Ἄρην·

310 οὐνεχ' ὁ μὲν καλὸς τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἔγωγε
 ἠπεδανὸς γενόμεν· ἀτὰρ οὔτι μοι αἴτιος ἄλλος,
 ἀλλὰ τοκῆε δύω· τῷ μὴ γείνασθαι ὄφελλον!
 ἀλλ' ὄφρεσθ', ἵνα τώγε παθεύδετον ἐν φιλότῃτι,
 εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες· ἐγὼ δ' ὀρόων ἀπάχημαι.

315 οὐ μὲν σφεας ἔτ' ἔολπα, μίνυνθά γε, κειέμεν οὔτω,
 καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐθελήσετον ἄμφω
 εὐδεῖν· ἀλλὰ σφωε δόλος καὶ δεσμός ἐρύξει,
 εἰσόκε μοι μάλα πάντα πατὴρ ἀποδώσει ἔεδνα,
 ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα πυνώπιδος εἵνεκα πούρης·

320 οὐνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος.

Ἦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
 ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος· ἦλθ' ἐριούνης
 Ἑρμείας· ἦλθεν δὲ ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων.
 θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴλοι ἐκάστη.

325 ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ, δωτῆρες ἐάων·
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
 τέχνας εἰσπορώσι πολύφρονος Ἥφαιστοιο.
 ὦδε δὲ τις εἵκεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

Οὐκ ἀρετᾶ κακὰ ἔργα· κινάνει τοι βραδὺς ὤπυν·

330 ὥς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἑὼν βραδὺς εἶλεν Ἄρῃα,
ὠκύτατόν περ ἐόντα θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
πῶλός ἐών, τέχνησι· τὸ καὶ μοιχάρρι' ὀφέλλει.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων·

335 Ἑρμεία, Διὸς υἱέ, διάκτορε, δῶτορ ἑάων,
ἧ ῥά πεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις πρᾶτεροῖσι πιεσθεῖς
εὐδῆεν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ·

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
αἶ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἀπολλων!

340 δεσμοὶ μὲν τρὶς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν,
ὕμεῖς δ' εἰσορόωτε θεοὶ, κᾶσαί τε θείαιναι·
αὐτὰρ ἐγὼν εὐδοίμῃ παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ!

Ὡς ἔφατ'· ἐν δὲ γέλωσ ὦρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλωσ ἔχε, λίσσεται δ' αἰεὶ

345 Ἥφαιστον κλυτοεργόν, ὅπως λύσειεν Ἄρῃα·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ὥς σὺ κελεύεις,
τίσειν αἶσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς Ἀμφιγυήης·

350 μή με, Ποσειδάον γαίηοιτε, ταῦτα κέλευε·

δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάσθαι.

πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,

εἴ κεν Ἄρης οἴχοιτο, χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

355 Ἥφαιστ', εἵπερ γάρ κεν Ἄρης χρεῖος ὑκυλύξας

οἴχηται φεύγων, αὐτὸς τοι ἐγὼ τάδε τίσω.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·

οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.

Ὡς εἰπὼν, δεσμῶν ἀνίει μένος Ἥφαιστοιο.

360 τῷ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν, κρατεροῦ περ ἐόντος,

αὐτὴν ἀναΐξαντε, ὃ μὲν Θρήκηνδε βεβήκει,

ἢ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη,

ἐς Πάφον· ἐνθα δέ οἱ τέμενος, βωμὸς τε θυήεις·

ἐνθα δέ μιν Χάριτες λουῖσαν, καὶ χρίσαν ἐλαίῳ

365 ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας·

ἀμφὶ δὲ εἵματα ἔσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.

Ταῦτ' ἄρ' αἰοδὸς ἄειδε περικλυτὸς· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἀκούων, ἥδὲ καὶ ἄλλοι

Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.

- 370 Ἀλκίνοος δ' Ἄλιον καὶ Λαοδάμαντα πέλευσεν
 μουνᾶΞ ὀρχήσασθαι, ἐπεὶ σφισιν οὕτις ἔριζεν.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν λαλήν μετὰ χερσὶν ἔλοντο,
 πορφυρέην, τήν σφιν Πόλυβος κοίησε δαΐφρων·
 τὴν ἕτερος ρίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιδόντα,
- 375 ἰδνωθεὶς ὀκίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑφ' ἄεραίς,
 ῥηϊδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὐδας ἰκέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαίρῃ ἀν' ἰθὺν πειρήσαντο,
 ὠρχεισθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 ταρφέ' ἀμειβομένω· κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι,
- 380 ἐσταότες κατ' ἀγῶνα, πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει.
 δὴ τότε ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκτετε λαῶν,
 ἧ μὲν ἀπέιλθας, βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
 ἧ δ' ἄρ' ἐτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
- 385 Ὡς φάτο· γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
 αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
 Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 ὁ ξεῖνος μάλα μοι δοκееί πεπνυμένος εἶναι.
 ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν ξεινήϊον, ὥς ἐπιεικές.

390 δώδεκα γάρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
 ἄρχοι κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
 τῶν οἱ φᾶρος ἕκαστος ἐϋπλυνὲς ἡδὲ χιτῶνα
 καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήεντος·
 αἵψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέες, ὅφρ' ἐνὶ χερσὶν
 395 ξεῖνος ἔχων, ἐπὶ δόρπον ἱη ταίρων ἐνὶ θυμῷ.
 Εὐρύαλος δέ ἐ αὐτὸν ἀρεσσάσθω ἐπέεσσιν
 καὶ δώρῳ· ἐπεὶ οὔτι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἡδ' ἐκέλευον·
 δῶρα δ' ἄρ' οἰσόμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος·
 400 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι, ὥς σὺ πελεεύεις·
 δώσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἔπι κώπη
 ἀργυρέη, πολεὸν δὲ νεοκρίστου ἐλέφαντος
 405 ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.
 "Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔκεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαῖρε, πάτερ ᾧ ξεῖνε! ἔπος δ' εἶπερ τι βέβαηται
 δεινόν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι.

410 σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ' ἰδέειν καὶ πατρίδ' ἰκέσθαι

δοῖεν· ἐπειδὴ δηδὰ φίλων ἄπο κήματα πάσρεις.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

καὶ σύ, φίλος, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν!

μηδέ τί τοι εἵφεός γε ποθῇ μετόπισθε γένοιτο

415 τούτου, ὃ δὴ μοι δῶκας, ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.

Ἦ ῥα, καὶ ἄμφ' ὦμοισι θέτο εἶφος ἀργυρόηλον.

δύσετό τ' ἥελιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρήεν·

καὶ τὰ γ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·

δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,

420 μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα.

τοῖσιν δ' ἠγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·

ἐλθόντες δὲ κάθιζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισιν.

δὴ ῥα τότε Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·

Λεῦρο, γύναι, φέρε χηλὸν ἀρικρεπέ', ἥ τις ἀρίστη·

425 ἐν δ' αὐτῇ θὲς φᾶρος ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα.

ἄμφι δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,

ὄφρα λοεσσάμενός τε, ἰδὼν τ' εὖ κείμενα πάντα

δῶρα, τὰ οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,

δαιτί τε τέρπηται, καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων.

430 καὶ οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλειςον ἐμὸν περικαλλῆς ὀπάσσω,
 χρύσειον, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἡματα πάντα
 σπένδῃ ἐνὶ μεγάρῳ Διὶ τ', ἄλλοισὶν τε θεοῖσιν.

Ὡς ἔφατ'· Ἀρήτη δὲ μετὰ δμῶῃσιν ἔειπεν,
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα.
 435 αἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ·
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλοῦσαι.
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
 τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξείνῳ περικαλλέα χηλὸν
 ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,

440 ἐσθῆτα, χρυσὸν τε, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
 ἐν δ' αὐτῇ φᾶρος θῆκεν, καλὸν τε χιτῶνα,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἦλυν,
 μή τις τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὅππότ' ἂν αὖτε
 445 εὐδῆσθαι γλυκὺν ὕπνον, ἰὼν ἐν νηϊ μελαίνῃ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἦλυν
 ποικίλον, ὃν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη.
 αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἄνωγεν,

450 ἔς ῥ' ἀσάμινθον βάνθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἶδε θυμῷ
 θερμὰ λοέτρ'· ἐπεὶ οὔτι κομιζόμενός γε θάμιζεν,
 ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠὔκομοιο·
 τόφρα δέ οἱ κομιδὴ γε, θεῶ ὧς, ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν, καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,

455 ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλλον ἡδὲ τιτῶνα,
 ἔκ ῥ' ἀσάμινθου βὰς ἄνδρας μετὰ οἰνοποτήρας
 ἦϊε· Ναυσικᾶά δέ, θεῶν ἄπο πάλλος ἔχουσα,
 στῇ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο·
 θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρώσα,

460 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Χαῖρε, ξεῖν'! ἵνα καὶ ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
 μνήσῃ ἐμεῖ, ὅτι μοι πρώτη ζωάγρι' ὀφέλλεις.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ναυσικᾶά, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 465 οὐτῷ νῦν Ζεὺς θεῖη, ἐρίγδουκος πόσις Ἥρης,
 οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι·
 τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι, θεῶ ὧς, εὖχετοφώμην
 αἰεὶ ἥματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιώσας, κούρη.

Ἥ ῥα, καὶ ἐς θρόνον ἵζε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.

470 οἱ δ' ἤδη μοίρας τ' ἔνεμον, κερόωντό τε οἶνον.

κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἤλθεν, ἄγων ἐρίηρον αἰοιδόν,

Δημόδοκον, λαοῖσι τετιμένον· εἴςα δ' ἄρ' αὐτόν

μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς λίκνα μακρὸν ἐρείδας.

δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,

475 νώτου ἀποπροταμών - ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο -

ἀργιόδοντος ὕος, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή·

Κήρυξ, τῇ δὴ, τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγησιν,

Δημοδόκῳ, καὶ μιν προσπτύξομαι, ἀχνύμενός περ.

πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν αἰοδοὶ

480 τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὐνεκ' ἄρα σφέας

οἴμας Μοῦς' ἐδίδαξε· φίλησε δὲ φῦλον αἰοιδῶν.

Ἦς ἄρ' ἔφη· κήρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν

ἦρω Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.

485 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

δὴ τότε Δημοδόκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Δημόδοκ', ἔξοχα δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ὑπάντων·

ἢ σέγε Μοῦς' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, ἢ σέγ' Ἀπόλλων.

λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀεΐδεις,

490 ὅσσ' ἔρξαν τ' ἐπαθόν τε, καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί·

ὥστε που ἢ αὐτὸς παρέων, ἢ ἄλλου ἀπούσας.

ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι, καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον

δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὸν Ἀθήνη,

ὃν ποτ' ἐς ἀπρόπολιν δόλον ἤγαγε δῖος Ὀδυσσεύς,

495 ἀνδρῶν ἐμπλήσας, οἱ Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.

αἶ κεν δὴ μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,

αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,

ὥς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὦπασε θέσπιν ἀοιδήν.

Ἦς φάθ'· ὁ δ' ὀρμηθεὶς θεοῦ ἤρχετο; φαῖν' δ' ἀοιδήν,

500 ἔνθεν ἑλών, ὥς οἱ μὲν εὖσσέλμων ἐπὶ νηῶν

βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,

Ἀργεῖοι· τοὶ δ' ἤδη ἀγαπλυτὸν ἄμφ' Ὀδυσεῖα

εἶατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ, κεκαλυμμένοι ἵππῳ·

αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀπρόπολιν ἐρύσαντο.

505 ὥς ὁ μὲν ἐσθήκει· τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον,

ἡμενοὶ ἄμφ' αὐτόν· τρίχα δέ σφισιν ἦνδανε βουλή,

ἥ δ' διατμήξαι κοῖλον δόρυ νηλεῖ χαλκῷ,

ἣ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρης,

ἣ ἑαῖν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι·

510 τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν.

αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
 δουράτεον μέγαν ἵππον, ὃν εἶατο πάντες ἄριστοι
 Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ Κῆρα φέροντες.
 ἦειδεν δ', ὥς ἄστυ διέπραθον νῆες Ἀχαιῶν,

515 ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες.

ἄλλον δ' ἄλλη ἄειδε πόλιν περαῖζέμεν αἰκὴν·
 αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Ληϊφόβοιο
 βήμεναι, ἧῦτ' Ἄρηα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
 παῖδι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα,

520 νικῆσαι καὶ ἔπειτα, διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.

Ταῦτ' ἄρ' αἰοδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 τήκετο· δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
 ὥς δὲ γυνὴ πλαίησι φίλον πόσιν ἀμφικεσοῦσα,
 ὅσπερ εἴς πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσησιν,

525 ἄστεϊ καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ·

ἣ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα,
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει· οἱ δέ τ' ὀπισθεν
 κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον ἥδὲ καὶ ὤμους,
 εἴρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζύν·

530 τῆς δ' ἑλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί·

ὥς Ὀδυσσεὺς ἑλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἵβεν.

ἐνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,

Ἀλκίνοος δέ μιν οἷος ἐπεφράσατ' ἡδ' ἐνόησεν,

ἡμενος ἄγχι· αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν·

535 αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·

Κέκλυτε, Φαιήπων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες·

Δημόδοκος δ' ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν·

οὐ γάρ πω πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' ἀεΐδει.

εἰς οὗ δορκέομέν τε, καὶ ὥρορε θεῖος ἀοιδός,

540 ἐκ τοῦδ' οὐπω παύσατ' οἷζυροῖο γόοιο

ὁ ξεῖνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.

ἀλλ' ἄγ', ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες,

Ξεινοδόχοι καὶ ξεῖνος· ἐπεὶ πολλὸν κάλλιον οὕτω.

εἵνεκα γὰρ ξεῖνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,

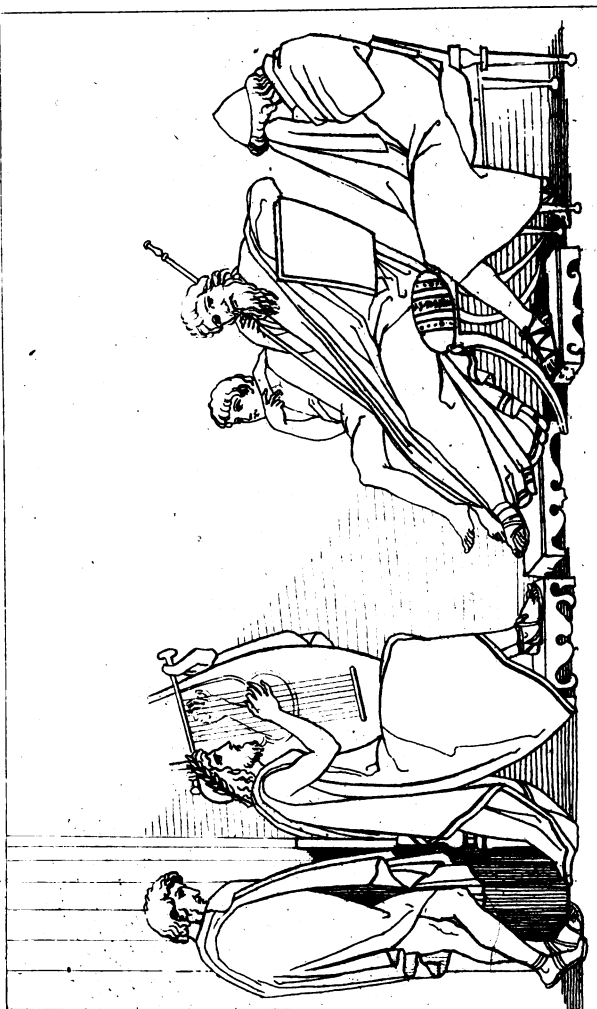
545 πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τὰ οἱ δίδομεν φιλέοντες.

ἀντὶ πασιγνήτου ξεῖνός θ' ἱκέτης τε τέτυκται

ἀνέρι, ὅστ' ὀλίγον περ ἐπιφάτῃ πραπίδεσσιν.

τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι περδαλέοισιν,

ὅ,ττι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιον ἐστίν.

550 εἶπ' ὄνομα, ὅττι σε παῖδι πάλεον μήτηρ τε πατήρ τε,
 ἄλλοι θ', οἱ κατὰ ἄστυ, καὶ οἱ περιναιετάουσιν.
 οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
 οὐ κακός, οὐδὲ μὲν ἐσθλός, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται·
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεὶ κε τέκῃσι, τοκῆς.

555 εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τεῖον, δῆμόν τε πόλιν τε·
 ὄφρα σε τῇ κέμπῃσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
 οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
 οὐδέ τι πηδάλι' ἐστὶ, τάτ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
 ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν,

560 καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πύονας ἀγροὺς
 ἀνθρώπων· καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἕλως ἐκπερόωσιν,
 ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτὲ σφιν
 οὔτε τι πημανθῆναι ἔπι δέος, οὐδ' ἀπολέσθαι.
 ἀλλὰ τόδ' ὥς ποτε πατὴρ ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα

565 Ναυσιθόου, θς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγᾶσασθαι
 ἡμῖν, οὐνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἀπάντων.
 φῆ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
 ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἡεροιδεῖ πόντῳ
 ραισέμεναι, μέγα δ' ἡμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.

Ὅδυσσ. I.

15

- 570 ὥς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν,
 ἦ κ' ἀτέλεστ' εἶη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεπέως κατὰλεξον,
 ὅππῃ ἀπεκλήγχεθης τε, καὶ ἄστινας ἴππεο πόδας
 ἀνδρώπων· αὐτοὺς τε πόλεις τ' εὖ ναιετάσας·
- 575 ἦ μὲν ὅσοι χαλεκοί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίμαιοι·
 οἳ τε φιλόξεinoι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
 εἰπὲ δ', ὅ,τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ,
 Ἀργείων, Δαναῶν, ἡδ' Ἰλίου οἶτον ἀκούων.
 τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεύξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
- 580 ἀνθρώποις, ἵνα ᾗσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή.
 ἦ τίς τοι καὶ πηρὸς ἀπέφθιτο Ἰλιόθι πρό,
 ἐσθλὸς ἔων γαμβρὸς ἢ πενθερός, οἷτε μάλιστα
 κήδιστοι τελέθουσι, μεθ' αἵμά τε καὶ γένος αὐτῶν;
 ἦ τίς που καὶ ἐταῖρος ἀνὴρ πεχαρισμένα εἰδώς,
- 585 ἐσθλός; ἐπεὶ οὐ μὲν τι κασιγνήτοιο χερσίων
 γίγνεται, ὅς κεν, ἐταῖρος ἔων, πεπνυμένα εἰδῇ.
-

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ι.

S U M M A R I U M.

Quatuor hinc libris Ulysses apud Phaeacas seriem multiplicis erroris sui enarrat. Itaque refert; quis et unde domo sit (1 - 38); ut ab Illo profectus, primum ad Ciconas appulerit, atque expugnata eorum urbe Ismaro, LXXII sociis amissis, fugatus abscesserit (39 - 61); utque inde circa Maleam promontorium Borea a cursu suo ad Lotophagos sit delectus (62 - 104), tum in terram immanium Cyclopum (105 - 192); ubi cum duodecim viris ad Polyphemum, Neptuni filium, penetraverit (193 - 286): qui cruentis dapibus expletus, quas caede sex sociorum eius instruxerat (287 - 344), vino etiam, quod Ulysses ingesserat, temulentus, quum in somnum procubisset, excaecatus (345 - 412), et parte gregis spoliatus, fugientem saxis incessit (413 - 566).

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ Ι.

Ἀλκίνοῦ ἀπόλογοι.

Κυκλωπεΐα.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ἀλλήνοε κρείον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,

ἦτοι μὲν τόδε παλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ

τοιοῦδ', οἷος ὃδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.

5 οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι,

ἦ ὅτ' ἂν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κἄτα δῆμον ἅπαντα,

δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ,

ἦμενοι ἐΞείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι

εἵτου καὶ κρειῶν, μέθῃ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων

10 οἰνοχόος φορέησι καὶ ἐγχεΐῃ δεπάεσσιν·

τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.

σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα

εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.

τί πρῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;

15 κῆδε' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνες.

νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς

εἶδετ'· ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα, φυγῶν ὑπο νηλεὲς ἦμαρ,

ὑμῖν ἔεινος ἔω, καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.

εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν

20 ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μεν κλέος οὐρανὸν ἵκει.

ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ,

Νήριτον εἰνოსίφυλλον, ἀρικραπέες· ἀμφὶ δὲ νῆσοι

πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλησιν,

Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλῆεσσα Ζάκυνθος·

25 αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἅλϊ πεῖται

πρὸς Ζόφον - αἱ δέ τ' ἄνευθε πρὸς Ἡῶ τ' Ἡελίον τε -

τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὗτοι ἔγωγε

ῆς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.

ἦ μὲν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεάων·

30 [ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·]

ὥς δ' αὖτως Κίρκη πατερήτευεν ἐν μεγάροισιν

Λαίῃη, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·

ἀλλ' ἐμὸν οὐκοτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.

ὥς οὐδὲν γλύκιον ἦς πατρίδος οὐδὲ τοκῆων

35 γίγνεται, εἴπερ καὶ τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον

γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκῆων.

εἰ δ', ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,

ὃν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηςθεν ἰόντι.

Ἵλιόνθεν μὲ φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασθεν,

40 Ἴσμάρω· ἐνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς·

ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ πτήματα πολλὰ λαβόντες

δασσάμεθ', ὥς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίσι ἴσῃς.

ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ διερῶ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας

ἠνώγεα· τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.

45 ἐνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα

ἔσφαζον παρὰ θῖνα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς.

τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν,

οἳ σφιν γεῖτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους,

ἥπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων

50 ἀνδράσι μάρνασθαι, καὶ ὄθι χρὴ πεδὸν ἔοντα.

ἦλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὦρη,

ἡέριοι· τότε δὴ ῥα κακὴ Διὸς αἴσα παρέστη

ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἴν' ἄλγεα πολλὰ πάθοιμεν.

στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῇσιν·

55 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.

ὄφρα μὲν ἡὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,

τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλεονάς περ ἔοντας·

ἦμος δ' Ἡέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,

καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιοούς.

60 ἔδ'· δ' ἀφ' ἐκάστης νηὸς ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι

ᾤλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.

Ἐνθεν δὲ προτέρω κλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,

ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,

65 πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἐτάρων τρις ἕκαστον αὔσαι,

οἱ θάνον ἐν πεδίῳ, Κικόνων ὑπο δηωθέντες.

νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον Βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς

λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε

γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.

70 αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσαι, ἰστία δέ σφιν
 τριχθαῖ τε καὶ τετραχθαῖ διέσχισεν ἴς ἀνέμοιο.
 καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν, δείσαντες ὄλεθρον,
 αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερύσσαμεν ἠπειρόνδε.
 ἔνθα δ' οὐκ οὐκ νύκτας, δύο τ' ἡμέματα συνεχῆς αἰεὶ
 75 κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμάρ' εὐπλόκαμος τέλεσ' Ἥως,
 ἰστοὺς στησάμενοι, ἀνά θ' ἰστία λευκὰ ἐρύσαντες,
 ἡμεθα· τὰς δ' ἀνεμός τε κυβερνήται τ' ἔθνονον.
 καὶ νύ πεν ἀσκηθῆς ἰκόμην ἐς πατρίδα γαίαν,
 80 ἀλλὰ με κῦμα, ῥόος τε, περιγνάμπτοντα Μάλειαν,
 καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.
 Ἐνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην ὅλοοις ἀνέμοισιν
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
 γαίης Λωτοφάγων, οἷτ' ἄνθινον εἶδαρ' ἔδουσιν.
 85 ἔνθα δ' ἐπ' ἠπειρου βῆμεν, καὶ ἀφυσάμεθ' ὕδωρ·
 αἶψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο Θοῆς παρὰ νηυσὶν ἐταῖροι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο τε πασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
 δὴ τότε ἔγων ἐτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας,
 ἄνδρε δύο κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσας,

90 οἵτινες ἄνδρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.

οἱ δ' αἰψ' οἰχόμενοι μίγην ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν·

οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μῆδονθ' ἐτάροισιν ὄλεθρον

ἡμετέροις, ἀλλὰ σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.

τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπόν,

95 οὐκέτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν, οὐδὲ νέεσθαι·

ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν·

λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστου τε λαθέσθαι.

τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκη,

νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσας.

100 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἐταίρους

σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκείων,

μήπω τις λωτοῖο φαγὼν νόστοιο λάθηται.

οἱ δ' αἰψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ πληῖσι κάθιζον·

ἔξῃς δ' ἐζόμενοι πολλὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.

105 Ἐνθεν δὲ πρᾶτέρω πλέομεν, ἀκατήμενοι ἦτορ.

Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀθεμίστων,

ἰκόμεθ', οἳ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,

οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτόν, οὔτ' ἀρόωσιν·

ἀλλὰ τάχ' ἄσκαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,

110 πυροὶ καὶ κριθαὶ ἡδ' ἄμπελοι, αἵτε φέρουσιν
οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι, οὔτε θέμιστες·
ἀλλ' οἷγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι· θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
115 παίδων ἡδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν.

Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲν λιμένος τετάνυσται
γαίης Κυκλώπων, οὔτε σφεδὸν, οὔτ' ἀποτηλοῦ,
ὕληεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει·
120 οὐδέ μιν εἰσοικνεῦσι κύνηγέται, σῖτε καθ' ὕλην
ἄλγεα πάσχουσιν, κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
οὔτ' ἄρα ποίμνησιν καταΐσχεται, οὔτ' ἀρότοισιν,
ἀλλ' ἦγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἥματα πάντα
ἀνδρῶν τηρεῦει, βόσκει δὲ τε μηκάδας αἶγας.
125 οὐ γὰρ Κυκλώεσσι νέες πάρα μιλοκάρηοι,
οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἐνὶ τέκτονες, οἳ κε πάμοιεν
νῆας εὐστέλμους, αἳ κεν τελείοιεν ἕκαστα,
ἄστε' ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνεύμεναι· οἷά τε πολλὰ
ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν·

130 οἳ κέ σφιν καὶ νῆσον εὐκτιμένην ἐκάμοντο.

οὐ μὲν γάρ τι πακὴ γε, φέροι δέ πεν ὤρια πάντα·

ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἄλός πολιοῖο παρ' ὄχθας

ὑδρηλοὶ, μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.

ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα πεν βαθὺ λήϊον αἰεὶ

135 εἰς ὥρας ἀμῶεν· ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὕπ' οὐδας.

ἐν δέ λιμὴν εὖορμος, ἴν' οὐ χρεῶν πείσματός ἐστιν,

οὔτ' εὐνάς βαλέειν, οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,

ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰσὼς νευτέων

θυμὸς ἐποτρύνῃ, καὶ ἐπιπνεύσωσιν αἴηται.

140 αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,

πρήνῃ ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἰγείροι πεφύασιν.

ἔνθα κατεκλόμεν, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν

νύκτα δι' ὀρφναίην· οὐδὲ προὔφαινετ' ἰδέσθαι·

ἀλλ' ἄρ' ἀπὸ νηυσὶ βαθεῖ ἦν, οὐδὲ Σελήνῃ

145 οὐρανόθεν προὔφαινε· κατείχετο δὲ νεφέεσσιν.

ἔνθ' οὔτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·

οὔτ' οὖν πύματα μακρὰ πυλινδόμενα προτὶ χέρσον

εἰσίδομεν, πρὶν νῆας εὐσσέλμους ἐπικέλσαι.

πελσάσῃσι δὲ νηυσὶ καθεύλομεν ἰστία πάντα·

150 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·

ἐνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἡῶ διαν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς,

νησον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.

ᾠρσαν δὲ Νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,

155 αἴγας ὀρεσκώους, ἵνα δειπνήσειαν ἐταῖροι.

αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους

εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν, διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες

βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα δήρην.

νηες μὲν μοι ἔκοντο δωδέκα, ἐς δὲ ἐκάστην

160 ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἴω.

ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ, ἐς ἡέλιον παταδύντα,

ἡμεθα δαινόμενοι πρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.

οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρός,

ἀλλ' ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι

165 ἠφύσαμεν, Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἐλόντες.

Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν, ἐγγὺς ἐόντων,

πακνόν τ', αὐτῶν τε φθογγήν, οἴων τε καὶ αἰγῶν.

ἦμος δ' ἡέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,

δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

170 ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος Ἥως,
καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον·

Ἄλλοι μὲν νῦν μέμνεν', ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
ἐλθῶν, τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵτινές εἰσιν·

175 ἢ ῥ' οἷγ' ὕβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,
ἧς φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοудής.

Ἵς εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβην· ἐπέλευσα δ' ἐταίρους
αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν, ἀνὰ τε πρυμνήσια λῦσαι·
οἱ δ' αἵψ' εἰσβαίνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιστον·

180 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφ' ἰκόμεθ', ἐγγὺς ἐόντα,
ἔνθα δ' ἐκ' ἐσχατιῇ σκῆος εἶδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
ὑψηλὸν, δάφνησι κατηρεφές· ἔνθα δὲ πολλὰ
μῆλ', οἷές τε καὶ αἶγες ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλῇ

185 ὑψηλὴ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισιν,
μακρῆσιν τε πίτυσιν ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πέλωριος, ὅς ῥά τε μῆλα
οἷος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ἤδη.

190 καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον· οὐδὲ ἑώκει
 ἀνδρί γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ρίῳ ὑλήεντι
 ὑψηλῶν ὀρέων, ὅ,τε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.

Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελύμην ἐρίηρας ἐταίρους
 αὐτοῦ παρ νηϊ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι·

195 αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἐτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους
 βῆν· ἀτὰρ αἶγεον ἄσκηδ' ἔχον μέλανος οἴνοιο,
 ἠδέος, ὃν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱός,
 ἱεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει,
 οὐνεκά μιν σὺν παιδὶ περιστόμεθ' ἠδὲ γυναικὶ

200 ἀζόμενοι· ᾧπει γὰρ ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι
 Φοίβου Ἀπόλλωνος. ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
 χρυσοῦ μὲν μοι δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα·
 δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσσεας

205 ἠδὺν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτόν
 ἠεῖδη δμῶων, οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
 ἀλλ' αὐτὸς, ἄλοχός τε φίλη, ταμίη τε μί' οἷη.
 τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἔρυσθρόν,
 ἐν δέκας ἐμπλήσας, ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα

210 *τεῦ· ὁδμῇ δ' ἡδέϊα ἀπὸ κρητῆρος ὁδῶδει,*

θασπεσίῃ· τότε ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.

τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦια

κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι οἶσατο θυμὸς ἀγῆνωρ,

ἄνδρ' ἐκελεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν,

215 *ἄγριον, οὔτε δίκας εἶ εἰδότα, οὔτε θέμιστας.*

Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον

εὔρομεν, ἀλλ' ἐνόμευε νομὸν κάτω πίονα μῆλα.

ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθνεύμεσθα ἕκαστα·

ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, στείνοντο δὲ σηκοὶ

220 *ἀρνῶν ἢ δ' ἐρίφων· διακεκριμένοι δὲ ἕκασται*

ἔρχατο· χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,

χωρὶς δ' αὖθ' ἔρσαι· ναῖον δ' ὀρῶ ἄγρεα πάντα,

γαυλοὶ τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.

ἔνθ' ἐμὲ μὲν πρῶτισθ' ἔταροι λίσσοντ' ἐπέεσσιν,

225 *τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα*

καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας

σηκῶν ἐξελάσαντας, ἐπιπλεῖν ἄλμυρόν ὕδωρ·

ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην - ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν -

ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίῃ·

230 οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἐτάροισι φανεῖς ἐρατεινὸς ἔσσεσθαι.

Ἐνθα δὲ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν· ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν· μένομέν τέ μιν ἔνδον
ἡμενοι, ἕως ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
ὑλῆς ἀζαλέης, ἵνα οἱ ποτιδόρκιον εἷη.

235 ἔκτοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν·
ἡμεῖς δὲ δεισαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
πάντα μάλ', ὅσσ' ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενά λείπε θύρηφιν,
ἀρνεIOUS τε τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.

240 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψὸς' ἀείρας,
ὄβριμον· οὐκ ἂν τόνγε δύω καὶ εἴησ' ἄμαξαι
ἐσθλαὶ, τετράκυκλοι, ἀπ' οὐδέος ὀχλίσσειαν·
τόσσην ἡλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν.
ἐζόμενος δ' ἤμελγεν ὅϊς καὶ μηκάδας αἶγας,

245 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἐκάστη.
αὐτίκα δ' ἡμῖν μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος,
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν·
ἡμῖν δ' αὖτ' ἔσθησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἷη
πίνειν αἰνυμένω, καὶ οἱ ποτιδόρκιον εἷη.

Ὅδυσσ. Ι.

16

- 250 αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἶδεν, εἶρετο δ' ἡμέας·
 'ὦ ξείνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν κλεῖθ' ὕγρα πέλευθα;
ἦ τι πατὰ' κρῆξιν, ἦ μαφιδίως ἀλάλησθε,
οἷά τε ληϊστῆρες, ὑπεῖρ ἄλλα, τοίτ' ἀλόωνται
- 255 ψυχὰς παρθέμενοι, πακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
 'ὦς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν, αὐτόν τε πέλωρον.
ἀλλὰ καὶ ὧς μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 'Ἡμεῖς τοι Τροίηνθεν ἀποκλαγθέντες Ἀχαιοὶ
- 260 παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
οἴκαδε ἰέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα πέλευθα
ἦλθομεν· οὐτω που Ζεὺς ἤθελε μητίσασθαι.
λαοὶ δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστίν·
- 265 τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
πολλούς· ἡμεῖς δ' αὖτε πιζανόμενοι τὰ σὰ γούνα
ἰκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήϊον, ἢ καὶ ἄλλως
δοίης δωτίνην, ἥτε ξείνων θέμις ἐστίν.
ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεοὺς· ἰκέται δέ τοί εἰμεν.

270 Ζεὺς δ' ἐπιτιμῆτωρ ἱκετάων τε ξείνων τε,

Ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.

Ἦς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·

νήπιός εἰς, ὧ ξεῖν', ἥ τηλόθεν εἰλήλουθας,

ὃς με θεοὺς κέλειαι ἦ δειδίμεν ἦ ἀλέασθαι.

275 οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγίοχου ἀλέγουσιν,

οὐδὲ θεῶν μακάρων· ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰμεν,

οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθρος ἀλευάμενος πεφιδόιμην

οὔτε σεῦ, οὔθ' ἐτάρων, εἰ μὴ θυμός με πελευεί.

ἀλλὰ μοι εἴφ', ὅπῃ ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα·

280 ἣ που ἐπ' ἐσχατιῆς, ἥ καὶ σμεδόν, ὄφρα δαείω.

Ἦς φάτο πειράζων· ἐμὲ δ' οὐ λάθεν εἰδότα πολλά·

ἀλλὰ μιν ἄφορβρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσιν·

Νέα μὲν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

πρὸς πέτρῃσι βαλὼν, ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,

285 ἄκρῃ προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν·

αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰκὺν ὄλεθρον.

Ἦς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·

ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ἐτάροις ἐπὶ χεῖρας ἵαλλεν·

σὺν δὲ δύω μάρψας, ὥστε σκύλασας, ποτὶ γαίῃ

290 κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦρε δὲ γαῖαν.

τοὺς δὲ διαμελεῖσσι ταμῶν ὥκλίσσατο δόρπον·

ἤσθιε δ', ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν

ἔγκατά τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόεντα.

ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεστέθομεν Διὶ πεῖρας,

295 στέγλια ἔργ' ὀρόωντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.

αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδύν,

ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων, καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,

κεῖτ' ἔντοςδ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων.

τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν,

300 ἄσσον ἰὼν, ξίφος δὲ ἔρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,

οὐτάμεναι πρὸς στήθος, ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσιν,

χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.

αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπώλομεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·

οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλῶν

305 χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηνεν.

ὥς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἥῳ δῖαν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ ἡμελγε κλυτὰ μῆλα,

πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἐκάστη.

- 310 αὐτὰρ ἐπειδὴ σκεῦσε πονησάμενος τὰ ἤ ἔργα,
 σὺν δ' ὄγε δ' αὖτε δύω μάρψας ὠκλίσσατο δείκνον.
 δειπνήσας δ' ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,
 ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄψ' ἐπέθηξ', ὥσεί τε φαρέτρη πῶμ' ἐπιθείη.
- 315 πολλῇ δὲ ροίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
 Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λικόμην πακὰ βυσσοδομεύων,
 εἴ πως τισαίμην, δοίη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 ἦδε δέ μοι πατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή.
 Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ,
 320 χλωρὸν, ἐλαΐνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίη
 αὐανθέν· τὸ μὲν ἄμμες εἴσκομεν εἰσορόωντες,
 ὅσσον θ' ἰστὸν νηὸς ἐικοσόροιο μελαίνης,
 φορτίδος, εὐρείης, ἣτ' ἐκπεράα μέγα λαΐτμα·
 τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράασθαι.
- 325 τοῦ μὲν ὕσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστάς,
 καὶ παρέθηξ' ἐτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα.
 οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δὲ θόωσα παραστάς
 ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐκυράκτεον ἐν κυρτῇ πηλέφ.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα πατακρύψας ὑπὸ πόκρῳ,

330 ἢ ῥα κατὰ σκείους πέτυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή.
 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους πλήρῳ πεκαλάτθαι ἄνωνγον,
 ὅστις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν αἰείρας,
 τρίψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἰάνοι.
 οἱ δ' ἔλαρον, τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἐλέσθαι,

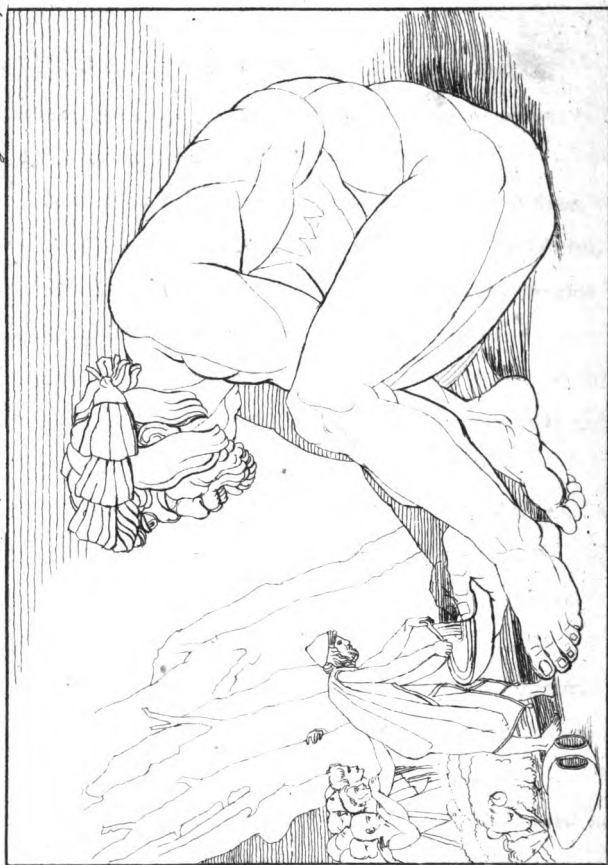
335 τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην.
 ἐσπέριος δ' ἦλθεν παλλίτριχα μῆλα νομεύων·
 αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
 πάντα μάλ'· οὐδέ τι λεῖπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
 ἦ τοι οἰσάμενος, ἦ καὶ θεὸς ὧς ἐκέλευσεν.

340 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὕψος' αἰείρας,
 ἐζόμενος δ' ἠμελγεν οἷς καὶ μηπάδας αἵγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἐνάστη.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
 σὺν δ' ὄγε δ' αὖτε δύο μάρψας ὠπλίσσατο δόρπον.

345 καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστάς,
 πισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἶνοιο·

Κύκλωψ, τῇ, πῖε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα·
 ὄφρ' εἰδῆς, οἷόν τι ποτὸν τόδε νῆϋς ἐκελεύθει
 ἡμετέρῃ· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας

21.

350 οἴκαδε πέμψεις· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκ ἐτ' ἀνεκτῶς.

σχέτλιε, πῶς κέν τις σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἴκοιτο
ἀνθρώπων πολλῶν; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.

Ἦς ἐφάμην· ὁ δὲ δέκτο καὶ ἔκπιεν· ἦσατο δ' αἰνῶς·
ἦδ' οὐ ποτὸν πίνων· καὶ μ' ἤττε δεύτερον αὖτις·

355 Δός μοι ἔτι πρόφρων, καὶ μοι τεὸν οὖνομα εἰπὲ

αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίρης.

καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει Ζεῖδωρος ἄρουρα
οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
ἀλλὰ τόδ' ἄμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώε.

360 Ἦς ἔφατ'· αὐτὰρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἶθοπα οἶνον·

τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.

αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσι προσηύδων μελιχίοισιν·

Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα πλυτόν; αὐτὰρ ἐγὼ τοι

365 ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὑπέσθης.

Οὗτις ἔμοιγ' ὄνομα· Οὗτιν δέ με λιπλῆσκουσιν
μήτηρ ἠδὲ πατήρ ἠδ' ἄλλοι πάντες ἐταῖροι.

Ἦς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·

Οὗτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἐτάροισιν,

370 τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τὸ δέ τοι Ξεινήϊον ἔσται.

Ἦ, καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὑπτιος· αὐτὰρ ἔπειτα
 πεῖτ' ἀποδορμώσας παρὺν αὐρένα· καὶ δέ μιν ὕπνος
 ἦρει πανδαμάτωρ· φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος,
 ψωμοὶ τ' ἀνδρόμεσι· ὁ δ' ἐρεύγετο οἶνοσβαρείων.

375 καὶ τότε ἔγῳ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σκοδοῦ ἤλασα πολλῆς,
 εἴως θερμαίνοιτο· ἔπεσσί τε πάντας ἐταίρους
 θάρσυνον, μή τις μοι ὑποδδείσας ἀναδύη.

ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος ἐν πυρὶ μέλλεν
 ἄψεσθαι, χλωρός περ ἐὼν, διεφαίνετο δ' αἰνῶς,

380 καὶ τότε ἔγῳν ἄσσον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 ἴσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
 οἱ μὲν, μοχλὸν ἐλόντες ἐλάϊνον, ὅξυν ἐπ' ἄκρῳ,
 ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερθεῖς
 δίνεον. ὥς ὅτε τις τρυπῶ δόρυ νήϊον ἀνήρ.

385 τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἔνερθεν ὑποσσεύουσιν ἱμάντι
 ἀψάμενοι ἐπάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεὶ·
 ὥς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἐλόντες
 δινέομεν, τὸν δ' αἶμα περίρρεε θερμὸν ἔοντα.
 πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὔσεν αὐτμή,

390 γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ρίζαι.

ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἢ ἐσκέπαρνον

εἶν ὕδατι ψυχρῷ βάκτη μεγάλα ἰάχοντα,

φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν·

ὥς τοῦ σίδ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοτλῶ.

395 σμερδαλέον δὲ μέγ' ὥμωξεν· περὶ δ' ἴατε πέτρη·

ἡμεῖς δὲ δεῖσαντες ἀπεσσύμεθ'. αὐτὰρ ὁ μοτλὸν

ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο, πεφυρμένον αἵματι πολλῶ·

τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἔο τερσὶν ἀλύων.

αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυνεν, οἳ ῥά μιν ἀμφὶς

400 ὥκεον ἐν σπήεσσι δι' ἀκρίας ἡνεμοέσσας·

οἱ δὲ βοῆς ἀφύοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος·

ἰστάμενοι δ' εἶροντο περὶ σπέος, ὅ,τι ἐ κήδοι·

Τίκτη τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ᾧδ' ἐβόησας

νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ αὖπνους ἄμμε τίθηςθαι;

405 ἦ μήτις σευ μῆλα βροτῶν ἀέκαντος ἐλαύνει;

ἦ μήτις σ' αὐτὸν κτείνει δόλῳ, ἢ βίηφιν;

Τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·

ὦ φίλοι, Οὐδὲς με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βίηφιν.

Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·

- 410 εἰ μὲν δὴ μή τις σε βιάζεται, οἷον ἐόντα,
 νοῦσόν γ' οὐκ ὧς, ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι·
 ἀλλὰ σύ γ' εὖ χεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.
 Ὡς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
 ὧς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μή τις ἀμύμων.
- 415 Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνησιν,
 χερσὶ ψηλαφῶν, ἀπὸ μὲν λίθον εἴλε θυράων·
 αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι παθέζετο, χεῖρε πετάσσας,
 εἴ τινά που μετ' ὅεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·
 οὐτῶ γάρ ποῦ μ' ἤλκετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
- 420 αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὅχ' ἄριστα γένοιτο,
 εἴ τιν' ἐταίροισιν θανάτου λύσιν ἢ δ' ἐμοὶ αὐτῷ
 εὐροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,
 ὥστε περὶ ψυχῆς· μέγα γάρ κακὸν ἐργάζεσθαι ἦεν.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
- 425 ἄρσενες ὅιες ἦσαν εὐτρεφέες, δασύμαλλοι,
 παλοὶ τε μεγάλοι τε, ἰοδυεφὲς εἶρος ἔχοντες·
 τοὺς ἀκέων συνέεργον εὐστρεφέεσσι λύγοισιν,
 τῆς ἐπὶ Κύκλωψ εὐδὲ πέλωρ, ἀθεμίσσια εἰδώς,
 σύντρεις αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσθην,

430 τῷ δ' ἐτέρῳ ἐκάτερθεν ἴτην, θώοντες ἐταίρους.

τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' ὄϊες φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε -
ἀρνεῖός γάρ ἔην, μήλων ὅχ' ἄριστος ἀπάντων -
τοῦ κατὰ νῶτα λαβὼν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἔλυσθεις
κείμεν· αὐτὰρ περσὶν ἀώτου θεσπεσίῳ

435 νωλεμέως στρεφθεὶς ἐρόμην τετληότῃ θυμῷ.

ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡῶ διαν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς,

καὶ τότε' ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα,

θῆλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ ζηκούς·

440 οὐθατα γὰρ σφαραγεῦντο. ἄναξ δ' ὀδύνησι κακῆσιν

τειρόμενος, πάντων ὄϊων ἐπεμαίετο νῶτα.

ὀρθῶν ἐσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,

ὥς οἱ ὑπ' εἰροκόκων ὄϊων στέρνοισι δέδεντο.

ὑστατος ἀρνεῖός μήλων ἔστειχε θύραζε,

445 λάχνῳ στεινόμενος καὶ ἐμοί, πυκινὰ φρονέοντι.

τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·

Κριὲ πέπον, τί μοι ᾧδε διὰ σπέος ἔσσυο μήλων

ὑστατος; οὔτε πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἴῳ,

ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν' ἄνθρα ποιίης,

450 μακρὰ βιβάς· πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις·
 πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
 ἐσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος — ἦ σύγ' ἄνακτος
 ὀφθαλμὸν ποθέεις; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσεν,
 σὺν λυγροῖς ἐτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνω,
 455 Οὔτις, ὃν οὐπω φημὶ πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον.
 εἰ δὴ ὁμοφρονέοις, ποτιφωνήεις τε γένοιο,
 εἰπεῖν, ὅππῃ κείνος ἐμὸν μένος ἤλασπάζει·
 τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη
 θεινομένου βραίοιτο πρὸς οὔδεϊ· καὶ δέ κ' ἐμὸν κῆρ
 460 λωφήσσειε κακῶν, τά μοι οὔτιδανὸς πόρην Οὔτις.
 Ὡς εἰπὼν, τὸν πριὸν ἀπὸ ἔο πέμπε θύραζε.
 ἐλθόντες δ' ἡβαιὸν ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλῆς,
 πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλευσα δ' ἐταίρους.
 καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, κίονα δημῷ,
 465 πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα
 ἰκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν,
 οἱ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἶων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἐπάστω
 πλαίειν· ἀλλ' ἐπέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα

470 πόλλ' ἐν νηϊ βαλόντας, ἐπιπλεῖν ἄλμυρόν ὕδωρ.

οἱ δ' αἰψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ πληῖσι κάθιζον·

έξῃς δ' ἐζόμενοι πολλὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.

ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,

καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων περτομίοισιν·

475 Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάληκτος ἀνδρὸς ἐταίρους

ἔδμεναι ἐν σπηϊ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφιν!

καὶ λίην σέγ' ἔμελλε πιχῆσεσθαι παπὰ ἔργα,

στέγλι! ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἄζεο σῶ ἐνὶ οἴκῳ

ἐσθόμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.

480 Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·

ἦκε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο·

καὶ δ' ἔβαλε προκάροιθε νεὸς πνανοπρώροιο.

[τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἰκέσθαι.]

ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·

485 τὴν δ' αἰψ' ἠπειρόνδε παλιρρόδιον φέρε πῦμα,

πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.

αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρεςσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν

ῶσα παρέξ· ἐτάροισι δ' ἐποτρύννας ἐκέλευσα

ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπὲκ πακότητα φύγοιμεν.

490 κρατὶ πατανεύων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.

ἀλλ' ὅτε δὴ δις τόσσον ἄλα κρήσσοντες ἀπῆμεν,
καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·

Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;

495 ὃς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλους, ἤγαγε νῆα

αὐτὶς ἐς ἡπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.

εἰ δὲ φθρεγαμένου τευ ἢ αὐδήσαντος ἄκουσεν,
σύν πεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νῆϊα δοῦρα,
μαρμάρῳ ὀκρίονετι βαλὼν· τόσσον γὰρ ἴησιν.

500 Ὡς φάσαν· ἀλλ' οὐ πείθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμόν,

ἀλλὰ μιν ἄπορρόν προσέφην κεκοτηότι θυμῷ·

Κύκλωψ, αἶ κέν τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων

ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτόν,

φάσθαι, Ὀδυσσεῖα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,

505 υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ἔχοντα.

Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οἰμῶξας ἡμείβετο μύθῳ·

ὦ πόποι! ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέςφαθ' ἱκάνει.

ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ, ἧς τε μέγας τε,

Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνην ἐκέκαστο,

510 καὶ μαντευόμενος πατεγήρα Κυκλώπεσδιν·

ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
χειρῶν ἔξ Ὀδυσῆος ἡμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.

ἀλλ' αἰεὶ τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν·

515 νῦν δέ μ' ἔων ὀλίγος τε καὶ σῦτιδανὸς καὶ ἄκιπτος

ὄφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεὶ μ' ἑδαμάσσατο οἴνω.

ἀλλ' ἄγε δεῦρ', Ὀδυσεῦ, ἵνα τοι παρ ἑξίνια θείω,
πομπὴν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμί, πατὴρ δ' ἐμὸς εὖχεται εἶναι·

520 αὐτὸς δ', αἶψ' ἐθέλησ', ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος,
οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.

Ἦς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

αἶ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἰῖδος εἶσω·

525 ὥς οὐκ ὄφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' Ἐννοσίγῃων.

Ἦς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἀνακτι
εὖχετο, ρεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·

Κλυθι, Ποσειδάον γαίησσε, κυανοχαῖτα·
εἰ ἔτεόν γε σός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὖχεται εἶναι,

530 δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἰκέσθαι.

[υἱὸν Λαέρτew, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκί' ἔχοντα.]

ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι

οἶκον εὐκτίμενον καὶ εἴην ἐς πατρίδα γαῖαν·

ὅψ' ἐκαστὸς ἔλθοι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἐταῖρους,

535 νηὸς ἐκ' ἀλλοτρίης, εὐροὶ δ' ἐν πῆματα οἴκῳ.

Ἦς ἔφατ' εὐρόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Κυανόχαιτης.

αὐτὰρ ὅγ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λαῶν ἀείρας,

ἦκ' ἐπιδιήσας· ἐπέρεισε δὲ ἱν' ἀπέλεθρον.

καδ' δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο

540 τυτθόν, ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἰκέσθαι.

ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·

τὴν δὲ πρόσω φέρε πῦμα, θέμωσε δὲ πέρσον ἰκέσθαι.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλαι

νῆες εὖσσελμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι

545 εἶατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέχμενοι αἰεὶ·

νῆα μὲν, ἔνθ' ἔλθόντες, ἐκέλαμεν ἐν ψαμάθοισιν,

ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες,

δασσάμεθ', ὥς μή τις μοι ἀτεμβόμενος νῆϊοι ἴσῃς.

- 550 ἀρνειὸν δ' ἐμοὶ οἶψ' εὐκνήμιδες ἐταῖροι,
 μήλων δαιομένων, δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
 Ζηνὶ κελαινεφεῖ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
 ῥέξας, μηρὶ' ἔκαιον· ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
 ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν, ὅπως ἀπολοίαιτο πᾶσαι
- 555 νῆες εὐσσελμοὶ καὶ ἐμοὶ ἐρήρηες ἐταῖροι.
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ, ἐς ἥλιον καταδύντα,
 ἤμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
 ἦμος δ' ἥλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
- 560 ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 δὴ τότε' ἐγὼν ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσα
 αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
 οἱ δ' αἶψ' εἰσβαίνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
 ἔξῃς δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλλα τύπτον ἐρετμοῖς.
- 565 Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀπαυγήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταῖρους.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Κ.

S U M M A R I U M.

Refert deinceps, ad insulam Aeoli, tempestatum arbitri, per-
vectum se accepisse ab eo ventos praeter Zephyrum, Ithacam
petenti secundum, utre conclusos (1 - 27); socios autem, quum
patria iam in conspectu esset, male cupidos solvisse utrem, unde
emissam procellam eos ad Aeoliam reiecissee, verum expulsos ab
rege et in vastum mare occidentalis plagae abreptos (28 - 79).
Ita ad Laestrygonas anthropophagos deferuntur, ubi naves XI et
multi sociorum intercidunt (80 - 132); mox una navi ad Aeaeam
appellunt, insulam Circes, a qua XXII viri cum Eurylocho
praemissi in suum ora convertuntur (133 - 260). Ulysses tum
ipse, herba magica a Mercurio accepta, ad deam ingressus, po-
tentiam eius effugit, atque adeo virtute efficit, ut socii pristi-
nam speciem recipiant (261 - 399). Denique anno exacto apud
Circen cum sociis, Ithacae memor, iubetur ab illa consulendi
Tiresiae causa proficisci ad fauces inferorum prope Oceanum, quo
loco defunctorum animae excitantur (400 - 549). Illuc naviga-
turo casus unum etiam socium eripit, Elpenorem (550 - 574).

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ • Κ.

Τὰ περὶ Αἰόλου καὶ Λαιστρυγόνων
καὶ Κίρκης.

Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
Αἴολος Ἰπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος
χύλκεον, ἄρρηκτον· λισσῇ δ' ἀναδέδρομε πέτρῃ.
5 τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάσιν·
ἔξ μὲν θυγατέρες, ἔξ δ' υἱέες ἡβώοντες.
ἔνθ' ὄγε θυγατέρας πόρεν υἷαςιν εἶναι ἀκοίτις.
οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ
δαίνυνται· παρὰ δέ σφιν ὄνεϊατα μυρία κεῖται·

- 10 κνισσῆεν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῇ
 ἤματα· νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν
 εὐδούς, ἔν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖς λεχέεσσιν.
 καὶ μὲν τῶν ἰκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλὰ.
 μῆνα δὲ πάντα φίλει με, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
 15 Ἴλιον, Ἀργείων τε νέας, καὶ νόστον Ἀχαιῶν·
 καὶ μὲν ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ ὁδὸν ἤτεον, ἥδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεν, οὐδέ τι κείνος ἀνήνατο, τεῦχε δὲ πομπήν.
 δῶκέ μοι ἐπδείρας ἀσπὸν βοὸς ἐννεώροιο,
 20 ἔνθα δὲ βυπτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·
 κείνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποιήσε Κρονίων,
 ἡμὲν πανέμεναι, ἥδ' ὀρνύμεν, ὃν κ' ἐθέλῃσιν.
 νῆϊ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδδει μέρμιθι φαεινῇ,
 ἀργυρή, ἵνα μήτι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ·
 25 αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν αἴηνη,
 ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
 Ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ·
 τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα·

30 καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν, ἐγγὺς εόντας.

ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·

αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, οὐδέ τῳ ἄλλῳ

δῶχ' ἐτάρων, ἵνα θῆσσον ἰποίμεθα πατρίδα γαῖαν,

οἱ δ' ἔταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,

35 καὶ μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,

δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἰκποτάδαο·

ὧδε δέ τις εἵπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

Ἦ πόποι, ὥς ὁδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν

ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται!

40 πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται πειμήλια καλὰ

ληϊδος· ἡμεῖς δ' αὖτε ὁμῆν ὁδὸν ἐκτελέσαντες,

οἴκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.

καὶ νῦν οἱ τὰδ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότῃτι

Αἴολος· ἀλλ' ἄγε θῆσσον ἰδώμεθα, ὅττι τὰδ' ἐστίν,

45 ὅσος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσπῶ ἔνεστιν.

Ἦς ἔφασαν· βουλή δὲ πακὴ νίκησεν ἐταίρων·

ἀσπὸν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν.

τοὺς δ' αἰψ' ἀρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα·

κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος· αὐτὰρ ἔγωγε

50 ἐγρόμενος, κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα,
 ἥε πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
 ἥ ἀκέων τλαίην, καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείην.
 ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα· καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηϊ
 κείμεν· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ

55 αὐτίς ἐκ' Αἰολίην νῆσον· στενάχοντο δ' ἑταῖροι.

Ἔνθα δ' ἐκ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ·
 αἶψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο. θοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο τέ πασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
 δὴ τότ' ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπασσάμενος καὶ ἑταῖρον,
 60 βῆν εἰς Αἰόλου πλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐκίχανον
 δαινύμενον, παρὰ ἧ τ' ἀλόχῳ καὶ οἷσι τέκεσσι.
 ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα, παρὰ σταθμοῖσιν ἐκ' οὐδοῦ
 ἐζόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον, ἔκ τ' ἐρέοντο·

Πῶς ἦλθες, Ὀδυσσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
 65 ἦ μὲν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἀφίκοιο
 πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν.

Ἵς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον, ἀχνύμενος κῆρ·
 ἄσάν μ' ἔταροί τε κακοὶ, πρὸς τοῖσιν τε ὕπνος
 στέγλιος· ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.

70 Ὡς ἐφάμην, μαλακοῖσι καταπτόμενος ἐπέεσσιν·

οἱ δ' ἄνεω ἐγένοντο· πατὴρ δ' ἡμείβετο μύθῳ·

Ἐρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων!

οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν

ἄνδρα τόν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθεται μακάρεσσιν.

75 ἔρρ', ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἰκάνεις.

Ὡς εἰπὼν, ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.

ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.

τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς,

ἡμετέρη ματίη· ἐπεὶ οὐκέτι φαίνεται κομπή.

80 Ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ·

ἐβδομάτῃ δ' ἰκόμεσθα Λάμου αἰπὺν πτολίεθρον,

τηλέκυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμὴν

ἡπύει εἰσελάων, ὁ δέ τ' ἐξελάων ὑπακούει.

ἔνθα κ' ἄϋπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθοῦς,

85 τὸν μὲν, βουκολέων, τὸν δ', ἄργυφα μῆλα νομεύων·

ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡματός εἰσι κέλευθοι.

ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα πλυτὸν ἤλαθμεν, ὃν πέρι πέτρῃ

ἡλίβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν,

ἀκταὶ δὲ προβλήτες ἐναντίαι ἀλλήλησιν

90 ἐν στόματι προὔχουσιν· ἀραιὴ δ' εἰσόδός ἐστιν·

ἔνθ' οἷγ' εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.

αἱ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο

πλησΐαι· οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κῦμά γ' ἐν αὐτῷ,

οὔτε μέγ', οὔτ' ὀλίγον· λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.

95 αὐτὰρ ἐγὼν οἷος στέθον ἔξω νῆα μέλαιναν,

αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατῇ, πέτρης ἐκ κείσματα δήσας·

ἔστην δὲ, σκοπιὴν ἐς παικαλόεσσαν ἀνελθών.

ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν, οὔτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα,

καπνὸν δ' οἷον ὀρώμεν ἀπὸ χθονὸς αἴσσοντα.

100 δὴ τότε γέγων ἐτάρους προΐειν κεύθεσθαι ἰόντας,

οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῆτον ἔδοντες,

ἄνδρε δύω πρίνας, τρίτατον πῆρυχ' ἅμ' ὀπάσσας.

οἱ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδόν, ἥπερ ἄμαΞαι

ἄστυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.

105 πούρη δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὕδρευούσῃ,

θυγατέρ' ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.

ἡ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσετο παλλιρέεθρον

Ἀρτακίην, ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκαν·

οἱ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον, ἔκ τ' ἔρέοντο,

- 110 ὅστις τῶνδ' εἶη βασιλεύς, καὶ τοῖσιν ἀνάσσοι.
 ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑπερεφές δῶ.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τὴν δὲ γυναῖκα
 εὖρον, ὅσῃν τ' ὄρεος κορυφήν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
 ἡ δ' αἰψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἄντιφατῆα,
 115 ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
 αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἐτάρων, ὠπλίσσατο δεῖπνον.
 τῷ δὲ δὴ δ' αἴξαντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἰνέσθην·
 αὐτὰρ ὃ τεῦχε βοὴν διὰ ἄστεος· οἱ δ' αἶοντες
 φοίτων ἰφθιμοὶ Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
 120 μυρίοι, οὐκ ἄνδρεσσιν εἰσικότες, ἀλλὰ Γίγασιν.
 οἱ ῥ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι περμαδίοισιν
 βάλλον· ἄφαρ δὲ καπὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει,
 ἀνδρῶν τ' ὀλλυμένων, νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων·
 ἰχθῦς δ' ὥς κείροντες, ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
 125 ὄφρ' οἱ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντός,
 τόφρα δ' ἐγὼ εἶφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 τῷ ἀπὸ κείσματ' ἔκοψα νεὸς κυανοπρώροιο.
 αἶψα δ' ἐμοῖς ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
 ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπὲρ κακότητα φύγοιμεν.

- 130 οἱ δ' ἄλλα πάντες ἀνέρριψαν, δείσαντες ὄλεθρον.
 ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
 νηὺς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.
 Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀπαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους.
- 135 Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
 Κίρκη εὐκλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα,
 αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Λιήταο·
 ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἥλαιοιο,
 μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὀκεανὸς τέκε παῖδα.
- 140 ἔνθα δ' ἐκ' ἀκτῆς νηῖ κατηγαγόμεσθα σιωπῇ
 ναύλοχον ἐς λιμένα, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
 ἔνθα τότε ἐπβάντες, δύο τ' ἥματα καὶ δύο νύκτας
 πείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ εὐκλόκαμος τέλεσ' Ἡώς,
- 145 καὶ τότε ἔγων ἐμὸν ἔγχος ἑλών καὶ φάσγανον ὀξύ,
 καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἐς περιωπὴν,
 εἴ πως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν, ἐνοπὴν τε πυθοίμην.
 ἔστην δὲ, σκοπιὴν ἐς παικαλόεσσαν ἀνελθών,
 καὶ μοι εἷσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης

- 150 *Κίρκης ἐν μεγάροισι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.*
μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
ἐλθεῖν ἥδ' ἐπυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθορα καπνόν·
ὧδε δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης,
 155 *δεῖπνον ἐταίροισιν δόμεναι, προέμεν τε πυθέσθαι.*
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιῶν νεὸς ἀμφιελίσσης,
καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο, μοῦνον ἔοντα,
ὅς ῥά μοι ὑψίπερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτῇν
ἦκεν· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης,
 160 *πιόμενος· δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἡελίοιο.*
τὸν δ' ἐγὼ ἐπβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα
πληῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησεν·
κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακρῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός,
τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων, δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
 165 *εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ*
εἶας· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπας τε λύγους τε·
κεῖσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, εὖστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν,
πλεξάμενος, συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου.
βῆν δὲ καταλοφάδια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,

170 ἔρχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὐπὼς ἦεν ἐκ' ὤμου
 χειρὶ φέρειν ἐτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 καὶ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεός· ἀνέγειρα δ' ἐταίρους
 μελιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·

Ἦν φίλοι, οὐ γάρ πω καταδυσόμεθ', ἀχνύμενοί περ,
 175 εἰς Αἴδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ.
 ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηϊ θοῇ βρωῶσις τε πόσις τε,
 μνησόμεθα βρώμεν, μηδὲ τρυχώμεθα λιμῶ.

Ἦς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι κίθοντο·
 ἐν δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
 180 θηήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
 τεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἥλιον καταδύντα,
 ἦμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.

185 ἦμος δ' ἥελιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ νέφας ἦλθεν,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔγῳ ἀγορὴν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
 Κέκλυτέ μευ μύθων, παῖά περ πάσχοντες ἐταῖροι·

190 ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπη Ζόφος, οὐδ' ὅπη Ἥως,
 οὐδ' ὅπη Ἥλιος. φαεσίμβροτος εἰς' ὑπὸ γαῖαν,
 οὐδ' ὅπη ἀννεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον,
 εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις, ἐγὼ δ' οὐκ οἶομαι εἶναι.
 εἶδον γάρ, σκοπιὴν ἐς παικαλόεσσαν ἀνελθών,

195 νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπειρίτος ἐστεφάνωται·
 αὐτὴ δὲ θραμαλὴ κεῖται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσση
 ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.

Ἦς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο,
 200 Κύκλωπός τε βίης μεγάλητορος, ἀνδροφάγοιο.
 κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν πατὰ δάκρυ χέοντες·
 ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγένετο μυρομένοισιν.

Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας εὐκνήμιδας ἐταίρους
 ἠρίθμεον, ἄρχον δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπασσα·
 205 τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
 κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα·
 ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος μεγάλητορος Εὐρυλόχοιο.
 βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷγε δύω καὶ εἵκος' ἐταῖροι
 κλαίοντες· πατὰ δ' ἄμμι λίπον γούωντας ὀπισθεν.

210 εὔρον δ' ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα Κίρκης
 ἔεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
 ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἢ δὲ λέοντες,
 τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
 οὐδ' οἷγ' ὠρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοίγε

215 οὐρῆσιν μακρῆσι περισβαίνοντες ἀνέστην.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
 σαίνωσ'· αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ·
 ὥς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες ἢ δὲ λέοντες
 σαῖνον· τοὶ δ' ἔδδειςαν, ἐπεὶ ἴδον αἶνὰ πέλωρα.

220 ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεῶς καλλιπλοκάμοιο·
 Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὅπῃ καλῇ,
 ἰστὸν ἐποικομένης μέγαν, ἄμβροτον· οἷα θεάων
 λεπτὰ τε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,

225 ὅς μοι κήδιστος ἐτάρων ἦν, κεδνότητος τε·

Ἦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποικομένη μέγαν ἰστὸν,
 καλὸν ἀοιδιάει – δάκεδον δ' ἄπαν ἀμφιμέμυκεν –
 ἢ θεὸς ἢ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θῦσσον,

Ἦς ἄρ' ἐφώνησεν· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.

- 230 ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ᾧξε φαεινάς,
καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες, ἀϊδρείησιν ἔποντο·
Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, οἷσάμενος δόλον εἶναι.
εἶσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
ἐν δέ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιστα καὶ μέλι χλωρόν
- 235 οἶνω Πραμνεῖω ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτω
φάρμακα λύγρ', ἵνα· πάγχι λαθοῖατο πατρίδος αἴης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
ράβδω πεπληγυῖα, κατὰ συφεοῖσιν ἐέργνυ.
οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς, φωνήν τε τρίχας τε,
- 240 καὶ δέμας, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος, ὥς τὸ πάρος περ.
ὥς οἱ μὲν κλαίοντες ἐέρχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
παρ' ἄκυλον βάλανόν τ' ἔβαλεν, καρπὸν τε κρανείης,
ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.
Εὐρύλοχος δ' αἶψ' ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
- 245 ἀγγελίην ἐτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον.
οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἰέμενός περ,
πῆρ ἄρχει μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δέ οἱ ὅσσε
δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὤϊετο θυμός.
ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,

250 καὶ τότε τῶν ἄλλων ἐτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον·

Ἦιομεν, ὥς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμά, φαίδιμ' Ὀδυσσεύ·

εὖρομεν ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα καλὰ.

[Ἐεστοῖσιν λάεσσι, περισπέπτω ἐνὶ χώρῳ.]

ἔνθα δέ τις μέγαν ἰστὸν ἐποιχομένη λίγ' ἔειδεν,

255 ἦ θεὸς ἦε γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.

ἦ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ᾗῃε φαεινὰς,

καὶ πάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρεῖησιν ἔποντο·

αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, διδάμενος δόλόν εἶναι.

οἱ δ' ἅμ' αἰστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν

260 ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον.

Ἦς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν εἶφος ἀργυρόηλον.

ῥομοῖν βαλόμην, μέγα, χάλκεον· ἀμφὶ δὲ τόξα·

τὸν δ' αἶψ' ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἠγῆσασθαι.

αὐτὰρ ὅγ' ἀμφοτέρησι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων·

265 [καὶ μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·]

Μή μ' ἄγε κείσ' ἀέκοντα, Διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ·

οἶδα γὰρ, ὥς οὐτ' αὐτὸς ἐλεύσει, οὔτε τιν' ἄλλον

ἄξεις σὼν ἐτάρων· ἀλλὰ ἔνν τοῖσδεσι θᾶσσον

φεύγωμεν· ἔτι γάρ πεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἥμαρ.

270 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

Εὐρύλοχ', ἦτοι μὲν σὺ μὲν' αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ τῷρφ,

ἔσθων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηϊ μελαίνῃ·

αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.

Ὡς εἰπὼν, παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.

275 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον, ἰὼν ἱεράς ἀνὰ βήσσας,

Κίρκης ἰξέσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,

ἔνθα μοι Ἑρμείας χρυσόβρακας ἀντεβόλησεν,

ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἑοικώς,

πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦπερ χαριεστάτη ἦβη·

280 ἔν τ' ἄρα μοι φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Πῇ δ' αὖτ', ὦ δύστηνε, δι' ἄκριας ἔρχεαι οἶος,

τῶρου αἰδρις ἐών; ἔταροι δέ τοι οἶδ' ἐνὶ Κίρκης

ἔρχεται, ὥστε σύες, πυκινοὺς πευθμῶνας ἔχοντες.

ἦ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σέ φημι

285 αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σύγ', ἔνθα περ ἄλλοι.

ἀλλ' ἄγε δὴ σε κακῶν ἐκλύσομαι ἠδὲ σαώσω·

τῇ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων, ἐς δώματα Κίρκης

ἔρχευ, ὃ κέν τοι κρατὸς ἀλάλησιν κακὸν ἦμαρ.

πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δήνεα Κίρκης.

- 290 τεύξει τοι πυκεῶ, βαλέει δ' ἐν φάρμακα σίτῳ·
 ἀλλ' οὐδ' ὧς θέλξει σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἑάσει
 φάρμακον ἐσθλόν, ὃ τοι δώσω· ἐρέω δὲ ἔκαστα.
 ὁπότε κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκει ῥάβδῳ,
 δὴ τότε σὺ Ξίφος ὁξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 295 Κίρκη ἐπαΐξει, ὥστε πτάμεναι μενεαίνων.
 ἥ δέ σ' ὑποδδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·
 ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνήν,
 ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἐτάρους, αὐτόν τε πομίσσῃ·
 ἀλλὰ πέλεσθαι μιν μαπάρων μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 300 μήτι σοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο·
 μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείῃ.
 Ὡς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον Ἀργειφόντης,
 ἐκ γαίης ἐρύσας, καὶ μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξεν.
 ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἵπelson ἄνθρωπος·
 305 μῶλυ δέ μιν καλείουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.
 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 νῆσον ἂν' ὑλήεσσαν· ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
 ἦϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη κόρφυρε κιόντι.

310 ἔσθην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεῶς καλλιπλοκάμοιο·

ἔνθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.

ἦ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαιινάς,

καὶ πάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν, ἀπαχήμενος ἦτορ.

εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροῦλου,

315 παλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρήνυς ποσὶν ἦεν·

τεῦξε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπα', ὄφρα πίοιμι·

ἐν δέ τε φάρμακον ἦκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.

αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, οὐδέ μ' ἐθέλξεν,

ράβδω πέπληγυῖα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

320 Ἔρχεο νῦν συφεόνδε, μετ' ἄλλων λέξο ἐταίρων!

ὥς φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,

Κίρκῃ ἐπήϊξα, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.

ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε, καὶ λάβε γούνων,

καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

325 Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆς;

θαυμά μ' ἔχει, ὥς οὔτι, πίων τάδε φάρμακ', ἐθέλχθης.

οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,

ὅς πε πῆγῃ, καὶ πρῶτον ἀμείφεται ἔρκος ὀδόντων.

[σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.]

330 ἦ σύγ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὄντε μοι αἰεὶ
 φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόρρακτι Ἀργειφόντης,
 ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηϊ μελαίνῃ;
 ἀλλ' ἄγε δὴ πολεῶ μὲν ἄορ θέο, νῶϊ δ' ἔπειτα
 εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβείομεν, ὄφρα μιγέντε

335 εὐνῇ καὶ φιλότητι, πεποιθόμεν ἀλλήλοισιν.

ᾧς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με πέλη σοι ἦκιον εἶναι;
 ἦ μοι σὺς μὲν ἔθνησας ἐνὶ μεγάροισιν ἐταίρους·
 αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα, δολοφρονέουσα πελεύεις

340 ἐς θάλαμόν τ' ἵεναι, καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 ὄφρα με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείης;
 οὐδ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 εἰ μὴ μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 μήτι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.

345 ᾧς ἐφάμην· ἣ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυνεν, ὥς ἐκέλευον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
 καὶ τότε ἔγῳ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.

Ἀμφίπολοι δ' ἄρα τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι κένοντο
 τέσσαρες, αἱ οἱ δῶμα κᾶτα δρήσκειραι ἔασιν.

350 γίγνονται δ' ἄρα ταίγ' ἔκ τε κρηνέων, ἀπό τ' ἁλσέων,

ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἷτ' εἰς ἅλαδε προρέουσιν.

τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοισι ἔνι ῥήγεα καλά,

πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λίθ' ὑπέβαλλεν·

ἡ δ' ἐτέρη προκάρποιε θρόνων ἐτίτανε τραπέζας

355 ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια πάνεια·

ἡ δὲ τρίτῃ κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐπίρνα

ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·

ἡ δὲ τετάρτῃ ὕδωρ ἐφόρει, καὶ πῦρ ἀνέκαιεν

πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἰαίνετο δ' ὕδωρ.

360 αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσειεν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ,

ἔς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα, λό' ἐκ τρίποδος μεγάλιοι,

θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων,

ὄφρα μοι ἐκ πάματον θυμοφθόρον εἴλετο γυίων.

αὐτὰρ ἐπεὶ λούσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,

365 ἀμφὶ δέ με πλαῖναν καλὴν βάλεν ἡδὲ τιτῶνα·

εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,

καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρηῆνυς ποσὶν ἦεν·

[χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα

καλῇ, χρυσεῇ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,

370 νίψασθαι· παρὰ δὲ ἔσσην ἐτάνυσσε τράπεζαν.

σίτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·]
ἐσθόμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμῷ δ' οὐχ ἦνδανε θυμῷ·
ἀλλ' ἤμην ἀλλοφρονέων, πακὰ δ' ὄσσετο θυμός.

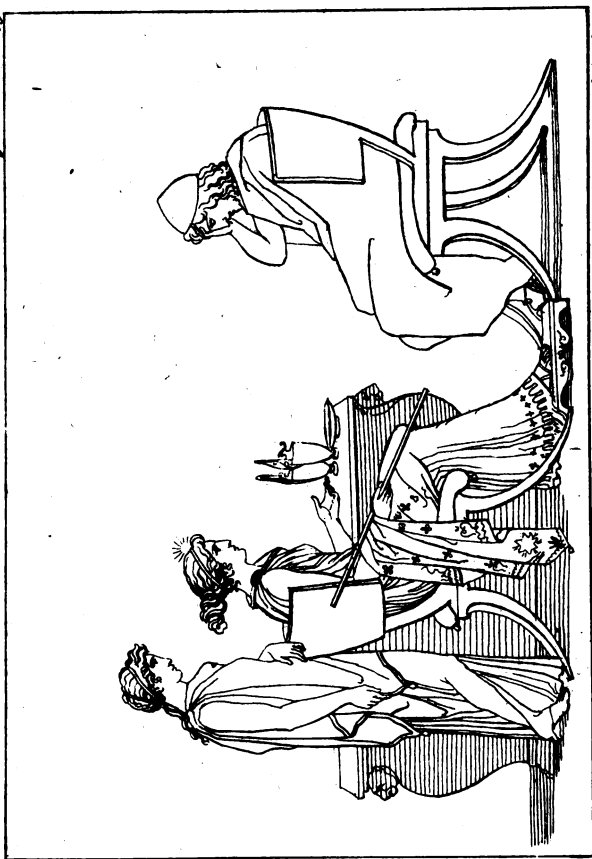
375 Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἔμ' ἤμενον, οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
χεῖρας ἰάλλοντα, κρατερόν δέ με πένθος ἔχοντα,
ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τίφθ' οὕτως, Ὀδυσσεῦ, κατ' ἄρ' ἔζει ἴσος ἀναύδῳ,
θυμὸν ἔδων, βρώμης δ' οὐχ ἄπτεαι οὐδὲ ποτήτος;

380 ἦ τινά που δούλον ἄλλον ὄτει· οὐδέ τί σε χρὴ
δειδόμεν· ἦδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερόν ὄρκον.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, δς ἐναΐσιμος εἶη,
πρὶν τλαίῃ πάσασθαι ἐδητύος ἡδὲ ποτήτος,
385 πρὶν λύσασθ' ἐτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν φαγέμεν τε κελεύεις,
λῦσον, ἴν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρίηρας ἐταίρους.

Ὡς ἐφάμην· Κίρκη δὲ δι' ἐκ μεγάρῳ βεβήκει,
ράβδον ἔχουσ' ἐν χειρί, θύρας δ' ἀνέωγε σφειοῦ,

390 ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν.

οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν
ἐρχομένη προσάλειφεν ἐκάστῳ φάρμακον ἄλλο.

τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ὥς πρὶν ἔφυσεν
φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·

395 ἄνδρες δ' αἶψ' ἐγένοντο νεώτεροι, ἢ πάρος ἦσαν,

καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράσθαι.

ἔγνωσαν δέ με πεῖνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.

παῖσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδν γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
σμερδαλέον πανάχιζε· θεὰ δ' ἑλέαιρε καὶ αὐτή.

400 ἡ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα διὰ θεάων·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·

νῆα μὲν ἄρ πάμπρωτον ἐρύσσετε ἡπειρόνδε,

κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσετε, ὅπλα τε πάντα·

405 αὐτὸς δ' αἶψ' ἰέναι, καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἐταίρους.

ὦς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.

βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·

εὗρον ἔπειτ' ἐπὶ νηϊ θοῇ ἐρίηρας ἐταίρους,

οἷκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν πυτὰ δάκρυ τέοντας.

410 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἄγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας,
 ἐλθούσας ἐς πόπρον, ἐπὶν βοτάνης κορέσωνται,
 πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντία· οὐδ' ἔτι σηκοὶ
 ἴσχυος, ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσιν
 μητέρας· ὥς ἐμὲ κεῖνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,

415 δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς
 ὥς ἔμεν, ὥς εἰ πατρίδ' ἰκοίατο καὶ πόλιν αὐτῶν
 τρηχέης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἐτράφεν ἠδ' ἐγένοντο·
 καὶ μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Σοὶ μὲν νοστήσαντι, Διοτρεφές, ὥς ἐχάρημεν,

420 ὥς εἴτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
 ἀλλ' ἄγε, τῶν ἄλλων ἐτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.

Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλικοῖς ἐπέεσσιν·
 νῆα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσομεν ἠπειρόνδε,
 κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσομεν, ὅπλα τε πάντα·

425 αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθ', ἵνα μοι ἅμα πάντες ἔψησθῃ,
 ὄφρα ἴδῃθ' ἐτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
 πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.

Ὡς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
 Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκαγε πάντας ἐταίρους·

430 [καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·]

Ἄ δειλοί, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἰμεῖρετε τούτων,
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι; ἥ κεν ἅπαντας
ἦ σὺς ἡὲ λύκους ποιήσεται, ἡὲ λέοντας·
οἳ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκη.

435 ὣσπερ Κύκλωψ ἔρξ', ὅτε οἱ μέσσαιλον ἵκοντο
ἡμέτεροι ἔταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἶπετ' Ὀδυσσεύς·
τούτου γάρ καὶ κείνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.

Ἦς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγωγε μετὰ φρεσὶ μερμήριξα,
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ πατέος παρὰ μηροῦ,
440 τῷ οἱ ἀποτμήξας κεφαλὴν οὐδ' ἄσδε πελάσσαι,
καὶ πηῶ περ εὐντὶ μάλα σχεδόν· ἀλλὰ μ' ἑταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·

Διογενές, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
αὐτοῦ παρ νηϊ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι·

445 ἡμῖν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης.

Ἦς φάμενοι, παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἡδὲ θαλάσσης.
οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηϊ λείλειπτο,
ἀλλ' ἔπετ'· ἔδδειςεν γάρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπὴν.

Τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἐτάρους ἐν δώμασι Κίρκῃ

450 ἐνδυπέως λούσέν τε, καὶ ἔτριπεν λίπ' ἐλαίῳ·
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὐλας βάλεν ἠδὲ χιτῶνας·
 δαινυμένους δ' εὖ πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον, φράσσαντό τε πάντα,
 πλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στεναχίζετο δῶμα.

455 ἡ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσήυδα διὰ θεάων·

[Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
 μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτῇ,
 ἡμὲν ὅς' ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόεντι,
 ἦδ' ὅς' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῃ.
 460 ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην, καὶ πίνετε οἶνον,
 εἰσόκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
 οἶον ὅτε πρῶτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
 τρηχεῖς Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσπελές καὶ ἄθυμοι,
 αἰεὶ ἄλῃς χαλεπῇς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ' ὕμῃν
 465 θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ ἡ μάλα πολλὰ πέποσθε.

Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεκείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ἔνθα μὲν ἡματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 ἡμεθα, δαινύμενοι πῆρ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὄριαι.

470 [μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματα μακρὰ τελέσθῃ,]
καὶ τότε μ' ἐγκαλέσαντες ἔφαν ἐρίηρες ἐταῖροι·

Δαιμόνι, ἥδη νῦν μιμνήσκεο πατρίδος αἵης,
εἴ τοι θέςφατόν ἐστι σωθῆναι, καὶ ἰκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

475 [Ἦς ἔφαν· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεκείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
ἦμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
ἦμος δ' ἥελιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ πνέφας ἦλθεν,
οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σπιόνετα.]

480 Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς,
γούνων ἑλλιτάνευσα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Ἦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν, ἦν περ ὑπέστης,
οἶκαδε πεμφέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἥδη,

485 ἡδ' ἄλλων ἐτάρων, οἳ μευ φθινύθουσι φίλον κῆρ,
ἄμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύγῃ νόσφι γένηαι.

Ἦς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτὴν ἀμείβετο δῖα θεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῷ ἐνὶ μίμνετε οἴκῳ·

490 ἀλλ' ἄλλην χρῆ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι, καὶ ἰκέσθαι
 εἰς Ἴδαιο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
 ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο,
 μάντιος ἀλαοῦ, τοῦτε φράνες ἔμπεδοί εἰσιν·
 τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια,

495 οἷφ' πεπνύσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ αἴσσουσιν.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
 κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
 ἦθελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄρᾱν φάος ἡελίοιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐγορέσθη,
 500 καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

ὦ Κίρρη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
 εἰς Ἴιδος δ' οὐκῶ τις ἀφίκετο νηϊ μελαίνῃ.

Ὡς ἐφάμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεάων·
 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 505 μήτι τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηϊ μελέσθω·

ἰστὸν δὲ στήσας, ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πετάσσας,
 ἦσθαι· τὴν δέ κέ τοι πνοιὴ Βορέας φέρησιν.
 ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ νηϊ δι' Ὀπλεανοῖο περήσης,
 ἔνθ' ἀκτὴ τε λάχεια καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,

- 510 μαῖραι τ' αἴγειροι, καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι·
 νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' Ὀπεανῶ βαθυδίνῃ,
 αὐτὸς δ' εἰς Ἄϊδεω ἰέναι δόμον εὐρώεντα.
 ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν
 Κώκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ·
 515 πέτρῃ τε, ἔννεσίς τε δύο ποταμῶν ἐριδούπων·
 ἔνθα δ' ἔπειθ', ἦρως, χριμφθεις πέλας, ὧς σε κελεύω,
 βόθρον ὀρύξαι, ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα·
 ἄμφ' αὐτῷ δὲ χοῆν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσιν,
 πρῶτα μελιπρήτω, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴῳ,
 520 τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ καλύνειν.
 πολλὰ δὲ γουνούσθαι νεκύων ἀμνηνὰ κάρηνα,
 ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
 ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
 Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν οἶν ἱερευσέμεν οἴῳ,
 525 καμμέλαν', ὃς μῆλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν.
 αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίση κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
 ἔνθ' οἶν ἀρνειὸν ῥέζειν, θῆλύν τε μέλαιναν,
 εἰς Ἑρεβος στρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι,
 ἰέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθα δὲ πολλαὶ

530 ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκρῶν κατατεθνηώτων.

δὴ τότ' ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνῶξαι
μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ,
δείραντας κατακτεῖται, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
ἰφθίμω τ' Ἄϊδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·

535 αὐτὸς δὲ Ξίφος δὲ ἔρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
ῆσθαι, μηδὲ ἔἴν νεκρῶν ἀμενηνὰ κάρηνα
αἵματος ἄσπον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίαιο πυθέσθαι.
ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
ὅς κέν τοι εἴησιν ὁδὸν καὶ μέτρα πελεύθου,

540 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεια ἰχθυόεντα.

Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἥως.
ἀμφὶ δέ με πλαϊνὰν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσει·
αὐτὴ δ' ἀργύφρον φᾶρος μέγα ἔννυτο Νύμφη,
λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώων βάλετ' ἰξυῖ
545 καλὴν, χρυσεῖην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
αὐτὰρ ἐγὼ, διὰ δώματ' ἰὼν, ὦτρυνον ἐταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἔκαστον·

Μηκέτι νῦν εὐδοντες ἄωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον·
ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.

550 Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεκείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.

οὐδὲ μὲν οὐδ' ἐνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους.

Ἑλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὐδέ τι λίην

ἄλκιμος ἐν πολέμῳ, οὔτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηρώς,

ὅς μοι ἄνευθ' ἐτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,

555 ψύχεος ἱμείρων, κατελέξατο οἰνοβαρείων·

κινυμένων δ' ἐτάρων ὄμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας,

ἔξακίνης ἀνόρουσε, καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἦσιν

ἄφορβον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν·

ἀλλὰ παταντικρὺ τέγεος πέσεν· ἐπὶ δέ οἱ αὐτὴν

560 ἀστραγάλων ἑάγη, ψυχὴ δ' Αἰδόςδε κατῆλθεν.

ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·

Φάσθε νύ που οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν

ἔρχεσθ'· ἄλλην δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη

εἰς Αἶδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,

565 ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίᾳ.

Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·

ἐζόμενοι δὲ κατ' αὖθι γόων, τίλλοντό τε χαιτάς.

ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης

Ὅδυσσ. Ι.

570 ἦομεν ἀχνύμενοι, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέοντες,
τόφρα δ' ἄρ' οἴχομένη Κίρκη παρὰ νηϊ μελαίνῃ,
ἀρνειὸν κατέδησεν οἶν, θῆλόν τε μέλαιναν,
ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἄν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
ὄφθαλμοῖσιν ἴδοιτ', ἢ ἔνθ' ἢ ἔνθα κiónτα;

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Λ.

S U M M A R I U M.

A Circe digressus venit in oram Cimmeriorum, eum ad locum, qui descensus ad manes perhibetur (1 - 22). Ibi sacris rite perfectis, scrobem complet sanguine victimarum; at circumvolantibus animabus, nullam sinit attingere hautstum, nisi prius Tiresias vates inde libasset (23 - 50). Primum obvio Elpenori sepulturam promittit; tum matrem videt, Anticleam; mox Tiresiam, cuius causa venerat, ex quo reditum ac reliquos vitae casus cognoscit (51 - 151); ex matre, quae iam ad hautstum cruoris admittitur, fortunam domus suae (152 - 224): plures etiam priscarum videt heroïdum, Tyro, Antiopen, Alcmenen, Epicasten, Chloridem, Ledam, Iphimediam, Phaedram, Procridem, Ariadnen, Maeram, Clymenen, Eriphylen (225 - 332). Excitatus deinde a Phaeacibus ad persequendum sermonem (333 - 376), heroës quoque, quorum animae occurrerint, recenset, Agamemnonem, de sua suorumque caede exponentem (377 - 466), Achillem, Patroclum, Antilochum, Aiace[m] maiorem (467 - 567); praeter hos, Mipoëm iudicantem et feras sectantem Orionem; item Tityum, Tantalum, Sisyphum, variis suppliciis cruciatos; denique imaginem Herculis (568 - 626). Quibus visis, partim et colloquutus, ex Oceano revehitur in altum (627 - 640).

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ Λ.

Ν ε κ ι υ ί α .

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἡδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα δῖαν,
ἐν δ' ἰστὸν τιθέμεσθα καὶ ἰστία νηϊ μελαίνῃ·
ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἅν δὲ καὶ αὐτοὶ
5 βαίνομεν ἀρνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάηρυ χέοντες.
ἡμῖν δ' αὖ μετόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο
ἔκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἐταῖρον,
Κίρκῃ ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
ἡμεῖς δ' ὄκλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα,

10 ἤμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' Ἴθυνεν.

τῆς δὲ πανημερίας τέταθ' ἰστία ποντοπορούσης·

δύσετό τ' ἥελιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.

Ἦ δ' ἐς κείραθ' ἴκανε βαθυρρόσου Ἰκεανοῖο.

ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε,

15 ἡέρι καὶ νεφέλῃ πεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς

Ἥελιος φαέθων παταδέρπεται ἀκτίνεσσιν,

οὔθ' ὁπότ' ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,

οὔθ' ὅτ' ἂν ἄψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται·

ἀλλ' ἐπὶ νύξ ὅλοῃ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσιν.

20 νῆα μὲν, ἔνθ' ἐλθόντες, ἐκέλευμεν· ἐκ δὲ τὰ μῆλα

εἰλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον Ἰκεανοῖο

ῥομεν, ὅφρ' ἐς τῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσε Κίρκη.

Ἐνθ' ἱερήϊα μὲν Περιμήδης Εὐρύλοχός τε

ἔσχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὁξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,

25 βόθρον ὄρυξ', ὅσσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα·

ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεόμεν πᾶσιν νεκύεσσιν,

πρῶτα μελικρήτω, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνω,

τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἕλφιστα λευκὰ κάλυνον.

πολλὰ δὲ γουνόμην νεκύων ἀμενηνὰ πάρηνα,

J. B. H. 1891.

30 ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἦτις ἀρίστη,
 ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
 Τειρεσίη δ' ἀπάνευθεν ὄν̄ ιερευσέμεν οἶφ
 καμμέλαν', ὅς μήλοισι μετακρέπει ἡμετέροισιν.
 τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχολῆσι λιτῆσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
 35 ἐλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
 ἐς βόθρον, ῥέει δ' αἶμα πελαινεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
 ψυχαὶ ὑπὲρ Ἑρέβους νεκύων κατατεθνηώτων.
 [νύμφαι τ' ἠΐθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,
 παρθενικαὶ τ' ἀταλαί, νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·
 40 πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείησιν,
 ἄνδρες Ἀρηΐφατοι, βεβρωτῶμένα τεύχε' ἔχοντες·
 οἱ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
 θεσπεσίη ἰαχῇ· ἐπεὶ δὲ χλωρόν δέος ἦρει.]
 δὴ τότε' ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα,
 45 μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ,
 δείραντας κατακείαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθίμῳ τ' Ἄϊδῃ καὶ ἐκαινῇ Περσεφονείῃ·
 αὐτὸς δὲ Εἰφος ὁδὸν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἤμην, οὐδ' εἶων νεκύων ἀμενηνὰ πάρηνα

50 αἵματος ἄσσον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίᾳο πυθέσθαι.

Πρώτῃ δὲ ψυχῇ Ἑλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·

οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·

σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ καταλείπομεν ἡμῖς
ἥκλαυτον καὶ ἄθικτον· ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγεν.

55 τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Ἑλπήνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα;

ἔφθης πεζὸς ἑὼν, ἢ ἐγὼ σὺν νηϊ μελαίνῃ;

ὦς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οἰμῶξας ἡμείβετο μύθῳ·

60 [Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]

ἄσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ καὶ ἀθέςφατος οἶνος·

Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα

ἄψορρόν καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,

ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσον· ἐπὶ δέ μοι αὐτὴν

65 ἀστραγάλων ἑάγη, ψυχὴ δ' Ἄιδόςδε κατῆλθεν.

νῦν δέ σε τῶν ὀπιθεν γουνάζομαι, οὐ παρεόντων,

πρὸς τ' ἀλόχου καὶ πατρός, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα,

Τηλεμάχου θ', ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·

οἶδα γάρ, ὥς ἐνθένδε κιῶν δόμου ἐξ Ἰλίου

70 νῆσον ἐς Αἰαίην στήσεις εὐεργέα νῆα·

ἔνθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο·

μή μ' ἄκλαυτον, ἄθρακτον, ἰὼν ὅπιδεν παταλείπειν,

νοσφισθεῖς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι·

ἀλλά με πακπεῖται σὺν τεύχεσιν, ἄσσα μοί ἐστιν,

75 σῆμά τέ μοι χεῦται, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,

ἄνδρὸς δυστήνοιο, καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι·

ταῦτά τέ μοι τελέσαι, πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἔρετμόν,

τῷ καὶ ζωὸς ἔρρεσσον, ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἐτάροισιν.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

80 ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω.

Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν,

ἤμεθ'· ἐγὼ μὲν ἄνευθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσρων,

εἶδωλον δ' ἐτέρωθεν ἐταίρου πόλλ' ἀγόρευεν.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθνηυῖης,

85 Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος, Ἀντίκλεια,

τὴν ζωὴν κατέλειπον, ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρήν.

τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ·

ἀλλ' οὐδ' ὥς εἶων προτέρην, πυκινόν περ ἀχεύων,

αἵματος ἄσσον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίῃα πυθέσθαι.

90 Ἥλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαιο,
 χρύσειον σπῆκτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν·

[Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]

τίπτ' αὐτ', ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἡλείοιο,
 ἤλυθες, ὄφρα ἴδῃ νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;

95 ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἅπισχε δὲ φάσγανον δέξυ,
 αἵματος ὄφρα πίω, καὶ τοι νημερτέα εἶπω.

Ὦς φάτ'· ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος, εἶφος ἀργυρόηλον
 πουλεῶ ἐγκατέκηξ'· ὁ δ' ἐκὶ πίεν αἷμα κελαιόν,
 καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων·

100 Νόστον δίζῃαι μελιηδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·

τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ οἶω
 λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὃ τοι κότον ἔνδεο θυμῷ,
 χωόμενος ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἔξαλάωσας.

ἀλλ' ἔτι μὲν κε καὶ ὧς, κακὰ περ πάσχοντες, ἴκοισθε,

105 αἶ κ' ἐθέλης σὸν θυμὸν ἐρυκαπέειν καὶ ἐταίρων,

ὁπότε κε πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα
 Θρινακίῃ νήσῳ, προφυγῶν ἰοειδέα πόντον·
 βοσκομένας δ' εὖρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
 Ἥελίου, δε πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.

- 110 τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἐάας, νόστου τε μέδῃαι,
 καὶ κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακὰ περ πάσχοντες, ἴκοισθε·
 εἰ δέ κε σίνῃαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
 νηϊ τε καὶ ἐτάροις· αὐτὸς δ' εἶπερ κεν ἀλύξῃς,
 ὅψ' κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἐταίρους,
 115 νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης· δῆεις δ' ἐν πῆματα οἴκῳ,
 ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἳ τοι βίοντον κατέδουσιν,
 μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον, καὶ ἔδνα διδόντες·
 ἀλλ' ἦτοι κείνων γε βίας ἀποτίσσει ἐλθών.
 αὐτὰρ ἐπὴν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν
 120 πτείνῃς, ἥε δόλῳ, ἥ ἀμφιδὸν ὀξεῖ χαλκῷ,
 ἔρχεσθαι δὴ ἔπειτα, λαβὼν εὐῆρες ἑρετμόν,
 εἰσόκε τοὺς ἀφίκηται, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
 ἀνέρες, οὐδέ θ' ἄλλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·
 οὐδ' ἔρα τοίγ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους,
 125 οὐδ' εὐήρε' ἑρετμά, τάτε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει·
 ὁππότε κεν δῆ τοι ἔμβλημένος ἄλλος ὀδίτης
 φῆῃ, ἀθρηηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
 καὶ τότε δὴ γαίῃ κήξας εὐῆρες ἑρετμόν,

130 ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,

ἀρνειὸν, ταυῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,

οἷαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἐκατόμβας

ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,

πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ὕλός αὐτῶ

135 ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνη

γῆρα· ὕπο λιπαρῶ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ

ὄλβιοι ἔσσονται· τάδε τοι νημερτέα εἴρω.

᾽Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

Τειρεσίη, τὰ μὲν ἔρ που ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.

140 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως πατάλεξον·

μητρὸς τήνδ' ὀρώω ψυχὴν πατατεθνηυῖης·

ἥ δ' ἀκέουσ' ἦσται σφεδὸν αἵματος, οὐδ' ἐὼν υἱὸν

ἔτλη ἔσαντα ἰδεῖν, οὐδὲ προτιμυθῆσασθαι.

εἰπέ, ἄναξ, πῶς κέν με ἀναγνοίῃ τὸν ἐόντα.

145 ᾽Ως ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·

ῥηϊδίον τοι ἔπος ἐρέω καὶ ἐνὶ φρεσὶ θήσω·

ὄντινα μὲν κεν ἔᾱς νεπύων πατατεθνηώτων

αἵματος ἄσσον ἴμεν, ὅδε τοι νημερτὲς ἐνίψει·

ᾧ δέ κ' ἐπιφθονέοις, ὅδε τοι κάλιν εἴσιν ὀκίσσω.

- 150 Ὡς φαμένη, ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἰδὸς εἶσω
 Τειρεσίαο ἄναπτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν.
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
 ἦλυθε, καὶ πῖεν αἷμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνων,
 καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 155 Τέκνον ἐμόν, πῶς ἦλθες ὑπὸ Ζόφον ἡερόεντα,
 Ζῶος ἰών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὀρᾶσθαι.
 [μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
 Ὀκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὐκ ὡς ἔστι περῆσαι,
 πεζὸν ἰόντ', ἣν μήτις ἔχῃ εὐεργεία νῆα.]
 160 ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνεις,
 νηῖ τε καὶ ἐτάροισι, πολὺν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες
 εἰς Ἰθάκην; οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 μῆτερ ἐμή, χρεῖώ με κατήγαγεν εἰς Αἴδαο,
 165 ψυχῇ χρηδόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο.
 σὺ γάρ πω σπεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, οὐδέ πω ἀμῆς
 γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔρων ἀλάλημαι ὀϊζύν,
 ἔξ οὗ τὰ πρῶτισθ' ἐκόμην Ἀγαμέμνονι δίω
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.

170 ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεπέως πατάλειξον·

τίς νύ σε Κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;

ἧ δολιχὴ νοῦσος; ἧ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα

οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνε;

εἰπὲ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος, ὃν κατέλειπον,

175 ἧ ἔτι παρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἧ τις ἤδη

ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.

εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλὴν τε νόον τε,

ἧ ἐμένει παρὰ παιδί, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει·

ἧ ἥδη μιν ἔγρημεν Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος.

180 Ὡς ἐφάμην· ἧ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·

καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ

σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οὔδ' οἱ αἰεὶ

φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέραι δακρυχεοῦσθαι.

σὸν δ' οὐπω τις ἔχει καλὸν γέρας· ἀλλὰ ἔκρηλος

185 Τηλέμαχος τεμένη νέμεται, καὶ δαίτας εἶσας

δαίνυται, ἅς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·

πάντες γὰρ καλέουσι. πατήρ δέ σός αὐτόθι μίμναι

ἀγρῷ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ

δέμνια καὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεια σιγαλόεντα·

190 ἄλλ' ὄγε χεῖμα μὲν εὖδει, ᾗσι δμῶες, ἐνὶ οἴκῳ,
 ἐν κόνι ἄγχι πυρός, κακὰ δὲ χροῖ εἴματα εἴται·
 αὐτὰρ ἐκὴν ἔλθῃσι θείους, τεθαλυῖά τ' ὀπώρῃ,
 πάντῃ οἱ κατὰ γουνὸν ἄλωγς οἶνοπέθοιο
 φύλλων πεπλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήταται εὐναί·
 195 ἔνθ' ὄγε κεῖτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει,
 σὸν πότμον γούων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἰκάνει.
 οὐτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην, καὶ πότμον ἐπέσπεν·
 οὔτε μέ γ' ἐν μεγάροισιν εὐσκοπος Ἰοχέαιρα
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιομένη κατέπαφεν·
 200 οὔτε τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥτε μάλιστα
 τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
 ἀλλὰ με σὸς τε πόθος, σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
 σὴ τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμόν ἀπηύρα.
 ὦς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγωγ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίξας
 205 μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν κατατεθνηυῖης·
 τρις μὲν ἐφωρμήθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἀνώγει,
 τρις δέ μοι ἐκ χειρῶν, σκιῇ εἴκελον ἦ καὶ ὀνείρω,
 ἔπτατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος δὲ γένεσκετο κηρόδι μᾶλλον·
 καὶ μιν φωνήσας ἔκτα πτερόμεντα προσηύδων·

210 Μῆτερ' ἐμή, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἐλέειν μεμαῶτα,

ὄφρα καὶ εἰν Ἥϊδαο, φίλας περὶ χεῖρας βαλόντε,

ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθαι γόοιο;

ἦ τί μοι εἰδωλον τόδ' ἀγανὴ Περσεφόνεια

ῶτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;

215 ὦς ἐφάμην· ἦ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·

ὦ μοι, τέκνον ἐμὸν, περὶ πάντων πάμμορε φωτῶν,

οὔτι σε Περσεφόνεια, Ζιὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,

ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνασιν·

οὐ γάρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἴνες ἔχουσιν,

220 ἀλλὰ τὰ μέν τε κυρὸς κρατερόν μένος αἰθομένοιο

δαμναῖ, ἐπεὶ κε πρῶτα λίκη λεύκ' ὀστέα θυμὸς·

ψυχὴ δ', ἥν' ὄνειρος, ἀποκταμένη κεκρύπεται.

ἀλλὰ φύωσδε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα

ἔσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἴκησθαι γυναϊκί.

225 Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ'· αἱ δὲ γυναῖκες

ἤλυθον - ῶτρυνεν γάρ ἀγανὴ Περσεφόνεια -

ὄσσαι ἀριστῶν ἄλοχοι ἔσαν ἡδὲ θύγατρες·

αἱ δ' ἀμφ' αἶμα πελαινὸν ἀολλέες ἡγερέθοντο.

αὐτὰρ ἐγὼ βούλετον, ὅπως ἐρέοιμι ἐκάστην·

230 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχείος παρὰ μηροῦ,
 οὐκ εἶων κίεειν ἅμα πάσας αἶμα κελαινόν.
 αἱ δὲ προμνηστῖναι ἐπήϊσαν, ἡδὲ ἐκάστη
 θυ γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ὑπάσας.

235 Ἐνθ' ἦτοι πρῶτην Τυρῶ ἴδον εὐκατέρειαν,
 ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔπγονος εἶναι,
 φῇ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·
 ἣ Ποταμοῦ ἠράσσαιτ', Ἐνικῆος θείοιο,
 ὃς πολὺ πάλλιστας ποταμῶν ἐπὶ γαίαν ἴησιν·

240 καὶ ῥ' ἐπ' Ἐνικῆος πωλίσκετο παλὰ ῥέεθρα.
 τῷ δ' ἄρ' εἰσάμενος γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
 ἐν προχοῆς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος·
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιστάθῃ, οὐρεῖ ἴσον,
 κυρτωθέν· κρύψεν δὲ θεὸν, θνητὴν τε γυναικα.

245 [λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔρκευεν.]

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῷ τειρί, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Χαῖρε, γύναι, φιλότῃτι! περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
 τέξεις ἀγλαὰ τέκνα· θεοὶ οὐκ ἀποφώλιοι εἶναι

Ὀδυσσ. Ι.

20

250 ἀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς πομέειν, ἀτιταλλέμεναί τε.

νῦν δ' ἔρχεαι πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀνομήνης·

αὐτὰρ ἐγὼ τοί εἰμι Ποσειδάων ἐνοσίχθων. ·

Ὡς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.

ἥ δ' ὑποκυσσαμένη, Περίην τέκε καὶ Νηλεῖαν·

255 τῷ κρατερῷ θεράποντι Διὸς μέγαλοιο γενέσθην

ἀμφοτέρῳ· Περίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαωλκῷ

ναῖε πολύρρηγος· ὁ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι.

τοὺς δ' ἐτέρους Κρηθῆϊ τέκεν βασιλεια γυναικῶν,

Λίσονά τ' ἠδὲ Φέρητ', Ἀμυθάρονά θ' ἱπιοχάρμην.

260 Τὴν δὲ μέτ' Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωποῖο θύγατρα,

ἥ δὴ καὶ Διὸς εὖχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι·

καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφιονά τε Ζηῖόν τε,

οἱ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκτισαν ἐκτατύλοιο,

πύργωσάν τ'· ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο

265 ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερῷ περ ἔοντε.

Τὴν δὲ μέτ' Ἀλκμήνην ἴδον, Ἀμφιτρώωνος ἀποιτιν,

ἥ ῥ' Ἑρακλῆα θρασυμέμοννα, θυμολέοντα,

γείνατ', ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μέγαλοιο μιγεῖσα·

καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,

270 τὴν ἔχεν Ἀμφιτρύωνος υἱός, μένος αἰὲν ἀτειρήs.

Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,

ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν αἰδρεῖνσι νόοιο,

γημαμένη ᾧ υἱεῖ· ὁ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας

γῆμεν· ἄφυρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.

275 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχω,

Καδμείων ἦνασσε, θεῶν ὁλοὰς διὰ βουλὰς·

ἣ δ' ἔβη εἰς Αἴδαο πυλάρταο κρατεροῖο,

ἀφαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,

ᾧ ἄρχει σχομένη· τῷ δ' ἄλγεα πάλλικ' ὀκίσσω

280 πολλὰ μάλ', ὅσα τε μητρὸς Ἐριννύες ἐκτελέουσιν.

Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα· τὴν ποτε Νηλεὺς

γῆμεν εἶον διὰ πάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα,

ὀπλοτάτην πούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο,

ὃς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυηῖφ ἴφι ἀνασθεν·

285 ἣ δὲ Πύλου βασίλευε, τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,

Νέστορά τε Χρομίον τε Περιπλύμενόν τ' ἀγέρωχον.

τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην Πηρῷ τέκε, θαῦμα βροτοῖσιν,

τὴν πάντες μνῶοντο περικτίται· οὐδέ τι Νηλεὺς

τῷ ἐδίδου, ὃς μὴ ἔλικας βόας εὐρυμετώπους

290 ἐν Φυλάκῃς ἐλάσειε βίης Ἴφιπληεῖης

ἀργαλέας· τὰς δ' οἷος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ Μοῖρ' ἐπέδησεν,
δεσμοὶ τ' ἀργαλέοι καὶ βουκόλοι ἀγροῖῳται.
ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,

295 ἄψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὦραι,

καὶ τότε δὴ μιν ἔλυσε βίη Ἴφιπληεῖη.
ζέσφατα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παράκοιτιν,
ἣ ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ πρατερόφρονε γείνατο καῖδε,
300 Κάστορά θ' ἰππόδαμον καὶ κῦξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεια·
τοὺς ἄμφω ζωοὺς κατέχει φυσίζοος αἷα·
οἱ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες,
ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
τεθνῶσιν· τιμὴν δὲ λελόγχας ἴσα θεοῖσιν.

305 Τὴν δὲ μέτ' Ἴφιμέδειαν, Ἀλωῆος παράκοιτιν,
εἶσιδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι·
καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο καῖδε, μινυνθαδίῳ δὲ γενέσθην,
ᾧ τόν τ' ἀντίθεον, τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην·
οὗς δὴ μηκίστους θρέψε Ζεῖδωρος Ἄρουρα,

310 καὶ πολὺ καλλίστους, μετὰ γε κλυτὸν Ἰδρίωνα.

ἐννέωροι γὰρ τοίγε καὶ ἐννεαπήχτες ἦσαν
εὖρος, ἀτὰρ μῆκος γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
οἱ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην, ἐν Ὀλύμπῳ
φυλόπιδα στήσειν πολυαῖκος πολέμοιο·

315 Ὅσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὅσση

Πήλιον εἰνόςιφυλλον, ἴν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.
καὶ νῦ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἦβης μέτρον ἵκοντο·
ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱὸς, δν ἡὔκομος τέκε Λητώ,
ἀμφοτέρῳ, πρὶν σφωῖν ὑπὸ προτάφοισιν ἰούλους

320 ἀνθῆσαι, πυκάσαι τε γένυς εὐανθεῖ λάτρη.

Φαίδρην τε Πρόκριν τε ἶδον, παλὴν τ' Ἀριάδνην,
πούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἣν ποτε Θησεὺς
ἐκ Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηνάων ἱεράων
ᾗγε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔλτα

325 Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ, Διονύσου μαρτυρίῃσιν.

Μαϊράν τε Κλυμένην τε ἶδον, στυγερὴν τ' Ἐριφύλην,
ἣ φρυδὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμίηντα.
πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
ὅσσας ἡρώων ἀλόχους ἶδον ἡδὲ θύγατρας·

330 πρὶν γάρ κεν καὶ νῦν φθῖτ' ἄμβροτος· ἀλλὰ καὶ ὦρῃ
 εὐδεῖν, ἢ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἐταίρους,
 ἢ αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς ὑμῖν τε μελήσει.

Ἦς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 πηληθμῷ δ' ἔσχοντο πατὰ μέγαρα σκίοεντα.

335 τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·

Φαίηκες, πῶς ὕμιν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι,
 εἰδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον εἴσας·
 εἷνος δ' αὐτ' ἐμός ἐστιν· ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
 τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποκέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα

340 οὕτω χρῆζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ὕμιν
 πτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, θεῶν ἰότητι, πέονται.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἦρως Ἑχένης·

[ὅς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν.]

Ἦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμιν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης

345 μυθεῖται βασιλεία περίφρων· ἀλλὰ πίθεσθε·

Ἀλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔρεται ἔργον τε ἔπος τε.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἶ κεν ἔγωγε
 ζωὸς Φαιήκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.

350 *Ξεῖνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων,
 ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὖριον, εἰσόκε πᾶσαν
 δωτίνην τελέσω· πομπή δ' ἄνδρεςσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κρᾶτος ἔσθ' ἐνὶ δῆμῳ.*

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

355 *Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνεν,
 πομπὴν τ' ὀτρύνοιτε, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
 καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ πεν πολὺ κέρδιον εἶη,
 πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ φίλῃν ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι·*

360 *καὶ κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἶην
 πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκῃνδε ἰδοίαιτο νοστήσαντα.*

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·

*ὦ Ὀδυσεῦ, τὸ μὲν οὔτε σ' εἵσκομεν εἰσορώοντες,
 ἡπεροκῆά τ' ἔμεν καὶ ἐκίκλοπον, οἷά τε πολλοὺς*

365 *βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους,
 ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο·
 σοὶ δ' ἔπι μὲν μορφὴ ἐπέων, ἐνὶ δὲ φρένες ἔσθλαί·
 μῦθον δ', ὥς ὅτ' αἰοδός, ἐπισταμένως κατέλεξας,
 πάντων τ' Ἀργείων, σέο τ' αὐτοῦ, κῆδεα λυγρά·*

370 ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἴ τινες ἀντιθέων ἐτάρων ἴδες, οἳ τοι ἄμ' αὐτῷ
 Ἴλιον εἰς ἄμ' ἔκοντο, καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
 νῦν δ' ἦδε μάλα μακρὴ, ἀθέσφατος· οὐδέ πω ὦρῃ
 εὐδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσπελα ἔργα.

375 καὶ πεν ἐς ἡῶ διαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι εὖ
 τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σά κήδεα μυθήσασθαι.

Τὸν δ' ἀπαμβρόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἁλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 ὦρῃ μὲν πολέων μύθων, ὦρῃ δὲ καὶ ὕπνου·

380 εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
 τούτων σοι φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεύσαι,
 κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο·
 οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν αὐτὴν,
 ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο, κακῆς ἰότητι γυναικός.

385 Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπесκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη
 ἄγνῃ Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων,
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Ἀγαμέμνονος Ἄτρεϊδαις
 ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὄσσαι ἄμ' αὐτῷ
 οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.

390 ἔγνων δ' αἶψ' ἐμὲ πείνος, ἐπεὶ πῖεν αἶμα πελαϊνόν·
 κλαῖτε δ' ὄγε λιγέως, θαλερόν πατὰ δάκρυον εἴβων,
 πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων·
 ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἴσ' ἔμπεδος, οὐδέ τι κίπυς,
 οἷη περ πάρος ἔσκειν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.

395 τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Ἄτρεϊδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 τίς νύ σε Κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
 ἦέ σέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,

400 ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμήν;
 ἦέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
 βοῦς περιταμνόμενον ἢ δ' οἴῳ πώεα καλά,
 ἦέ περὶ πτόλιος μαρτυρούμενον ἢ δὲ γυναικῶν;

Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·

405 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτε μέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
 ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμήν,
 οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου·
 ἀλλὰ μοι Αἰγισθος τεύξας θάνατόν τε μόρον τε,

410 ἔκτα σὺν σὺλομένη ἀλόχῳ, οἰκόνδε παλέσσας,
 δειπνίσσας, ὥς τις τε πατέκτανε βοῦν ἐκὶ φάτνῃ.
 ὥς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἐταῖροι
 νωλεμέως πτείνοντο, σῦες ὥς ἀργιόδοντες,
 οἳ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο

415 ἢ γάμῳ ἢ ἐράνῳ ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ.
 ἦδη μὲν πολέων φόνῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας,
 μουνὰς κτεινομένων, καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ·
 ἀλλὰ κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
 ὥς ἀμφὶ κρητῆρα, τραπέζας τε πληθούσας,

420 κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
 οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὅκα Πριάμοιο θυγατρός,
 Κασσάνδρης, τὴν πτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
 ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων
 βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἡ δὲ πυνῶπις

425 νοσφίσαιτ', οὐδέ μοι ἔτλη, ἰόντι περ εἰς Ἄϊδαο,
 χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἐλέειν, σὺν τε στόμ' ἐρεῖσαι.
 ὥς οὐκ αἰνότερον καὶ πύντερον ἄλλο γυναικός;
 ἦ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάλλεται·
 οἷον δὴ καὶ πείνῃ ἐμήσατο ἔργον ἀειπές,

430 κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον· ἦτοι ἔφην γε
 ἀσπᾶσιος παίδεσσιν ἰδὲ δμῶεσσιν ἐμοῖσιν
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἣ δ' ἔξοχα κύγρ' εἰδυῖα
 οἱ τε πατ' αἰσχρὸς ἔχευε καὶ ἐσσομένησιν ὀπίσσω
 θηλυτέρησι γυναιξὶ, καὶ ἦ κ' εὐεργὸς ἔησιν.

435 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρείος εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐκπάγλως ἤχθηρε, γυναικείας διὰ βουλὰς,
 ἐξ ἀρχῆς· Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί·
 σοὶ δὲ Κλυταίμνηστρη δόλου ἤρτυε, τηλόθ' ἑάντι.

440 Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν
 τῷ νῦν μήποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἥκιος εἶναι,
 μηδ' οἱ μῦθον ἅπαντα πιφασκόμεν, ὃν κ' εὖ εἰδῆς,
 ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ πεπρυμμένον εἶναι.
 ἀλλ' οὐ σοίγ', Ὀδυσσεῦ, φόνος ἔσσεται ἔκ γε γυναικός·

445 λήην γὰρ πινυτή τε, καὶ εὖ φρεσὶ μῆδεα οἶδεν,
 κούρη Ἰταρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
 ἦ μὲν μιν νόμφην γε νέην πατελείκομεν ἡμεῖς,
 ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πάϊς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαῶφ
 νήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῶ,

- 450 ὄλβιος· ἥ γὰρ τόνγε πατήρ φίλος ὄφεται ἐλθών,
 καὶ κεῖνος πατέρα προσκτύξεται, ἥ θέμις ἐστίν.
 ἢ δ' ἐμὴ οὐδέ περ υἱὸς ἐνικλησθῆναι ἄποιτις
 ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 455 κρύβδην, μῆδ' ἀναφανδὰ, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρακίως κατάλεξον,
 εἴ που ἔτι ζώοντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο,
 ἥ που ἐν Ὀρχομενῷ, ἥ ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι,
 460 ἥ που παρ Μενελάῳ ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ·
 οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ πῑθονὶ δῖος Ὀρέστης.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Ἀτρεΐδῃ, τί με ταῦτα διεΐρει; οὐδέ τι οἶδα,
 ζῶει ὃ γ' ἢ τέθνηκε· πακὸν δ' ἀγεμώλια βάζειν.
 465 Νῶϊ μὲν ὧς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν,
 ἕσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν πατὰ δάκρυ χέοντες.
 Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
 Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἰδὸς τε δέμας τε

470 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.

ἔγνω δὲ ψυχὴ με ποδῶκεος Αἰακίδαο,

καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσσει ἔργον;

475 πῶς ἔτλης Ἄϊδόςδε πατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ

ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἶδῶλα καμόντων;

ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,

ἦλθον Τειρεσίαο πατὰ πρέος, εἴ τινα βουλήν

480 εἴποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἱκαίμην·

οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, οὐδέ πω ἀμῆς

γῆς ἐκέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω παπὰ· σείο δ', Ἀχιλλεῦ,

οὗτις ἀνὴρ προπάραιθε μακάρτατος, οὗτ' ἄρ' ὀπίσσω.

πρὶν μὲν γάρ σε ζῶον ἐτίομεν, ἴσα θεοῖσιν,

485 Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν,

ἐνθάδ' ἐὼν· τῷ μῆτι θανῶν ἀπαχίζευ, Ἀχιλλεῦ.

ὣς ἐφάρμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·

μὴ δὴ μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·

βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ,

490 ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίотος πολὺς εἶη,
 ἢ πᾶσιν νεκύεσσι κατὰφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
 ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἔνισπε,
 ἢ ἔπειτ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἢ καὶ οὐκί.
 εἰπὲ δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέκυσσαι,

495 ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 ἢ μιν ἀτιμάζουσιν ἂν Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
 οὐνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖράς τε πόδας τε.
 οὐ γάρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὕπ' αὐγὰς Ἥελίοιο,
 τοῖος ἔων, οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 500 πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργείοισιν.
 εἰ τοιόσδ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ,
 τῷ κέ τεω στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
 οἳ κείνον βιόωνται, ἐέργουσιν τ' ἀπὸ τιμῆς.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

505 ἦτοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὔτι πέκυσμαι·
 αὐτὰρ τοὶ παιδὸς γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
 κῆσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με πελεύεις·
 αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ ποίλης ἐπὶ νηὸς εἵσης
 ἦγαγον ἐκ Σπύρου μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.

- 510 ἤτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλὰς,
 αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·
 Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νικάσκομεν οἶω.
 αὐτὰρ ὅτ' ἐν πεδίῳ Τρώων μάρνοίμεθα χαλκῷ,
 οὔ ποτ' ἐνὶ πλεθυὶ μένεν ἀνδρῶν, οὐδ' ἐν ὀμίλῳ,
 515 ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ δὲ μένος οὐδενὶ εἴκων·
 πολλοὺς δ' ἀνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.
 πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
 ὅσων λαὸν ἔπεφνεν, ἀμύνων Ἀργείοισιν·
 ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενῆρατο χαλκῷ,
 520 ἦρως Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 Κῆττιοι κτείνοντο, γυναῖων εἵνεκα δώρων.
 κεῖνον δὲ κάλλιστον ἶδον μετὰ Μέμνονα δῖον.
 αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον πατεβαίνομεν, δὲν ἀμ' Ἐπειός,
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο·
 525 [ἤμην ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον, ἢ δ' ἐπιθεῖναι·]
 ἔνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες
 δάκρυά τ' ὠμόργυνντο, τρέμον θ' ὑπὸ γυῖα ἐλάστου·
 κεῖνον δ' οὔποτε πάμπαν ἐγὼν ἶδον ὀφθαλμοῖσιν
 οὔτ' ὠχρήσαντα χροῖα κάλλιμον, οὔτε παρειῶν

530 δάκρυ' ὁμορξάμενον· ὁ δέ με μάλα πόλλ' ἰκέτευεν
 ἱππόθεν ἐξίμεναι, ξίφος δ' ἐπεμαίετο πώπην,
 καὶ δόρυ χαλκοβαρές, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
 μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν
 535 ἀσκηθῆς, οὗτ' ἄρ' βεβλημένος ὀξεῖ χαλκῷ,
 οὗτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος· οἷά τε πολλὰ,
 γίγνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμῖξ δέ τε μαίνεται Ἄρης.

Ὡς ἐφάμην· ψυχὴ δὲ ποδώκεος Λιακίδαο
 φοῖτα, μακρὰ βιβῶσα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 540 γηθοσύνη, ὃ οἱ υἱὸν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι.

Αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκρῶν κατατεθνηῶτων
 ἔστασαν ἀχνύμεναι, εἴροντο δὲ κῆδε' ἐνάστη.
 οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
 νόσφιν ἀφεστήκει, πεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
 545 τήν μιν ἐγὼ νίκησα, δικαζόμενος παρὰ νηυσίν,
 τεύχεσιν ἄμφ' Ἀχιλλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ.
 [παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·]
 ὥς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλω·
 τοίην γὰρ κεφαλὴν ἔνεκ' αὐτῶν γαῖα πατέσκειν,

550 Αἴανθ', ὃς πέρι μὲν εἶδος, πέρι δ' ἔργα τέτυκτο
τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μελιχίοισιν·

Αἴαν, καὶ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες
οὐδὲ θανῶν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου, εἴνεκα τευχέων

555 οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν.

τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σείο δ' Ἀχαιοὶ
ἶσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο,

ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητῶν

560 ἐκπάγλως ἤχθηρε· τεῖν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.

ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἴν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.

Ἵως ἔφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
ψυχὰς εἰς Ἑρεβος νεκύων κατατεθνηώτων.

565 ἔνθα χ' ὁμῶς προσέφη κεκολωμένος, ἥ κεν ἐγὼ τόν,

ἀλλὰ μοι ἦθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν πατατεθνηώτων.

Ἐνθ' ἦτοι Μίνωα ἶδον, Λιδὸς ἀγλαὸν υἱόν,
πρύσειον σκῆπτρον ἔχοντά, θεμιστεύοντα νέκυσσιν,

Ὅδυσσ. Ι.

21

570 ἤμενον· οἱ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἶροντο ἄνακτα,
ἤμενοι, ἑσταότες τε, κατ' εὐρυκυλὲς Ἄϊδος ὤω.

Τὸν δὲ μέτ' Ὀρίωνα πελώριον εἰσενόησα,
θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
τοὺς αὐτοὺς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσιν,
575 χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παρχάλλεον, αἰὲν ἀαγές.

Καὶ Τιτυὸν εἶδον, Γαίης ἐρικυδέος υἱόν,
πείμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα·
γῦπε δέ μιν ἐκάτερθε παρημένῳ ἦπαρ ἔκειρον,
δέρτρων ἔσω δύνοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνητο χερσίν·
580 Λητώ γὰρ ἤληκσε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν,
Πυθῶδ' ἐρχομένην, διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.

Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον, χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,
ἑσταότ' ἐν λίμνῃ· ἡ δὲ προσέκλαζε γενεΐῳ·
στεῦτο δὲ διψάων, πῆειν δ' οὐκ εἶχεν ἐλῆσθαι.
585 ὅσσάκι γὰρ κύψει· ὁ γέρων, πῆειν μενεαίνων,
τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκειτ' ἀναβροχέν· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν
γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.
δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατακρήθην χέε καρπόν,
ὄγχναι καὶ ῥοιαί καὶ μηλῆαι ἀγλαόκαρποι,

590 συκαῖ τε γλυπεραὶ καὶ ἑλαῖαι τηλεθόωσαι·

τῶν ὁπότ' ἰθύσει' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,

τὰς δ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.

Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον, κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,

λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρῃσιν.

595 ἦτοι ὁ μὲν, σκηριπτόμενος χερσὶν τε ποσὶν τε,

λᾶαν ἄνω ᾧθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι

ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότε' ἀποστρέψασκε κρυταῖς

αὐτίς· ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής.

αὐτὰρ ὅγ' ἄψ ᾧσασκε τιταινόμενος· κατὰ δ' ἰδρῶς

600 ἔρρεεν ἐκ μελέων, πονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.

Τὸν δὲ μετ' εἰσενόησα βίην Ἑρακλήειν,

εἶδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν

τέρπεται ἐν θαλίῃς, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην.

[παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου.]

605 ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνῶν ᾧς,

πάντος' ἀτυζομένων· ὁ δ', ἐρεμνῇ νυκτὶ εἰσιπῶς,

γυμνὸν τόξον ἔχων, καὶ ἐπὶ νευρῆφιν οἷστόν,

δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι εἰσιπῶς.

σμερδαλέος δὲ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσι δορτήρ,

610 χρύσειος ἦν τελαμών· ἵνα θέσθελα ἔργα τέτυκτο,
 ἄρκτοι τ', ἀγρότεροί τε σύες, χαροκοί τε λέοντες,
 ὕσμινάι τε μάχαι τε, φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
 μὴ τεχνησάμενος μὴδ' ἄλλο τι τεχνήσαιο,
 ὅς κεῖνον τελαμῶνα εἴῃ ἐγκάτθετο τέχνη.

615 ἔγνων δ' αὐτίκα κεῖνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 καὶ μ' ὀλοφυρόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἃ δεῖλ', ἧ τινὰ καὶ σὺ καπὸν μόρον ἡγηλάζεις,
 ὄνπερ ἐγὼν ὀχρέσσκον ὑπ' αὐγὰς Ἡελίοιο.

620 Ζηνὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίουος, αὐτὰρ οἴζυν
 εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χεῖрони φωτὶ,
 δεδμήμην, ὃ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους·
 καὶ ποτέ μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε κύν' ἄξοντ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
 φράζετο τοῦδέ τί μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.

625 τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἡγαγον ἐξ Αἴδου·
 Ἑρμείας δέ μ' ἔπεμψεν ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν αὐτίς ἔβη δόμον Αἴδος εἰσω.
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
 ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.

630 καὶ νύ κ' ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ·

[Θησέα, Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·]

ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν,

ἥχῃ θεςπεσίῃ· ἐμὲ δὲ χλωρόν δέος ἤρει,

μή μοι Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο κελώρου

635 ἐξ Αἴδος πέμψειεν ἀγανὴ Περσεφόνηα.

αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κιῶν ἐκέλευον ἐταίρους

αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·

οἱ δ' αἶψ' εἰσβαίνον, καὶ ἐπὶ πληῖσι κάθιζον.

τὴν δὲ κατ' Ὀππεανὸν ποταμὸν φέρε πῦμα ῥόοιο·

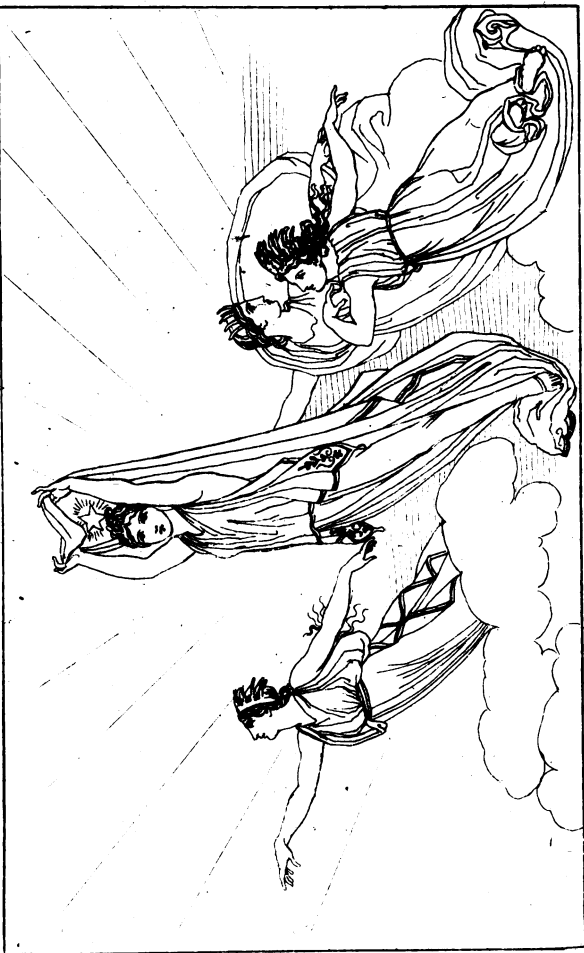
640 πρῶτα μὲν εἰρεσίῃ, μετέπειτα δὲ πάλλιμος οὖρος.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Μ.

S U M M A R I U M.

Reversus in Acaeam insulam, Elpenoris corpore humato (1 - 15), a Circe, ut evitet mala cetera, edocetur; ut Sirenas praetereat, iisque oppositos scopulos; navibus infestos, et proximi freti portentosa pericula, cum gregibus et armentis Thrinaciae, haud tangendis (16 - 141). Bono animo ingreditur mare, Sirenum letalem cantilenam audit impune (142 - 200); scopulos erraticos praetervehitur et Charybdin, dum Scylla sex socios e navi abripit (201 - 259): sed ab Eurylocho et reliquis sociis coactus appellit ad Thrinaciam, ubi tempestate diutius detenti, in cibi penuria, frustra prohibente ipso, incustoditis bobus Solis non parcunt (260 - 373). Quod ut comperit deus, ultionem mandat Iovi, qui impios statim diris prodigiis terret (374 - 396), mox navigantes fulmine percutit, excepto Ulysse (397 - 419), qui fragmento lacerae navis inhaerens solus ad Oegyam insulam evadit (420 - 453).

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ Μ.

Σειρῆνες, Σκύλλα, Χάρυβδις,
βόες Ἡλίου.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὀκεανοῖο
νηῦς, ἀπὸ δ' ἴκετο πῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο,
νησὸν τ' Αἰαίην, ὅθι τ' Ἡοῦς ἠριγενεῖης
οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι, καὶ ἀντολαὶ Ἡελίοιο·
5 νῆα μὲν, ἔνθ' ἐλθόντες, ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥήγμινι θαλάσσης.
ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἡῶ διαν.

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
δὴ τότε γῶν ἐτάρους προΐειν ἐς δώματα Κίρκης,

10 οἰσέμεναι νεκρὸν Ἑλπήνορα τεθνηῶτα.

φίτρους δ' αἶψα ταμόντες, ὃθ' ἀκροτάτῃ πρόεχ' ἀκτῇ,

θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.

αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐπάη καὶ τεύχεα νεκροῦ,

τύμβον χεύαντες, καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες,

15 πῆξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐῆρες ἐρετμόν.

Ἡμεῖς μὲν τὰ ἔκαστα διείκομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην

ἔξ Ἰδew ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὥκα

ῆλθ' ἐντυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ

σῖτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἶθοπα οἶνον ἐρυθρόν.

20 ἦ δ' ἐν μέσῳ σταῖσα μετηύδα δῖα θεάων·

Σχέτλιοι, οἳ ζῶντες ὑπῆλθετε δῶμ' Ἄϊδαο,

δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἀνθρώποι!

ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον

αὐθι πανημέριοι· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφιν

25 πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δεῖξω ὁδόν, ἥδ' ἔκαστα

σημανέω· ἵνα μήτι κακοβράφῃ ἀλεγεινῇ

ἦ ἁλὸς ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.

ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεκείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.

ὥς τότε μὲν πρόκαν ἦμαρ, ἐς ἥλιον καταδύντα,

30 ἤμεθα δαινόμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
 ἥμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 οἱ μὲν ποιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
 ἡ δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλοῦσα, φίλων ἀκονόσφιν ἐταίρων,
 εἶσέ τε καὶ προσέλεκτο, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα·

35 αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
 καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη·

Ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπεύρανται· σὺ δ' ἄκουσον,
 ὧς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.

Σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξει, αἱ ρά τε πάντας
 40 ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίληται.
 ὅστις αἰδρεῖη πελάσῃ, καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
 Σειρήνων, τῷ δ' οὔτι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα
 οἴκαδε νοστήσαντι παράσταται, οὐδὲ γάνυνται·
 ἀλλὰ τε Σειρῆνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ,

45 ἤμεναι ἐν λειμῶνι· πολλὸς δ' ἄμφ' ὄστεόφιν θῖς
 ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ῥίνοι μινύθουσιν.
 ἀλλὰ παρ' ἐξ ἐλάαν· ἐπὶ δ' οὔατ' ἀλειφαὶ ἐταίρων,
 κηρὸν δεψήσας μελιηδέα, μήτις ἀκούσῃ
 τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν αἱ κ' ἐθέλῃσθαι,

50 δησάντων σ' ἐν νηϊ θοῇ χεῖράς τε πόδας τε,
 ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω·
 ὄφρα κε τερπόμενος ὄπ' ἀκούης Σειρήνοισιν.
 αἱ δέ κε λίσσῃαι ἐτάρους, λῦσαί τε κελεύης,
 οἱ δέ σ' ἔτι κλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι δεόντων.

55 Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάςγε παρὲξ ἐλάσσωσιν ἐταῖροι,
 ἔνθα τοι οὐκέτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω,
 ὅκποτέρῃ δὴ τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ βουλεύειν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
 ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφές, προτὶ δ' αὐτὰς
 60 κύμα μέγα ροχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·

Πλαγκτὰς δὴ τοι τάςγε θεοὶ μάκαρες παλεύουσιν.
 τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι
 τρήρωνες, ταίτ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
 ἀλλὰ τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρεῖται λῖς πέτρῃ·

65 ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατὴρ, ἐναρίθμιον εἶναι.
 τῇ δ' οὐπω τις νηὺς φύγεν ἀνδρῶν, ἣτις ἴκηται,
 ἀλλὰ θ' ὁμοῦ πίνακας τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
 κύμαθ' ἄλως φορέουσιν, πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.
 οἷη δὴ κείνη γε παρέπλω ποντοπόρος νηὺς,

70 Ἀργὼ πασιμέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα·
καί νύ κε τὴν ἔνθ' ὧκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.

Οἱ δὲ δύω σκόπελοι· ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει
ὄξειή κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκεν

75 κυανέη· τὸ μὲν οὐκοτ' ἔρωεῖ, οὐδέ ποτ' αἴθρη
κείνου ἔχει κορυφὴν, οὐτ' ἐν θέρει, οὐτ' ἐν ὁπώρῃ·
οὐδέ κεν ἀμβαίῃ βροτὸς ἀνὴρ, οὐ καταβαίῃ,
οὐδ' εἴ οἱ χεῖρές τε εἰίκουσι καὶ πόδες εἶεν·
πέτρη γὰρ λίς ἐστί, περιεστῇ εἰκυῖα.

80 μέσσω δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος ἡεροιδές,
πρὸς Ζόφον, εἰς Ἑρεβος τετραμμένον· ἥπερ ἂν ὑμεῖς
νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰθύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήϊος ἀνὴρ
τόξῳ δῖστεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.

85 ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλῃ ναίει, δεινὸν λελακυῖα·
τῆς ἥτοι φωνὴ μὲν, ὅση σκύλακος νεογιλῆς,
γίγνεται, αὐτὴ δ' αὐτὴ πέλωρ κακόν· οὐδέ κέ τίς μιν
γῆθήσειεν ἰδὼν, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
τῆς ἥτοι πόδες εἰσὶ δυνάδεα πάντες ἄωροι·

90 ἔξ δέ τέ οἱ δειραὶ περιμήκεες· ἐν δὲ ἐκάστη
 σμερδαλέῃ κεφαλῇ, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες,
 πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
 μέσση μὲν τε κατὰ σπείους κοῖλοιο δέδυκεν·
 ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου·

95 αὐτοῦ δ' ἰχθυάα, σκόπελον περιμαιμώσας,
 δελφῖνάς τε κύνας τε, καὶ εἴ ποθι μεῖζον ἔλθῃσιν
 κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη.
 τῇ δ' οὐ πώποτε ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
 παρφυγέειν σὺν νηϊ· φέρει δέ τε κρατὶ ἐκάστω
 100 φῶτ' ἐξαρπάξασα νεὸς κυανοπρώροιο.

Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄφει, Ὀδυσσεῦ,
 πλησίον ἀλλήλων· καὶ κεν διοῖστέυσειας.

τῷ δ' ἐν ἔρινεός ἐστι μέγας, φύλλοισι τεθηλώς·
 τῷ δ' ὑπὸ δῖα Χάρυβδις ἀναρῶριβδεῖ μέλαν ὕδωρ.

105 τρις μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἡματι, τρις δ' ἀναροιβδεῖ
 δεινόν· μὴ σόγῃ κείθι τύχοις, ὅτε ροιβδήσειεν!
 οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' Ἐννοσίχθων.
 ἀλλὰ μάλα Στύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος, ὧκα
 νῆα παρ' ἔελάαν· ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,

110 *ἐξ ἐτάρους ἐν νηϊ ποθήμεναι, ἥ ἅμα πάντας.*

Ἦς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

εἰ δ', ἄγε δὴ μοι τοῦτο, θεά, νημερτὲς ἔνισκε,

εἴ πως τὴν ὁλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,

τὴν δέ κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἐταίρους.

115 Ἦς ἐφάμην· ἥ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεάων·

σχέτλιε, καὶ δ' αὖ τοι πολεμήϊα ἔργα μέμηλεν,

καὶ πόνος· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπεῖξεαι θανάτοισιν;

ἥ δέ τοι οὐ θνητή, ἀλλ' ἀθάνατον κακὸν ἔστιν,

δεινόν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγριον, οὐδὲ μαχητόν·

120 οὐδέ τίς ἐστ' ἀλήκῃ· φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς.

ἦν γὰρ δηθύνησθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,

δείδω, μὴ σ' ἐξαὐτίς ἐφορμηθεῖσα κίχησιν

τόσσησιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἔληται.

ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἔλααν, βωστροεῖν δὲ Κραταίῃν,

125 μητέρα τῆς Σκύλλης, ἥ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·

ἥ μιν ἔπειτ' ἀποκαύσει ἐς ὕστερον ὀρηθῆναι.

Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξειαι· ἔνθα δὲ πολλαὶ

βόσκοντ' Ἡελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,

ἐπταῖ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἶῶν πώεα καλά.

- 130 πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίγνεται αὐτῶν,
 οὐδέ ποτε φθινύθουσι· θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσίν,
 Νύμφαι ἐϋπλόκαμοι, Φαέθουσά τε Λαμπετή τε,
 ἄς τέκεν Ἥελίῳ Ὑπερίονι διὰ Νέαιρα.
 τὰς μὲν ἄρα θρέψασα, τεκοῦσά τε, πότνια μήτηρ,
 135 Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπώκισε τηλόθι ναίειν,
 μῆλα φυλασσέμεναι πατρώϊα καὶ ἔλικας βοῦς.
 τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἑάας, νόστου τε μέδηναι,
 ἧ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην πακά περ πάσχοντες ἴκοισθε·
 εἰ δέ κε σίνηται, τότε τοι τεημαίρομ' ὄλεθρον
 140 νηϊ τε καὶ ἐτάροις· αὐτὸς δ' εἴ πέρ κεν ἀλύξῃς,
 ὃψὲ κακῶς νεῖται, ὀλέσας ἀπο πάντας ἐταίρους.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἥως.
 ἧ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστειχε διὰ θεάων·
 αὐτὰρ ἐγὼν, ἐπὶ νῆα κιών, ὤτρυνον ἐταίρους,
 145 αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν, ἀνὰ τε πρυμνήσια λῦσαι.
 οἱ δ' αἰψ' εἰσβαίνουν, καὶ ἐπὶ πληῖσι κἀθίζον.
 [ἔξῃς δ' ἐζόμενοι, πολὺν ἄλλα τύπτον ἐρετμοῖς.]
 ἥμῃν δ' αὖ κατόπιθε νεὸς κυανοπρώροιο
 ἵκμενον οὖρον ἱεὶ πλησίστιον, ἐσθλὸν ἐταῖρον,

150 Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.

αὐτίκα δ' ὄπλα ἔκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα,

ἤμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἔθυνεν.

δὴ τότε ἑγὼν ἐτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ·

ὦ φίλοι, σὺ γὰρ χρὴ ἕνα ἵδμεναι, οὐδὲ δύο οἴους,

155 θέςφαθ', ἃ μοι Κίρκη μυθήσατο, διὰ θεάων·

ἀλλ' ἐρέω μὲν ἑγὼν, ἵνα εἰδότες ἦ κε θάνωμεν,

ἢ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ Κῆρα φύγοιμεν.

Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιῶν

φθόγγον ἀλεύασθαι καὶ λειμῶν' ἀνθεμόεντα·

160 οἷον ἔμ' ἠνώγει ὅπ' ἀκουέμεν· ἀλλὰ με δεσμῶ

δήσατ' ἐν ἀργαλέῳ - ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω -

ὀρσὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω.

αἱ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας, λῦσαί τε κελεύω,

ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότε ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.

165 Ἦτοι ἐγὼ τὰ ἔκαστα λέγων ἐτάροισι πίφαυσκον·

τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηὺς εὐεργῆς

νησον Σειρήνοισιν· ἔπειγε γὰρ οὖρος ἀπήμων.

αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἡδὲ γαλήνη

ἔπλετο νηνεμία· ποίμησε δὲ κύματα δαίμων.

Ὀδυσσ. Ι.

22

- 170 ἀνστάντες δ' ἔταροι νεὸς ἰστία μηρύσαντο,
καὶ τὰ μὲν ἐν νηϊ γλαφυρῇ θέσαν· οἱ δ' ἐκ' ἐρετμᾶ
ἐζόμενοι, λεύκαινον ὕδωρ ἔεσθης ἐλάτῃσιν.
αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξείῃ χαλκῷ
τυτθὰ διατμήξας, περσὶ στιβαρῆσι πιέζειν·
- 175 αἶψα δ' ἰαίνεται κηρός, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἴς,
Ἥελίου τ' αὐγῇ Ἵπεριονίδαο ἄνακτος·
ἐξεῖς δ' ἐτάροισιν ἐκ' οὐατα κᾶσιν ἄλειψα.
οἱ δ' ἐν νηϊ μ' ἔδησαν ὁμοῦ ρεῖράς τε πόδας τε
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ κείρατ' ἀνήκτον·
- 180 αὐτοὶ δ' ἐζόμενοι πολλὴν ἄλλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν, ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
ρίμφα διώκοντες, τὰς δ' οὐ λάθην ὠκύαλος νηῦς.
ἐγγύθεν ὀρνυμένη· λιγυρὴν δ' ἔντυνον δοιδήν·
- Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῆδος Ἀχαιῶν,
- 185 νῆα πατάστησον, ἵνα νωϊτέρην ὅκ' ἀκούσῃς.
οὐ γάρ πώ τις τῇδε παρήλασε νηϊ μελαινῇ,
πρίν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὅκ' ἀκούσai·
ἀλλ' ὄγε τερψάμενος νεῖται, καὶ πλείονα εἰδώς.
ἶδμεν γάρ τοι πάνθ', ὅς' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ

190 Ἀργεῖοι Τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν·

ἶδμεν δ', ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

Ὡς φάσαν, ἰεῖσαι ὅπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἔμον κῆρ

ἦθελ' ἀκουέμεναι, λῦσαί τ' ἐπέλεον ἐταίρους,

ὀφρύσι νευστάζων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.

195 αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε,

πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον, μᾶλλον τε πιάζουσιν.

αὐτὰρ ἐπειδὴ τάσγε παρήλασαν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα

φθογγῆς Σειρήνων ἠκούομεν, οὐδέ τ' αἰδοῖτο,

αἶψ' ἀπὸ κηρὸν ἔλοντο ἐμοὶ ἐρήρηες ἐταῖροι,

200 ὃν σφιν ἐκ' ὥσιν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν.

Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα

καπνὸν καὶ μέγα πῦμα ἶδον, καὶ δοῦπον ἄκουσα·

τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπατ' ἐρετμὰ·

βόμβησαν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· ἔσχετο δ' αὐτοῦ

205 νηὺς, ἐπεὶ οὐκέτ' ἐρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον.

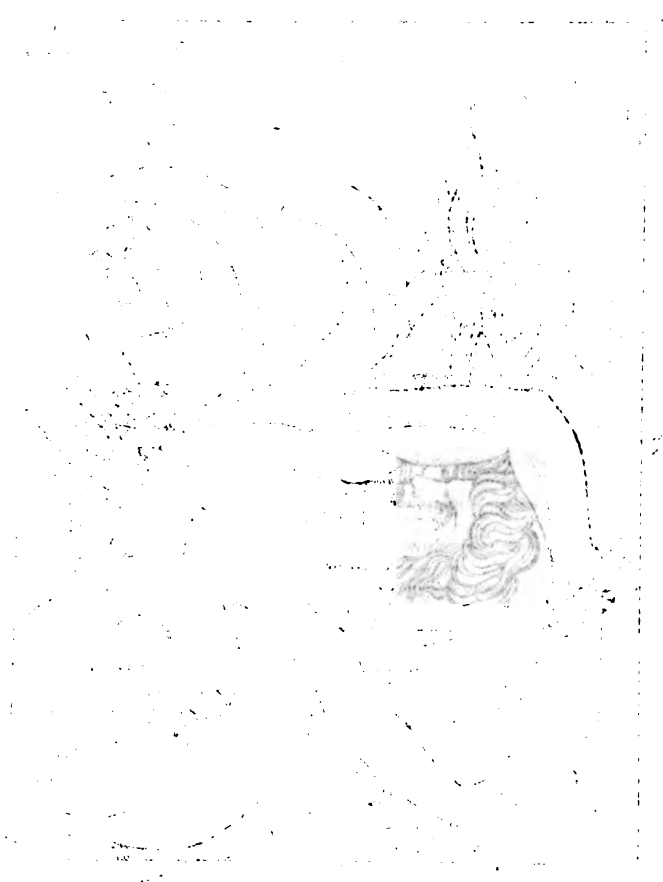
αὐτὰρ ἐγὼ, διὰ νηὸς ἰὼν, ὤτρυνον ἐταίρους

μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἔκαστον·

ὦ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμενές εἰμεν·

οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακόν, ἢ ὅτε Κύκλωψ

- 210 εἴλει ἐνὶ σπηΐ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφιν·
 ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ, βουλῇ τε νόῳ τε,
 ἐκφύγομεν· καὶ που τῶνδε μνήσεσθαι ὄϊω.
 νῦν δ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, κειθώμεθα πάντες.
 ὑμεῖς μὲν κώπησιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
- 215 τύπτετε κληΐδεσσιν ἐφήμενοι, αἳ κέ ποθι Ζεὺς
 δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι.
 σοὶ δέ, κυβερνήθ', ὧδ' ἐπιτέλλομαι· ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 βάλλευν, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήϊα νωμᾶς·
 τούτου μὲν παπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔργε
- 220 νῆα· σὺ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεο, μή σε λάθῃσιν
 πεῖσ' ἐξορμήσασα, καὶ ἐς πακὸν ἄμμε βάλησθα.
 Ὡς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
 Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
 μή πῶς μοι δεῖσαντες ἀπολλήξειαν ἐταῖροι
- 225 εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς.
 καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
 λανθανόμην, ἐπεὶ οὔτι μ' ἀνώγει θωρήσεσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ παταδὺς πλυτὰ τεύχεα, καὶ δύο δοῦρε
 μάκρ' ἐν χερσὶν ἐλὼν, εἰς ἱερὰ νηὸς ἔβαινον

J. V. P. Johnson v. R. F.

230 πρόρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι
 Σκύλλην πετραίην, ἥ μοι φέρε πῆμ' ἐτάροισιν.
 οὐδέ κη ἀθρῆσαι δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὅσσε
 πάντη καπταίνοντι πρὸς ἡεροειδέα πέτρην.

Ἡμεῖς δὲ στεινωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες·

235 ἔνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ', ἐτέρωθι δὲ διὰ Χάρυβδις
 δεινὸν ἀνερρῶϊσθησα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
 ἦτοι ὄτ' ἐξεμέσειε, λείβης ὥς ἐν πυρὶ πολλῶ,
 πᾶσ' ἀνεμορμύρεσκε κυκωμένη· ὑψόσε δ' ἄχνη
 ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔπιπτεν.

240 ἀλλ' ὄτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ,
 πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε κυκωμένη· ἀμφὶ δὲ πέτρῃ
 δεινὸν ἐβεβρύχει· ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκεν
 ψάμμω κυανή· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει.
 ἡμεῖς μὲν πρὸς τήνδ' ἴδομεν, δείσαντες ὄλεθρον·

245 τόφρα δέ μοι Σκύλλη κοίλης ἐν νηὸς ἐταίρους
 ἐξ ἔλεθ', οἳ περσὶν τε βίηφί τε φέρτατοι ἦσαν.
 σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μεθ' ἐταίρους,
 ἦδη τῶν ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν,
 ὑψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες

250 ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι πῆρ.

ὥς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς περιμήκει ῥάβδῳ
ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοις δόλον κατὰ εἶδατα βάλλων,
ἐς πόντον προΐησι βοὸς πέρας ἀγραύλοιο,
ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔρριψε θύραζε·

255 ὥς οἱ γ' ἀσπαίροντες αἶνοντο προτὶ κέτρας·

αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκλήγοντας,
χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
οἴκητιστον δὴ πείνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
πάντων, ὅσς' ἐμόγησα, πόρους ἄλδς ἐξερεσίων.

260 Αὐτὰρ ἐπεὶ κέτρας φύγομεν, δεινὴν τε Χάρυβδι,

Σκύλλῃν τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
ἰκόμεθ'· ἐνθα δ' ἔσαν παλαιὸς βόας εὐρυμέτωποι,
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἡελίοιο.
δὴ τότε ἔγνων, ἔτι πόντῳ ἔων ἐν νηϊ μελαίνῃ,

265 μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν αὐλιζομενάων,

οἷων τε βλητῆν· καὶ μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
μάντιος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίου,
Κίρκης τ' Αἰαΐης, ἣ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἡελίοιο.

270 δὴ τότε ἔγνων ἐτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος πῆρ·

Κέκλυτέ μευ μύθων, πακά περ πάσχοντες ἐταῖροι,

ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήϊα Τειρεσίαο,

Κίρκης τ' Αἰαΐης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,

νῆσον ἀλεύσσαι τερψιμβρότου Ἡελίοιο·

275 ἔνθα γὰρ αἰνότατον κικλὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκεν.

ἀλλὰ παρέξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.

Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.

αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ἡμείβετο μύθῳ·

Σχέτλιός εἰς, Ὀδυσεῦ· πέρι τοι μένος, οὐδέ τι γνῖα

280 κάμνεις· ἥ ῥά νυ σοίγε σιδήρεα πάντα τέτυκται,

ὅς ῥ' ἐτάρους, παμάτῳ ἀδδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνω,

οὐκ ἑάας γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα κεν αὖτε

νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρόν τετυκοίμεθα δόρπον·

ἀλλ' αὐτῶς διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,

285 νήσου ἀποπλαγχθέντας, ἐν ἡεροιδέϊ πόντῳ.

ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεκοί, δηλήματα νηῶν,

γίγνονται· πῇ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,

ἣν πως ἐξακίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,

ἥ Νότου ἥ Ζεφύροιο δυσαέος, οἷτε μάλιστα

290 νῆα διαρβραίουσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάπτων·

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν παιθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,

δόρπον θ' ὀπλισόμεσθα, θοῇ παρὰ νηϊ μένοντες·

ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.

Ἦς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἤγεον ἄλλοι ἑταῖροι.

295 καὶ τότε δὴ γίγνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων·

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Εὐρύλοχ', ἧ μάλα δὴ με βιάζεστε, μοῦνον ἔοντα·

ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερὸν ὄρκον,

εἴ κέ τιν' ἡ ἐ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶϋ μέγ' οἶδω

300 εὐρωμεν, μὴ πού τις ἀτασθαλίῃσι κακῇσιν

ἢ βοῦν ἢ ἔτι μῆλον ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἔκηλοι

ἐσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.

Ἦς ἐφάμην· οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυνον, ὥς ἐκέλευον.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσάν τε, τελευτήσαν τε τὸν ὄρκον,

305 στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργία νῆα,

ἄγχι' ὕδατος γλυκεροῖο· καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι

νηός, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταῖρους,

310 οὐς ἔφαγε Σκύλλη, γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλοῦσα·

πλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.

ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,

ᾧρσεν ἔπι Ζαῆν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς

λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν

315 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

νῆα μὲν ᾠρμίσαμεν, ποῖλον σπέος εἰσερόσαντες·

ἔνθα δ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἠδὲ θόωποι·

καὶ τότε ἔγων ἀγορὴν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον·

320 ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηϊ θοῇ βρωσίς τε πόσις τε

ἐστίν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν·

δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἶδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,

Ἥελίου, ὃς πάντ' ἐφαρᾶ καὶ πάντ' ἐπακούει.

ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεκείμετο θυμὸς ἐγώνωρ.

325 μῆνα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἄη Νότος, οὐδέ τις ἄλλος

γίγνεται· ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὐρὸς τε Νότος τε.

οἱ δ' εἴως μὲν σίτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρόν,

τόφρα βοῶν ἀπέχοντο, λιλαϊόμενοι βιότοιο.

ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἥϊα πάντα,

330 καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκῃ,

ἰχθῦς, ὄρνιθάς τε, φίλας ὅ,τι χεῖρας ἱκοίτο,

γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.

δὴ τότ' ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν

εὐξαίμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνεια νέεσθαι.

335 ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσου ἰὼν ἤλυθα ἐταῖρους,

χεῖρας νιφάμενος, ὅθ' ἐπὶ σπέκας ἦν ἀνέμοιο,

ἡρώμην πάντεσσι θεοῖς, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν·

οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχρυναν.

Εὐρύλοχος δ' ἐτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς·

340 Κέκλυτέ μευ μύθων, κακὰ περ πάσχοντες ἐταῖροί·

πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσιν,

λιμῷ δ' οἴητιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.

ἀλλ' ἄγετ', Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας,

ρέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.

345 εἰ δέ πεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν,

αἰψά πεν Ἡελίῳ Ὑπερίονι πίονα νηὸν

τεύξομεν, ἐν δέ πε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά·

• εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραϊράων,

νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἔσπωνται θεοὶ ἄλλοι,

350 βούλομ' ἄπαξ πρὸς κῦμα πανῶν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι,
ἧ δηθὰ στρεύγεσθαι, ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.

Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἦγεον ἄλλοι ἑταῖροι.
αὐτίκα δ' Ἥελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας.
ἐγγύθεν· οὐ γὰρ τῇλε νεὸς κυανοπρώροιο

355 βοσπέσκονθ' ἔλικες καλαὶ βόες, εὐρυμέτωποι·
τὰς δὲ περιστήσαντο, καὶ εὐχετόωντο θεοῖσιν,
φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
οὐ γὰρ ἔχον κρῖ λευκὸν εὖσσέλμου ἐπὶ νηός.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,

360 μηρούς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
οὐδ' εἶχον μέθῃ λείψαι ἐπ' αἰθομένοισι ἱεροῖσιν,
ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ πατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,

365 μίστυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν.

Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος·
βῆν δ' ἵεναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιῶν νεὸς ἀμφιερίσσης,
καὶ τότε με κνίσσης ἀμφήλυθεν ἡδὺς αὐτμή·

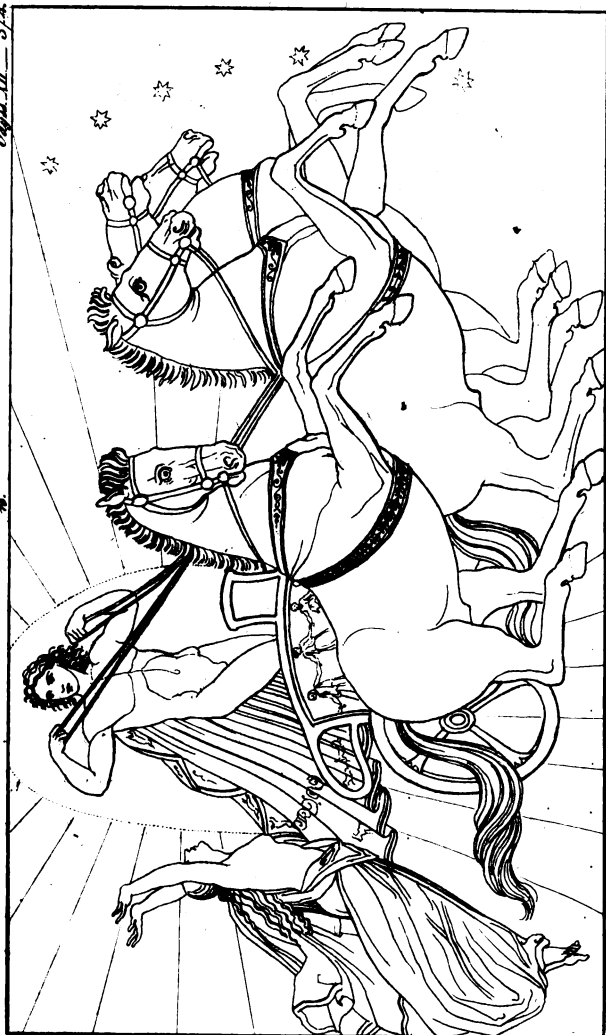
370 οἰμῶεας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γηγώνευν·

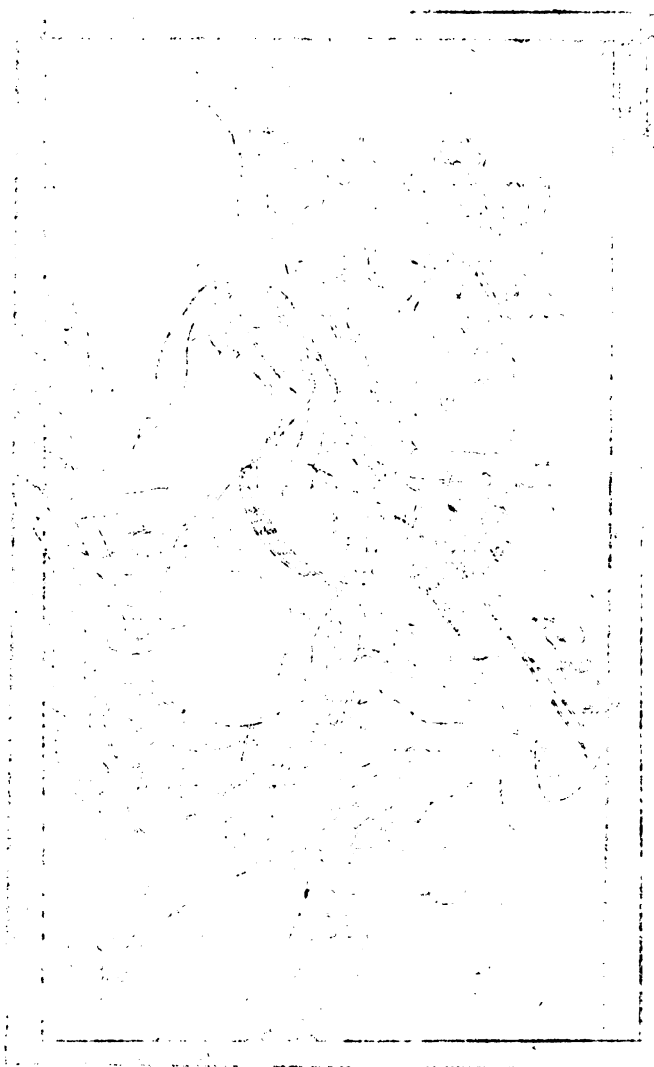
Ζεῦ πάτερ, ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἰόντες,
ἦ με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλεῖ ὕπνῳ,
οἱ δ' ἔταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες!

Ἰλκέα δ' Ἑελίῳ Ἵπερίονι ἄγγελος ἦλθεν,
375 Λαμπετή· τανύκεπλος, ὃ οἱ βόας ἔκταμεν ἡμεῖς.
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα, χωόμενος κῆρ·

Ζεῦ πάτερ, ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἰόντες,
τίσαι δὴ ἐτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
οἳ μευ βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον· ἦσιν ἔργωγε
380 χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
ἡδ' ὁπότ' ἄψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
εἰ δέ μοι οὐ τίς σουςι βοῶν ἐπικεικέ' ἀμοιβήν,
δύσομαι εἰς Αἴδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
385 Ἥελι', ἦτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε,
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ Ζεῖδωρον ἥρουραν·
τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῇτι περαυνῶ
τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι, μέσῳ ἐνὶ οἴνοκι πόντῳ.
Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠὲ κόμοιο·

390 ἢ δ' ἔφη Ἑρμείας διακτόρου αὐτῇ ἀκοῦσαι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδόν, οὐδέ τι μῆχος
 εὐρέμεναι δυνάμεσθαι· βόες δ' ἀπετέθνασαν ἤδη.
 τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέραα προὔφαινον·

395 εἶρπον μὲν ῥινοί, πρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει,
 ὀπταλέα τε παῖ ὦμά· βοῶν δ' ὥς γίγνετο φωνή.]

Ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι
 δαίνυντ' Ἥελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἔβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,

400 καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
 ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέϊ πόντῳ,
 ἰστὸν στησάμενοι, ἀνά θ' ἰστία λεύκ' ἐρύσαντες.

Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
 φαίνεται γαιῶν, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,

405 δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔσθησε Κρονίων
 νηὸς ὑπερ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
 ἢ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθεν
 πεκληγῶς Ζέφυρος, μεγάλη σὺν λαίλαπι θύων·
 ἰστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα

410 ἀμφοτέρους· ἰστὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα
 εἰς ἄντλον κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρύμνη ἐνὶ νηϊ
 πληῆε πυβερνήτεω κεφαλὴν, σὺν δ' ὅστ' ἄραξεν
 πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἑοικῶς
 πάππεσ' ἀπ' ἱκρίοφιν, λίπε δ' ὅστέα θυμὸς ἀγῆνωρ.

415 Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηϊ κεραυνόν·
 ἣ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῶ,
 ἐν δὲ θειείου πληῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
 οἱ δὲ πορώνησιν ἱκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
 κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.

420 Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὅφρ' ἀπὸ τοίχους
 λῦσε πλῦδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κῦμα.
 ἐκ δέ οἱ ἰστὸν ἄραξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχώς.
 τῷ ῥ' ἄμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιν ἠδὲ καὶ ἰστόν·

425 ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.

Ἐνθ' ἦτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
 ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὥκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
 ὅφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
 παννύχιος φερόμην· ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι

430 ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον, δεινὴν τε Χάρυβδιν.

ἡ μὲν ἀνερρῶϊβδησε θαλάσσης ἄλμυρόν υἰωρ.

αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἔρινεόν, ὑψόσ' ἀερθεῖς,

τῷ προσφύς ἐχόμην, ὥς νυκτερίς· οὐδέ πη εἶχον

οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον, οὔτ' ἐπιβῆναι.

435 ῥίζαι γὰρ ἐκὰς εἶχον, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι,

μακροὶ τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.

νωλεμέως δ' ἐχόμην, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω

ἰστὸν καὶ τρόπιν αὐτίς· ἐελδομένω δέ μοι ἦλθον

ὄψ'· ἦμος δ' ἐπὶ δόρκον ἀνὴρ ἀγορήθεν ἀνέστη.

440 κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,

τῆμος δὴ τάγε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.

ἦκα δ' ἐγὼ παθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,

μέσσω δ' ἐνδούπησα παρὲξ περιμήκεια δοῦρα,

ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι, διήρεσα χερσὶν ἐμῇσιν.

445 [Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὸν ὄλεθρον.]

Ἐνθεν δ' ἐννήμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ

νῆσον ἐς Ἰγρυγίην πέλασαν θεοί· ἔνθα Κλυψώ

ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός, αὐδήεσσα,

450 ἦ μ' ἐφίλει τ', ἐκόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω;

ἤδη γάρ τοι χθιδὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ

σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἔστιν,

αὐτίς ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

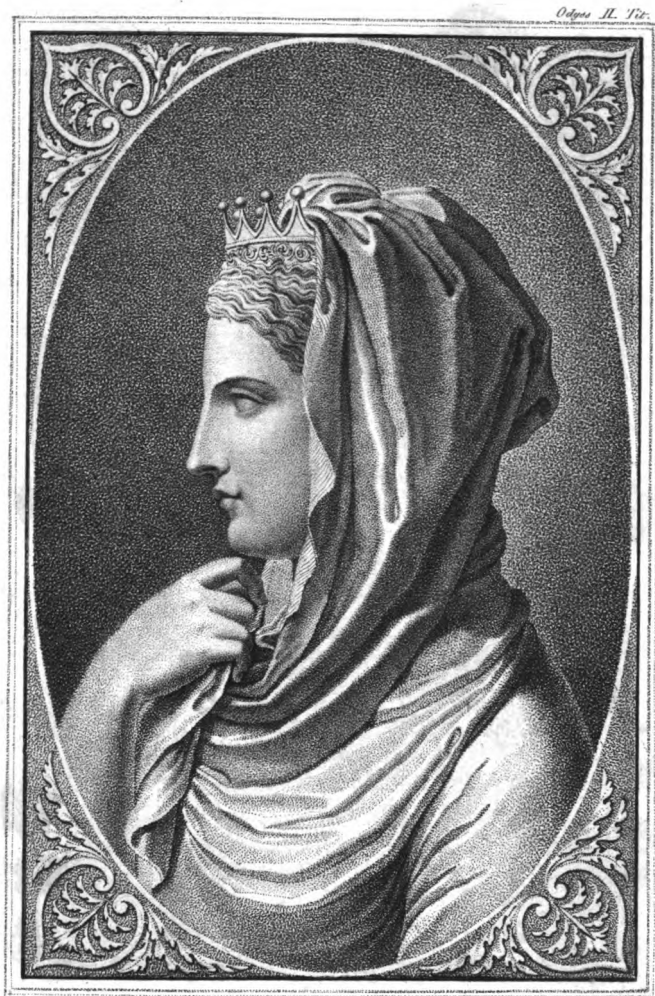
Ο Μ Η Ρ Ο Ύ Ε Π Η.

HOMERI ET HOMERIDARUM
OPERA ET RELIQUIAE.

EX RECENSIONE
FRID. AUG. WOLFII.

VOL. IV.

L I P S I A E,
APUD BIBLIOPOLAM G. I. GÖSCHEN. 1807.

THE NEAOTH.

H O M E R I
O D Y S S E A.

EX
VETERUM CRITICORUM NOTATIONIBUS
OPTIMORUMQUE EXEMPLARIUM FIDE
NOVIS CURIS RECENSITA.

P A R S II.

L I P S I A E,
APUD BIBLIOPOLAM G. I. GÖSCHEN. 1807.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ν.

Ὅδυσσ. II.

S U M M A R I U M.

Enarrato errore suo, Ulysses a primoribus Phaeacum nova munera accipit, quae postero mane in navem instructam comportantur (1 - 23); perque reliquam diem sacrificio et epulis adhibitus, compellatis principibus, discedit, et quietissima navigatione in Ithacam devehitur (24 - 95). Ibi quum portum Phorcynis in vicinia antri Nympharum intraverunt remiges, dormientem exponunt in litore; navem autem remeantem in saxum mutat Neptunus, placatus eam ob rem a Phaeacibus (96 - 187). At expectectus Ulysses primum ignorat insulam suam, quippe nebula cinctus consilio Minervae, cum qua, speciem adolescentis induta, sermones confert ementito nomine, neque adeo, edoctus ubi sit, ac deam praesentem veneratus, caute agere desinit (188 - 351): mox postquam, dilabente nube, redditam patriam salutavit, Minerva eius bona recondit in antro, ipsumque ante omnia ad caedem procorum hortatur, et, ne agnoscat ab Eumaco, magistro subulcorum, notisque ceteris, in senem mendicum transformat (352 - 440).

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ Ν.

Ὀδυσσέως ἀπόπλους παρὰ Φαιάκων
καὶ ἄφιξις εἰς Ἰθάκην.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·

Ὡ Ὀδυσσεῦ, ἐπεὶ ἵκευ ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
5 ὑπερεφές, τῷ σ' οὔτι καλιμπλαγχθέντα γ' οἶω
ἄψ ἀπονστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.
ὑμέων δ' ἀνδρὶ ἐνάστω ἐφιεμένος τάδε εἶρω,
ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἰδοπα οἶνον
αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' ἀοιδοῦ·

10 εἴματα μὲν δὴ ξείνῳ ἐϋξέστη ἐνὶ πηλῶ
 κεῖται, καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος, ἅλλα τε πάντα
 δῶρ', ὅσα Φαιήκων βουληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν·
 ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν ἥδ' ἐλέβητα
 ἀνδρακᾶς· ἡμεῖς δ' αὖτε ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον
 15 τισόμεθ'· ἀργαλέον γὰρ ἓνα προικὸς χαρίσασθαι.

Ἦς ἔφατ' Ἀλκίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆ' ἄρ' ἐπεσσεύοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν·
 20 καὶ τὰ μὲν εὖ κατέβηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 αὐτὸς ἰὼν διὰ νηός, ὑπὸ ζυγά, μὴ τιν' ἐταίρων
 βλάπτοι ἐλαυνόντων, ὅποτε σπερχοῖατ' ἐρετμοῖς.
 οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο πῖον, καὶ δαῖτ' ἀλέγυνον.

Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
 25 Ζηνὶ κελαινεφεῖ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει.
 μῆρα δὲ κείαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα,
 τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδός,
 Δημόδοκος, λαοῖσι τετιμένος. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 πολλὰ πρὸς ἠέλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα,

30 δύναι ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι.

ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ὥτε πανῆμαρ
νειὸν ἀν' ἔλκητον βόε οἶνοπε πηκτὸν ἄροτρον·
ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδου φάος ἡελίοιο,
δόρπον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι·

35 ὥς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν ἔδου φάος ἡελίοιο.

αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Ἀλκινόω δὲ μάλιστα πιφασκόμενος φάτο μῦθον·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα, χαίρετε δ' αὐτοί·

40 ἥδη γὰρ τετέλεσται, ἃ μοι φίλος ἤθελε θυμός,
πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τὰ μοι θεοὶ Οὐρανίωνες
ὄλβια ποιήσειαν· ἀμύμονα δ' οἴκοι ἄκοιτιν
νοστήσας εὖροιμι, σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.

ὕμεῖς δ' αὖθι μένοντες εὐφραίνοιτε γυναῖκας
45 κουριδίας καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν
παντοίην, καὶ μήτι κακὸν μεταδήμιον εἶη.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἡδ' ἐπέλεον
πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·

50 Ποντόνοε, κρητήρα περασδόαμενος, μέθῃ νεῖμον
 πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ὄφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ
 τὸν ξεῖνον πέμπωμεν εἴην ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ὡς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα,
 νώμῃσεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσιν
 55 ἔσπεισαν μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 αὐτόθεν ἔξ ἰδρέων. ἀνὰ δ' ἴστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἀρήτη δ' ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Χαῖρέ μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερές, εἰσόκε γῆρας
 60 ἔλθῃ καὶ θάνατος, τάτ' ἔπ' ἀνθρώποισι πέλονται.
 αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ
 παισὶ τε καὶ λαοῖσι καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῇ.

Ὡς εἰπὼν, ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 τῷ δ' ἅμα κήρυκα προΐει μένος Ἀλκινόοιο,
 65 ἡγεῖσθαι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ σῖνα θαλάσσης·
 Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμῶας ἅμ' ἔπεμπε γυναῖκας·
 τὴν μὲν φᾶρος ἔχουσιν εὐκλυνὲς ἠδὲ χιτῶνας,
 τὴν δ' ἐτέρην χηλὸν πυκινὴν ἅμ' ἔπεμπε κομίζειν·
 ἣ δ' ἄλλη σῖτόν τ' ἔφερεν καὶ οἶνον ἐρυθρόν.

- 70 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα πατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 αἶψα τὰ γ' ἐν νηϊ γλαφυρῇ πομπῆες ἀγαυοὶ
 δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιν καὶ βρώσιν ἄπασαν·
 καὶ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ στόρεσαν ῥῆγός τε λίνον τε
 νηὸς ἐπ' ἱκρίοφιν γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετον εὖδοι,
 75 πρύμνης· ἃν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσετο καὶ κατέλεπτο
 σιγῇ· τοὶ δὲ κάθιζον ἐπὶ πλεῖστον ἔπαστοι
 πόσμφ, πείσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο.
 ἐνθ' οἱ ἀνακλινθέντες ἀνεῖρύπτουν ἄλλα πηδῶ·
 καὶ τῷ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν,
 80 νήγρετος, ἡδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα εἰοικώς.
 ἦ δ', ὥστ' ἐν πεδίῳ τετράδοροι ἄρσενες ἵπποι,
 πάντες ἅμ' ὀρμηθέντες ὑπὸ πλεγῆσιν ἱμάσθλης,
 ὑφός' ἀειρόμενοι, ῥίμφα πρήσσουσι κέλευθον·
 ὥς ἄρα τῆς πρύμνης μὲν ἀείρετο, πῦμα δ' ὀπισθεῖ
 85 πορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 ἦ δὲ μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἱρηξ
 κίρκος ὀμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν·
 ὥς ἦ ῥίμφα θέουσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν,
 ἄνδρα φέρουσα, θεοῖς ἐναλίγκια· μήδε' ἔχοντα·

90 *ὅς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα δν κατὰ θυμόν,
 ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἄλεγεινά τε κύματα κείρων,
 δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὖδε, λελασμένος ὅσσ' ἐπεκόνθει.*

*Εὖτ' ἀστὴρ ὑπερέσχε φαάντατος, ὅστε μάλιστα
 ἔρχεται ἀγγέλλων φάος Ἡοῦς ἠριγενείης·*

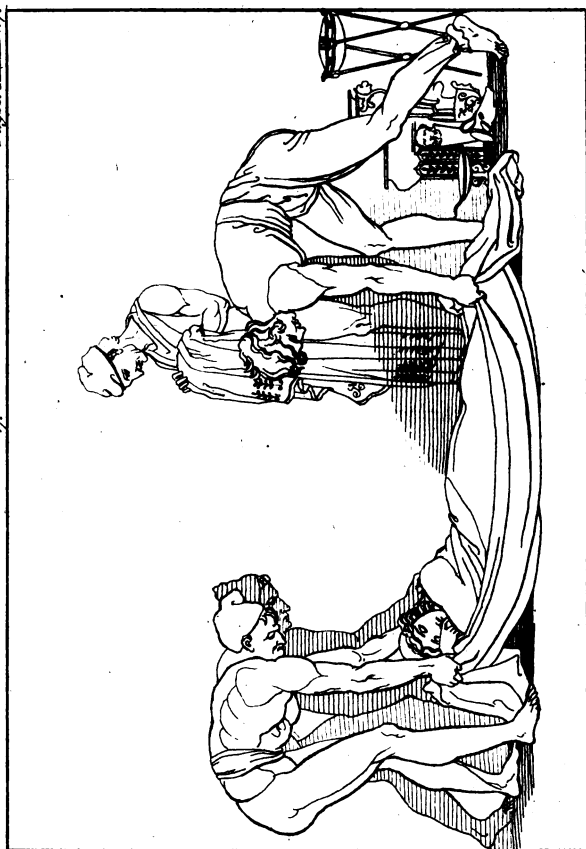
95 *τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο ποντοπόρος νηῦς.*

*Φόρκυνος δέ τίς ἐστι λιμήν, ἡλίιοιο γέροντος,
 ἐν δῆμῳ Ἰθάκης· δύο δὲ προβλήτες ἐν αὐτῷ
 ἀκταὶ ἀπορῥῶγες, λιμένος ποτιπεπτηνυῖαι·*

*αἷτ' ἀνέμων σκεπόωσι δυσάηων μέγα πῦμα
 100 ἔκτοθεν· ἔντοσθεν δέ τ' ἄνευ δεσμοῖο μένουσιν
 νῆες εὖσσελμοι, ὅτ' ἂν ὄρμου μέτρον ἴκωνται.
 αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
 ἀγρόδι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον, ἡεροειδές,
 ἱρὸν Νυμφάων, αἱ νηϊάδες καλέονται.*

105 *ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασιν
 λαῖνοι· ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.
 ἐν δ' ἴστοι λίθιοι περιμήκεες, ἔνθα τε Νύμφαι
 φάρε' ὑφαίνουσιν ὑλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι·
 ἐν δ' ὕδατ' ἀενάοντα. δύο δὲ τέ οἱ θύραι εἰσίν·*

V.H.C.K.

V.C.

110 αἱ μὲν πρὸς Βορέαιο, παταιβαταὶ ἀνθρώποισιν,
αἱ δ' αὖ πρὸς Νότου εἰσὶ, θεώτεραι· οὐδέ τι κείνη
ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδὸς ἐστίν.

Ἐνθ' οἷγ' εἰσέλασαν, πρὶν εἰδότες· ἡ μὲν ἔπειτα
ἠπεῖρω ἐπέκελσεν, ὅσον τ' ἐπὶ ἡμισυ πάσης,

115 σπερχομένη· τοίων γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρετῶν.

οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες ἐϋζύγου ἠπειρόνδε,
πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν,
αὐτῷ σὺν τε λίνῳ καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι·
καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθρεσαν δεδμημένον ὕπνω,

120 ἐκ δὲ πτήματ' ἄειραν, ἃ οἱ Φαίηκες ἀγανοὶ
ᾤκασαν οἴκαδ' ἰόντι, διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ πυθμὲν' ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν
ἐκτὸς ὁδοῦ, μὴ ποῦ τις ὀδιτῶν ἀνθρώπων,
πρὶν γ' Ὀδυσῆ' ἔγρεσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιτο·

125 αὐτοὶ δ' αὖτ' οἰκόνδε πάλιν νίον. — Οὐδ' Ἐγροσίτῳ
λήθεται ἀπειλῶν, τὰς ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
πρῶτον ἐπηπείλησε, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·

Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἔγωγε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
τιμῆεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ οὔτι τίουσιν,

130 Φαίηκες, τοίπερ τοι ἐμῆς ἔξ εἰσι γενέθλης.

καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆ' ἐφάμην παπὰ πολλὰ παθόντα
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· νόστον δέ οἱ οὔ ποτ' ἀπηύρω.
πάγρυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο καὶ κατένευσας.
οἱ δ' εὐδοντ' ἐν νηϊ θοῇ ἐπὶ κόντον ἄγοντες

135 κάρθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδωσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλλισ, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν,
πόλλ', ὅς' ἂν οὐδέποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
εἶπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἴσαν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

140 ὦ πόποι, ἔννοσίγαι' εὐρυθενές, οἷον ἔειπες!

οὔτι σ' ἀτιμάζουσι θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη,
πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμίῃσιν ἰάλλειν.
ἀνδρῶν δ' εἶπερ τίς σε βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων
οὔτι τίει, σοὶ δ' ἐστὶ καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεὶ.

145 ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις, καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
αἶψά ν' ἐγὼν ἔρξαιμι, Κελαινεφές, ὥς ἀγορεύεις·
ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι ἠδ' ἄλγεῖναι.
νῦν αὖ Φαίηκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα,

150 ἐν πομπῇς ἀνιοῦσαν, ἐν ἡεροιδεῖϊ πόντῳ
 ῥαῖσαι· ἴν' ἤδη σχῶνται, ἀπολλήξωσι δὲ πομπῇς
 ἀνθρώπων· μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ὦ πέπον, ὥς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
 155 ὁππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προΐδωνται
 λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθον ἐγγύθι γαίης,
 νηϊ θοῇ ἵκελον· ἵνα θαυμάζωσιν ἅπαντες
 ἀνθρώποι· μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 160 βῆ ῥ' ἵμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάσιν.
 ἔνθ' ἔμεν'· ἡ δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθε ποντοπόρος νηῦς,
 ῥίμφα διωκομένη· τῆς δὲ σχεδὸν ἦλθ' Ἐνοσίχθων,
 ὃς μιν λαῶν ἔθηκε, καὶ ἐρρίζωσεν ἔνερθεν,
 χειρὶ παταπρηνεὶ ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.

165 Οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
 Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

Ἦ μοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ,
 οἴκαδ' ἐλαυνομένην; καὶ δὴ προῦφαίνετο πᾶσα.

170 Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὥς ἐτέτυκτο.

τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

ὦ πόποι! ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέςφαθ' ἰκάνει
πατρὸς ἐμοῦ, δς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
ἡμῖν, οὐνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ὑπάντων.

175 φῆ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα,

ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν, ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ

ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἦμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.

ὥς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθόμεθα πάντες·

180 πομπῆς μὲν παύσασθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἴκηται

ἡμέτερον προτὶ ἄστυ· Ποσειδάωνι δὲ ταύρους

δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ,

μηδ' ἡμῖν περίμηκες ὄρος πόλει ἀμφικαλύψῃ.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔδδειςαν, ἐτοιμάσσαντο δὲ ταύρους.

185 ὥς οἱ μὲν ῥ' εὔχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι

δήμου Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

ἑσταότες περὶ βωμόν. — Ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς,

εἰδὼν ἐν γαίῃ πατρῴῃ, οὐδέ μιν ἔγνω,

ἦδη δὴν ἀπεῶν· περὶ γὰρ θεὸς ἡέρα ρεῦεν

190 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός· ὄφρα μιν αὐτὸν

ἄγνωστον τεύξειεν, ἑκαστά τε μυθήσαιο,

μή μιν πρὶν ἄλοχος γνοίη, ἀστοί τε φίλοι τε,

πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι.

τοῦνεκ' ἄρ' ἄλλοειδέα φαινέσκετο πάντα ἄνακτι,

195 ἀτραπιτοί τε διηνεπείες, λιμένες τε ἀνόρμοι,

πέτραι τ' ἠλίβατοι καὶ δένδρεα τηλεθώοντα.

στῇ δ' ἄρ' ἀναΐξας, καὶ ῥ' εἰσίδε πατρίδα γαῖαν

ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ᾧ πεπλήγετο μῆρῳ

χερσὶ καταπρηνέσ· ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠΰδα·

200 ὦ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκάνω;

ἦ ῥ' οἶγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,

ἢ φιλόξεينوι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;

πῇ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῇ τε καὶ αὐτὸς

πλάζομαι; αἶθ' ὄφελον μεῖναι παρὰ Φαιήκεσσι

205 αὐτοῦ· ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέω βασιλῆων

ἐξικόμην, ὅς κέν μ' ἐφίλει, καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.

νῦν δ' οὗτ' ἄρ' πῃ θέσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μὲν αὐτοῦ

καλλεῖψω, μήπως μοι ἔλωρ ἄλλοισι γένηται.

ὦ πόποι, οὐκ ἔρα πάντα νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι

- 210 ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 οἳ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον! ἦ τέ μ' ἔφαντο
 ἄξειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, οὐδ' ἐτέλεσσαν.
 Ζεὺς σφείας τίσαιθ' ἱκετήσιος, ὅσπερ καὶ ἄλλους
 ἀνθρώπους ἐφορᾷ, καὶ τίνυται, ὅστις ἀμάρτης.
- 215 ἄλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω, καὶ ἰδωμαι,
 μήτι μοι οἴχωνται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.
 Ὡς εἰπὼν, τρίποδας περιπαλλείας ἡδὲ λέβητας
 ἡρίθμει καὶ χρυσὸν, ὑφαντὰ τε εἴματα καλὰ.
 τῶν μὲν ἄρ' οὕτι πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν,
- 220 ἐρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 πόλλ' ὀλοφυνόμενος. σπεδόμεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
 ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα νέφ, ἐπιβώτορι μῆλων,
 παναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν,
 δίπτυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λάπην·
- 225 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χερσὶ δ' ἄκοντα.
 τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ ἐναντίος ἦλθεν,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ σε πρῶτα κηράνω τῷδ' ἐνὶ χῶρῳ,
 χαῖρέ τε, καὶ μὴ μοί τι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσαιο,

250 ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἔρωγε
 εὐχομαι, ὥστε θεῶ, καὶ σευ φίλα γαῦναθ' ἱπάνω.
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ·
 τίς γῆ, τίς δῆμος, τίνες ἀνέρες ἐγγεγάσιν;
 ἧ ποῦ τις νῆσων εὐδείελος, ἥέ τις ἀπτη

235 κείθ' ἕλι πεκλιμένη ἐριβώλακος ἠπείροιο;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 νηπιός εἰς, ὃ ξεῖν', ἣ τηλόθεν εἰλήλουσας,
 εἰ δὴ τήνδε τε γαῖαν ἀνείρεαι. οὐδέ τι λίην
 σὺτω νῶννμός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί.

240 ἤμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς Ἥῳ τ' Ἡελίον τε,

ἡδ' ὅσσοι μετόπιθε ποτὶ Ζόφον ἠερόεντα.

ἦτοι μὲν τρηχεῖα καὶ οὐχ ἱππήλατός ἐστιν,

οὐδὲ λίην λυκρὴ, ἀτὰρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται.

ἐν μὲν γάρ οἱ οἶτος ἀθέσφατος, ἐν δέ τε οἶνος

245 γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει, τεθαλυῖά τ' ἐέρση·

αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ καὶ βούβοτος· ἔστι μὲν ὕλη

παντοίη, ἐν δ' ἀρδμοὶ ἐπηετανοὶ παρέασιν.

τῷ τοι, ξεῖν', Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἵκει,

τήνπερ τηλοῦ φασὶν Ἀχαιῖδος ἔμμεναι αἴης.

250 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 χαίρων ἣ γαίῃ πατρώῃ, ὥς οἱ ἔειπεν
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κοῦρη Διὸς αἰγιόχοιο·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 οὐδ' ὄγ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὄγε λάξετο μῦθον,
 255 αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν·

Πυρθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,
 τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ' εἰλήλουθα καὶ αὐτὸς
 χρήμασι σὺν τοῖσδεσσι· λιπῶν δ' ἔτι πωσὶ τосαῦτα
 φεύγω, ἐπεὶ φίλον νῆα κατέκτανον Ἰδομενῆος,
 260 Ὀρσίλοχον πόδας ὠκύν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
 ἀνέρας ἀλφηστὰς νῆα ταχέεσσι πόδεσσιν·
 οὐνεκά με στερέσαι τῆς ληΐδος ἤθελε πάσης
 Τρωϊάδος, τῆς εἶνεπ' ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
 265 οὐνεκ' ἄρ' οὐχ ᾧ πατρὶ χαριζόμενος θεράπευον
 δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἦρχον ἐταίρων.
 τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα βάλλον ραλκήρεϊ δουρὶ
 ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἐταίρῳ·
 νῦξ δὲ μάλα δνοφερὴ κατέχ' οὐρανόν, οὐδέ τις ἡμέας

270 ἀνθρώπων ἐνόησε· λάθον δέ ἐ θυμὸν ἀπούρας.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε κατέκτανον ὀξεῖ χαλκῷ,
 αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν Φοίνικας ἀγαυοὺς
 ἑλλισάμην, καὶ σφιν μενοεικέα ληΐδα δῶκα·
 τοὺς μ' ἐκέλευσα Πύλονδε καταστῆσαι καὶ ἐφέσσαι,

275 ἢ εἰς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἑπείοι.
 ἀλλ' ἦτοι σφέας κείθεν ἀπώσατο ἴς ἀνέμοιο,
 πόλλ' ἀεκαζομένους· οὐδ' ἤθελον ἐξαπατήσαι.
 κείθεν δὲ πλαγχθέντες ἰκάνομεν ἐνθάδε νυκτός·
 σπουδῇ δ' ἐς λιμένα προερέσσαμεν, οὐδέ τις ἡμῖν
 280 δόρκου μνήστis ἔην, μάλα περ χρατέουσιν ἐλέσθαι·
 ἀλλ' αὐτως ἀποβάντες ἐκείμεθα νηὸς ἅπαντες.
 ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε πεμνηῶτα·
 οἱ δὲ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες
 κάρθεσαν, ἔνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην.

285 οἱ δ' ἐς Σιδονίην εὐναιομένην ἀναβάντες
 ὄφροντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν ἀπατήμενος ἦτορ.
 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 χειρὶ τέ μιν πατέρεξε· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί
 καλῇ τε μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίη·

Ὅδυσσ. II.

290 καί μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Κερδαλέος ν' εἶη καὶ ἐπίκλοπος, ὅς σε παρέλθοι
ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.

σχέτλιε, κοικιλομῆτα, δόλων ἄτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες,
οὐδ' ἐν σῇ περ ἐὼν γαίῃ, λήξειν ἀπατάων,

295 μύθων τε κλοπίων, οἳ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν·

ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, εἰδότες ἄμφω
κέρδε'· ἐπεὶ σὺ μὲν ἐσσι βροτῶν ὄχ' ἄριστος ὑπάντων
βουλῇ καὶ μύθοισιν, ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσιν
μήτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδὲ σύγ' ἔγνωσ

300 Παλλὰδ' Ἀθηναίην, κούρην Διός, ἥτε τοι αἰεὶ

ἐν πάντεσσι κόνοισι παρίσταμαι ἡδὲ φυλάσσω,
καὶ δέ σε Φαιήκεσσι φίλον πάντεσιν ἔθηκα.
νῦν αὖ δεῦρ' ἰκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω,
πρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγαυοὶ

305 ὥπασαν, οἷκαδ' ἰόντι, ἐμῇ βουλῇ τε νόφ τε,

εἵπω θ', ὅσσα τοι αἶσα δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν
κῆδε' ἀνασχέσθαι· σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκη,
μηδέ τω ἐνφάσθαι, μήτ' ἀνδρῶν μήτε γυναικῶν,
πάντων, οὐνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος· ἀλλὰ σιωπῇ

310 πάσχειν ἄλγεα πολλά, βίης ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἀργαλέον σε, θεά, γνῶναι βροτῷ ἀντιάσαντι,
καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ· σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ εἴσκεις.
τοῦτο δ' ἐγὼν εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἠπήν ἦσθα,

315 εἴως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν νῆες Ἀχαιῶν.

αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς,
οὐδέ γ' ἔπειτα ἶδον, κούρη Διός, οὐδ' ἐνόησα
νηὸς ἐμῆς ἐπιβῆσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις.

320 [ἀλλ' αἰεὶ, φρεσὶν ᾗσιν ἔχων δεδαῖγμένον ἦτορ,
ἠλώμην, εἴως με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·

πρὶν γ' ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πτόνι δῆμῳ
θάρσυνάς τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτή.]
νῦν δέ σε πρὸς πατρός γουνάζομαι – οὐ γὰρ οἶω

325 ἦκειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ἀλλὰ τιν' ἄλλην
γαῖαν ἀναστρέφομαι· σὲ δὲ κερτομέουσιν οἶω
ταῦτ' ἀγορευέμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσῃς –
εἰπέ μοι, εἰ ἐτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ' ἰκάνω.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

330 αἰεὶ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·

τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ἔοντα,

οὐνεκ' ἐπιγῆς ἔσσι καὶ ἀγρίνοος καὶ ἐρέφρων.

ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν

ἴετ' ἐνὶ μεγάροις ιδέειν παῖδάς τ' ἄλοχόν τε·

335 σοὶ δ' οὐπω φίλον ἐστὶ δαήμεναι οὐδὲ πυθέσθαι,

πρίν γ' ἔτι σῆς ἀλόχου πειρήσεται, ἥτε τοι αὐτως

ῆσται ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ

φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέατα δακρυχεοῦση.

αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὐποτ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ

340 ἦδε', δ' νοστήσεις ὀλέσας ἅπο πάντας ἐταίρους.

ἀλλὰ τοι οὐκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι,

πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι πότον ἔνθετο θυμῷ,

χωόμενος ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.

ἀλλ' ἄγε τοι δείξω Ἰθάκης ἔδος, ὅφρα κεποιθήσῃ.

345 Φόρκυος μὲν ὁδ' ἐστὶ λιμὴν, ἁλίοιο γέροντος·

ἥδε δ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·

[ἀγρόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον, ἡεροειδές,

ἱρὸν Νυμφάων, αἱ νηϊάδες καλέονται.]

τοῦτο δέ τοι σπέος ἐστὶ κατηρεφές, ἔνθα σὺ πολλὰς

350 ἔρδεσκες Νύμφησι τεληέσσας ἐπατόμβας·

τοῦτο δὲ Νήριτόν ἐστιν, ὄρος παταειμένον ὕλῃ.

Ὡς εἰποῦσα θεὰ σκέδασ' ἡέρα· εἶσατο δὲ χθών·
γῆθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
χαίρων ἢ γαίῃ· κύσε δὲ ζεῖδωρον ἄρουραν.

355 αὐτίκα δὲ Νύμφης ἡρήσατο, χεῖρας ἀνασχών·

Νύμφαι νηϊάδες, κοῦραι Διὸς, οὐποτ' ἔγωγε
ὄφεςθ' ὕμν' ἐφάμην· νῦν δ' εὐχολῆς ἀγανῆσιν
χαίρειτ'· ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν, ὥς τὸ πάρος περ,
αἷ' κεν ἐᾷ πρόφρων με Διὸς θυγάτηρ ἀγελείῃ

360 αὐτόν τε ζῶειν, καὶ μοι φίλον υἱὸν ἀέξῃ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
ἀλλὰ χρήματα μὲν μυχῶ ἄντρου θεσπεσίοιο
θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη·

365 αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὅτ' ἄριστα γένηται.

Ὡς εἰποῦσα θεὰ δύνε σπέος ἡεροειδές,
μαιομένη πευθμώνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἄσσον πάντ' ἐφόρει, χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκόν,
εἴματά τ' εὐποίητα, τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.

570 καὶ τὰ μὲν εὖ κατέβηκε· λίθον δ' ἐπέβηκε θύρῃσιν
Παλλὰς Ἀθηναίη, πούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο.

Τὼ δὲ καθεζομένῳ ἱερῇ παραπυθμέν' ἐλαίης,
φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

375 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
φράζεο, ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσεις,
οἱ δὲ τοι τρίετες μέγαρον κάτα κοιρανέουσιν,
μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον, καὶ ἔδνα διδόντες·
ἡ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη πατὰ θυμόν,
380 πάντας μὲν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἐνάστω,
ἀγγελίας προῖεῖσα· νόστος δὲ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ πόποι! ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαι
φθίσεσθαι πακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον.
385 εἰ μὴ μοι σὺ ἕκαστα, θεά, πατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἄγε, μῆτιν ὕφηνον, ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς·
παρ δέ μοι αὐτὴ στῆθι, μένος πολυθαρσὲς ἐνεῖσα,
οἶον ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ πρήδεμνα.
αἶ κέ μοι ὥς μεμαυῖα παρασταίης, Γλαυκῶπι·

390 καὶ κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεςσι μαχοίμην,
 σὺν σοί, πότνια θεά, ὅτε μοι πρόφρασσ' ἐπαρήγοις.

Τὸν δ' ἡμίβειτ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 καὶ λίην τοι ἔγωγε παρέσσομαι, οὐδέ με λήσεις,
 ὁππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καὶ τιν' οἶω

395 αἵματί τ' ἐγκεφάλῳ τε παλαξέμεν ἄσπετον οὐδας
 ἀνδρῶν μνηστῆρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν.
 ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσιν·
 πάρψω μὲν χροά παλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
 ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφος

400 ἄσσω, ὃ κε στυγέησιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα·
 κλυζώσω δέ τοι ὅσσε, πάρος περικαλλέ' ἐόντε·
 ὥς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανείης,
 σῇ τ' ἀλότῳ καὶ παιδί, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
 αὐτὸς δὲ πρῶτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,

405 ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἥπια οἶδεν,
 παῖδά τε σὸν φιλέει καὶ ἐρέφρονα Πηνελόπειαν.
 δήεις τόνγε σύεσσι παρήμενον· αἱ δὲ νέμονται
 παρ Κόρακος πέτρῃ, ἐπὶ τε κρήνῃ, Ἀρεθούσῃ,
 ἔσθουσai βάλανον μενοεικέα, καὶ μέλαν ὕδωρ

410 πίνουσαι, τάθ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν.
 ἔνθα μένειν, καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτην ἐς καλλιγύναικα,
 Τηλέμαχον καλέουσα, τεὸν φίλον υἱόν, Ὀδυσσεῦ·
 ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαιμόνα παρ Μενέλαον
 415 ὥρτετο πευσόμενος μετὰ σὸν κλέος, ἣν που ἔτ' εἴης.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 τίπτε τ' ἄρ' οὐ οἱ ξειπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδυῖα;
 ἦ ἵνα που καὶ κεῖνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχη
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· βίοντον δέ οἱ ἄλλοι ἔδουσιν;
 420 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 μὴ δὴ τοι κεῖνός γε λίην ἐνθύμιος ἔστω.
 αὐτὴ μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἦροίτο,
 κεῖς' ἐλθών· ἀτὰρ οὐτὶν' ἔχει πόνον, ἀλλὰ ἐπὶ κλος
 ἦσται ἐν Ἀτρεΐδαο δόμοις, παρὰ δ' ἄσπετα κεῖται.
 425 ἦ μὲν μιν λοχόωσι νέοι σὺν νηϊ μελαινῇ,
 ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·
 ἀλλὰ τάγ' οὐκ οἶω, πρὶν καὶ τινα γαῖα παθέξει.
 [ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοντον κατέδουσιν.]
 Ὡς ἄρα μιν φαμένη ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη·

430 κάρψε μὲν οἱ χροά καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
 Ξανθάς δ' ἐκ πεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
 πάντεσσιν μελέεσσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος·
 πνύζωσεν δὲ οἱ ὄσσε, πάρος περικαλλέ' ἐόντε·
 ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 435 ῥωγαλέα, ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ·
 ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἔσς' ἐλάφοιο,
 ψιλόν· ὤκε δὲ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα κήρην,
 πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.

Τῶγ' ὥς βουλευόμεντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
 440 ἐς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ε.

S U M M A R I U M.

Simulato hospiti, in casam introducto, Eumaeus, fidissimus servorum, semperque memor domini, carnem porcellinam cum vino apponit (1 - 110). Oriuntur inter eos varii sermones de Ulysse, velut absente, quem in patriam reversurum esse ne iurato quidem credit Eumaeus, nec dubitat, quin etiam Telemachus in itinere procorum insidiis occisus sit (111 - 184). Deinceps, quis esset, interrogatus Ulysses longam seriem fabularum fingit, testatus simul, se apud Thesprotos de ipsius propinquo reditu audivisse (185 - 359): verum ille, nimis incredulus, oblatam de ea re sponsionem abnuat (360 - 403). Denique coenati ambo cum reliquis subulcis (409 - 456), cubitum discedunt frigida nocte, qua Ulysses, priscis ambagibus sermonis usus, corpori tegendo laenam quaerit, accipitque ab Eumaeo, qui mox ad suum custodiam egreditur (457 - 533).

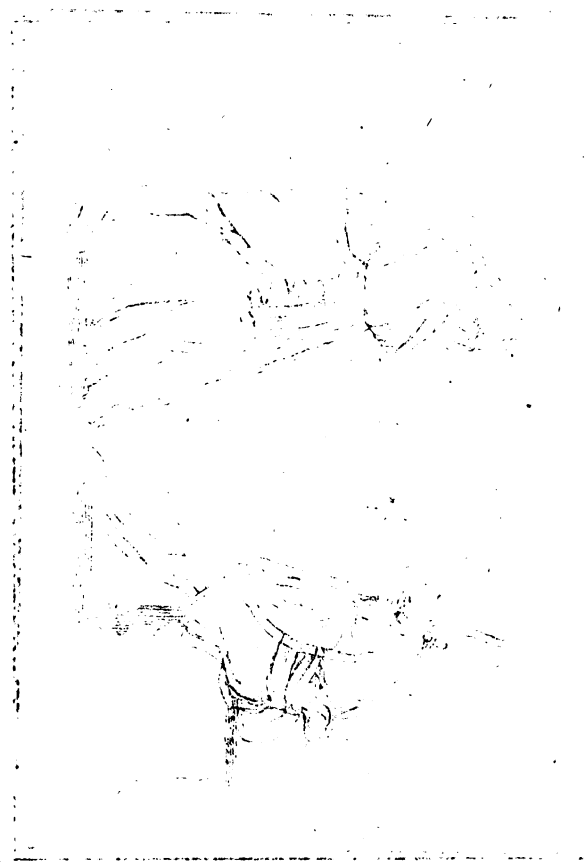
Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ Ε.

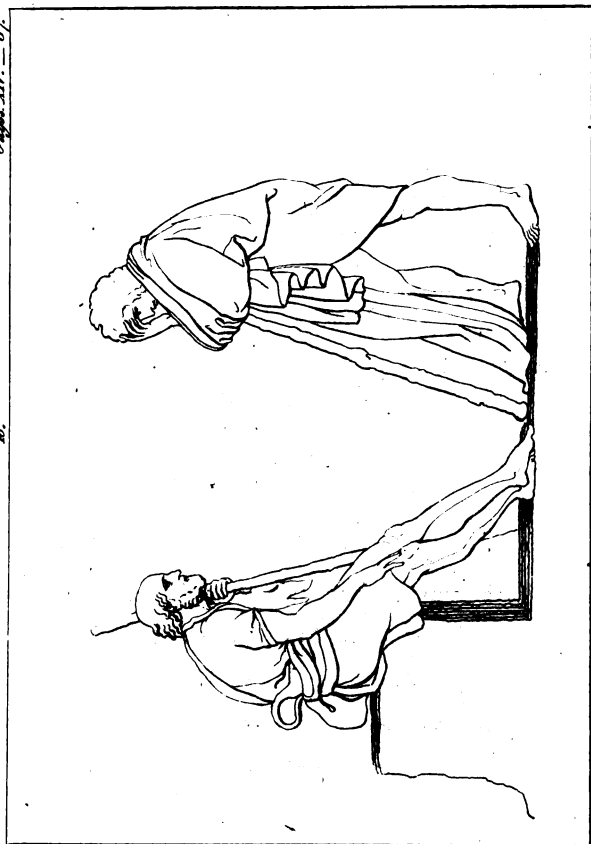
Ὅδυσσέως πρὸς Εὐμαιον ὁμιλία.

Αὐτὰρ ὁ ἐν λιμένος προσέβη τρηχεῖαν ἀταρπὸν
χωρον ἄν' ὑλήεντα δι' ἄκριας, ἧ οἱ Ἀθήνη
πέφραδε δῖον ὑφορβόν, ὃ οἱ βιόταιο μάλιστα
κῆδετο οἰκήων, οὐς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.

5 Τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ εὖρ' ἤμενον, ἔνθα οἱ αὐλὴ
ὑψηλὴ δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
καλὴ τε μεγάλῃ τε, περιδρομος· ἦν ῥα συβώτης
αὐτὸς δεῖμαθ' ὕεσσι, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος.

- 10 ῥυτοῖσιν λάεσσι, καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδω.
 σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα,
 πυκνοὺς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας·
 ἔντοςθεν δ' αὐλῆς συφεοὺς δυοκαίδεκα ποίει
 πλησίον ἀλλήλων, εὐνάς συσίην· ἐν δὲ ἐκάστῳ
 15 πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο,
 θήλειαι τοκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἱαυον,
 πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
 ἀντίθεοι μνηστῆρες· ἐπεὶ προΐαλλε συβώτης
 αἰεὶ Ζατρεφέων σιάλων τὸν ἄριστον ὑπάντων·
 20 οἱ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἐξήκοντα πέλοντο.
 παρ δὲ κύνες, θήρεσσιν εἰοικότες, αἰὲν ἱαυον
 τέσσαρες, οὓς ἔθρεψε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἐοῖς ἀράρισκε πέδιλα,
 τάμνων δέρμα βόειον, εὐχροές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 25 ὦχοντ' ἄλλυδις ἄλλος, ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσιν
 οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε,
 σὺν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη,
 ὄφρ' ἱερεύσαντες πρειῶν κορεδαίατο θυμόν.
 Ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἶδον κύνες ὑλασιόμωροι·

dr. K. f

30 οἱ μὲν κεκλήγοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἔζετο κερδοσύνη, σῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 ἔνθα κεν ᾧ παρ σταθμῷ· ἀεικέλιον πάθεν ἄλγος·
 ἀλλὰ συβώτης ὦκα ποσὶ πραιπνοῖσι μετασπών·
 ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον, σκῦτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.

35 τοὺς μὲν ὁμοπλήσας σεῦεν κύνες ἄλλυδις ἄλλη
 πυκνήσιν λιθάδεσσιν· ὁ δὲ προσέειπεν ἄνακτα·

ἦ γέρον, ἦ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο
 ἔξαπίνης· καὶ κέν μοι ἐλεγχεῖην κατέχευας.

καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγέα τε στοναχάς τε·

40 ἀντιθέου γὰρ ἄνακτος ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
 ἦμαι, ἄλλοισιν δὲ σῶας σιάλους ἀτιτάλλω
 ἔδμεναι· αὐτὰρ πείνος ἐελδόμενός που ἔδωδῆς
 πλάζετ' ἐπ' ἄλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
 εἷ που ἔτι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἡέλιοιο.

45 ἀλλ' ἔπεο, κλισίηνδ' ἵομεν, γέρον, ὄφρα καὶ αὐτός,
 σίτου καὶ οἴνοιο πορεσσάμενος κατὰ θυμόν,
 εἵπης, ὀππόθεν ἐσσί, καὶ ὀππόσα κῆδε' ἀνέτλης.

Ἦς εἰπὼν κλισίηνδ' ἠγήσατο δῖος ὑφορβός·
 εἶσεν δ' εἰσαγαγών, ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας·

50 ἐστόρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰουθαῖδος ἀγρίου αἰγός,
αὐτοῦ ἐνεύγωνιον, μέγα καὶ δασύ. χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς,
ὅττι μιν ὥς ὑπέδεκτο· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
ὅ,ττι μάλιστ' ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο.

55 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ', Εὖμαιε συβῶτα·
ξεῖν', οὐ μοι θέμις ἔστ', οὐδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
ξεῖνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
ξεῖνοί τε πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε
γίγνεται ἡμετέρη· ἡ γὰρ δμῶων δίκη ἐστίν,

60 αἰεὶ δειδιότων, ὅτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες
οἱ νέοι· ἦ γὰρ ταῦγε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδησαν,
ὅς κεν ἔμ' ἐνδυκέως ἐφίλει, καὶ πτῆσιν ὅπασσεν,
οἷά τε ᾧ οἰκῇ ἄναξ εὐθυμος ἔδωκεν,
οἰκόν τε κληρὸν τε, πολυμνήστην τε γυναικα,

65 ὅς οἱ πολλὰ κάμῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξῃ,
ὥς καὶ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξεται, ᾧ ἐπιμῖνω·
τῷ κέ με πόλλ' ὦνησεν ἄναξ, εἰ αὐτόθ' ἐγήρα·
ἀλλ' ὄλεθ' — ὥς ᾧφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι
πρόχῃ, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.

70 καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς

Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.

ὣς εἰπὼν, ζωστήρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα·

βῆ δ' ἵμεν ἐς συφεούς, ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων·

ἔνθεν ἑλὼν δὺ' ἐνέικε, καὶ ἀμφοτέρους ἰερέυσεν·

75 εὖσέ τε μίστυλλέν τε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν.

ὀπτήσας δ' ἄρα πάντα φέρων παρέθην· Ὀδυσῆϊ

θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνεν·

ἐν δ' ἄρα πισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον,

αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζεν, ἐποτρύνων δὲ προσηύδα·

80 Ἔσθιε νῦν, ὦ ξεῖνε, τάτε δμῶεσσι πάρεστιν,

χοῖρε· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν,

οὐκ ὀπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν οὐδ' ἐλεητύν.

οὐ μὲν στέγλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,

ἀλλὰ δίκην τίουσιν καὶ αἵσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.

85 καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἷτ' ἐπὶ γαίης

ἄλλοτρίης βῶσιν, καὶ σφι Ζεὺς ληΐδου δώη,

πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι·

καὶ μὲν τοῖς ὀπίδος κρατερόν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει.

οἶδε δὲ καὶ τι ἴσασι, θεοῦ δέ τιν' ἔκλυον αὐδήν,

Ὀδυσσ. II.

90 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον, ὅτ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως
 μνᾶσθαι, οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ'· ἀλλὰ ἔκηλοι
 κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἐπὶ φειδώ.
 ὄσσαι γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκ Διὸς εἰσιν,
 οὐποθ' ἐν ἱερέους' ἱερήϊον, οὐδὲ δὴ οἶω·

95 οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.
 ἦ γάρ οἱ ζωὴ γ' ἦν ἄσπετος· οὕτινι τόσση
 ἀνδρῶν ἡρώων, οὗτ' ἡπείροιο μελαίνης,
 οὗτ' αὐτῆς Ἰθάκης, οὔτε ξυνεείποσι φωτῶν
 ἔστ' ἄφενος τοςσοῦτον· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.

100 δῶδεκ' ἐν ἡπείρῳ ἀγέλαι· τόσα πῶεα οἶων,
 τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
 βόσκειουσι ξεῖνοί τε καὶ αὐτοῦ βιώτορες ἄνδρες.
 ἔνθα δέ τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἔνδεκα πάντα
 ἐσχατιῇ βόσκειοντ'· ἐπὶ δ' ἄνδρες ἐσθλοὶ ὄρονται.

105 τῶν αἰεὶ σφιν ἕκαστος ἐπ' ἡματι μῆλον ἀγινεῖ,
 ζατρεφέων αἰγῶν, ὅστις φαίνεται ἄριστος.
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺς τάςδε φυλάσσω τε ρύομαί τε,
 καὶ σφι συῶν τὸν ἄριστον εὖ κρίνας ἀποπέμπω.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐνδυκέως κρέα τ' ἤσθιε, πινέ τε οἶνον

110 ἄρκαλέως, ἀκέων· παπὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
 καὶ οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφον, ὥπερ ἔπινεν,
 οἴνου ἐνίπλειον· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

115 ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν,
 ὧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερός, ὥς ἀγορεύεις,
 φῆς δ' αὐτὸν φθίσθαι ἄγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς;
 εἰπέ μοι, αἴ κέ ποθι γινώω τοιοῦτον ἔοντα.

Ζεὺς γάρ που τόγῃ οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 120 εἴ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδῶν· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην.

Τὸν δ' ἡμέμβετ' ἔπειτα συβώτης, ὄρταμος ἀνδρῶν·
 ὦ γέρον, οὔτις κείνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
 ἀγγέλλων πείσειε γυναιῖκά τε καὶ φίλον υἱόν·
 ἀλλ' ἄλλως νομιδῆς κερημένοι ἄνδρες ἀλῆται

125 ψεύδοντ', οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.

ὅς δέ κ' ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
 ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν, ἀπατήλια βιάζει·
 ἢ δ' εὖ δεξαμένη φιλέει, καὶ ἔκαστα μεταλλά·
 καὶ οἱ ὀδυρομένη βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει,

- 130 ἥ θέμις ἐστὶ γυναικός, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὄληται.
 αἰψά κε καὶ σύ, γεραιέ, ἔκος παρατεκτῆναιο.
 [εἴ τίς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματα δοίῃ.]
 τοῦ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες ταχέες τ' οἶωνοὶ
 ῥινὸν ἀπ' ὀστέοφιν ἐρύσαι· ψυχὴ δὲ λέλοιπεν·
- 135 ἥ τόνγ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὅστέα δ' αὐτοῦ
 πεῖται ἐπ' ἠπείρου, ψαμάθω εἰλυμένα πολλῇ.
 ὧς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλε· φίλοισι δὲ κῆδε' ὀπίσσω
 παῖσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχεται· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
 ἥπιον ᾧδε ἀνακτα κηχέσομαι, ὅππός' ἐπέλθω·
- 140 οὐδ' εἴ πεν πατὴρ καὶ μητέρα αὖτις ἴκωμαι
 οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμην, καὶ μ' ἔτρεφον αὐτοί.
 οὐδέ νυ τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι, ἰεμένος περ
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
 ἀλλὰ μ' Ὀδυσσεὺς πόθος αἶνυται οἰχομένοιο.
- 145 τὸν μὲν ἐγὼν, ᾧ ξεῖνε, καὶ οὐ παρεόντ', ὀνομάζειν
 αἰδέομαι· πέρι γάρ μ' ἐφίλει καὶ κῆδετο θυμῷ·
 ἀλλὰ μιν ἠθέϊον καλέω, καὶ νόσφιν ἐόντα.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ᾧ φίλ', ἐπειδὴ ἀμπαν ἀναΐναι, οὐδ' ἔτι φῆσθα

- 150 κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἶν ἄπιστος·
 . ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὐτῶς μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὄρκῳ,
 ὥς νεῖται Ὀδυσσεύς· εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω
 αὐτίκ', ἐπεὶ κεν κεῖνος ἰὼν τὰ ἅ δώμαθ' ἵκηται·
 [ἔσσαι με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα καλὰ·]
 155 πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ περρημένος, οὔτι δεχοίμην.
 ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Αἴδαο πύλῃσιν
 γίγνεται, ὃς πενίῃ εἰκὼν ἀπατήλια βάζει.
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ἑνὶν τε τράπεζα,
 ἰστίῃ τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω·
 160 ἧ μὲν τοι τάδε πάντα τελείεται, ὥς ἀγορεύω.
 τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·
 τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἰσταμένοιο,
 οἴκαδε νοστήσει, καὶ τίσεται, ὅστις ἐκείνου
 ἐνθάδ' ἀτιμάζει ἄλοχον καὶ φαίδιμον υἱόν.
 165 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ', Εὖμαιε συβῶτα·
 ὦ γέρον, οὔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω,
 οὔτ' Ὀδυσσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἐκηλός
 πῖνε, καὶ ἄλλα παρέξ μεμνώμεθα, μηδέ με τούτων
 μίμνησκ'· ἧ γὰρ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν

170 ἄχνυται, ὅπποτε τις μνήσῃ πεδνοῖο ἄνακτος.

ἀλλ' ἦτοι ὄρκον μὲν ἔασομεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἔλθοι, ὅπως μιν ἔγωγ' ἐθέλω καὶ Πηνελόπεια,
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
νῦν αὖτε παῖδος ἄλαστον ῥδύρομαι, ὃν τέλ' Ὀδυσσεύς,

175 Τηλεμάχου· τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ, ἔρνεϊ ἴσον,
καὶ μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν οὔτι χέρηα
πατρὸς εἴοιο φίλοιο, δέμας καὶ εἶδος ἀγχιτόν·
τοῦ δέ τις ἀθανάτων βλάβε φρένας ἔιδον ἔϊσας,
ἥε τις ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν

180 ἐς Πύλον ἡγαθέην· τὸν δὲ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φῦλον ὀληται
νώνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκευσίου ἀντιθέοιο.

ἀλλ' ἦτοι πεῖνον μὲν ἔασομεν, ἥ πεν ἁλώῃ,
ἥ κε φύγοι, καὶ κέν οἱ ὑπέρσχοι χεῖρα Κρονίων.

185 ἀλλ' ἄγε μοι σύ, γεραιέ, τὰ δ' αὐτοῦ κήδε' ἐνίσπε,
καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ·
τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆες;
ὅπποις δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
ἡγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωνται;

190 οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὄλομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἡμὲν ἐδωδή,
ἡδὲ μέθυ γλυκερὸν, κλισίης ἔντοσθεν εὐοῦσιν,

195 δαίνυσθαι ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἔποιεν,
ῥηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
οὔτι διαπρήξαιμι, λέγων ἐμὰ κήδεα θυμοῦ,
ὅσσα γε δὴ εὐόπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.

Ἐπὶ μὲν Κρητῶν γένος εὐχομαι εὐρειάων,

200 ἀνέρος ἀφνειοῖο πάϊς· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
υἱέες ἐν μεγάρῳ ἡμὲν τράφεν ἡδ' ἐγένοντο,
γνήσιοι ἐξ ἀλόχου· ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ
παλλακίς, ἀλλὰ με ἴσον ἰθαιγενέεσσιν ἐτίμα
Κάστωρ Ἰλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι·

205 ὅς τ' ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὧς, τίετο δῆμῳ,
ὀλβῳ τε πλούτῳ τε, καὶ υἷαςι κυδαλίμοισιν.
ἀλλ' ἦτοι τὸν Κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσai
εἰς Αἴδαο δόμους· τοὶ δὲ ζωὴν ἐδάσαντο
παῖδες ὑπέρθυμοι, καὶ ἐπὶ πλήρους ἐβάλοντο·

210 αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν, καὶ οἰκί' ἐνειμαν.

ἡγαγόμεν δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων,
εἶνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα,
οὐδὲ φυγοπτόλεμος· νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπεν·
ἀλλ' ἔμψης καλάμην γέ σ' οἶομαι εἰσορόωντα

215 γιγνώσκειν· ἥ γάρ με δύη ἔχει ἥλιθα πολλή.

ἦ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδωσαν καὶ Ἀθήνη,
καὶ ῥήξηνορίην· ὁπότε κρίνοιμι λόχονδε
ἄνδρας ἀριστῆας, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων,
οὐποτέ μοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγῆνωρ,

220 ἀλλὰ πολὺ πρῶτιστος ἐπάλμενος ἔργει ἔλεσπον
ἀνδρῶν δυσμενέων ὅ,τε μοι εἴξειε πόδεσσι.

τοῖος ἔ' ἐν πολέμῳ· ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσπεν,
οὐδ' οἰκωφελίη, ἥτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα·
ἀλλὰ μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν,

225 καὶ πόλεμοι καὶ ἄκοντες εὐξέστοι καὶ οἴστοί,

λυγρὰ, τὰτ' ἄλλοισιν γε καταριγηλὰ πέλονται.

αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκα, τὰ που θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·

ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.

πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι νῆας Ἀχαιῶν,

230 εἰνάπιδι ἀνδράσιν ἦρξα καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν
 ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· καὶ μοι μάλα τύγχανε πάντα.
 τῶν ἐξαιρεύμην μενοεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω
 λάγχανον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καὶ ῥά ἔπειτα
 δεινός τ' αἰδοῖός τε μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.

235 ἀλλ' ὅτε δὴ τήνγε στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐφράσαθ', ἣ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 δὴ τότε ἔμ' ἠνώγον, καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενῆα
 νήεσσ' ἠγήσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆτος
 ᾗεν ἀνίνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμου φῆμις.

240 ἔνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν υἱες Ἀχαιῶν,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
 οἴκαδε σὺν νήεσσι· θεὸς δ' ἐκέδασεν Ἀχαιοὺς.
 αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ πακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς·
 μῆνα γὰρ οἶον ἔμειναι τεταρπόμενος τέκеессιν,

245 κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ καὶ πτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Αἰγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
 νῆας ἐϋ στεῖλαντα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν·
 ἐννέα νῆας στεῖλα, θοῶς δ' ἐσαγεῖρατό λαός.
 Ἐξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι

- 250 δαίνυντ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήϊα πολλὰ παρεῖχον,
 θεοῖσιν τε ῥέζειν, αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
 ἐβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης
 ἐπλέομεν Βορέῃ ἀνέμφῃ ἀκραεῖ, καλῷ,
 ῥηϊδίως, ὥσεί τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις οὖν μοι
- 255 νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκηθέες καὶ ἄνουσοι
 ἤμεθα· τὰς δ' ἀνεμός τε κυβερνῆται τ' ἴθουνον.
 πεμπαῖοι δ' Αἴγυπτον εὐρρείτην ἰκόμεσθα·
 στήσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
 ἔνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἐταίρους
- 260 αὐτοῦ παρ νήεσσι μένειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι·
 ὀπτήρας δὲ κατὰ σκοπιάς ὥτρυνα νέεσθαι.
 οἱ δ' ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένει σφῶ,
 αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
 πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
- 265 αὐτοὺς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὕτη.
 οἱ δὲ βοῆς αἶοντες, ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφιν
 ἦλθον· πληττο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
 χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραννος
 φῦζαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη

- 270 μείναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔσθῃ.
 ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀδεῖ χαλκῷ,
 τοὺς δ' ἄναγον ζωούς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 ποίησ' – ὥς ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
- 275 αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ! ἔτι γάρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο –
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὐτυκτον ἔθῃκα,
 καὶ σάκος ὥμοιῖν· δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός·
 αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἱππων,
 καὶ κύσα γούναθ' ἐλών· ὁ δ' ἐρύσατο, καὶ μ' ἐλέησεν·
- 280 ἐς δίφρον δέ μ' ἔσας ἔγεν οἴκῳδε δακρυχέοντα.
 ἦ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊσσον μελήσιν,
 ἰέμενοι κτεῖναι – δὴ γὰρ κεχολώατο λίην –
 ἀλλ' ἀπὸ κεῖνος ἔρυκε, Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
 ξεινίου, ὅστε μάλιστα νεμεσῶται κακὰ ἔργα.
- 285 ἔνθα μὲν ἐπτάετες μένον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγρια
 πρήματ' ἄν' Αἰγυπτίους ἄνδρας· δίδουσιν γὰρ ἅπαντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν,
 δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ, ἀπατήλια εἰδώς,
 τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κἀκ' ἀνθρώποισιν ἐώργει·

290 ὅς μ' ἄγε παρπεπιθῶν ἦσι φρεσίν, ὄφρ' ἰκόμεσθα
 Φοινίκην, ὅθι τοῦγε δόμοι καὶ πτήματ' ἔκειτο.
 ἔνθα παρ' αὐτῷ μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
 ἄψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὦραι,

295 ἐς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἐέσσατο ποντοπόροιο,
 ψεύδεα βουλεύσας, ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι·
 πεῖθι δέ μ' ὥς περάσειε, καὶ ἄσπετον ὄνον ἔλοιτο.
 τῷ ἐπόμεν ἐπὶ νηὸς, οἰόμενός περ, ἀνάγκη.

ἦ δ' ἔθεν Βορέη ἀνέμῳ ἀκραεῖ, καλῷ,

300 μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφισι μήδετ' ὄλεθρον.

Ἄλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
 φαίνεται γαῖάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
 δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
 νηὸς ὑπερ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.

305 Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηϊ περαυτόν·

ἦ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
 ἐν δὲ θεείου πλητὸ πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
 οἱ δὲ κορώνησιν ἱκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
 κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.

310 αὐτὰρ ἔμοι Ζεὺς αὐτὸς, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ,
 ἰστὸν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρώροιο

ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.

τῷ ῥα περιπλεχθεῖς, φερόμην ὄλοοῖς ἀνέμοισιν·

ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ

315 γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον.

ἔνθα με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φεῖδων

ἥρως ἀπριάτην· τοῦ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν

αἰῶρω καὶ παμάτῳ δεδμημένον ἦγεν εἰς οἶκον,

χειρὸς ἀναστήσας, ὅφρ' ἵκετο δῶματα πατρός·

320 ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσαν.

Ἐνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κείνος γὰρ ἔφασκεν

ξεινίσαι ἠδὲ φιλῆσαι ἰόντ' εἰς πατρίδα γαῖαν·

καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς,

χαλκὸν τε χρυσὸν τε, πολὺκμητόν τε σίδηρον.

325 καὶ νῦν κεν εἰς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι·

τόσσα οἱ ἐν μεγάροισι κειμήλια κεῖτο ἀνακτος.

τὸν δ' εἰς Λωδώνῃν φάτο βήμεναι, ὅφρα θεοῖο

ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλήν ἐπακούσῃ,

ὅππως νοστήσει Ἰθάκης εἰς πῖονα δῆμον,

330 ἤδη δὴν ἀπεών, ἣ ἀμφοδόν, ἣ ἐκρυφιδόν.

ῶμοσε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτόν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,

νῆα κατειρύσθαι, καὶ ἐκάρτεας ἔμμεν' ἐταίρους,

οἳ δὴ μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν.

ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηὺς

335 ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.

ἔνθ' ὅγε μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀλάστῳ

ἐνδυκίως· τοῖσιν δὲ κακῇ φρεσὶν ἠνδανε βουλή

ἀμφ' ἐμοί, ὅφρ' ἔτι πύγχνυ δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.

ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νηὺς,

340 αὐτίκα δούλιον ἥμαρ ἐμοὶ περιμηχανόωντο·

ἐκ μὲν με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἔδυσαν,

ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο καπὸν βάλον ἡδὲ χιτῶνα,

ῥωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρμαι.

ἐσπέριοι δ' Ἰθάκης εὐδειέλου ἔργ' ἀφίκοντο·

345 ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν εὐσσέλμῳ ἐνὶ νηϊ

ὅπλῳ εὐστρεφεῖ στερεῶς· αὐτοὶ δ' ἀποβάντες

ἐσσυμένως παρὰ θῆνα θαλάσσης δόρπον ἔλοντο.

αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοῖ

ῥηϊδίως· πεφαλῆ δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας,

- 350 *Ξεστὸν ἐφ' ὀλκαιὸν καταβάς, ἐπέλασσα θαλάσῃ
 στῆθος· ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσσ' ἀμφοτέρῃσιν
 νηρόμενος, μάλα δ' ὥπα θύρηθ' ἕα ἀμφὶς ἐκείνων.
 ἔνθ' ἀναβάς, ὅθι τε δρύϊος ἦν πολυανθέος ὕλης,
 κείμην πεπτηώς. οἱ δὲ μεγάλα στενάχοντες*
- 355 *φοίτων· ἀλλ' οὐ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι
 μαίεσθαι προτέρω· τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
 νηὸς ἐπὶ γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ
 ῥηϊδίως, καὶ με σταθμῶ ἐπέλασσαν ἄγοντες
 ἀνδρὸς ἐπισταμένου· ἔτι γάρ νύ μοι αἶσα βιῶναι.*
- 360 *Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα·
 ἂ δειλὲ ἔεινων, ἧ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας,
 ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες, ἡδ' ὅς' ἀλήθης.
 ἀλλὰ τάγ' οὐ κατὰ κόσμον ὄϊομαι, οὐδὲ με πείσεις,
 εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆϊ· τί σε χρῆ, τοῖον ἐόντα,*
- 365 *μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς
 νόστον ἐμοῖο ἄνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσιν
 πάγχι μάλ', ὅττι μιν οὔτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν,
 ἡὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.
 τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,*

370 ἡδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω.

νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἀρπυιαὶ ἀνηρείψαντο.

αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπότροπος· οὐδὲ πόλινδε

ἔρχομαι, εἰ μὴ πού τι περίφρων Πηνελόπεια

ἔλθέμεν ὀτρύνῃσιν, ὅτ' ἀγγελίη ποθὲν ἔλθοι.

375 ἀλλ' οἱ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν,

ἡμὲν οἱ ἄρνυνται δὴν οἰχομένοιο ἀνακτος,

ἡδ' οἱ χαίρουσιν βίοτον νήποινον ἔδοντες.

ἀλλ' ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἔρυσθαι,

ἐξ οὗ δὴ μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθοφ,

380 ὅς ῥ' ἄνδρα πτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀληθείς,

ἦλυθ' ἐμὰ πρὸς δώματ'· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.

φῇ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ' Ἰδομένηϊ ιδέσθαι

νῆας ἀκειόμενον, τὰς οἱ ξυνέαξαν ἄελλαι·

καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι, ἥ ἐς Θέρος, ἥ ἐς ὀπώρην,

385 πολλὰ χρήματ' ἄγοντα, σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν.

καὶ σύ, γέρον πολυπενθές, ἐπεὶ σέ μοι ἤγαγε δαίμων,

μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο, μήτε τι θέλγε·

οὐ γὰρ τοῦνεπ' ἐγὼ σ' αἰδέσσομαι, οὐδὲ φιλήσω,

ἀλλὰ Δία Ξένιον δείσας, αὐτόν τ' ἐλεαίρων.

390 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος,
 οἷόν σ' οὐδ' ὁμόσας περ ἐπήγαγον, οὐδέ σε πείθω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτρην ποιησόμεθ'· αὐτὰρ ὅπισθεν
 μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοί, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

395 εἰ μὲν κεν νοστήσῃ ἄναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα,
 ἔσσας με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματα, πέμψαι
 Δουλίχιόνδ' ἵεναι, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
 εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἄναξ τεός, ὥς ἀγορεύω,
 δμῶας ἐπισσεύας, βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
 400 ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἡπεροπεύειν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε δῖος ὕφορβός·
 ξεῖν', οὕτω γάρ κέν μοι εὐκλείη τ' ἀρετὴ τε
 εἶη ἐπ' ἀνθρώπους, ἅμα τ' αὐτίκα καὶ μετέπειτα,
 ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον, καὶ ξείνια δῶκα,
 405 αὐτίς δὲ κτείναιμι, φίλον τ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην·
 πρόφρων κεν δὴ ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.
 νῦν δ' ὦρῃ δόρποιο· τάχιστα μοι ἔνδον ἐταῖροι
 εἶεν, ἵν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Ὀδυσσ. II.

410 ἀγχιμόλον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί.

τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ ἥθεα κοιμηθῆναι·

πλαγγὴ δ' ἄσπετος ὥρτο συῶν αὐλιζομενάων.

αὐτὰρ ὁ οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὑφορβός·

Ἄξεθ' ὕων τὸν ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσω·

415 τηλεδαπῶ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἷπερ οἷζὺν

δὴν ἔχομεν, πύσχοντες ὕων ἔνεκ' ἀργιοδόντων·

ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν.

ᾧς ἄρα φωνήσας κέασε ἔϋλα νηλεῖ χαλκῶ·

οἱ δ' ὕν εἰσῆγον μάλα πίονα πενταέτηρον·

420 τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἔσχαρῃ· οὐδὲ συμβώτης

λήθεται ἄρ' ἀθανάτων· φρεσὶ γὰρ κέκρητ' ἀγαθῇσιν·

ἀλλ' ὄγ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλειν

ἀργιοδόντος ὕος, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσιν,

νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.

425 πόψε δ' ἀνασχόμενος στίζῃ δρυός, ἣν λίπε πείων·

τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ· τοὶ δ' ἔσφαζάν τε καὶ εὔσαν·

αἶψα δέ μιν διέχευαν· ὁ δ' ὠμοθετεῖτο συμβώτης,

πάντοθεν ἀρχόμενος μελέων, ἐς πίονα δημόν.

καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύννας ἀλφίτου ἀκτῆ,

430 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα, καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,

ᾧπησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·

βάλλον δ' εἰν ἔλεοῖσιν ἀολλέα· ἂν δὲ συβώτης

ἴστατο δαιτρεύσων· περὶ γάρ φρεσὶν αἵσιμα ἦδη.

καὶ τὰ μὲν ἑπταχα πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων·

435 τὴν μὲν ἴαν Νύμφησι καὶ Ἑρμῇ, Μαιάδος υἱεῖ,

θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἐνάστω·

νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεπέεσσι γέραιρεν

ἀργιόδοντος ὕος· κύδαινε δὲ θυμὸν ἄνακτος·

καὶ μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

440 Αἶδ' οὕτως, Εὐμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο,

ὥς ἐμοί, ὅττι με, τοῖον ἐόντ', ἀγαθοῖσι γεραίρεις.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·

ἔσθιε, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε,

οἷα πάρεστι· θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἑάσει,

445 ὅττι κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλῃ· δύναται γὰρ ἅπαντα.

Ἦ ῥα, καὶ ἄργματα θῦσε θεοῖς αἰγιγενέτησιν·

σπείσας δ' αἶθοπα οἶνον, Ὀδυσσῆϊ πτολιπόρθῳ

ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν· ὁ δ' ἔζετο ἥ παρὰ μοίρῃ.

σίτον δέ σφιν ἔνειμε Μεσαύλιος, ὃν ῥα συβώτης

450 αὐτὸς κτήσατο οἶος, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
 νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος·
 παρ δ' ἄρα μιν Ταφίων πρίατο πτεάτεσσιν ἐοῖσιν.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 455 σῖτον μὲν σφιν ἀφεῖλε Μεσαύλιος· οἱ δ' ἐπὶ κοῖτον,
 σίτου καὶ πριῶν πεκορημένοι, ἐσσεύοντο.

Νῦξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακῇ σκοτομήνιος, ὅς δ' ἄρα Ζεὺς
 πάννυχος· αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας, αἰὲν ἔφυδρος.
 τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συβώτῳ πευρηγιῶν,
 460 εἴ πως οἱ ἐπδὺς χλαῖναν πόροι, ἢ τιν' ἐταίρων
 ἄλλον ἐποτρύνειεν, ἐπεὶ ἐο κήδετο λίην·

Κέκλυθι νῦν, Εὐμαίε, καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι,
 εὐξάμενός τι ἔπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνώγει
 ἡλεός, ὅστ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι,
 465 καὶ θ' ὑπαλὸν γελάσαι, καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν,
 καὶ τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπιπεύσω.
 εἶθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 ὥς θδ' ὑπὸ Τροίην λόχον ἤγομεν ἀρτύναντες·

- 470 ἡγείσθην δ' Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος,
 τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγών· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἰκόμεσθα ποτὶ πτόλιν, αἰπύ τε τείχος,
 ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστν κατὰ ῥωπήϊα πυκνά,
 ἂν δόνακας καὶ ἔλος, ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες,
 475 κείμεθα. νύξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ, Βορέας πεσόντος,
 πηγυλὶς· αὐτὰρ ὑπερθε χιῶν γένετ', ἥϋτε πάχνη,
 ψυχρή, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο πρύσταλλος.
 ἔνθ' ἄλλοι πάντες χλαῖνας ἔχον ἠδὲ χιτῶνας,
 εὐδον δ' εὐκηλοὶ, σάκεσιν εἰλυμένοι ὦμους·
 480 αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἐτάροισιν ἔλειπον
 ἀφραδέως, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγώσέμεν ἔμψης·
 ἀλλ' ἐπόμεν, σάκος οἶον ἔχων καὶ ῥῶμα φαεινόν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
 καὶ τότε ἐγὼν Ὀδυσῆα προσηύδων ἐγγυὲς ἐόντα,
 485 ἀγκῶνι νύξας· ὁ δ' ἄρ' ἐμπαπέως ὑπάκουσεν·
 Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 οὗτοι ἔτι ζωοῖσι μετέσσομαι, ἀλλὰ με χεῖμα
 δάμναται· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν· παρὰ μ' ἦπαφε δαίμων,
 οἰοχίτων' ἵμεναι· νῦν δ' οὐκέτι φυκτὰ πέλονται.

490 Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα νόον στέθε τόνδ' ἐνὶ θυμῷ,

οἷος ἐκεῖνος ἦν βουλευέμεν ἠδὲ μάχεσθαι·

φθεγγάμενος δ' ὀλίγη ὀπί με πρός μῦθον ἔειπεν·

Σίγα νῦν, μή τις σευ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ.

ἦ, καὶ ἐπ' ἀγκῶνος πεφαλὴν στέθεν, εἵπέ τε μῦθον·

495 Κλυτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνὺπνιον ἤλθεν ὄνειρος.

λίην γὰρ νηῶν ἐκὰς ἤλθομεν· ἀλλὰ τις εἴη

εἰπεῖν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,

εἰ πλέονας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνειε νέεσθαι.

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,

500 καρπαλίμως, ἀπὸ δὲ χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,

βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κείνου

κείμην ἀσπασίως· φάε δὲ χρυσόθρονος Ἥως.

Ὡς νῦν ἠβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη·

δοίῃ κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν,

505 ἀμφοτέρων, φιλότῃτι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἔηος·

νῦν δέ μ' ἀτιμάζουσι κακὰ προῖ εἵματ' ἔχοντα.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαίε συβῶτα·

ὦ γέρον, αἶνος μὲν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,

οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπες·

510 τῷ οὐτ' ἐσθῆτος δευήσεται, οὔτε τευ ἄλλου,
 ὧν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα,
 νῦν· ἀτὰρ ἡῶθέν γε τὰ σά ῥύκεα δνοπαλίζεις.
 οὐ γὰρ πολλοὶ χλαῖναι, ἐπημοιβοὶ τε χιτῶνες
 ἐνθάδε ἔννυσθαι· μία δ' οἷη φωτὶ ἐπάστω.

515 [αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθῃσιν Ὀδυσσεύος φίλος υἱός,
 αὐτός τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματα δώσει,
 πέμψει δ', ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.]

Ἦς εἰπὼν ἀνύρουσε· τίθει δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς
 εὐνὴν, ἐν δ' οἴων τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβυαλλεν.

520 ἔνθ' Ὀδυσσεὺς κατέλεπτο· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βύλεν αὐτῷ
 πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἣ οἱ παρεκέσκετο· ἀμοιβάς,
 ἔννυσθαι, ὅτε τις χρεμὼν ἔκπαγλος ὄροιτο.

Ἦς ὁ μὲν ἔνθ' Ὀδυσσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ' αὐτὸν
 ἄνδρες κοιμήσαντο νεηνῖαι· οὐδὲ συβῶτην

525 ἦνδανεν αὐτόθι ποῖτος, ὧν ἄπο κοιμησῆναι,
 ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὠπλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς,
 ὅττι ῥά οἱ βιότου περικίθετο, νόσφιν ἐόντος.
 πρῶτον μὲν εἴφος ὅξυ περὶ στιβαροῖς βάλετο· ὦμοις,
 ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἐέσσατο· ἀλεξάνεμον, μάλα πυκνὴν,

530 ἄν δὲ νάπην ἔλετ' αἰγὸς εὐτρεφέος, μεγάλιοι·
εἶλετο δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
βῆ δ' ἵμεναι κείων, ὅθι περ σύες ἀργιόδοντες
πέτρῃ ὑπο γλαφυρῇ εὕδον, Βορέω ὑπ' ἰωγῇ.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ο.

S U M M A R I U M.

Telemachum, Lacedaemoni desidentem, in somnis monet Minerva, domum ut redeat, quaque via procorum insidias vitet (1-43). Ergo is primo mane a Menelao revertendi veniam petit, atque acceptis ab ipso et ab Helena muneribus, conspectaque avi secunda, cum Pisistrato pergit ad navem, in portu Pylio relictam (44-181). Pheris iterum deversati, altero die Pylum perveniunt; unde Telemachus, Pisistrato ad patrem remisso, et assumpto Theoclymeno, vate Argivo, tum ob caedem exule, propere solvit, ac tutus devia navigatione in patriam advehitur (182-300). Ulysses interea cum Eumaeo super coenam consilia confert de protectione in urbem; simul de parentibus suis sciscitatur et de priore fortuna ipsius (301-388): qui navales suos enarrat, atque ut infans olim a Phoenicibus ex insula Syria raptus et Laertae venditus sit (389-495). Iam appulsam navem suam Telemachus ad urbem mittit, Theoclymenum cuidam sociorum commendat, ipse autem diverso itinere ad Eumacum proficiscitur (496-557).

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ Ο.

Τηλεμάχου πρὸς Εὐμαιον ἄφιξις.

Ἡ δ' εἰς εὐρύχορον Λαπεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη
ᾤχετ', Ὀδυσσεὺς μεγαθύμου φαίδιμον υἱὸν
νόστου ὑπομνήσουςα, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
εὔρε δὲ Τηλέμαχον καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱόν,
5 εὐδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου πυδαλίμοιο·
ἦτοι Νεστορίδην μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ·
Τηλέμαχον δ' οὐχ ὕπνος ἔχε γλυκύς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρός ἔχειρεν.
ἄρχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

- 10 Τηλέμαχ', οὐκέτι παλὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησαι,
 κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν,
 οὕτω ὑπερφιάλους· μή τοι πατὰ πάντα φάγῳσιν,
 κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
 ἀλλ' ὄτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον
- 15 πεμπέμεν, ὄφρ' ἔτι οἴκοι ἀμόμονα μητέρα τέτμῃς.
 ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε πασίγνητοί τε κέλονται
 Εὐρυμάχῳ γήμασθαι· ὁ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
 μνηστῆρας δώροισι, καὶ ἐξώφελλεν ἔεδνα·
 μή νύ τι, σεῦ ἀέκητι, δόμων ἐκ κτήμα φέρηται.
- 20 οἷσθα γάρ, οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός·
 κείνου βούλεται οἶκον ὑφέλλειν, ὅς κεν ὀπυῖοι,
 παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίοιο φίλοιο
 οὐκέτι μέμνηται τεθνηότος, οὐδὲ μεταλλά.
 ἀλλὰ σύγ' ἐλθὼν αὐτὸς ἐπιτρέψειας ἔπαστα
- 25 δμῳάων, ἣτις τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι·
 εἰσόκε τοι φήνωσι θεοὶ κυδρὴν παράκοιτιν.
 ἄλλο δὲ τοίγε ἔπος ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ.
 μνηστῆρων σ' ἐπιτηδὲς ἀριστῆες λοχῳόσιν
 ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,

30 *ιέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.*

ἀλλὰ τάγ' οὐκ ὄϊω, πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξει

ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοντον κατέδουσιν.

ἀλλὰ ἐπὺς νήσων ἀπέχειν εὐεργέα νῆα,

νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμπει δέ τοι οὖρον ὑπισθεν

35 *ἀθανάτων, ὅστις σε φυλάσσει τε ρύεταί τε.*

αὐτὰρ ἐπὴν πρῶτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,

νῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρῦναι καὶ πάντας ἐταίρους·

αὐτὸς δὲ πρῶτιστα συβώτην εἰσαφιπέσθαι,

ὅς τοι ὕδωρ ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἦπια οἶδεν.

40 *ἔνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι· τὸν δ' ὀτρῦναι πόλιν εἶσω*

ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,

οὐνεκά οἱ σῶς ἐσσί, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθας.

Ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς· ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον.

αὐτὰρ ὁ Νεστορίδην ἐξ ἡδέος ὕπνου ἔγειρεν·

45 *[λαῖ ποδὶ κινήσας, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·]*

Ἐγρεο, Νεστορίδη Πεισίστρατε! μώνυχας ἵππους

ζεῦξον ὑφ' ἄρματ' ἄγων, ὅφρα πρήσσωμεν ὁδοῖο.

Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἤῤα·

Τηλέμαχ', οὐπὼς ἔστιν, ἐπειγομένους περ ὁδοῖο,

50 νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάαν· τάχα δ' ἔσσεται ἡώς.

ἀλλὰ μὲν, εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείῃ

ἦρως Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος,

καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ.

τοῦ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκειται ἡματα πάντα

55 ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὃς πέν φιλότητα παράσχη.

Ἴδς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἥως.

ἀγχιμόλον δέ σφ' ἤλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,

ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, Ἑλένης πάρα καλλικόμοιο.

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ὀδυσσεύς φίλος υἱός,

60 σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροῖ σιγαλόεντα

δύνεν, καὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ' ὥμοις

ἦρως· βῆ δὲ θύραζε, παριστάμενος δὲ προσήυδα·

[Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύς θείοιο.]

Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε Διοτρεφῆς, ὄρχαμε λαῶν,

65 ἦδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·

ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἰκέσθαι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

Τηλέμαχ', οὔτι σ' ἔγωγε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω,

ιέμενον νόστοιο· νεμεσσωμαι δὲ καὶ ἄλλω

70 ἀνδρὶ Ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλήσιν,
 ἔξοχα δ' ἐχθαίρησιν· ἀμείνω δ' αἵσιμα πάντα.
 ἴσόν τοι κακὸν ἐσθ', ὅστ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
 ξεῖνον ἐποτρύνει, καὶ ὅς ἐσσύμενον κατερύκει.
 [τῇ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.]

75 ἀλλὰ μὲν, εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείω
 καλά, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς· εἶπω δὲ γυναιξίν,
 δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἄλλῃς ἔνδον ἐόντων.
 ἀμφοτέρων, κῦδος τε καὶ ἀγλαΐη, καὶ ὄνειαρ,
 δειπνήσαντας ἵμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.

80 εἰ δ' ἐθέλεις τραφῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
 ὄφρα τοι αὐτὸς ἔπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους,
 ἄστυα δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· οὐδέ τις ἡμέας
 αὐτῶς ἀππέμψει, δώσει δέ τι ἔν γε φέρεσθαι,
 ἢ τίνα τριπόδων εὐχάλακων ἢ Πεβήτων,

85 ἢ δὲ δύο ἡμιόνους ἢ χρύσειον ἄλῃσον.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ οὐδα·
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε Διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 βούλομαι ἤδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ'· οὐ γὰρ ὀπισθεν
 οὐδ' ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσιν·

90 μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος αὐτὸς ὄλωμαι,
 ἢ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὀληται.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 αὐτίκ' ἄρ' ἢ ἀλόχῳ ἠδὲ δμῳῇσι κέλευσεν,
 δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυχεῖν ἄλλῃς ἔνδον ἐόντων.

95 ἀγχιμόλον δέ οἱ ἦλθε Βοηθοΐδης Ἐγεωνεύς,
 ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ οὐ πολὺ ναῖεν ἀπ' αὐτοῦ·
 τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ὀπτήσαι τε κρεῶν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίδησεν ἀκούσας.
 αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηῶεντα,

100 οὐκ οἶος, ἅμα τῷγ' Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένθης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθ' οἱ κειμήλια κεῖτο,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
 υἱὸν δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν
 ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο φωριαμοῖσιν,

105 ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, οὓς κάμεν αὐτῇ,
 τῶν ἐν' ἀειραμένη Ἑλένη φέρε, δία γυναικῶν,
 ὃς πάλλιστος ἦν ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἀστῆρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νεύματος ἄλλων.
 βὰν δ' ἵεναι προτέρῳ, διὰ δώματος, ἕως ἴκοντο

110 Τηλέμαχον· τὸν δὲ προσέφη Ἐανθὸς Μενέλαος·

Τηλέμαχ', ἦτοι νόστον, ὅπως φρεσὶ σῆσι μενοινᾷς,
ὣς τοι Ζεὺς τελέσειεν, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
δώρων δ', ὅσσ' ἐν ἑμῷ οἴκῳ κειμήλια πεῖται,
δώσω, δ' ἀλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν.

115 δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
ἐστὶν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράανται·
ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἐ Φαίδιμος ἦρως,
Σιδονίων βασιλεύς, ὃθ' ἐὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῖν δ' ἐθέλω τόδ' ὑπάσσαι.

120 Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον
ἦρως Ἀτρεΐδης· ὁ δ' ἄρα κρητῆρα φαεινὸν
θῆκ' αὐτοῦ προπάροιθε φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης,
ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρης,
πέπλον ἔχουσ' ἐν χερσίν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

125 Δῶρόν τοι καὶ ἐγώ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι,
μνημ' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμου ὄρην,
σῇ ἀλόφῳ φορέειν· τείως δὲ φίλῃ παρὰ μητρὶ
κεῖσθω ἐνὶ μεγάρῳ· σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίλοιο
οἶκον εὐητίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ὅδυσσ. II.

5

- 130 Ἴδς εἰποῦς, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
καὶ τὰ μὲν ἐς κείρινθα τίθει Πεισίστρατος ἥρως
διεξιόμενος, καὶ πάντα ἔῳ θηήσατο θυμῷ.
τοὺς δ' ἦγε πρὸς δῶμα πάρη Ξανθὸς Μενέλαος·
ἐζέσθην δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
- 135 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος πρόχῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ, χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ Ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμὶῃ παρέθηκε φέρουσα·
[εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·]
- 140 παρ δὲ Βοηθοίδης κρέυ δαίετο, καὶ νέμε μοίρας·
ῥονοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
- 145 ἵππους τε ζεύγνυντ', ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
τοὺς δὲ μετ' Ἀτρεΐδης ἔκιε Ξανθὸς Μενέλαος,
οἶνον ἔρων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφιν,
χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·

150 στῇ δ' ἵππων προπάροιθε, δεδισκόμενος δὲ προσηύδα·

Χαίρετον, ὦ κούρω, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν
εἰπεῖν· ἧ γὰρ ἔμοιγε, πατήρ ὧς, ἦπιος ἦεν,
εἴως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν νῆες Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

155 καὶ λίην κείνῳ γε, Διοτρεφές, ὥς ἀγορεύεις,
πάντα τὰδ' ἐλθόντες καταλέξομεν· αἱ γὰρ ἐγὼν ὧς
νοστήσας Ἰθάκηνδε, κιῶν Ὀδυσῆ' ἐνὶ οἴκῳ
εἵποιμ', ὥς παρὰ σεῖο τυτῶν φιλότῃτος ἀπάσης
ἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.

160 Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέτατο δεξιὸς ὄρνις,
αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
ἡμερον, ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰϋζόντες ἔποντο
ἄνδρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δὲ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν
δεξιὸς ἦϊξε πρόσθ' ἵππων· οἱ δὲ ἰδόντες

165 γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη·

τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἤρχετο μύθων·

Φράζεο δὴ, Μενέλαε Διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
ἧ νῶϊν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας, ἧ ἐσὶ αὐτῶ.

Ὡς φάτο· μερμήριξε δ' Ἀρηϊφίλος Μενέλαος,

170 ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας.

τὸν δ' Ἑλένη τανύκεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον·

Κλυτέ μευ, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὥς τελέεσθαι οἴω.

ὥς οἷδε πῆν' ἤρπαξ', ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ,

175 ἔλθων ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεή τε τόκος τε·

ὥς Ὀδυσσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν, καὶ πύλλ' ἐπαληθεῖς,
οἴκαδε νοστήσει, καὶ τίσεται· ἥε καὶ ἤδη

οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεςσι φυτεύει.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα·

180 οὐτῷ νῦν Ζεὺς θείῃ, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης·

τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι, θεῶ ὥς, εὐχετοώμην.

Ἥ, καὶ ἐφ' ἵπποιν μάστιν βάλεν· οἱ δὲ μάλ' ὦκα
ἦῖξαν πεδίωνδε διὰ πτόλιος μεμαῶτες·

οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.

185 Δύσετό τ' ἠέλιος, σπιδώντό τε πᾶσαι ἀγυαί·

ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,

υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.

ἔνθα δὲ νύκτ' ἤεσαν· ὁ δὲ τοῖς παρ' Ξεῖνια θῆκεν.

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

190 ἵππους τε Ζεύγνυντ', ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
 ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον·
 καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν·

195 Νεστορίδη, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειας
 μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ' εἶναι
 ἐκ πατέρων φιλότῃτος, ἀτὰρ καὶ ὀμήλικές εἰμεν·
 ἦδε δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνησιν ἐνήσει.
 μή με παρέξ ἄγε νῆα, Διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ·
 200 μή μ' ὁ γέρων ἀέποντα κατάσχη ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
 ἰέμενος φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεὼ θᾶσσον ἰκέσθαι.

Ὡς φάτο· Νεστορίδης δ' ἄρ' ἐῷ συμφράσσατο θυμῷ,
 ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσειεν.
 ᾧδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
 205 στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
 νῆϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα,
 ἐσθῆτα χρυσόν τε, τὰ οἱ Μενέλαος ἔδωκεν·
 καὶ μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Σπουδῇ νῦν ἀνάβαινε, κέλευέ τε πάντας ἐταίρους,

210 πρὶν ἐμὲ οἴκαδ' ἰκέσθαι, ἀπαγγεῖλαι τε γέροντι.

εὖ γὰρ ἐγὼ τάδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὗ σε μεθήσει,

ἀλλ' αὐτὸς καλέων δεῦρ' εἴσεται· οὐδέ ἔφημι

ἄψ ἰέναι πενεόν· μάλα γὰρ περολώσεται ἔμψης.

215 Ὡς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλιῖτριξας ἵππους

ἄψ Πυλίων εἰς ἄστυ, θόως δ' ἄρα δώμαθ' ἵκανεν.

Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνων ἐπέλευσεν·

Ἐγκοσμεῖτε τὰ τεύχε', ἐταῖροι, νηῖ μελαίνῃ·

αὐτοὶ τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο.

220 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐκίθοντο.

αἶψα δ' ἄρ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κἀθίζον.

ἦτοι ὁ μὲν τὰ πονεῖτο, καὶ εὖχετο, θῦε δ' Ἀθήνη

νηὶ πάρα πρύμνῃ· σχεδόθεν δέ οἱ ἤλυθεν ἀνὴρ

τηλεδακὸς, φεύγων ἐξ Ἄργεος, ἄνδρα κατακτάς,

225 μάντις· ἀτὰρ γενεήν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν,

ὅς πρὶν μὲν ποτ' ἔναιε Πύλῳ ἔνι, μητέρι μήλων,

ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔδοξα δώματα ναίων·

δὴ τότε γ' ἄλλων δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων,

Νηλεά τε μεγάρυμον, ἀγανότατον ζώντων,

- 230 ὅς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 εἶχε βίη. ὁ δὲ τέως μὲν ἐνὶ μεγάροις Φυλάκοιο
 δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο, κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 εἵνεκα Νηλῆος πούρης, ἄτης τε βαρείης,
 τήν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλήτης Ἑρινύς.
- 235 ἀλλ' ὁ μὲν ἔκφυγε Κῆρα, καὶ ἤλασε βοῦς ἐριμύκους
 ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης, καὶ ἐτίσατο ἔργον ἀειπὲς
 ἀντίθεον Νηλῆα, κασιγνήτῳ δὲ γυναῖκα
 ἡγάγετο πρὸς δῶμαθ'. ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον· τόθι γάρ νύ οἱ αἵσιμον ἦεν
- 240 ναιέμεναι, πολλοῖσιν ἀνάσσοντ' Ἀργείοισιν·
 ἔνθα δ' ἔγημε γυναῖκα, καὶ ὑπερεφὲς θέτο δῶμα,
 γείνατο δ' Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον, υἷε κραταιῷ.
 Ἀντιφάτης μὲν ἔτιπτεν Ὀϊκλῆα μεγάθυμον·
 αὐτὰρ Ὀϊκλείης λαοσσόον Ἀμφιάραον,
- 245 ὃν πέρι κῆρι φίλει Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων
 παντοίην φιλότῃτ'· οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδόν,
 ἀλλ' ὄλετ' ἐν Θήβῃσι, γυναῖων εἵνεκα δώρων.
 τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντ' Ἀλκμαίων Ἀμφίλοχός τε.
 Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφειδεά τε Κλειτόν τε·

250 ἄλλ' ἦτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἤρπασεν Ἡώς,

κάλλεος εἵνεκα οἴο, ἴν' ἀθανάτοισι μετείη.

αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφείδεα μάντιν Ἀπόλλων

θῆκε βροτῶν ὄψ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάραος·

ὅς ῥ' Ἐπερησίηνδ' ἀπενάσσατο, πατρὶ χολωθείς,

255 ἔνθ' ὄγε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσιν.

Τοῦ μὲν ἄρ' υἱὸς ἐχῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,

ὅς τότε Τηλεμάχου πέλας ἵστατο· τὸν δ' ἐκίραναν

σπένδοντ', εὐχόμενόν τε, θοῇ παρὰ νηϊ μελαίνῃ·

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

260 ὦ φίλ', ἐπεὶ σε θύοντα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χῶρῳ,

λίσσομ' ὑπὲρ θυέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα

σῆς τ' αὐτοῦ κεφαλῆς καὶ ἐταίρων, οἳ τοι ἔπονται,

εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα, μῆδ' ἐπικεύσης·

τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆες;

265 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·

τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμί, πατὴρ δέ μοι ἔστιν Ὀδυσσεύς,

εἷ ποτ' ἔην· νῦν δ' ἤδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.

τοῦνεκα νῦν ἐτάρους τε λαβῶν καὶ νῆα μέλαιναν,

270 ἦλθον πευσόμενος πατρός δὴν οἰχομένοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
οὕτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατακτᾶς
ἔμφυλον· πολλοὶ δὲ πασίγνητοί τε ἔται τε
Ἄργος ἀν' ἱππόβοτον, μέγα δὲ πρατεύουσιν Ἀχαιῶν.

275 τῶν ὑπαλευάμενος θάνατον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
φεύγω· ἐπεὶ νῦ μοι αἶσα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.
ἀλλὰ με νηὸς ἔφεσσαι, ἐπεὶ σε φυγῶν ἰκέτευσα,
μὴ με κατακτείνωσι· διωκόμεναι γὰρ οἶω.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·

280 οὐ μὲν δὴ σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς εἵσης·
ἀλλ' ἔπευ· αὐτὰρ κείθι φιλήσεται, οἷά κ' ἔρωμεν.

Ὡς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
καὶ τόγ' ἐπ' ἱκριόφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
ἄν δὲ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσατο ποντοπόροιο,

285 ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο· παρ δὲ οἱ αὐτῷ
εἶσε Θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
ὄπλων ἄπτεσθαι· τοὶ δ' ἐσσυμένως ἐκίθοντο.
ἱστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοςθε μεσόδμης

290 στήσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν·

ἔλκον δ' ἰστία λευκὰ εὐστρέπτοισι βοεῦσιν.

τοῖσιν δ' ἔκμενον οὖρον ἱεὶ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα

νῆὺς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἄλμυρόν υἰδωρ,

295 [βὰν δὲ παρὰ Κρουνοὺς καὶ Χάλκίδα καλλιρέεθρον.]

Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιοῶντό τε πᾶσαι ἀγυαί·

ἡ δὲ Φεᾶς ἐπέβαλλεν, ἐπειγομένη Διὸς οὐρφ,

ἡδὲ παρ' Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.

ἐνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσιν,

300 ὀρμαίνων, ἥ κεν θάνατον φύγοι, ἥ κεν ἁλώῃ. —

Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς

δορκείτην· παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἀνέρες ἄλλοι.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συβώτεω περὶηγίζων,

305 εἴ μιν ἔτ' ἐνδυκέως φιλέοι, μεῖναι τε πελεῦοι

αὐτοῦ ἐνὶ σταθμῷ, ἥ ὀτρύνειε πόλινδε·

Κέκλυσι νῦν, Εὐμαίε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι·

ἠῶθεν προτὶ ἄστυ λιλαίομαι ἀπονέεσθαι

πτωχεύσων, ἵνα μὴ σε κατατρώχῃ καὶ ἑταῖρους.

310 ἀλλὰ μοι εὖ θ' ὑπόθου, καὶ ἄμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὄπασσον,

ὅς κέ με κείσ' ἀγάγη· κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκη

πλάγξομαι, αἶ κέν τις ποτύλην καὶ πύρνον ὀρέξῃ.

καὶ κ' ἐλθὼν πρὸς δώματ' Ὀδυσσεύος θείοιο

ἀγγελίην εἴποιμι περίφρονι Πηνελοπείῃ·

315 καὶ κε μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μυγείην,

εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν, ὀνειάτα μυρὶ ἔχοντες.

αἰφά κεν εὖ δρώοιμι μετὰ σφίσιν, ὅ,ττ' ἐθέλοιν.

ἐκ γάρ τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μευ ἄκουσον.

Ἑρμείας ἔκητι διαπτόρου, ὅς ῥά τε πάντων

320 ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάζει,

δρηστοςύνη οὐκ ἄν μοι ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,

πῦρ τ' εὖ νηῆσαι, διὰ τε ξύλα δανὰ κεάσσαι,

δαιτρεῦσαί τε καὶ ὀπτῆσαι καὶ οἰνοχοῆσαι·

οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρώωσι χέρηες.

325 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα·

ᾧ μοι, ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα

ἐπλετο; ἢ σύ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι,

εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις καταδῦναι ὄμιλον,

τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.

330 οὔτοι τοιοῖδ' εἰσιν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων,
 ἀλλὰ νέοι, χλαίνας εὖ εἰμένοι ἡδὲ χιτῶνας,
 αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ παλὰ πρόσωπα·
 οἳ σφιν ὑποδρώωσιν· ἐϋξεστοὶ δὲ τράπεζαι
 σίτου καὶ κρειῶν ἡδ' οἶνου βεβρίθασιν.

335 ἀλλὰ μὲν· οὐ γάρ τις τοι ἀνιᾶται παρεόντι,
 οὔτ' ἐγώ, οὔτε τις ἄλλος ἐταίρων, οἳ μοι ἔασιν.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός,
 κείνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματα ἔσσει,
 πέμψει δ' ὄππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.

340 Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 αἶ9' οὕτως, Εὐμαίε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο,
 ὥς ἐμοί, ὅττι μ' ἔπαυσας ἄλης καὶ οἰζύος αἰνῆς.
 πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν·
 ἀλλ' ἔνεκ' οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κῆδε' ἔχουσιν

345 ἀνέρες, ὃν κεν ἴκηται ἄλλῃ καὶ πῆμα καὶ ἄλγος.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἰσχανάας, μεῖναι τέ με πείνον ἀνωγας,
 εἶπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσεὺς θεῖοιο,
 πατρός 9', ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γῆραος οὐδῶ,
 εἴ που ἔτι ζῶουσιν ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο,

350 ἢ ἥδη τεθνήσκει, καὶ εἰν Ἄϊδαο δόμοισιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

Λαέρτης μὲν ἔτι ζῶει, Διὶ δ' εὐχεται αἰεὶ,

θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·

355 ἐκπάγλως γὰρ παῖδός οδύρεται οἰχομένοιο,
κουριδίης τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἣ ἐ μάλιστα

ἦκατ' ἀποφθιμένη, καὶ ἐν ὦμῳ γήραϊ θῆκεν.

ἣ δ' ἄρεϊ οὗ παῖδός ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,

λευγαλέῳ θανάτῳ· ὥς μὴ θάνοι, ὅστις ἔμοιγε

360 ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἶη, καὶ φίλα ἔρδοι.

ὄφρα μὲν οὖν δὴ κείνη ἔην, ἀχέουσα περ ἔμπης,

τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι,

οὐνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα κτιμένη τανυπέπλω,

θυγατέρ' ἰφθίμῃ, τὴν ὀπλοτάτην τέκε παίδων·

365 τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἥσσον ἐτίμα.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβην πολυήρατον ἰκόμεθ' ἄμφω,

τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν, καὶ μυρὶ ἔλοντο.

αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματ' ἐκείνῃ

παλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοῦσα,

370 ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλει δέ με κηρόθι μάλλον.

νῦν δ' ἤδη τούτων ἐπιδέομαι· ἀλλὰ μοι αὐτῷ

ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες θεοί, ᾧ ἐπιμῖνω·

τῶν ἔφαγόν τ' ἔπιόν τε, καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.

ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης οὐ μείλιχον ἔστιν ἀποῦσαι

375 οὔτ' ἔπος, οὔτε τι ἔργον· ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,

ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ δμῶες πατέουσιν

ἀντία δεσποίνης φάσθαι, καὶ ἕκαστα πυθέσθαι,

καὶ φαγέμεν, πῖμεν τε, ἔπειτα δὲ καὶ τι φέρεσθαι

ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν αἰεὶ δρώεσσιν ἱαίνει.

380 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ πόποι! ὥς ἄρα τυτθὸς ἑὼν, Εὐμαιε συβῶτα,

πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἠδὲ τοκίῳν.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

ἠὲ διεπράθετο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγυια,

385 ἣ ἔνι ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·

ἣ σέγε, μουνωθέντα παρ' οἴεσιν ἢ παρὰ βουσίην,

ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον, ἠδ' ἐπέρασαν

τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ', ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·

390 ἔειν', ἐπεὶ ἄρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεια ἡδὲ μεταλλάξ,
 σιγῇ νῦν ἔυνίει καὶ τέρπεο, πῖνέ τε οἶνον,
 ἡμενος· αἶδε δὲ νύκτες ἀθάεστατοι· ἔστι μὲν εὐδειν,
 ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκούειν· οὐδέ τί σε χρῆ,
 πρὶν ὦρῃ, κατὰλέχθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
 395 τῶν δ' ἄλλων ὅτινα πρᾶδίη καὶ θυμὸς ἀνώγει,
 εὐδέτω ἐξελθῶν· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφιν
 δεικνύσας, ἅμ' ὕεσσιν ἀνακτορήσιν ἐπέσθω.
 νῶϊ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε δαινυμένω τε,
 κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λευγαλέοισιν,
 400 μνωομένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ,
 ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ, καὶ πόλλ' ἐπαληθῇ.
 τοῦτο δέ τοι ἔρέω, ὃ μ' ἀνείρεια ἡδὲ μεταλλάξ.

Νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, εἴ που ἀκούεις,
 Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἡελίοιο,
 405 οὔτι περιπληθὴς λίην τόσον, ἀλλ' ἀγαθὴ μὲν,
 εὐβοτος, εὐμηλος, οἶνοπληθής, πολύφυρος.
 πείνη δ' οὐποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
 νοῦσος ἐπὶ στυγερῇ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 ἀλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν κάτω φύλ' ἀνθρώπων,

410 ἔλθων ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι εὖν,

οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.

ἔνθα δὴ δύο πόλεις, δῖχα δὲ σφισι πάντα δέδασται·

τῇσιν δ' ἀμφοτέρησι πατήρ ἐμός ἐμβασίλευεν,

Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.

415 Ἐνθα δὲ Φοίνικες ναυσίπλυτοι ἤλυθον ἄνδρες,

τρῶπται, μυρὶ ἄγοντες ἀθύρματα νηϊ μελαίνῃ.

ἔσκε δὲ πατὴρ ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ' ἐνὶ οἴκῳ,

καλὴ τε μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα·

τὴν δ' ἄρα Φοίνικες πολυκαίπαλοι ἠπερόπουν·

420 πλυνούσῃ τις πρῶτα μίγῃ, κοίλῃ παρὰ νηϊ,

εὖνῃ καὶ φιλότῃ· τάτε φρένας ἠπεροπεύει

θῆλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔστιν.

ἠρώτα δὲ ἔπειτα, τίς εἶη, καὶ πόθεν ἔλθοι·

ἣ δὲ μάλ' αὐτίκα πατὴρ ἐπέφραδεν ὑπερεφές δῶ·

425 Ἐπὶ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὖχομαι εἶναι·

κούρῃ δ' εἴμ' Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο·

ἀλλὰ μ' ἀνὴρπαῖαν Τάφιοι, ληϊστορες ἄνδρες,

ἀγρόθεν ἔρχομένην· πέραςαν δὲ με δεῦρ' ἀγαγόντες

τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δῶμαθ'· ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.

430 Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ, δς ἐμίσγητο λάθρη·
 ἦ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἄμ' ἡμῖν οἴκαδ' ἔποιο,
 ὄφρα ἴδῃ πατρός καὶ μητέρος ὑπερεφές δῶ,
 αὐτούς τ'· ἦ γὰρ ἔτ' εἰσί, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 435 εἴη κεν καὶ τοῦτ', εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται,
 ὄρκα πιστωθῆναι, ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπώμνυνον, ὥς ἐκέλευεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·

440 Σιγῇ νῦν, μή τίς με προσαυδάτω ἐπέεσσιν
 ὑμετέρων ἐτάρων, εὐμβλήμενος ἢ ἐν ἀγυίῃ,
 ἢ που ἐπὶ κρήνῃ· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
 ἐλθὼν ἐξείπῃ· ὁ δ' οἰσάμενος καταδήσῃ
 δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ, ὑμῖν δ' ἐπιφράσσειτ' ὄλεθρον.
 445 ἀλλ' ἔχετ' ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγετε δ' ὦνον ὁδαίων.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηὺς πλείῃ βιότοιο γένηται,
 ἀγγελίῃ μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δῶμασ' ἰκέσθω·
 οἴσω γὰρ καὶ χρυσόν, ὅτις χ' ὑποχείριος εἴη·
 καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην.

450 παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἔησεν ἐνὶ μεγάροισι ἀτιτάλλω,
 περδαλέον δὴ τοῖον, ἡματροχόωντα θύραζε·
 τὸν πεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηός· ὁ δ' ὑμῖν μυρίον ὄνον
 ἄλφοι, ὅπῃ περάσῃτε πατ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
 Ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη πρὸς δώματα παλά.

455 οἱ δ' ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αἴθρι μένοντες
 ἐν νηϊ γλαφυρῇ βίοντον πολὺν ἐμπολῶντο·
 ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλῃ νηὺς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
 καὶ τότε ἄρ' ἀγγελον ἦκαν, ὃς ἀγγείλειε γυναικί.
 ἦλυθ' ἀνὴρ πολυΐδρις ἐμοῦ πρὸς δώματα πατρός,
 460 χρύσειον ὄρμον ἔχων, μετὰ δ' ἡλέκτροισιν ἔειρετο·
 τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμῳαὶ καὶ πότνια μήτηρ
 χερσὶν τ' ἀμφαφώωντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶντο,
 ὄνον ὑπισχόμεναι· ὁ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ.
 ἦτοι ὁ παννέυσας κοίλῃν ἐπὶ νῆα βεβήκει·

465 ἡ δ' ἐμὲ χεῖρὸς ἔλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε·
 εὔρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἡμὲν δέκα ἠδὲ τραπέζας
 ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἳ μὲν πατέρ' ἀμφεπένοντο -
 οἱ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον πρόμολον, δῆμοιό τε φῆμιν -
 ἡ δ' αἶψα τριῖ' ἄλεις κατακρύψας ὑπὸ πόλῳ

- 470 ἔκφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν ἀσιφροσύνησιν.
 δούσετό τ' ἥελιος, σπιδόντῳ τε πᾶσαι ἀγυαί·
 ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν ὧκα κιόντες,
 ἔνθ' ἄρα Φοινίκων ἀνδρῶν ἦν ὠκύαλος νηῦς.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ πέλευθα,
 475 νῶ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς οὐρον ἱαλλεν.
 ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἔβδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
 τὴν μὲν ἔπειτα γυναιῖκα βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα·
 ἀντλῶ δ' ἐνδούπησε πεσοῦς, ὥς εἰναλίη κῆξ·
 480 καὶ τὴν μὲν φώκησι καὶ ἰχθύσι πύρμα γενέσθαι
 ἔκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν, ἀκαχήμενος ἦτορ.
 τοὺς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ·
 ἔνθα με Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν εἰοῖσιν.
 οὕτω τήνδε τε γαῖαν ἐγὼν ἶδον ὀφθαλμοῖσιν.
 485 Τὸν δ' αὖ Διογενὴς Ὀδυσσεὺς ἡμείβετο μύθῳ·
 Εὖμαι', ἦ μάλα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας,
 ταῦτα ἔκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάδες ἄλγεα θυμῷ.
 ἀλλ' ἦτοι σοὶ μὲν παρὰ καὶ πακῷ ἐσθλὸν ἔθηκεν
 Ζεὺς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας

490 ἡπίου, ὅς δὴ τοι παρέχει βρῶσιν τε πόσιν τε
 ἐνδυπέως, ζωέεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἔγωγε
 πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνω.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 παδδραθέτην δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·
 495 αἶψα γὰρ Ἥως ἦλθεν εὐθρονος. — Οἱ δ' ἐπὶ χέρσου
 Τηλεμάχῳ ἔταροι λύον ἱστία· καὶ δ' ἔλον ἱστὸν
 καρπαλίμως· τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς·
 ἐν δ' εὐνάς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
 ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 500 δεῖπνόν τ' ἐντύνοντο, κερῶντό τε αἶθοπα οἶνον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·

Ῥεῖς μὲν νῦν ἄστυδ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἀγραὺς ἐπιείσομαι ἠδὲ βοτῆρας·
 505 ἐσπέριος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα πάτειμι.
 ἦῶθεν δέ κεν ὕμμιν ὁδοιπόριον παραδείμην,
 δαῖτ' ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἶνου ἡδυπότοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος Θεοειδής·
 πῇ γὰρ ἐγὼ, φίλε τέκνον, ἴω; τεῦ δῶμαθ' ἴκωμαι

510 ἀνδρῶν, οἱ κραναὴν Ἰθάκην πάτα ποιρανέουσιν;

ἢ ἰδὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δύμοιο;

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·

ἄλλως μὲν σ' ἂν ἔγωγε καὶ ἡμέτερόνδε πελοῖμην

ἔρχεσθ'· οὐ γάρ τι ξενίων ποθῇ· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ

515 χεῖρον· ἐπεὶ τοι ἐγὼ μὲν ἀπέσσομαι, οὐδέ σε μήτηρ

ᾔσεται· οὐ μὲν γάρ τι θάμὰ μνηστῆρσ' ἐνὶ οἴκῳ

φαίνεται, ἀλλ' ἀπο τῶν ὑπερωῖω ἰστὸν ὑφαίνει.

ἀλλὰ τοι ἄλλον φῶτα πιφάυσκομαι, ὃν κεν ἴκηαι,

Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,

520 τὸν νῦν ἶσα θεῷ Ἰθακήσιοι εἰσορόωσιν·

καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ, μέμονέν τε μάλιστα

μητέρ' ἐμὴν γαμέειν, καὶ Ὀδυσσεύος γέρας ἔξειν.

ἀλλὰ τάγε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος, αἰθέρι ναιῶν,

εἰ κέ σφι πρὸ γάμοιο τελευτήσῃσι κακὸν ἦμαρ.

525 Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,

κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσι

τίλλε πέλειαν ἔχων, πατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε,

μεσσηγὺς νηὸς τὲ καὶ αὐτοῦ Τηλεμάχοιο.

τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἐτάρων ἀπονόσφι καλέσσας,

530 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Τηλέμαχ', οὐ τοι ἄνευ θεοῦ ἔπατο δεξιὸς ὄρνις·

ἔγνω γάρ μιν ἐσάντα ἰδὼν οἰωνὸν ἐόντα.

ὑμετέρου δ' οὐκ ἔστι γένος βασιλεύτερον ἄλλο

ἐν δήμῳ Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεὶ.

535 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·

αἷ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·

τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλὰ τε δῶρα

ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.

Ἦ, καὶ Πείραιον προσεφώνεε, πιστὸν ἑταῖρον·

540 Πείραιε Κλυτίδῃ, σὺ δέ μοι τάπερ ἄλλα μάλιστα

πείθῃ ἐμῶν ἐτάρων, οἳ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἔποντο·

καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν

ἐνδυκίως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰσόκεν ἔλθῳ.

Τὸν δ' αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ἦδα·

545 Τηλέμαχ', εἰ γάρ πεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνοις,

τόνδε τ' ἐγὼ νομιῶ, ξενίων δέ οἱ οὐ ποθὴ ἔσται.

Ἵς εἰπὼν ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐπέλευσε δ' ἑταίρους,

αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.

οἱ δ' αἶψ' εἰσβαίνον, καὶ ἐπὶ κληῖδι κἀθίζον.

550 Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκατμένον ὀξείϊ χαλκῷ,
 νηὸς ἀπ' ἱκρίοφιν· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
 οἱ μὲν ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὥς ἐπέλευσεν
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύος θείοιο.

555 τὸν δ' ὦκα προβιβῶντα πόδες φέρον, ὄφρ' ἴκετ' αὐλήν,
 ἐνθα οἱ ἦσαν ὕες μάλα μυρίαί, ἥσι συβώτης
 ἐσθλὸς ἐὼν ἐνίαυεν, ἀνάκτεσιν ἥπια εἰδῶν.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Η.

S U M M A R I U M.

Redux ab itinere Telemachus venit in casam Eumaei (1 - 41). Ibi primum cum patre, adhuc senis mendici personam gerente, colloquutus, et domesticam calamitatem conquestus, Eumaeum reditus sui nuntium mittit ad matrem (42 - 155). Ita soli quum sunt, Minervae numine iuvenis redditus Ulysses a filio pater cognoscitur (154 - 239); mox cum eo de caede procorum deliberat, et, quae deinceps domi agenda sint, praescribit (240 - 321). Interim aliquis sociorum Telemachi ex navi, in portum urbis invecta, simul cum Eumaeo nuntiat Penelopae, saluum revertisse filium (322 - 341). Nec multo post redit navis speculatoria procorum, qui irritis insidiis dolent, iamque in concione de Telemacho occidendo nova consilia ineunt (342 - 408). Quibus ad se perlatis, Penelope in virorum conventum degressa, eo nomine Antinoum, auctorem sceleris, accusat (409 - 451). Sub noctem ad Ulyssem, rursus transformatum, et filium eius redit Eumaeus (452 - 481).

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ Π.

Τηλεμάχου ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως.

Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ἕφορβος
ἐντύνοντο ἄριστον ἅμ' ἡοῖ, κειαμένω πῦρ,
ἔκπεμψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσιν·

Τηλέμαχον δὲ περισσαινὸν κύνες ὕλακόμοιοι,
5 οὐδ' ὕλαον προσιόντα. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
σαίνοντάς τε κύνας, περὶ τε κτύπος ἦλθε ποδοῖιν.
αἶψα δ' ἄρ' Εὐμαιὸν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Εὖμαι', ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἑταῖρος,
ἢ καὶ γνῶριμος ἄλλος· ἐπεὶ κύνες οὐχ ὕλαουσιν,

10 ἀλλὰ περισσαίνουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.

Οὔπω πᾶν εἶρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς
ἔσται ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσε συβώτης·
ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσον ἄγγεα, τοῖς ἐκονεῖτο,
κίρνας αἰθοπα οἶνον. ὁ δ' ἀντίος ἤλθεν ἀναπτος·

15 κύσσε δέ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά,
χειράς τ' ἀμφοτέρας· θαλερόν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
ὥς δὲ πατήρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζει,
ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,

μοῦνον, τηλύγετον, τῷ ἐπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ·

20 ὥς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα διὸς ὑφορβὸς
πάντα κύσεν περιφύς, ὥς ἐκ θανάτοιο φυχόντα·
καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἥλθες, Τηλέμαχε, γλυπερὸν φάος. οὐ σ' ἔτ' ἔγωγε
ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὥραιο νηϊ Πύλονδε·

25 ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε, φίλον τέκος, ὅφρα σε θυμῷ
τέρψομαι εἰσρόων, νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἐόντα.
οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρόν ἐπέρχεται, οὐδὲ νομῆας,
ἀλλ' ἐπιδημέεις· ὥς γάρ νύ τοι εὐαδε θυμῷ,
ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορᾷν αἰδηλον ὄμιλον.

30 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα·
 ἔσσεται οὕτως, ἄττα· σέθεν δ' ἔνεκ' ἐνθάδ' ἰκάνω,
 ὅφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, καὶ μῦθον ἀπούσω,
 αἶ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ἥε τις ἤδη
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔγγμεν, Ὀδυσσεὺς δέ που εὐνῇ
 35 χήτει ἐνευναίων κάκ' ἀράχνια κείται ἔρουσα.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 καὶ λίην κείνη γε μένει τετληόπι· θυμῷ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυραὶ δέ σοι αἰεὶ
 φθίνουσιν νύκτας τε καὶ ἡμέρας· δακρυχευέη.

40 Ὡς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο· χάλκεον ἔγχος·
 αὐτὰρ ὅγ' εἴσω ἵεν, καὶ ὑπέρβη λαΐνον σάδον.
 τῷ δ' ἔδρης ἐπιάντι πατὴρ ὑπόβριξεν Ὀδυσσεύς·
 Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἐρήτυεν, φώνησέν τε·

Ἦσ', ὦ ξεῖν· ἡμεῖς δὲ κατ' ἄλλοιθι δήμεν ἔδρην
 45 σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ· πάρα δ' ἀνὴρ, ὅς παταθήσει.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἰὼν κατ' ἄρ' ἔλπει· τῷ δὲ συβώτης
 τεῦεν ὑπο· χλωρὰς ῥῶπας καὶ πῶας ὑπέρθεν·
 ἐνθα παθέζειτ' ἔπειτα Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός·
 τοῖσιν δ' αὖ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συβώτης.

50 ὀπταλέων, ἅ' ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες·

σίτον δ' ἐσσυμένως παρενήρεεν ἐν πανέοισιν,

ἐν δ' ἄρα κισσύβιρ κίρνη μελιγδέα οἶνον·

αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζεν Ὀδυσσεῆος θείοιο.

οἱ δ' ἐπ' ὀνειῖάδ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.

55 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἐντὸς,

δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε διὸν ὑφορβόν·

Ἄττα, πόθεν τοι δεῖνος ὅδ' ἵκηται; πῶς δέ ἐ γαῦται

ἥγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωνται;

οὐ μὲν γάρ τίς ἐ πεδὸν ὄμοιαι ἐνθάδ' ἵκασθαι.

60 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ', Εὐμαίε αυβῶτα·

τοιγὰρ ἐγὼ τοι τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.

ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὐχεταὶ εὐφειάων·

φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστεα δινηθῆναι

πλαζόμενος· ὥς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τάγε δαίμων.

65 νῦν αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν νηὸς ἀποδράς

ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν, ἐγὼ δέ τοι ἐγγυαλίξω·

ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· ἱκέτης δέ τοι εὐχεταὶ εἶναι.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤῤα·

Εὐμαί, ἥ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς εἴπεις·

70 πῶς γὰρ δὴ τὸν Ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴῳ;

αὐτὸς μὲν νέος εἰμί, καὶ οὐπω χερσὶ πέποιθα

ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·

μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,

ἢ αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ τε μένῃ, καὶ δῶμα πομίζῃ.

75 εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος, δῆμοιό τε φῆμιν·

ἢ ἤδη ἄμ' ἔπῃται Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος

μῶνται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ, καὶ πλεῖστα πόρῃσιν.

ἀλλ' ἦται τὸν Ξεῖνον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετα δῶμα,

ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα καλὰ·

80 δώσω δὲ Ξίφος ἄμφηκες, καὶ ποσσὶ πέδιλα,

πέμψω δ', ὅππῃ μιν κραδίη θυμὸς τε πελεύει.

εἰ δ' ἐθέλεις, σὺ κόμισσον, ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας·

εἴματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω καὶ σῖτον ἅπαντα,

ἔδμεναι, ὥς ἂν μὴ σε κατατρύχῃ καὶ ἐπαίρους.

85 πεῖσε δ' ἂν σὺ μιν ἔγωγε μετὰ μνηστῆρας ἐῷμι

ἔρχεσθαι· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσιν·

μή μιν περτομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἕχτος ἔσσεται αἰνῶν,

πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι μετὰ πλεόνεσσιν ἐόντα

ἄνδρα καὶ ἴφθιμον· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.

- 90 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ θῆν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστίν,
 ἥ μάλα μευ παταδάκτετ' ἀπούοντος φίλῶν ἥτορ,
 οἷά φατε μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάσθαι
 ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, τοιούτου ἐόντος.
- 95 εἰπέ μοι, ἥ ἐλὼν ὑποδάμνασαι, ἥ σέγε λαοὶ
 ἔχθαιρους' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ δμῶῃ·
 ἥ τι πασιγνήτοισι ἐπιμέμφεται· οἷσικερ ἀνὴρ
 μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
 αἶ γὰρ ἐγὼν οὕτω νέος εἶην τῷδ' ἐπὶ θυμῷ,
- 100 ἥ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἥ ἐ καὶ αὐτός·
 [ἔλθοι ἀλητεύων· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα·]
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 εἰ μὴ ἐγὼ πείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην,
 ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
- 105 εἰ δ' αὖ με πληθυὶ δαμασαίατο, μῶνον ἐόντα,
 βουλοίμην κ' ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισιν
 τεθνάμεν, ἥ τάδ' γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὀράσθαι,
 ξείνους τε στυφελιζόμενους, δμῶάς τε γυναῖκας
 ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δῶματα παλά,

110 καὶ οἶνον διαφυσσόμενον, καὶ σίτον ἔδοντας
 μαφ αὐτως, ἀτέλεστον, ἀνηνύστω ἐπὶ ἔργῳ.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ἔεινε, μάλ' ἀτρεπέως ἀγορεύσω.

οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
 115 οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέφομαι, οἵσ' ἵπερ ἀνὴρ
 μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νείηος ὄρηται.
 ὧδε γὰρ ἡμετέρην γενεὴν μούνωσε Κρονίων·
 μῦνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτεν,
 μῦνον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 120 μῦνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν, οὐδ' ἀπόνητο.
 τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυριοὶ εἶσ' ἐνὶ οἴκῳ.

ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 ἡδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
 125 τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
 ἡ δ' οὐτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευταίην
 ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
 οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαβρβαίσουσι καὶ αὐτόν.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται. —

Ὀδυσσ. II.

130 ἄττα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, χέεφρονι Πηνελοπείῃ
 εἴφ', ὅτι οἱ σῶς εἰμί, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθα.
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μενέω, σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι,
 οἷη ἀπαγγείλας· τῶν δ' ἄλλων μήτις Ἀχαιῶν
 πευθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κατὰ μηχανόωνται.

135 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαιε συβώτα·
 γιγνώσκω, φρονέω· τάγε δὴ νοέοντι κελεύεις.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἥ καὶ Λαέρτη αὐτὴν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω
 δυσμόρφῃ· ὅς τείως μὲν Ὀδυσσεύς μέγ' ἀρεύων,
 140 ἔργα τ' ἐποπτεύεσκε, μετὰ δμῶων τ' ἐνὶ οἴκῳ
 πῖνε καὶ ἦσθ', ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγοι·
 αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σύγε ᾤχεο νηϊ Πύλονδε,
 οὐπω μὲν φασιν φαγέμεν καὶ πιέμεν αὐτῶς,
 οὐδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν· ἀλλὰ στοναχῇ τε γόῳ τε

145 ἦσται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ' ἀμφ' ὅστέοφι χρώς.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα·
 ἄλγιον, ἀλλ' ἔμπης μιν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ.
 εἰ γάρ πως εἴη αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσιν,
 πρῶτόν πεν τοῦ πατρὸς ἐλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ.

150 ἀλλὰ σύγ' ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ' ἀγροῦς
 πλάζεσθαι μετ' ἐπεΐνον· ἀτὰρ πρὸς μητέρα εἰπεῖν,
 ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅττι τάχιστα
 πρύβδην· κείνη γάρ πεν ἀπαγγέλλειε γέροντι.

Ἦ ῥα, καὶ ὥρσέ συφορβόν· ὁ δ' εἴλετο χερσὶ πέδιλα,
 155 δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ' ἔεν. οὐδ' ἄρ' Ἀθήνην
 ἤλθεν ἀπὸ σταθμοῖο κιὼν Εὐμαιος ὑφορβός·
 ἀλλ' ἤγε σχεδὸν ἤλθε· δέμας δ' ἦϊτο γυναικί,
 καλῇ τε μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίη.

στῇ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φανείσα·
 160 οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἶδεν ἀντίον, οὐδ' ἐνόησεν –
 οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς –
 ἀλλ' Ὀδυσσεύς τε κύνες τε ἶδον, καὶ ῥ' οὐχ ὑλάοντο,
 κλυτὰ θεῶν δ' ἐτέρωσε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν.

ἢ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 165 ἐκ δ' ἤλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
 στῇ δὲ πάροιθ' αὐτῆς· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἦδη νῦν σῶ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε,
 ὥς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ Ἰκῆρ' ἀραρόντε

170 ἔρχεσθον προτὶ ἄστυ περιπλυτόν· οὐδ' ἐγὼ αὐτὴ
 δηρὸν ἀπὸ σφῶϊν ἔσομαι, μεμαυῖα μάχεσθαι.

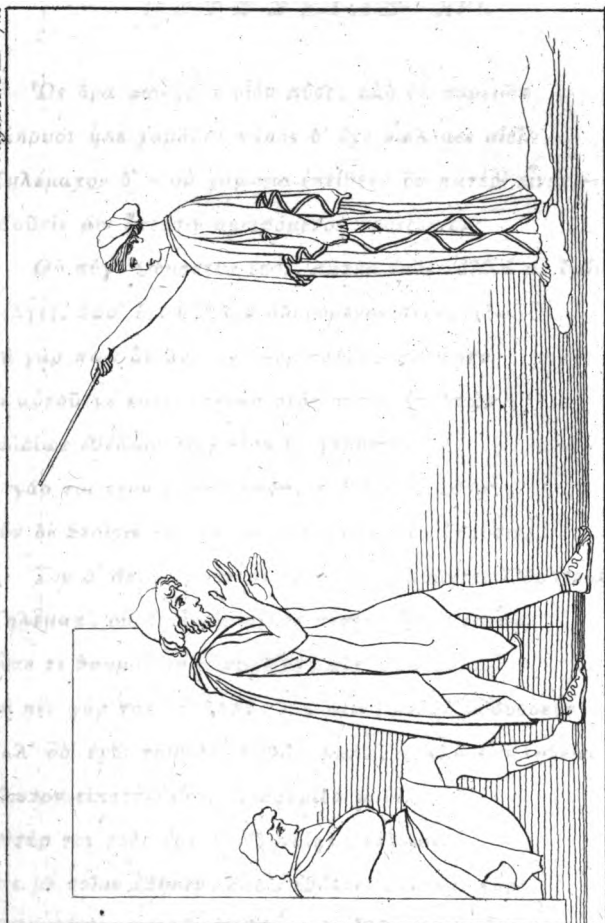
Ἦ, καὶ χρυσεῖη ῥάβδῳ ἐπεμάσσαι Ἀθήνη·
 φᾶρος μὲν οἱ πρῶτον ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα
 θῆκ' ἀμφὶ στήθεσσι· δέμας δ' ὠφελλε καὶ ἦβην.

175 ἂψ δὲ μελαγχροῖης γένετο, γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν·
 πυάνεαι δ' ἐγένοντο γενειάδες ἀμφὶ γένειον.
 ἦ μὲν ἄρ' ὡς ἔρξασα πάλιν κίεν' αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἦϊεν ἐς κλισίην· θάμβησε δέ μιν φίλος υἱός·
 ταρβήσας δ' ἐτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη,

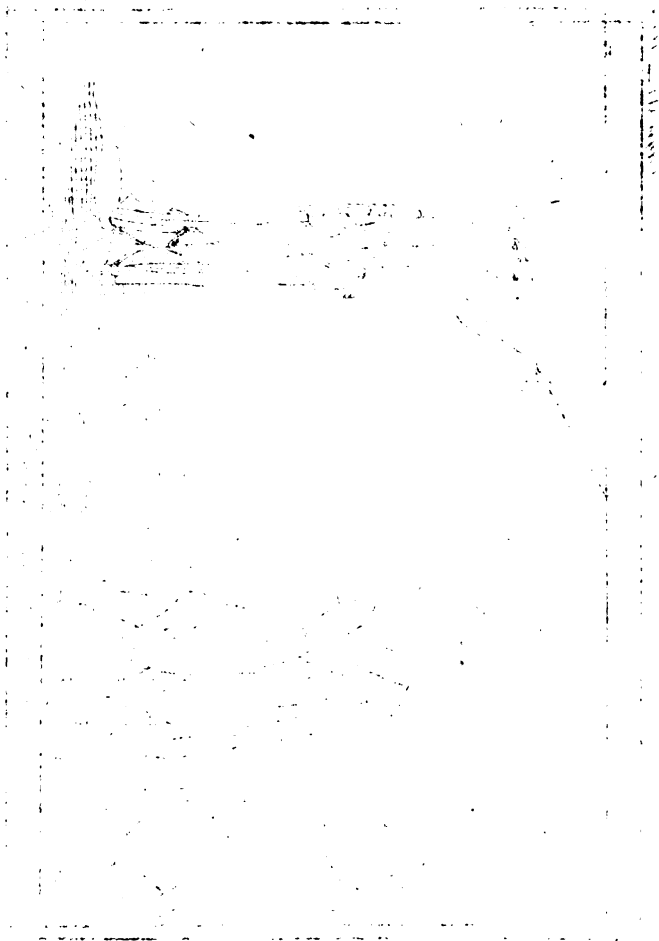
180 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄλλοιός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον ἢ ἐπάροιθεν,
 ἄλλα δὲ εἶματ' ἔχεις, καὶ τοι πρῶς οὐκέθ' ὁμόσιος.
 ἦ μάλα τις θεὸς ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
 ἀλλ' ἴληθ', ἵνα τοι πεχαρισμένα δώωμεν ἱρά,

185 ἠδὲ χρύσεια δῶρα, τετυγμένα· φεῖδعو δ' ἡμέων.

Τὸν δ' ἡμέιβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 οὔτις τοι θεὸς εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισιν εἴσκεις;
 ἀλλὰ πατὴρ τεός εἰμι, τοῦ εἵνεκα σὺ στεναχίζων
 πάσχεις ἄλγεα πολλά, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.

Οδυσσεύς & Κ.

190 Ὡς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, παῖδ δὲ παρειῶν
 δάκρυον ἦκε χαμᾶζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμῆς αἰεῖ.
 Τηλέμαχος δ' - οὐ γάρ πω ἐπείθετο ὃν πατέρ' εἶναι -
 ἐξαυτὶς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

Οὐ σύγ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, πατήρ ἐμός· ἀλλὰ με δαίμων
 195 θέλγει, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.
 οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόωτο
 ᾧ αὐτοῦ γε νόφ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
 ῥηϊδίως ἐθέλων θείῃ νέον ἢ γέροντα.
 ἦ γάρ τοι νέον ἦσθα γέρων, καὶ ἀεικέα ἔσσο·
 200 νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικας, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κλυτὰ τεύχεα Ὀδυσσεύς·
 Τηλέμαχ', οὐ σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἔνδον ἐόντα
 οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον, οὔτ' ἀγάσθαι.
 οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·
 205 ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιόσδε, παθὼν κακὰ, πολλὰ δ' ἀληθεῖς,
 ἧλυθον εἰποστώ· ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαίαν.
 αὐτὰρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγελείης,
 ἦτε με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλει· δύναται γάρ·
 ἄλλοτε μὲν πτωχῷ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε

210 ἀνδρὶ νέῳ, καὶ καλὰ περὶ τροῖ εἴματ' ἔχοντι.

ῥηϊδίον δὲ θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,

ἡμὲν κλυδῆναι θνητὸν βροτὸν, ἡδὲ κακῶσαι.

Ὡς ἄρα φωνήσας κατ' ἄρ' ἔζετο· Τηλέμαχος δὲ

ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.

215 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἥμερος ὥρτο γόοιο·

κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον ἢ τ' οἰωνοί,

φῆναι ἢ αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες, οἴσῃτε τέκνα

ἀγρόται ἐξεῖλοντο, κῆρος πετεηνὰ γενέσθαι·

ὥς ἄρα τοίγ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.

220 καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἡελίοιο,

εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν δν πατέρ' αἶψα·

Ποίῃ γὰρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νηῖ σε ναῦται

ἦγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωνται;

οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὄϊομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.

225 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθεῖην καταλέξω.

Φαίηκές μ' ἦγαγον ναυσίπλυτοι, οἵτε καὶ ἄλλους

ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται·

καὶ μ' εὖδοντ' ἐν νηῖ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες,

- 230 πάθουσας εἰς Ἰθάκην· ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
 χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἄλλισ, ἐσθῆτά δ' ὕφαντήν·
 καὶ τὰ μὲν ἐν σπήεσσι θεῶν ἰότητι κέονται.
 νῦν αὖ·δεῦρ' ἰκόμεν, ὑποδημοσύνησιν Ἀθήνης,
 ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλεύσωμεν.
- 235 ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον,
 ὄφρ' εἰδέω, ὅσσοι τε καὶ οἵτινες ἄνδρες εἰσὶν·
 καὶ κεν ἐμὸν πατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίξας
 φράσσομαι, εἴ κεν νῶϊ δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι,
 μούνω ἄνευθ' ἄλλων, ἥ καὶ διζησόμεθ' ἄλλους.
- 240 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 ὦ πάτερ, ἦτοι σεῖο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,
 χεῖράς τ' αἰχμητὴν ἔμεναι, καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
 ἀλλὰ λίην μέγα εἶπες· ἄγῃ μ' ἔχει· οὐδέ κεν εἴη,
 ἄνδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
- 245 μνηστήρων δ' οὐτ' ἄρ' δεκάς ἀτρεκές, οὔτε δύο οἶαι,
 ἀλλὰ πολὺ πλείονες· τάχα δ' εἴσεται ἐνθάδ' ἀριθμόν.
 ἐκ μὲν Δουλιχίου δύω καὶ πεντήκοντα
 ποῦρροι κεκριμένοι, ἐξ δὲ δρηστήηρες ἔπονται·
 ἐκ δὲ Σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι φῶτες ἔασιν,

250 ἐκ δὲ Ζακύνθου ἔασιν εἰκοσι κοῦροι Ἀχαιῶν,
 ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι,
 καὶ σφιν ἄμ' ἐστὶ Μέδων κήρυξ, καὶ θεῖος ἀοιδός,
 καὶ δοιῶ θεράποντες, δαήμενε δαιτροσύναων.
 τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων,

255 μὴ πολὺπιπρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσσαι ἔλθων.
 ἀλλὰ σύγ', εἰ δύνασαί τιν' ἀμύντορα μερμηρίξαι,
 φράζεο, ὃ κέν τις νῶϊν ἀμύνοι πρόφρονι θυμῷ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 τοιγὰρ ἐγὼν ἔρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μευ ἄκουσον·
 260 καὶ φράσαι, εἴ κεν νῶϊν Ἀθήνη σὺν Διὶ πατρὶ
 ἀρκέσει, ἢ εἴ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίξω.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
 ἐσθλῷ τοι τούτῳ γ' ἐπαμύντορε, τοὺς ἀγορεύεις,
 ὕψι περ ἐν νεφέεσσι καθεμένῳ· ὦτε καὶ ἄλλοις
 265 ἀνδράσι τε κρατέουσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 οὐ μέν τοι κείνῳ γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
 φυλόπιδος κρατερῆς, ὁπότε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν
 ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κρίνηται Ἄρης.

- 270 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχευ ἄμ' ἡοὶ φαινομένην·
οἴκαδε, καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει·
αὐτὰρ ἐμὲ προτὶ ἄστυ συβώτης ὕστερον ἄξει,
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἡδὲ γέροντι.
εἰ δέ μ' ἀτιμήσουσι δόμον κᾶτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
- 275 τετλάτω ἐν στήθεσσι, κακῶς πάσχοντος ἐμείο.
ἦνπερ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἔλκωσι θύραζε,
ἦ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι.
ἀλλ' ἦτοι καύεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,
μειλιχίοις ἐπέεσσι παραυδῶν· οἱ δέ τοι οὔτι
- 280 πείδονται· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ.
[ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
ὀππότε κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θήσῃ Ἀθήνη,
νεύσω μὲν τοι ἐγὼ κεφαλῇ· σὺ δ' ἔπειτα νοήσας,
ὅσσα τοι ἐν μεγάροισιν Ἀρήϊα τεύχεα κεῖται,
- 285 ἐς μυχὸν ὑψηλοῦ θαλάμου καταθεῖναι ἀείρας
πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
ἐν καπνοῦ κατέθῃκ'· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐώκει,
οἷά ποτε Τροίηνδε κιῶν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,

290 ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμῇ.

πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,

μή πως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὕμιν,

ἀλλήλους τρώσῃτε, καταισχύνῃτέ τε δαῖτα

καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλλεται ἄνδρα σίδηρος.

295 νῶϊν δ' οἷοισιν δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε

καλλιπέειν, καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἐλέσθαι,

ὥς ἂν ἐπιθύσαντες ἐλοιμέθα· τοὺς δέ κ' ἔπειτα

Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξει καὶ μητίετα Ζεὺς.]

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

300 εἰ ἐτεόν γ' ἐμός ἐσσι καὶ αἵματος ἡμετέροιο,

μή τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος,

μήτ' οὖν Λαέρτης ἴστω τόγε, μήτε συβώτης,

μήτε τις οἰκῆων, μήτ' αὐτῇ Πηνελόπεια·

ἀλλ' οἷοι, σὺ τ' ἐγώ τε, γυναικῶν γνώομεν ἰθύν·

305 καὶ κέ τεο δμῶων ἀνδρῶν ἔτι πειρηθεῖμεν,

ἥμην ὅπου τις νῶ τίει καὶ δείδιε θυμῷ,

ἥδ' ὅτις οὐκ ἀλέγει, σὲ δ' ἀτιμᾶ, τοῖον ἐόντα.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·

ὦ πάτερ, ἤτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ', οἶω,

310 γνῶσθαι· οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύναι μέ γ' ἔχουσιν·
 ἀλλ' οὗτοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαι οἴω
 ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
 διθὰ γὰρ αὐτῶς εἴσῃ ἐκάστου πειρητιζων,
 ἔργα μετερπόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἔκρηλοι
 315 πρήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἐπὶ φειδῶ.
 ἀλλ' ἦτοι σε γυναῖκας ἐγὼ δεδάσθαι ἄνωγα,
 αἶτε σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἱ νηλιτεῖς εἰσὶν·
 ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἔγωγε κατὰ σταθμούς ἐθέλοιμι
 ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
 320 εἰ ἐτεόν γέ τι οἶσθα Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
 ἥ δ' ἄρ' ἔπειτ' Ἰθάληνδε κατήγετο νηὺς εὐεργής,
 ἣ φέρε Τηλέμαχον Πυλόνει καὶ πάντας ἑταίρους·
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
 325 νῆα μὲν οἶγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
 τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικον ὑπέρθυμοι θεράποντες·
 αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
 αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
 ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,

330 οὐνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγροῦ, νῆα δ' ἀνώγει

ἄστυδ' ἀποπλείειν· ἵνα μὴ δείσας' ἐνὶ θυμῷ

ἰφθίμη βασιλεία τέρεν κατὰ δάκρυον εἶβοι.

τῷ δὲ συναντήτην κήρυε καὶ δῖος ὕφορβός,

τῆς αὐτῆς ἔνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί.

335 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο δόμον θείου βασιλῆος,

κήρυε μὲν ῥα μέσῃσι μετὰ δμῶῃσιν ἔειπεν·

Ἦδὲ τοι, βασιλεία, φίλος παῖς εἰλήλουθεν.

Πηνελοκείη δ' εἶπε συβώτης ἄγχι παραστὰς

πάνθ', ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.

340 αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπεν,

βῆ ῥ' ἵμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἔρκεά τε μέγαρόν τε.

Μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο, κατήφηςάν τ' ἐνὶ θυμῷ·

ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,

αὐτοῦ δὲ προπάροιθε θυράων ἐδριώοντο.

345 τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν·

ὦ φίλοι, ἧ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται

Τηλεμάχῳ, ὁδὸς ἦδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.

ἀλλ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἥτις ἀρίστη,

εἰς δ' ἐρέτας ἁλιῆας ἀγείρομεν, οἳ κε τάχιστα

350 κείνοις ἀγγείλωσι θοῶς οἰκόνδε νέεσθαι.

Οὐπω πᾶν εἶρηθ', ὅτ' ἄρ' Ἀμφίνομος ἶδε νῆα,
στρεφθεῖς ἐκ χώρης, λιμένος πολυβενθέος ἐντός,
ἰστία τε στέλλοντας, ἔρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεεν οἷς ἐτάροισιν·

355 Μὴ τιν' ἔτ' ἀγγελίην ὀτρύνομεν· οἶδε γὰρ ἔνδον·
ἢ τίς σφιν τόδ' εἶπε θεῶν, ἢ εἰσιδὼν αὐτοὶ
νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κίχῃναι.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θίνα θαλάσσης·
αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,

360 τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν λίον ἄθροοι, οὐδέ τιν' ἄλλον
εἶων οὔτε νέων μεταΐζειν, οὔτε γερόντων.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·

ὦ πόποι, ὥς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν!

365 ἥματα μὲν σκοποὶ ἴδον ἐκ' Ἀχρίας ἠνεμοέσσας,
αἰὲν ἐπασσύτεροι· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι,
οὐκοτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
νῇ θοῇ κλειόντες ἐμὶ μῆνομεν Ἡῶ δι' ἄν,
Τηλέμαχον λοχῶοντες, ἵνα φθίσωμεν ἐλόντες

- 370 αὐτόν· τὸν δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγεν οἴκαδε δαίμων,
 ἡμεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
 Τηλεμάχῳ· μηδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ οἶω,
 τούτου γε ζῶντος, ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα.
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βουλῇ τε νόῳ τε·
- 375 λαοὶ δ' οὐκέτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν.
 ἀλλ' ἄγετε, πρὶν κεῖνον ὀμηγυρίσασθαι Ἀχαιοὺς
 εἰς ἀγορὴν – οὐ γάρ τι μεθυσμέναι μιν οἶω,
 ἀλλ' ἀπομηνίσει, ἐρέει δ' ἐν πᾶσιν ἀναστάς,
 οὐνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν, οὐδ' ἐκίχημεν·
- 380 οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα·
 μήτι κακὸν ῥέξωσι, καὶ ἡμέας ἐξελάσωσιν
 γαίης ἡμετέρης, ἄλλων δ' ἀφικώμεθα δῆμον –
 ἀλλὰ φθέωμεν ἐλόντες ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλλης,
 ἢ ἐν ὁδῷ· βίοντον δ' αὐτοὶ καὶ πτήματ' ἔχωμεν,
- 385 δασσάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὖτε
 κείνου μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἥδ' ὅστις ὀπυῖοι.
 εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφανδάνει, ἀλλὰ βόλεσθε
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ ἔχειν πατρῷα πάντα,
 μή οἱ χρήματ' ἔπειτα ἄλλῃς θυμηδὲ' ἔδωμεν,

390 ἐνθάδ' ἀγριόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάροιο ἕκαστος
 μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἢ δέ κ' ἔπειτα
 γήμαιθ', ὅς κε πλεῖστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.

Ἦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,

395 Νίσου φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἄνακτος·
 ὅς ῥ' ἐκ Δουλιχίου πολυπύρου, ποιήεντος,
 ἠγεῖτο μνηστῆρσι, μάλιστα δὲ Πηνελόπειῃ
 ἦνδανε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κέρητ' ἀγαθῆσιν·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

400 ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἔγωγε κατακτείνειν ἐθέλοιμι
 Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλῆϊόν ἐστιν
 κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλὰς.
 εἰ μὲν κ' αἰνήσωσι Διὸς μέγαλοιο θέμιστες,
 αὐτός τε κτενέω, τοὺς τ' ἄλλους πάντας ἀνώξω·

405 εἰ δέ κ' ἀποτρωπῶσι θεοί, παύσασθαι ἄνωγα.

Ἦς ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπὶ ἦνδανε μῦθος.
 αὐτὶν' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος·
 ἐλθόντες δ' ἐκάθιστον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.

Ἦ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,

410 μνηστῆρεςσι φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσιν.

πεύθετο γὰρ οὗ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλεθρον·

κήρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς.

βῆ δ' ἰέναι μέγαρόνδε σὺν ἀμφικόλοισι γυναιξίν.

ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,

415 στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,

ἄντα παρειάων στρομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·

Ἀντίνοον δ' ἐνένικτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Ἀντίνο', ὕβριν ἔχων, παπομήχανε! καὶ δέ σέ φασιν

ἐν δῆμῳ Ἰθάκης μεθ' ὀμήλικας ἔμμεν' ἄριστον

420 βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔησθα.

μάργε, τίη δέ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε

ράπτεις, οὐδ' ἱκέτας ἐμπάζεις, οἷσιν ἄρα Ζεὺς

μάρτυρος; οὐ δ' ὅσῃ κακὰ ράπτειν ἀλλήλοισιν.

ἦ οὐκ οἶσθ', ὅτε δεῦρο πατήρ τεός ἦκετο φεύγων,

425 δῆμον ὑποδδεΐσας; δὴ γὰρ κεκολώατο λῆην,

οὐνεκα ληϊστῆρσιν ἐπισπόμενος Ταφίοισιν

ἦνατ' Θεσπρωτούς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ᾗσαν·

τόν ῥ' ἔθελον φθῖσαι, καὶ ἀπορῥαῖσαι φίλον ἦτορ,

ἣδὲ κατὰ ζωὴν φαγέειν μενοεικέα πολλήν·

430 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱμένους περ.
 τοῦ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάα δὲ γυναιῖκα,
 παῖδά τ' ἀποκτείνεις, ἐμέ τε μεγάλως ἀκαχίζεις·
 ἀλλὰ σε παύσασθαι πέλομαι καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους.

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ἤδα·

435 κόρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
 θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ, οὐδ' ἔσσεται, οὐδὲ γένηται,
 ὅς πεν Τηλεμάχῳ σῶ υἱεῖ χεῖρας ἐποίσει,
 ζῶοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.

440 ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
 αἰψά οἱ αἶμα κελαινὸν ἐρώησαι περὶ δουρὶ
 ἡμετέρῳ· ἐπειγὶ καὶ ἐμὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 πολλὰ λυγούνασιν οἷσιν ἐφασσάμενος, κρέας ὀπτόν
 ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν.

445 τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν
 ἀνδρῶν· οὐδέ τί μιν θάνατον τρομέεσθαι ἄνωγα,
 ἔκ γε μνηστήρων· θεόθεν δ' οὐκ ἔστ' ἀλῆεσθαι.

Ἦν δ' ἔφατο θαρσύνων· τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.

ἣ μὲν ἄρ' εἰσαναβῆς ὑπερώϊα σιγαλόεντα,

Ὀδυσσεύς. II.

450 κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ θῖνον
ἦδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη. —

Ἐσπέριος δ' Ὀδυσῆϊ καὶ νιέϊ διὸς ὑφορβὸς
ἦλυθεν· οἱ δ' ἄρα δόρπον ἐπισταδὸν ὠπλίζοντο,
σὺν ἱερεύσαντες ἐνιαύσιον. αὐτὰρ Ἀθήνη

455 ἄγχι παρισταμένη, Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
ῥάβδῳ πεκληγυῖα, πάλιν ποιήσε γέροντα,
λυγρὰ δὲ εἴματα ἔσσε περὶ χροῖ· μὴ ἔσθλῳ
γνοίῃ ἐσάντα ἰδὼν, καὶ ἐρέφρονι Πηνελόπειῃ
ἔλθοι ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.

460 Τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἦλθες, δι' Εὐμαιε. τί δὴ πλέος ἔστ' ἀνὰ ἄστν;
ἦ ῥ' ἤδη μνηστῆρες ἀγήνορες ἔκδον ἔασι
ἐκ λόφου; ἦ ἔτι μ' αὖτ' εἰρύαται, οὔλαδ' ἰόντα;

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·

465 οὐκ ἔμελὲν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἔρυσθαι,
ἄστν καταβλώσκοντα· τάχιστα με θυμὸς ἀνώγει,
ἀγγελίην εἰπόντα, πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι.
ὠμήρησε δέ μοι παρ' ἐταίρων ἄγγελος ὠκύς,
κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπος σῆ μητρὶ ἔειπεν.

470 ἄλλο δέ τοι τόγε οἶδα· τὸ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.

ἦδη ὑπὲρ πόλιος, ὅθι Ἑρμαῖος λόφος ἐστίν,

ἦα κιών, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμην κατιοῦσαν

εἰς λιμέν' ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ·

βεβρίθαι δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύουσιν·

475 καὶ σφέας ὥϊσθην τοὺς ἔμμεναι, οὐδέ τι οἶδα.

Ὡς φάτο· μείδῃσεν δ' ἱερὴ ἷς Τηλεμάχοιο,

εἰς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδών· ἀλέεινε δ' ὑφορβόν.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,

δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔϊσης.

480 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

κοίτου τε μνήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ρ.

S U M M A R I U M.

Insequenti die Telemachus, patre in urbem ablegato, ipse eodem proficiscitur (1 - 30); statimque ex domo, salutatis Euryclea et matre, properat in forum, ut Theoclymenum hospitem adducat (31 - 83). Hunc ubi epulis excepit, matri enarrat ordinem peregrinationis, quaeque a Menelao audierat: simul Theoclymenus reginae propinquum Ulyssis reditum praedicat (84 - 165). Ibi coenam apparantibus prociis supervenit ille, ab Eumaeo ductus, primum a Melanthio caprario iniuria affectus (166 - 289). Ad aulam quum accesserunt, canis domesticus Argus, agnito domino, repente moritur (290 - 327). Iam ipsam domum ingressus, a convivis ambiendo cibos mendicat; quos et Telemachus praebet et proci: sed Antinous eum conviciis consecatur et ingesto scabello, non sine indignatione ceterorum procorum (328 - 491). Quam ob contumeliam diras Antinoo imprecata Penelope, ad se arcessit virum, si quid forte de Ulysse cognoverit; is autem in colloquium venturum sese ad vesperam pollicetur (492 - 584). Eodem tempore in agrum redit Eumaeus, manente Ulysse (585 - 606).

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ Ρ.

Τηλεμάχου ἐπάνοδος εἰς Ἰθάκην.

Ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
δὴ τότε' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύος θείοιο·
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμῃφιν ἀρήρει,
5 ἄστυδε ἰέμενος, καὶ ἑὸν προσέειπε συβώτην·
Ἄττ', ἦτοι μὲν ἐγὼν εἴμ' ἐς πόλιν, ὅφρα με μήτηρ
ὄψεται· οὐ γάρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι οἶω
κλαυθμοῦ τε στυγεροῖο, γόοιό τε δακρυόεντος,
πρὶν γ' αὐτόν με ἰδῆται· ἀτὰρ σοίγ' ὧδ' ἐπιτέλλω.

10 τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὅφρ' ἂν ἐκεῖθι
 δαῖτα πτωχεύῃ· δώσει δέ οἱ, ὅς κ' ἐθέλῃσιν,
 πύρνον καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' οὐπὼς ἔστιν ἅπαντας
 ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
 ὁ ξεῖνος δ' εἶπερ μάλα μὲνίει, ἄλγιον αὐτῷ
 15 ἔσσεται· ἧ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω·
 πτωχῷ βέλτερόν ἐστι κατὰ πόλιν, ἢ κατ' ἀγρούς,
 δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι, ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
 20 οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμί,
 ὥστ' ἐπιτεριλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι·
 ἀλλ' ἔρχευ· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, τὸν σὺ κελεύεις,
 αὐτὴν', ἐπεὶ κε πυρὸς θερέω, ἀλέη τε γένηται.
 αἰνῶς γὰρ τάδε εἶματ' ἔχω κακά· μὴ με δαμάσῃ
 25 στῖβη ὑπηοίη· ἔκαθεν δέ τε ἄστν φάτ' εἶναι.

Ἦς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διὰ σταθμοῖο βεβήκει,
 πραικνὰ ποσὶ προβιβάς· κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκανε δόμους εὐναιετάρωντας,
 ἔγχος μὲν στῆσε πρὸς κῆονα μακρὸν ἐρείδας,

30 αὐτὸς δ' εἶσω ἔεν, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.

Τὸν δὲ πολὺ πρώτη εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,
κῶεα καστορνῦσα θρόνοισι ἐνι δαιδαλέοισιν.

δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι
δμῳαὶ Ὀδυσσεῆος ταλασίφρονος ἠγερέθοντο,

35 καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὦμους.

Ἥ δ' ἔεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἱκέλη ἥε χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ·

ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσασα·

κύσσε δέ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,

40 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερόν φάος. οὐ σ' ἔτ' ἔγωγε
ᾔψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ᾗτεο νηῖ Πύλονδε

λάθρη, ἐμεῦ ἀέκητι, φίλου μετὰ πατρὸς ἀκουήν.

ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὁπωπῆς.

45 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·

μῆτερ ἐμή, μή μοι γόον ὄρνυθι, μηδὲ μοι ἦτορ

ἐν στήθεσσιν ὄρινε, φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·

ἀλλ' ὕδρηναμένη, καθαρὰ χροῖ εἴμαθ' ἑλοῦσα,

[εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,]

50 εὖχετο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἐκατόμβας

ρέξειν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσει.

αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορὴν ἐσελεύσομαι, ὅφρα καλέσσω.

Ξεῖνον, ὅτις μοι κείθεν ἄμ' ἔσπετο δεῦρο κίοντι.

τὸν μὲν ἐγὼ προὔπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν.

55 Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα

ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰσόκεν ἔλθω.

Ἦς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.

ἣ δ' ὕδρηγαμένη, καθαρὰ χροῖ εἴμαθ' ἑλοῦσα,

εὖχετο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἐκατόμβας

60 ρέξειν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσει.

Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,

ἔγχετο ἔχων· ἅμα τῷγε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.

Θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·

τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.

65 ἀμφὶ δέ μιν μνηστήρες ἀγήνορες ἠγέρεθοντο,

ἔσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσοδόμευον.

αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πουλὺν ὄμιλον,

ἄλλ', ἵνα Μέντωρ ἦστο καὶ Ἄντιφος ἡδ' Ἀλιθέρης,

οὔτε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοι ἦσαν ἐταῖροι,

70 ἔνθα καθέζετ' ἰών· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστα.

τοῖσι δὲ Πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθεν,
 ξείνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Τηλέμαχος ξείνιο ἐκὰς τράπετ', ἀλλὰ παρέστη.
 τὸν καὶ Πείραιος πρότερος πρὸς μῦθον εἶπεν·

75 Τηλέμαχ', αἶψ' ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναικάς,
 ὥς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἃ τοι Μενέλαος ἔδωκεν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤῥα·
 Πείραι', οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισιν

80 λάθρη κτείναντες, πατρώϊα πάντα δάσωνται,
 αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν, ἢ τινα τῶνδε·
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ Κῆρα φυτεύσω,
 δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων.

Ὡς εἰπὼν, ξείνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.

85 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο δόμους εὐναιετάοντας,
 χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
 ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
 τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν, καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλλον ἠδὲ χιτῶνας·

- 90 ἔκ ρ' ἀσαμίνθου βάντες, ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόφ' ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νίψασθαι· παρὰ δὲ Ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 95 εἶδατα πόλλ' ἐπιθῆῖσα, χαριζομένη καρεόντων.
 μήτηρ δ' ἀντίον ἴδε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο,
 κλισμῷ κεκλιμένη, λέπτ' ἡλάκατα στρωφῶσα.
 οἱ δ' ἐκ' ὀνειύθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 100 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
 Τηλέμαχ', ἦτοι ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
 λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἣ μοι στονόεσσα τέτυκται,
 αἰεὶ δάκρυς' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
 ὦχεθ' ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον· σὺ δέ μοι ἔτλης,
 105 πρὶν ἔλθῃν μνηστῆρας ἀγῆνορας ἐς τόδε δῶμα,
 νόστον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν, εἴ που ἤκουσας.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠῦδα·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι, μήτερ, ἀληθεῖην καταλέξω.
 ὠχόμεθ' ἐς τε Πύλον καὶ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·

- 110 δεξάμενος δέ· με κείνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
 ἐνδυκέως ἐφίλει, ὥσεί τε πατήρ ἑὸν υἷα,
 ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν· ὥς ἐμὲ κείνος
 ἐνδυκέως ἐκόμιζε, σὺν υἷασι πυδαλίμοισιν.
 αὐτὰρ Ὀδυσσεῆος ταλασίφρονος οὐποτ' ἔφασκεν,
 115 ὡσοῦ, οὐδὲ θανόντος, ἐπιχθονίων τευ ἀκοῦσαι·
 ἀλλὰ μ' ἐς Ἀτρεΐδην, δουρικλειτὸν Μενέλαον,
 ἵπποισι προῦπεμψε καὶ ἄρμασι πολλητοῖσιν.
 ἔνθ' ἶδον Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ
 Ἀργεῖοι Τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν.
 120 εἶρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ὅττευ κρητίζων ἰκόμεν Λακεδαιμόνα διὰν·
 αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθεῖην κατέλεξα·
 καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

- ἦ πόποι! ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
 125 ἦξελον εὐνηθῆναι, ἀνάκτιδες αὐτοὶ ἑόντες.
 ὥς δ' ὁπότεν ἐν Εὐλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
 νεβροὺς ποιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς,
 κνημοὺς ἐξερέησι καὶ ἄγχεα ποιήεντα
 βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἔην εἰσέλυθεν εὐνὴν,

130 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφήπεν·

ὥς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.

αἱ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων!

τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' εὐκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ

ἔξ Ἑριδος Φιλομηλεΐδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,

135 καὶ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,

τοῖος ἐὼν, μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·

πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίετο πικρόγαμοί τε.

ταῦτα δ', ἃ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεται, οὐκ ἂν ἔγωγε

ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδόν, οὐδ' ἀπατήσω·

140 ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἄλιος νημερτής,

τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπιχεύσω.

φῆ μιν ὄγ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,

Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἣ μιν ἀνάγκη

ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.

145 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἐταῖροι,

οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

ὧς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος.

ταῦτα τελευτήσας, νεόμην' ἔδωσαν δέ μοι οὐδρον

ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.

150 Ὡς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·

ὦ γύναι αἰδοίῃ Λιερτιάδεω Ὀδυσῆος,

ἦτοι ὄγ' οὐ σάφα οἶδεν· ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·

ἀτρεκέως γάρ σοι μαντεύσομαι, οὐδ' ἐπιχεύσω.

155 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε τράπεζα,

ἰστίῃ τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,

ὥς ἦτοι Ὀδυσσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ,

ἦμενος ἢ ἔρκων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,

ἔστιν, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει·

160 οἷον ἐγὼν οἶωνόν ἐυσσέλμου ἐπὶ νηὸς

ἦμενος ἐφρασάμην, καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·

τῷ κε τάχα γνοίης φιλότῃτά τε, πολλὰ τε δῶρα,

165 ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἄν τις σε συναντόμενος μακαρίζοι.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —

μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσῆος μεγάροιο

δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰάντες,

ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.

170 ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνηστος ἔην, καὶ ἐπήλυθε μῆλα
 πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἱ δ' ἤγαγον, οἱ τὸ πάρος περ,
 καὶ τότε δὴ σφιν ἔειπε Μέδων· ὅς γάρ ῥα μάλιστα
 ἦνδανε κηρύκων, καὶ σφιν παρεγίγνετο δαιτί·

Κοῦροι, ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' ἀέθλοισι,

175 ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ', ἵν' ἐντυνώμεθα δαῖτα·

οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ᾧρῃ δεῖπνον ἐλέσθαι.

Ἦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν, κείθοντό τε μύθῳ.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο δόμους εὐναιετάοντας,

χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·

180 οἱ δ' ἱέρευον ὅς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας,

ἵρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην,

δαῖτ' ἐντυνόμενοι. — Τοῖ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε

ὠτρύνοντ' Ὀδυσσεύς τ' ἰέναι καὶ δῖος ὕφορβός.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·

185 Ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ δὴ ἔπειτα πόλινδ' ἰέναι μενεαίνεις

σήμερον, ὥς ἐπέτελλεν ἄναξ ἐμός - ἧ σ' ἂν ἔγωγε

αὐτοῦ βουλοίμην σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι·

ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι καὶ δεῖδια, μή μοι ὀπίσσω

νειπείῃ· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοπλαί -

190 ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα

ἦμαρ· ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἔσπερα ρίγιον ἔσται.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
γιγνώσκω, φρονέω· τάγε δὴ νοέοντι πελεύεις.

ἀλλ' ἴομεν· σὺ δ' ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε.

195 δὸς δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἐστίν,

σκηρίπτεσθ', ἐπειή φατ' ἀρισφαλὲ' ἔμμεναι οὐδόν.

Ἦ ῥα, καὶ ἄμφ' ὤμοισιν δεικέα βάλλετο πῆρην,
πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.

Εὐμαιος δ' ἄρα οἱ σκηπτρον θυμαρὲς ἔδωκεν.

200 τῷ βήτην· σταθμὸν δὲ κύνες καὶ βώτορες ἄνδρες

ῥύατ', ὅπισθε μένοντες· ὁ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἀνακτα,

πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,

σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ τροῖ εἴματα ἔστο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ στείχοντες ὁδὸν κᾶτα παιπαλόεσσαν

205 ἄστεος ἐγγὺς ἔσαν, καὶ ἐπὶ πρὴν ἄφικοντο

τυκτὴν, καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,

τὴν ποιήσ' Ἰθᾶκος καὶ Νήριτος ἠδὲ Πολύκτωρ·

ἄμφι δ' ἄρ' αἰγείρων ὕδατοτρεφέων ἦν ἄλσος,

πάντοσε πυκλωτέρης, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ.

Ὀδυσσ. II.

9\

210 ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμός δ' ἐφύπερθε τέτυκτο

Νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιβρέζεσκον ὀδῖται·

ἐνθά σφας ἐκίχαν' υἱὸς Δολίοιο Μελανθεύς,

αἴγας ἄγων, αἱ κᾶσι μετέπρεπον αἰκολίοισιν,

δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἄμ' ἔποντο νομῆες.

215 τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσαν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν,

ἑκπαγλον καὶ ἀεικές· ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος·

Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγρυ κακὸς κακὸν ἡγῆλάζει·

ὥς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὥς τὸν ὁμοῖον.

κῆ δὴ τόνδε μολοβρόν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,

220 πτωχὸν ἀνιηρόν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;

ὃς πολλῆς φλιῆσι παραστάς θλίφεται ὤμους,

αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄσρας, οὐδὲ λέβητας·

τόν κ' εἴ μοι δοίης σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι,

σηκοκόρον τ' ἔμεναι, θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι·

225 καὶ κεν ὀρόν πίνων μεγάλην ἐπιγουνίδα θείτο.

ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κἀκ' ἔμμαθεν, οὐκ ἐθελήσει

ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσω κατὰ δῆμον

βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἦν γαστέρ' ἀναλτον.

ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

230 αἶ κ' ἔλθῃ πρὸς δώματ' Ὀδυσσεὺς θείοιο,
πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
πλευραὶ ἀποτρίψουσι δόμον κάτω βαλλομένοιο.

ὦς φάτο· καὶ παριῶν λάξ ἐνθ' ὄρεν ἀφραδίῃσιν
ἰσχύϊ· οὐδέ μιν ἐπὶ τὸς ἀταρπιτοῦ ἐστυφέλιξεν,
235 ἀλλ' ἔμεν' ἀσφαλέως· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεύς,
ἥε μεταΐξας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἔλοιτο,
ἥ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη, ἀμφουδὶς ἀείρας.
ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο· τὸν δὲ συβώτης
νεῖκεσ' ἐσάντα ἰδὼν· μέγα δ' εὐέκτο, χεῖρας ἀναστών·

240 Νύμφαι κρηναῖαι, ποῦραι Διὸς, εἵποτ' Ὀδυσσεὺς
ὑμῖν ἐπὶ μηρί' ἔπνε, καλύψας πίονι δημῷ,
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων, τόδε μοι κρηήνατ' ἐέλδωρ,
ὥς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάχοι δέ ἐ δαίμων·
τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἀπάσας,

245 τὰς νῦν ὑβρίδων φορέεις, ἀλαλήμενος αἶεἰ
ἄστνυ κάρ'· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
ὦ πόποι, οἷον ἔειπε κύων, ὄλοφῶτα εἰδώς!
τόν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς εὐσσελμοιο μελαίνης

250 ἄξω τῆλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοντα πολὺν ἄλφοι.

αἶ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
σήμερον ἐν μεγάροις, ἣ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,
ὥς Ὀδυσῆϊ γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ.

Ἵς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, ἦκα κίοντας,

255 αὐτὰρ ὁ βῆ· μάλα δ' ὦκα δόμους ἵκανεν ἀνακτος.

αὐτίκα δ' εἶσω ἵεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι κάθιζεν,
ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.

τῷ πάρα μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν, οἱ κονέοντο·
σίτην δ' αἰδοίη ταμίη κυρέθηκε φέρουσα

260 ἔδμεναι. ἀρχίμολον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβος

στήτην ἐρχομένω· περὶ δὲ σφεας ἦλυθ' ἰωῇ
φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γὰρ σφισι βάλλετ' αἰεΐδειν
Φήμιος· αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἑλὼν προσέειπε συβώτην·

Εὖμαι', ἦ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,

265 ρεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.

ἔξ ἐτέρων ἕτερ' ἐστίν· ἐπήσκηται δὲ οἱ αὐλὴ

τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι, θύραι δ' εὐερπείες εἰσὶν

διπλίδες· οὐκ ἄν τις μιν ἀνὴρ ὑπεροκλίσσαιτο.

γινώσκω δ', ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται

270 ἄνδρες· ἐπεὶ κνίσσῃ μὲν ἀνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμυξ
ἥπυει, ἦν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἐταίρην.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαίε συβῶτα·
ῥεῖ' ἔγνωσ· ἐπεὶ οὐδὲ τὰ τ' ἄλλα πέρ ἐσσ' ἀνοήμων.
ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.

275 ἥ ἐ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὐναιετάρωντας,
δύσεο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείφομαι αὐτοῦ·
εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἴμι προπάροιθεν·
μηδὲ σὺ δηθύνειν, μή τις σ' ἔκτοσθε νοήσας
ἦ βάλλῃ, ἦ ἐλάσῃ· τάδε σε φράζεσθαι ἄνωγα.

280 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
γινγνώσκω, φρονέω· τάγε δὴ νοέοντι πελεεῖς.
ἀλλ' ἔρχου προπάροιθεν, ἐγὼ δ' ὑπολείφομαι αὐτοῦ.
οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων, οὐδὲ βολάων·
τολμήεις μοι θυμός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα

285 κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
γαστέρα δ' οὐπὼς ἔστιν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν,
οὐλομένην, ἣ πολλὰ κὰκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν·
τῆς ἔνεκεν καὶ νῆες ἐϋδύοι ὀπλίζονται
πόντον ἐκ' ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.

290 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —

ἂν δὲ κῦων κεφαλὴν τε καὶ οὐατα κείμενος ἔσθεν,
Ἄργος, Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς
θρέψε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱρὴν
ῥητο. τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες

295 αἶγας ἐπ' ἀγροτέρας ἠδὲ πρόκας ἠδὲ λαγούς·

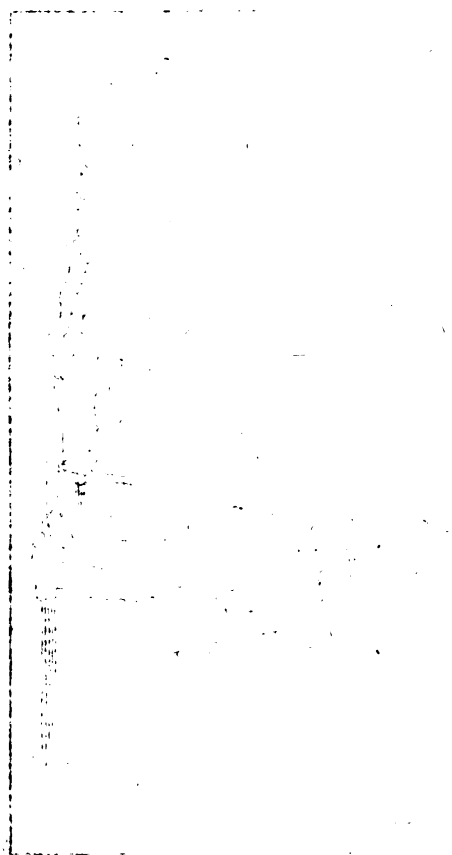
δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθεστος, ἀποιομένοιο ἄνακτος,
ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἣ οἱ προπάροιθε θυράων,
ἡμιόνων τε βοῶν τε, ἅλις κέχυτ'· ὄφρ' ἂν ἄγοιεν
δμῶες Ὀδυσσεὺς τέμενος μέγα κοπρίσσοντες·

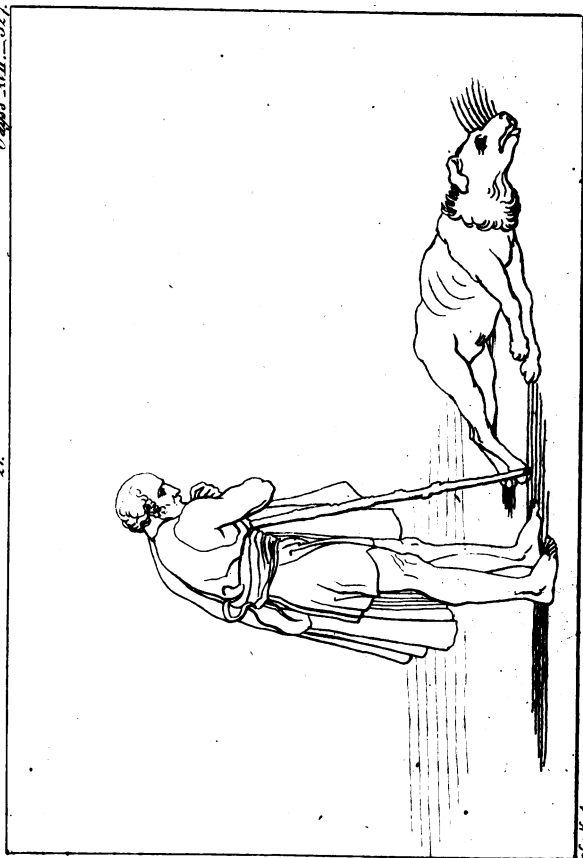
300 ἔνθα κῦων κεῖτ' Ἄργος, ἐνίπλειος κυνοραϊστέων.

δὴ τότε γ', ὥς ἐνόησεν Ὀδυσσεὺς ἔγγυς ἔοντα,
οὐρῇ μὲν ῥ' ὄγ' ἔσθνε, καὶ οὐατα κάββαλεν ἄμφω·
ἄσσον δ' οὐκέτ' ἔπειτα δυνήσατο οἷο ἄνακτος
ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀκομόρξατο δάκρυ,

305 ῥεῖα λαθὼν Εὐμαιον· ἄφαρ δ' ἐρεεῖνετο μύθῳ·

Εὐμαι', ἣ μάλα θαῦμα, κῦων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ,
καλὸς μὲν δέμας ἐστίν, ἀτὰρ τόδε γ' οὐ σάφα οἶδα,
εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσνε θέειν ἐπὶ εἵδει τῷδε,
ἣ αὐτῶς, οἷοί τε τραπεζῆς κύνες ἀνδρῶν.

5.4.1

310 γίγνοντ'· ἀγλαΐης δ' ἔνεκ' ἐν κομέουσιν ἄνακτες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα·
καὶ λίην ἀνδρὸς γε κύων ὄδε τῇλε θανόντος.

εἰ τοῖόςδ' εἴη ἡμὲν δέμας, ἥδ' ἐκαὶ ἔργα,
οἷόν μιν Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,

315 αἰψὰ κε θηήσαιο, ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκὴν·
οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
πνώδαλον, ὅττι δίοιτο· καὶ ἔχνεσι γὰρ περιήδη·
νῦν δ' ἔχεται κακότητι· ἄναξ δέ οἱ ἄλλοθι πάτρης
ᾤλετο· τὸν δὲ γυναιῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσιν.

320 δμῶες δ', εὖτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες,
οὐκέτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναΐσιμα ἐργάζεσθαι.
ἡμῖς γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνονται εὐρύοπα Ζεὺς
ἀνέρος, εὖτ' ἂν μιν κατὰ δοῦλιον ἥμαρ ἔλθῃσιν.

Ὡς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὐναιετάνοντας·

325 βῆ δ' ἰθὺς μεγάρῳ μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς.
Ἄργον δ' αὖ κατὰ Μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα εἰκοστῷ ἐνιαυτῷ.

Τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδής,
ἐρχόμενον κατὰ δῶμα, συβώτην· ὧκα δ' ἔπειτα

330 νεῦσ', ἐπὶ οἳ καλέσας· ὁ δὲ παπτήνας ἔλε δίφρον
 κείμενον, ἔνθα δὲ δαιτρός ἐφίζεσκε, κρέα· πολλὰ
 δαιόμενος μνηστῆρσι, δόμον πάτα δαινυμένοισιν·
 τὸν κατέβηκε φέρων πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
 ἀντίον· ἔνθα δ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέζετο· τῷ δ' ἄρα κήρυξ
 335 μοῖραν ἔλων ἐτίθει, πανέου τ' ἐκ σίτον ἀείρας.

Ἀγχίμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δώματ' Ὀδυσσεύς,
 πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιος ἡδὲ γέροντι,
 σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἶματα ἔστο.
 ἶξε δ' ἐπὶ μελίνου σὺδοῦ ἔντοςδε θυράων,
 340 κλινάμενος σταθμῷ κυκαρισσίνῳ, ὃν ποτε τέκτων
 ἔεσσεν ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἵθυνεν.
 Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἳ καλέσας προσέειπε συβώτην,
 ἄρτον τ' οὐλον ἔλων περικαλλέος ἐκ πανέοιο,
 καὶ κρέας, ὥς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι·
 345 Δὺς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων, αὐτὸν τε πέλεψε
 αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
 αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεκρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι.
 Ἦξε φάτο· βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἤκουσεν·
 ἀρχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

350 Τηλέμαχος τοι, ξεῖνε, διδοῖ τάδε, καὶ σε κέλεύει
αἰτιζεῖν μάλα πάντας ἐποικόμενον μνηστῆρας·
αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθήν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προῖκτη.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὀλβιὸν εἶναι,
355 καὶ οἱ πάντα γένοιθ', ὅσσα φρεσὶν ᾗσι μεσσηνῶ.

Ἦ. ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἐδέξατο, καὶ κατέβηκεν
αὔθι, ποδῶν προπάροιθεν, ἀεικελὴς ἐπὶ πῆρης.
ἦσθιε δ', ἕως ὅτ' ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ᾄδειεν·
εἴθ' ὁ δεδεικνῆκει, ὁ δ' ἐπαύετο θεῖος ἀοιδός·

360 μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ'. — αὐτὰρ Ἀθήνη,
ἄγχι παρισταμένη, Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
ῶτρυν', ὥς ἂν κύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγέροι,
γνοίῃ θ', οἵτινές εἰσιν ἐναΐσιμοι, οἳ τ' ἀθέμιστοι·
ἀλλ' οὐδ' ὧς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξέσθην κακότητος.

365 βῆ δ' ἵμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἔκαστον,
πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὥς εἰ πτωχὸς πάλοι εἴη.
οἱ δ' ἐλεαῖροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν·
ἀλλήλους τ' εἵροντο, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·

370 Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
τοῦδε περὶ ξείνου· ἥ γάρ μιν πρόσθεν ὤπωπα.

ἦτοι μὲν οἱ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευεν·

αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὖχεται εἶναι.

Ὡς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκεσσα συβώτην·

375 ὦ ἀρίγυντε συβῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλινδε

ἦγαγες; ἥ οὐχ ἄλλῃς ἡμῖν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι,

πτωχοὶ ἀνηροὶ, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;

ἥ ὄνοσαι, ὅτι τοι βίοντον κατέδουσιν ἀνακτος

ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, σὺ δὲ καὶ ποθὶ τόνδ' ἐπάλεσσας;

380 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·

Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὰ, καὶ ἐσθλὸς ἐὼν, ἀγορεύεις·

τίς γάρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν

ἄλλον γ', εἰ μὴ τῶν, οἱ δημιοεργοὶ ἔασιν,

μάντιν, ἥ ἰητῆρα κακῶν, ἥ τέκτονα δούρων,

385 ἥ καὶ θέσπιν ἀοιδόν, ὃ κεν τέρπησιν ἀείδων;

οὔτοι γὰρ κλητοὶ γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·

πτωχὸν δ' οὐκ ἄν τις καλέοι, τρῦξοντά ἑ αὐτόν.

ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων εἰς μνηστῆρων

δμῶσιν Ὀδυσσεῆος, πέρι δ' αὐτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἔγωγε

390 οὐκ ἀλέγω, εἴως μοι ἐχέφρων Πηνελόπεια

ζῶει ἐνὶ μεγάροις καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίαν ἠΐδα·

σίγα, μή μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·

Ἀντίνοος δ' εἶωθε κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ

395 μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους.

Ἦ ῥα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀντίνο', ἦ μευ καλὰ πατήρ ὥς κήδεαι υἱός,

ὃς τὸν ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δίσσθαι

μύθῳ ἀναγκαῖον· μή τοῦτο θεὸς τελέσειεν.

400 δός οἱ ἐλών· οὐ τοι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἔγωγε·

μήτ' οὖν μητέρ' ἐμὴν ἄζευ τόγε, μήτε τιν' ἄλλον

δμῶων, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσσεῆος θείοιο.

ἀλλ' οὐ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·

αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βούλειαι, ἢ δόμεν ἄλλῳ.

405 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπεν·

Τηλέμαχ' ὑπαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες!

εἴ οἱ τόσσον ἄπαντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,

καὶ πέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύκοι.

Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ θρήνουν ἐλών ὑπέφηνε τραπέζης

410 κείμενον, ᾧ ῥ' ἔπερεν λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.

οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλῆσαν δ' ἄρα κήρην
σίτου καὶ πρειῶν· τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεύς,
αὐτὶς ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, προικὸς γεύσεσθαι Ἀχαιῶν·
στῇ δὲ παρ' Ἀντίροον, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

415 Δός, φίλος· οὐ μὲν μοι δοκέεις ὁ κἀκιστος Ἀχαιῶν
ἔμμεναι, ἀλλ' ὠριστος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.

τῷ σε τρῇ δόμεναι καὶ λῳῖον, ἥε περ ἄλλοι,
σίτου· ἐγὼ δέ κέ σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον

420 ὄλβιος ἀφνειόν, καὶ πολλὰκι δόσκον ἀλήτη,
τοίῳ ὅποιος ἔοι, καὶ ὅτευ περρημένος ἔλθοι·
ῆσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
οἷσιν τ' εὖ ζῶσυσσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.

ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων - ἥθελε γὰρ που -

425 ὅς μ' ἄμα ληϊστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν
Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιτὴν ὁδόν, ὅφρ' ἀπολοίμην·
στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἐταίρους
αὐτοῦ παρ νῆεσσι μένειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι·

430 ὀπτήρας δὲ κατὰ σκοπιάς ὥτρυνα νέεσθαι.

οἱ δ' ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένει σφῶ,
αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρούς
πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
αὐτούς τ' ἔλτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὐτῇ.

435 οἱ δὲ βοῆς αἶοντες, ἅμ' ἡσὶ φαινομένηφιν
ῆλθον· πλήτο δὲ πᾶν πεδῖον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπιλέραunos
φῦζαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
στῆναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ παλὰ πάντοθεν ἔστη.

440 ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξεί χαλκῶ,
τοὺς δ' ἀναγον ζωούς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι,
Δμήτορι Ἰασίδῃ, δς Κύπρου ἴφι ἀνασσαν·
ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω, πῆματα πάσχω.

445 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπυμείβετο, φώνησέν τε·
τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην;
στῆθ' οὕτως ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
μὴ τάχα πικρὴν Αἰγυπτον καὶ Κύπρον ἵκηαι·
ὥς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδὴς ἐσσι προΐκτης.

450 ἐξείης πάντεσσι παρίστας· οἱ δὲ διδοῦσιν
μαψιδίως· ἐπεὶ οὔτις ἐπίσχεσις οὐδ' ἐλεητὺς
ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἐκάστω.

Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ πόποι! οὐκ ἄρα σοίγ' ἐπὶ εἶδει καὶ φρένες ἦσαν·
455 οὐ σύγ' ἂν ἐξ οἴκου σῶ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἄλα δοίης,
ὅς νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος οὔτι μοι ἔτλης
σίτου ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν.

Ὡς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

460 Νῦν δὴ σ' οὐκέτι καλὰ δι' ἐκ μεγάροιο γ' οἶω
ἅψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὀνειδέα βάσεις.

Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ θρήνυν ἐλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον,
πρυμνότατον κατὰ νῶτον· ὁ δ' ἐστάθη, ἥυτε πέτρῃ,
ἔμπεδον· οὐδ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο·

465 ἀλλ' ἀπέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
ἅψ δ' ὄγ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, καὶ δ' ἄρα πῆρην
θῆκεν εὐπλείην· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·

Κέλλυτέ με, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

470 οὐ μὰν οὐτ' ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, οὔτε τι πένθος,

ὀκπότην ἀνὴρ περὶ οἷσι μαρτυρούμενος κτεάτεσσιν

βλήεται, ἢ περὶ βουσὶν, ἢ ἀργεννῆς ὄξεσσιν·

αὐτὰρ ἔμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,

οὐλομένης, ἢ πολλὰ κἂν ἀνθρώποισι δίδωσιν.

475 ἀλλ' εἴ που πτωχῶν γε θεοὶ καὶ Ἐριννύες εἰσὶν,

Ἀντίνοον πρό γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχείη.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐκλείθεος υἱός·

ἔσθι' ἔκμηλος, ξεῖνε, καθήμενος, ἢ ἅπισ' ἄλλη·

μή σε νέοι διὰ δώματ' ἐρύσσωσ', οἳ ἀγορεύεις,

480 ἢ κοδός, ἢ καὶ χειρός, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα.

ᾧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσθησαν·

ᾧδε δὲ τις εἶπεσθε νέων ὑπερηνορεόντων·

Ἀντίνο', οὐ μὲν κἂν ἔβαλες δύστηνον ἀλήτην,

οὐλόμεν'· εἰ δὲ πού τις ἐπουράνιος θεός ἐστιν!

485 καὶ τε θεοὶ ξείνοισιν εἰσιπότες ἀλλοδαποῖσιν,

παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόλῃας,

ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.

ᾧς ἄρ' ἔφην μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.

Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κρηδίῃ μέγα πένθος ἔειπεν

490 βλημένου· οὐδ' ἄρα δάηνυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροϊν,
ἀλλ' ἀπέων κίνησε κάρη, κατὰ βυσσοδομεύων.

Τοῦ δ' ὥς οὖν ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια
βλημένου ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμῳῆσιν ἔειπεν·

Αἶδ' οὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων!

495 τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῆσιν τέλος ἡμετέρῃσι γένοιτο·
οὐκ ἂν τις τούτων γε ἐϋθρονον Ἥῳ ἴκοιτο.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
μαῖ', ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κατὰ μηχανόωνται·

500 Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ Κηρὶ ἔοικεν.

Ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα,
ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·
ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ' ἔδοσάν τε·
οὗτος δὲ θρήνυι πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.

505 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἀγόρευε μετὰ δμῳῆσι γυναιξίν,
ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ' ἐδείπνεε δίος Ὀδυσσεύς·
ἡ δ' ἐπὶ οἱ καλέσασα προσήυδα δίον ὑφορβόν·

Ἔρχεο, δι' Εὐμαιε, κιῶν τὸν ξεῖνον ἄνωχθι
ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσκτύξομαι, ἡδ' ἐρέωμαι.

510 εἴ που Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἡὲ πέπυσται,

ἢ ἰδεῖν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτω γὰρ ἔοικεν·

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα·

εἰ γάρ τοι, βασίλεια, σιωπήσειαν Ἀχαιοί·

οἳ ὄγε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ·

515 τρεῖς γὰρ δὴ μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἡματ' ἔρυξα

ἐν κλισίῃ· πρῶτον γὰρ ἔμ' ἵκετο, νηὸς ἀποδράς·

ἀλλ' οὐκω κακότητα διήνυσεν ἦν ἀγορεύων.

ὥς δ' ὅτ' ἀοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρεται, ὅστε θεῶν ἔξ

αἰδεῖ δεδαῶς ἔπε' ἱμερόεντα βροτοῖσιν,

520 τοῦ δ' ἄμοτον μεμᾶασιν ἀπυνέμεν, ὅππότε' αἰεῖδῃ·

ὥς ἐμὲ κείνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισιν.

φησὶ δ' Ὀδυσσεὺς ἑῖνος πατρῷος εἶναι,

Κρήτη ναιετάων, ὅθι Μίνως γένος ἐστίν.

ἔνθ' ἐν δὴ νῦν δεῦρ' οὗδ' ἵκετο πῆματα πάσρων,

525 προπροκυλινδόμενος· στεῦται δ' Ὀδυσσεὺς ἀπῶσαι,

ἀγχοῦ θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν κίονι δῆμω,

ζωοῦ· πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια θνδε δόμονδε.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

ἔρχεο, δεῦρο πάλεσσον, ἵν' ἀντίαν αὐτὸς ἐνίσκη.

Ὀδυσσ. II.

10

- 530 οὗτοι δ' ἤε θύρῃσι καθήμενοι ἐφιαῶσθων,
 ἢ αὐτοῦ κατὰ δώματ'· ἐπεὶ σφισι θυμὸς εὖφρων.
 αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,
 σῖτος καὶ μέθυ ἡδύ· τὰ μὲν οἰκῆς ἔδουσιν·
 οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλείμενοι ἤματα πάντα,
 535 βούς ἱερεύοντες καὶ οἷς καὶ πίονας αἶγας,
 εἰλαπινάζουσιν· πίνουσί τε αἶθροπα οἶνον,
 μαφιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ,
 οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρῆν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
 εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι, καὶ ἴκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
 540 αἵψά κε σὺν ᾧ παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν.
 ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπτарεν· ἀμφὶ δὲ δῶμα
 σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Πηνελόπεια·
 αἵψα δ' ἄρ' Εὐμαιοὺς ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἔρχεό μοι, τὸν ξεῖνον ἐναντίον ᾧδε πάλεσσον.
 545 οὐχ ὀράας, ὃ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπεσσιν;
 τῷ πε καὶ οὐκ ἀτελὲς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο,
 πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξοι.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 αἶ κ' αὐτὸν γνῶω νημερτέα πάντ' ἐγέποντα,

550 ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα καλά.

Ὡς φάτο· βῆ δὲ συφορβός, ἐκεί τὸν μῦθον ἄκουσεν·

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ξεῖνε πάτερ, καλέει σε περίφρων Πηνελόπεια,
μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαί τί ἐ θυμός

555 ἀμφὶ πόσει πέλεται, καὶ κῆδεά περ κεκαυθίῃ.

εἰ δέ κέ σε γνοίῃ νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,

ἔσσει σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα

χρηῖζεις· σίτον δὲ καὶ αἰτίζων πατὰ δῆμον,

γαστέρα βοσκήσεις· δώσει δέ τοι, ὅς κ' ἐθέλῃσιν.

560 Τὸν δ' αὖτε πρᾶξείπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

Εὖμαι', αἰψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι

πούρη Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοκείῃ·

οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὁμῆν δ' ἀνεδέγμεθ' οἷζύν.

ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὁμίλον,

565 τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.

καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' οὗτος ἀνὴρ πατὰ δῶμά κιώντα

οὔτι πακὸν ρέξαντα βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν,

οὔτε τι Τηλέμαχος τόγ' ἐπήρκεσεν, οὔτε τις ἄλλος.

τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωγχε

570 μῆναι, ἐπειγομένην περ, ἐς ἥελιον καταδύντα·
 καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἦμαρ,
 ἀσσοτέρω παθίσασα παρὰ πυρί· εἴματα γάρ τοι
 λύγρ' ἔχω· οἶσθα καὶ αὐτός, ἐπεὶ σε πρῶθ' ἰκέτευσα.

Ἦς φάτο· βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.

575 τὸν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·

Οὐ σύγ' ἄγεις, Εὐμαίε; τί τοῦτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
 ἦ τινὰ που δεῖσας ἐξαίσιον, ἥ καὶ ἄλλως
 αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα·

580 μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅπερ κ' οἶοιτο καὶ ἄλλος,
 ὕβριν ἀλυσνάζων ἀνδρῶν ὑπερηγασρεόντων.
 ἀλλὰ σε μῆναι ἄνωγεν ἐς ἥελιον καταδύντα.
 καὶ δέ σοι ᾧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ᾧ βασιλεία,
 οἷην πρὸς ξεῖνον φάσθαι ἔπος, ἢ δ' ἐπακοῦσαι.

585 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος οἶεται, ὅσπερ ἂν εἴῃ·
 οὐ γάρ πρὺ τινες ᾧδε καταθνητῶν ἀνθρώπων
 ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανώονται.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἀγόρευεν· ὁ δ' ᾤχετο δῖος ὕφορβος

- 590 μνηστήρων ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα·
 αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 ἄγχι σχῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·
 ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σύας καὶ κείνα φυλάξων,
 σὸν καὶ ἐμὸν βίοντον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
- 595 αὐτὸν μὲν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζεο θυμῷ,
 μὴ τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν·
 τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε, πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.
- Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 ἔσσεται οὕτως, ἄττα· σὺ δ' ἔρχεο δειελίῃσας·
- 600 ἠῶθεν δ' ἵέναι καὶ ἄγειν ἱερήϊα καλὰ·
 αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.
- ὦς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔζετ' ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου·
 πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος ἠδὲ ποτήτος,
 βῆ ῥ' ἵμεναι μεθ' ὕας· λίπε δ' ἔρπεά τε μέγαρόν τε,
 605 πλεῖον δαιτυμόνων· οἱ δ' ὄρχηστῷ καὶ ἀοιδῇ
 τέρποντ'· ἤδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δεῖελον ἦμαρ.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Σ.

S U M M A R I U M.

Mendicante apud procos Ulysse, alius mendicus accedit ex urbe, Irus, ut illum de proprio limine detrudat (1 - 13). Inde iurgium inter utrumque; mox, hortantibus et praemium ponentibus procis, iusto certamine luctantur (14 - 100). Victor Ulysses seminecem Irum extra ianuam proicit: Amphinomo autem, uni ex procis, propinquum regis adventum et gravem ultionem praedicit (101 - 157). Degressa rursus in conventum virorum Penelope, filium de nova contumelia miseri hospitis obiurgat (158 - 243); et callida oratione studia procorum experiens, spemque nuptiarum ostentans, ab illis sibi munera deposcit, ac statim collata accipit (244 - 303). Interea Ulysses, inter procos, qui solitos ludos in noctem trahunt, remanens, a Melanthe ancilla maledictis vexatur, ab Eurymacho irridetur et scabello petitur (304 - 404). Tandem a Telemacho moniti, domum quisque suam abeunt. (405 - 428).

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ Σ.

Ὅδυσσέως καὶ Ἴρου πυγμῇ.

Ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἕστυ·
πτωχεύεσκ' Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ,
ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἴς,
οὐδὲ βίη· εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὀράσθαι.
5 Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ
ἐκ γενετῆς· Ἴρον δὲ νέοι κίπλησκον ἅπαντες,
οὔνεκ' ἀπαγγέλλεσκε πίων, ὅτε πού τις ἀνώγοι·
ὅς ρ' ἔλθων Ὀδυσῆα διώκετο οἷο δόμοιο,
καὶ μιν νειπείων ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·

10 Εἶπε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἔλκη·
οὐκ αἶεις, ὅτι δὴ μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες,
ἐλκέμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμψης.
ἄλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ περσὶ γένηται.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
15 δαιμόνι', οὔτε τί σε ῥέζω πακόν, οὔτ' ἀγορεύω,
οὔτε τινα φθονέω δόμεναι, καὶ πόλλ' ἀνελόντα.
οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χεῖσεται· οὐδέ τί σε χρὴ
ἀλλοτρίων φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης,
ὥσπερ ἐγών· ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.
20 περσὶ δὲ μήτι λίην προκαλίζεο, μὴ με χολώσης,
μὴ σε, γέρων περ ἐών, στῆθος καὶ χεῖλεα φύρσῳ
αἵματος· ἥσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ' εἴη
αὔριον· οὐ μὲν γάρ τί σ' ὑποστρέψεσθαι οἶω
δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.

25 Τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἴρος ἀλήτης·
ὦ πόποι! ὥς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
γρηῖ καμνοῖ ἴσος· ὃν ἂν πακὰ μητισαίμην,
κόπτων ἀμφοτέρῃσι, χαμαὶ δέ κε πάντας ὀδόντας
γνάθῳ ἐξελάσαιμι, σὺς ὥς ληϊβοτείρης.

30 βῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἶδε
μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;

Ὡς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
οὐδοῦ ἐπὶ ἔεστοῦ πανθυμαδὸν ὀπριάωντο.
τοῖιν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο,

35 ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνει μνηστῆρεςσιν·

ὦ φίλοι, σὺ μὲν πῶ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθῃ·
οἷην τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα!
ὁ ξεῖνός τε καὶ Ἴρος ἐρίζετον ἀλλήλοισιν
χερσὶ μαχήσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὧπα.

40 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελώωντες,
ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχοὺς κακοεῖμονας ἡγερῆοντο.
τοῖσιν δ' Ἀντινόος μετέφη, Εὐκείθεος υἱός·

Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὅφρα τι εἴπω·
γαστέρες αἰδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί· τάςδ' ἐπὶ δόρκῳ

45 κατ' ἐμέεδα, κνίσσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·
ὀπότερος δέ κε νικήσῃ, πρεῖσσω τε γένηται,
τάων ἦν κ' ἐθέλῃσιν ἀναστὰς αὐτὸς ἐλέσθω·
αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδαίσεται, οὐδέ τιν' ἄλλον
πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσοντα.

50 Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ φίλοι, σὺπῳς ἔστι νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
ἄνδρα γέροντα, δῦη ἀρημένον· ἀλλὰ με γαστήρ
ὀτρύνει παποεργός, ἵνα πληγῇσι δαμείω.

55 ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερόν ὄρκον,
μή τις ἐπ' Ἴρῳ ἦρα φέρων ἐμὲ χειρὶ βαρεῖη
πλήξῃ ἀτασθάλλων, τούτῳ δέ με Ἴφι δαμάσσει.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυνον, ὥς ἐκέλευεν.

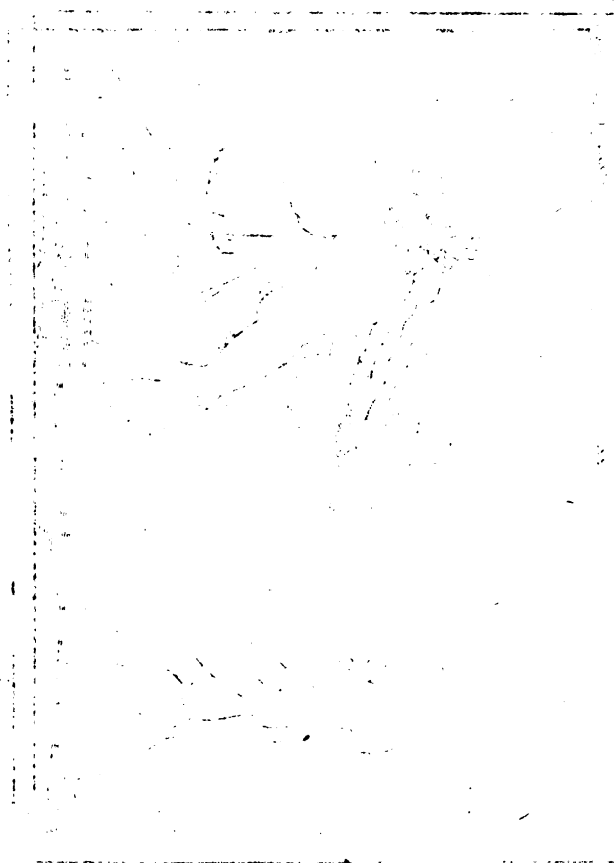
[αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε, τελευτήσάν τε τὸν ὄρκον,]

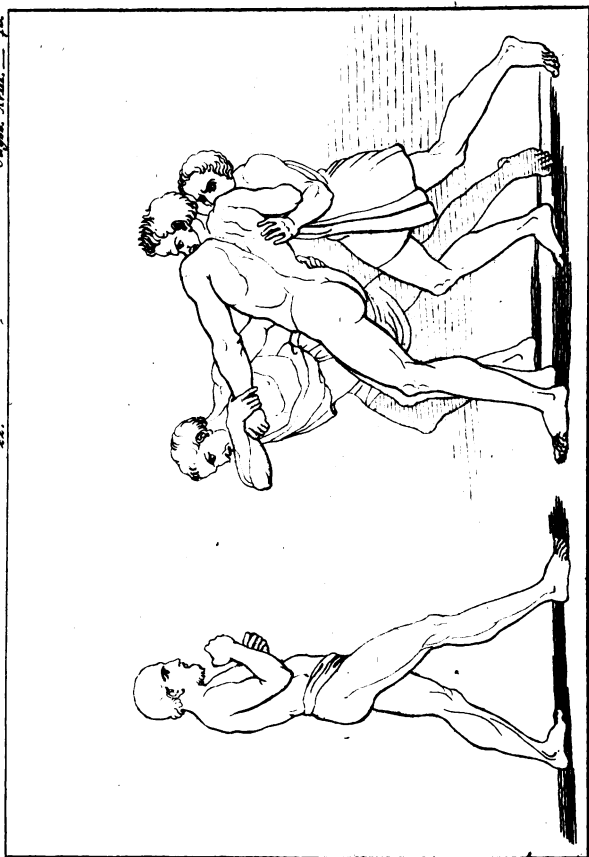
60 τοῖς δ' αὖτις μετέειψ' ἱερὴ ἷς Τηλεμάχοιο·

Ξεῖν', εἴ σ' ὀτρύνει κραδίῃ καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ,
τοῦτον ἀλέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μήτιν' Ἀχαιῶν
δείδιδ'· ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχήσεται, ὅς κέ σε θείνη.
Ξεινοδόκος μὲν ἐγὼν· ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες,

65 Ἀντίνοός τε καὶ Εὐρύμαχος, πεπνυμένω ἄμφω.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ζῶσατο μὲν ῥάνεσιν περὶ μῆδεα, φαῖνε δὲ μηροὺς
καλοὺς τε μεγάλους τε, φάνεν δὲ οἱ εὐρέες ὦμοι,
στήθεά τε στιβαροὶ τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη

70 ἄγχι παρισταμένη μέλει ἥλδανε ποιμένι λαῶν.
 μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·
 ὧδε δέ τις εἶπεν· ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

Ἦ τάχα Ἴρος Ἄϊρος ἐπίσπαστον κακὸν ἔξει·
 οἷον ἐκ ραπέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει!

75 Ὡς ἄρ' ἔφαν· Ἴρω δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός.
 ἀλλὰ καὶ ὧς δρηστῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκη,
 δειδιότα· σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν.
 Ἀντίνοος δ' ἐνένηπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Νῦν μὲν μήτ' εἴης, βουγάϊε, μήτε γένοιο,

80 εἰ δὴ τοῦτόν γε τρομέεις καὶ δεΐδιας αἰνῶς,
 ἄνδρα γέροντα, δύη ἀρήμενον, ἧ μιν ἰκάνει.
 ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ κέν σ' οὗτος νικήσῃ, πρέϊσσων τε γένηται,
 πέμψω σ' ἡπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηϊ μελαίνῃ,

85 εἰς Ἐρετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
 ὅς κ' ἀπὸ ρῖνα τάμησι καὶ σῦατα νηλεῖ χαλκῷ,
 μήδεά τ' ἐξερύσας δῶη κυσὶν ὦμά δάσασθαι.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·
 ἐς μέσσω δ' ἀναγόντ' τῷ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.

- 90 δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας δῖδς Ὀδυσσεύς,
 ἢ ἐλάσει, ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὖθι πεσόντα,
 ἢέ μιν ἦν' ἐλάσειε, τανύσσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.
 ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοῦσσατο κέρδιον εἶναι,
 ἦν' ἐλάσαι, ἵνα μὴ μιν ἐπιφρασδαίαιτ' Ἀχαιοί.
- 95 δὴ τότε' ἀνασχομένω, ὁ μὲν ἦλασε δεξιὸν ὦμον
 Ἴρος, ὁ δ' αὐχέν' ἔλασσευ ὑπ' οὐατος, ὅστέα δ' εἶσω
 ἔθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθε πατὰ στόμα φοίνιον αἶμα·
 καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακῶν, σὺν δ' ἦλας' ὀδόντας,
 λακτιζῶν ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
- 100 χεῖρας ἀνασχομένοι γέλω ἔκθανον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἔλκε δι' ἐπὶ προθύροιο, λαβὼν ποδός, ὄφρ' ἴκετ' αὐλήν,
 αἰθούσης τε θύρας· καὶ μιν ποτὶ ἐρκίον αὐλῆς
 εἶσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 105 Ἐνταυθοῖ νῦν ἦσο, σῴας τε κύνας τ' ἀπερύκων,
 μηδὲ σύγε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι,
 λυγρὸς ἔων· μὴ κού τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρη.
 Ἥ ῥα, καὶ ἄμφ' ὥμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
 πυκνὰ βωγαλήην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.

110 ἄφ' δ' ὕρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοὶ δ' ἴδαν εἶσω
 ἠδὺ γελῶντες, καὶ δεικανόωντ' ἐπέεσσιν·

Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 δ,ττι μάλιστ' ἐθέλεις, καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 δς τοῦτον τὸν ἀναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας·

115 ἐν δῆμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν ἡπειρόνδε...
 εἰς Ἑρετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήματα πάντων.

Ὡς ἄρ' ἔφαν· χαῖραν δὲ κλεψδόνη διος Ὀδυσσεύς.
 Ἀντίνοος δ' ἦρα οἱ μεγάλην παρὰ γαστέρα θῆκεν,
 ἐμπλείην κνίσσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφινόμος δὲ

120 ἄρτους ἐπ' πανέοιο δύω παρέθηκεν αἵρας,
 καὶ δέπαϊ χρυσέῳ δειδίσκετο, φώνησέν τε·

Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε! γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
 ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πακοῖς ἔχειαι πολέεσσιν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

125 Ἀμφινόμ', ἧ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·
 τοίου γὰρ καὶ πατρός· ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἤκουον,
 Νῆσον Δουλιχιῆα ἔϋν τ' ἔμεν ἀφνειόν τε·
 τοῦ σ' ἔκ φασι γενέσθαι· ἐπητῇ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
 τοῦνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μευ ἤκουσον·

- 130 οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο,
 πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἔρπει.
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ἔφησι παῖδ' ἐκείνους ὅπισσ' ὄντας,
 ὅφρ' ἀρετὴν παρέχουσι θεοί, καὶ γούνατ' ὀρώρη·
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσιν,
 135 καὶ τὰ φέροι ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ.
 τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 οἷον ἐπ' ἡμᾶρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὀλβιος εἶναι,
 παλλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα, βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων,
 140 πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος καὶ ἐμοῖσι πασιγνήτοισιν,
 τῷ μήτις ποτ' ἐπέμπευ ἀνὴρ ἀεικίς τις εἴη,
 ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅττι διδοῖεν.
 οἱ δ' ὀρώω μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας,
 κτήματα πείροντας, καὶ ἀτιμάζοντας ἀκοιτῶν
 145 ἀνδρός, ὃν οὐκέτι φημι φίλων καὶ πατρίδος αἵης
 δηρὸν ἀπέσσεσθαι· μάλα δὲ σπεδόν! ἀλλὰ σε δαίμων
 οἴκαδ' ὑπεξαγάγοι, μηδ' ἀντιόσειας ἐκείνῳ,
 ὅπποτε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 οὐ γὰρ ἀναιμωτὶ γὰρ διακρινέεσθαι οἴω

150 μνηστῆρας καὶ κεῖνον, ἐπεὶ κε μέλαθρον ὑπέλθῃ.

Ὡς φάτο· καὶ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον·

ἃψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέκας ποσμήτορι λαῶν.

αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα, φίλον τετιμημένος ἦτορ,

νευστάζων πεφαλῇ· δὴ γὰρ καλὸν ὄσσετο θυμός.

155 ἀλλ' οὐδ' ὥς φύγε Κῆρα· πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη,

Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ ἴφι δαμῆναι.

ἃψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνου, ἐνθεν ἀνέστη.

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

πούρη Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,

160 μνηστήρεσσι φανῆναι, ὅπως πετάσειε μάλιστα

θυμὸν μνηστήρων, ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο

μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ υἱέος, ἣ πάρος ἦεν.

ἄχρεϊον δ' ἐγέλασσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, οὔτι πάρος γε,

165 μνηστήρεσσι φανῆναι, ἀπεχθομένοισί περ ἔμψης·

παιδὶ δέ κεν εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἶη,

μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὀμιλεῖν,

οἷτ' εὖ μὲν βάζουσι, πακῶς δ' ὀπιθεν φρονέουσιν.

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ὅφυσς. II.

170 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.

ἀλλ' ἴθι, καὶ σῶ παιδὶ ἔπος φάσ, μηδ' ἐκίνευθε,

πρῶτ' ἀπονιψαμένη, καὶ ἐπιχρίσασα πάρεϊάς·

μηδ' οὐτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα

ἔρχευ· ἐπεὶ πάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεὶ.

175 ἤδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα

ἦρῶ ἀθανάτοισι γενειήσαντα ιδέσθαι.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραύδα, κηδομένη περ,

πρῶτ' ἀπονίπτεσθαι, καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ·

180 ἀγλαΐην γὰρ ἔμοιγε θεοί, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν,

ᾧλεσαν, ἔξ οὗ πείνος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν.

ἀλλὰ μοι Αὐτονόην τε καὶ Ἰπποδάμειαν ἄνωγθαι

ἐλθέμεν, ὅφρα κέ μοι παρστήτεον ἐν μεγάροισιν·

οἷη δ' οὐκ εἴσειμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.

185 Ὡς ἄρ' ἔφη· γρηῦς δὲ δι' ἐπ' ἐμὰ γέροντα βεβήκει,

ἀγγελέουσα γυναῖξί, καὶ ὄτρυνέουσα νέεσθαι.

Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

κούρη Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔρρευν.

εὐδε δ' ἀνακλινθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἄψα πάντα

190 αὐτοῦ ἐνὶ κλιντῆρι· τέως δ' ἄρα διὰ θεάων
 ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἵνα μιν θησαΐατ' Ἀχαιοί.
 πάλλεϊ μὲν οἱ πρῶτα προσώπατα παλὰ κἀθ' ἡρεν
 ἄμβροσίῳ, οἷω περ εὐστέφανος Κυθέρειν
 τρίεται, εὖτ' ἂν ἦ Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα·

195 καὶ μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ιδέσθαι·
 λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκε πριστοῦ ἐλέφαντος.
 ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξασ' ἀπεβήσατο διὰ θεάων.

Ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάρου,
 φθόγγῳ ἐπερχόμεναι· τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν,
 200 καὶ ῥ' ἀπομόρξατο περσὶ παρειάς, φώνησέν τε·
 Ἦ με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ πῶμ' ἐνάλυψεν·
 αἶθε μοι ὥς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἄγνή,
 αὐτίκα νῦν, ἵνα μηλέτ' ὀδυρομένη πατὰ θυμὸν
 αἰῶνα φθινύθω, πόσιος ποθέουσα φίλοιο
 205 παντοίην ἀρετὴν· ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν.

Ὡς φαμένη, κατέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
 οὐκ οἷα· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύο' ἔποντο.
 ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 στῇ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο.

210 ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·

ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ πεδνὴ ἐπάτερθε παρέστη.

τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατ', ἔρω δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν·

πάντες δ' ἠρήσαντο παρὰ λεχέεσσι κλιθῆναι.

ἡ δ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·

215 Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι, οὐδὲ νόημα·

παῖς ἔτ' ἐὼν, καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας·

νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἐσσί, καὶ ἤβης μέτρον ἱκάνεις,

καὶ κέν τις φαίη, γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρός,

ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ὀρώμενος, ἀλλότριος φῶς,

220 οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναῖσιμοι, οὐδὲ νόημα.

οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,

ὅς τὸν ξεῖνον ἔασας ἀεικισθήμεναι οὕτω!

πῶς νῦν; εἴ τι ξεῖνος, ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν

ἦμενος, ὧδε πάθοι ῥυστακτύος ἐξ ἀλεγεινῆς,

225 σοὶ κ' αἴσχος λῶβη τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·

μῆτερ ἐμή, τὸ μὲν οὐ σε νεμέσσωμαι πεχολῶσθαι·

αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,

ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα·

- 230 ἀλλὰ τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
 ἐκ γάρ με πλήσσουσι, παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος,
 οἷδε κακὰ φρονέοντες, ἐμοὶ δ' οὐκ εἰσὶν ἄρωγοί.
 οὐ μὲν τοι Ξείνου γε καὶ Ἴρου μῶλος ἐτύχθη
 μνηστῆρων ἰότητι· βίη δ' ὅγε φέρτερος ἦεν.
- 235 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων!
 οὐτῶ νῦν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
 νεύοιεν κεφαλὰς, δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,
 οἱ δ' ἐντοσθε δόμοιο, λελυτο δὲ γυῖα ἐκάστου,
 ὥς νῦν Ἴρος ἐκείνος ἐπ' αὐλείησι θύρῃσιν
- 240 ἦσται νευστάδων κεφαλῇ, μεθύοντι ἑοικώς,
 οὐδ' ὀρθὸς στῆναι δύναται ποσὶν, οὐδὲ νέεσθαι
 οἴκαδ', ὅπη οἱ νόστος· ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται.
- Ἵς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
 Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν·
- 245 Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
 εἰ πάντές σε ἴδοιεν ἄν' Ἴασον Ἄργος Ἀχαιοί,
 πλεόνες κε μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
 ἠῶθεν δαινύατ'· ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν,
 εἰδὸς τε μέγ' εἰδὸς τε ἰδὲ φρένας ἔνδον εἶσας.

- 250 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
 Εὐρύμαχ', ἥτοι ἐμὴν ἀρετὴν, εἰδὸς τε δέμας τε,
 ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς,
 εἰ κείνός γ' ἔλθων τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύει,
- 255 μεῖζόν κε κλέος εἶη ἐμὸν καὶ πάλλιον οὕτω.
 νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
 ἧ μὲν δὴ ὅτε τ' ἦε λιπὼν κάτα πατρίδα γαίαν,
 δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἔλων ἐμὲ χεῖρα προσηύδα·
 ὦ γύναι, οὐ γὰρ οἶω εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 260 ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι·
 καὶ γὰρ Τρῳάς φασι μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
 ἡμὲν ἀκοντιστὰς, ἡδὲ ῥυτῆρας οἷστῶν,
 ἵππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἳ κε τάχιστα
 ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοῖου πολέμοιο.
- 265 τῷ οὐκ οἶδ', εἴ πεν μ' ἀνέσει θεός, ἥ πεν ἁλώω
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
 μεμνήσθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν,
 ὥς νῦν, ἥ ἔτι μᾶλλον, ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντος.
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενεῖήσαντα ἴδῃαι,

270 γήμασθ', ὧ κ' ἐθέλῃσθα, τεὸν κατὰ δῶμα λιποῦσα.

κεῖνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.

νῦν δ' ἔσται, ὅτε δὴ στυγερός γάμος ἀντιβολήσῃ

οὐλομένης ἐμέθεν, τῆστε Ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα.

ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·

275 μνηστήρων οὐχ ἦδε δίκη τὸ πάροιθε τέτυκτο·

οἷτ' ἀγαθήν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θύγατρα

μνηστεύειν ἐθέλωσι, καὶ ἀλλήλοισ ἐρίσῳσιν,

αὐτοὶ τοίγ' ἀπάγουσι βόας καὶ ἴφια μῆλα,

κούρης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν·

280 ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίον νήποιον ἔδουσιν.

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

οὐνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν

μειλιχίοις ἐπέεσσι· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα.

Τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·

285 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,

δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκαι,

δέξασθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν·

ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτε πη ἄλλη,

πρίν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος.

290 Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·
 δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἔκαστος.
 Ἀντινόῳ μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον,
 ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
 χρύσειαι, πληῖσιν ἐυγνάμπτοις ἀραρυῖαι.

295 ὄρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔνεικεν,
 χρύσειον, ἡλέκτροισιν ἐρμένον, ἡέλιον ὥς.
 ἔρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύο θεράποντες ἔνεικαν,
 τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο Πολυκτορίδαο ἄνακτος,
 300 ἱσθμιον ἤνεικεν θεράπων, περικαλλὲς ἄγαλμα.
 ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν παλὸν ἔνεικεν·
 ἦ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα διὰ γυναικῶν·
 τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.

Οἱ δ' εἰς ὄρχηστὺν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
 305 τρεφάμενοι τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν.
 τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν.
 αὐτίκα λαμπτήρας τρεῖς ἔστασαν ἐν μεγάροισιν,
 ὄφρα φαείνοιεν· περὶ δὲ Εὐλα πάγκανα θῆκαν,
 αὖα πάλαι, περίπηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ·

310 καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἄμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον
 δμῳαὶ Ὀδυσσεῆος ταλασίφρονος· αὐτὰρ ὁ τῆσιν
 αὐτὸς Διογενὴς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Δμῳαὶ Ὀδυσσεῆος, δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
 ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ', ἴν' αἰδοίῃ βασιλεία·

315 τῇ δὲ παρ' ἡλάκατα στροφαλίζετε· τέρπετε δ' αὐτήν,
 ἥμεναι ἐν μεγάρῳ, ἣ εἴρια πείνετε χερσὶν·
 αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.
 ἦνπερ γάρ κ' ἐθέλωσιν ἐϋθρονον Ἡῶ μίμνειν,
 οὔτι με νικήσουσι· πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμί.

320 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐγέλασαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο.
 τὸν δ' αἰσχυρῶς ἐνένικτε Μελανθῶ καλλιπάρῃος,
 τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
 παῖδα δὲ ὥς ἀτίταλλε, δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἔχε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης·

325 ἀλλ' ἦγ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο, καὶ φιλέεσπεν.
 ἦ ρ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπτεν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν·

Ξεῖνε τάλαν, σύγε τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσί,
 οὐδ' ἐθέλεις εὐδειν, χαλπήϊον ἐς δόμον ἔλθῶν,
 ἥε που ἐς λέσχην· ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις.

330 [Θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ
 ταρβεῖς· ἥ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἥ νύ τοι αἰεὶ
 τοιοῦτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμῶνία βάζεις.]

ἥ ἀλύεις, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας, τὸν ἀλήτην;
 μή τις τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,

335 ὅστις σ' ἀμφὶ νάρη κεκοπῶς χερσὶ στιβαρῆσιν,
 δώματος ἐκπέμψῃσι, φορύξας αἵματι πολλῷ.

Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἥ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, κύον, οἳ ἀγορεύεις,
 κεῖς ἐλθῶν, ἵνα σ' αὖθι διαμελεῖσσι τάμησιν.

340 Ὡς εἰπὼν, ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναῖκας.

βὰν δ' ἵμεναι διὰ δῶμα· λύθεν δ' ὑπὸ γυνὴ ἐπάστῃς
 ταρβοςύνῃ· φὰν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
 αὐτὰρ ὁ παρ' λαμπτήρσι φαείνων αἰθομένοισιν
 ἐστήκει ἐς πάντας ὀρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ

345 ὥρμαινε φρεσὶν ἦσιν, ἃ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γέγοντο.

Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγῆνορας εἶα Ἀθήνη
 λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 δῦν ἄχος πρᾶδιην Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
 τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρξ' ἀγορεύειν,

350 κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλων δ' ἐτάροισιν ἔτευχεν·

Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγαπλειτῆς βασιλείης,

ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πελεύει.

οὐκ ἀθεεὶ ὄδ' ἀνὴρ Ὀδυσῆϊον ἐς δόμον ἵκει·

ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ

355 καὶ πεφαλῆς· ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ τρίχες, οὐδ' ἡβαιαί.

Ἥ ῥ', ἅμα τε προσέειπεν Ὀδυσῆα πτολίπορθον·

ἔειν', ἧ ἄρ' κ' ἐθέλοισ θητευέμεν, εἴ σ' ἀνελοίμην,

ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς – μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται –

αἵμασιός τε λέγων, καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων·

360 ἔνθα κ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι,

εἵματα δ' ἀμφιέσσαιμι, ποσὶν θ' ὑποδήματα δοίην.

ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα πάπ' ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις

ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσειν κατὰ δῆμον

βούλειαι, ὄφρ' ἂν ἔχης βόσκειν σὴν γαστέρ' ἀναλτον.

365 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο

ῶρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,

ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,

καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχῃς, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργου,

370 νήστιες ἄχρι μάλα πνέφαρς, ποίη δὲ παρείη.

εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλαυνέμεν, οἵπερ ἄριστοι,
αἰθῶνες, μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποιήης,
ἥλικες, ἰσοφόροι, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
τετράγυον δ' εἶη, εἴκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρω·

375 τῷ κέ μ' ἴδοις, εἰ ὧλα διηνεκέα προταμοίμην.

εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὀρμήσειε Κρονίων
σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἶη, καὶ δύο δοῦρε,
καὶ πυνὴ πάγχαλκος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα·
τῷ κέ μ' ἴδοις· πρῶτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μῆγента,

380 οὐδ' ἂν μοι τὴν γαστέρ' ὄνειδίζων ἀγορεύοις.

ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καὶ τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
καὶ πού τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἠδὲ κραταιός,
οὕνεκα πὰρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὀμίλεις.
εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι, καὶ ἴκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,

385 αἰψὰ κέ τοι τὰ θύρετρα, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἔοντα,
φεύγοντι στείνοιτο δι' ἐν προθύροιο θύραζε.

Ὡς ἔφατ'· Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο πηρόθι μᾶλλον,
καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἄ δειλ', ἦ τάχα τοι τελέω κακόν, οἳ ἀγορεύεις

390 θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ
 ταρβεῖς· ἥ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἥ νύ τοι αἰεὶ
 τοιοῦτος νόος ἐστίν· ὃ καὶ μεταμῶνια βάζεις.

[ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας, τὸν ἀλήτην;]

Ὡς ἄρα φωνήσας σφέλους ἔλλαβεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 395 Ἀμφινόμου πρὸς γούνα καθέζετο Δουλιχιῆος,
 Εὐρύμαχον δείσας· ὁ δ' ἄρ' οἶνοχόον βάλε χεῖρα
 δεξιτερὴν· πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα·
 αὐτὰρ ὄγ' οἰμῶξας πέσεν ὑπτιος ἐν κονίῃσιν.
 μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκυιόντα·
 400 ὧδε δέ τις εἶπεν· ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

Αἶθ' ὦφέλλ' ὁ ξεῖνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι,
 πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ' οὔτι τόσον κέλαδον μετέθηκεν.
 νῦν δὲ περὶ πτωχῶν ἐριδαίνομεν· οὐδέ τι δαιτὸς
 ἐσθλῆς ἔσσεται ἡδὸς, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νιπᾷ.

405 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο·
 δαιμόνιοι, μαινέσθε, καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
 βρωτὸν οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὕμν' ὀροθύνει,
 ἀλλ' εὖ δαισάμενοι κατακαίετε οἴκαδ' ἰόντες,
 ὀππότῃ θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ' οὔτιν' ἔγωγε.

410 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶῖ ἐν χεῖλεσι φύοντες,

Τηλέμαχον θαύμαζον, δ θαρσαλέως ἀγόρευεν.

τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

[Νίσου φαίδιμος υἱός, Ἀρητιάδαο ἀνακτος·]

ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ

415 ἀντιβίοις ἐπέεσσι παθαπτόμενος χαλεπαῖνοι·

μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε, μήτε τιν' ἄλλον

δμῶων, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.

ἀλλ' ἄγετ', οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,

ὄφρα σπείσαντες κατακείμεν οἴκαδ' ἴοντες·

420 τὸν ξεῖνον δὲ ἕωμεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος

Τηλεμάχῳ μελέμεν· τοῦ γὰρ φίλον ἦκετο δῶμα.

Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόντα μῦθον ἔειπεν.

τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μούλιος ἥρως,

κῆρυξ Δουλιχειύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·

425 νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσιν

σπείσαντες μακάρεσσι, πῖον μελιθεά οἶνον.

αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,

βάν ῥ' ἵμεναι κείμεντες ἐὰ πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Τ.

S U M M A R I U M.

Eadem nocte Ulysses et Telemachus, praelucente Minerva, arma omnia in superiorem partem, aedium seponunt, ne quid teli aut munimenti procis ad manum sit (1 - 46); tum ipse solus cum Penelope confert sermonem, in quo similia, ut nuper ad Eumaeum, comminiscitur, Ulyssem in Creta apud se hospitio deversatum fingit, etiam vestitum eius et alia ad fidem faciendam vere describit, denique iurat, se apud Thesprotos de propinquo reditu ipsius audivisse (47 - 307). Delectata his nuntiis Penelope, hospitalis officii causa, ei pedes ablui iubet; quod, dum facit Euryclea nutrix, ab ea primum agnoscitur ex cicatrice, quam in Parnasso quondam venans acceperat; sed coercet statim mulierem, ne quid ultra quaerat vel garriat (308 - 507). Ulyssi dehinc ignara rei Penelope ominosum de reduce mox coniuge somnium narrat (508 - 553); cui tamen non satis confisa exponit, se postero die procis certamen oblaturam, atque ei, qui Ulyssis arcum facillime intenderit, sagittisque destinata ferierit, continuo nupturam esse (554 - 581). Quod consilium quum approbavit Ulyssi, cubitum illa discedit (582 - 604).

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ Τ.

Ὀδυσσέως καὶ Πηνελόπης ὁμιλία.
ἀναγνωρισμός ὑπὸ Εὐρυκλείας.

Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
μνηστήρεςσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων·
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπια πτερόεντα προσήυδα·

Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' Ἀρήϊα κατθέμεν εἴσω
5 πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν
παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
ἐκ καπνοῦ κατέβηκ'· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐώκει,
οἷά ποτε Τροίηνδε κιῶν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμή.

Ὀδυσσ. II.

10 πρὸς δ' ἔτι καὶ τότε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων,
 μή πως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
 ἀλλήλους τρώσῃτε, καταισχύνῃτέ τε δαῖτα
 καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλλεται ἄνδρα σίδηρος.

Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεκίδετο πατρί·
 15 ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·

Μαῖ', ἄγε δὴ μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
 ὄφρα κεν ἐς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρὸς
 παλὰ, τὰ μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει,
 πατρὸς ἀποικομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα·

20 νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι, ἴν' οὐ πυρὸς ἴξῃτ' αὐτμή.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 αἷ γὰρ δὴ ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο,
 οἴκου κήδεσθαι, καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
 ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοικομένη φάος οἶσει;

25 δμῳὰς δ' οὐκ εἷας προβλωσπέμεν, αἷ κεν ἔφαινον.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 εἷνός ὃδ'. οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε
 χοῖνικος ἄπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλουθῶς.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.

30 κλήϊσσεν δὲ θύρας μεγάρων εὐναιεταόντων.

τὼ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱὸς
 ἐσφόρεον πόρυθας τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας,
 ἔγχεά τ' ὀξυόεντα· πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 χρύσειον λύχνον ἔχουσα, φάος περικαλλὲς ἐποίει.

35 δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα·

ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
 ἔμπης μοι τοῖχοι μεγάρων, καλαί τε μεσόδμοι,
 εἰλάτιναί τε δοκοὶ καὶ πίονες ὑφός' ἔχοντες,
 φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς, ὥσῃ πυρὸς αἰθόμενοιο.

40 ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 σίγα, καὶ κατὰ σὸν νόον ἴστανε, μὴδ' ἐρέεινε·
 αὐτῇ τοι δίκη· ἐστὶ θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι· ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ.

45 ὄφρα κ' ἔτι δμῳὰς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω·

ἦ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα.

ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει
 κείων ἐς θάλαμον, δαΐδων ὑπο λαμπομενάων,
 ἐνθα πάρος κοιμᾷθ', ὅτε μιν γλυπὸς ἕπνος ἱάνοι·

50 ἔνθ' ἄρα καὶ τότε ἔλεπτο, καὶ Ἡῶ δι' ἄν' ἔμιμνεν.

αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.

Ἥ δ' ἔν' ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἱκέλη ἥε χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ.

55 τῇ παρὰ μὲν κλισίῃν πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἔφριζεν,

δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ· ἦν ποτε τέκτων

ποίησ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ Θρήνυν ποσὶν ἦκεν,

προςφύε' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο πῶας.

ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.

60 ἦλθον δὲ δμῳαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο.

αἱ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ἤρεον ἥδὲ τραπέζας,

καὶ δέκα, ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον·

πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλλον· ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν

νήησαν ξύλα πολλά, φόως ἔμεν' ἥδὲ θέρεσθαι.

65 ἡ δ' Ὀδυσῆ' ἐνένικτε Μελανθῶ δευτέρον αὖτις·

Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις διὰ νύκτα

δινεύων κατὰ οἶκον, ὀπιπτεύσεις δὲ γυναῖκας·

ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο·

ἡ τύχα καὶ δαλῶ βεβλημένος εἴςθ' αὖ θύραζε.

- 70 Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 δαιμονίη, τί μοι ᾧδ' ἐπέχεις κεκατηότι θυμῷ;
 ἦ ὅτι δὴ ρυπόω, κακὰ δὲ τροῖ εἴματα εἶμαι,
 πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γάρ, ἐκείρει.
 τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασιν.
- 75 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνδρώποισιν ἔναιον
 ὄλβιος ἀφνειόν, καὶ πολλάκι δόσπον ἀλήτη,
 τοῖφ' ὅποῖος ἔοι, καὶ ὅτευ περρημένος ἔλθοι·
 ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἅλλα τε πολλά,
 οἷσιν τ' εὖ βιώουσι καὶ ἀφνειοὶ παλέονται.
- 80 ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων - ἤθελε γάρ που -
 τῷ νῦν μήποτε καὶ σύ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσης
 ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετὰ δμῳῇσι κέκασσαι·
 μή πῶς τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνη,
 ἦ Ὀδυσσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
- 85 εἰ δ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλῳλε, καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν,
 ἀλλ' ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἔκητι,
 Τηλέμαχος· τὸν δ' οὔτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
 λήθει ἀτασθάλλους· ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐστίν.
 ὣς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια·

90 ἀμφίπολον δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Πάντως, θαρσαλέη, πύον ἀδδεές! οὔτι με λήθεις

ἔρδουσα μέγα ἔργον, θ σῇ πεφαλῇ ἀναμάξεις.

πάντα γὰρ εὖ ἤδηςθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς,

ὥς τὸν ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν

95 ἀμφὶ πόσει εἴρεσθαι· ἐπεὶ πυκινῶς ἀπάτχημαι.

Ἡ ῥα, καὶ Εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ πῶας ἐπ' αὐτοῦ,

ὄφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος ἡδ' ἐπακούσῃ

ὁ ξεῖνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.

100 Ὡς ἔφαθ'· ἡ δὲ μάλ' ὀτραλέως κατέθηκε φέρουσα

δίφρον ἐϋξέστον, καὶ ἐπ' αὐτῷ πῶας ἔβαλλεν·

ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·

Ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·

105 τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆς;

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ γύναι, οὐκ ἂν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν

νειπέοι· ἦ γάρ σευ πλείος οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει·

ὥστε τευ ἦ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεοῦδης

110 ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσω,
 εὐδικίας ἀνέχῃσι· φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
 πυροὺς καὶ κριθάς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ,
 τίκτει δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχει ἰχθῦς,
 ἔξ' εὐηγεσίης· ἀρετῷσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ.

115 τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετὰλλα σῶ' ἐνὶ οἴκῳ·
 μηδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,
 μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυνάων,
 μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύστονος. οὐδέ τί με χρὴ
 οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γοόωντά τε μυρόμενόν τε
 120 ἥσθαι· ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεὶ·
 μή τις μοι δμῶν νεμεσῇσεται, ἥ ἐ σὺγ' αὐτή,
 φῇ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα με φρένας οἴνω.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
 ἔειν', ἦτοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, εἰδὸς τε δέμας τε,
 125 ὦλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
 εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύει,
 μεῖζόν κε πλέος εἴη ἐμὸν καὶ πάλλιον οὕτω.
 νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν πατὴρ δαίμων.

- 130 [ὄσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 Δουλιχίῳ τε Ζάμῃ τε καὶ ὕληντι Ζακύνθῳ,
 οἳ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδείελον ἀμφιέρονται,
 οἳ μ' ἀεκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἴκον.]
 τῷ οὔτε ξείνων ἐμπάρομαι, οὔθ' ἱκετάων,
 135 οὔτε τι κηρύκων, οἳ δημιοεργοὶ ἔασιν·
 ἀλλ' Ὀδυσῇ ποθέουσα, φίλον κατὰτήκομαι ἦτορ.
 οἱ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους πολυκεύω.
 φᾶρος μὲν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων,
 στηταμένη μέγαν ἰστόν, ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,
 140 λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέειπον·
 ποῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
 μίμνεν' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
 ἐπτελέσω – μή μοι μεταμῶνια νήματ' ὀληται –
 Λαέρτη ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
 145 Μοῖρ' ὅλοη καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
 μήτις μοι πατὰ δῆμον Ἀχαιῶδων νεμεσῆση,
 αἷ κεν ἄτερ σπείρου κῆται, πολλὰ κτεατίσσας.
 ὥς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπεῖθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ἔνθα καὶ ἡματίη μὲν ὑφαίνεσπον μέγαν ἰστόν,

150 νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπὴν δαΐδας παραθείμην.

ὥς τριέτες μὲν ἔλθον ἐγὼ, καὶ ἔπειθον Ἀχαιοὺς·

ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὦραι,

[μηνῶν φθινόντων, περὶ ἑ' ἡμέματα πόλλ' ἐτελέσθη,]

καὶ τότε δὴ με, διὰ δμῳάς, πύνας οὐκ ἀλεγοῦσας,

155 εἶλον ἐπελθόντες, καὶ ὁμόκλησαν ἐπέεσσιν.

ὥς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.

νῦν δ' οὐτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον, οὔτε τιν' ἄλλην

μητιν-ἔθ' εὐρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆς

γήμασθ'· ἀσχαλάα δὲ πάϊς βίοντον κατεδόντων,

160 γιγνώσκων· ἤδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μάλιστα

οἴκου κήδεσθαι, τῷτε Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.

ἀλλὰ καὶ ὧς μοι εἰπὲ τεὸν γένος, ὅπόθεν ἔσσι·

οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἔσσι καλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης.

Τὴν δ' ἀπάμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

165 ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆας,

οὐκέτ' ἀπολλήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα;

ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω· ἥ μὲν μ' ἀτρέεσσι γε δώσεις

πλείοσιν ἢ ἔχομαι· ἥ γὰρ δίκη, ὅποτε πάτρης.

ἧς ἀπέησιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον, ὅσσον ἐγὼ νῦν,

170 πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος, ἄλγεα πάστων·
ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλάς.

Κρήτη τις γαῖ' ἐστί, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
καλὴ καὶ πείρα, περίρρυτος· ἐν δ' ἀνθρώποι
πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόλεις -

175 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοί,
ἐν δ' Ἑτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,
Δωριέες τε τριχάϊκες, δίοι τε Πελασγοί -
τῇσι δ' ἐνὶ Κνωσός, μεγάλη πόλις· ἐνθα τε Μίνως
ἐννέωρος βασιλεὺς Διὸς μεγάλου ὀαριστής,

180 πατρὸς ἑμοῖο πατὴρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος.

Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίπτε καὶ Ἰδομενῆα ἀναπτα·

ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἶδω

ᾧ γε θ' ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων,
ὀπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.

185 ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμεν, καὶ Ξεῖνια δῶκα.

καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἵς ἀνέμοιο,

ἰέμενον Τροίηνδε, παραπλάγξασα Μαλειῶν·

στήσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυΐης,

ἐν λιμέσιν χαλαποῖσι· μόγισ δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.

- 190 αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μετάλλα, ἄστυδ' ἀνελθών·
 Ξεῖνον γάρ οἱ ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν' αἰδοῖόν τε.
 τῷ δ' ἤδη δεκάτη ἢ ἑνδεκάτη πέλεν ἡὼς
 οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω.
 τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
 195 ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
 καὶ οἷ, τοῖς τ' ἄλλοις ἐτάροις, οἱ ἅμ' αὐτῷ ἔποντο,
 δημόθεν ἄλφιστα δῶκα καὶ αἶθοπα οἶνον ἀγείρας,
 καὶ βοῦς ἱρεύσασθαι· ἵνα πλησαίαιτο θυμόν.
 ἔνθα δυώδεκα μὲν μένον ἤματα δίοι Ἀχαιοί·
 200 εἴλει γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας, οὐδ' ἐπὶ γαίῃ
 εἶα ἵστασθαι· χαλεπὸς δέ τις ὥρορε δαίμων·
 τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε· τοὶ δ' ἀνάγοντο.
 Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων, ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
 τῆς δ' ἄρ' ἀκουσούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρῶς.
 205 ὥς δὲ χιῶν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
 ἦντ' Εὐρὸς κατέτηξεν, ἐπὴν Ζέφυρος καταχεύῃ·
 τηκομένης δ' ἄρα τῆς ποταμοὶ πληθούσι ῥέοντες·
 ὥς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεούσης,
 κλαιούσης ἐὼν ἄνδρα παρήμενον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

- 210 θυμῷ μὲν γοόωσαν ἔην ἐλέαιρε γυναῖκα,
 ὀφθαλμοὶ δ' ὥσεί κέρα ἔστασαν, ἥε σίδηρος,
 ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὄγε δάκρυα κεῦθεν.
 ἢ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
 ἔξαυτίς μιν ἔπεσιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
- 215 Νῦν μὲν δὴ σευ, ξεῖνέ γ', οἶω κειρήσεσθαι,
 εἰ ἔτεόν δὴ κείθε σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν
 ξείνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὥς ἀγορεύεις.
 εἰπέ μοι, ὅπποῖ' ἄσσα περὶ χροῖ εἴματα ἔστο,
 αὐτός θ' οἶος ἔην, καὶ ἐταίρους, οἳ οἱ ἔποντο.
- 220 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γύναι, ἀργαλέον, τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα
 εἰπέμεν· ἦδη γάρ οἱ εἰκοστὸν ἔτος ἔστίν,
 ἐξ οὗ κείθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης·
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω, ὧς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.
- 225 χλαῖναν πορφυρέην οὔλην ἔχε δῖος Ὀδυσσεύς,
 διπλῆν· αὐτὰρ οἱ κερόνη χρυσοῖο τέτυκτο
 αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ διύδαλον ἦεν·
 ἐν προτέροισι πόδεςσι κύων ἔχε κοικίλον ἐλλόν,
 ἀσπυίροντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,

230 ὥς οἱ χρύσειοι ὄντες, ὁ μὲν λάε νεβρόν ἀπάγχων,
αὐτὰρ ὁ, ἐκφυγέειν μεμαῶς, ἥσπαιρε πόδεςσιν.

τὸν δὲ χιτῶν' ἐνόησα περὶ χροῖ σιγαλόεντα,

οἷόν τε προμύοιο λοπὸν κᾶτα ἰσχαλίοιο·

τῶς μὲν ἔην μαλυκός· λαμπρὸς δ' ἦν, ἥελιος ὤς·

235 ἦ μὲν πολλαὶ γ' αὐτὸν ἐθῆσαντο γυναικες.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

οὐκ οἶδ', εἰ τὰδε ἔστο περὶ χροῖ οἴκοθ' Ὀδυσσεύς,

ἢ τις ἐταίρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,

ἢ τίς που καὶ ξεῖνος· ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεὺς

240 ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι.

καὶ οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ καὶ δίπλακα δῶκα

καλὴν, πορφυρέην, καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·

αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον εὐσδέλμου ἐπὶ νηός.

καὶ μὲν οἱ κήρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτοῦ

245 εἶπετο· καὶ τὸν τοι μυθήσομαι, οἷος ἔην περ.

γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, σὺλοκάρηνος·

Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων

ὦν ἐτάρων Ὀδυσσεύς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἤδη.

Ἦς φάτο· τῇ δ' ἔτι μᾶλλον ὕφ' ἱμερον ὥρσε γόοιο,

250 σήματ' ἀναγνούσῃ, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.

ἥ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθῃ πολυδακρύτοιο γόοιο,

καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·

Nῦν μὲν δὴ μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἑλεεινός,

ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι φίλος τ' ἔσῃ αἰδοῖός τε·

255 αὐτῇ γάρ τάδε εἶματ' ἐγὼ κόρον, οἷ' ἀγορεύεις,

πτύξας ἐκ θαλάμου· περόνην τ' ἐπέθῃκα φαινήν,

κείνω ἄγαλμ' ἔμεναι· τὸν δ' οὐκ ὑποδέξομαι αὖτις,

οἷκαδε νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

τῷ ῥα πακῇ αἴσῃ κοίλῃς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς

260 ὥρετ', ἐποφόμενος Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ γύναι αἰδοίῃ Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,

μηκέτι νῦν χράα καλὸν ἐναίρεο, μηδὲ τι θυμὸν

τῇ κε, πόσιν γοόωσα· νεμεσσωμαί γε μὲν οὐδέν·

265 καὶ γάρ τις τ' ἄλλοῖον οἰοῦνται ἄνδρ' ὀλέσασα

κουρίδιον, τῷ τέκνα τέκῃ φιλότῃ μιγεῖσα,

ἢ Ὀδυσῆ', ὃν φασὶ θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.

ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·

νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,

- 270 ὥς ἦδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα,
 ἀγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
 ζωοῦ· αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά,
 αἰτίζων ἀνὰ δῆμον· ἀτὰρ ἐρίηρας ἐταίρους
 ὦλεσε, καὶ νῆα γλαφυρὴν, ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
- 275 Θρινάκις ἀπο νήσου ἰών· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ
 Ζεὺς τε καὶ Ἥλιος· τοῦ γὰρ βόας ἔκταν ἐταῖροι.
 οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
 τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος νεὸς ἔκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχιθεοὶ γεγάασιν·
- 280 οἱ δὲ μιν πέρι κῆρι, θεὸν ὥς, τιμήσαντο,
 καὶ οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἠθέλον αὐτοὶ
 οἴκαδ' ἀπήμαντον· καὶ πην πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς
 ἦην· ἀλλ' ἄρα οἱ τόγε κέρδιον εἶσατο θυμῷ,
 πρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὰν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
- 285 ὥς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων
 οἶδ' Ὀδυσσεύς· οὐδ' ἄν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
 ὥς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φειδῶν·
 ὦμνυε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτόν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
 νῆα κατειρύσθαι, καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν' ἐταίρους,

- 290 οἱ δὴ μιν πέμψουσι φίλην ἑς πατρίδα γαῖαν.
 ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχῃσε γὰρ ἔρχομένη νηὺς
 ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἑς Δουλίχιον πολύπυρον,
 καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς·
 καὶ νῦν κεν ἑς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι·
- 295 τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κείτο ἀνακτος.
 τὸν δ' ἑς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
 ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσαι,
 ὅπως νοστήσειε φίλην ἑς πατρίδα γαῖαν,
 ἥδη δὴν ἀπεῶν, ἢ ἀμφαδόν, ἢ κρυφὴν δόν·
- 300 ὥς ὁ μὲν οὕτως ἔστί σοός, καὶ ἐλεύσεται ἥδη
 ἄγχι μάλ'· οὐδ' ἔτι τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 δηρὸν ἀπεσσεῖται· ἔμπης δέ τοι ὄρνια δώσω.
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
 ἰστὶν τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦν ἀφικάνω·
- 305 ἣ μὲν τοι τάδε πάντα τελεῖται, ὥς ἀγορεύω.
 τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·
 τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἵσταμένοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 αἴ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·

- 310 τῷ πε τάχα γνοίης φιλότῃτά τε, πολλά τε δῶρα,
 ἐξ ἐμεῦ, ὥς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
 ἀλλά μοι ᾧδ' ἀνὰ θυμὸν ὀίεται, ὥς ἔσεται περ.
 οὔτ' Ὀδυσσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
 τεύξῃ· ἐπεὶ οὐ τοῖοι σημάντορές εἰς' ἐνὶ οἴκῳ,
 315 οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, εἶποτ' ἔην γε,
 ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι.
 ἀλλά μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνήν,
 δέμνια καὶ χλαῖνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
 ᾧς κ' εὖ θαλπίων χρυσόθρονον Ἡῶ ἵκηται.
 320 ἧῶθεν δὲ μάλ' ἦρι λοέσσαι τε χρῆσάι τε,
 ᾧς κ' ἔνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δειπνοιο μέδεται
 ἦμενος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐκείνων
 τοῦτον ἀνιάζῃ θυμοφθόρος· οὐδέ τι ἔργον
 ἐνθάδ' ἔτι πρήξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
 325 πῶς γὰρ ἐμεῦ σὺ, ξεῖνε, δαΐσσαι, εἴ τι γυναικῶν
 ἀλλάων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
 εἴ κεν αὖσταλέος, πακὰ εἰμένος, ἐν μεγάροισιν
 δαινύῃ; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.
 ὅς μὲν ἀπηνῆς αὐτὸς ἔη, καὶ ἀπηνέα εἶδῃ.

Ὀδυσσ. II.

13

- 330 τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω
 ζωῶ· ἀτὰρ τεθνεῶτί γ' ἐφεψιώνονται ἅπαντες·
 ὅς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔη, καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,
 τοῦ μέν τε κλέος εὐρὺ διὰ Ξεῖνοι φορέουσιν
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· πολλοὶ τέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.
- 335 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 ἦτοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
 ἦχθεῖθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
 νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
- 340 κείω δ', ὥς τὸ πάρος περ αὔπνους νύκτας ἴαυον.
 πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ
 ἄεσα, καὶ τ' ἀνέμεινα ἐϋθρονον Ἥῳ δῖαν.
 οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ
 γίγνεται· οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἄψεται ἡμετέροιο
- 345 τάων, αἶ τοι δῶμα κάτα δρήσταιραι ἔασιν,
 εἰ μὴ τις γρηῦς ἐστὶ παλαιή, κέδν' εἰδυῖα,
 ἥτις δὴ τέτληκε τόσα φρεσὶν, ὅσσα τ' ἐγὼ περ·
 τήνδε δ' ἂν σὺ φθονέοιμι ποδῶν ἄψασθαι ἐμεῖο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

350 *Ξεῖνε φίλ'· οὐ γάρ πώ τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὦδε*
Ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα·
ὥς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις·
ἔστι δέ μοι γρηῦς, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα,
ἢ κείνον δύστηνον εὖ τρέφειν ἢ δ' ἀτίταλλεν,
 355 *δεξαμένη χεῖρεςσ', ὅτε μιν πρῶτον τέλε μήτηρ,*
ἦ σε πόδας νίψει, ὀλιγηπελέουσά περ ἔμπης.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστᾶσα, περίφρων Εὐρύκλεια,
νίψον σοῖο ἀνακτος ὁμήλικα· καὶ που Ὀδυσσεὺς
ἦδη τοῖόςδ' ἐστὶ πόδας, τοῖος δέ τε χεῖρας·
 360 *αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρηράσκουσιν.*

Ἦς ἄρ' ἔφη· γρηῦς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
θάκρυα δ' ἐκβαλε θερμά, ἔπος δ' ὀλοφυνδὸν ἔειπεν·

Ἦ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἦ σε περὶ Ζεὺς
ἀνθρώπων ἤχθηρε θεοῦδέα θυμὸν ἔχοντα.

365 *οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνῳ*
πίονα μηρί' ἔκη', οὐδ' ἐξαίτους ἐκατόμβας,
ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδως, ἀρώμενος ἕως ἵκοιο
γῆράς τε λιπαρόν, θρέψαιό τε φαιδιμον υἱόν·
νῦν δέ τοι οἴῳ πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἡμαρ. —

370 οὕτω που καὶ κείνῳ ἐφεψιόωντο γυναῖκες
 ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τευ κλυτὰ δώμαθ' ἵκοιτο,
 ὥς σέθεν αἱ κύνες αἶδε πάθεψιόωνται ἅπασαι·
 τάων νῦν λώβην τε καὶ αἷσχα πόλλ' ἀλεείνων,
 οὐκ ἑάας νίzejν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἀνώγευ

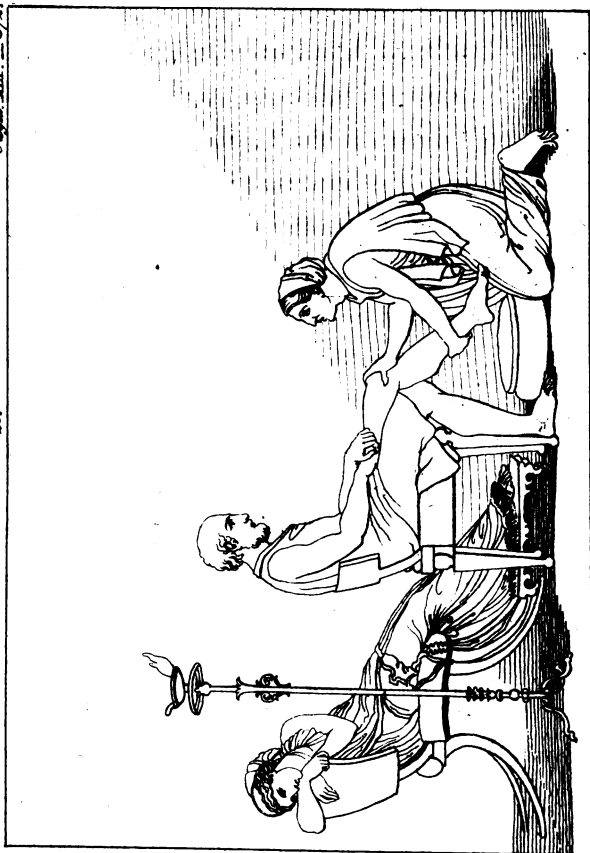
375 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
 τῷ σε πόδας νίψω, ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπείης
 καὶ σέθεν εἵνεκ'· ἐπεὶ μοι ὁρώρεται ἐνδοθι θυμὸς
 κήδεσιν. ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅ,ττι κεν εἶπω·
 πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπεῖριοι ἐνθάδ' ἵκοντο,

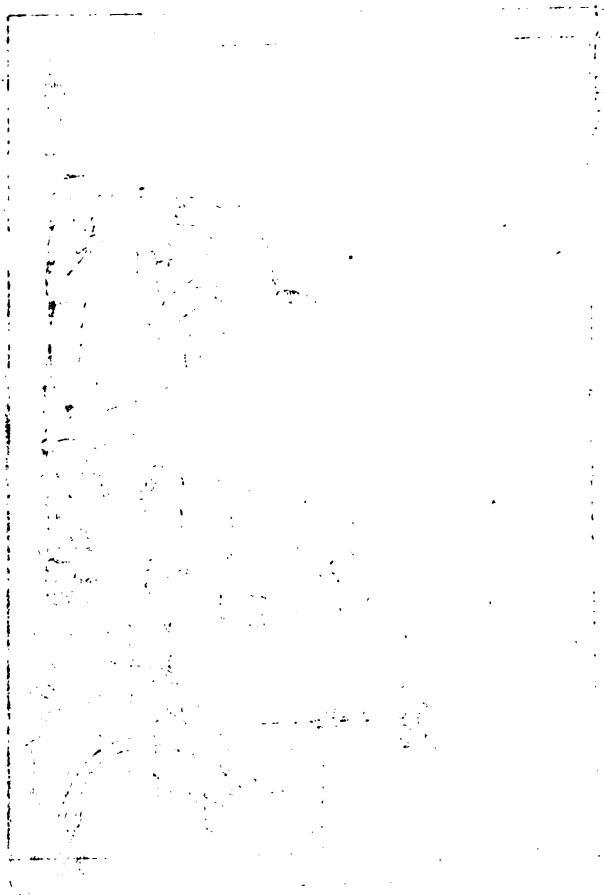
380 ἀλλ' οὐπω τιχά φημι εἰοικότα ὧδε ἰδέσθαι,
 ὥς σὺ δέμας, φωνήν τε πόδας τ', Ὀδυσῆϊ ἔοικας.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ γρηῦ, οὕτω φασίν, ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοισιν

385 ἔμμεναι· ὥς σὺ περ αὐτῇ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις.

Ὡς ἄρ' ἔφη· γρηῦς δὲ λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα,
 τῷ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πουλὺ
 ψυχρόν· ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 ἵζεν ἐκ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα·

- 390 αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν οἶσατο, μή κ' λαβοῦσα
 οὐλὴν ἀμφράσσαιτο, καὶ ἀμφοδὰ ἔργα γένοιτο.
 νίξε δ' ἄρ' ἄσσον ἰοῦσα ἄναχθ' ἐόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
 οὐλὴν, τὴν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῶ ὀδόντι,
 Παρνησόνδ' ἐλθόντα, μετ' Αὐτόλυκόν τε καὶ υἱας,
 395 μητρὸς ἑῆς πατέρ' ἐσθλόν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέλευστο
 πλεπτοσύνη θ' ὄρκῳ τε· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν,
 Ἑρμείας· τῷ γὰρ πεχαρισμένα μηρία καῖεν
 ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· ὁ δέ οἱ πρόφρων ἄμ' ὀπήδει.
 Αὐτόλυκος δ' ἐλθὼν Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον,
 400 παῖδα νέον γεγαῶτα πιτήσατο θυγατέρος ἧς·
 τὸν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκεν,
 παυομένῳ δόρκοιο· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὐρεο, ὅ,ττι κε θείης
 παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητος δέ τοί ἐστιν.
 405 Τὴν δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 γαμβρὸς ἐμός, θυγάτηρ τε, τίθειςθ' ὄνομ', ὅ,ττι κεν εἴπω·
 πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος τόδ' ἰκάνω,
 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν, ἀνὰ χθόνα πουλυβοτείρην·
 τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον. αὐτὰρ ἔγωγε,

410 ὁπότ' ἂν ἤβήσας μητρῴϊον ἐς μέγα δῶμα

ἔλθῃ Παρνησόνδ', ὅθι πού μοι πτήματ' ἔασιν·

τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καί μιν χαίροντ' ἀποπέμφω.

Τῶν ἔνεπ' ἦλθ' Ὀδυσσεύς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.

τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο

415 χερσίν τ' ἡσπάζοντο, ἔπεσσί τε μελιχίοισιν·

μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρός, περιφῦς Ὀδυσῆϊ,

κύσς' ἄρα μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα παλά.

Αὐτόλυκος δ' υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισιν,

δεῖπνον ἐφοκλίσσαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν·

420 αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενα πενταέτηρον·

τὸν δέρον, ἀμφί θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,

μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,

ῥωπησάν τε περιφραδέως, δάσαντό τε μοίρας.

ὥς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα

425 δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης.

ἦμος δ' ἥελιος πατέδου, καὶ ἐπὶ πνέφας ἦλθεν,

δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

βάν ρ' ἵμεν ἐς Θήρην, ἡμὲν κύνες, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ

430 υἱέες Λυτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεύς
 ἦεν· αἰπὺ δ' ὄρος προσέβαν καταειμένον· ὕλη
 Παρνησοῦ· τάχα δ' ἵκανον πτύχας ἠνεμοέσσας.
 Ἥελιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
 ἐξ ἀκαλαρβρείταιο βαθυρῥέου Ὀπλεανοῖο.

435 οἱ δ' ἐς βῆσαν ἵκανον ἐπαπτήρες· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν
 ἵχν' ἐρευνῶντες κύνες ἦσαν· αὐτὰρ ὀπισθεν
 υἱέες Λυτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεύς
 ἦεν ἄγχι κυνῶν, πρᾶδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
 ἐνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς·

440 τὴν μὲν ἄρ' οὕτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 οὔτε μιν Ἥελιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
 οὕτ' ὄμβρος περάσκει διαμπερές· ὥς ἄρα πυκνὴ
 ἦεν· ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἥλιθα πολλή.
 τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ πτύπος ἦλθε ποδοῖιν,

445 ὥς ἐπάγοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο,
 φρίξας εὖ λοφίην, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς,
 στῇ ῥ' αὐτῶν σρεδόθεν· ὁ δ' ἄρα πρῶτιστος Ὀδυσσεύς
 ἔσσυτ', ἀνασχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παρείη,
 οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς.

450 γουνὸς ὕπερ· πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι
 λιπριφίς αἶξας, οὐδ' ὀστέον ἵκετο φωτός.
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς οὔτησε τυτῶν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
 ἀντιπρὺ δὲ διήλθε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή·
 καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακίων, ἀπὸ δ' ἔπατο θυμός.
 455 τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφεπένοντο·
 ὠτειλὴν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἀντιθέοιο,
 δῆσαν ἐπισταμένως· ἐπαοιδῇ δ' αἶμα πελαινὸν
 ἔσχεθον· αἶψα δ' ἵκοντο φίλου πρὸς δώματα πατρός.
 τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
 460 εὖ ἰησάμενοι, ἡδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες,
 καρπαλίμως χαίροντα φίλην χαίροντες ἔπεμπον
 εἰς Ἰθάκην· τῷ μὲν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 χαῖρον νοστήσαντι, καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
 οὐλὴν ὅσπτι πάθοι· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν,
 465 ὥς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σὺς λευκῇ ὀδόντι,
 Παρνησιόνδ' ἔλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
 Τὴν γρηῦς χεῖρεςσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα,
 γνῶ ῥ' ἐπιμασσαμένη, πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι·
 ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη· κανάχησε δὲ χαλκός,

470 ἄψ δ' ἐτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυσθ' ὕδωρ.
 τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἔλε φρένα· τῷ δέ οἱ ὅσσε
 δακρυόφι πλησθεν· θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 ὑφαμένη δὲ γενείου Ὀδυσσῆα προσέειπεν·

Ἦ μάλ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἔγωγε
 475 πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμόν ἀμφαφάσθαι.

Ἦ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
 πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἰόντα.
 ἢ δ' οὐτ' ἀθρῆσαι δύνατ' ἀντίη, οὔτε νοῆσαι·
 τῇ γὰρ Ἀθηναίῃ νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 480 χεῖρ' ἐπιμασσάμενος φάρυγος λάβε δεξιτερῇφιν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἔθεν ἄσσον ἐρύσσατο, φώνησέν τε·

Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτῇ
 τῷ σῶ ἐπὶ μαζῷ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας
 ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.

485 ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
 σίγα, μή τις τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι κύθῃται.
 ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ χ' ὑπ' ἐμοίγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανούς,
 οὐδὲ τροφοῦ οὔσης σεῦ ἀφέξομαι, ὅππότ' ἂν ἄλλας

490 ὁμῶδες ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείνωμι γυναῖκας.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
 τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων!
 οἷσθα μὲν, οἷον ἐμόν μένος ἔμπεδον, οὐδ' ἐπικεικτόν·
 ἔξω δ', ὥς ὅτε τις στερεὴ λίθος ἢ σίδηρος.

495 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 εἴ γ' ὑπὸ σοίγῃ θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
 δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
 αἱ τέ σ' ἀτιμάζουσι, καὶ αἱ νηλιτεῖς εἰσίν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 500 μαῖα, τίη δὲ σὺ τὰς μυθήσεται; οὐδέ τί σε χρή.
 εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ εἶσομ' ἐκάστην·
 ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεφον δὲ θεοῖσιν.

Ἦς ἄρ' ἔφη· γρηῦς δὲ δι' ἐπὶ μεγάροιο βεβήκει,
 οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πρότερ' ἔκλυτο πάντα.
 505 αὐτὰρ ἐπεὶ νίψεν τε καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ,
 αὖτις ἤρ' ἀσσοτέρῳ πυρὸς ἔλκετο δίφρον Ὀδυσσεὺς
 θερσόμενος, οὐλὴν δὲ κατὰ ῥακίεσσι κάλυψεν.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·

Ξεῖνε, τὸ μὲν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·

- 510 καὶ γὰρ δὴ κοῖτοιο τάχ' ἔσσεται ἡδέος ὦρη,
 ὄντινά γ' ὕπνος ἔλοι γλυκερός, καὶ κηδόμενόν περ.
 αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
 ἥματα μὲν γὰρ τέρπομ' ὀδυρομένη, γοόωσα,
 ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ὀρόωσα καὶ ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ·
 515 αὐτὰρ ἐπὴν νύξ ἔλθῃ, ἔλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας,
 κείμεαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
 ὀξεῖται μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.
 ὥς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη, γλωρηῖς Ἀηδῶν,
 καλὸν αἰείδησιν, ἔαρος νέον ἰσταμένοιο,
 520 δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν,
 ἦτε θάμὰ τρωπῶσα χέει πολυχηέα φωνήν,
 παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἰτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῷ
 κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθιοιο ἀναπτος·
 ὥς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
 525 ἥ ἐ μὲν παρὰ παιδί, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω,
 πτῆσιν ἐμὴν, δμῳάς τε καὶ ὑφερεφές μέγα δῶμα,
 εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος, δῆμοιό τε φῆμιν·
 ἦ ἤδη ἅμ' ἔπωμαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος
 μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα·

530 παῖς δ' ἐμός, ἕως μὲν ἔην ἔτι νήπιος ἡδὲ χαλῖφρων,
 γήμασθ' οὐ μ' εἶα πόσιος κατὰ δῶμα λιποῦσαν·
 νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστί, καὶ ἤβης μέτρον ἰάνει,
 καὶ δὴ μ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθόμεν ἐκ μεγάροιο,
 πτήσιος ἀσχαλώων, τήν οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.

535 ἀλλ' ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι, καὶ ἄκουσον.
 τῆνές μοι κατὰ οἶκον εἰίκουσι πυρὸν ἔδουσιν
 ἐξ ὕδατος, καὶ τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα·
 ἐλθῶν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχεΐλης
 παῖσι κατ' αὐχένας ἦξε, καὶ ἔκτανεν· οἱ δ' ἐκέχυντο

540 ἀθρόοι ἐν μεγάροις· ὁ δ' ἐς αἰθέρα δι' ἄνδρα.
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον, ἔν περ ὀνείρῳ·
 ἀμφὶ δ' ἔμ' ἠγερέθοντο ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιοί,
 οἴητρ' ὀλοφυρομένην, ὃ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
 ἀψ δ' ἐλθῶν κατ' ἄρ' ἔζειτ' ἐπὶ προὔχοντι μελάρῳ·

545 φωνῇ δὲ βροτῇ κατερήτυε, φώνησέν τε·

Θάρσει, Ἰκαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο·
 οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν, ὃ τοι τετελεσμένον ἔσται.
 χῆνες μὲν μνηστῆρες· ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
 ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,

550 θς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφίσσω.

Ἦς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδῆς ὕπνος ἀνῆκεν.

πακτήνασα δὲ τῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα,

πυρὸν ἐρεπτομένους παρὰ πύελον, ἦτι πάρος περ.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

555 ὦ γύναι, οὕτως ἔστιν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον,

ἄλλη ἀποκλίναντ'· ἐπειὴ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεὺς

πέφραδ', ὅπως τελέει· μνηστῆρσι δὲ φαίνεται ὄλεθρος

πᾶσι μάλ'· οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

560 ἔειν', ἦτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι ἀκριτόμουθοι

γίγνοντ', οὐδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισιν·

δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων·

αἱ μὲν γὰρ περάεσσι τετεύχεται, αἱ δ' ἐλέφαντι·

τῶν οἱ μὲν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος,

565 οἱ ῥ' ἐλεφαίρονται, ἔπε' ἀκράαντα φέροντες·

οἱ δὲ διὰ ξεστῶν περάων ἔλθωσι θύραζε,

οἱ ῥ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδῃται.

ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὄϊομαι αἰνὸν ὄνειρον

ἐλθέμεν· ἦ κ' ἀσπυστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.

570 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

ἦδε δὴ ἥως εἴσι δυσώνυμος, ἦ μ' Ὀδυσῆος

οἴκου ἀποσχῆσαι· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,

τοὺς πελέκεας, τοὺς κεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐοῖσιν

ἵστασθ' ἐξείης, δρυόχους ὦς, δώδεκα πάντας·

575 στᾶς δ' ὄγε πολλὸν ἄνευθε, διαβρίπτασκεν οἷστόν.

νῦν δὲ μνηστήρεσσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω·

ὅς δέ κε ῥηῖτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσιν,

καὶ διοῖσ τεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,

τῷ πεν ἄμ' ἐσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα

580 κουρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότοιο·

τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθαι ὄϊομαι, ἔν περ ὀνείρῳ.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,

μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἐνι τοῦτον ἄεθλον·

585 πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,

πρὶν τούτους τόδε τόξον εὖξοον ἀμφαφώνοντας

νευρὴν τ' ἐντανύσαι, διοῖσ τεύσαι τε σιδήρου.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

εἴ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισιν

590 *τέρπειν, οὐδέ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη.*

*ἀλλ' οὐ γάρ πως ἔστιν αὐπνους ἔμμεναι αἰεὶ
ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἐκάστω μοῖραν ἔθηκαν
ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἔρουραν.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,*

595 *λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἣ μοι στονόεσσα τέτυκται,
αἰεὶ δάκρυς' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
ᾤχετ', ἐποψόμενος Κυκοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.
ἔνθα κε λεξαίμην· σὺ δὲ λέξεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
ἣ χαμάδις στορέσας, ἦτοι κατὰ δέμνια θέντων.*

600 *Ὡς εἰποῦς' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
οὐκ οἶη· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.*

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Τ.

S U M M A R I U M.

Ulyssi diu insomnis nox, ancillarum lascivos discursus animadvertenti, et procorum caedem anxie cogitanti (1 - 30). Tandem confirmat cum Minerva et recreat somno, ex quo lamentis Penelopae excitatus, a Iove fausta omina poscit atque accipit (31 - 121). Mane regia domus ornatur sacro Apollinari novae lunae, dum Telemachus procedit in concionem (122 - 159). Mactandas victimas adducit Eumaeus cum Melanthio et Philoetio, cuius fidelem in se animum Ulysses experitur (160 - 240). Interim a novis insidiis contra Telemachum deterriti sinistro augurio proci ex concione conveniunt ad prandium; in quo etiam Ulysses adest, a filio curatus, sed ab aliquo procorum crure bubulo petitus (241 - 344). Exinde oculis ac mente divinitus turbatos iuvenes graviter alloquitur Theoclymenus, et imminens ipsis vaticinatur exitium; quare cum cavillando derisum domo excludunt (345 - 386). Quae omnia ex propinquo auscultaus cognoscit Penelope (387 - 394).

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ Τ.

Τὰ πρὸ τῆς μνηστηροφονίας.

*Αὐτὰρ ὁ ἐν πραδόμφῳ εὐνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
καὶ μὲν ἀδέψητον βοέην στόρες, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
κώεα πόλλ' ὄϊων, τοὺς ἱεύεσπον Ἄχαιοί·
Εὐρυινόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.*

5 *ἔνθ' Ὀδυσσεὺς, μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
κεῖτ' ἐγρηγορών· ταῖ δ' ἐκ μεγάροιο γυναῖκες
ῥῖσαν, αἱ μνηστῆρσιν ἐμισγέσποντο πάρος περ,
ἀλλήλησι γέλω τε καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν·*

- 10 πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἢ μεταΐξας θάνατον τεύξειεν ἐκάστη,
 ἢ ἔτ' ἐῷ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
 ὕστατα καὶ πύματα· κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάπτει.
 ὥς δὲ πύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα,
 15 ἄνδρ' ἀγνοήσας ὑλάει, μέμονέν τε μάχεσθαι·
 ὥς ῥα τοῦ ἔνδον ὑλάπτει ἀγαιομένου πακὰ ἔργα·
 στῆθος δὲ πλήξας, κραδίην ἠνίπαπε μύθο·

Τέτλαθι δὴ, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης,
 ἥματι τῷ, ὅτε μοι μένος ἄσχετος ἦσθιε Κύκλωψ
 20 ἰφθίμους ἐτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις
 ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο, οἴόμενον θανέεσθαι.

Ὡς ἔφατ', ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ·
 τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα
 νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα.
 25 ὥς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ, πολέος πυρὸς αἰθομένοιο,
 ἐμπλείην κνίσσης τε καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα
 αἰόλλη, μάλα δ' ὧκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι·
 ὥς ἄρ' οὐ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλίσσεται, μερμηρίζων,
 ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει,

30 μοῦνος ἐὼν πολέσι· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,

οὐρανόθεν καταβάσα· δέμας δ' ἥϊκτο γυναικί·

στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Τίπτ' αὐτ' ἐγρήσσεις, πάντων περὶ κάμμορε φωτῶν;

οἶκος μὲν τοι ὄδ' ἐστί, γυνὴ δέ τοι ἥδ' ἐνὶ οἴκῳ,

35 καὶ παῖς, οἷόν πού τις ἐέλδεται ἔμμεναι υἷα.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεά, κατὰ μοῖραν ἔειπας·

ἀλλὰ τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,

ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω,

40 μοῦνος ἐὼν· οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασιν.

πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω·

εἵπερ γὰρ κτείναιμι, Διὸς τε σέθεν τε ἔλητι,

πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τὰ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

45 σφέτλιε, καὶ μὲν τίς τε χερείονι κείθεθ' ἐταίρω,

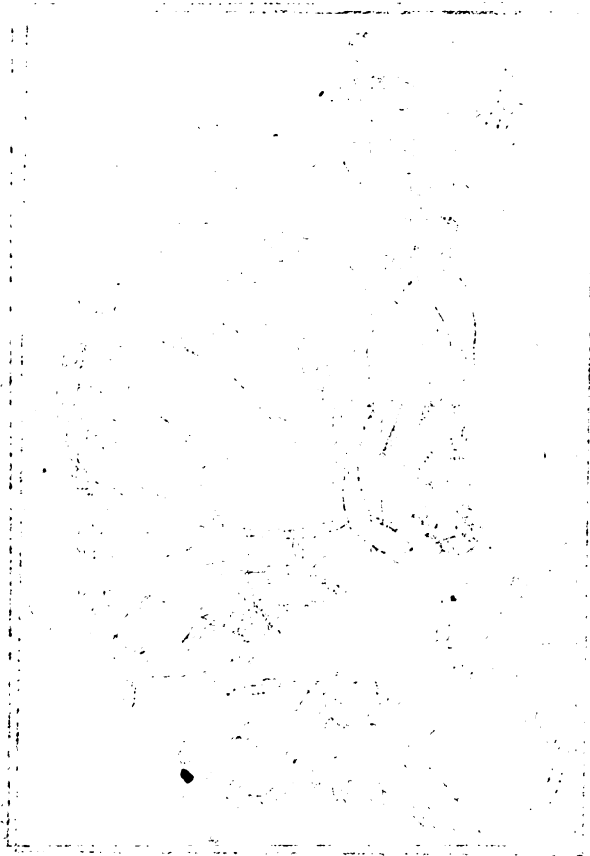
ὅσπερ θνητός τ' ἐστί, καὶ οὐ τόσα μῆδεα σθέν·

αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, διαμπερὲς ἢ σε φυλάσσω

ἐν πάντεσσι πόνοις· ἐρέω δέ τοι ἔξαναφάνδον·

εἵπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων

- 50 νῶϊ περισταῖεν, πτεῖναι μεμαῶτες Ἄρηϊ,
καὶ κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα.
ἀλλ' ἐλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
πάννυχον ἐγρήσسونτα· κακῶν δ' ὑποδύσειαι ἤδη.
Ὡς φάτο· καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευεν·
- 55 αὐτὴ δ' ἄψ ἐς Ὀλυμπον ἀφίκετο διὰ θεῶων,
εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
λυσιμελῆς. ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κέδν' εἰδυῖα·
κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσατο ὃν πατὰ θυμόν,
60 Ἀρτέμιδι πρῶτιστον ἐπέυξατο διὰ γυναικῶν·
Ἄρτεμι, πότνια θεά, θύγατερ Διός, αἶδε μοι ἤδη
ἰὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦς' ἐκ θυμόν ἔλοιο,
αὐτίκα νῦν· ἥ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα
οἴχοιτο προφέρουσα κατ' ἡερόεντα κέλευθα,
65 ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀφορβόου Ὀκeanοῖο.
ὥς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι·
τῇσι τοκῆας μὲν φθίσαν θεοί· αἱ δ' ἐλίποντο
ὄρφαναί ἐν μεγάροισι, νόμισσε δὲ δῖ' Ἀφροδίτη
τυρῶ καὶ μέλιτι γλυκερῶ καὶ ἡδέϊ οἴνῳ·

- 70 Ἦρῃ δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν
 εἶδος καὶ κινυτήν, μῆκος δ' ἔκορ' Ἄρτεμις ὑγνή,
 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ δέδωκε πλυτὰ ἐργάζεσθαι.
 εὖτ' Ἀφροδίτῃ διὰ προσέστιχε μακρὸν Ὀλυμπον,
 κούρης αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,
 75 ἐς Δία τερπικέραυνον – ὁ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα,
 μοῖράν τ' ἀμμορίην τε καταθνητῶν ἀνθρώπων –
 τόφρα δὲ τὰς κούρας Ἀρπυιαὶ ἀνηρείφαντο,
 καὶ ῥ' ἔδωσαν στυγερῇσιν Ἑριννύσιν ἀμφιπολεύειν·
 ὥς ἔμ' αἰστώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 80 ἢ ἔμ' ἐϋπλόκαμος βάλοι Ἄρτεμις, ὄφρ' Ὀδυσῆα
 ὀδομένη καὶ γαῖαν ὑπο στυγερὴν ἀφικοίμην,
 μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς εὐφραίνομαι νόημα.
 ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακόν, ὅπποτε πέν τις
 ἡματα μὲν κλαίῃ, πυκινῶς ἀκατήμενος ἦτορ,
 85 νύκτας δ' ὕπνος ἔχῃσιν – ὁ γάρ τ' ἐπέλησεν ὑπάντων,
 ἐσθλῶν ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἄρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψει –
 αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνειράτ' ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
 τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἰπελος αὐτῷ,
 τοῖος ἔων, οἷος ἦεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ

90 χαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἦδη.

Ἦς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἥως.

τῆς δ' ἄρα κλαιούσης ὅπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς·

μερμήριζε δ' ἔπειτα, δάκησε δέ οἱ κατὰ θυμόν

ἦδη γιγνώσκουσα παρεστάμεναι πεφαλλῆφιν.

95 χλαῖναν μὲν συνελὼν καὶ κώεα, τοῖσιν ἐνεῦδεν,

ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου· ἐκ δὲ βοεῖην

θῆκε θύραζε φέρων· Διὶ δ' εὐξάτο, χεῖρας ἀνασχών·

Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τρυφερὴν τε καὶ ὑγρὴν

ἦγερ' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεὶ μ' ἐνακώσατε λήην,

100 φήμην τίς μοι φάσθω ἐχειρομένων ἀνθρώπων

ἔνδοθεν· ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.

Ἦς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς·

αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,

ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.

105 φήμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηλεν ἀλετρὶς

πλησίον, ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἶατο ποιμένι λαῶν·

τῆσιν δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναῖκες,

ἄλφιστα τεύχουσai καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.

αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι εὖδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσσαν·

110 ἡ δὲ μί' οὐκω παύετ', ἀφαιροτάτη δ' ἐτέτυκτο·

ἦ ῥα μύλην στήσασα, ἔπος φάτο, σῆμα ἀνακτι·

Ζεῦ πάτερ, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,

ἧ μεγάλη' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,

οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· τέρας νύ τεω τόδε φαίνεις·

115 κρῆνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῇ ἔπος ὅ,τι κεν εἶπω·

μνηστῆρες κύματόν τε καὶ ὕστατον ἥματι τῷδε

ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἐλοίατο δαῖτ' ἐρατεινῇ·

οἱ δὲ μοι καμάτῳ θυμαλγεί γούνατ' ἔλυσαν,

ἄλφιστα τευχούσῃ· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.

120 Ὡς ἄρ' ἔφη· χαῖρεν δὲ κληιδόνη διος Ὀδυσσεύς,

Ζηνός τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας.

Αἱ δ' ἄλλαι δμῳαὶ κατὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος

ἀγρόμεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ.

Τηλέμαχος δ' εὐνῆθεν ἀνίστατο, ἰσῦθεος φῶς,

125 εἴματα ἐσδάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέρ' ὦμῳ·

ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο παλὰ πέδιλα,

εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῳ χαλκῷ·

στη δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπεν·

Μαῖα φίλῃ, τὸν ξείνον ἐτιμήσαςθ' ἐνὶ οἴκῳ.

130 εὐνή καὶ σίτῳ· ἢ αὐτῶς κεῖται ἀκηδής·

τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ, πινυτή περ ἐοῦσα·

ἐμπλήγηδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων

χείρονα, τὸν δέ τ' ἀρείον' ἀτιμήσας' ἀποπέμπει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·

135 οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτίοφο.

οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος, ὅφρ' ἔθελ' αὐτός·

σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινήμεναι· εἴρετο γὰρ μιν.

ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκειτο,

ἡ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑπαστορέσαι δμῳῇσιν·

140 αὐτὰρ ὅγ', ὧς τις πάμπαν οἰζυρὸς καὶ ἄποτμος,

οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν,

ἀλλ' ἐν ἀδεφῆτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἴων

ἔδραθ' ἐνὶ προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς.

Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,

145 ἔρχος ἔχων· ἅμα τῷγε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.

βῆ δ' ἵμεν εἰς ἀγορὴν μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

ἡ δ' αὖτε δμῳῇσιν ἐκέκλετο διὰ γυναικῶν,

Εὐρύκλει', Ὡπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·

Ἀγρεῖθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσατε κοιπνύσασαι,

150 ῥάσσατέ τ', ἔν τε θρόνοισι εὐποιήτοισι τάπητας
βάλλετε πορφυρέους· αἱ δὲ σπόγγοισι τραπέζας
πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δὲ κρητῆρας,
καὶ δέκα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταὶ δὲ μεθ' ὕδωρ
ἔρχεσθε κρήνηνδε, καὶ οἴσετε θάσσον ἰοῦσαι.

155 οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο,
ἀλλὰ μάλ' ἦρι νέονται· ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἐορτή.
Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύουν ἦδ' ἐπίθοντο.
αἱ μὲν εἴκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον·
αἱ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἐπισταμένως πονέοντο.

160 Ἐς δ' ἦλθον δρηστῆρες Ἀχαιῶν· οἱ μὲν ἔπειτα
εὖ καὶ ἐπισταμένως κέασαν εὐύλα· ταὶ δὲ γυναῖκες
ἦλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δὲ σφισιν ἦλθε συβώτης,
τρεῖς σιάλους κατὰγων, οἱ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι.
καὶ τοὺς μὲν ῥ' εἶασε καθ' ἔρκεα καλὰ νέμεσθαι,

165 αὐτὸς δ' αὐτ' Ὀδυσῆα προσηύδα μειλιχίοισιν·
Ξεῖν', ἧ ἄρ τί σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,
ἢ ἐ σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ', ὥς τὸ πάρος περ;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
αἱ γὰρ δὴ, Εὐμαιε, θεοὶ τισαῖατο λώβην,

170 ἦν οἷδ' ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανώονται

οἷκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —

ἀγτίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
αἶγας ἄγων, αἱ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισιν.

175 δεῖπνον μνηστῆρεςσι· δύω δ' ἄμ' ἔποντο νομῆες.

καὶ τὰς μὲν κατέδρασε ὑπ' αἰδοῦσῃ ἐριδούκῳ·

αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα περτομίοισιν·

Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις κατὰ δῶμα,

ἀνέρας αἰτίζων; ἀτὰρ οὐκ ἔξειςθα θύραζε;

180 πάντως οὐκέτι νῶϊ διακρινέεσθαι οἶω,

πρὶν χειρῶν γέυσασθαι· ἐπεὶ σύ περ οὐ κατὰ κόσμον

αἰτίσεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν.

Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ἀλλ' ἀπέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομέων.

185 Τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,

βοῦν στεῖραν μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας —

πορθμῆες δ' ἄρα τούσγε διήγαγον, οἷτε καὶ ἄλλους

ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφείας εἰσαφίληται —

καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδρασε ὑπ' αἰδοῦσῃ ἐριδούκῳ·

190 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτην, ἄγχι παραστάς·

Τίς δὴ ὅδε ξείνος νέον εἰλήλουθε, συβῶτα,
 ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὐρεται εἶναι
 ἀνδρῶν; ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα;
 δύσμορος! ἧ τε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἄνακτι.

195 ἀλλὰ θεοὶ дуώωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,
 ὅπποτε καὶ βασιλεῦσιν ἐπιπλώσονται οἷζύν.

Ἦ, καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ κάρυστάς·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε! γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω

200 ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πακοῖς ἔχει πολέεσσιν.

Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖα θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος!
 οὐκ ἔλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεται αὐτός,
 μισγόμεναι παχότῃ καὶ ἄλγεσι λευγαλείοισιν.
 ἴδιον, ὥς ἐνόησα, δεδάπρυνται δέ μοι ὅσσε,

205 μνησμένῳ Ὀδυσῆος· ἐπεὶ καὶ κείνον οἶω

τοιάδε λαίφε' ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,
 εἴ που ἔτι ζῶει, καὶ ὄρᾳ φάος ἡελίοιο.

εἰ δ' ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν Αἴδου δόμοισιν,

ὦ μοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν

, 210 εἶδ', ἔτι τυτθὸν ἐόντα, Κεφαλλήνων ἐνὶ δῆμῳ.

νῦν δ' αἱ μὲν γίνονται ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως
ἀνδρὶ γ' ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων·
τὰς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγινέμεναί σφισιν αὐτοῖς
ἔδμεναι· οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροισι ἀλέγουσιν,

215 οὐδ' ὅπιδα τρομέουσι θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη
πτήματα δάσσεσθαι δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος.

αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
πόλλ' ἐπιδινεῖται· μάλα μὲν πακὸν, υἱὸς ἐόντος,
ἄλλων δῆμον ἰκέσθαι, ἰόντ' αὐτῇσι βόεσσιν,

220 ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· τὸ δὲ ρίγιον, αὖθι μένοντα
βουσὶν ἐπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.

καὶ κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων
ἐξικόμην φεύγων, ἐπεὶ οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται·
ἀλλ' ἔτι τὸν δύστηνον ὄτομαι, εἴ ποθεν ἔλθῶν

225 ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θείη.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε πακῶ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
γινώσκω δὲ καὶ αὐτός, ὃ τοι κινυτὴ φρένας ἵπαι·
τοῦνεκά τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·

230 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τε τράπεζα,
 ἰστίῃ τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
 ἧ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλεύσεται οἶκαδ' Ὀδυσσεύς·
 σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεται, αἶ κ' ἐδέλῃσθα,
 πτεινομένους μνηστῆρας, οἱ ἐνθάδε ποιρανεύουσιν.

235 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ·
 αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων·
 γνοῖς χ', οἷη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.

᾽Ως δ' αὐτως Εὐμαιος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσιν,
 νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.

240 ᾽Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
 μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
 ἥρτουν· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστερὸς ἤλυθεν ὄρνις,
 αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.
 τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

245 ᾽Ω φίλοι, οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἤδε γε βουλή,
 Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.
 ᾽Ως ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
 ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσσεὺς θείοιο,
 χλαῖνας μὲν πατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·

250 οἱ δ' ἱέρευον οἷς μεγάλους καὶ πίνοντας αἶγας,
 ἱέρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην·
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων· ἐν δέ τε οἶνον
 πρητῆρσιν περόωντο· κύπελλα δὲ νεῖμε συβώτης.
 σῖτον δὲ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 255 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἐφονορόει δὲ Μελανθεύς.

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα παθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,
 ἐντὸς εὖσταθέος μεγάρου, παρὰ λάϊνον οὐδόν,
 δίφρον ἀεικέλιον καταθείς, ὀλίγην τε τράπεζαν·
 260 παρ δ' ἐτίθει σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔρπυεν
 ἐν δέκαϊ χρυσέῳ, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἐνταυθοῖ νῦν ἦσο μετ' ἀνδράσιν οἶνοποτάζων·
 περτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
 πάντων μνηστήρων· ἐπεὶ οὔτοι δῆμιός ἐστιν
 265 οἶκος ὃδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος, ἐμοὶ δ' ἐπτήσατο κείνος.
 ὑμεῖς δέ, μνηστήηρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνὶ πῆς
 καὶ χειρῶν· ἵνα μή τις ἕρις καὶ νεῖκος ὀρηταί.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.

270 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐκείθεος υἱός·

Καὶ χαλεπὸν περ εἶοντα δεκώμεθα μῦθον, Ἄχαιοί,
Τηλεμάχου· μάλα δ' ἤμιν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
οὐ γὰρ Ζεὺς εἶασε Κρονίων· τῷ κέ μιν ἤδη
παύσαμεν ἐν μεγάροισι, λιγὺν περ εἶοντ' ἀγορητήν.

275 Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μῦθων.
κῆρυκες δ' ἀνὰ ἄστν θεῶν ἱερὴν ἐκατόμβην
ῆγον· τοὶ δ' ἀγέροντο παρηκομόωντες Ἄχαιοι
ἄλσος ὑπο σκιερὸν ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Οἱ δ' ἐπεὶ ὥπτησαν κρῆ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
280 μοῖρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα·
πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσεῇ μοῖραν θέσαν, οἱ πονέοντο,
ἴσην, ὥς αὐτοὶ περ ἐλάγχανον· ὥς γὰρ ἀνώγει
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεὺς θείοιο.

Μνηστῆρας δ' οὐ κάμπαν ἀγήνορας εἶα Ἀθήνη
285 λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος· ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.
ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ, ἀθεμίστια εἰδώς,
Κτήσιπκος δ' ὄνομ' ἔσκε, Ζάμῃ δ' ἐνὶ οἰκίᾳ ναῖεν·
ὅς δὴ τοι κτεάτεσσι πεποιθὼς θεσπεσίοισιν

Ὀδυσσ. II.

290 μνάσκειτ' Ὀδυσσεῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα.

ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα·

Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγῆνορες, ὄφρα τι εἶπω·

μοῖραν μὲν δὴ ξείνος ἔχει πάλαι, ὥς ἐπέοικεν,

ἴσῃν· οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,

295 ξείνους Τηλέμαχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἱήται.

ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον· ὄφρα καὶ αὐτὸς

ἥε λοετροχόῳ δώῃ γέρας, ἥε τῷ ἄλλῳ

δμῶων, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσσεῆος θείοιο.

Ὡς εἰπὼν, ἔρριψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείῃ,

300 κείμενον, ἐκ κανέοιο λαβών· ὁ δ' ἄλευατ' Ὀδυσσεύς,

ἦκα παρακλίνας πεφαλήν· μείδησε δὲ θυμῷ

Σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὁ δ' εὐδμητον βάλε τοῖχον.

Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίκαπε μύθῳ·

Κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ·

305 οὐκ ἔβαλες τὸν ξείνον· ἄλευατο γὰρ βέλος αὐτός.

ἦ γὰρ κέν σε μέσον βάλλον ἔγχεϊ ὀξυόεντι,

καὶ κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπονεῖτο

ἐνθάδε. τῷ μὴ τίς μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ

φαινέτω· ἤδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,

310 ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
 ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τετλάμεν εἰσορόωντες,
 μήλων σφαζομένων, οἴνοιο τε πινομένοιο,
 καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἓνα πολλούς.
 ἀλλ' ἄγε, μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες·

315 εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν πτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ,
 καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη
 τεθνάμεν, ἢ τάδε γ' αἰὲν δεικέα ἔργ' ὀράσθαι,
 ξείνους τε στυφελίζομένους, δμῳάς τε γυναῖκας
 ῥυστάζοντας δεικελῖως κατὰ δώματα παλά.

320 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ὃς δὲ δὴ μετέειπε Λαμαστορίδης Ἀγέλαος·

ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
 ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαῖνοι·
 μήτε τι τὸν ξείνον στυφελίζετε, μήτε τιν' ἄλλον

325 δμῶων, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.

Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
 ἥπιον, εἴ σφωῖν πραδίῃ ἄδοι ἀμφοτέροισιν.
 ὄφρα μὲν ὑμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει,
 νοστήσειν Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε,

330 τόφρ' οὔτις νέμεσις μενέμεν τ' ἦν, ἰσχέμεναι τε
 μνηστῆρας κατὰ δώματ'· ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
 εἰ νόστης Ὀδυσσεύς, καὶ ὑπότροπος ἦκετο δῶμα·
 νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον, ὅτ' οὐπέτι νόστιμός ἐστιν.
 ἀλλ' ἄγε, σὴ τάδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλεξον,
 335 γήμασθ', ὅστις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρησιν·
 ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρώϊα πάντα νέμῃαι,
 ἔσθων καὶ πίνων· ἡ δ' ἄλλου δῶμα κομίζῃ.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
 340 ὅς που τῆλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθιται ἢ ἀλάληται,
 οὔτι διατρίβω μητρὸς γάμον· ἀλλὰ κελεύω
 γήμασθ', ᾧ κ' ἐθέλῃ, ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι.
 αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάρου διέσθαι
 μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.
 345 Ὡς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 ἄσβεστον γέλω ὥρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.
 οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελοίων ἀλλοτρίοισιν·
 αἰμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἔσθιον· ὅσσε δ' ἄρα σφέων
 δακρυόφιν πίμπλαντο· γόον δ' ὥϊετο θυμός.

350 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·

Ἄ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
εἰλύαται κεφαλαί τε πρόσωπά τε, νέρθε τε γούνα.
οἴμωγῇ δὲ δέδηκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί·
αἵματι δ' ἐρβράδαται τοῖχοι, καλαί τε μεσόδμοι·

355 εἰδώλων δὲ πλέον πρόθυρον, κλειή δὲ καὶ αὐλή,
ιεμένων Ἑρεβόςδε ὑπὸ ζόφον· ἥελιος δὲ
οὐρανοῦ ἔξαπόλωλε, κακῇ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλὺς.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺν χέλασσαν.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύει·

360 Ἀφραίνει ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθώς.
ἀλλὰ μιν αἶψα, νέοι, δόμου ἐκπέμφασθε θύραζε
εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι· ἐπεὶ τάδε νυκτὶ εἴσκει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·

Εὐρύμαχ', οὔτι σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν·

365 εἰσὶ μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὐατα καὶ πόδες ἄμφω,
καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικῆς.
τοῖς ἔξεμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὕμιν
ἐρχόμενον, τό πεν οὔτις ὑπεκφύγοι οὐδ' ἀλέαιτο
μνηστήρων, οἱ δῶμα κατ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος

370 *ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάσθε.*

Ἦς εἰπὼν, ἐξῆλθε δόμων εὐναιεταόντων·

ἦκετο δ' ἐς Πείραιον, ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.

μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὀρώωντες,

Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοισ γελώωντες·

375 *ὧδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηννορούντων·*

Τηλέμαχ', οὔτις σεῖο κακοξινώτερος ἄλλος·

οἷον μὲν τινα τοῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,

σίτου καὶ οἴνου κεκρημένον, οὐδέ τι ἔργων

ἐμπαιον, οὐδὲ βίης, ἀλλ' αὐτως ἄχθος ἀρούρης.

380 *ἄλλος δ' αὐτέ τις οὕτως ἀνέστη μαντεύεσθαι.*

ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·

τοὺς ξείνους ἐν νηϊ πολυπληῖδι βαλόντες

ἐς Σικελοὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.

Ἦς ἔφασαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων·

385 *ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέρκετο, δέγμενος αἰεῖ,*

ὁπότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει.

Ἥ δὲ κατάντηστιν θεμένη περικαλλέα δίφρον

πούρη Ἰαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,

ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἐκάστου μῦθον ἄκουεν.

390 δειπνον μὲν γὰρ τοίγε γελοίωντες τετύκοντο
· ἡδύ τε καὶ μενοεικές, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἱέρευσαν·
· δόρκου δ' οὐκ ἂν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
· οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερός ἀνὴρ
· θησέμεναι· πρότεροι γὰρ ἀεικέα μηχανόωντο.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Φ.

S U M M A R I U M.

Nobilem arcum Ulyssis et sagittas promit Penelope, iuvenibusque certamen matrimonii sui constituit (1 - 79). Desiderio domini percussus flet Eumaeus cum Philoetio; Telemachus autem duodecim ferramenta scopo destinata ordine statuit, et ipse arcum tentat non sine spe successus (80 - 135). Proci deinceps tendere frustra aggrediuntur; primum Liodes vates, simul exitium praesagiens: sed Antinous cornu, quo facilius flectatur, molliri iubet (136 - 187). Interim Ulysses duobus illis gregum magistris extra aulam sese agnoscendum praebet, eisque forium custodiam mandat (188 - 244). Reverso in conventum Ulysse, etiam Eurymachus frustra tentat; et Antinous sub praetextu diei festi certamen in posterum differt (245 - 272). Iam Ulysses iuvenes rogat, ut ipsum quoque vires seniles explorare sinant; illi contra prohibere ac deridere; tandem, annuentibus Penelope et Telemacho, ipsi arcum tradit Eumaeus: huius iussu Euryclea posticum occludit, alium exitum Philoetius (273 - 392). Ita Ulysses arcum intendit, et sagittam per omnia ferramenta mittit (393 - 434).

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ Φ.

Τ ό ξ ο υ θ έ σ ι ς .

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπαίῃ,
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν, κολιόν τε σίδηρον,
ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος, ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
5 κλίμακα δ' ὕψηλὴν προσεβήσατο οἷο δόμοιο·
εἴλετο δὲ κληῖδ' εὐναμπέα χειρὶ παρθεῖν
καλὴν, χαλκείην· κῶπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν.
βῆ δ' ἵμεναι θάλαμόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
ἔσχατον· ἔνθα δέ οἱ πειμνήλια κεῖτο ἄνακτος,

- 10 χαλκός τε χρυσός τε, πολύκητός τε σίδηρος.
 ἔνθα δὲ τόξον κεῖτο καλίντονον ἠδὲ φαρέτρη
 ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες οἷστοί·
 δῶρα, τὰ οἱ ἑῖνος Λακεδαιμόνι δῶκε τυχήσας,
 "Ἴφιτος Εὐρυτίδης, ἐπιδέκελος ἀθανάτοισιν.
- 15 τῷ δ' ἐν Μεσσήνῃ ἑυμβλήτην ἀλλήλοισιν,
 οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο δαΐφρονος· ἦτοι Ὀδυσσεὺς
 ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ρά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλεν·
 μῆλα γὰρ ἔξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
 νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
- 20 τῶν ἔνεπ' ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεύς,
 παιδνὸς ἑών· πρὸ γὰρ ἦκε πυτῆρ, ἄλλοι τε γέροντες·
 "Ἴφιτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἶ οἱ ὄλοντο,
 δῶδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί·
 αἶ δὴ οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γέγοντο,
- 25 ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον,
 φῶθ', Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπιῖστορα ἔργων,
 ὅς μιν ξεῖνον ἔοντα κατέκτανεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
 σφέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὅπιν ἠδέσασ', οὐδὲ τράπεζαν,
 τὴν δὴ οἱ παρέθηνεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν·

30 ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισιν.
 τὰς ἐρέων Ὀδυσῆϊ συνήντετο· δῶκε δὲ τόξον,
 τὸ πρὶν μὲν ῥ' ἐφόρει μέγας Εὐρυτος, αὐτὰρ ὁ παίδι
 κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.
 τῷ δ' Ὀδυσσεὺς εἶφος ὀξὺ καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
 35 ἀρτήν ξεινοσύνης προσκηδέος· οὐδὲ τραπέζῃ
 γνώτην ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Λιδὸς υἱὸς ἔπεφνε
 Ἴφριτον Εὐρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 ὃς οἱ τόξον ἔδωκε. τὸ δ' οὐποτε δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
 40 ἡρεῖτ'· ἀλλ' αὐτοῦ μνηῖμα ξείνοιο φίλοιο
 κέσνητ' ἐνὶ μεγάροισι· φόρει δέ μιν ἥς ἐπὶ γαίης.
 Ἦ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 οὐδὸν τε δρυῖνον προσεβήσατο, τὸν ποτε γέκτων
 ἔεσσαν ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ σταθμὴν ἵθυνεν,
 45 ἐν δὲ σταθμοῦς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς·
 αὐτίκ' ἄρ' ἦγ' ἰμάντα θοῶς ἀπέλυσε πορώνης,
 ἐν δὲ κληῖδ' ἦκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας,
 ἅντα τιτυσκομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν, ἥυτε ταῦρος,
 βοσκόμενος λειμῶνι· τὸς' ἔβραχε καλὰ θύρετρα,

50 πληγέντα κληῖδι, πετάσθησαν, δέ οἱ ὤκα.

ἦ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ· ἔνθα δὲ χηλοὶ
ἔστασαν· ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἶματ' ἔκειτο.
ἔνθεν ὀρεξαμένη, ἀπὸ πασσάλου αἴνυτο τόξον
αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ περίκειτο φαεινός.

55 ἐζομένη δὲ κατ' αὐθι, φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα,
κλαῖε μάλα λιγέως· ἐκ δ' ἤρρε τόξον ἄνακτος.

ἦ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
βῆ ῥ' ἵμεναι μέγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς,
τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην

60 ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες οἷστοί.

τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον· ἔνθα σίδηρος
κεῖτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.

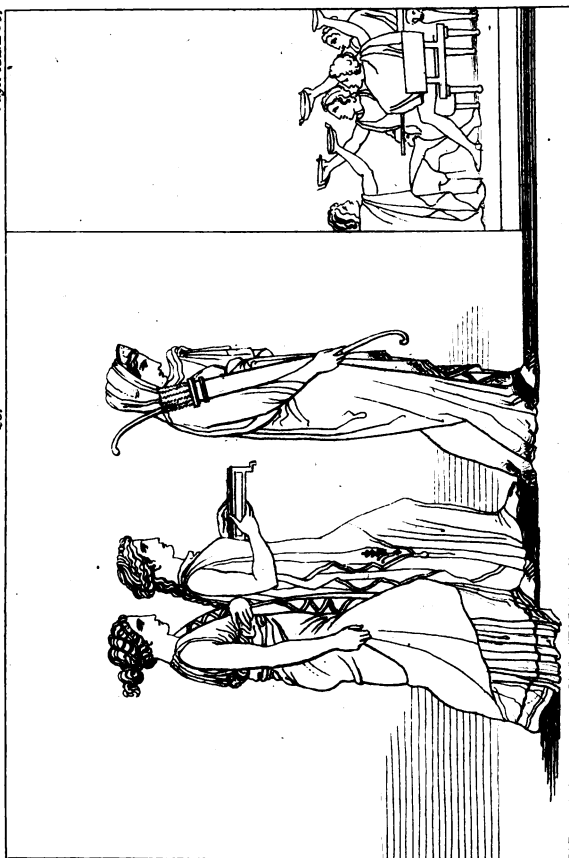
ἦ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῇ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,

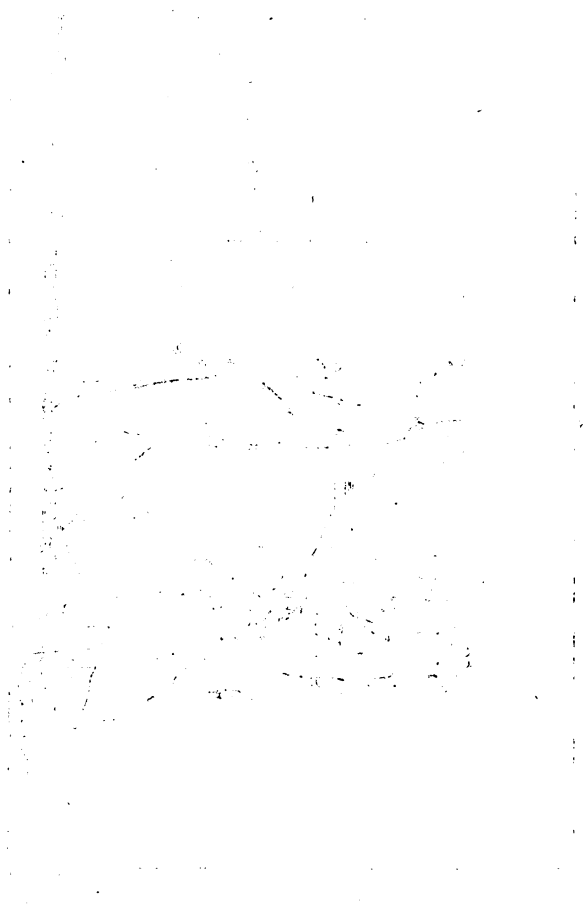
65 ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα.

[ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκότερθε παρέστη.]

αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα, καὶ φάτο μῦθον·

Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγήνορες, οἱ τόδε δῶμα
ἐχράετ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεὶ,

70 ἀνδρὸς ἀποιχομένοιο πολὺν χρόνον· οὐδέ τιν' ἄλλην
 μύθου ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε,

ἄλλ' ἐμὲ ἰέμενοι γῆμαι, θέσθαι τε γυναῖκα.

ἄλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται' ἄεθλον.

θῆσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσεῆος θείοιο·

75 ὃς δέ κε ῥήϊτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν καλάμῃσιν,

καὶ διοῖστέυσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,

τῷ κεν ἅμ' ἐσποίμῃ, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα

κουρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότοιο·

τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθαι ὄτομαι, ἔν περ ὀνείρῳ.

80 Ὡς φάτο· καὶ ῥ' Εὖμαιον ἀνώγει, δῖον ὑφορβόν,

τόξον μνηστῆρεςσι θέμεν, πολιὸν τε σίδηρον.

δακρύσας δ' Εὖμαιος ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν·

κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἶδε τόξον ἄνακτος.

Ἀντίνοος δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

85 Νήπιοι ἀγροῖῳται, ἐφημέρια φρονέοντες,

ἅ' δειλῷ, τί νυ δάκρυ κατεΐβετον, ἥδὲ γυναικί

θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνετον; ἦτε καὶ ἄλλως

κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμός, ἐπεὶ φίλον ὦλες' ἀποίτην.

ἄλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἥδ' οὐραζε

90 κλαίετον ἐξελθόντε, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντε,
 μνηστήρεσσιν ἄεθλον ἀάατον· οὐ γὰρ οἶω
 ῥηϊδίως τόδε τόξον εὐξοον ἐντανύεσθαι.
 οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι παῖσιν,
 οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα·
 95 καὶ γὰρ μνήμων εἰμί - παῖς δ' ἔτι νήπιος ἦα.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἦρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει,
 νευρὴν ἐντανύσειν, διοῖστέυσειν τε σιδήρου.
 ἦτοι οἷστοῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
 ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃν ποτ' ἀτίμα,
 100 ἤμενος ἐν μεγάροις, ἐπὶ δ' ὤρνυε πάντας ἑταίρους.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο·

ὦ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων·
 μήτηρ μὲν μοί φησι φίλη, πινυτή περ ἐοῦσα,
 ἄλλω ἄμ' ἔφεςθαι, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα·
 105 αὐτὰρ ἐγὼ γελόω, καὶ τέρπομαι ἄφροني θυμῷ.
 ἀλλ' ἄγετε, μνηστήρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἄεθλον,
 οἷη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιῖδα γαῖαν,
 οὔτε Πύλου ἱερῆς, οὔτ' Ἄργεος, οὔτε Μυκῆνης·
 [οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης, οὔτ' ἠκείροιο μελαίνης.]

110 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἔσται· τί με χρὴ μητέρος αἵνου;

ἀλλ' ἄγε μὴ μύνησι παρέλκετε, μὴδ' ἔτι τόξου

δηρὸν ἀποτροπᾶσθε τανυστύος, ὄφρα ἴδωμεν.

καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην·

εἰ δέ κεν ἐντανύσω, διοῖστέυσω τε σιδήρου,

115 οὗ κέ μοι ἀχρυμένῳ τάδε δώματα πότνια μήτηρ

λείποι ἄμ' ἄλλω ἰοῦσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην,

οἷός τ' ἤδη πατρὸς ἀέθλια πάλ' ἀνελέσθαι.

Ἦ, καὶ ἀπ' ὤμοιῖν χλαῖναν θέτο φοινικέεσσαν,

ὀρθὸς ἀναΐξας· ἀπὸ δὲ εἷφος ὀξὺ θέτ' ὤμων.

120 πρῶτον μὲν πελέκεας στήσεν, διὰ τάφρον ὀρύξας

πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ στάθμην ἵθυνεν·

ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε· τάφος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας,

ὥς εὐκόσμως στήσε· πάρος δ' οὐ πώποτ' ὀπώπει.

στή δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, καὶ τόξου πειρήτιζεν.

125 τρις μὲν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσεσθαι μενεαίνων·

τρις δὲ μεθῆκε βίης, ἐπιελκόμενος τόγχε θυμῷ,

νευρὴν ἐντανύσειν, διοῖστέυσειν τε σιδήρου.

καὶ νύ κε δὴ ῥ' ἐτάνυσσε, βίη τὸ τέταρτον ἀνέλκων,

ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἀνένευε, καὶ ἔσχεθεν ἰέμενόν περ.

Ὀδυσσ. II.

16

139 τοῖς δ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο·

Ἦ πόποι! ἦ καὶ ἔπειτα κακός τ' ἔσομαι καὶ ἄδικυς,

ἢ νεώτερός εἰμι, καὶ οὐπω χερσὶ πέποιθα

ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.

ἀλλ' ἄγεθ', οἵπερ ἐμεῖο βίῃ προφερέστεροί ἐστε,

135 τόξου πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.

Ἦς εἰπὼν, τόξον μὲν ἀπὸ ἔο θῆκε χαμαῖ,

κλίνας κολλητῇσιν ἐϋξέστης σανίδεσσιν·

αὐτοῦ δ' ὦκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ·

ἄψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.

140 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·

Ὅρνυσθ' ἐξείης ἐπιδέξια πάντες ἐταῖροι,

ἀρξάμενοι τοῦ χώρου, ὅθεν τέ περ οἶνοχοεῖται.

Ἦς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπήνδαγε μῦθος.

Λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Οἶνοπος υἱός,

145 ὃ σφί' θυοσκοός ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν

ἵζε μυχοίτατος αἰεὶ· ἀτασθαλῖαι δέ οἱ οἶω

ἔχθραι ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστῆρεσσιν·

ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὦκὺ.

στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, καὶ τόξου πειρήτιζεν·

150 οὐδέ μιν ἐντάνυσσε· πρὶν γὰρ κάμε ραῖρας ἀνέλκων,
ἀτρίπτους, ὑκαλὰς· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·

ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.
πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
Θυμοῦ καὶ ψυχῆς· ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν

155 τεθνάμεν, ἢ ζῶοντας ἁμαρτεῖν, οὐδ' ἔνεκ' αἰεὶ
ἐνθάδ' ὀμιλέομεν, ποτιδέγμενοι ἥματα πάντα.

νῦν μὲν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν, ἡδὲ μενοινᾷ

γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσεῖος παράκοιτιν.

αὐτὰρ ἐπὴν τόξου πειρήσεται, ἡδὲ ἴδεται,

160 ἄλλην δὴ τιν' ἔπειτα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων

μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δὲ κ' ἔπειτα
γῆμαιθ', ὅς κε πλεῖστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἑο τόξον ἔθηκεν,

κλίνας κολλητῆσιν ἐϋξέστης σανίδεσσιν·

165 αὐτοῦ δ' ὦκὺ βέλος καλῇ προσέπλινε κορώνῃ.

ἄψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη·

Ἀντίνοος δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Λειῶδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,

δεινόν τ' ἀργαλέον τε! — νεμεσσωμαι δέ τ' ἀπούων —

170 εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀριστεῖας πεκαδήσει

θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ τανύσσαι.

οὐ γάρ τοι σέγε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ,

οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμεναι καὶ οἷστων·

ἀλλ' ἄλλοι τανύουσι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί.

175 Ὡς φάτο· καὶ ῥ' ἐπέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν·

ἄγρει δὴ, πῦρ κεῖον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,

πὰρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν καὶ πῶας ἐπ' αὐτοῦ,

ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος·

ὄφρα νέοι θάλλοντες, ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ,

180 τόξου πειρώμεσθαι, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.

Ὡς φάσ'· ὁ δ' αἰψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀπάματον πῦρ·

πὰρ δὲ φέρων δίφρον θῆκεν καὶ πῶας ἐπ' αὐτοῦ,

ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος·

τῷ ῥα νέοι θάλλοντες ἐπειρῶντ'· οὐδ' ἐδύναντο

185 ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν.

Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπέιχε, καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,

ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.

Τῷ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὀμαρτήσαντες ἄμ' ἄμφω

βουκόλος ἡδὲ συφορβὸς Ὀδυσσεὺς θείοιο·

190 ἐν δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμου ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ τοὺς θυρέων ἔσαν ἡδὲ καὶ αὐλῆς,
φθεγγόμενός σφ' ἐπέεσσιν προσηύδα μαιλιχίοισιν·

Βουκόλε, καὶ σύ, συφορβέ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
ἢ αὐτὸς κεύθω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἀδῶγει.

195 ποῖοί κ' εἴτ' Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι
ὧδε μάλ' ἑξαπίνης, καὶ τις θεὸς αὐτὸν ἀνείκοι;
ἢ κε μνηστήρεσσιν ἀμύνοιτ', ἢ Ὀδυσῆϊ;
εἵπαθ', ὅπως ὑμέας κραδίη θυμὸς τε κελεύει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ·

200 Ζεῦ πάτερ, αἶ γάρ τοῦτο τελευτήσῃας ἔελδωρ,
ὥς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγύχοι δέ ἐ δαίμων·
γνοίης χ', οἷη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.

Ὡς δ' αὖτως Εὐμαῖος ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσιν,
νοστήσῃας Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.

205 αὐτὰρ ἐπειδὴ τῶν γε νόον νημερτέ' ἀνέγνων,
ἑξαὔτις σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

Ἐνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, κἀνὰ πολλὰ μογήσας,
ἤλυθον εἰκαστῶ-ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν·
γινώσκω δ', ὥς σφῶϊν ἐλδομένους ἐκάνω,

- 210 οἷοισι δμῶων· τῶν δ' ἄλλων οὐ τευ ἄκουσα
 εὐξαμένου, ἐμὲ αὖτις ὑπότροπον οἴκαδ' ἰκέσθαι.
 σφῶϊν δ', ὥς ἔσεται περ, ἀληθεῖην καταλέξω.
 εἴ χ' ὑπ' ἐμοίγε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανούς,
 ἄξομαι ἀμφοτέροισι ἀλόχους, καὶ πτήματ' ὀπάσσω,
- 215 οἰκία τ' ἐγγυὺς ἐμεῖο τετυγμένα· καὶ μοι ἔπειτα
 Τηλεμάχου ἐτάρω τε πασιγνήτω τε ἔσεσθον.
 εἰ δ', ἄγε δῆ, καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δεῖξω,
 ὄφρα μ' εὖ γνῶτον, πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ·
 οὐλήν, τήν ποτέ με σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
- 220 Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
 Ὡς εἰπὼν, ῥά κ' εἰς ἀρχαίης ἀποέρραθεν οὐλῆς.
 τῷ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην, εὖ τ' ἐφράσσαντο ἔπαστα,
 κλαῖον ἄρ', ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφροσι χεῖρε βαλόντε,
 καὶ κύγεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλὴν τε καὶ ὦμους.
- 225 ὥς δ' αὖτως Ὀδυσσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσεν.
 καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡελίοιο,
 αἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε, φώνησέν τε·
 Παύεσθον κλαυθμοῖο, γόοιό τε· μὴ τις ἴδῃται
 ἐξελθὼν μεγάροιο, ἀτὰρ εἴπησι καὶ εἴσω.

230 ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μηδ' ἄμα πάντες·
 πρῶτος ἐγώ, μετὰ δ' ὕμμες· ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω.
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσθι μνηστῆρες ἀγαυοί,
 οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βίον ἢ δὲ φαρέτρην·
 ἀλλὰ σύ, δι' Εὐμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον,

235 ἐν χεῖρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι· εἰπεῖν τε γυναιξίν,
 κληῖσσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας·
 ἦν δέ τις ἢ στοναχῆς ἢ ἐκτύπου ἔνδον ἀκούσῃ·
 ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρπεσι, μή τι θύραζε
 προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.

240 σοὶ δέ, Φιλοίτιε δῖε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
 κληῖσσαι κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἰῆλαι.

Ὡς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὐναιετάρωντας·
 ἔζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰών, ἔνθεν περ ἀνέστη·
 ἐς δ' ἄρα καὶ τῷ δμῶε ἴτην θείου Ὀδυσῆος.

245 Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
 θάλλων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλα πυρός· ἀλλὰ μιν οὐδ' ὥς·
 ἐντανύσαι δύνατο· μέγα δ' ἔστεινε κυδάλιμον κῆρ·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 ὦ πόποι! ἦ μοι ἕχρος περὶ τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων·

250 οὔτι γάμου τοσσοῦτον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ·
 εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιῖδες, ἡμὲν ἐν αὐτῇ
 ἀμφιάλω Ἰθάκῃ, ἥδ' ἄλλησιν πολίεσσιν·
 ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
 ἀντιθέου Ὀδυσῆος, ὅτ' οὐ δυνάμεσθα ταnúσσαι
 255 τόξον ἔλεγχεῖν δὲ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐκλείδης υἱός·
 Εὐρύμαχ', οὐχ οὕτως ἔσται· νοέεις δὲ καὶ αὐτός.
 νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο θεοῖο
 ἀγνὴ· τίς δέ κε τόξα τιταίνοιτ'; ἀλλὰ ἔκηλοι
 260 πάθεται· ἀτὰρ κελέμεάς γε καὶ εἴ κ' εἰῶμεν ἅπαντας
 ἐστάμεν· οὐ μὲν γάρ τιν' ἀναιρήσεσθαι ὄϊω,
 ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
 ἀλλ' ἄγετ', οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
 ὄφρα σπείσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τόξα.
 265 ἦ ὧδεν δὲ πέλεσθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν,
 αἶγας ἄγειν, αἱ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,
 ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι πλυτοτοξέω,
 τόξου πειρώμεσθα, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
 Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.

270 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 ποῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι διαπάσσειν.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σκεῖσάν τ', ἑκίον θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
 τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

275 Κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης·
 [ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμός ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·]
 Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα
 λίσσομ', ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν,
 νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέφαι δὲ θεοῖσιν·

280 ἡῶθεν δὲ θεὸς δώσει πρᾶτος, ᾧ κ' ἐθέλησιν.
 ἀλλ' ἄγε μοι δότε τόξον εὐξοον, ὄφρα μεθ' ἑμῖν
 χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, εἴ μοι ἔτ' ἐστὶν
 ἴς, οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
 ἢ ἤδη μοι ὄλεσεν ἄλη τ' ἀκομιστή τε.

285 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσθησαν,
 δείσαντες, μὴ τόξον εὐξοον ἐντανύσειεν.

Ἀντίνοος δ' ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Ἄ δειλὲ ξείνων, ἐνὶ τοι φρένες οὐδ' ἡβαιαί·

οὐκ ἀγαπᾷς, δ' ἔαηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν

- 290 δαίνυσαι; οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδσαι, αὐτὰρ ἀπούεις
 μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; οὐδέ τις ἄλλος
 ἡμετέρων μύθων ξεῖνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.
 οἶνός σε τρώει μελιηδῆς, ὅστε καὶ ἄλλους
 βλάπτει, ὃς ἄν μιν χανδὸν ἔλῃ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ.
- 295 οἶνος καὶ Κένταυρον, ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα,
 ἅας' ἐνὶ μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριδόσιο,
 εἰς Λαπίδας ἐλθόνθ'. ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἅασεν οἶνω,
 μαινόμενος κἂν' ἔρεξε δόμον κἄτα Πειριδόσιο·
 ἥρωας δ' ἄχος εἶλε, δι' ἐκ προθύρου δὲ θύραζε
- 300 ἔλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' οὐατα νηλεῖ χαλκῷ
 ῥινάς τ' ἀμήσαντες· ὁ δὲ, φρεσὶν ἦσιν ἀσθεῖς,
 ἦϊεν ἦν ἄτην ὀρέων ἀεσίφρονι θυμῷ.
 ἐξ οὗ Κενταύρῳσι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,
 οἳ τ' αὐτῷ πρῶτῳ κακὸν εὗρετο οἶνοβαρείων.
- 305 ὥς καὶ σοὶ μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἶ κε τὸ τόξον
 ἐντανύσῃς· οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις
 ἡμετέρῳ ἐνὶ δῆμῳ, ἄφαρ δέ σε νηϊ μελαίνῃ
 εἰς Ἑχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
 πέμφομεν· ἐνθεν δ' οὔτι σῶσσαι· ἀλλὰ ἔκκληρος

310 πῖνέ τε, μὴδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

Ἄντιν', οὐ μὲν παλὸν ἀτέμβειν; οὐδὲ δίκαιον,

Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δῶμαθ' ἴκηται.

ἔλπει, αἶψ' ὁ Ξείνος Ὀδυσσεύος μέγα τόξον

315 ἐντανύσῃ, χερσὶν τε βίηφί τε ἥφι κινήσας,

οἴκαδέ μ' ἄξεσθαι, καὶ ἐὼν θήσεσθαι ἄποιτν;

οὐδ' αὐτός που τοὔτό γ' ἐνὶ στήθεσιν ἔολπεν·

μηδέ τις ὑμείων τοῦγ' εἵνεκα θυμὸν ἀρέων

ἐνθάδε δαινύσθω· ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν.

320 Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ἤδα·

κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,

οὔτι σε τόνδ' ἄξεσθαι οἶόμεθ'· οὐδὲ ἔοικεν·

ἀλλ' αἰσχυρόμενοι φάτιν ἀνδρῶν ἡδὲ γυναικῶν,

μή ποτέ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν·

325 ἢ πολὺ χεῖρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρός ἄποιτν

μῶνται, οὐδέ τι τόξον εὖξοον ἐντανύουσιν·

ἀλλ' ἄλλος τις, πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐκθῶν,

ῥηϊδίως ἐτάνυσσε βίον, διὰ δ' ἤκε σιδήρου·

ὥς ἐρέουσ'· ἡμῖν δ' ἂν ἐλέγχῃα ταῦτα γένοιτο.

330 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

Εὐρύμαχ', οὐπὼς ἔστιν εὐηλείας κατὰ δῆμον
 ἔμμεναι, οἳ δὴ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδουσιν
 ἀνδρὸς ἀριστῆος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθαι;
 οὗτος δὲ ξείνος, μάλα μὲν μέγας ἦδ' εὐπηγής,

335 πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὐχεταί ἔμμεναι υἱός·

ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον ἐϋξοον, ὄφρα ἴδωμεν.
 ὧδε γὰρ ἐξαρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ κέ μιν ἐντανύσῃ, δώῃ δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,
 ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα καλὰ·

340 δώσω δ' ὅξυν ἄκουα, κυνῶν ἀλκτιῆρα καὶ ἀνδρῶν,

καὶ εἶφος ἄμφιπλες· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα,
 πέμψω δ', ὅππῃ μιν πρᾶδὶν θυμός τε κελεύει.

Τὴν δ' αἶψ' Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 μῆτερ ἐμή, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὔτις ἐμεῖο

345 πρέσσω, ᾧ κ' ἐθέλω δόμεναί τε καὶ ἀρνήσασθαι·

οὔθ' ὅσσοι πρᾶν' Ἰθάκην χάτα ποιρινέουσιν,
 οὔθ' ὅσσοι νήσοισι πρὸς Ἥλιδος ἱπποβότοιο·
 τῶν οὔτις μ' ἀέποντα βήσεται, αἳ κ' ἐθέλωμι
 καὶ παθᾶπαξ ξείνῳ δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι.

350 ἄλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα πόμιζε,
 ἰστόν τ' ἡλαπάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι πέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἄνδρεςσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.

Ἥ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·

355 παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετό θυμῷ.
 ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 πλαῖτεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
 ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα διὸς ὑφορβός·

360 μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλειον ἐν μεγάροισιν·
 ὧδε δέ τις εἶπεν κε νέων ὑπεριηνορέοντων·

Πῇ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
 πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ἔσσι πύνες ταχέες κατέδονται,
 οἶον ἀπ' ἀνθρώπων, οὐς ἔτρεφες· εἴ κεν Ἀπόλλων

365 ἡμῖν ἰλήκησι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

Ὡς φάσαν· αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτῷ ἐνὶ χῶρῳ,
 δείσας, σὺννενα πολλοὶ ὁμόκλειον ἐν μεγάροισιν.

Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγώνει·

Ἄττα, πρόσσω φέρε τόξα· τάχ' οὐκ εὖ πᾶσι πιθήσεις·

370 μή σε, καὶ ὀπλότερός περ ἐὼν, ἀγρόνδε δίδωμαι,
 βάλλων χειρμαδίοισι· βίηφι δὲ φέρτερός εἰμι.
 αἰ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατὰ δῶματ' ἔασιν,
 μνηστήρων χερσὶν τε βίηφί τε φέρτερος εἶην·
 τῷ κε τάχα στυγερώς τιν' ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι

375 ἡμετέρου ἐξ οἴκου· ἐπεὶ κακὰ μηχανώονται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασαν
 μνηστήρες· καὶ δὴ μεθίεν χαλεποῖο χόλοιο
 Τηλεμάχῳ· τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
 ἐν χεῖρεςσ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι θῆκε παραστάς.

380 ἐπὶ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·

Τηλέμαχος κέλεται σε, περίφρων Εὐρύκλεια,
 κληῖσσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας·
 ἦν δέ τις ἢ στοναχῆς ἢ ἐκτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
 ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μή τι θύραζε

385 προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμνειν παρὰ ἔργῳ.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
 κληῖσσεν δὲ θύρας μεγάρων εὐναιεταόντων.

Σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἄλτο θύραζε,
 κληῖσσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερκέος αὐλῆς.

390 κείτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὄπλον νεὸς ἀμφιελίσσης
 βύβλινον, ᾧ ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἦιεν αὐτός·
 ἔζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰών, ἔνθεν περ ἀνέστη,
 εἰσορόων Ὀδυσῆα. ὁ δ' ἤδη τόξον ἐνώμα,
 πάντῃ ἀναστρωφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 395 μὴ κέρα ἵπες ἔδοιεν, ἀποιχομένοιο ἄνακτος.

ᾧδε δέ τις εἵπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

Ἦ τις θηητὴρ καὶ ἐπὶ κλοπος ἔπλετο τόξων·

ἦ ῥά νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κείται,

ἦ ὅγ' ἐφορμάται ποιησέμεν· ὥς ἐνὶ χερσὶν

400 νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.

Ἄλλος δ' αὖτ' εἵπεσκε νέων ὑπερηγορέοντων·

αἷ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν,

ὥς οὗτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.

Ὡς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,

405 αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε, καὶ ἶδε πάντῃ,

ὥς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς

ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέῳ περὶ κόλλοπι χορδῇ,

ἄψας ἀμφοτέρωθεν εὐστρεφὲς ἔντερον οἶός,

ὥς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς.

- 410 δεΞιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν κειρήσατο νευρῆς·
 ἥ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν.
 μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χρῶς
 ἐτράπετο· Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἔκτυπε, σήματα φαίνων·
 γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 415 ὅττι ῥά οἱ τέρας ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
 ἔλτετο δ' ὦκυν οἷστόν, ὅς οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
 γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλῃς ἔντοσθε φαρέτρῃς
 κείατο, τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ κειρήσεσθαι.
 τὸν ῥ' ἐπὶ κήχει ἑλὼν, ἔλκεν νευρὴν γλυφίδας τε,
 420 αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος, ἦκε δ' οἷστόν
 ἄντα τιτυσκόμενος· πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων
 πρώτης στείλειῃς, διὰ δ' ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε
 ἰὸς χαλκοβαρῆς· ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπεν·
 Τηλέμαχ', οὗ σ' ὁ ξεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει,
 425 ἦμενος· οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἤμβροτον, οὐδέ τι τόξον
 δὴν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
 οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνονται.
 νῦν δ' ὦρη, καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυπῆσθαι
 ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἐφιάσθαι

430 μολπῇ καὶ φόρμιγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.

Ἦ, καὶ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσεν· ὁ δ' ἀμφέθετο Εἶφος ὀξὺ

Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύος θείοιο·

ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχεϊ· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ

πὰρ θρόνον ἐστήκει, πεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Χ.

S U M M A R I U M.

Ulysses arcu suo aggreditur turbam procorum; ante omnes Antinoum, quo confixo, quis sit et quid struat, palam aperit (1 - 41). Eum placare frustra quaerit Eurymachus, mox cum ense irruens ab eo occiditur; item Amphinomus a Telemacho (42 - 98): qui sibi suisque arma ex superiore parte aedium defert, sed ianuam obserare oblitus; per quam etiam procis Melanthius arma petit (99 - 162). Melanthium, iterum adscendentem, subsequenti Eumaeus et Philoetius opprimunt, constringunt, vivum ad columnam alligant (163 - 199). Ulyssi, cum filio et pastoribus illis procos urgenti, Minerva specie Mentoris, dein hirundinis, accedit, ut ipsi animos augeat et auxilium ferat (200 - 240). Inde acrior pugna, qua consternati perimuntur Ctesippus, Liodes, reliqui omnes (241 - 329); parcitur tantum Phemio citharoedo et Medonti praeconi, deprecante Telemacho (330 - 380). Ita expletus ultione Ulysses cadavera tolli et domum elui iubet: duodecim ancillae, quae Eurycleae indicio cum procis consuerant, suspendio necantur, maiori cruciatu Melanthius (381 - 477). Perpetratis his rebus, Ulysses ignem adolet, incensoque sulfure domum piaculo purgat (478 - 494). Agnitum dominum fidae ancillae salutant (495 - 501).

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ Χ.

Μ ν η σ τ η ρ ο φ ο ν ί α .

*Αὐτὰρ ὁ γυμνώθη βακίων πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἄλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδόν, ἔχων βιὸν ἠδὲ φαρέτρην,
ἰῶν ἐμπλείην· ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἷστούς.
αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·*

5 *Οὗτος μὲν δὴ θεῖλος ἀάατος ἐκτετέλεσται·
νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλαν, ὃν οὐκ ἔτι τις βάλεν ἀνὴρ,
εἴσομαι, αἶ κε τύχωμα, κόρη δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.*

Ἦ, καὶ ἐκ' Ἀντινόφ' ἰθύνετο πικρὸν οἷστόν.

ἦτοι ὁ καλὸν ἄλειςον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλεν,

- 10 χρύσειον, ἄμφωτον· καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
 ὄφρα πίοι οἴνοιο· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
 μέμβλετο· τίς κ' οἶοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσιν,
 μοῦνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερός εἴη,
 οἷ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν καὶ Κῆρα μέλαιναν;
- 15 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς κατὰ λαιμόν ἐπισχόμενος βάλεν ἰφ,
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
 ἐκλινθῇ δ' ἐτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χεῖρός,
 βλημένου· αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥίνας παχὺς ἤλθεν
 αἵματος ἀνδρομέοιο· θοῶς δ' ἀπὸ εἵο τράπεζαν
- 20 ὥσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἶδατα χεῦεν ἔραζε·
 σίτος τε κρέα τ' ὀπτὰ φορύνετο· τοῖ δ' ὁμάδησαν
 μνηστῆρες κατὰ δῶμαθ', ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα·
 ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν, ὀρινθέντες κατὰ δῶμα,
 πάντοσε παπταίνοντες εὐδμήτους ποτὶ τοίχους·
- 25 οὐδέ πη ἀσπίς ἔην, οὐδ' ἄλλιμον ἔγχος, ἐλέσθαι.
 νείκειον δ' Ὀδυσῆα πολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
 Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάδαι· οὐκέτ' ἀέθλων
 ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς· αἰπὺς ὄλεθρος.
 καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτατες, ὅς μὲγ' ἄριστος

30 κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐνθάδε γυῖπες ἔδονται.

Ἴσκεν ἕλαστος ἀνὴρ, ἐπειὴ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
 ἄνδρα κατακτείνει· τὸ δὲ νῆπιοι οὐκ ἐνόησαν,
 ὥς δὴ σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο.
 τοὺς δ' ἄρ' ἐπὶ δῖα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

35 ὦ κύνες, οὐ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ἐπὶ τροπὸν οἴκαδ' ἰέσθαι
 δήμου ἅπο Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον,
 δμῳῆσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάδεσθε βιαίως,
 αὐτοῦ τε ζῶντος ἐπεμνάσθε γυναῖκα,
 οὔτε θεοὺς δειδαντες, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 40 οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι·
 νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.

ὦς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἐπὶ χλωρόν δῖος εἶλεν·
 [πάπτηνεν δὲ ἕλαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὀλεθρον·]
 Εὐρύμαχος δὲ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν·

45 Εἰ μὲν δὲ Ὀδυσσεὺς Ἰσακῆσιος εἰλήλουθας,
 ταῦτα μὲν αἶσιμα εἶπες, ὅσα ῥέζεσκον Ἀχαιοί.
 πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθυλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγροῦ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κείται, δς αἷτιος ἔπλετο πάντων,
 Ἀντίνοος· οὗτος γὰρ ἐκίηλεν τάδε ἔργα,

- 50 οὔτι γάμου τόσσον πετρημένος, οὔτε χατίζων,
 ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τὰ οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων·
 ὄφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐυκτιμένης βασιλεύοι
 αὐτός, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχῆσας.
 νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαιτο· σὺ δὲ φείδεο λαῶν
 55 σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὀπισθεν ἀρεσσάμενοι κατὰ δῆμον,
 ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισιν,
 τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἐεικοσάβοιον ἕκαστος,
 ταλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰσόηε σὸν κῆρ
 ἱανθῇ· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κετολῶσθαι.
 60 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Εὐρύμαχ', οὐδ' εἴ μοι πατρῷα πάντ' ἀποδοῖτε,
 ὅσσα τε νῦν ὑμῖν ἐστί, καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθεῖτε,
 οὐδέ κεν ὧς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,
 πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίδωαι.
 65 νῦν ὑμῖν παράκειται, ἐναντίον ἥ ἐ μάχεσθαι,
 ἣ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξῃ·
 ἀλλὰ τιν' οὐ φεύξεσθαι ὄϊομαι αἰπὺν ὄλεθρον.
 Ὡς φάτο· τῶν δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
 τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος προσηφώνεε δεύτερον αὖτις·

70 ὦ φίλοι, οὐ γὰρ στήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας δάκτους·

ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐϋξοον ἡδὲ φαρέτρην,

οὔδοῦ ἄπο ξεσφοῦ τρεάσσεται, εἰσόκε πάντας

ἄμμε κατακτεῖνη· ἀλλὰ μνησώμεθα τάρμης,

φάσγανά τε σπάσσασθε, καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας

75 ἰῶν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν

ἀθρόοι, εἴ κέ μιν οὔδοῦ ἀπώσομεν ἡδὲ θυράων,

ἔλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστνυ, βοῇ δ' ὤκιστα γένοιτο·

τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.

ὣς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ,

80 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· ἄλτο δ' ἐπ' αὐτῷ

σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ἁμαρτῇ δῖος Ὀδυσσεὺς

ἰὼν ἀποπροΐεις βάλλε στήθος παρὰ μαζόν,

ἐν δέ οἱ ἥπατι πῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς

φάσγανον ἦκε χαμᾶζε, περιρῶρῆδης δὲ τραπέζῃ

85 κάκπεσε δινηθείς· ἀπὸ δ' εἶδута χεῦεν ἔραζε,

καὶ δέπας ἀμφιπύελλον· ὁ δὲ ρθόνα τύπτε μετώπῳ,

θυμῷ ἀνιάζων· ποσὶ δὲ θρόνου ἀμφοτέροισιν

λακτίζων ἐτίναξε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχρυτ' ἀχλὺς.

Ἀμφινόμος δ' Ὀδυσῆος εἴσατο πυθαλίμδιο

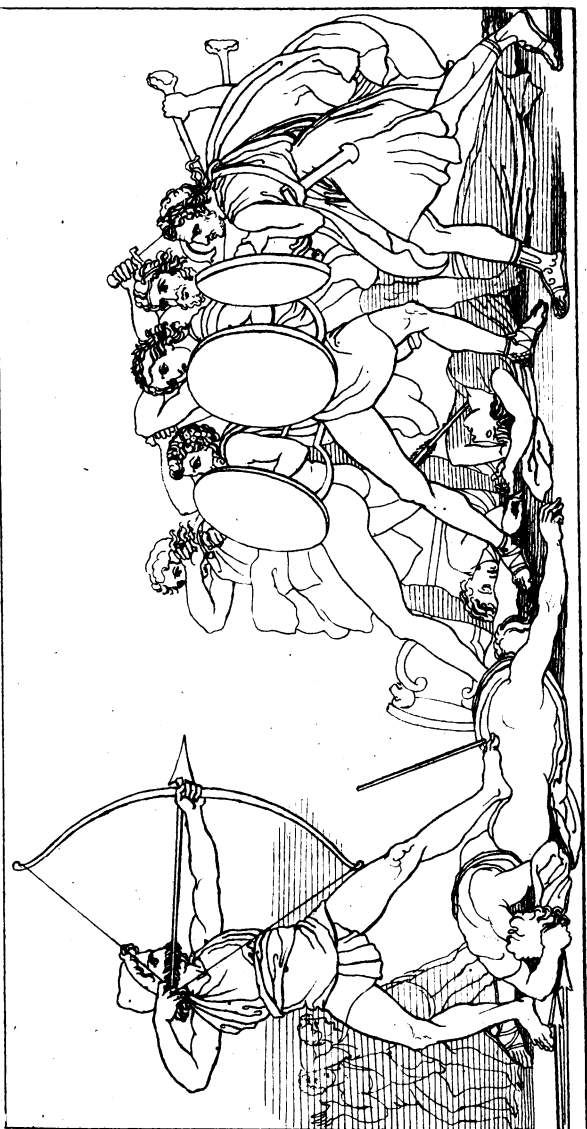
90 ἀντίος ἄϊξας· εἵρυτο δὲ φάσγανον ὀξύ,
 εἰ πῶς οἱ εἴξειε θυράων. ἀλλ' ἄρα μιν φθῆ
 Τηλέμαχος πατόπισθε βαλὼν χαλκῆρεϊ δουρί,
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν·
 δοῦπησεν δὲ πεσών, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.

95 Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος
 αὐτοῦ ἐν Ἀμφινόμῳ· περὶ γὰρ διέ, μήτις Ἀχαιῶν
 ἔγχος ἀνελλόμενον δολιχόσκιον ἢ ἐλάσειεν
 φασγάνῳ ἄϊξας, ἥε προκρηνέϊ τύψας.
 βῆ δὲ θέειν, μάλα δ' ὦπα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν·
 100 ἀρχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἦ πάτερ, ἤδη τοι σάκος οἶσω καὶ δύο δοῦρε,
 καὶ πυνέην πάργαλκον, ἐπὶ προτάφοις ἀραρυῖαν,
 αὐτός τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἰών· δώσω δὲ συβώτῃ
 καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.

105 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 οἶσε θέων, εἶως μοι ἀμύνεσθαι πάρ' οἷστοί,
 μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων, μῶνον ἐόντα.

Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεκείμετο πατρί.
 βῆ δ' ἵμεναι θάλαμόνδ', ὅθι οἱ πλυτὰ τεύχεα κείτο.

С. М. М. 1897

110 ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δούρατα δ' ὀκτώ,
καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἰκποδασείας·
βῆ δὲ φέρων, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίπανε·
αὐτὸς δὲ πρῶτιστα περὶ χροῖ δύσετο χαλκόν·
ὥς δ' αὐτῶς τῷ δμῶε δυέσθην τεύχεα καλά,

115 ἔσταν δ' ἄμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποιπιλομήτην.
Αὐτὰρ ὅγ', ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοί,
τόφρα μνηστήρων ἓνα γ' αἰεὶ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
βάλλε τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστίνοι ἔπιπτον.
αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ οἷστυόντα ἄνακτα,

120 τόξον μὲν πρὸς σταθμόν ἐϋσταθέος μεγάρου
ἔκλιν' ἐστάμεναι, πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
αὐτὸς δ' ἄμφ' ὥμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·
πρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
ἱππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·

125 εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.
Ὅρσοθύρη δέ τις ἔσκεν ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ·
ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν ἐϋσταθέος μεγάρου
ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
τὴν δ' Ὀδυσσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβόν,

130 ἔσταότ' ἄγχι αὐτῆς· μία δ' οἷη γίγνεται ἑφορμή.

τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·

ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἂν ὀρσοθύρην ἀναβαίη,

καὶ εἴποι λαοῖσι, βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο;

τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὑστάτα τοξεύσασαίτο.

135 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·

οὐπωκς ἔστ', Ἀγέλαε Διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς

αὐλῆς καλὰ θύρετρα, καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης·

καὶ χ' εἰς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ, ὅστι' ἄλκιμος εἴη.

ἀλλ' ἄγεθ', ὅμιν τεύχε' ἐνεῖκω θωρηχθῆναι

140 ἐκ θαλάμου· ἔνθον γάρ, ὄϊομαι, οὐδέ πη ἄλλη

τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός.

ὦς εἰπὼν, ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,

ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος, ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο.

ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα,

145 καὶ τόσσας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·

βῆ δ' ἵμεναι, μάλα δ' ὦκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκεν.

καὶ τότε Ὀδυσσεὺς λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,

ὥς περιβαλλομένους ἶδε τεύχεα, χερσὶ τε δοῦρα

μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνετο ἔργον.

150 αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τηλέμαχ', ἥ μάλα δὴ τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακόν, ἥδ' Μελανθεύς.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·

ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον - οὐδέ τις ἄλλος

155 αἴτιος - οὗδ' θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν

πάλλικον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.

ἀλλ' ἴθι, δι' Εὐμαιε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο,

καὶ φράσαι, εἴ τις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν, ἣ τάδε ῥέζει,

ἣ υἱὸς Δολιχίου, Μελανθεύς, τὸν περ οἶω.

160 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

βῆ δ' αὖτις θάλαμόνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,

οἷσων τεύχεα καλὰ. νόησε δὲ δῖος ὑφορβός,

αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα προσεφώνεεν, ἐγγυὲς ἔοντα·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

165 πῆνος δ' αὖτ' ἀΐδηλος ἀνὴρ, ὃν οἰόμεθ' αὐτοί,

ἔρχεται ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἔνισπε,

ἣ μιν ἀποκτείνω, αἷ κα κρείσσων γε γένωμαι·

ἥέ σοι ἐνθάδ' ἄγω, ἴν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ

πολλὰς, ὅσας οὗτος ἐμήσατο σὺ ἐνὶ οἴκῳ.

170 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἦτοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυοὺς
 σήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων, μάλα περ μεμαῶτας.
 σφῶϊ δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν,
 ἐς θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ' ἐκδῆσαι ὀπισθεν·

175 σειρήν δὲ πλεπτήν ἐξ αὐτοῦ χειρήναντε,
 κίον' ἄν' ὑψηλὴν ἐρύσαι, πελάσαι τε δοκοῖσιν,
 ὣς πεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν χαλέκ' ἀλγέα πάσχη.

Ἦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύουν, ἥ δ' ἐπίθοντο·
 βὰν δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, λαβέτην δὲ μιν ἔνδον ἐόντα.

180 ἦτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτω τεύχε' ἐρεύνα·
 τῷ δ' ἔσταν ἐκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντε.
 εὖθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 τῇ ἐτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ σάκος εὐρύ, γέρον, πεκαλαγμένον ἄζχ.

185 Λαέρτεω ἦρως, ὃ κουρίζων φορέεσκεν·
 δὴ τότε γ' ἦδη κείτο, ῥαφαὶ δὲ λέλυντο ἱμάντων·
 τῷ δ' ἄρ' ἐπαῖξανθ' ἐλέτην, ἔρυσάν τέ μιν εἴσω
 κουρίξ· ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλλον ἀχνύμενον πῆρ.
 σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγεί δεσμῶ,

- 190 εὖ μάλ' ἀποστρέφαντε διαμπερές, ὥς ἐπέλευσεν
 υἱὸς Λαέρταο, πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε,
 κίαν' ἂν' ὑψηλὴν ἔρυσαν, πέλασάν τε δοκοῖσιν.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ, Εὖμαιε συβώτα·
- 195 Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις,
 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ καταλέγμενος, ὥς σε ἔοικεν·
 οὐδὲ σέγ' ἡριγένεια παρ' Ὀπλεανοῖο ῥοάων
 λήσει ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἥνικ' ἀγινεῖς
 αἴγας μνηστήρεσσι, δόμον κάτα δαῖτα πένεσθαι.
- 200 Ὡς ὁ μὲν αὖθι λέλειπτο, ταθεῖς ὁλοῶ ἐνὶ δεσμῷ·
 τῷ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην ἐπιθέντε φαινήν,
 βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην.
 ἔνθα μένος πνεῖοντες ἐφέστασαν· οἱ μὲν ἐκ' οὐδοῦ,
 τέσσαρες, οἱ δ' ἐντοσθε δόμων, πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
- 205 τοῖσι δ' ἐκ' ἀγχιμόλον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας, ἥδὲ καὶ αὐδὴν.
 τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπεν·
 Μέντορ, ἄμυνον ἀρήν, μνήσαι δ' ἐτάριοιο φίλοιο,
 ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὁμηλικὴ δέ μοι ἐσσι.

210 "Ὡς φάτ', οἰόμενος λαοσσόον ἔμμεν Ἀθήνην.

μνηστῆρες δ' ἐτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
πρῶτος τήνγ' ἐνένικτε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·

Μέντορ, μὴ σ' ἐπέεσσι παραιπεπίθῃσιν Ὀδυσσεύς,
μνηστῆρεςσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ.

215 ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι οἶω·

ὁπότε κεν τούτους κτέωμεν, πατέρ' ἤδὲ καὶ υἱόν,
ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσεται, οἷα μενοιῶς
ἔρδειν ἐν μεγάροισι· σῶ δ' αὐτοῦ κράατι τίσεις.
αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,

220 κτήμαθ', ὁπόσσα τοί ἐστι, τὰ τ' ἔνδοθι καὶ τὰ θύρῃσιν,
τοῖσιν Ὀδυσσεῆος μεταμίξομεν· οὐδέ τοι νῖας
ζῶειν ἐν μεγάροισιν ἔασομεν, οὐδὲ θύγατρας,
οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κατὰ ἄστνυ πολεύειν.

"Ὡς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,

225 νείκεσσαν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

Οὐκέτι σοίγ', Ὀδυσεῦ, μένος ἔμπεδον, οὐδέ τις ἀλκή,
οἷη ὅτ' ἀμφ' Ἑλένη λευκωλένῳ, εὐπατερείῃ,
εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμέσ ἀϊεῖ,
πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,

230 σῆ δ' ἤλω βουλῇ Πριάμου πόλιν εὐρύαγυια.

πῶς δὴ νῦν, ὅτε σὸν τε δόμον καὶ κτήμαθ' ἱκάνεις,

ἄγτα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;

ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔργον,

ᾧφρ' εἰδῆς, οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσιν

235 Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν.

Ἦ ῥα· καὶ οὐπω πάγῃ δίδου ἑτεραλκία νίκην,

ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν,

ἦμὲν Ὀδυσσεῆος, ἡδ' υἱοῦ πυθαλίμοιο.

αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον

240 ἔζετ' ἀναΐξασα, χελιδόνι εἰκέλῃ ἄντην.

Μνηστήρας δ' ὦτρυνε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,

Εὐρύνομός τε καὶ Ἀμφιμέδων, Δημοπτόλεμός τε,

Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης, Πόλυβός τε δαΐφρων·

οἱ γὰρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,

245 ὅσσοι ἔτ' ἔζων, περὶ τε ψυχέων ἐμάχοντο·

τοὺς δ' ἤδη ἐδάμασσε βίος καὶ ταρφέες ἰοί.

τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·

Ἦ φίλοι, ἤδη στήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·

καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη, περὰ εὐγμᾶτα εἰπών·

Ὀδυσσ. II.

250 οἱ δ' οἷοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσιν.

τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετα δούρατα μακρά·
ἀλλ' ἄγεθ', οἱ ἔξ πρῶτον ἀκοντίσας, αἳ κέ ποθι Ζεὺς
δῶν Ὀδυσσεῖα βλῆσθαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπὴν οὗτός γε πέσῃσιν.

255 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν, ὥς ἐκέλευεν,

ἰέμενοι· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.

260 αὐτὰρ ἐπειδὴ δούρατ' ἀλεύαντο μνηστήρων,
τοῖς δ' ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

ὦ φίλοι, ἦδη μὲν πεν ἐγὼν εἵπομι καὶ ἄρμιν,
μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκοντίσαι, οἱ μεμάασιν
ἡμέας ἐξεναρίζαι ἐπὶ προτέροισι κακῶσιν.

265 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξεία δοῦρα,

ἄντα τιτυσκόμενοι· Δημοκτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,
Εὐρύαδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἐλάτον δὲ συβώτης,
Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφγε βοῶν ἐκίβουκόλος ἀνὴρ·
οἱ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας.

270 μνηστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε·

τοὶ δ' ἄρ' ἐπήϊξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔργε' ἔλοντο.

Αὐτὶς δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὀξεία δοῦρα,
ἰέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.

τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο

275 βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·

ἄλλου δ' ἐν τοίῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.

Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ παρπῶ
λίγδην, ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.

Κτήσιππος δ' Εὐμαίων ὑπὲρ σάκος ἔργεϊ μακρῶ.

280 ὦμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέρπτατο, κίπτε δ' ἔραζε.

τοὶ δ' αὖτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,

μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκόντισαν ὀξεία δοῦρα,

ἐνθ' αὖτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,

Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης·

285 Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ

βεβλήκει πρὸς στήθος, ἐπευχόμενος δὲ προσηύδα·

ἦ ἦ Πολυθερσεΐδῃ φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν

εἴκων ἀφραδῆς μέγα εἵκειν, ἀλλὰ θεοῖσιν

μῦθον ἐπιτρέψαι· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.

290 τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, ὃν ποτ' ἔδωκας

ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ, δόμον κατ' ἀλητεύοντι.

Ἥ ῥα βοῶν ἐλίπων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
οὔτα Λαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἐγχεῖ μακρῷ·

Τηλέμαχος δ' Εὐηγορίδην Λειώκριτον οὔτα

295 δουρὶ μέσον κενεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·

ἤριπε δὲ κρηνῆς, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.

δὴ τότε Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγὶδ' ἀνέσχευ

ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίηθεν.

οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, βόες ὡς ἀγελαῖαι·

300 τὰς μὲν τ' αἰόλος οἷστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν,

ῶρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.

οἱ δ', ὧς τ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,

ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θορῶσιν·

ταὶ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσαι ἵενται,

305 οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκή

γίγνεται, οὐδέ φυγή· ταίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρη·

ὥς ἤρα τοι μνηστῆρας ἐπεσσύμενοι κατὰ δῶμα

τύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικής,

πράτων τυπτομένων· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.

310 Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων,
καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Γουνούμαι σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἰδέο, καί μ' ἐλέησον·
οὐ γάρ πώ τινά φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
εἰπεῖν, οὐδέ τι ῥέξαι, ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους

315 παύεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ἀλλὰ μοι οὐ κείθοντο πακῶν ἄπο χεῖρας ἔρעσαι·
τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκοός, οὐδὲν ἐοργῶς,
πείσομαι· ὥς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.

320 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκοός εὐχραι εἶναι,
πολλάκι που μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισιν,
τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,
σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι, καὶ τέκνα τεκέσθαι·

325 τῷ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγία προφύγοιθα.

Ὡς ἄρα φωνήσας, εἶφος εἴλετο χειρὶ παχείῃ
κείμενον, ὃ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπροέηκε χαμαῖζε
πτεινόμενος· τῷ τόνγε πατ' αὐχένα μέσσον ἔλασεν·
φθεγγόμενου δ' ἄρα τοῦγε κάρη ποινήσιν ἐμίχθη.

330 Τερπιάδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσπανε Κῆρα μέλαιναν,
Φήμιος, ὅς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη·

ἔστη δ', ἐν χεῖρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν,
ἄγχι παρ' ὀρσοθύρην· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,
ἣ ἐκδὺς μεγάροιο, Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν

535 ἐρκείου ἱζοίτο τετυγμένον, ἐνθ' ἄρα πολλὰ
Λαέρτης Ὀδυσσεύς τε βῶων ἐπὶ μῆρ' ἔκαιον·
ἦ γούνων λίσσοιτο προσαΐξας Ὀδυσῆα.

ᾧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
γούνων ἄψασθαι Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.

340 ἦτοι ὁ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε,
μεσσηγὺς κρητῆρος ἰδὲ θρόνου ἀργυροῆλου·
αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσαΐξας λάβε γούνων,
καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Γουνούμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο, καί μ' ἐλέησον·

345 αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ πεν ἀοιδὸν
πέφνης, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν αἰίδω.
αὐτοδίδακτος δ' εἰμί· θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἶμας
παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικα δέ τοι παραεῖδειν,
ᾧστε θεῶ· τῷ μὴ με λιλαίεο δειροτομήσαι.

350 καὶ πην Τηλέμαχος τάδε γ' εἶποι, σὸς φίλος υἱός,
 ὥς ἐγὼ οὔτι ἐκὼν ἐς σὸν δόμον, οὐδὲ πατίζων,
 πωλεύμην μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαίτας·
 ἀλλὰ πολὺ πλείονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.

Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσ' ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο,
 355 αἶψα δ' ἐὼν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγυς ἐόντα·

Ἴσχεο, μηδέ τι τοῦτον ἀναίτιον οὔτ' αἶε χαλκῷ·
 καὶ κήρυκα Μέδοντα σῶσομεν, ὅστε μευ αἰεὶ
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκειτο, παιδὸς εὖντος·
 εἰ δὴ μὴ μιν ἔκλεψε Φιλοίτιος, ἡὲ συβώτης,
 360 ἡὲ σοὶ ἀντεβόλησεν, ὀρνομένῳ κατὰ δῶμα.

Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
 πεπτηώς γάρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα
 ἔστο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων Κῆρα μέλαιναν.
 αἶψα δ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, θοῶς δ' ἀπέδυνε βοεῖην·
 365 Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαΐεας λάβε γούνων,
 καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἴδ' εἰμὶ· σὺ δ' Ἴσχεο· εἰπὲ δὲ πατρί,
 μή με περισθενέων δηλήσεται ὀξεί χαλκῷ,
 ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος, οἳ οἳ ἔκειρον

370 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, σὲ δὲ νῆπιοι οὐδὲν ἔτιον.

Τὸν δ' ἐπιμειδῆσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
θάρσει, ἐπειδὴ σ' οὗτος ἐρύσσατο καὶ ἐσάωσεν,
ὄφρα γνῶς κατὰ θυμόν, ἀτὰρ εἵπῃσθα καὶ ἄλλω,
ὥς καποεργίης εὐεργεσίῃ μέγ' ἀμείνων.

375 ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων ἕζεσθε θύραζε

ἐκ φόνου εἰς αὐλήν, σύ τε καὶ πολύφημος δοιδός,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι, ὅττεό με χρῆ.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κιόντε,
ἐζέσθην δ' ἄρα τώγε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν,

380 πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένω αἰεὶ.

Πάτηνεν δ' Ὀδυσσεὺς καθ' ἐόν δόμον, εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν
ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων Κῆρα μέλαιναν.
τοὺς δὲ ἶδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ πονίῃσιν
πεπτεῶτας πολλούς· ὥστ' ἵχθύας, οὐδ' ἄλιγες

385 κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης

δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῶ· οἱ δέ τε πάντες,
πύμαθ' ἄλός ποθέοντες, ἐπὶ ψαμάθοισι πέχυνται,
τῶν μὲν τ' Ἥελιος φαέθων ἐξεΐλετο θυμόν·
ὥς τότε ἄρα μνηστῆρες ἐκ' ἀλλήλοισι πέχυντο.

390 δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Τηλέμαχ', εἰ δ', ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
ὄφρα ἔπος εἴπωμι, τό μοι καταθύμιόν ἐστιν.

Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεκείθετο πατρί·
κινήσας δὲ θύρην, προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·

395 Δεῦρο δὴ ὄρσο, γρη῏ παλαιγενές, ἦτε γυναικῶν

δμῳάων σκοπὸς ἐσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετέρων·

ἔρχεο· κικλήσκει σε πατήρ ἐμός, ὄφρα τι εἴκη.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἅπτερος ἔπλετο μῦθος.
ᾧῒξεν δὲ θύρας μεγάρων εὐκαιεταόντων,

400 βῆ δ' ἵμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.

εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ πατέροισι νέκυσσιν,

αἶματι καὶ λύθρῳ πεκαλυγμένον· ᾧστε λέοντα,

ὃς ῥά τε βεβρωπῶς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο·

πᾶν δ' ἄρα οἱ στήθος τε παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν

405 αἱματόεντα πέλει· δεινὸς δ' εἰς ὧπα ἰδέσθαι·

ὧς Ὀδυσσεὺς πεκάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν.

ἦ δ' ὧς οὖν νέκυάς τε καὶ ἄσπετόν εἰσίδεν αἶμα,

ἰδυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἰσίδεν ἔργον·

ἀλλ' Ὀδυσσεὺς πατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένην περ·

410 καὶ μιν φωνήσας ἔκτα πτερόεντα προσηύδα·

Ἐν θυμῷ, γρηῦ, χαῖρε, καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀλόλυξε·

οὐχ ὁσίη, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι.

τούςδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν καὶ στέγλια ἔργα·

οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,

415 οὐ καπὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅτις σφείας εἰσαφίκοιτο·

τῷ καὶ ἀτασθαλίησιν ἀεικέα πότμον ἐπέσκον.

ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναῖκας ἐνὶ μεγάροισι καταλέξον,

αἷ τέ β' ἀτιμάζουσι, καὶ αἷ νηλιτεῖς εἰσίν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·

420 τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθεῖην καταλέξω.

πεντήκοντά τοι εἰσιν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες

δμωαί, τὰς μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,

εἰριά τε ξαίνειν, καὶ δουλοσύνης ἀνέχεσθαι·

τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,

425 οὗτ' ἐμὲ τίουσai, οὗτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν.

Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ἑ μήτηρ

σημαίνειν εἶασκεν ἐπὶ δμωῇσι γυναιξίν.

ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν ἀναβᾶς ὑπερώϊα σιγαλόεντα,

εἶπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπώρσειν.

430 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
μήπω τήνδ' ἐπέχειρε· σὺ δ' ἐνθάδε εἰπὲ γυναιξὶν
ἐλθέμεν, αἵπερ πρόσθεν αἰνεία μηχανόωντο.

Ὡς ἄρ' ἔφη· γρήυς δὲ δι' ἐν μεγάροιο βεβήκει,
ἀγγελέουσα γυναιξί, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.

435 αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
εἰς ἐκαστὸν ἐπαλάμεινε, ἔπειτα πτερόεντα προσηύδα·

Ἄρχετε νῦν νέκυνας φορέειν, καὶ ἄνωγθε γυναῖκας·
αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
ὑδαὶ καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.

440 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσῃς,
δμῶας ἐξαγαγόντες εὐσταθέος μεγάροιο,
μεσσηγὺς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς,
θεινέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰσὶ κε πασέων
ψυχὰς ἐξαφέλησθαι, καὶ ἐκλελάθοντ' Ἀφροδίτης,

445 τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσχοντό τε λάθρη·

Ὡς ἔφαθ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
αἶν' ὀλοφυνόμεναι, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέουσαι·
πρῶτα μὲν οὖν νέκυνας φόρεον κατατεθνηῶτας,
καὶ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ τιθῆσαν εὐερκέος αὐλῆς,

450 ἀλλήλησιν ἐρείδουσαι· σήμαινε δ' Ὀδυσσεύς,
 αὐτὸς ἐπισπέρχων· τὰ δ' ἐφόρεον καὶ ἀνάγκη.
 αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
 ἴδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι πάθαιρον.
 αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ ευβώτης

455 λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο ὁμοιο
 εὔον· τὰ δ' ἐφόρεον δμωαί, τίθασαν δὲ θύραζε.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
 δμῳὰς δ' ἐξαγαγόντες εὐσταθέος· μεγάροιο,
 μεσσηγὺς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἔρακος αὐλῆς,

460 εἴλεον ἐν στείνῃ, ὅθεν οὐκ ὦς ἦεν ἀλύξαι.
 τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·

Μὴ μὲν δὴ παθαρῶ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην
 τῶων, αἱ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνειδέα χεῦαν,
 μητέρι θ' ἡμετέρῃ, παρὰ τε μνηστῆρσιν ἱαυον.

465 ἼΩε δρ' ἔφη· καὶ πείσμα νεὸς κυανοπρώροιο
 κίονος ἐξάψας μεγάλῃς, περίβαλλε θόλοιο,
 ὑψόσ' ἐπανταύσας, μήτις ποσὶν οὐδας ἵποιτο.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἥ κίχλαι τανυσίπτεροι ἢ πέλειαι
 ἔρκει ἐνιπλήξωσι, τόθ' ἐστήκει ἐνὶ-θάμνῳ,

470 αὐλὴν ἐσιέμεναι, στυγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοῖτος·
 ὥς αἶγ' ἐξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
 δειρῇσι βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιστα θάνοιεν·
 ἦσκαιρον δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δὴν.

Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν·

475 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ῥῖνύς τε καὶ οὐατα νηλεῖ χαλκῷ
 τάμνον· μῆδεά τ' ἐξέρυσαν, κυσὶν ὥρᾳ δάσασθαι·
 χεῖράς τ' ἠδὲ πόδας νόκτον, κεκοτηότι θυμῷ.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιφάμενοι χεῖράς τε πόδας τε,
 εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον· τετέλεστο δὲ ἔργον.

480 αὐτὰρ ὅγε προσέειπε φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν·

Οἶσε θείον, γρη῏, κακῶν ἄλος, οἶσε δέ μοι πῦρ,
 ὄφρα θειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
 ἐλθεῖν ἐνθάδ' ἄνωχθι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
 πάσας δ' ὄτρυνον δμῶας κατὰ δῶμα νέεσθαι.

485 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμόν, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματ' ἐνείκω·
 μηδ' οὕτω ράκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους
 ἔσταθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.

490 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 πῦρ νῦν μοι πρῶτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.

Ὡς ἔφαθ'· οὐδ' ἀπίθῃσε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
 ἥνεικεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήϊον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 εὖ διεθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.

495 Γρηῦς δ' αὖτ' ἀπέβη διὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
 ἀγγελεύουσα γυναιξί, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·
 αἱ δ' ἴσαν ἐν μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσai.
 αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο καὶ ἡσπάζοντ' Ὀδυσῆα,
 καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὦμους,
 500 ρεῖράς τ' αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἥμερος ἦρει
 κλαυθμοῦ καὶ στοναχῆς· γίγνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ψ.

S U M M A R I U M.

Penelopen, adhuc dormientem, excitat Euryclea, ut Ulyssem sub mendici habitu latuisse, et procos telis eius cecidisse, nuntiet (1 - 51). Noscendi cupida descendit regina, inter gaudium metumque fluctuans, ac caedem potius ab aliquo deorum editam putans: et ne assidentem quidem virum temere credit ipsum esse, nec, quamvis a filio obiurgata, alloquitur (52 - 110). At Ulysses, ne statim res per urbem vulgetur, Telemachum et pastores cum ancillis choreas agere iubet; lotusque mox ipse et a Minerva iuvenis redditus, ad uxorem revertitur, cui lentitudinem exprobrat (111 - 172). Tandem illa, quo cautius verum exploret, de positu lecti genialis, ab ipso olim fabricati, sic loquitur, ut respondendo plane pateat opifex maritus (173 - 204). Tum denique agnito Ulyssi prima amoris signa dat Penelope, orditurque sermonem, qui usque in noctem, quam amantibus solito longiorem facit dea, multis de rebus habetur: etiam in lecto (205 - 296); ubi Ulysses laborum suorum summam repetit (297 - 343). Mane postridie domum mandat Penelopae, atque, ut illi ea se abdat, monet; ipse autem armatus cum filio et pastoribus rus exit ad Laerten (344 - 372).

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ Ψ.

Ὅδυσσέως ὑπὸ Πηνελόπης
ἀναγνωρισμός.

Γρηῦς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσατο παγχαλώωσα,
δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἔοντα·
γούνατα δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὑπεριπταίνοντο·
στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

5 Ἔγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἴδῃαι
ὄφθαλμοῖσι θεοῖσι, τάτ' ἔλδαι ἡματα πάντα·
ἦλθ' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἰκάνεται, ὅφ' ἐπερ ἔλθῶν·
μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγήνορας, οἷτε οἱ οἶκον
κῆδεσπον, καὶ κτήματ' ἔδον, βιόωντό τε παῖδα.

Ὅδυσσ. II.

- 10 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 μαῖα φίλη, μάργην σε θεοὶ θέσαν· οἶτε δύνανται
 ἄφρονα ποιῆσαι καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἐόντα,
 καὶ τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν·
 οἳ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας αἰσίμη ᾗσθα.
- 15 τίπτε με λωβεύεις, πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν,
 ταῦτα παρέξ ἐρέουσα, καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
 ἠδέος, ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
 οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραμον, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
 ὤφρετ', ἐποφόμενος Καιοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.
- 20 ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι, καὶ ἄψ ἔρχεαι μέγαρόνδε.
 εἰ γάρ τίς μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἶ μοι ἔουσιν,
 ταῦτ' ἐλθοῦς ἠγγειλε, καὶ ἐξ ὕπνου ἀνεγείρειν,
 τῷ κε τάχα στυγερώς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
 αὐτὶς ἔσω μέγαρον· σὲ δὲ τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει.
- 25 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 οὔτι σε λωβεύω, τέκνον φίλον· ἀλλ' ἔτυμόν τοι
 ᾗλθ' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἰκάνεται, ὥς ἀγορεύω,
 ὁ ξείνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισιν.
 Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ᾗδεεν ἔνδον ἐόντα,

30 ἀλλὰ σαοφροσύνησι νοήματα πατρός ἔκειθεν,
ὄφρ' ἀνδρῶν τίσαιο βίην ὑπερηνορεόντων.

Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη, καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα
γρηῖ περιπλέεσθαι, βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἤκεν·
καὶ μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

35 Εἰ δ', ἄγε δὴ μοι, μάϊα φίλη, νημερτὲς ἐνίσπε,
εἰ ἔτεόν δὴ οἶκον ἰκάνεται, ὥς ἀγορεύεις·
ὄππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆπεν,
μοῦνος ἐών, οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·

40 οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἶον ἄκουον
πτεινομένων· ἡμεῖς δὲ μυτῶ θαλάμων εὐπήκτων
ἤμεθ' ἀτυζόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
πρὶν γ' ὅτε δὴ με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσεν
Τηλέμαχος· τὸν γάρ ῥα πατήρ προέηκε καλέσσαι.

45 εὐρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσιν
ἑσταόθ'· οἱ δέ μιν ἀμφί, κραταίκεδον οὐδας ἔχοντες,
κείατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης.
[αἵματι καὶ λύθρῳ πεκαλαγμένον, ὥστε λέοντα.]
νῦν δ' οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν

50 ἄθροοι· αὐτὰρ ὁ δῶμα θειοῦται περικαλλές,
 πῦρ μέγα κειάμενος· σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
 ἀλλ' ἔπει, ὄφρα σφῶϊν εὐφροσύνης ἐπιβῆτον
 ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.
 νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐπτετέλεσται·

55 ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, εὗρε δὲ καὶ σέ,
 καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἵπερ μιν ἔρεζον
 μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐτίσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 μαῖα φίλη, μήπω μέγ' ἐπέυχεο καρχαλώσα.

60 οἷσθαι γάρ, ὥς κ' ἀσπαστὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
 πᾶσι, μάλιστ' αὖ ἐμοί τε καὶ υἱεῖ, τὸν τεκόμεσθαι·
 ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὥς ἀγορεύεις·
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγαυούς,
 ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.

65 οὐτίνα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
 τῷ δι' ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιῖδος, ὤλετο δ' αὐτός.

Τὴν δ' ἡμείβεται ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλειά·

70 τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔκος φύγεν ἔρκος ὁδόντων!

ἦ πόσιν, ἔνδον ἐόντα παρ' ἐσχάρη; οὐκοτ' ἔφησθα

οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος;

ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι εἶπω,

οὐλήν, τήν ποτέ μιν σὺς ἤλασε λευκῷ ὁδόντι.

75 τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην· ἔθελον δέ σοι αὐτῇ

εἰπέμεν· ἀλλὰ με κεῖνος ἐλὼν ἐπὶ μάστακα χερσίν,

οὐκ ἔα εἰπέμεναι, πολυῦδρεῖσι νόοιο.

ἀλλ' ἔπευ· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς,

αἶ πέν σ' ἐξακάφω, πτεῖναι μ' οἰκτίστω ὀλέθρῳ.

80 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·

μαῖα φίλη, χαλεπὸν σε θεῶν αἰειγενετῶν

δῆνεα εἴρυσθαι, μάλα περ πολυῖδριν ἐοῦσαν·

ἀλλ' ἔμπης ἵομεν μετὰ παῖδ' ἐμόν, ὄφρα ἴδωμαι

ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἦδ' ὅς ἐπεφνεν.

85 Ὡς φαμένη, κατέβαιν' ὑπερώϊα· πολλὰ δέ οἱ κῆρ

ᾠρμαιν', ἥ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεεῖνοι,

ἥ παρστώσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.

ἣ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν, καὶ ὑπέρβη λάτῃνον οὐδόν,

ἔζετ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίον, ἐν πυρὸς αὐγῇ.

90 τοίχου τοῦ ἑτέρου· ὁ δ' ἄρα πρὸς πίονα μακρὴν
ἦστο κάτω ὀρόων, ποτιδέχμενος, εἴ τί μιν εἴποι
ἰφθίμη παράκοιτις, ἐπεὶ ἴδαν ὀφθαλμοῖσιν.

ἦ δ' ἄνεω δὴν ἦστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανεν·
ὄψει δ' ἄλλοτε μὲν μιν ἐνωπαδίως ἐσίδεσκεν,

95 ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε, κακὰ χροῖ εἶματ' ἔχοντα.

Τηλέμαχος δ' ἐνέنيπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Μήτηρ ἐμή, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
τίφθ' οὐτω πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
ἐξομένη μύθοισιν ἀνείρεαι, οὐδὲ μεταλλᾷς;

100 οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
ἄνδρὸς ἀφεσταίῃ, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν·
σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθιοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

105 τέκνον ἐμόν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθρηπεν·
οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος, οὐδ' ἐρέεσθαι,
οὐδ' εἰς ὧπα ιδέεσθαι ἐναντίον. εἰ δ' ἔτεόν δὴ
ἔστ' Ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἱκάνεται, ἦ μάλα νῶϊ
γινωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λῶϊον· ἔστι γὰρ ἡμῖν

110 σήμαθ', ἃ δὴ καὶ νῶϊ πεπνυμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τηλέμαχ', ἦτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
πειράζειν ἐμέθεν· τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον.

115 νῦν δ' ὅττι ῥυπόω, πακὰ δὲ χροῖ εἴματα εἶμαι,
τοῦνεκ' ἀτιμάζει με, καὶ οὐκ ᾔω φησὶ τὸν εἶναι.
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται.
καὶ γάρ τις θ' ἔνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δῆμῳ,
ὃ μὴ πολλοὶ ἔωσιω ἀσσητῆρες ὀπίσσω,

120 φεύγει, πηούς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν·
ἡμεῖς δ' ἔρμα πόλλης ἀπέκταμεν, οἳ μέγ' ἄριστοι
κούρων εἶν' Ἰθάκῃ· τάδε σε φράζεσθαι ἄνωγα.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἀρίστην.

125 μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κε τίς τοι
ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
[ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἄμ' ἐφόμεθ', οὐδέ τί φημι
ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύνاميς γε πάρεσθιν.]

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

130 τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.

πρῶτα μὲν ἄρ λούσασθε, καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,

δμῶας δ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἴμαθ' ἐλέσθαι·

αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς, ἔχων φόρμιγγα λίγειαν,

ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμονος ὀρχηθμοῖο,

135 ὥς πέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι, ἐκτὸς ἀκούων,

ἢ ἀν' ὁδὸν στείχων, ἢ οἱ περιναιετάουσιν·

μὴ πρόσθε κλέος εὐρὺ φόνου κατὰ ἄστυ γένηται

ἀνδρῶν μνηστήρων, πρὶν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω

ἀγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἔνθα δ' ἔπειτα

140 φρασσόμεθ', ὅττι κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.

Ἦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐκίθοντο.

πρῶτα μὲν οὖν λούσαντο, καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας·

ὅπλισθεν δὲ γυναῖκες· ὁ δ' εἶλετο θεῖος ἀοιδὸς

φόρμιγγα γλαφυρήν, ἐν δέ σφισιν ἥμερον ὥρσεν

145 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.

τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστεναχίζετο ποσσὶν

ἀνδρῶν παιζόντων, καλλιζώνων τε γυναικῶν.

ὧδε δὲ τις εἶπεςκε, δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων·

Ἦ μάλα δὴ τις ἔγημε πολυμνήστην βασιλείαν·

150 σχετλίη, οὐδ' ἔτλη πόσιος οὗ κουριδίοιο

εἴρυσθαι μέγα δῶμα διαμπερές, ἕως ἴκοιτο.

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὥς ἐτέτυκτο.

αὐτὰρ Ὀδυσσεῖα μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ

Εὐρυνόμη ταμίη λοῦσεν, καὶ πρῖσεν ἐλαίῳ·

155 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος παλὸν βάλεν ἠδὲ τιτῶνα·

αὐτὰρ καὶ κεφαλῆς γεῦεν πολὺ πάλλος Ἀθήνη,

μεῖζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· καὶ δὲ κάρητος

οὐλᾶς ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.

ὥς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνήρ

160 Ἰδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδωκεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη

τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελεῖει·

ὥς μὲν τῷ περίχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.

ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοιος·

ἅψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.

165 ἀντίον ἧς ἀλόχου, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Δαιμονίη, περὶ σοίγε γυναικῶν θηλυτεράων

κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·

οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τέτληότι θυμῷ

ἀνδρὸς ἀφεσταίῃ, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας

170 ἔλθοι εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν. —

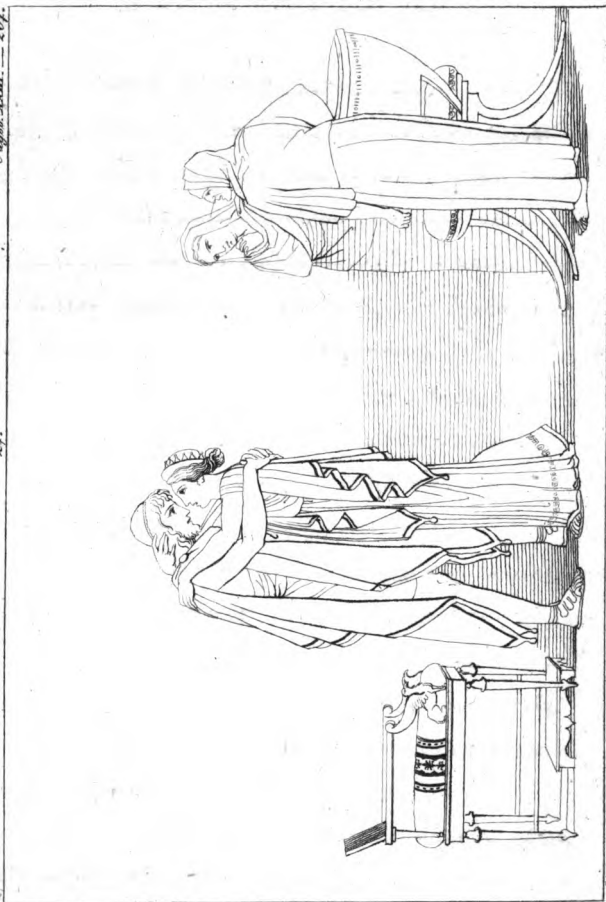
ἀλλ' ἄγε μοι, μαῖα, στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
λέξομαι· ἧ γὰρ τῆγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
δαιμόνι', οὐτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι, οὐτ' ἀθερίζω,
175 οὔτε λίην ἄγαμαι· μάλα δ' εὖ οἶδ', οἷος ἔησθα,
ἔξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο. —

ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
ἐκτὸς εὖσταθὲς θαλάμου, τὸν ῥ' αὐτὸς ἐποίει·
ἐνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος, ἐμβάλετ' εὐνήν,
180 πῶεα καὶ χλαῖνας καὶ ῥήγεα σιγαλόμεντα.

Ὡς ἄρ' ἔφη, πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ὀχθήσας ἄλοχον προεφώνεε, κέδν' εἰδυῖαν·

ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη,
185 καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
ῥηϊδίως ἐθέλων θείῃ ἄλλῃ ἐνὶ τῶρῃ·
ἀνδρῶν δ' οὐ κέν τις ζωὸς βροτός, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
ῥεῖα μετοχλίσσειεν· ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται·
ἐν λέχει ἀσκητῷ· τὸ δ' ἐγὼ πάμον, οὐδέ τις ἄλλος.

- 190 θάμνος ἔφν τανύφυλλος ἐλαίης ἔρκεος ἐντός,
 ἀκημνός, θαλέθων· πάχετος δ' ἦν, ἥνυτε κίων.
 τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσα
 πυκνηῖσιν λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα·
 πολλητὰς δ' ἐπέθῃκα θύρας, πυκινῶς ἀραρυίας.
- 195 καὶ τότε' ἔπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης·
 κορμόν δ' ἐκ ρίζης προταμών, ἀμφέξεσα χαλκῷ
 εὖ καὶ ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνα,
 ἐρμῖν' ἀσκήσας· τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ.
 ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
- 200 δαιδύλλων χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἥδ' ἐλέφαντι·
 ἐκ δ' ἐτάνυσσα ἱμάντα βοός, φοίνικι φαεινόν.
 οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφάυσκομαι· οὐδέ τι οἶδα,
 εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἥε τις ἤδη
 ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε, ταμῶν ὑπο πυθμέν' ἐλαίης.
- 205 Ἦς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 σήματ' ἀναγνούσης, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς·
 διακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῆϊ, κάρη δ' ἔκυσ', ἠδὲ προσηύδα·
 Μῆ μοι, Ὀδυσσεῦ, σπύζεω, ἐπεὶ τά περ ἄλλω μάλιστα

210 ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὤπαζον διζύν,
οἱ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
ἥβης ταρπῆναι, καὶ γήραος οὐδὸν ἰκέσθαι.
αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χῶεο, μηδὲ νεμέσσα,
οὐνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ᾧδ' ἀγάπησα.

215 αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
ἐρρίγῃ, μή τις με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
ἐλθῶν· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλευόουσιν.
οὐδέ κεν Ἀργεῖη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ,

220 εἰ ἤδη, ὃ μιν αὖτις Ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
ἀξέμεναι οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδ' ἔμελλον.
τὴν δ' ἦτοι ρέξαι θεὸς ὠρορεν ἔργον αἰκίε·
τὴν δ' αὔτην οὐ πρόσθεν ἔῳ ἐγκάτθιτο θυμῷ
λυγρὴν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.

225 νῦν δ', ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀριφραδέα κατέλεξας
εὐνῆς ἡμετέρης, ἣν οὐ βροτὸς ἄλλος ὀπώκει,
ἀλλ' οἷοι, σύ τ' ἐγώ τε, καὶ ἀμφίπολος μία μούνη,
Ἀκτορίς, ἣν μοι δῶκε πατήρ ἔτι δεῦρο κίουση,
ἣ νῶϊν εἵρυτο θύρας πυκινοῦ θαλάμοιο,

230 πείθειε δὴ μευ θυμόν, ἀκηνέα περ μάλ' ἔοντα.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὕφ' ἡμερον ὥρσε γόοιο.
 πλαῖτε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κέδν' εἰδυῖαν.
 ὥς δ' οὔτ' ἂν ἀσπασίος γῇ νηχομένοισι φανήη,
 ὦντε Προσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ

235 ραῖσῃ, ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῶ·
 παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἁλὸς ἡπειρόνδε
 νηχόμενοι, πολλὰ δὲ περὶ προῖ τέτροφεν ἄλμῃ·
 ἀσπασίοι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες·
 ὥς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔην πόσις εἰσορώσῃ·

240 δειρῆς δ' οὐπω πάμπαν ἀφίετο πήχρε λευκῷ.
 καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν στέθεν, Ἥῳ δ' αὖτε
 ῥύσαιτ' ἐπ' Ἰκπεανῶ χρυσόθρονον, οὐδ' ἔα ἵππους

245 Ζεύγνυσθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέροντας,
 Λάμπον καὶ Φαέθονθ', οἵτ' Ἥῳ πῶλοι ἄγουσιν.
 καὶ τότε ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ὡ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ κείρατ' ἀέθλων
 ἦλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὅπισθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται,

250 πολλὸς καὶ χαλεπός, τὸν ἐμὲ πρὴ πάντα τελέσσαι.

ὥς γάρ μοι ψυχὴ μαντεύσατο Τειρεσίαιο

ἡματι τῷ, ὅτε δὴ κατέβην δόμον Ἴδιδος εἴσω,

νόστον ἐταίροισιν διζήμενος ἢ δ' ἐμοὶ αὐτῷ.

ἀλλ' ἔρχευ, λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἤδη

255 ὑπνώ ὑπο γλυκερῷ ταρκώμεθα κοιμηθέντε.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

εὐνὴ μὲν δὴ σοίγε τότ' ἔσσεται, ὅκποτε θυμῷ

σῷ ἐθέλῃς· ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ ποίησαν ἰκέσθαι

οἶκον εὐκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν.

260 ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,

εἴπ' ἄγε μοι τὸν ἄεθλον· ἐπεὶ καὶ ὀπίσθεν, ὅτ' ὦ,

πέυσομαι· αὐτίκα δ' ἐστὶ δαήμεναι οὔτι χέρειον.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

δαιμονίη, τί τ' ἄρ' αὖ με μάλ' ὀτρύνουσα κελεύεις

265 εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω.

οὐ μὲν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς

χαίρω· ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἅστε' ἄνωγεν

ἐλθεῖν, ἐν χεῖρεσσιν ἔχοντ' εὐήρες ἑρετμόν,

εἰσέκε τοὺς ἀφίκωμαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν

- 270 *ἀνέρες, οὐδέ σ' ἄλλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·*
οὐδ' ἄρα τοίγ' ἴσασι νέεσ φοινικοπαρήους,
οὐδ' εὐήρε' ἐρετμά, τάτε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἀριφραδές, οὐδέ σε κεύσω·
ὀκνότε κεν δὴ μοι Ευμβλήμενος ἄλλος ὀδίτης
- 275 *φῆη, ἀθηρηλογὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,*
καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πήξαντ' ἐκέλευεν ἐρετμόν,
ἔρξανθ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
ἀρνεῖόν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα πάπρον,
οἴκαδ' ἀποστείρειν, ἔρδειν σ' ἱερὰς ἐκατόμβας
- 280 *ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,*
πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἄλδς αὐτῶ
ἀβληχρὸς μάλα τοῖος, ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνη
γῆρα' ὑπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
ὄλβιοι ἔσσονται· τάδε μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι.
- 285 *Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·*
εἰ μὲν δὴ γῆράς γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσσεσθαι.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμη τε ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνήν

290 ἐσθῆτος μαλακῆς, δαΐδων ὑπο λαμπομενάων.

αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέρως ἐγπονέουσai,

γρηῦς μὲν κείουσα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·

τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν

ἐρχομένοισι λέρωςδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·

295 ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα, πάλιν κίεν· οἱ μὲν ἔπειτα

ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο.

Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἡδὲ συβώτης

παῦσαν ἄρ' ὄρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας·

αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μέγαρα σκυέεντα.

300 Τῷ δ' ἐπεὶ οὖν φιλότῃτος ἐταρπῆτην ἐρατεινῆς,

τερπέσθην μύθοισι, πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντε·

ἡ μὲν, ὅς' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο διὰ γυναικῶν,

ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ' αἰδήλον ὄμιλον,

οἱ ἔθεν εἵνεκα πολλά, βόας καὶ ἱφια μῆλα,

305 ἔσφαζον· πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσσετο οἶνος.

αὐτὰρ ὁ Διογενῆς Ὀδυσσεύς, ὅσα κῆδε' ἔθηκεν

ἀνθρώποις, ὅσα τ' αὐτὸς οἰζύσας ἐμόγησεν,

πάντ' ἔλεγε· ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος

πίπτειν ἐπὶ βλεφάροισι, πάρος καταλέξει ἅπαντα.

- 310 Ἥρῃατο δ', ὥς πρῶτον Κίκονας δάμασ'· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἦλθ' ἐς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πείριαν ἄρουραν·
 ἦδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὥς ἀπετίσατο ποιήν
 ἰφθίμων ἐτάρων, οὐδ' ἤσθιεν, οὐδ' ἐλέαιρεν·
 ἦδ' ὥς Αἴολον ἴκεθ', ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο,
 315 καὶ πέμπ'· οὐδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἰέσθαι
 ἦην, ἀλλὰ μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα·
 ἦδ' ὥς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανεν,
 οἱ νῆάς τ' ὄλεσαν καὶ ἐϋκνήμιδας ἐταίρους·
 320 [πάντας· Ὀδυσσεὺς δ' οἷος ὑπέκφυγε νηϊ μελαίνῃ·]
 καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον, πολυμηχανίην τε·
 ἦδ' ὥς εἰς Αἶδεω δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα,
 ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίου,
 νηϊ πολυκληΐδι, καὶ εἶσιδε πάντας ἐταίρους,
 325 μητέρα θ', ἣ μιν ἔτικτε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα·
 ἦδ' ὥς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἤκουσεν·
 ὥς θ' ἴκετο Πλαγκτὰς πέτρας, δεινὴν τε Χάρυβδιν,
 Σκύλλην θ', ἣν οὐ πάποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·
 ἦδ' ὥς Ἡελίοιο βόας κατέπεφνον ἐταῖροι·

330 ἥδ' ὥς νῆα θοὴν ἔβαλε πολέοντι κεραυνῷ

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι
πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ Κῆρας ἄλυξεν·
ὣς θ' ἶκετ' Ὀγυγίην νῆσον, Νύμφην τε Καλυψῶ,
ἣ δὴ μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν εἶναι,

335 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν, ἥδὲ ἔφασκεν

θῆσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα·
ἀλλὰ τῷ οὐποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν·
ἥδ' ὥς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
οἱ δὴ μιν πέρι κῆρι, θεὸν ὥς, τιμήσαντο,

340 καὶ πέμψαν σὺν νηϊ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἄλλis, ἐσθλὰ τε δόντες.
τοῦτ' ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
λυσιμελὲς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμοῦ.

Ἦ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησέ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

345 ὁππότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλεπετο ὃν κατὰ θυμὸν

εὐνῆς ἥς ἀλόχου ταρπήμεναι ἡδὲ καὶ ὕπνου,
αὐτίκ' ἀπ' Ὀκeanοῦ χρυσόθρονον Ἡριγένειαν
ῥωσεν, ἔν' ἀνθρώποισι φόως φέροι· ὥρτο δ' Ὀδυσσεὺς
εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·

350 ὦ γύναι, ἤδη μὲν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων
 ἀμφοτέρω· σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
 κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
 ἰέμενον πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἰῆς·
 νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἰκόμεθ' εὐνὴν,
 355 κτήματα μὲν, τὰ μοί ἐστι, κομιζέμεν ἐν μεγάροισιν·
 μῆλα δ', ἃ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέπειραν,
 πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληΐσσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
 δώσουσ', εἰσόκε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἄγρον ἔπειμι,
 360 ὀφόμενος πατέρ' ἔσθλόν, ὃ μοι πυκινῶς ἀπάχεται·
 σοὶ δέ, γύναι, τὰδ' ἐπιτέλλω, πινυτῇ περ ἐούσῃ·
 αὐτίκα γὰρ φάτις εἴσιν ἅμ' ἡελίῳ ἀνιόντι
 ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
 εἰς ὑπερῷ' ἀναβάσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 365 ἦσθαι, μηδέ τινα προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὦμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ·
 ὦρσε δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην,
 πάντας δ' ἔντε' ἄνωγεν Ἀρήϊα χερσὶν ἐλέσθαι.
 οἱ δέ οἱ οὐκ ἀπίθυσαν, ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ·

370 ὤϊξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἦϊον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.

ἦδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα· τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
νυκτὶ κατακρύψασα θοῶς ἐξῆγε πόλιν.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ω.

S U M M A R I U M.

Procorum animabus, a Mercurio ad infera compulsis, heroës occurrunt, tum alii, tum Achilles et Agamemno (1 - 22). Ibi Agamemno Achilli iusta funebria exponit, ad Troiam ipsi peracta, et propriam necem dolet (23 - 97); miratusque turbam iuvenum, catervatim descendentium, ex uno eorum insignem Penelopes pudicitiam, procorum assiduitatem et occasum cognoscit, atque Ulyssis fortunam et reginae fidem praedicat (98 - 204). Interea heros cum suis ad Laerten profectus, primum, velut ignotus, in hortis cum illo sermonem quaerit de filio, affectusque cognitis, quas senex tulisset, aerumnis, dum eum aegritudine oppressum videt, repente sese filium aperit, et caedem procorum perpetrata narrat (205 - 344). Laetus senex lavatur, et ipse quoque a Minerva decoratus, cum Dolio servo et reliqua familia atque Ulysse comitibusque eius ad prandium conveniunt, ubi reductus agnoscitur et salutatur ab omnibus (345 - 412). Iam rumore caedis per urbem disperso, habetur concio Ithacensium, in qua Eupithes tumultum movet: continuo pars civium, quamquam reclamantibus Medonte et Halitherse, armati Ulyssem ad Laertis praedium persequuntur (413 - 471). Sed eos comitator Ulysses graviter premit; Eupithen occidit Laertes; ipsis praescens Minerva opitulatur, seditiosos exterret; tandem Iupiter deiecto fulmine proelium dirimit: sic facto foedere amnestia utrinque et pax componitur (472 - 548).

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Ι Α Σ Ω.

Σ π ο ν δ α ί.

Ἐρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
ἀνδρῶν μνηστήρων· ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσὶν
παλὴν, χρυσείην, τῇτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
5 τῇ ῥ' ἄγε κινήσας· ταὶ δὲ τρίζουσαι ἔποντο.
ὥς δ' ὅτε νυκτερίδες μυτῶ ἄντρου θεσπεσίοιο
τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεὶ κέ τις ἀποπέσῃσιν
ὄρμαθού ἐκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλησιν ἔχονται·
ὥς αἱ τετριγυῖαι ἄμ' ἥϊσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν

10 Ἑρμείας ἀπάκητα κατ' εὐρώεντα κέλευθα.

παρ δ' ἴσαν Ἰκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην,
ἥδὲ παρ' Ἡελίοιο πύλας καὶ δῆμον Ὀνειρων
ῥῆσαν· αἶψα δ' ἴκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
ἐνθα τε ναίουσι ψυχαί, εἰδῶλα καμόντων.

15 Εὐρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἦν εἰδός τε δέμας τε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
ὥς οἱ μὲν περὶ κείνον ὀμίλεον· ἀγχιμόλον δὲ

20 ἦλυθ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
ἀρτυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγγεράθ', ὅσαι ἄμ' αὐτῷ
οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλείωνος·

Ἀτρεΐδη, περὶ μὲν σε φάμεν Διὶ τερπικεραύνῳ

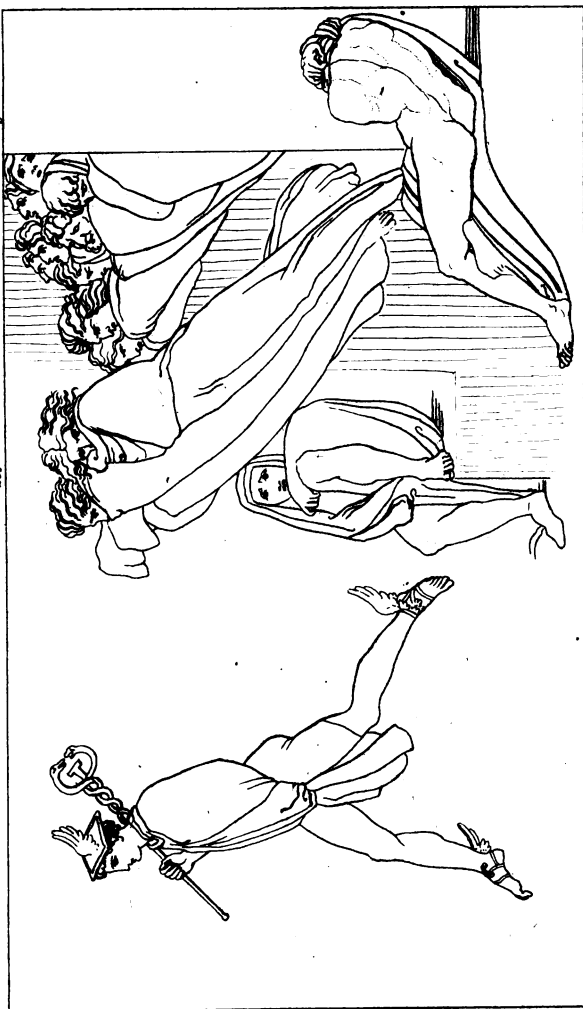
25 ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἥματα πάντα·

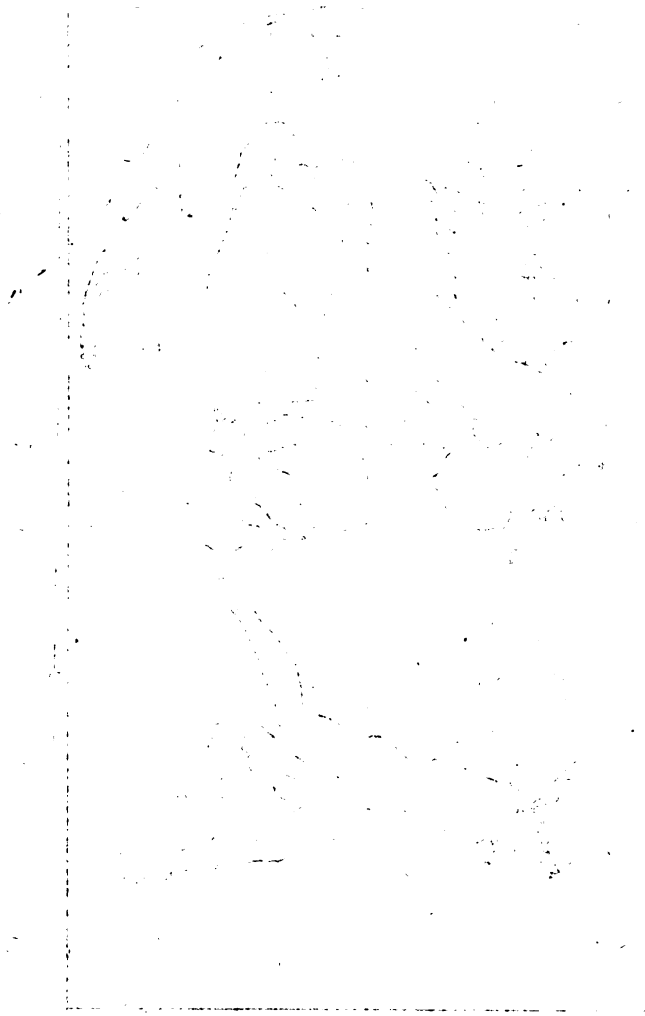
οὐνεκα πολλοῖσιν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἀνασσεσ

δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί.

ἦ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα παραστήσεσθαι ἔμελλεν

Μοῖρ' ὀλοή, τὴν οὐτις ἀλεύεται, ὅς κε γένηται.

- 30 ὥς ὄφελες τιμῆς ἀπονήμενος, ἥσπερ ἀνασσεε,
 δῆμῳ ἔνι Τρώων θάνατον καὶ πάτμον ἐπίσπεῖν·
 τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 ἡδὲ κε καὶ σῶ παιδὶ μέγα κλέος ἦρα' ὀπίσσω·
 νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίστω θανάτῳ εἴμαρτο ἄλῳναι.
- 35 Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσηφώνεεν Ἀτρεΐδαο·
 ὄλβιε Πηλέος υἱέ, θεοῖς ἐπείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ὅς θάνες ἐν Τροίῃ, ἐκὰς Ἄργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
 κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἱέες ἄριστοι,
 μαρνάμενοι περὶ σείῳ· σὺ δ' ἐν στροφάλλῃγυ κονίης
- 40 κεῖσο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἱποσυνάων.
 ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἦμαρ ἐμαρνάμεθ'· οὐδέ κε πάμπαν
 παυσάμεθα πτολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σ' ἐπὶ νῆας ἐνείκαμεν ἐκ πολέμοιο,
 κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χροῶα καλὸν
- 45 ὕδατί τε λιάρῳ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶ
 δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοί, κείροντό τε χαιῖτας.
 μήτηρ δ' ἐξ ἄλods ἦλθε σὺν ἀθανάτης Ἀλκίῃσιν,
 ἀγγελίης ἀΐουσα· βοὴ δ' ἐπὶ κόντον ὀρώρει
 θεσπεσίῃ· ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιοὺς·

50 καὶ νύ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
 εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε, παλαιά τε πολλὰ τε εἰδώς,
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, ποῦροι Ἀχαιῶν·
 55 μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἦδε σὺν θανάτῃς ἀλίσσιν
 ἔρχεται, οὗ παιδὸς τεθνηότος ἀντιώσωα.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο φόβου μεγάθυμοι Ἀχαιοί·
 ἀμφὶ δέ σ' ἕστησαν κοῦραι ἁλίοιο γέροντος,
 οἴκτρ' ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσσαν.
 60 Μοῦσαι δ' ἐννέα κῦσαι, ἀμειβόμεναι ὅπῃ παλῇ,
 θρήνεον· ἔνθα κεν οὔτιν' ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας
 Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρθε Μοῦσα λίγεια.
 ἑπτὰ δέ καὶ δέκα μὲν σε ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἥμαρ
 κλαίμεν, ἀθάνατοί τε θεοὶ, θνητοὶ τ' ἀνθρώποι·
 65 ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρί, πολλὰ δέ σ' ἀμφὶ
 μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πίονα, καὶ ἔλικας βοῦς.
 καίεο δ' ἔν τ' ἐσθῆτι θεῶν καὶ ἀλείφατι πολλῶ,
 καὶ μέλιτι γλυκερῷ· πολλοὶ δ' ἥρωες Ἀχαιοὶ
 τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,

70 περὶ οἱ δ' ἰππῆές τε· πολλὸς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σε φλόξ ἤνυσεν Ἥφαιστοιο,
 ἠῶθεν δὴ τοι λέγομεν λεύκ' ὅστέ', Ἀχιλλεῦ,
 οἴνω ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
 χρύσειον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
 75 φάσκει ἔμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἥφαιστοιο.
 ἐν τῷ τοι κείται λεύκ' ὅστέα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 μίγδα δὲ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
 χωρὶς δ' Ἀντιλόχοιο· τὸν ἔξοχα τίς ἀπάντων
 τῶν ἄλλων ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
 80 ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
 χεύαμεν Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητῶν,
 ἀκτῇ ἔπι προὔχουσῃ, ἐκὶ πλατεῖ Ἑλληςπόντῳ·
 ὥς κεν τηλεφανὴς ἐν ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη
 τοῖς, οἳ νῦν γεγάασι, καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται.
 85 μήτηρ δ', αἰτήσασα θεοῦς, περικαλλέ' ἄεθλα
 θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
 ἤδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας
 ἡρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένου βασιλῆος
 ζώννυνται τε νέοι, καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα·

90 ἀλλὰ κε κείνα μάλιστα ἰδὼν ἐτεθήπεις θυμῷ,
οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα,
ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
ὥς σὺ μὲν οὐδὲ θανὼν ὄνομ' ὦλεσας, ἀλλὰ τοι αἰεὶ
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσσεται ἐσθλόν, Ἀχιλλεῦ.

95 αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα;
ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον,
Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ καὶ οὖλομένης ἀλόχοιο.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
ἀγχιμόλον δέ σφ' ἦλθε διάκτορος Ἀργεϊφόντης,
100 ψυχὰς μνηστήρων κατὰγων, Ὀδυσῆϊ δαμέντων·
τῷ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰθὺς κίον, ὥς ἐσιδέσθην.
ἔγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
παῖδα φίλον Μελανῆος, ἀγαπλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
ξεῖνος γάρ οἱ ἔην, Ἰθάκη ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
105 τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο·

Ἀμφιμέδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε,
πάντες κεκρῖμένοι καὶ ὀμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλως
πρινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
ἦ ὑμῖν ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσαν,

- 110 ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ πύματα μακρά·
 ἥ που ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ τέρσου,
 βοῦς περιταμνομένους ἡδ' οἴων πάεα παλά,
 ἡὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενοι ἡδὲ γυναικῶν·
 εἶπέ μοι εἰρομένῳ· ξεῖνος δέ τοι εὐχομαι εἶναι.
- 115 ἦ οὐ μέμνη, ὅτε κείσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,
 ὀτρυνέων Ὀδυσῆα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔπεσθαι ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν·
 μνηὶ δ' ἄρ' οὐλῳ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον,
 σκουδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσῆα πτολίπορθον.
- 120 Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος·
 [Ἄτρεϊδῃ κῦδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,]
 μέμνημαι τάδε πάντα, Διοτρεφές, ὥς ἀγορεύεις·
 σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα καὶ ἀτρεπέως καταλέξω,
 ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
- 125 μνώμεθ' Ὀδυσσῆος δὴν οἴχομένοιο δάμαρτα·
 ἡ δ' οὔτ' ἡρνεῖτο στυγερόν γάμον, οὔτε τελευτά,
 ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ Κῆρα μέλαιναν·
 ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξεν·
 στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαινεν,

- 130 λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν·
 ποῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
 μῖμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
 ἐκτελέσω – μή μοι μεταμῶνια νήματ' ὀληται –
 Λαέρτη ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
- 135 Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
 μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶδων νεμεσῇσῃ,
 αἶ' κεν ἄτερ σπείρου κῆται, πολλὰ πτεατίσσας.
 ὥς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεκείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ἔνθα καὶ ἡματιῇ μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστόν,
- 140 νόκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
 ὥς τριέτες μὲν ἔλῃθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιοὺς·
 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὥραι,
 [μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματα πόλλ' ἐτελέσθη,]
 καὶ τότε δὴ τις ἔειπε γυναικῶν, ἥ σάφα ἦδη,
- 145 καὶ τήνγ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
 ὥς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλους', ὑπ' ἀνάγκης.
 εὖθ' ἡ φᾶρος ἔδειξεν, ὑφήνασα μέγαν ἱστόν,
 πλύνας', ἠελίῳ ἐναλίγκιον ἢ σελήνῃ·
 καὶ τότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα κακὸς ποδὲν ἤγαγε δαίμων

- 150 ἀγροῦ ἐκ' ἐσχατιήν, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης.
 ἔνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσεῆος θείοιο,
 ἐκ Πύλου ἡμαθόεντος ἰὼν σὺν νηϊ μελαίνῃ·
 τῷ δὲ μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντε,
 ἵκοντο προτὶ ἄστυ περικλυτόν· ἦτοι Ὀδυσσεὺς
 155 ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.
 τὸν δὲ συβώτης ἦγε, κακὰ χροῖ εἴματ' ἔχοντα,
 πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἡδὲ γέροντι·
 [σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἴματα ἔστο·]
 οὐδέ τις ἡμείων δύνατο γνῶναι τὸν εὐντα,
 160 ἑξαπίνης προφανέντ', οὐδ' οἱ προγενέστεροι ᾔσαν·
 ἀλλ' ἔπεσιν τε κακοῖσιν ἐνίσσομεν ἡδὲ βολῆσιν.
 αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν εἴοισιν
 βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος τετληότι θυμῷ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο,
 165 σὺν μὲν Τηλεμάτῳ περικαλλέα τεύχε' αἰέρας,
 εἰς θάλαμον κατέθηκε, καὶ ἐκλήϊσσε δῆρας·
 αὐτὰρ ὁ ἦν ἄλοχον πολυκερδείησιν ἄνωγεν
 τόξον μνηστῆρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον,
 ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.

- 170 οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο
 νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν·
 ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἵκανεν Ὀδυσσεύς μέγα τόξον,
 ἔνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσιν,
 τόξον μὴ δόμεναι, μηδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι·
- 175 Τηλέμαχος δέ μιν οἶος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν.
 αὐτὰρ ὁ δέξατο χεiri πολύτλας δίος Ὀδυσσεύς,
 ῥῆιδίως δ' ἐτάνυσσε βιὸν, διὰ δ' ἦκε σιδήρου·
 στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἰστούς,
 δεινὸν παπταίνων· βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
- 180 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεια στονόεντα,
 ἄντα τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
 γνωτὸν δ' ἦν, ὃ ῥά τις σφι θεῶν ἐπιτάρροθος ἦεν.
 αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ', ἐπισπόμενοι μένεῖ σφῶ,
 κτεῖνον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὥρνυτ' ἀεικής,
- 185 κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
 ὧς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμεθ', ὧν ἔτι καὶ νῦν
 σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσσεύς·
 οὐ γάρ πω ἴσασι φίλοι κατὰ δώμαθ' ἐκάστων,
 οἳ κ' ἀπονίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων,

190 κατθέμενοι γοάοιεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο·

ὄλβιε Λαέρταο πάϊ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

ἧ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτήσω ἄποιτιν.

ὥς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,

195 κούρῃ Ἰκαρίου· ὥς εἶ μέμνητ' Ὀδυσῆος,

ἀνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται

ἧς ἀρετῆς· τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν

ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐρέφρονι Πηνελοπείῃ.

οὐχ ὥς Τυνδαρέου κούρῃ κακὰ μῆσατο ἔργα,

200 κουριδίδιον κτείνασα πόσιν· στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ

ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπους· χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὕπασσεν

θῆλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἧ κ' εὐεργὸς ἔησιν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,

έσταότ' εἰν Αἴδαο δόμοις, ὑπὸ πεύθεσι γαίῃς. —

205 Οἱ δ' ἐπεὶ ἐν πόλιος πατέβαν, τάχα δ' ἀγρόν ἱκοντο

καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς

Λαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγησεν.

ἔνθα οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη,

ἐν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἰζανον ἠδὲ ἱαυον

Ὀδυσσ. II.

210 δμῶες ἀναγκαῖοι, τοί οἱ φίλα ἐργάζοντο.

ἐν δὲ γυνή Σικελὴ γρηῦς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα
ἐνδυκέως κομέεσκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόλῃος.

ἔνθ' Ὀδυσσεὺς δμῶεσσι καὶ υἱεῖ μῦθον ἔειπεν·

Ἵμεῖς μὲν νῦν ἔλθῃ· ἐὺκτιμένον δόμον εἴσω·

215 δεῖπνον δ' αἶψα συῶν ἱερεύσατε, ὅστις ἄριστος·

αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο,

αἶ κέ μ' ἐπιγνοίῃ καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν,

ἥέ κεν ἀγνοίῃσι, πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔοντα.

ὣς εἰπὼν, δμῶεσσιν Ἀρήϊα τεύχε' ἔδωκεν.

220 οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

ἄσσον ἱεν πολυκάρπου ἁλῶῃς, πειρηγίζων.

οὐδ' εὗρεν Δολίον, μέγαν ὄρχατον ἐσκαταβαίνων,

οὐδέ τινα δμῶων, οὐδ' υἱῶν· ἀλλ' ἄρα τοίγε

αἵμασιās λέξοντες, ἁλῶῃς ἔμμεναι ἔρκος,

225 ᾗχοντ'· αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευεν.

τὸν δ' οἷον πατέρ' εὗρεν ἐὺκτιμένην ἐν ἁλῶῃ,

λιστρεύοντα φυτόν· ῥυπόωντα δὲ ἔστο χιτῶνα,

ῥαπτόν, ἀεικέλιον· περὶ δὲ κνήμησι βοείας

πνημίδας ῥαπτὰς δέδετο, γραπτὺς ἀλεινῶν·

230 χειρίδας τ' ἐπὶ χερσὶ, βάτων ἔνεκ'· αὐτὰρ ὑπερθευ
αἰγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέζων.

τόν δ' ὥς οὖν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
γῆραϊ τειρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχροντα,
στάς ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄγχην κατὰ δάκρυον εἶβεν.

235 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
κύσσαι καὶ περιφῦναι ἐὼν πατέρ', ἥδὲ ἕκαστα

εἰπεῖν, ὥς ἔλθοι καὶ ἴκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν·

ἢ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε πειρήσαιτο.

ὧδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,

240 πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσιν πειρηθῆναι.

τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτοῦ δῖος Ὀδυσσεύς·

ἦτοι ὁ μὲν κατέχων κεφαλὴν φυτὸν ἀμφελάχαινε·

τόν δὲ παρίσταμενος προσεφώνεε φαιδίμος υἱός·

Ἦ γέρον, οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφοπολεύειν

245 ὄρχατον, ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, οὐδέ τι ἀμπαν·

οὐ φυτὸν, οὐ συκῇ, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὲν ἐλαίη,

οὐκ ὄγχην, οὐ πρασίη τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ·

αὐτόν σ' οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ' ἅμα γῆρας

- 250 λυγρόν ἔχεις, αὐχμείς τε κακῶς, καὶ ἀεικέα ἔσσαι.
 οὐ μὲν ἀεργίης γε ἄναξ ἔνεκ' οὐ σε κομίζει·
 οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσοράσθαι
 εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γάρ ἀνδρὶ ἔοικας.
 τοιοῦτῳ δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λούσαιο φάγοι τε,
 255 εὐδέμεναι μαλακῶς· ἢ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 τεῦ δμῶς εἰς ἀνδρῶν; τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις;
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
 εἰ ἐτεόν γ' Ἰθάκην τήνδ' ἰνόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν
 260 οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι,
 οὔτι μάλ' ἀρτίφρων· ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἕκαστα
 εἰπεῖν, ἠδ' ἐπακοῦσαι ἐμὸν ἔπος, ὥς ἐρέεινον
 ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, εἴ που ζῶει τε καὶ ἔστιν,
 ἢ ἤδη τέθνηκε; καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν.
 265 ἐκ γὰρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μευ ἄκουσον·
 ἄνδρα ποτ' ἐξείνισσα φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ,
 ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα· καὶ οὐπω τις βροτὸς ἄλλος
 ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα·
 εὖχετο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκεν

270 Λαέρτην Ἀρκείσιάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτῷ.

τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν πατὰ οἶκον ἐόντων·
καὶ οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα, οἷα ἐώκει·
χρυσοῦ μὲν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,

275 δῶκα δέ οἱ κρητῆρα πανάργυρον, ἀνθιμόεντα,
δώδεκα δ' ἀκλοῖδας χλαῖνας, τόσσους δὲ τάπητας,
τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·
χωρὶς δ' αὐτῆ γυναικας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,
τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἐλέσθαι.

280 Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα πατήρ, πατὰ δάκρυον εἵβων·
ξεῖν', ἦτοι μὲν γαῖαν ἰκάνεις, ἣν ἐρεεῖνεις·
ὑβρισταὶ δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσιν·
δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο, μυρὶ' ὀπάζων·
εἰ γάρ μιν ζῶόν γ' ἐκίχεις Ἰθάκης ἐνὶ δῆμῳ,

285 τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψεν,
καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἥ γὰρ θέμις, ὅστις ὑπάρξει.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατ' ἄλεξον,
πόστον δὴ ἔτος ἐστίν, ὅτε ξείνισσας ἐκείνον,
σὸν ξεῖνον δύστηνον, ἐμὸν παῖδ', εἴ ποτ' ἔην γε,

- 290 δύςμορον; ὃν που τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
 ἥέ που ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἥ ἐπὶ χέρσου
 θηρσι καὶ οἰωνοῖσιν ἔλωρ γένετ'· οὐδέ ἐ μήτηρ
 πλαῦσε περιστείλασα, πατήρ θ', οἳ μιν τεκόμεσθαι
 οὐδ' ἄλλος πολύδωρος, ἐξέφρων Πηνελόπεια,
 295 πῶκυσ' ἐν λεχέεσσιν ἐὼν πόσιν, ὥς ἐπέοικεν,
 ὕφθαλμοὺς παθελοῦσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ·
 τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆες;
 ποῦ δὲ νηὺς ἔστηκε θοή, ἥ σ' ἤγαγε δεῦρο,
 300 ἀντιθέους θ' ἐτάρους; ἥ ἔμπορος εἰλήλουθας
 νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, οἳ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 εἰμὶ μὲν ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,
 305 υἱὸς Ἀφειδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος·
 αὐτὰρ ἔμοιγ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλὰ με δαίμων
 πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθόμεν, οὐκ ἐθέλοντα·
 νηὺς δέ μοι ἡδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι κόλῃος.
 αὐτὰρ Ὀδυσσεῖϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστίν,

310 ἔξ οὗ κείθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης,
 δύσμορος· ἥ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι,
 δεξιοί, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκείνον,
 χαῖρε δὲ κείνος ἰών· θυμός δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει
 μίξεσθαι ξενίῃ, ἥδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.

315 ὧς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλῃ ἐπάλυψε μέλαινα·
 ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
 χεύατο καὶ κεφαλῆς πολιῆς, ἀδινὰ στεναχίζων.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμός, ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἦδη
 δριμύ μένος προὔτυψε, φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.

320 κύσσε δέ μιν περιφύς, ἐπιάλμενος, ἥδὲ προσηύδα·

Κείνος μὲν τοι ὄδ' αὐτὸς ἐγὼ, πάτερ, δν σὺ μεταλλῆς,
 ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.

ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.

ἐν γάρ τοι ἐρέω· μάλα δὲ πρὴ σπευδέμεν ἔμπης·

325 μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν,

λῶβην τινύμενος θυμαλγέα καὶ πακὰ ἔργα.

Τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·

εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεύς γε, ἐμὸς παῖς, ἔνθαδ' ἰπάνεις,

σῆμά τί μοι νῦν εἰπὲ ἀβροφράδης, ὄφρα πεποιῶ.

- 530 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 οὐλὴν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσιν,
 τὴν ἐν Παρνησῶ μ' ἔλασεν σὺς λευκῶ ὀδόντι
 οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
 ἐς πατέρ' Αὐτόλυκον μητρός φίλον, ὅφρ' ἂν ἐλοίμην
 335 δῶρα, τὰ δεῦρο μολῶν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν.
 εἰ δ', ἄγε τοι παῖ δένδρε' εὐκτιμένην κατ' ἄλωϊν
 εἶπω, ἃ μοί ποτ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ἤτεόν σε ἕκαστα,
 παιδνὸς ἑὼν, κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος· διὰ δ' αὐτῶν
 ἱκνεύμεσθαι, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ ἔειπες ἕκαστα.
 340 ὄρχνας μοι δῶκας τρισκαίδεκα καὶ δέκα μηλέας,
 συκέας τεσσαράκοντ'· ὄρχους δέ μοι ᾧδ' ὀνόμηνας
 δώσειν πεντήκοντα, διατρύγιος δὲ ἕκαστος
 ἦην· ἐνθα δ' ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
 ὁππότε δὴ Διὸς ᾠραι ἐπιβρίσειαν ὑπερθεν.
 345 Ὡς φάτο· τοῦ δ' αὐτοῦ λύχο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 σήματ' ἀναγνόντος, τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς·
 ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πῆχτε· τὰν δὲ ποτὶ οἷ
 εἶλεν ἀποφύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄμπνυτο, καὶ ἐς φάενα θυμὸς ἀγέρθη,

350 ἐξαὔτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥα ἔτ' ἔστε θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
εἰ ἔτεδὸν μνηστῆρες ἀτάσθαλον ὕβριν ἔτισαν.

νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ τάχα πάντες
ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας δὲ

355 πάντη ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσιν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.

ἀλλ' ἵομεν προτὶ οἶκον, ὃς ὀρχάτου ἐγγύθι κείται·

ἐνθα δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην

360 προὔπεμψ', ὥς ἂν δείκνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.

Ὡς ἄρα φωνήσαντε, βάτην πρὸς δώματα καλά.

οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο δόμους εὐναιετάοντας,

εὐρον Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην,

ταμνομένους κρέα πολλὰ, κερῶντάς τ' αἶθροπα οἶνον.

365 Τόφρα δὲ Λαέρτην μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ

ἀμφίπολος Σιελὴ λοῦσεν, καὶ χρίσεν ἐλαίῳ·

ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη

ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν,

μεῖζονα δ', ἥ ἐ πάρος, καὶ πάσσονα θῆκεν ιδέσθαι.

370 ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ· θαύμαζε δέ μιν φίλος υἱός,
ὥς ἶδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰετιγενετάων
εἶδός τε μέγεθός τε ἀμείνονα θῆκεν ἰδέσθαι.

375 Τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
οἷος Νήριον εἶλον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
ἄκτῃν ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσων,
τοῖος ἑὼν τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν,

380 τεύχε' ἔχων ὦμοισιν, ἐφεστάμεναι, καὶ ἀμύνειν
ἄνδρας μνηστῆρας· τῷ κε σφέων γούνατ' ἔλυσα
πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθης.

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,

385 ἔΞεῖς ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·

ἐνθ' οἱ μὲν δειπνῶ ἐπεχείρουν· ἀγχιμόλον δὲ
ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος, σὺν δ' υἱεῖς τοῖο γέροντος,
ἔΞ ἔργων μογέοντες· ἐπεὶ προμολοῦσα κάλεισσαν
μήτηρ, γρη῏ς Σικελή, ἣ σφας τρέφε, καὶ ῥα γέροντα

390 ἐνδυκέως πομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρψεν.
οἱ δ' ὥς οὖν Ὀδυσῆα ἴδον, φράσσαντό τε θυμῷ,
ἔσταν ἐνὶ μεγάροισι τεθνηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
μειλιχίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος προσέειπεν·

Ἦ γέρον, ἦ δ' ἐπὶ δεῖπνον· ἀπεκλελάθεσθε δὲ θάμβευς·
395 δηρὸν γὰρ σίτῳ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες
μίμνομεν ἐν μεγάροισι, ὁμέας ποτιδέχμενοι αἰεὶ.

Ἦς ἄρ' ἔφη· Δολίος δ' ἰθὺς κίε, χεῖρε πετάσσας
ἀμφοτέρας· Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

400 Ἦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐλδομένοισι μάλ' ἡμῖν,
οὐδέ τ' οἴομένοισι, θεοὶ δέ σ' ἀνήγαγον αὐτοί,
οὐλέ τε, καὶ μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
ἥ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια

405 νοστήσαντά σε δεῦρ', ἥ ἄγγελον ὀτρύνωμεν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γέρον, ἥδη οἶδε· τί σε πρὴ ταῦτα πένεσθαι;

Ἦς φάσ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔειπ'· εὐξέσπου ἐπὶ δίφρου.
ὥς δ' αὖτως παῖδες Δολίου κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα

410 δεικανόωντ' ἐπέεσσι, καὶ ἐν χεῖρεσσι φύοντο·

ἔξειης δ' ἔζοντο παραὶ Δολίον, πατέρα σφόν.

ὥς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.

Ὅσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ὄχετο πάντη,
μνηστήρων στυγερὸν θάνατον καὶ Κῆρ' ἐνέκουσα.

415 οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς αἴοντες ἐφοίτων ἕλλοθεν ἄλλος,
μυχηῶ τε στοναχῇ τε, δόμων προπάροιθ' Ὀδυσῆος·

ἐπὶ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον, καὶ θάπτον ἕκαστοι·

τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἰκόνδε ἕκαστον

πέμπον ἄγειν Ἀλιεῦσι, θοῆς ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες·

420 αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀρνύμενοι κῆρ.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,

τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἀνά θ' ἵστατο, καὶ μετέειπεν·

παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,

Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐνήρατο δῖος Ὀδυσσεύς·

425 τοῦ ὄγε δακρυχέων, ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

ὦ φίλοι, ἧ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὃδ' ἐμήσατ' Ἀχαιοὺς·

τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,

ᾧλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπὸ δ' ᾧλεσε λαοὺς·

τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους.

430 ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ὧκα ἰκέσθαι,
 ἢ καὶ ἐς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἑπειοί,
 ἴομεν· ἢ καὶ ἔπειτα πατηφές ἐσσόμεθ' αἰεὶ·
 λώβῃ γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
 εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆας

435 τισόμεθ', οὐκ ἂν ἔμοιγε μετὰ φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο
 ζώμεν· ἀλλὰ τάχιστα θανῶν φθιμένοισι μετείην.
 ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκείνοι.

Ὡς φάτο δακρυχέων· οἷπτος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιοὺς.
 ἀγχιμόλον δέ σφ' ἦλθε Μέδων καὶ θεῖος δοῖδός
 440 ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεὶ σφεας ὕπνος ἀνῆκεν·
 ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι· τάφος δ' ἔλεν ἄνδρα ἔκαστον.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·

Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδ' ἐμήσατο ἔργα·
 445 αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὃς ῥ' Ὀδυσῆϊ
 ἐγγύθεν ἐστήκει, καὶ Μέντορι πάντα ἐώκει.
 ἀθάνατος δὲ θεὸς τοτὲ μὲν προκάρσιθ' Ὀδυσῆος
 φαίνετο θαρσύνων, τοτὲ δὲ μνηστῆρας ὀρίνων
 θῦνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχιστίνοι ἔπιπτον.

450 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ἤρει.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἀλκιδέσσης

Μαστορίδης· ὃ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·

ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅ,τι κεν εἴπω·

455 ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γένοντο·

οὐ γὰρ ἐμοὶ κείμεσθ', οὐ Μέντορι ποιμένι λαῶν,

ὑμετέρους παῖδας καταπαυέμεν ἀφροσυνάων·

οἱ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῇσιν,

πτήματα κείροντες, καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν

460 ἀνδρὸς ἀριστῆος· τὸν δ' οὐκέτι φάντο νέεσθαι.

καὶ νῦν ὧδε γένοιτο· πίθεσθέ μοι, ὥς ἀγορεύω·

μὴ ἴομεν, μὴ πού τις ἐπίσπαστον πακὸν εὖρη.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' ἀνήϊξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ

ἡμίσεων πλείους· τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθι μίμνον.

465 οὐ γὰρ σφιν ἄδε μῦθος ἐνὶ φρεσίν, ἀλλ' Εὐπείδει

κείμενον· αἶψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,

ἀθρόοι ἠγερέοντο πρὸ ἄστεος εὐρυχόροιο.

τοῖσιν δ' Εὐπείδης ἠγήσατο νηπιέησιν·

470 φῆ δ' ὄγε τίσεσθαι παιδὸς φόνον· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἄψ ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτοῦ πότμον· ἐφέψεν.
 αὐτὰρ Ἀθηναίη Ζῆνα Κρονίωνα προσηύδα·

Ἦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
 εἰπέ μοι εἰρομένη· τί νύ τοι νόος ἔνδοθι κεύθει;

475 ἢ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
 τεύξεις, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθηςθα;

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 τέκνον· ἐμόν, τί με ταῦτα διείρεαι ἡδὲ μεταλλᾶς;
 οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῇ,

480 ὥς ἦτοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
 ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω δέ τοι, ὥς ἐπέοικεν.
 ἐπειδὴ μνηστῆρας ἐτίσατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες, ὃ μὲν βασιλευέτω αἰεὶ·
 ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε κασιγνήτων τε φόνοιο

485 ἔκλυσιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεόντων,
 ὥς τὸ πάρος· πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνῃ ἅλις ἔστω.

Ἦς εἰπὼν, ὦτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἄΐξασα.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἔντο,

490 τοῖς δ' ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

Ἐξελαθὼν τις ἴδοι, μὴ δὴ σχεδὸν ὥσι κιόντες.

Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' υἱὸς Δολίου κίεν, ὥς ἐπέλευεν·

στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, τοὺς δὲ σχεδὸν εἶσιδε πάντας·

αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

495 Οἷδ' ἐδὴ ἐγγὺς ἔασ'· ἀλλ' ὀπλιζώμεθα θᾶσσον.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὠρνυντο, καὶ ἐν τεύχεσσι δύνοντο,

τέσσαρες ἄμφ' Ὀδυσῆ', ἔξ δ' υἱεῖς οἱ Δολίιοι·

ἐν δ' ἄρα Λαέρτης Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,

καὶ πολλοὶ περ ἑόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.

500 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ προῖ νώροπα χαλκόν,

ᾧξάν ῥα θύρας, ἐκ δ' ἦϊον, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.

Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχιμόλον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,

Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ αὐδὴν.

τὴν μὲν ἰδὼν γῆθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

505 αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·

Τηλέμαχ', ἦδ' ἐν τούτῳ γ' εἴσαι αὐτὸς ἐπελαθὼν,

ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τε κρίνονται ἄριστοι,

μήτι καταισχύνειν πατέρων γένος, οἳ τὸ πάρος περ

ἀλκιῇ τ' ἡγορέῃ τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἴαν.

510 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤδα·
 ὄψαι, αἶ κ' ἐθέλῃσθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐπὶ θυμῷ,
 οὔτι κατασχύνοντα τεὸν γένος, ὥς ἀγορεύεις.

Ἦς φάτο· Λαέρτης δ' ἐχάρη, καὶ μῦθον ἔειπεν·
 τίς νύ μοι ἡμέρη ἦδε, θεοὶ φίλοι; ἧ μάλα χαίρω·
 515 υἱὸς θ' υἱωνός τ' ἀρέτῃς πέρι δῆριν ἔχουσιν.

Τὸν δὲ παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἐταίρων,
 εὐξάμενος κούρη γλαυκώπιδι καὶ Διὶ πατρί,
 αἵψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος.
 520 Ἦς φάτο, καὶ ῥ' ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη.
 εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 αἵψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βύλεν Εὐπείθεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρήγου·
 ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἶσατο χαλκός·
 525 δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 ἐν δ' ἔπεσον προμάχοις Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός·
 τύπτον δὲ εἴφεσιν τε καὶ ἔρχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 καὶ νύ κε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,
 εἰ μὴ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,

Ὀδυσσ. II.

22

530 ἦϋσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα·

Ἴσχεσθε πτολέμου, Ἰθακήσιοι, ἀργαλέοιο,
ὧς κεν ἀναιμωτί γε διακρινθεῖτε τάχιστα.

Ἦς φάτ' Ἀθηναίη· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἶλεν·
τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα·
535 πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πίπτε, θεῆς ὅπα φωνησάσης·

πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
οἴμνησεν δὲ ἄλεις, ὧστ' αἰετὸς ὑψιπετής.

καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει ψολόεντα κεραυνόν,
540 καὶ δ' ἔπεσε πρόσθε Γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης.
δὴ τότε Ὀδυσσεῖα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοῖου πολέμοιο,
μήπως τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεὺς.

545 Ἦς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
ὄρκια δ' αὖ κατόπισθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Μέντορι εἰδομένα, ἡμὲν δέμας, ἥδὲ καὶ αὐδὴν.

ΟΜΗΡΟΥ ΚΑΙ ΟΜΗΡΙΔΩΝ

Λ Ε Ι Ψ Α Ν Α.

HOMERI ET HOMERIDARUM

R E L I Q U I A E:

BATRACHOMYOMACHIA,
HYMNI SIVE PROOEMIA,
EPIGRAMMATA CETERAQUE
FRAGMENTA,
HOMERICO NOMINI OLIM ADSCRIPTA.

ΒΑΤΡΑΧΟΜΤΟΜΑΧΙΑ

Ο Μ Η Ρ Ι Κ Η.

S U M M A R I U M.

Quum mus insequentem mustelam effugisset, et ad paludem sitis levanda causa cucurrisset, colloquio orto inter eum et ranam de utriusque vitae genere, mus invitatus a rana conscendit eius tergum, ut per undam vectus cognosceret bona ranarum (1 - 82). Natautibus quum hydrus apparuisset, rana prae terrore oblita hospitii, defertur in profundum, atque ita mus in aqua perit (83 - 98). Eius casus spectator mus alius rem defert ad mures, qui incitati a patre suffocati muris bellum adversus ranas parant: ita heroes ranarum, primum rumore deinde denuntiatione belli provocati, pariter se ad proelium comparant (99 - 167). Consultatur gravis res in conventu deorum coelestium, unde signo pugnae dato, acriter concurrunt exercitus (168 - 204). Postquam multi utrimque cecidissent, victoria tandem ad mures inclinat (205 - 270). Qui quum ad internecionem ranarum pugnarent, Iupiter primum fulmine eos deterere tentat: quod quum mures non coecerneret, misit caneros, a quibus mures mutilati fugiunt et pugnandi finem faciunt (271 - 305).

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ.

*Ἀρχόμενος πρῶτον Μουσῶν χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος
ἐλθεῖν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι εἶνεκ' αἰοιδῆς,
ἦν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι θῆκα,
δῆριν ἀπειρεσίην, πολεμόκλονον ἔργον Ἄρης·
5 εὐχόμενος μερόπεσσιν ἐς σῶατα πᾶσι βαλέσθαι,
πῶς μύες ἐν βατράχοισιν ἀριστεύσαντες ἔβησαν,
Γηγενέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα Γιγάντων·
ὥς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἔην· τοίην δ' ἔχεν ἀρχήν.
Μῦς ποτὲ διψαλέος, γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,*

10 πλησίον ἐν λίμνῃ ὑπαλὸν προσέθηκε γένειον,

ὕδατι τερπόμενος μελιηδέϊ· τὸν δὲ κατεΐδεν

λιμνοχαρὴς πολύφημος, ἔπος δ' ἐφθέγγετο τοῖον·

Ξεῖνε, τίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἡόνα; τίς δέ σ' ὁ φύσας;

πάντα δ' ἀλήθευσον, μὴ ψευδόμενόν σε νοήσω.

15 εἰ γάρ σε γνοίην φίλον ἄξιον, ἐς δόμον ἄξω,

δῶρα δέ τοι δώσω Ξεινήϊα πολλὰ καὶ ἐσθλά.

εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς Φυσίγναθος, ὃς κατὰ λίμνην

τιμῶμαι, βατράχων ἡγούμενος ἤματα πάντα·

καὶ με πατὴρ Πηλεὺς ποτε γείνατο, Ὑδρομεδούση

20 μιχθεὶς ἐν φιλότῃτι παρ' ὄχθας Ἑριδανοῖο.

καὶ σὲ δ' ὀρώ καλὸν τε καὶ ἄλκιμον ἔξοχον ἄλλων,

σκηπτοῦχον βασιλῆα καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν

ἔμμεναι· ἀλλ' ἄγε, θᾶσσον ἐὴν γενεὴν ἀγόρευε.

Τὸν δ' αὖ Ψυχάρπαε ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·

25 τίπτε γένος τοῦμόν ζητεῖς, φίλε; δῆλον ἅπασιν

ἀνθρώποις τε θεοῖς τε καὶ οὐρανίοις πετεηνόις.

Ψυχάρπαε μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι· εἰμὶ δὲ κοῦρος

Τρωξάρταο πατρὸς μεγαλήτορος· ἡ δὲ νῦ μήτηρ

Λειχομύλη, θυγάτηρ Πτερνοτρώκτου βασιλῆος.

30 γείνατο δ' ἐν καλύβῃ με, καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς,
 σύκοις καὶ καρύοις καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσιν.
 πῶς δὲ φίλον ποιῇ με, τὸν ἐς φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον;
 σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασιν· αὐτὰρ ἔμοιγε,
 ὅσσα παρ' ἀνθρώποις, τρώγειν ἔθος· οὐδέ με λήθει

35 ἄρτος τρισκοπάνιστος ἀπ' εὐκύκλου κανέοιο,
 οὐδὲ πλακοῦς τανύπεπλος, ἔχων πολὺ σῆσαμότυρον,
 οὐ τόμος ἐκ πτέρνης, οὐχ ἥπατα λευκοχίτωνα,
 οὐ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῖο γάλακτος,
 οὐ χρηστὸν μελίτωμα, τὸ καὶ μάκαρες ποθέουσιν,
 40 οὐδ' ὅσα πρὸς θοίνῃν μερόπων τεύχουσι μάγειροι,
 κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.

οὐδέ ποτε πτολέμοιο κακὴν ἀπέφευγον αὐτὴν,
 ἀλλ' ἰθὺς μετὰ μῶλον ἰὼν, προμάχοισιν ἐμίχθην.

οὐ δέδιδ' ἀνθρώπον, καίπερ μέγα σῶμα φοροῦντα·
 45 ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν καταδάκνω δάκτυλον ἄκρον,
 καὶ πτέρνης λαβόμεν, καὶ οὐ πόνος ἄνδρα ἵκανεν,
 νήδυμος οὐκ ἀπέφευγεν ὕπνος, δάκνοντος ἐμεῖο.

ἀλλὰ δὺὼ πάντων περιδείδια πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 κίρκον καὶ γαλέην, οἳ μοι μέγα πένθος ἄγουσιν,
 50 καὶ παγίδα στονόεσσαν, ὅπου δολόεις πέλε κότμος·
 πλεῖστον δὴ γαλέην περιδείδια, ἥτις ἀρίστη,
 ἥ καὶ τρωγλοδύοντα πατὰ τρώγλην ἐρεΐνει.

οὐ τρώγω ραφάνας, οὐ πράμβας, οὐ πολοκύντας·
 οὐδὲ πράσοις χλοεροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ σελίνοις·
 55 ταῦτα γὰρ ὑμέτερ' ἐστὶν ἐδέσματα τῶν πατὰ λίμνην.

Πρὸς τὰδε μειδήσας Φυσίγναθος ἀντίον ἠΐδα·
 ξεῖνε, λίην αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι· ἔστι καὶ ἡμῖν
 πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ' ἰδέσθαι.
 ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισι Κρονίων,
 60 σκιρτῆσαι πατὰ γῆν, καὶ ἐφ' ὕδασι σῶμα καλύψαι.
 [στοιχείοις διττοῖς μεμερισμένα δώματα ναίειν.]
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, εὐχερές ἐστιν.
 βαῖνέ μοι ἐν νώτοισι, κράτει δέ με, μήποτ' ὄλῃαι,
 ὅπως γηθόσυνος τὸν ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι.
 65 Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ νῶτ' ἐδίδου· ὁ δ' ἔβαινε τάχιστα,
 χεῖρας ἔχων τρυφεροῖο πατ' αὐχένος, ἄλματι κούφῳ.

καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν, ὅτ' ἔβλεπε γείτονας ὄρμους,
 νήξει τερπόμενος Φυσιγνάθου· ἀλλ' ὅτε δὴ ῥα
 κύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο, πολλὰ δακρύων,
 70 ἄχρηστον μετάνοιαν ἐμέμφετο, τίλλε δὲ χაίτας,
 καὶ πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γαστέρος· ἐν δέ οἱ ἦτορ
 πάλλετ' ἀηθείη, καὶ ἐπὶ χθόνα βούλεθ' ἰκέσθαι·
 δεινὰ δ' ἐπεστενάχιζε, φόβου κρυόεντος ἀνάγκη.

οὐρὴν πρῶθ' ἠπλωσεν ἐφ' ὕδασιν, ἥντε κώπην
 75 σύρων, εὐχόμενός τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἰκέσθαι,
 κύμασι κυρφυρέοισιν ἐκλύζετο· πολλὰ δ' ἐβώστροι,
 καὶ τοῖον φάτο μῦθον, ἀπὸ στόματος δ' ἀγόρευσεν·

Οὐχ οὕτω νῶτοισιν ἐβάστασε φόρτον ἔρωτος
 ταῦρος, ὅτ' Εὐρώπην διὰ κύματος ἦγ' ἐπὶ Κρήτην·
 80 ὥς ἔμ' ἐπιπλώσας ἐπινώτιον ἦγεν ἐς οἶκον
 βάτραχος, ὑψώσας ὥχρον δέμας ὕδατι λευκῷ.

ὕδρος δ' ἐξαπίνης ἀνεφαίνετο — δεινὸν ὄραμα
 ἀμφοτέροις - ὀρθὸν δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τράχηλον.
 τοῦτον ἰδὼν κατέδου Φυσίγναθος, οὔτι νοήσας,

85 οἷον ἐταῖρον ἔμελλεν ἀπολλύμενον καταλείπειν·
 δὺ δὲ βάθος λίμνης, καὶ ἀλεύατο Κῆρα μέλαιναν.
 κεῖνος δ', ὥς ἀφέθῃ, πέσεν ὑπτιος εὐθὺς ἐς ὕδωρ,
 χεῖρας δ' ἔσφιγγεν, καὶ ἀπολλύμενος κατέτριζεν.
 πολλάκι μὲν κατέδυνεν ἐφ' ὕδατι, πολλάκι δ' αὖτε

90 λακτίζων ἀνέδυνε· μόρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι.
 δευόμεναι δὲ τρίχες πλεῖστον βάρος ἔλκον ἐπ' αὐτῷ·
 ὕστατα δ' ὀλλύμενος τοίους ἐφθέγγεατο μύθους·

Οὐ λήσεις δολίως, Φυσίγναθε, ταῦτα ποιήσας,
 ναυηγὸν ρίψας ἀπὸ σώματος, ὥς ἀπὸ πέτρης.

95 οὐκ ἂν μου κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἦσθα, κάκιστε,
 παγκρατίῳ τε πάλῃ τε καὶ ἐς δρόμον· ἀλλὰ πλανήσας
 εἰς ὕδωρ μ' ἔρριψας. ἔχει θεὸς ἔκδικον ὄμμα·
 ποιήνῃ αὖ τίσεις σὺ μυῶν στρατῷ, οὐδ' ὑπαλύξεις.

Ταῦτ' εἰπὼν, ἀπέπνευσεν ἐν ὕδασι· τὸν δὲ κατεῖδεν
 100 Λειχοπίναξ, ὄχθησιν ἐφεζόμενος μαλακῇσιν·

δεινὸν δ' ἐξολόλυξε, δραμῶν δ' ἠγγεῖλε μύεσσιν.

ὣς δ' ἔμαθον τὴν μοῖραν, ἔδν χόλος αἰνὸς ἅπαντας.
 καὶ τότε κηρύκεσσιν ἐοῖς ἐκέλευσαν, ὑπ' ὄρθρον
 κηρύσσειν ἀγορήνδ' ἐς δώματα Τρωξάρταο,

- 105 πατρός δυστήνου Ψυχάρπαγος, δὲ κατὰ λίμνην
 ὑπτιος ἐξήπλωτο νεκρὸν δέμας, οὐδὲ παρ' ὄχθας
 ἦν ἤδη τλήμων, μέσσω δ' ἐπενήχετο πόντῳ.
 ὥς δ' ἦλθον σπεύδοντες ἄμ' ἡοῖ, πρῶτος ἀνέστη
 Τρωξάρτης, ἐπὶ παιδὶ χολούμενος, εἶπέ τε μῦθον·
 110 ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῦνος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα
 ἐκ βατράχων, ἡ μοῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται.
 εἰμὶ δὲ νῦν ἑλεεινός, ἐπεὶ τρεῖς παῖδας ὄλεσσα.
 καὶ τὸν μὲν πρῶτόν γε κατέκτανεν ὑρπάξασα
 ἐχθίστη γαλήη, τρώγλης ἔκτοσθεν ἐλούσα.
 115 τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπηνέες ἐς μόρον ἦξαν
 καινοτέραις τέχναις, ξύλινον δόλον ἐξευρόντες,
 ἣν παγίδα καλέουσι, μυῶν ὀλέτειραν ἐοῦσαν.
 ὃ τρίτος ἦν, ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι πεδνῇ,
 τοῦτον ἀπέπνιξεν Φυσίγναθος, ἐς βυθὸν ἄξας.
 120 ἀλλ' ἄγεθ', ὀπλίσόμεσθα, καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτούς,
 σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισιν.
 Ταῦτ' εἰπὼν, ἀνέπεισε παθοπλίζεσθαι ἅπαντας.
 [καὶ τοὺς μὲν ῥ' ἐκόρυσεν Ἄρης, πολέμοιο μεμηλώς·]
 πνημίδας μὲν πρῶτα περὶ πνήμησιν ἔθηκαν,

125 ῥήξαντες πυύμους χλοερούς, εὖ τ' ἀσκήσαντες,
 οὐδ' αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπιστάντες κατέτρωξαν.
 θώρηκας δ' εἶχον καλαμοστεφῆων ἀπὸ βυρσῶν,
 οὐδ'· γαλέην δείραντες, ἐπισταμένως ἐποίησαν.
 ἀσπὶς δ' ἦν λύχνου τὸ μεσόμφαλον· ἡ δὲ νυ λόγχη
 130 εὐμήκης βελόνη, παγχάλκεον ἔργον Ἄρηος·
 ἡ δὲ κόρυς τὸ λέπυρον ἐπὶ προτάφοις καρύοιο.

Οὕτω μὲν μῦες ἔσταν ἐν ὕπλοις. ὥς δ' ἐνόησαν
 βάτραχοι, ἔξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος, ἐς δ' ἓνα τῶρον·
 ἐλθόντες, βουλὴν ξύναγον πολέμοιο κακοῖο.
 135 σκεπτομένων δ' αὐτῶν, πόθεν ἢ στάσις ἢ τίς ὁ θρύλλος,
 κήρυξ ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σκῆπτρον μετὰ χερσίν,
 Τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος, Ἐμβασίλυτρος,
 ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν φάτιν, εἶπέ τε μῦθον·

Ἦ βαῖτραχοι, μῦες ὕμιν ἀπειλήσαντες ἔπεμψαν,
 140 εἶπειν ὀπλίζεσθαι ἐπὶ πτόλεμόν τε μάχην τε.
 εἶδον γὰρ καθ' ὕδωρ Ψυχάρπαγα, ὕνπερ ἔπεφνεν
 ὑμέτερος βασιλεὺς Φυσίγναθος. ἀλλὰ μάχεσθε,
 οἵτινες ἐν βατράχοισιν ἀριστῆες γεγάατε.

Ἦς εἰπὼν ἀπέφηνε· λόγος δ' εἰς οὐατα πάντων

145 εἰσελθὼν ἐπάραξε φρένας βατράχων ἀγερῶτων.

μεμφομένων δ' αὐτῶν, Φυσίγναθος εἶπεν ἀναστάς·

ἽΩ φίλοι, οὐκ ἔκτεινον ἐγὼ μῦν, οὐδὲ κατεῖδον
ὀλλύμενον· πάντως δ' ἐπνίγη παίζων παρὰ λίμνην,
νήξεις τὰς βατράχων μιμούμενος· οἱ δὲ ἀκιστοι

150 νῦν ἐμὲ μέμφονται τὸν ἀναίτιον· ἀλλ' ἄγε, βουλήν

ζητήσωμεν, ὅπως δολίους μύας ἐξολέσωμεν.

τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.

σώματα κοσμήσαντες ἐν ὅπλοις στῶμεν ἅπαντες

ἄκροισ παρ χεῖλεσιν, ὅπου κατὰ κρημνος ὁ τῶρος·

155 ἥνίκα δ' ὀρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξεέλθωσιν,

δραξάμενοι κορύθων, ὅστις σχεδὸν ἀντίος ἔλθοι,

εἰς λίμνην αὐτοὺς σὺν ἐκείναις εὐθὺ βάλωμεν.

οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀπολύμβους,

στήσομεν εὐθύμως τὸ μυοκτόνον ὧδε τρόπαιον.

160 ἽΩς ἄρα φωνήσας ὅπλοις ἐνέδυσεν ἅπαντας.

φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας εἰς ἀμφοεκάλυψαν,

θώρηκας δ' εἶχον χλοερῶν πλατέων ἀπὸ σεύτλων,

φύλλα δὲ τῶν κραιμβῶν εἰς ἀσπίδας εὖ ἥσκησαν,

ἔγχεος δ' ὑξύχοινος ἐλάστω μακρὸς ἀρήρει,

165 καὶ κέρα κοχλίων λεπτῶν ἐκάλυπτε κάρηνα.

φραξάμενοι δ' ἔστησαν ἐπ' ὄχθης ὑψηλῇσιν,

σείοντες λόγχας, θυμοῦ δ' ἔμπληντο ἕκαστος.

Ζεὺς δὲ θεοὺς καλέσας εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,

καὶ πολέμου πληθὺν δείξας, κρατεροὺς τε μαχητάς,

170 πολλοὺς καὶ μεγάλους ἡδ' ἔρχεα μακρὰ φέροντας,

οἷος Κενταύρων στρατοῦς ἔρχεται ἡὲ Γιγάντων,

ἡδὺ γελῶν ἐρέεινε, τίνες βατράχοισιν ἀρωγοὶ

ἦ μουσὶ τειρομένοις· καὶ Ἀθηναίην προσέειπεν·

ᾧ Ζεὺς υἱάτερ, μουσὶν ἦ ῥ' ἐπαλεξήσουσα πορεύσῃ;

175 καὶ γάρ σου κατὰ νηὸν αἰεὶ σκιρτῶσιν ἅπαντες,

κνίσσῃ τερπόμενοι καὶ ἐδέσμασιν ἐν θυσιάων.

ᾧ Ζεὺς υἱάτερ, ἔφη Κρονίδης· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·

ᾧ πάτερ, οὐκ ἄν πώ ποτ' ἐγὼ μουσὶ τειρομένοισιν

ἐρχοίμην ἐπαρωγός, ἐπεὶ πακὰ πολλὰ μ' ἔοργαν,

180 στέμματα βλάπτοντες καὶ λύχνους εἵνεκ' ἐλαίου.

τοῦτο δέ μου λίην ἔδακε φρένας, οἷά μ' ἔρεξαν.

πέπλον μου κατέτρωξαν, ὃν ἐξύφηνα καμοῦσα

ἐκ ῥοδάνης λεπτῆς, καὶ στήμονα λεπτὸν ἔννησα,

τρώγλας τ' ἐμποίησαν· ὁ δ' ἠπηγῆς μοι ἐπέστη,

185 καὶ πολὺ με πράσσει· τούτου χάριν ἐξώργισμαι.

[καὶ πράσσει με τόκον· τὸ δὲ ρίγιον ἀθανάτοισιν.]

πρησαμένη γὰρ ὕφηνά, καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι.

ἀλλ' οὐδ' ὥς βατράχοισιν ἀρηγέμεν οὐκ ἐθελήσω.

εἰσὶ γὰρ οὐδ' αὐτοὶ φρένας ἔμπεδοι· ἀλλὰ με πρῶην

190 ἐκ πολέμου ἀνιοῦσαν, ἐπεὶ λίην ἐποπώθην,

ὑπνου δευομένην, οὐκ εἶσαν θορυβοῦντες

οὐδ' ὀλίγον καμνεῦσαι· ἐγὼ δ' ἄπνους κατεκείμεν,

τὴν κεφαλὴν ἀλγοῦσα, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.

ἀλλ' ἄγε, παυσώμεσθα, θεοί, τούτοιςιν ἀρήγειν,

195 μὴ κέ τις ἡμείων τρωθῇ βέλει ὀξυέντι,

μή τις καὶ λόγχιφι τυπῇ δέμας ἢ μαχαίρῃ·

εἰσὶ γὰρ ἀρχέμαχοι, καὶ εἰ θεὸς ἀντίος ἔλθοι·

πάντες δ' οὐρανόθεν τερπόμεθα δῆριν ὀρῶντες.

Ὡς ἄρ' ἔφη· τῇ δ' αὖτ' ἐπεκείθοντο θεοὶ ἄλλοι

200 πάντες, ὁμῶς δ' εἰσῆλθον ἀολλέες εἰς ἓνα χῶρον.

[καὶ δ' ἦλθον κήρυκε, τέρας πολέμοιο φέροντε·]

καὶ τότε κώνωπες, μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες,

δεινὸν ἐσάλπιζον πολέμου κτύπον· οὐρανόθεν δὲ

Ζεὺς Κρονίδης βρόντησε, τέρας πολέμοιο κακοῖο.

Ὅδυσσ. II.

23

- 205 *Πρῶτος δ' Ὑψιβόας Λειχήνορα οὔτασε δουρί,
 ἔσταότ' ἐν προμάχοις, κατὰ γαστέρα ἐς μέσον ἦπαρ·
 καὶ δ' ἔπεσε πρηνής, ὑπαλὰς δ' ἐκόνισσεν ἐθείρας.
 [δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.]
 Τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε Πηλείωνα,*
- 210 *πῆξεν δ' ἐν στέρνῳ στιβαρὸν δόρυ· τὸν δὲ πεσόντα
 εἶλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπη.
 Σευτλαῖος δ' ἄρ' ἔπεφνε βαλὼν κέαρ Ἑμβασίχυτρον·
 [Ὀπιμίδην δ' ἄχος εἶλε, καὶ ἤλασεν ὀξεί σχοίνῳ.]
 Ἀρτοφάγος δὲ Πολύφωνον κατὰ γαστέρα τύψεν·*
- 215 *ἥριπε δὲ πρηνής, ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέπη.
 Λιμνόχαρις δ', ὥς εἶδεν ἀπολλύμενον Πολύφωνον,
 Τρωγλοδύτην πέτρῳ μυλοειδέϊ τρώσεν ἐπιφθὰς
 αὐχένα παρ μέσσον· τὸν δὲ σκότος ὄσσε νάλυψεν.*
- Λειχήνωρ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,*
- 220 *καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, καὶ δ' ἦπαρ. ὥς δ' ἐνόησεν
 Κραμβοφάγος, ὄχθησι βαθείης ἔμπεσε φεύγων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης, ἀλλ' ἤλασεν αὐτόν·
 νάππεσε δ', οὐδ' ἀνένευσεν· ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη*

πορφυρέω, αὐτὸς δὲ παρ' ἡϊόν' ἐξετανύσθη.

225 χορδήσιν λιπαρῇσί τ' ἐπορνύμενος λαγόνεσσιν.

Τυροφάγον αὐτῇσιν ἐπ' ὄχθης ἐξενάριξεν.

Πτερογλύφον δ' ἐσιδὼν Καλαμίνθιος ἐς φόβον ἤλθεν,

ἤλατο δ' ἐς λίμνην φεύγων, τὴν ἀσπίδα ρίψας.

Φιλτραῖον δ' ἄρ' ἔπεφνεν ἀμύμων Βορβοροποιίτης,

230 [Τδροῦχαρις δέ τ' ἔπεφνε Πτεροφάγον βασιλῆα,]

τερμαδίῳ πλήξας κατὰ βρέγματος· ἐγκέφαλος δὲ

ἐκ ρίνων ἔσταζε, καλᾶσσετο δ' αἷματι γαῖα.

Λειχοπίναξ δ' ἔκτεινεν ἀμύμονα Βορβοροκοίτην,

ἔγχει ἐπαΐξας· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.

235 Πρασσοφάγος δ' ἐσιδὼν ποδὸς ἔλκυσε Κνισσοδιώκτην,

ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε, κρατήσας χειρὶ τένοντα.

Ψυχάρπαξ δ' ἤμυν' ἐτάρων πέρι τεθνηώτων,

καὶ βάλε Πρασσοφάγον, μήπω γαίης ἐπιβάντα·

πίπτε δὲ οἱ πρόσθεν, ψυχὴ δ' Αἰδόςδε βεβήκει.

240 Πηλοβάτης δ' ἐσιδὼν πηλοῦ δράκα ρίψεν ἐπ' αὐτόν,

καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε, καὶ ἐξετύφλου παρὰ μικρόν.

Θυμώθη δ' ἄρα κείνος, ἐλὼν δέ τε χειρὶ παρείη

- πείμενον ἐν πεδίῳ λίθον ὄβριμον, ἄχθος ἀρούρης,
 τῷ βάλε Πηλοβάτην ὑπὸ γούνατα· πᾶσα δ' ἐκλύσθη·
 245 κνήμη δεξιτερή, πέσε δ' ὑπτιος ἐν κονίῃσιν.
 Κραυγασίδης δ' ἤμυνε, καὶ αὖτις βαῖνεν ἐπ' αὐτόν,
 τύψε δέ μιν μέσσην κατὰ γαστέρα· πᾶς δέ οἱ εἶσω
 ὀξύσχοινος ἔδυε, χαμαὶ δ' ἔκχυντο ἅπαντα
 ἔγκατ' ἐφελκομένῳ ὑπὸ δούρατι χειρὶ παρείῃ.
 250 Σιτοφάγος δ', ὥς εἶδεν ἐπ' ὄχθησιν ποταμοῖο,
 σκάζων ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο, τείρετο δ' αἰνῶς·
 ἤλατο δ' ἐς τάφρον, ὅπως φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
 Τρωξάρτης δ' ἔβαλεν Φυσίγναθον ἐς ποδὸς ἄκρον.
 [ᾧ κα δὲ τειρόμενος ἐς λίμνην ἤλατο φεύγων.]
 255 Πρασσαῖος δ', ὥς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνουν προπεσόντα,
 ἦλθε διὰ προμάχων, καὶ ἀκόντισεν ὀξεῖ σχοίνῳ·
 οὐδ' ἔρρηξε σάκος, σρέτο δ' αὐτοῦ δουρὸς ἀκωπή.

 τοῦ δ' ἔβαλε τρυφάλειαν ἀμύμονα καὶ τετράχυτρον
 δῖος Ὀριγανίων, μιμούμενος αὐτόν Ἀρηα,
 260 ὃς μόνος ἐν βατράχοισιν ἀρίστευεν καθ' ὀμιλον·
 ὤρμησαν δ' ἄρ' ἐπ' αὐτόν· ὁ δ', ὥς ἶδεν, οὐχ ὑπέμεινεν

ἥρωας κρατερούς, κατέδου δ' ὑπὸ βένθεσι λίμνης.

Ἦν δέ τις εἰνὶ μύεσσι νέος παῖς, ἔξοχος ἄλλων,
 ἀγχέματος, φίλος υἱὸς ἀμύμονος Ἀρτεπιβούλου,
 265 ὄρχαμος, αὐτὸν Ἄρην φαίνων, κρατερὸς Μεριδάρπαξ.
 [ὅς μόνος εἰνὶ μύεσσιν ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.]

στῇ δὲ παρὰ λίμνην γαυρούμενος, οἷος ἀπ' ἄλλων,
 στεῦτο δὲ πορθήσειν βατράχων γένος αἰχμητῶν.

καὶ νῦ κεν ἐξετέλεσεν, ἐπεὶ μέγα οἱ σθένος ἦεν,
 270 εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

καὶ τότε' ἀπολλυμένους βατράχους ᾤκτειρε Κρονίων·
 κινήσας δὲ πάρη, τοίην ἐφθέγγετο φωνήν·

Ἦ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
 οὐ μικρόν μ' ἔκπληξε Μεριδάρπαξ, κατὰ λίμνην
 275 ἐνναίρειν βατράχους βλεμεαίνων· ἀλλὰ τάχιστα
 Παλλὰδα πέμπωμεν πολεμόκλονον, ἥε καὶ Ἄρην,
 οἳ μιν ἀποσχήσουσι μάχης, κρατερόν περ ἐόντα.

- Ὡς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· Ἄρης δ' ἀπαμείβετο μύθῳ·
 οὐτ' ἄρ' Ἀθηναίης, Κηρνίδη, σθένος, οὔτε γ' Ἄρης
 280 ἰσχύσει βατράχοισιν ἀρηγέμεν αἰπὺν ὕλεθρον.
 ἀλλ' ἄγε, πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες· ἥ τὸ σὸν ὄπλον
 [κινεῖσθω μέγα, Τιτανοκτόνον, ὀβριμοεργόν,]
 ᾧ Τιτᾶνας ἔπεφνες, ἀρίστους ἔξεοχα πάντων,
 ᾧ ποτὲ καὶ Καπανῆα πατέκτανες, ὀβριμον ἄνδρα,
 285 Ἐγέλαδόν τ' ἐπέδησας ἰδ' ἄγρια φῦλα Γιγάντων,
 κινεῖσθω· οὐτῶ γὰρ ὑλώσεται, ὅστις ἄριστος.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· Κρονίδης δ' ἔβαλε ψολόεντα περαυνόν.
 πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον,
 αὐτὰρ ἔπειτα ἑραυνόν, δειμαλέον Διὸς ὄπλον,
 290 ἥκ' ἐπιδινήσας· ὁ δ' ἄρ' ἔπτατο χεῖρὸς ἄνακτος.
 πάντας μὲν ῥ' ἐφόβησε βαλὼν βατράχους τε μύας τε·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μυῶν στρατός, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 ἵετο πορθήσειν βατράχων γένος αἰχμητῶν,
 εἰ μὴ ἀπ' Οὐλύμπου βατράχους ᾧπτερε Κρονίων,
 295 ὅς ῥα τότε βατράχοισιν ἀρωγούς εὐθὺς ἔπεμψεν.
 Ἥλθον δ' ἐξακίνης νωτᾶήμενες, ἀγκυλοχῆλαι,
 λοξοβῦται, στρεβλοὶ, ψαλιδόστομοι, ὅστραπόδερμοι,

ὄστοφνεῖς, πλατύνωτοι, ἀποστίλβοντες ἐν ὤμοις,
βλαιοὶ, χειροτένοντες, ἀπὸ στέρνων ἐσορῶντες,
300 ὀκτάποδες, δικάρηνοι, ἀχειρέες – οἱ δὲ καλεῦνται
καρκίνοι – οἳ ῥα μυῶν οὐρὰς στομάτεσσιν ἔκοπτον,
ἤδὲ πόδας καὶ χεῖρας· ἀνεγνάμπτοντο δὲ λόγχοι.
τοὺς καὶ ὑπέδδεισαν δειλοὶ μύες, οὐδ' ἔτ' ἔμειναν,
ἐς δὲ φυγὴν ἐτράποντο· ἐδύσετο δ' ἥλιος ἤδη,
305 καὶ πολέμου τελετὴ μονοήμερος ἐξετελέσθη.

ΟΜΗΡΟΥ ΚΑΙ ΟΜΗΡΙΔΩΝ

ΥΜΝΟΙ ΗΓΟΙ ΠΡΟΟΙΜΙΑ.

Α.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Απόλλωνος ἐκάτοιο,
ὄντε θεοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέουσιν ἰόντα·
καὶ ῥά τ' ἀναΐσσουσιν, ἐπισχεδὸν ἐρχομένοιο,
πάντες ἀφ' ἐδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιταίνει.

5 Λητῷ δ' οἷη μίμνε παραὶ Διὶ τερπικεραύνῳ,
ἧ ῥά βιὸν τ' ἐχάλασσε καὶ ἐκλήϊσσε φαρέτρην·
καὶ οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χεῖρεςσιν ἑλοῦσα
τόξον, ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατρὸς εὐτοῖο
πασσάλου ἐν χρυσεύῳ· τὸν δ' ἐς θρόνον εἷσεν ἄγουσα.

10 τῷ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατήρ, δέκαϊ χρυσεῖω
δεικνύμενος φίλον υἱόν· ἔπειτα δὲ δαίμονες ἄλλοι

ἐνθα καθίζουσιν· χαίρει δέ τε πότνια Λητώ,
οὐνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερόν υἱὸν ἔτικτεν.

Χαῖρε, μάκαιρ' ὦ Λητοῖ, ἐπεὶ τέκες ἄγλαα τέκνα,
15 Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
[τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ κρاناῇ ἐνὶ Διήλῳ,]
κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὄρος καὶ Κύνθιον ὄχθον,
ἀγχοτάτῳ φοίνικος, ἐπ' Ἰνώποιο ρέεθροισι.

Πῶς τ' ἄρ σ' ὑμνήσω, πάντως εὐμνον ἔοντα;
20 πάντῃ γάρ τοι, Φοῖβε, νόμοι βεβλήηται ᾧδῃς,
ἡμὲν ἀν' ἡπειρον πορτιτρόφον, ἡδ' ἀνὰ νήσους.

πᾶσαι δὲ σκοπιαὶ τοι ἄδον καὶ πρῶνες ἄκροι
ὕψηλῶν ὀρέων, ποταμοὶ δ' ἄλαδε προρέοντες,
ἀκταὶ τ' εἰς ἄλλα κεκλιμέναι, λιμένες τε θαλάσσης.

25 ἢ ὥς σε πρῶτον Λητῷ τέκε, χάρμα βροτοῖσιν,
κλινθεῖσα πρὸς Κύνθου ὄρος κρاناῇ ἐνὶ νήσῳ,
Διήλῳ ἐν ἀμφιρύτῃ; ἐκάτερθε δὲ πῦμα πελαινὸν

ἔξῃει χέρσονδε λιγυπνοίοις ἀνέμοισιν.

ἔνθεν ἀπορνύμενος, πᾶσι θνητοῖσιν ἀνάσσεις

30 ὅσους Κρήτη ἐντὸς ἔχει καὶ δῆμος Ἀθηνῶν,

νησός τ' Αἰγίνη, ναυσικλείτη τ' Εὐβοία,

Αἰγαί τ', Εἰρεσίαι τε καὶ ἀγχιάλη Πεπάρηθος,

Θρηϊκίός τ' Ἀδόως καὶ Πηλίου ἄκρα κάρηνα,

Θρηϊκίη τε Σάμος, Ἴδης τ' ὄρεα σκιόεντα,

35 Σκύρος καὶ Φώκαια καὶ Αὐτοκάνης ὄρος αἰπύ,

Ἰμβρος τ' εὐκτιμένη καὶ Λῆμνος ἀμικθαλόεσσα,

Λέσβος τ' ἡγαθέη, Μάκαρος ἔδος Αἰολίωνος,

καὶ Χίος, ἥ νήσων λιπαρωτάτη εἰν ὑλὶ πεῖται,

παιπαλόεις τε Μίμας καὶ Κωρύκου ἄκρα κάρηνα,

40 καὶ Κλάρος αἰγλήεσσα καὶ Αἰσαγέης ὄρος αἰπύ,

καὶ Σάμος ὕδρηλή, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα,

Μίλητός τε, Κόως τε, πόλις Μερόπων ἀνθρώπων,

καὶ Κνίδος αἰπεινὴ καὶ Κάρπαθος ἡνεμόεσσα,

Νάξος τ' ἡδὲ Πάρος, Ῥηναῖα τε πετρήεσσα·

45 τόσσον ἐπ' ὠδίνουσα Ἐκηβόλον ἵκετο Λητώ,

εἴ τίς οἱ γαιέων νιεῖ θέλοι οἰκία θέσθαι.

αἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη
Φοῖβον δέξασθαι, καὶ πιοτέρη περ ἐοῦσα·

πρίν γ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ Διήλου ἐβήσατο πότνια Λητώ,
50 καὶ μιν ἀνειρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Δῆλ', ἧ ἄρ κ' ἐθέλοις ἔδος ἔμμεναι υἱὸς ἐμοῖο,
Φοῖβου Ἀπόλλωνος, θέσθαι τ' ἐνὶ πύονα νηόν;
ἄλλος δ' οὔτις σεῖό ποθ' ἄψεται, οὐδέ σε τίσει,
οὐδ' εὖβουν σε ἔσεσθαι ὄτομαι, οὔτ' εὖμηλον,
55 οὐδὲ τρύγην οἴσεις, οὔτ' ἄρ φυτὰ μυρία φύσεις.
αἱ δέ κ' Ἀπόλλωνος ἐκαέργου νηὸν ἔχρησα,
ἄνθρωποι τοὶ πάντες ἀγινήσους' ἐκατόμβας,
ἐνθάδ' ἀχειρόμενοι· κνίσσῃ δέ τοι ἄσπετος αἰεὶ

δηρὸν, ἄναξ, εἰ βόσκοις, θεοὶ κέ σ' ἔχουσιν

60 χειρὸς ἀπ' ἄλλοτρίης· ἐπεὶ οὗ τοι πῖαρ ὕπ' οὐδας.

Ὡς φάτο· ταῖρε δὲ Δῆλος, ἀμειβομένη δὲ προσηύδα·
Λητοῖ, κνιδίστη θύγατερ μεγάλοιο Κοίοιο,
ἀσπασίη κεν ἔγωγε γονὴν ἐκάτοιο ἄνακτος
δεξαίμην· αἰνῶς γὰρ ἐτήτυμόν εἰμι δυσήχης

- 65 ἀνδράσιν· ὧδε δέ κεν περιτιμήεσσα γενοίμην.
 ἀλλὰ τόδε τρομέω, Λητοῖ, ἔπος, οὐδέ σε κεύσω·
 λίην γάρ τινά φασιν ἀτάσθαλον Ἀπόλλωνα
 ἔσσεσθαι, μέγα δὲ κρυτανευσέμεν ἀθανάτοισιν
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ Ζεῖδωρον ἄρουραν.
- 70 τῷ ῥ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 μή, ὅπότ' ἄν τὸ πρῶτον ἴδῃ φάος ἡέλιοιο,
 νῆσον ἀτιμήσας, ἐπειὴ κραναήπεδός εἰμι,
 ποσσὶ καταστρέψας ὥσῃ ἄλός ἐν πελάγεσσιν.
 ἐνθ' ἐμὲ μὲν μέγα πῦμα κατὰ κρατὸς ἄλις αἶει
 75 πλύσσει· ὁ δ' ἄλλην γαῖαν ἀφίξεται, ἣ κεν ἄδη οἱ,
 τεύχεσθαι νηὸν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·
 πουλύποδες δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμας, φῶκαί τε μέλαιναι
 οἰκία ποιήσονται ἀκηδέα, χήτεϊ λαῶν.
 ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 80 ἐνθάδε μιν πρῶτον τεύξειν περικαλλέα νηόν,
 ἔμμεναι ἀνθρώπων χρηστήριον, αὐτὰρ ἔπειτα
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· ἐπειὴ πολυώνυμός ἐστιν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· Λητῷ δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ὁμοσσεύ·

ἴστω νῦν τάδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεῖν,
 85 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
 ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν·
 ἦ μὴν Φοῖβου τῇδε θυώδης ἔσσεται αἰεὶ
 βωμὸς καὶ τέμενος, τίσει δέ σέγ' ἔξοχα πάντων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε, τελευτήσεν τε τὸν ὄρκον,
 90 Δῖλος μὲν μάλα χαῖρε γόνῳ ἐκάτοιο ἄνακτος·
 Δητῷ δ' ἐννήμαρ τε καὶ ἐννέα νύκτας ἀέλπτοις
 ὠδίνεσσι πέκαρτο. θεαὶ δ' ἔσαν ἔνδοθι πᾶσαι,
 ὄσσαι ἄρισται ἔσαν, Διώνη τε, Ῥεῖη τε,
 Ἴχναίη τε Θέμις καὶ ἀγαστονος Ἀμφιτρίτη,
 95 ἄλλαι τ' ἀθάναται, νόσφιν λευκωλένου Ἥρης.
 [ἦστο γὰρ ἐν μεγάροισι Διὸς νεφεληγερέταο.]
 μούνη δ' οὐκ ἐπέκυστο μογροστόκος Εἰλείθυια·
 ἦστο γὰρ ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσεόισι νέφεσιν,
 Ἥρης φραδμοσύνη λευκωλένου, ἥ μιν ἔρυνεν
 100 Ζηλοσύνη, ὅτ' ἄρ' υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
 Δητῷ τέξεσθαι καλλιπλόκαμος τότε ἔμελλεν.
 Αἰ δ' Ἴριν προὔπεμψαν ἐυκτιμένης ἀπὸ νήσου,
 ἀξέμεν Εἰλείθυιαν, ὑποσχόμεναι μέγαν ὄρμον,

- χρυσείοισι λίνοισιν ἐερμένον, ἐννεάπηχυν·
 105 νόσφιν δ' ἤνωγον καλέειν λευκωλένου Ἥρης,
 μή μιν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀποστρέψειεν ἰούσαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄλυσσε ποδὴν ἄνεμος ὠκέα Ἴρις,
 βῆ ῥα θέειν, ταχέως δὲ διήνυσσε πᾶν τὸ μεσηγύ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' Ἰκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον,
 110 αὐτίκ' ἄρ' Εἰλείθυιαν ἀπ' ἐκ μεγάροιο θύραζε
 ἐκπροκαλεσσαμένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 πάντα μάλ', ὥς ἐπέτελλον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
 τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἔπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν·
 βᾶν δὲ ποσὶ, τρήρωσι πελειάσιν ἱθμαθ' ὁμοῖαι.
 115 εὖτ' ἐπὶ Δήλου ἔβαινε μογροτόκος Εἰλείθυια,
 τὴν τότε δὴ τόκος εἴλε, μενοίνησεν δὲ τεκέσθαι.
 ἀμφὶ δὲ φοίνικι βάλε κήχεε, γούνα δ' ἔρεισεν
 λειμῶνι μαλακῷ· μείδησε δὲ γαῖ' ὑπένερθεν·
 ἐκ δ' ἔθορε πρὸ φώωσδε· θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἄπασαι.
 120 Ἐνθα σε, ἦϊε Φοῖβε, θεαὶ λόον ὕδατι καλῷ,
 ἀγνώως καὶ καθαρῶς· σπάρξαν δ' ἐν φάρει λευκῷ,
 λεπτῷ, νηγατέῳ· πέρι δὲ χρύσειον στρόφον ἦκαν.
 οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα θήσατο μήτηρ,

Ὅδυσσ. II.

21

ἀλλὰ Θέμις νέκταρ τε καὶ ἄμβροσιν ἐρατεινὴν
 125 ἀθανάτησιν χερσὶν ἐπήρξατο· χαῖρε δὲ Λητώ,
 οὐνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ, Φοῖβε, κατέβρωσ ἄμβροτον εἶδαρ,
 οὐ σέγ' ἔπειτ' ἔσχον χρύσειο στρόφοι ἀσπαίροντα,
 οὐδ' ἔτι δεσμά σ' ἔρυκε, λύοντο δὲ πείρατα πάντα.
 130 αὐτίκα δ' ἀθανάτησι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

Εἴη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τόξα,
 χρήσω δ' ἀνθρώποισι Διὸς νημερτέα βουλήν.

Ὡς εἰπὼν, ἐβίβασκεν ἐπὶ χθονὸς εὐρυοδείης
 Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἑκατηβόλος· αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
 135 θάμβεον ἀθάναται· χρυσῶ δ' ἄρα Δῆλος ἅπασα

ε

βεβρίθει, καθορῶσα Διὸς Λητοῦς τε γενέθλην·
 γηθοσύνη, ὅτι μιν θεὸς εἴλετο οἰκία θέσσαι
 νήσων ἡπείρου τε, φίλησε δὲ κηρόθι μᾶλλον

ἦνθησ', ὥς ὅτε τε ρίον οὔρεος ἄνδρῃσιν ὕλης.

140 Αὐτὸς δ', ἀργυρότοξε, ἄναξ, ἑκατηβόλ' Ἀπολλων,
 ἄλλοτε μὲν τ' ἐπὶ Κύνθου ἐβήσαιο παικυλόεντος,

ἄλλοτε δ' αὖ νήσους τε καὶ ἀνέρας ἡλάσκαζες

πολλοί τοι νηοί τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·

πῦσαι δὲ σκοπιαί τε φίλαι καὶ πρόωνες ἄκροι

145 ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοὶ δ' ἄλαδε προρέοντες.

ἀλλὰ σὺ Δῆλῳ, Φοῖβε, μάλιστ' ἐπιτέρπει ἦτορ·

ἐνθα τοι ἐλπεσίτωνες Ἰάονες ἡγερέθονται,

σὺν σφοῖσιν τεπέεσσι καὶ αἰδοῖσι ἀλόχοισιν·

οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ

150 μνησάμενοι τέρπουσιν, ὅτ' ἂν στήσωνται ἀγῶνα.

φαίῃ κ' ἀθανάτους καὶ ἀγήρως ἔμμεναι αἰεῖ,

ὅς τότ' ἐπαντιάσει, ὅτ' Ἰάονες ἀθρόοι εἶεν·

πάντων γάρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρψαιτο δὲ θυμόν,

ἄνδρας τ' εἰσορόων, καλλιζώνους τε γυναῖκας,

155 νῆάς τ' ὠκείας ἡδ' αὐτῶν κτήματα πολλά.

πρὸς δέ, τόδε μέγα θαῦμα, οὐο κλέος οὐποτ' ὀλεῖται,

ποῦραι Δηλιάδες, Ἐκατηβελέταο θεράπναι·

αἷτ' ἐπεὶ ἄρ πρῶτον μὲν Ἀπόλλων' ὑμνήσωσιν,

αὖτις δ' αὖ Δητώ τε καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν

160 μνησάμεναι, ἀνδρῶν τε παλαιῶν ἥδ' ἐ γυναικῶν
 ὕμνον ἀείδουσιν, θέλγουσι δὲ φῦλ' ἀνθρώπων.
 πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρεμβαλιαστὸν
 μιμεῖσθ' ἴσασιν· φαίη δὲ κεν αὐτὸς ἕκαστος
 φθέγγεσθ'· οὕτω σφιν καλὴ συνάρηρεν ἀοιδή.

165 Ἄλλ' ἄγεθ', ἰλήκοι μὲν Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι Εὖν,
 χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι· ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθεν
 μνήσασθ', ὅπποτε κέν τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ἐνθάδ' ἀνείρηται ξεῖνος ταλαπείριος ἑλθὼν·
 ὧ κοῦραι, τίς δ' ὕμνιν ἀνὴρ ἠδιστος ἀοιδῶν
 170 ἐνθάδε πωλεῖται, καὶ τέφ' ἑρπεσθε μάλιστα;
 ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθ' εὐφήμως·
 τυφλὸς ἀνὴρ, οἴκεϊ δὲ Χίῳ ἔνι παιπαλοέσση·
 τοῦ πᾶσαι μετόπισθεν ἀριστεύουσιν ἀοιδαί.
 ἡμεῖς δ' ὑμέτερον πλέος οἶσομεν, ὅσσον ἐπ' αἶαν
 175 ἀνθρώπων στρεφόμεσθα πόλεις εὐναιεταώσας·
 οἱ δ' ἐπὶ δὴ πείσσονται, ἐπεὶ καὶ ἐτήτυμόν ἐστιν.

Αὐτὰρ ἐγὼν οὐ λήξω ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα

ὕμνέων ἀργυρότοξον, ὃν ἠϋκομος τέκε Λητώ.

Ἦ ἄνα, καὶ Λυκίην καὶ Μηονίην ἐρατεινήν
180 καὶ Μίλητον ἔχεις, ἔγαλον πόλιν ἱμερόεσσαν·
αὐτὸς δ' αὖ Λήλαιο περικλύσσης μέγ' ἀνάσσεις.

Εἴσι δὲ φορμίζων Λητοῦς ἐριπυδέος υἱὸς
φόρμιγχι γλαφυρῇ πρὸς Πυθῶ πετρήεσσαν
ἄμβροτα εἶματ' ἔχων, τεθυωμένα· τοῖο δὲ φόρμιγξ
185 χρυσέου ὑπὸ πλήκτρου παναχὴν ἔχει ἱμερόεσσαν.
ἔνθεν δὲ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς, ὥστε νόημα,
εἴσι Διὸς πρὸς δῶμα, θεῶν μεθ' ὀμήγυριν ἄλλων·
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μέλει κίθαρις καὶ αἰοιδή.
Μοῦσαι μέθ' ἅμα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὅπῃ καλῇ,
190 ὕμνεῦσιν ῥά θεῶν δῶρ' ἄμβροτα, ἣδ' ἀνθρώπων
τλημοσύνας, ὅς' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ζῶουσ' ἀφραδέες καὶ ἀμήχανοι, οὐδὲ δύνανται
εὐρέμεναι θανάτοιο τ' ἄκος καὶ γήραος ἄλκαρ.
αὐτὰρ εὐπλόκαμοι Χάριτες καὶ εὐφρονες Ὠραι,
195 Ἀρμονίη θ', Ἥβη τε, Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτη,
ὀρχεῦντ'· ἀλλήλων ἐπὶ παρπῶ χεῖρας ἔχουσαι·

τῇσι μὲν οὐτ' αἰσχυρὴ μεταμέλεται, οὐτ' ἐλάχεια,
 ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε ἰδεῖν καὶ εἶδος ἀγῆτή,
 Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, ὁμότροφος Ἀπόλλωνι.
 200 ἐν δ' αὖ τῇσιν Ἄρης καὶ εὖσθοπος Ἀργειφόντης
 παίζουσ'· αὐτὰρ ὁ Φοῖβος Ἀπόλλων ἐγχιθαρίζει,
 καλὰ καὶ ὕψι βιβάς· αἶγλη δέ μιν ἀμφιφαίνει,
 μαρμαρυγαὶ τε ποδῶν καὶ ἐυκλώστοιο χιτῶνος.
 οἱ δ' ἐπιτέρπονται θυμὸν μέγαν, εἰσορόωντες,
 205 Λητώ τε χρυσοπλόκαμος καὶ μητίετα Ζεὺς,
 υἱὰ φίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Πῶς τ' ἄρ σ' ὑμνήσω, πάντως εὖμνον ἐόντα;
 ἤέ σ' ἐνὶ μνηστῆρσιν αἰίδω καὶ φιλότῳ,
 ὅπως μνωόμενος ἔκies Ἀθανίδα κούρην,
 210 Ἴσχυ' ἅμ' ἀντιθέω, Ἐλατιονίδῃ εὐίπῳ;
 ἢ ἅμα Φόρβαντι, Τριόπου γένει, ἢ ἅμ' Ἑρεχθεῖ,
 ἢ ἅμα Λευκίπῳ καὶ Λευκίπκοιο δάμαρτι
 πεζός, ὃ δ' ἵπκοισιν· οὐ μὴν Τριόπος γ' ἐνέλειπεν
 ἢ ὥς τὸ πρῶτον χρηστήριον ἀνθρώποισιν

215 ζητεῦων κατὰ γαῖαν ἔβης, ἑκατηβόλ' Ἀπολλων;

Πιερίην μὲν πρῶτον ἀπ' Οὐλύμποιο κατήλθες·
 Λέκτον τ' Ἠμαθίην τε παρέστιχες, ἥδ' Ἐνιῆνας,
 καὶ διὰ Πεῤῥαιβούς· τάχα δ' εἰς Ἰαωλπὸν ἴκανες,
 Κηναίου τ' ἐπέβης ναυσικλειτῆς Εὐβοίης.

220 στῆς δ' ἐπὶ Ἀηλάντῳ πεδίῳ· τό τοι οὐχ ἄδε θυμῷ
 τεύξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.

ἔνθεν δ' Εὐρίπον διαβάς, ἑκατηβόλ' Ἀπολλων,
 βῆς ἀν' ὄρος Ζάθρον, χλωρόν· τάχα δ' ἔξες ἀπ' αὐτοῦ,
 ἐς Μυκαλησὸν ἰὼν καὶ Τευμησὸν λευκοίην·

225 Θήβης δ' εἰσαφίκανες ἔδος καταειμένον ὕλη·
 οὐ γάρ πώ τις ἔναιε βροτῶν ἱερῇ ἐνὶ Θήβῃ,
 οὐδ' ἄρα πω τότε γ' ἦσαν ἀταρπιτοὶ οὐδὲ κέλευθοι
 Θήβης ἄμ πεδίων πυρηνόρον, ἀλλ' ἔχεν ὕλη.

ἔνθεν δὲ προτέρῳ ἔπιες, ἑκατηβόλ' Ἀπολλων·

230 Ὀρχηστον δ' ἔξες, Ποσιδῆϊον ἀγλαὸν ἄλσος·

ἔνθα νεοδμῆς πῶλος ἀναπνέει ἀχθόμενος κῆρ,
 ἔλκων ἄρματα καλὰ· χαμαὶ δ' ἑλατῆρ ἀγαθὸς περ,
 ἐκ δίφροιο θορῶν, ὁδὸν ἔρχεται· οἱ δὲ τέως μὲν
 κεῖν' ὄρεα προτέουσιν, ἀνακτορίην ἀφιέντες.

235 εἰ δέ κεν ἄρματ' ἄγωσιν ἐν ἄλσει δενδρήεντι,

ἵππους μὲν κομέουσι, τὰ δὲ κλίναντες ἑῶσιν.

ὥς γὰρ τὰ πρῶτισθ' ὁσίη γένεθ'· οἱ δὲ ἄνακτι

εὖχονται, δίφρον δὲ θεοῦ τότε Μοῖρα φυλάσσει.

Ἐνθεν δὲ προτέρω ἔκεις, ἑπατηβόλ' Ἄπολλον·

240 Κηφισὸν δ' ἄρ' ἔπειτα κινήσας καλλιρέεθρον,

ὅστε Λιλαίηθεν προχέει καλλιῖρρον ὕδωρ.

τὸν διαβάς, Ἐκάεργε, καὶ Ἰκαλέην πολύπυρον,

ἔνθεν ἄρ' εἰς Ἀλῖαρτον ἀφίκεο ποιήεντα.

βῆς δ' ἐπὶ Τελφούσης· τόθι τοι ἄδε χῶρος ἀπήμων.

245 τεύξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·

στῆς δὲ μάλ' ἄγχι αὐτῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπες·

Τελφοῦς, ἐνθάδε δὴ φρονέω περικαλλέα νηὸν,

ἀνθρώπων τεῦξαι χρυστήριον, οἷτε μοι αἰεὶ

ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελεέσσας ἑκατόμβας,

250 ἡμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πείριαν ἔχουσιν,

ἢ δ' ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,

χρησόμενοι· τοῖσιν δέ τ' ἐγὼ νημερτέα βουλήν

πᾶσι θεμιστεύοιμι, χρέων ἐνὶ πτόνι νηῶ.

Ὡς εἰπὼν, διέθηκε θεμεῖλια Φοῖβος Ἀπόλλων,

255 εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· ἡ δ' ἐσιδοῦσα

Τελφοῦσα κραδίην ἐχολώσατο, εἶπέ τε μῦθον·

Φοῖβε ἄναξ, ἐκάεργε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·

ἐνθάδ' ἐπεὶ φρονέεις τεῦξαι περικαλλέα νηόν,

ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἶτε τοι αἰεὶ

260 ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἐκατόμβας·

ἀλλ' ἔκ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

πημανέει σ' αἰεὶ πτύπος ἵππων ὠκείων,

ἀρδόμενοι τ' οὐρῆες ἐμῶν ἱερῶν ἀπὸ πηγέων.

ἔνθα τις ἀνθρώπων βουλήσεται εἰσοράσθαι

265 ἄρματά τ' εὐποίητα καὶ ὠκυπόδων πτύπον ἵππων,

ἢ νηόν τε μέγαν καὶ κτήματα πόλλ' ἐνεόντα.

ἀλλ' εἰ δὴ τι πίθοιο - σὺ δὲ κρείσσω καὶ ἀρείων

έσσι, ἄναξ, ἐμέθεν, σεῦ δὲ σθένος ἐστὶ μέγιστον -

ἐν Κρίσῃ ποίησαι ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο.

270 ἔνθ' οὐθ' ἄρματα καλὰ δονήσεται, οὔτε τοι ἵππων

ὠκυπόδων πτύπος ἔσται ἐϋδμητον περὶ βωμόν.

ἀλλὰ καὶ ὧς προσάγοιεν Ἰηπαιήوني δῶρα

ἀνθρώπων κλυτὰ φύλα· σὺ δὲ φρένας ἀμφιγεγηθώς

δέξαι' ἱερὰ παλὰ περιπτιόνων ἀνθρώπων.

275 Ὡς εἰκοῦς', Ἐκάτου πέπιθε φρένας, ὅφρα οἱ αὐτῇ
Τελφούσῃ κλέος εἴῃ ἐπὶ χθονί, μῆδ' Ἐκάτοιο.

Ἐνθεν δὲ προτέρω ἔκλεις, ἑκατηβόλ' Ἀπολλων·

ἴξες δ' ἐς Φλεγύων ἀνδρῶν πόλιν ὕβριστάων,

οἱ Διὸς οὐκ ἀλέγοντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάασπον.

280 ἐν παλῇ βήσσει, Κηφισίδος ἐγγύθι λίμνης.

Ἐνθεν παρκαλίμως προσέβης πρὸς δειράδα θύων·

ἴκεο δ' ἐς Κρίσην ὑπὸ Παρνησὸν νιφόνετα,

πνημὸν πρὸς Ζέφυρον τετραμμένον, αὐτὰρ ὑπερθεν

πέτρη ἐπικρέμαται, ποίλῃ δ' ὑποδέδρομε βῆσσα,

285 τρηχεῖ· ἔνθα ἄναξ τεκμήρατο Φοῖβος Ἀπόλλων

νηὸν ποιήσασθαι ἐπήρατον, εἰπέ τε μῦθον·

Ἐνθάδε δὴ φρονέω τεύΞειν περικαλλέα νηόν,

ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἷτε μοι αἰεὶ

ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας,

290 ἡμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πείρην ἔχουσιν,

ἡδ' ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρύτας πατὰ νήσους,

χρησόμενοι· τοῖσιν δ' ἄρ' ἐγὼ νημερτέα βουλήν

πᾶσι θεμιστεύοιμι, χρέων ἐνὶ πτόνι νηῶ.

Ὡς εἰπὼν, διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων,
 295 εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηγεκές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
 λαῖνον οὐδὸν ἔθηκε Τροφώνιος ἠδ' Ἀγαμήδης,
 υἱέες Ἐργίνου, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
 ἀμφὶ δὲ νηὸς ἕνασσαν ἀθέσφατα φῦλ' ἀνθρώπων
 ἔεστοῖσιν λάεσσιν, αἰοίδιμον ἔμμεναι αἰεὶ.
 300 ἀρχοῦ δὲ κρήνη καλλιῖρρος, ἔνθα δράκαιναν
 κτεῖνεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπὸ κρατεροῖο βιοῖο,
 ζωτρεφέα, μεγάλην, τέρας ἄγριον, ἥ πακὰ πολλὰ
 ἀνθρώπους ἔρδεσπεν ἐπὶ τρονί, πολλὰ μὲν αὐτούς,
 πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδ'· ἐπεὶ πέλε πῆμα δαφονόν.
 305 καὶ ποτε δεξαμένη χρυσοδρόνου ἔτρεφεν Ἥρης
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν,
 ὃν ποτ' ἄρ' Ἥρη ἔτικτε, χολωσαμένη Διὶ πατρί,
 εὖτ' ἄρα δὴ Κρονίδης ἐρικυδέα γείνατ' Ἀθήνην
 ἐκ κορυφῆς· ἥ δ' αἶψα χολώσατο πότνια Ἥρη,
 310 ἠδὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ' ἀθανάτοισιν ἔειπεν·
 Κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοί, πασαί τε θείαιαι,
 ὥς ἔμ' ἀτιμάζειν ἄρχει νεφεληγερέτα Ζεὺς
 πρῶτος, ἐπεὶ μ' ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν·

- καὶ νῦν νόσφιν ἐμεῖο τέκε γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 315 ἢ πᾶσιν μακάρεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν·
 αὐτὰρ ὃγ' ἠπεδανὸς γέγονεν μετὰ πᾶσι θεοῖσιν
 παῖς ἐμός, Ἥφαιστος, ῥιπνὸς πόδας, δν τέπον αὐτῇ·
- ρίψ' ἀνὰ χερσὶν ἐλοῦσα, καὶ ἔμβαλον εὐρέϊ πόντῳ·
 ἀλλὰ ἔ Νηρῆος θυγάτηρ, Θέτις ἀργυρόπεζα,
 320 δέξατο, καὶ μετὰ ᾗσι κασιγνήτῃσι πόμισσεν.
 ὥς ὄφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίζεσθαι μακάρεσσιν,
 σφέτλιε, ποικιλομήτα· τί νῦν ἔτι μῆσαι ἄλλο;
 πῶς ἔτλης οἷος τεκέειν γλαυκῶπιδ' Ἀθήνην;
 οὐκ ἂν ἐγὼ τελόμην; καὶ σὴ κεκλημένη ἔμπτῃ
 325 ᾗν ἥρ' ἐν ἀθανάτοισιν, οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 καὶ νῦν μὲν τοι ἐγὼ τεχνήσομαι, ὧς κε γένηται
 παῖς ἐμός, ὃς κε θεοῖσι μεταπρέποι ἀθανάτοισιν,
 οὔτε σὸν αἰσχύνας' ἱερὸν λῆχος, οὔτ' ἐμόν αὐτῆς·
 οὐδέ τοι εἰς εὐνὴν πωλήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σεῖο
 330 τηλόθεν οὔδα, θεοῖσι μετέσσομαι ἀθανάτοισιν.
 Ὡς εἰποῦσ', ἀπὸ νόσφι θεῶν κίε χωρμένη κῆρ.
 αὐτὴν ἔπειτ' ἡρᾶτο βοῶπις πότνια Ἥρη,

χειρὶ καταπρήνεϊ δ' ἔλασε χθόνα, καὶ φάτο μῦθον·

Κέκλυτε νῦν μοι, Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,

335 Τιτῆνές τε θεοί, τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες

Τάρταρον ἅμφι μέγαν, τῶν ἐξ ἄνδρες τε θεοὶ τε·

αὐτοὶ νῦν μευ πάντες ἀκούσατε, καὶ δότε παῖδα

νόσφι Διός, μηδέν τι βίην ἐπιδευέα κείνου·

ἄλλ' ὅγε φέρτερος εἴη, ὅσον Κρόνου εὐρύοπα Ζεὺς.

340 Ὡς ἄρα φωνήσας ἴρασε χθόνα χειρὶ παχείῃ·

κινήθη δ' ἄρα γαῖα φερέσβιος· ἥ δ' ἐσιδοῦσα

τέρπετο δν κατὰ θυμόν· ὅτετο γὰρ τελέεσθαι.

ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν

οὔτε ποτ' εἰς εὐνὴν Διὸς ἦλυθε μητιόεντος,

345 οὔτε ποτ' ἐς θῶκον πολυδαίδαλον, ὥς τὸ πάρος περ

αὐτῷ ἐφεζομένη πυκινὰς φραζέσθετο βουλὰς·

ἄλλ' ἦγ' ἐν νηοῖσι πολυλλίστοισι μένουσα

τέρπετο οἷς ἱεροῖσι βοῶπις πότνια Ἥρη.

ἄλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,

350 ἃς περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθαν ὥραι,

ἣ δ' ἔτεκ' οὔτε θεοῖς ἐναλίσκιον, οὔτε βροτοῖσιν,

δεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν.

- αὐτίκα τόνδε λαβοῦσα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 δῶκεν ἔπειτα φέρουσα κακῶ κακόν· ἥ δ' ὑπέδεκτο.
 355 δς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκε κατὰ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων.
 δς τῇγ' ἀντιάσειε, φέρεσκέ μιν αἴσιμον ἦμαρ,
 πρίν γέ οἱ ἰὸν ἐφῆκεν ἄναξ ἐκέργος Ἀπόλλων
 καρτερόν· ἥ δ' ὀδύνησιν ἐρεχθομένη χαλεπῆσιν
 κείτο μέγ' ἀσθμαίνουσα, κυλινδομένη κατὰ πῶρον.
 360 θεσπεσίη δ' ἐνοπὴ γένετ' ἄσπετος· ἥ δὲ καδ' ὕλην
 πυκνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλίσσετο, λείπε δὲ θυμόν,
 φοινὸν ἀποπνεῖουσ'· ὃ δ' ἐπέυξατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ἐνταυθοῖ νῦν πύθει ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ·
 οὐδὲ σύγε ζῶουσα κακὸν δῆλημα βροτοῖσιν
 365 ἔσσεαι, οἱ γαίης πολυφόρβου παρπὸν ἔδοντες
 ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἐκατόμβας·
 οὐδέ τί τοι θάνατόν γε δυσηλεγέ' οὔτε Τυφωεύς
 ἀρκέσει, οὔτε Χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλὰ σέγ' αὐτοῦ
 πύσει γαῖα μέλαινα καὶ ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
 370 Ὡς φάτ' ἐπευχόμενος· τὴν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 τὴν δ' αὐτοῦ κατέπυσ' ἱερὸν μένος ἡέλιιο·

ἐξ οὗ νῦν Πυθὼ κικλήσκεται· οἱ δὲ ἄνακτα
Πύθειον καλέουσιν ἐπώνυμον, οὕνεκα κεῖθι
αὐτοῦ πῦσε πέλωρ μένος ὀξέος ἡελίοιο.

375 καὶ τότε ἄρ' ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
οὕνεκά μιν κρήνη καλλιῖρρος ἐξαπάφησεν·
βῆ δ' ἐπὶ Τελφούσης κεχολωμένος, αἶψα δ' ἵκανεν·
στῇ δὲ μάλ' ἔγχε' αὐτῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Τελφοῦς, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἐμὸν νόον ἐξαπάφουσα,

380 χῶρον ἔχουσ' ἐρατὸν, προχέειν καλλιῖρρον ὕδωρ.
ἐνθάδε δὴ καὶ ἐμὸν κλέος ἔσσεται, οὐδὲ σὸν οἷης.

Ἦ, καὶ ἐπὶ ρίον ὤσεν ἄναξ, ἐκάεργος Ἀπόλλων,
πετραίης προχόησιν, ἀπέκρυψεν δὲ ῥέεθρα,
καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐν ἄλσει δενδρήεντι,

385 ἄγχι μάλα κρήνης καλλιῖρρου· ἔνθα δ' ἄνακτι
πάντες ἐπὶ κλησιν Τελφουσίῳ εὐχετόωνται,
οὕνεκα Τελφούσης ἱερῆς ἦσχυνε ῥέεθρα.

καὶ τότε δὴ κατὰ θυμὸν ἐφράζετο Φοῖβος Ἀπόλλων,
οὕστινας ἀνθρώπους ὀργίονας εἰσαγάγοιτο,

390 οἱ θεραπέδονται Πυθοῖ ἐνὶ πετρηέσση.

Ταῦτ' ἄρα ὀρμαίνων, ἐνόησ' ἐπὶ οἶνοπι πόντῳ
 νῆα θοὴν· ἐν δ' ἄνδρες ἔσαν πολέες τε καὶ ἐσθλοί,
 Κρήτες ἀπὸ Κνωσοῦ Μινωῖου, οἳ ῥά τ' ἀνακτι
 ἱερά τε ῥέζουσι, καὶ ἀγγέλλουσι θέμιστας

395 Φοῖβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅττι κεν εἴπη,
 χρειῶν ἐκ δάφνης γυάλων ὑπο Παρνησῖο.

οἱ μὲν ἐπὶ πρῆξιν καὶ χρήματα νηῖ μελαίνῃ
 ἐς Πύλον ἡμαθόεντα Πυληγενέας τ' ἀνθρώπους
 ἔπλεον· αὐτὰρ ὁ τοῖσι συνήντετο Φοῖβος Ἀπόλλων·

400 ἐν πόντῳ δ' ἐπόρουσε, δέμας δελφῖνι ἑοικώς,
 νηῖ θοῇ, καὶ κεῖτο πέλωρ μέγα τε δεινόν τε.
 τῶν δ' οὔτις κατὰ θυμὸν ἐπεφράσατ', οὐδ' ἐνόησεν

πάντος' ἀνασσεΐασκε, τίναςσε δὲ νήϊα δοῦρα.

οἱ δ' ἀπέων ἐνὶ νηῖ παθείατο δειμαίνοντες·

405 οὐδ' οἳ' ὅπλ' ἔλυον κοίλῃν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,

[οὐδ' ἔλυον λαῖφος νηὸς πυανοπρώροιο.]

ἀλλ' ὥς τὰ πρῶτιστα κατεστήσαντο βοεῦσιν,

ὧς ἔπλεον· κραιπνὸς δὲ Νότος κατόπισθεν ἔπειγεν
 νῆα θοήν. πρῶτον δὲ παρημείβοντο Μύλειαν,
 410 πὰρ δὲ Λαπωνίδα γαῖαν, Ἔλος τ', ἔφαλον πτολίεθρον,
 Ἴξον, καὶ χῶρον τερψιμβρότου Ἥελιοιο,
 Ταίναρον, ἔνθα τε μῆλα βαθύτριχα βόσκεται αἰεὶ
 Ἥελιοιο ἀναπτος, ἔχει δ' ἐπιτερπέα χῶρον.
 οἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἔθελον νῆα σρεῖν, ἢ δ' ἀποβάντες.
 415 φράσσασθαι μέγα θαῦμα, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι,
 εἰ μενέει νηὸς γλαφυρῆς δαπέδοισι πέλωρον,
 ἦ εἰς οἶδμ' ἄλιον πολυῖχθυσον αὖτις ὀρούσει.
 ἀλλ' οὐ κηδαλίοισιν ἐκείθετο νηὺς εὐεργής,
 ἀλλὰ παρὲν Πελοπόννησον πείραυν ἔχουσα
 420 ἦτ' ὁδόν· πνοιῇ δὲ ἄνυε, ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 ῥηϊδίως ἴθυσ'· ἦ δὲ πρήσσουσα πέλευθον
 Ἀρήνην ἵκανε καὶ Ἀργυφένην ἐρατεινήν,
 καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἔϋκτιτον Αἴπυ
 καὶ Πύλον ἡμαθόεντα, Πυλοιογενέας τ' ἀνθρώπους·
 425 βῆ δὲ παρὰ Κρουνοῦς καὶ Χαλκίδα καὶ παρὰ Δύμην,
 ἠδὲ παρ' Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί·

Ὀδυσσ. II.

25

εὔτε Φερὰς ἐπέβαλλεν, ἀγαλλομένη Διὸς οὔρῳ

καὶ σφιν ὑπ' ἐκ νεφέων Ἰθάκης τ' ὄρος αἰπὺ πέφαντο,
 Δουλίχιόν τε Σάμῃ τε καὶ ὠλήεσσα Ζάκυνθος.

430 ἀλλ' ὅτε δὴ Πελοπόννησον παρενίσσετο πᾶσαν,

καὶ δὴ ἐπεὶ Κρίσης κατεφαίνετο πόλπος ἀπείρων,
 ὅσπερ δι' ἐκ Πελοπόννησον πίειραν ἔεργει·

ἦλθ' ἄνεμος Ζέφυρος μέγας, αἶθριος, ἐκ Διὸς αἴσης,
 λάβρος ἐπαιγίζων ἐξ αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα

435 νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.

ἄσφορβοι δὴ ἔπειτα πρὸς Ἡῷ τ' Ἡελιόν τε
 ἔπλεον, ἡγεμόνευε δ' ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·

ἶξον δ' ἐς Κρίσιν εὐδείελον, ἀμπελόεσσαν,
 ἐς λιμέν'· ἥ δ' ἀμάθοισιν ἐχρίμψατο ποντοπόρος νηῦς.

440 Ἐνθ' ἐκ νηὸς ὄρουσεν ἄναξ, ἐκάεργος Ἀπόλλων,

ἀστέρι εἰδόμενος μέσφ' ἡματι· τοῦ δ' ἀπὸ πολλὰι
 σπινθαρίδες πωτῶντο, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκεν·

ἐς δ' ἄδυτον κατέδυνε διὰ τριπόδων ἐριτίμῳ.

ἐν δ' ἄρ' ὄγε φλόγα δαΐε, πιφασκόμενος τὰ ἅ κῆλα,

445 πᾶσαν δὲ Κρίσιν κάτεχεν σέλας· αἱ δ' ὀλόλυξαν

Κρισαίων· ἄλοχοι, καλλιζωνοί τε θύγατρες,
 Φοίβου ὑπὸ ῥιπῆς· μέγα γὰρ δέος εἶλεν ἕκαστον·
 ἔνθεν δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα, νόημ' ὧς, ἄλτο πέτεσθαι,
 ἀνέρι εἰδόμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε,

450 πρῶθ' ἔβη, χαιτήης εἰλυμένος εὐρέας ὦμους·
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ἦ ἄγε οἵ τινες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρά κέλευθα;
 ἦ τι κατὰ πρῆξιν, ἦ μαψιδίως ἀλάλυσθε,
 οἷά τε ληϊστῆρες, ὑπεῖρ ἄλλα, τοίτ' ἀλόωνται

455 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
 τίφθ' οὕτως ἦσθον τετιηότες, οὐδ' ἐπὶ γαῖαν
 ἐκβῆτ', οὐδὲ καδ' ὄπλα μελαίνης νηὸς ἔδεσθε;
 αὕτη μὲν γε δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀλφειστάων,
 ὁππότερ' ἄν ἐκ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νηϊ μελαίνῃ

460 ἔλθωσιν, καμάτῳ ἀδδηκότες· αὐτίκα δέ σφεας
 σίτοιο γλυκεροῖο περὶ φρένας ἱμερος αἰρεῖ.

ὣς φάτο, καὶ σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκεν·
 τὸν καὶ ἀμειβόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἤνυδα·

Ξεῖν', ἐπεὶ οὐ μὲν γάρ τι καταθνητοῖσιν ἔοικας,
 465 οὐδέμας, οὐδὲ φυήν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,

οὐλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ.
τίς δῆμος, τίς γαῖα; τίνες βροτοὶ ἐγγεγάασιν;
ἄλλη γὰρ φρονέοντες ἐπεπλέομεν μέγα λαῖτμα,
470 ἐς Πύλον ἐκ Κρήτης, ἔνθεν γένος εὐχόμεθ' εἶναι.
νῦν δ' ὧδε ἔνν νηϊ κατήλθομεν οὔτι ἐπόντες,
νόστου ἴεμενοι, ἄλλην ὁδόν, ἄλλα κέλευθα.
ἀλλὰ τίς ἀθανάτων δεῦρ' ἤγαγεν οὐκ ἐθέλοντας.

Τοὺς δ' ἀπαμβιβόμενος προσέφη ἐκάργος Ἀπόλλων·
475 ἔειναι, τοὶ Κνωσὸν πολυδένδρεον ἀμφινέμεσθε
τὸ πρὶν, ἀτὰρ νῦν οὐκέθ' ὑπότροποι αὖτις ἔσεσθε
ἔς τε πόλιν ἐρατὴν καὶ δώματα καλὰ ἑκαστος,
ἔς τε φίλας ἀλόχους· ἀλλ' ἐνθάδε πύονα νηὸν
ἔξετ' ἐμόν, πολλοῖσι τετιμένονι ἀνθρώποισιν.
480 εἰμὶ δ' ἐγὼ Διὸς υἱός, Ἀπόλλων δ' εὐχόμεναι εἶναι·
ὑμέας δ' ἤγαγον ἐνθάδ' ὅπερ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
οὔτι πακὰ φρονέων, ἀλλ' ἐνθάδε πύονα νηὸν
ἔξετ' ἐμόν, πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισιν·
βουλὰς τ' ἀθανάτων εἰδήσετε, τῶν ἰότητι
485 αἰεὶ τιμήσεσθε· διαμπερὲς ἥματα πάντα.

ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πείθεσθε τάχιστα·
 ἰστία μὲν πρῶτον κάθετον, λύσαντε βοείας·
 νῆα δ' ἔπειτα θοὴν ἐπὶ ἡπείρου ἐρύσασθε,
 ἐκ δὲ κτήμαθ' ἔλεσθε καὶ ἔντεα νηὸς εἴσης,
 490 καὶ βωμόν ποιήσατ' ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 πῦρ δ' ἐπικαίοντες, ἐπὶ τ' ἄλφειτα λευκὰ θύοντες,
 εὖχεσθαι δὴ ἔπειτα, παριστάμενοι περὶ βωμόν.

ὥς μὲν ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ,
 εἰδόμενος δελφῖνι, θοῆς ἐπὶ νηὸς ὄρουσα,
 495 ὥς ἐμοὶ εὖχεσθαι Δελφινίῳ· αὐτὰρ ὁ βωμὸς
 αὐτὸς Δέλφειος καὶ ἐπόψιος ἔσσεται αἰεὶ.

δειπνήσαί τ' ἄρ' ἔπειτα θοῇ παρὰ νηϊ μελαίνῃ,
 καὶ σπεῖσαι μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 αὐτὰρ ἐπὶν σίτοιο μελίφρονος ἔξ ἔρον ἦσθε,
 500 ἔρχεσθαι θ' ἅμ' ἐμοὶ, καὶ ἱηπαίῃον' ἀεΐδειν,
 εἰσόκε χῶρον ἱκησθον, ἵν' ἔξετε πίονα νηόν.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπίθοντο.
 ἰστία μὲν πρῶτον κάθεσαν, λῦσαν δὲ βοείας·
 ἰστὸν δ' ἰστοδόκη πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες·

505 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

ἐκ δ' ἄλως ἡπειρόνδε θοὴν ἀνὰ νῆ' ἐρύσαντο

ὕψου ἐπὶ ψαμάθοις, παρὰ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν,

καὶ βωμόν ποίησαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·

πῦρ δ' ἐπικαίοντες, ἐκί τ' ἄλφιστα λευκὰ θύοντες,

510 εὐχονθ', ὥς ἐκέλευε, παριστάμενοι περὶ βωμόν·

δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο θοῇ παρὰ νηϊ μελαίνῃ,

καὶ σπεῖσαν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

βάν ῥ' ἵμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων,

515 φόρμιγγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, ἀγατὸν κιθαρίζων,

παλὰ καὶ ὕψι βιβάς· οἳ δὲ ῥήσσοντες ἔποντο

Κρήτες πρὸς Πυθῶ, καὶ ἰηπαιήον' ἄειδον,

οἷοί τε Κρητῶν καιήονες, οἷσί τε Μοῦσα

ἐν στήθεσσιν ἔθηκε θεὰ μελίγηρυν ἀοιδήν.

520 ἄκηστοι δὲ λόφον προσέβαν ποσίν, αἶψα δ' ἵκοντο

Παρνησὸν καὶ χῶρον ἐπήρατον, ἐνθ' ἄρ' ἔμελλον

οἰκήσειν πολλοῖσι τετιμένοι ἀνθρώποισιν.

δεῖξε δ' ἄγων αὐτοῦ δάπεδον καὶ κίονα νηόν.

τῶν δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν·

525 τὸν καὶ ἀνειρόμενος Κρητῶν ἄγρος ἀντίον ἠΐδα·

ἼΩ ἄν', ἐπειδὴ τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἶψα
ἤγαγες - οὐτῶ που τῷ σῶ φίλον ἔπλετο θυμῷ -
πῶς καὶ νῦν βεόμεσθα; τό σε φράζεσθαι ἄνωγμεν.

οὔτε τρυγηφόρος ἦδε γ' ἐπήρατος, οὔτ' εὐλείμων,
530 ὧςτ' ἀπό τ' εὖ ζῶειν καὶ ἄμ' ἀνθρώποισιν ὀπηδεῖν.

Τοὺς δ' ἐπιμειδήσας προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
νήπιοι ἄνθρωποι, δυστλήμονες, οἳ μελεδῶνας
βούλεσθ', ἀργαλέους τε πόνους καὶ στεῖνεα θυμῷ.
ῥήϊδιον ἔπος ὕμμ' ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω.

535 δεξιτερῇ μάλ' ἔκαστος ἔχων ἐν χεيرὶ μάχαιραν
σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἄφθονα πάντα παρέσται,
ὅσσα ἐμοὶ κ' ἀγάγῃσι περικλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων
νηὸν δὲ προφύλατθε, δέδεχθε δὲ φῦλ' ἀνθρώπων

ἐνθάδ' ἀγειρομένων, καὶ ἐμὴν ἰθὺν τε μάλιστα

540 ἥέ τι τηῦσιον ἔπος ἔσσεται, ἥέ τι ἔργον.

ὕβρις θ', ἣ θέμις ἐστὶ καταθνητῶν ἀνθρώπων

ἄλλοι ἔπειθ' ὑμῖν σημάντορες ἄνδρες ἔσονται,

τῶν ὑπ' ἀναγκαίῃ δεδμήσεσθ' ἥματα πάντα.

εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι φύλαξαι.

545 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Λητοῦς υἱέ·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

B.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

- Ἑρμῆν ὕμνει, Μοῦσα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱόν,
 Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλου,
 ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
 Νύμφη εὐπλόκαμος, Διὸς ἐν φιλότῃτι μιγεῖσα,
 5 αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἡλεῦαθ' ὕμιλον,
 ἄντρον ἔσω ναίουσα παλίσκιον· ἐνθα Κρονίων
 Νύμφη εὐπλοκάμῳ μισγέσκειτο νυκτὸς ἀμολγῶ,
 ὄφρα κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην,
 λήθων ἀθανάτους τε θεοὺς, θνητούς τ' ἀνθρώπους.
 10 ἀλλ' ὅτε δὴ μέγαλοιο Διὸς νόος ἐξετελείτο,
 τῇ δ' ἤδη δέκατος μῆς οὐρανῷ ἐστήρικτο·*

[ἔς τε φόως ἄγαγεν, ἀρίσμημά τε ἔργα τέτυκτο·]
 καὶ τότ' ἐγείνατο παῖδα πολύτροπον, αἰμυλομήτην,
 ληϊστῆρ', ἐλατῆρα βοῶν, ἡγήτορ' ὀνείρων,
 15 νυκτὸς ὀπωπητῆρα, πυλῆδόκον, ὃς τάχ' ἔμελλεν
 ἀμφανέειν κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

ἡῶος γεγονώς, μέσῳ ἥματι ἐγκιθάριζεν,
 ἐσπέριος βοῦς κλέψεν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος,
 τετράδι τῇ προτέρῃ, τῇ μιν τέκε πότνια Μαῖα.

20 ὃς καὶ ἐπειδὴ μητρὸς ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυίων,
 οὐκέτι δηρὸν ἔκειτο μένων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ·
 ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ζήτει βόας Ἀπόλλωνος.

οὐδὸν ὑπερβαίνων ὑψηρεφείος ἄντροιο

ἐνθα χέλυν εὐρώων, ἐκτήσατο μυρίον ὄλβον

25 Ἑρμῆς τοι πρῶτιστα χέλυν τεκτήνατ' αἰοδόν

ἦ ρά οἱ ἀντεβόλησεν ἐπ' αὐλείησι θύρῃσιν,

- βοσκομένη προπάροιθε δόμων ἐριθηλέα ποῖην,
 σαῦλα ποσὶν βαίνουσα. Διὸς δ' ἑριούργιος υἱὸς
 ἀθρήσας ἐγέλασσε, καὶ αὐτίκα μῦθον ἔειπεν·
- 30 Σύμβολον ἤδη μοι μέγ' ὀνήσιμον· σὺ δ' ὀνοτάζω.
 χαῖρε, φυὴν ἐρόεσσα, χοροῖτυπε, δαιτὸς ἐταίρη,
 ἀσπασίη προφανεῖσα· πόθεν τόδε καλὸν ἄνθρμα,
 αἰόλον ὄστρακον, ἐσσί, χέλυς ὄρεσι ζώουσα;
 ἀλλ' οἴσω σ' ἐς δῶμα λαβὼν· ὄφελός τί μοι ἔσθῃ,
- 35 οὐδ' ἀποτιμήσω· σὺ δέ με πρῶτιστον ὀνήσεις.
 [οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θύρηφιν.]
 ἦ γὰρ ἐπηλυσίης πολυκήμονος ἔσσεαι ἔχμα
 ζώουσ'· ἦν δὲ θάνης, τότε κεν μᾶλα καλὸν αἰείδοις·
- ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ χερσὶν ἅμ' ἀμφοτέρησιν αἶρας,
- 40 ἃψ εἶδω κίε δῶμα, φέρων ἐρατεινὸν ἄνθρμα.
 ἐνθ' ἀναμνηλώσας γλυφάνῳ πολιοῖο σιδήρῳ,
 αἰῶν' ἐξετόρησεν ὄρεσκόοιο χελώνης.
 ὥς δ' ὁπότε ὠκυ νόημα διὰ στέρνοιο περήσει
 ἀνέρος, ὄντε θαμειαὶ ἐπιστρωφῶσι μέριμναι,
- 45 [ἦ ὅτε δινηθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρναί,]
 ὥς ἅμ' ἔπος τε καὶ ἔργον ἐμήδετο πύδιμος Ἑρμῆς.

πῆξε δ' ἄρ' ἐν μέτροισι ταμῶν δόνακας καλάμοιο,
πειρήνας διὰ νῶτα λιθορβίνιοιο χελώνης·

ἄμφι δὲ δέρμα τάνυσσε βοὸς πραπίδεσσιν ἔησιν,
50 καὶ πήχεις ἐνέθηκ', ἐπεὶ δὲ ζυγὸν ἤραρεν ἀμφοῖν·
ἐπτα δὲ συμφώνους ῥῖων ἐτανύσσατο χορδὰς·

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε φέρων ἑρατεινὸν ἄθρυμα,
πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἥ δ' ὑπὸ χειρὸς
σμερδαλέον κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ κалὸν αἶδεν,
55 ἐξ αὐτοσχεδίνης πειρώμενος – ἥύτε ποῦροι·

ἦβηται θαλήσι παραιβόλα περτομέουσιν –
ἄμφι Δία Κρονίδην καὶ Μαιάδα καλλιπέδιλον,
ὥς πάρος ὠρίζεσθον ἑταιρείῃ φιλότῃτι·

ἦν τ' αὐτοῦ γενεὴν ὀνομακλυτὸν ἐξοχομάζων·
60 ἀμφιπόλους τ' ἐγέραιρε καὶ ἀγλαὰ δώματα Νήμφης,

καὶ τρίποδας κατὰ οἶκον, ἐπηετανοῦς τε λέβητας.
καὶ τὰ μὲν οὖν ἤειδε, τὰ δὲ φρεσὶν ἄλλα μενοίνα·

καὶ τὴν μὲν κατέβηκε φέρων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ·

φόρμιγγα γλαφυρὴν· ὁ δ' ἄρα κρείων ἑρατίζων
65 ἄλτο κατὰ σκοπιὴν εὐώδεος ἐν μεγάρῳ,

ὀρμαίνων δόλον αἰπὺν ἐνὶ φρεσίν, οἷά τε φῶτες

φηληται διέπουσι μελαίνης νυκτός ἐν ὄρῃ.

Ἡέλιος μὲν ἔδυνε κατὰ χθονὸς Ὠκεανόνδε
αὐτοῖσιν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν· αὐτὰρ ἄρ' Ἑρμῆς

70 Πιερίης ἀφίκανε θέων ὄρεα σκιόντα,

ἔνθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὐλιν ἔχεσκον,
βοσκόμεναι λειμῶνας ἀκηρασίους, ἐρατεινοῦς.

τῶν τότε Μαιάδος υἱός, εὖσκοπος Ἀργεϊφόντης,
πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπετάμνετο βοῦς ἐριμύκους.

75 κλανοδίης δ' ἤλαυνε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,

ἵχνι' ἀποστρέφας· δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης.

ἀντία ποιήσας ὅπλ᾽ αὖς πρόσθεν ὅπισθεν,

αὖς δ' ὅπισθεν πρόσθεν, κατὰ δ' ἔμπαλιν αὐτὸς ἔβαινεν.

σάνδαλα δ' αὐτίκ' ἔριψεν ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίησιν,

80 ἄφραστ' ἢ δ' ἀνόητα διέπλεκε θανυματὰ ἔργα,

συμμίσγων μυρίκας καὶ μυρσινοειδέας ὄζους.

τῶν τότε συνδήσας νεοθηλέος ἄγκαλον ὕλης,

ἀβλαβέως ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σάνδαλα ποῦφα

αὐτοῖσιν πετάλαισι, τὰ κύνιδμος Ἀργεῖφόντης.
 85 ἔσπασε Πιερίθην, ὀφιοπορίην ἀλείνων,
 οἷά τ' ἐπειγόμενος, δολιχὴν ὁδὸν αὐτοτροπήσας.
 Τὸν δὲ γέρον ἐνόησε, δέμων ἀνδρῶσαν ἀλωήν,
 ἰέμενον πεδίονδε δι' Ὀχνηστὸν λεχεποίην.
 τὸν πρότερος προσέφη Μαιῆς ἐρικυδέος υἱός·
 90 ὦ γέρον, ὅστε φυτὰ σπάπτεις ἐπικαμπύλος ὦμος,
 ἢ κολνουιήσεις, εὖτ' ἂν τύδε πάντα φέρῃσιν.

καί τε ἰδὼν, μὴ ἰδὼν εἶναι, καὶ πωθὸς, ἀκούσας,
 καὶ σιγᾶν, ὅτε μὴ τι καταβλάβῃ τὸ σὸν αὐτοῦ.

Τόσσον φᾶς, συνέσετε βοῶν ἰφθιμὰ κάρηνα.
 95 πολλὰ δ' ὄρη σκίοεντα καὶ αὐλῶνας πελαδεῖνους
 καὶ πεδί' ἀνθεμόεντα διήλασε κύνιδμος Ἑρμῆς.
 ὀρφναίη δ' ἐπίκουρος ἐπαύετο δαιμονίῃ νύξ,
 ἢ πλείων, τάχα δ' ὄρθρος ἐγίγνετο δημοιοργός·
 ἢ δὲ νέον σκοπιὴν προσεβήσατο διὰ Σελήνην,
 100 Πάλλαντος θυγάτηρ, Μεγαμειδείδαο ἄνακτος·
 τῆμος ἐπ' Ἀλφειὸν ποταμὸν Διὸς ἕλκιμος υἱὸς

Φοίβου Ἀπόλλωνος βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπας.

ἀκμῆτες δ' ἴκανον ἐς αὐλιον ὑψιμέλαθρον
καὶ ληνοὺς, προπάροιθεν ἀριπρεπέος λειμῶνος.

105 ἔνθ' ἐπεὶ εὖ βοτάνης ἐπεφόρβει βοῦς ἐριμύκους

καὶ τὰς μὲν συνέλασεν ἐς αὐλιον, ἀθρόας οὖσας,
λωτὸν ἐρεπτομένας ἥδ' ἐρσήεντα κύπειρον·
σὺν δ' ἐφόρει ξύλα πολλά, πυρὸς δ' ἐπemaίετο τέχνην.
δάφνης ἀγλαὸν ὄζον ἑλὼν ἐπέλεψε σιδήρῳ,

110 ἄρμενον ἐν παλάμῃ· ἄμπνυτο δὲ θερμὸς αὐτμή.

Ἑρμῆς τοι πρῶτιστα πυρήϊα πῦρ τ' ἀνέδωκεν.

πολλὰ δὲ πάγκανα κᾶλα κατουδαίῳ ἐνὶ βόθρῳ
οὐλα λαβῶν ἐπέδηκεν ἐπηετανά· λάμπετο δὲ φλόξ
τηλόσε φῦσαν ἰεῖσα πυρὸς μέγα δαιομένοιο.

115 ὄφρα δὲ πῦρ ἀνέκαιε βίη κλυτοῦ Ἥφαιστοιο,
τόφρα δ' ἐριβρύχους ἑλικας βοῦς ἔλκε θύραζε

δοιὰς ἄγχι πυρός· δύναμις δέ οἱ ἔπλετο πολλή.

ἀμφοτέρας δ' ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φυσιοῶσας

ἐγκλίνων δ' ἐκύλινδε, δι' αἰῶνάς τε τορήσας

120 ἔργῳ δ' ἔργον ὄπαζε, ταμῶν πρέα πίονα δῆμῳ·

ᾧπτα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι πεπαρμένα δουρατέοισιν,

σάρκας ὁμοῦ καὶ νῶτα γεράσματα καὶ μέλαν αἷμα,

ἐργμένον ἐν χολάδεσσι· τὰ δ' αὐτοῦ κείτ' ἐπὶ χώρης·

ρίνους δ' ἐξετάνυσσε καταστυφέλῳ ἐπὶ πέτρῃ,

125 ὥς ἔτι νῦν τάμετ' ἄσσα πολυχρόνιοι πεφύασιν,

δηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα καὶ ἄκριτον. αὐτὰρ ἔπειτα

Ἑρμῆς χαρμόφρων εἰρύσσατο πίονα ἔργα

λείφῳ ἐπὶ πλαταμῶνι, καὶ ἔσχισε δώδεκα μοίρας

κληροπαλεῖς· τέλεον δὲ γέρας προσέθηκεν ἐνάστη.

130 ἔνθ' ὁσίης πρεάων ἡράσσατο κύδιμος Ἑρμῆς.

ὁδμὴ γάρ μιν ἔτειρε, καὶ ἀθάνατόν περ ἔόντα,

ἠδεῖ· ἀλλ' οὐδ' ὥς οἱ ἐπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ,

καί τε μάλ' ἰμείροντι, περᾶν ἱερῆς κατὰ δειρῆς.

ἀλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὖλιον ὑψιμέλαθρον,

135 δημόν καὶ κρέα πολλά· μετήορα δ' αἶψ' ἀνάειρεν,
 σῆμα νέης φωρῆς, ἐπὶ δὲ Ξύλα κάγκαν' ἀγείρας,
 οὐλόποδ', οὐλοκάρηνα πυρὸς κατεδάμνατ' αὐτμῇ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα κατὰ χρέος ἤγνυσε δαίμων,
 σάνδαλα μὲν προέηκεν εἰς Ἄλφειόν βαθυδίνην,
 140 ἀνδρακιῇν δ' ἐμάρανε, κόνιν δ' ἀμάθυνε μέλαιναν
 παννύχιος· καλὸν δὲ φόως ἐπέλαμπε Ξελήνης.
 Κυλλήνης δ' αἶψ' αὐτῆς ἀφίκετο διὰ κάρηνα
 ὄρθριος, αὐδὲ τίς οἱ δολιχῆς ὁδοῦ ἀντεβόλησεν,
 οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 145 οὐδὲ κύνες λελάκοντο. Διὸς δ' ἐριούνιος Ἑρμῆς
 δοχμῶθεις μεγάροισι διὰ κλήϊθρον ἔδυνεν,
 αὖρη ὀπωρινῇ ἐναλίγκιος, ἥϋτ' ὀμίχλη.
 ἰθύσας δ' ἄντρου ἐξίκετο πόνα νηόν,
 ἦκα ποσὶ προβιβῶν· οὐ γὰρ κτύπεν, ὥσπερ ἐπ' οὔδει.
 150 ἐσσυμένως δ' ἄρα λίκνον ἐπώχετο κύδιμος Ἑρμῆς·
 σπάργανον ἀμφ' ὤμοις εἰλυμένος, ἥϋτε τέκνον
 νήπιον, ἐν παλάμῃσι παρ' ἰγνύσι λαΐφος ἀθύρων
 κείτο, χέλυν ἐρατὴν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἑέργων.
 μητέρα δ' οὐκ ἄρ' ἔλθθε θεὰν θεός, εἵπέ τε μῦθον·

Ὅδυσσ. II.

26

- 155 Τίπτε σύ, ποικιλομήτα, πόθεν τόδε νυκτὸς ἐν ὄρῃ
 ἔρχῃ, ἀναιδείην ἐπιειμένε; νῦν σε μάλ' οἶω
 ἢ τάχ' ἀμήχανα δεσμὰ περὶ πλευρῆσιν ἔχοντα
 Λητοίδου ὑπὸ χερσὶ δι' ἐκ προθύροιο περήσειν,
 ἢ σὲ λαβόντα μεταξὺ κατ' ἄγκυα φηλητεύσειν.
 160 ἔρρε, τάλαν! μεγάλῃν σε πατὴρ ἐφύτευσε μέριμναν
 θνητοῖς ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Τὴν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδάλειοισιν·
 μήτηρ ἐμή, τί με ταῦτα δεδίσκειαι, ἥϋτε τέκνον
 νήπιον, ὃς μάλα παῦρα μετὰ φρεσὶν αἴσυλα οἶδεν,
 165 ταρβαλέον, καὶ μητρὸς ὑπαιδείδοικεν ἐνιπᾶς;
 αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι, ἥτις ἀρίστη,
 βουλεύων ἐμὲ καὶ σὲ διαμπερές· οὐδὲ θεοῖσιν
 νῶϊ μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι καὶ ἄπαστοι
 αὐτοῦ τῇδε μένοντες ἀνεξόμεθ', ὥς σὺ κελεύεις.
 170 βέλτερον, ἥματα πάντα μετ' ἀθανάτοισι δορίζειν,
 πλούσιον, ἀφνειὸν, πολυλῆϊον, ἢ κατὰ δῶμα
 ἄνθρωπ' ἐν ἡερόεντι θασσέμεν· ἀμφὶ δὲ τιμῆς
 παρῶ τῆς δόξης ἐπιβήσομαι, ἥσπερ Ἀπόλλων.
 εἰ δέ κε μὴ δώῃσι πατὴρ ἐμός, ἦτοι ἔγωγε

175 πειρήσω· δύναμαι φηλητέων ὄρχαμος εἶναι.

εἰ δέ μ' ἐρευνήσει Λητοῦς ἐρικυδέος υἱός,

ἄλλο τί οἱ καὶ μεῖζον ὄϊομαι ἀντιβολήσειν.

εἴμι γὰρ ἐς Πυθῶνα, μέγαν δόμον ἀντιτορήσων,

ἔνθεν ἄλῃς τρίποδας περικαλλέας ἡδὲ λέβητας

180 πορθήσω, καὶ χρυσὸν, ἄλῃς τ' αἶθωνα σίδηρον,

καὶ πολλὴν ἐσθῆτα· σὺ δ' ὄψεται, αἴκ'. ἐβέλυσθα.

Ἦς οἱ μὲν ῥ' ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,

υἱός τ' αἰγιόχοιο Διὸς καὶ πότνια Μαῖα.

Ἦώς δ' ἡριγένεια φόως θνητοῖσι φέρουσα

185 ὦρνυτ' ἀπ' Ὀκεανοῖο βαθυρρόου· αὐτὰρ Ἀπόλλων

Ὀρχηστὸνδ' ἀφίκανε κιών, πολυήρατον ἄλσος

ἄγνὸν ἐρισφαράγου Γαιήοχου· ἔνθα γέροντα

κνώδαλον εὔρε, δέμοντα παρἔξ ὁδοῦ ἔρκος ἀλωῆς.

τὸν πρότερος προσέφη Λητοῦς ἐρικυδέος υἱός·

190 Ἦ γέρον, Ὀρχηστοῖο βατοδρόπε ποιήεντος,

βοῦς ἀπὸ Πιερίης διζήμενος ἐνθάδ' ἰκάνω,

πάσας θηλείας, πάσας κεράεσσιν ἐλικτάς,

ἐξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκητο μῶνος ἀπ' ἄλλων,

κυάneos· χαροκοὶ δὲ κύνες κατόπισθεν ἔποντο

195 τέσσαρες, ἥύτε φῶτες, ὁμόφρονες· οἱ μὲν ἔλειφθεν,
οἳ τε κύνες, ὃ τε ταῦρος – ὃ δὴ πέρι θαῦμα τέτυκται –
ταῖ δ' ἔβαν, ἡέλιοιο νέον καταδυομένοιο,
ἐκ μαλακοῦ λειμῶνος, ἀπὸ γλυπεροῖο νομοῖο.
ταῦτά μοι εἰπέ, γεραιᾶ παλαιγενές, εἴ που ὅπωπᾶς
200 ἀνέρα, ταῖςδ' ἐπὶ βουσί διαπρήσσοντα κέλευθον.

Τὸν δ' ὁ γέρων μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
ὦ φίλος, ἀργαλέον μὲν, ὅς' ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο,
πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρήστουσιν ὀδῖται,
τῶν οἱ μὲν κακὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ δὲ μάλ' ἐσθλά,
205 φοιτῶσιν· χαλεπὸν δὲ δαήμεναί ἐστιν ἕκαστον.
αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
ἔσκαπτον περὶ γουνὸν ἀλωῆς οἶνοπέδοιο·
παῖδα δ' ἔδοξα, φέριστε, σαφές δ' οὐκ οἶδα, νοῆσαι,
ὅστις ὁ παῖς ἄμα βουσὶν εὐκραίρησιν ὀπήδει,
210 νήπιος, εἶχε δὲ ῥάβδον· ἐπιστροφάδην δ' ἐβάδιζεν.
[ἐξοπίσω δ' ἀνέργε, κάρη δ' ἔχον ἀντίον αὐτῷ.]

Φῆ ῥ' ὁ γέρων· ὁ δὲ θᾶσσον ὁδὸν κίε μῦθον ἀκούσας·
οἷωνόν δ' ἐνόει τανυσίπτερον, αὐτίκα δ' ἔγνω
φηλητὴν γεγαῶτα Διὸς παῖδα Κρονίωνος.

215 ἐσσυμένως δ' ἦῖξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
 ἐς Πύλον ἡγαθέην, διζήμενος εἰλίποδας βοῦς,
 πορφυρέη νεφέλῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους·
 ἵχνια τ' εἰσένόησεν Ἐκηβόλος, εἶπέ τε μῦθον·
 ὦ πόποι! ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·

220 ἵχνια μὲν τάδε γ' ἐστὶ βοῶν ὀρθοκραϊράων,
 ἀλλὰ πάλιν τέτραπται ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα·
 βήματα δ' οὐτ' ἀνδρὸς τάδε γίγνεται, οὔτε γυναικός,
 οὔτε λύκων κολιῶν, οὐτ' ἄρκτων, οὔτε λεόντων.

οὐδέ τί κεν ταύρου λασιαύχενος ἔλπομαι εἶναι,
 225 ὅστις τοῖα πέλωρα βιβᾶ ποσὶ παρκαλίμοισιν·
 αἶνὰ μὲν ἔνθεν ὁδοῖο, τὰ δ' αἰνότερ' ἔνθεν ὁδοῖο.

ὦς εἰπὼν, ἦῖξεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
 Κυλλήνης δ' ἀφίκανεν ὄρος καταειμένον ὕλη,
 πέτρης ἐς πευθμῶνα βαθύσκιον, ἔνθα τε Νύμφη
 230 ἀμβροσίῃ ἐλόχευσε Διὸς παῖδα Κρονίωνος·
 ὁδμῇ δ' ἡμερόεσσα δι' οὔρεος ἡγαθέοιο
 κίδνατο, πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδα βόσκετο ποίην·
 ἔνθα τότε σπεύδων κατεβήσατο λάϊνον οὐδόν.

[ἄντρον ἐς ἡερόεν ἐκατηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων.]

235 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱός,
 χρώμενον περὶ βουσὶν, ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα·
 σπάργαν' ἔσω κατέδυνε θυήεντ', ἥϋτε πολλὴν
 πρέμνων ἀνδρακιῆν οὔλη σποδὸς ἀμφικαλύπτει.

ὥς Ἑρμῆς Ἑκάεργον ἰδὼν ἀλέεινεν ἔαυτόν·
 240 ἐν δ' ὀλίγῳ συνέλασσε κάρη, χεῖράς τε, πόδας τε,
 δὴ ῥα νεόλλουτος, προκαλούμενος ἡδυμον ὕπνον
 ἄγρης· εἰνέτεόν τε χέλυν ὑπὸ μασχάλῃ εἶχεν.

γνῶ δ', οὐδ' ἡγνοίησε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
 Νύμφην τ' οὐρείην περικαλλέα καὶ φίλον υἱόν,
 245 παῖδ' ὀλίγον, δολίης εἰλυμένον ἐντροπίησιν.
 παπτήνας δ' ἄρα πάντα μυχὸν μεγάλῳιο δόμοιο,
 τρεῖς ἀδύτους ἀνέωγε, λαβὼν κληῖδα φαεινὴν,
 νέκταρος ἐμπλείους ἥδ' ἀμβροσίης ἐρατεινῆς·
 πολλὸς δὲ χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔνδον ἔκειτο,
 250 πολλὰ δὲ φοινικόεντα καὶ ἄργυφα εἴματα Νύμφης,
 οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δόμοι ἐντὸς ἔχουσιν.

ἔνθ' ἐπεὶ ἐξερέεινε μυχοὺς μεγάλοιο δόμοιο
 Λητοίδης, μύθοισι προσήυδα κύδιμον Ἑρμῆν·

Ἦ καὶ, ὅς ἐν λίκνῳ πατάκειαι, μήνυέ μοι βοῦς
 255 θᾶσσον· ἐπεὶ τάχα νῶϊ διοισόμεθ' οὐ κατὰ κόσμον.
 ῥίψω γάρ σε λαβὼν ἐς Τάρταρον ἡερόεντα,
 ἐς ζόφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· σὸδὲ σε μήτηρ
 ἐς φάος, σὸδὲ πατὴρ ἀναλύσεται, ἀλλ' ὑπὸ γαίῃ
 ἐρρήσεις, ὀλίγοισιν ἐν ἀνδράσιν ἡγεμονεύων.

260 Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν·
 Λητοίδη, τίνα τοῦτον ἀπηνέα μῦθον ἔειπες,
 καὶ βοῦς ἀγραύλους διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις;
 οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
 οὐκ ἂν μηνύσαιμ', οὐκ ἂν μήνυτρον ἀροίμην.

265 [οὔτε βοῶν ἐλατῆρι, κραταιῷ φωτὶ, ἔοικα.]
 οὐκ ἑμὸν ἔργον τοῦτο· πάρος δέ μοι ἄλλα μέμηλεν·
 ὕπνος ἔμοιγε μέμηλε καὶ ἡμετέρης γάλα μητρός,
 σπάργανά τ' ἀμφ' ὤμοισιν ἔχειν, καὶ θερμὰ λοετρά.
 μή τις τοῦτο κύθοιτο, πόθεν τόδε νεῖκος ἐτύχθη·

270 καὶ κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο,
 παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροιο περῆσαι

βουσι μετ' ἀγραύλοισι· τὸ δ' ἀπρεπέως ἀγορεύεις.

ᾤδεις γενόμεν· ὑπαλοὶ δὲ πόδες, τρηχεῖα δ' ὑπο ᾤδων.

εἰ δ' ἐθέλεις, πατὴρ πεφαλὴν, μέγαν ὕρκον, ὁμοῦμαι,

275 μὴ μὲν ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ὑπίσχομαι αἴτιος εἶναι,

μήτε τιν' ἄλλον ὅπως βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων,

αἰτινες αἱ βόες εἰσὶ· τὸ δὲ πλέος οἶον ἀκούω.

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀμαρύσσων,

ὄφρυσι ριπτάζεσκεν, ὀρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,

280 μάκρ' ἀποσυρίζων, ἄλιον τὸν μῦθον ἀκούων.

τὸν δ' ὑπαλὸν γελάσας προσέφη ἐκῆργος Ἀπόλλων·

Ὡ πέπον, ἡπεροπευτὰ, δολοφραδές, ἦ σε μάλ' οἶω

πολλάκις ἀντιτοροῦντα δόμους εὐναιετάνοντας,

ἔννυχον οὐχ ἓνα μοῦνον ἐκ' οὐδὲ φῶτα παθίσσαι,

285 σκευάζοντα κατ' οἶκον ἥτερ ψύφου, οἷ' ἀγορεύεις.

πολλοὺς δ' ἀγραύλους ἀπαχῆσεις μηλοβοτῆρας

οὔρεος ἐν βήσσης, ὅπότε ἂν κρειῶν ἐρατίζων

ἀντήσης ἀγέλῃσι βοῶν καὶ πῶρεσι μῆλων.

ἀλλ' ἔγε, μὴ κύματόν τε καὶ ὕστατον ὕκνον ἰαύσης,

290 ἐκ λίκνου πατάβαινε, μελαίνης νυκτὸς ἐταῖρε.

τοῦτο γὰρ οὖν καὶ ἔπειτα μετ' ἀθανάτοισι γέρας ἔξεις,

ἄρχος φηλητέων πεκλήσσαι ἡματα πάντα.

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ παῖδα λαβὼν φέρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

σὺν δ' ἄρα φρασσάμενος, τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης

295 οἶωνόν προέηκεν, ἀειρόμενος μετὰ χερσίν,

τλήμονα γαστρὸς ἔριθον, ἀτάσθαλον ἀγγελιώτην.

ἐσσυμένως δὲ μετ' αὐτὸν ἐπέταρε· τοιοῦτο δ' Ἀπόλλων

ἔκλυεν, ἐκ χεῖρων δὲ χαμαὶ βάλε κύδιμον Ἑρμῆν.

ἔζητο δὲ προκάροιθε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,

300 Ἑρμῆν περτομέων, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Θάρσει, σκυργανῶτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·

εὐρήσω καὶ ἔπειτα βοῶν ἴφθιμα κάρηνα

τούτοις οἰωνοῖσι· σὺ δ' αὖθ' ὁδὸν ἡγεμονεύσεις.

Ὡς φάτ'· ὁ δ' αὖτ' ἀνόρουσε θοῶς Κυλλήνιος Ἑρμῆς,

305 σπουδῇ ἰών· ἄμφω δὲ παρ' οὐατα χερσίν ἐώθει

σπάργανον, ἄμφ' ὥμοισιν ἐλιγμένον, εἶπε δὲ μῦθον·

Πῇ με φέρεις, Ἐκάεργε, θεῶν ζαμενέστατε πάντων;

ἦ με βοῶν ἔνεχ' ὧδε χολούμενος ὀρσολοπεύεις;

ὦ πόποι, εἶθ' ἀπόλοιτο βοῶν γένος! οὐ γὰρ ἔγωγε

310 ὁμετέρας ἔκλεψα βόας, οὐδ' ἄλλον ὄκωπα,

αἵτινές εἰσι βόες· τὸ δὲ δὴ κλέος οἶον ἀκούω.

δὸς δὲ δίκην καὶ δέξο παρὰ Ζηνὶ Κρονίῳ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα διαβρήδην ἐρέεινεν

Ἑρμῆς τ' οἰοπόλος καὶ Λητοῦς ἀγλαὸς υἱός,

315 ἀμφὶς θυμὸν ἔχοντες· ὁ μὲν, νημερτέα φωνῶν,

οὐκ ἀδίκως ἐπὶ βουσὶν ἐλάζυτο κύδιμον Ἑρμῆν·

αὐτὰρ ὁ τέχνησιν τε καὶ αἰμυλῶσι λόγοισιν

ἤθελεν ἐξαπατᾶν Κυλλήνιος Ἀργυρότοξον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἑὼν πολυμήχανον εὔρεν,

320 ἐσσυμένως δὴ ἔπειτα διὰ ψαμάθοιο βάδιζεν

πρόσθεν, ἀτὰρ κατόπισθε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱός.

αἶψα δ' ἵκοντο κάρηνα θυώδεος Οὐλύμποιο,

ἐς πατέρα Κρονίωνα, Διὸς περικαλλέα τέκνα·

κεῖθι γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τάλαντα.

325 εὐμυλίῃ δ' ἔχ' Ὀλυμπον ἀγάννιφον, ἀθάνατοι δὲ

ἄφθιτοι ἡγερέθοντο ποτὶ πτόχας Οὐλύμποιο.

ἔστησαν δ' Ἑρμῆς τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

πρόσθε Διὸς γούνων· ὁ δ' ἀνείρετο φαίδιμον υἱὸν

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

330 Φοῖβε, πόθεν ταύτην μενοεικέα ληϊδ' ἐλαύνεις,

παῖδα νέον γεγαῶτα, φυὴν κήρυκος ἔχοντα;

σπουδαῖον τόδε χρῆμα θεῶν μεθ' ὀμήγουριν ἦλθεν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·

ὦ πάτερ, ἦ τάχα μῦθον ἀκούσσαι οὐκ ἀλαπαδγόν,

335 κερτομέων, ὥς οἶος ἐγὼ φιλολήϊός εἰμι.

παῖδά τιν' εὖρον τόνδε διακρύσιον κεραῖστίην

Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι, πολὺν διὰ τῶρον ἀνύσσας,

κέρτομον, οἷον ἐγώ γε θεῶν οὐκ ἄλλον ὄκωπα,

οὐδ' ἀνδρῶν, ὅποσοι λησίμβροτοί εἰς' ἐπὶ γαίῃ·

340 κλέψας δ' ἐκ λειμῶνος ἐμὰς βοῦς ὥρετ' ἐλαύγων

ἐσπέριος παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

εὐθὺ Πύλονδ' ἐλάων· τὰ δ' ἄρ' ἔχνια τοῖα πέλωρα,

οἷά τ' ἀγάσσεσθαι, καὶ ἀγαυοῦ δαίμονος ἔργα.

τῇσιν μὲν γὰρ βουσὶν ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα

345 ἀντία βήματ' ἔχουσα κόνις ἀνέφαινε μέλαινα·

αὐτὸς δ' οὗτος ὃδ' ἐκτός, ἀμήχανος, οὔτ' ἄρα ποσσίν,

οὔτ' ἄρα περσὶν ἔβαινε διὰ ψαμαθώδεα τῶρον·

ἀλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἔχων διέτριβε κέλευθα

τοῖα πέλωρ', ὥσει τις ἀραιῇσι δρυσι βαίνοι.

350 ὄφρα μὲν οὖν ἐδίωκε διὰ ψαμαθώδεα τῶρον,

- ρεία μάλ' ἔχνια πάντα διέκρεπεν ἐν' κονίησιν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάθοιο μέγαν στίβον ἔξεπέρησεν,
 ἄφραστος γένετ' ὧκα βοῶν στίβος ἡδὲ καὶ αὐτοῦ,
 τῶρον ἀνὰ κρατερόν. τὸν δ' ἐφράσατο βροτὸς ἀνὴρ,
 355 ἐς Πύλον εὐθὺς ἔλῳντα βοῶν γένος εὐρυμετώπων.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τὰς μὲν ἐν ἡσυχίῃ κατέεργεν,
 καὶ διὰ πυρπαλάμῃσεν ὁδοῦ, τὸ μὲν ἔνθα, τὸ δ' ἔνθα,
 ἐν λίπνῳ κατέκειτο μελαίνῃ νυκτὶ ἰοικώς,
 ἄνθρωπ' ἐν ἡρόεντι κατὰ ζόφον· αὐδὲ κεν αὐτὸν
 360 αἰετὸς ὀξὺ λῶων ἐσκέψατο· πολλὰ δὲ χερσὶν
 αὐγὰς ὠμῶργαζε, δολοφροσύνην ἀλεγύνων.
 αὐτὸς δ' αὐτίκα μῦθον ἀπηλεγέως ἀγούρευεν·
 οὐκ ἴδον, οὐ κυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
 οὐδέ κε μηνύσαιμ', σὺ δ' ἂν μῆνυτρον ἀροίμην.
 365 Ἦτοι ἄρ' ὥς εἰπὼν πατ' ἄρ' ἔρζετο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ἑρμῆς δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀμειβόμενος ἔπος ἠὔδα,
 δείξατο δ' ἐς Κρονίωνα, θεῶν σημάντορα πάντων·
 Ζεῦ πάτερ, ἦτοι ἐγὼ τοι ἀληθεῖην καταλέξω·
 νημερτὴς τε γάρ εἰμι, καὶ οὐκ οἶδα ψεύδεσθαι.
 370 ἦλθεν ἐς ἡμέτερον διζήμενος εἰλίκοδας βοῦς

- σήμερον, ἡελίοιο νέον ἐπιτελλομένοιο,
 οὐδὲ θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας, οὐδὲ πατόπτας·
 μηνύειν δ' ἐκέλευεν ἀναγκαίης ὑπο πολλῆς·
 πολλὰ δέ μ' ἠπείλησε βαλεῖν ἐς Τάρταρον εὐρύν,
 375 οὐνεχ' ὁ μὲν τέρεν ἄνθος ἔχει φιλοκυδέος ἡβης,
 αὐτὰρ ἐγὼ χθιζὸς γενόμην - τὰ δέ τ' οἶδε καὶ αὐτός -
 οὔτι βοῶν ἐλατῆρι, κραταιῷ φωτὶ, ἐρικώς.
 πείθεο - καὶ γὰρ ἐμεῖο πατὴρ φίλος εὖχεται εἶναι -
 ὥς οὐκ οἶκαδ' ἔλασσα βόας, ὥς ὄλβιος εἶην,
 380 οὐδ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβην· τὸ δέ τ' ἀτρεπέως ἀγορεύω.
 Ἥελιον δὲ μάλ' αἰδέομαι καὶ δαίμονας ἄλλους,
 καὶ σὲ φιλῶ, καὶ τοῦτον ὀπίζομαι· οἶσθα καὶ αὐτός,
 ὥς οὐκ αἷτιός εἰμι· μέγαν δ' ἐπιδαίομαι ὄρκον,
 οὐ μὰ τὰδ' ἀθανάτων εὐκόσμητα προθύραια.
 385 καὶ που ἐγὼ τούτῳ τίσω ποτὲ νηλέα φώρην,
 καὶ κρατερῷ περ ἐόντι· σὺ δ' ὀπλοτέροισιν ἄρηγε.
 Ὡς φάτ' ἐπιλλίζων Κυλλήνιος Ἀργειφόντης·
 καὶ τὸ σπάργανον εἶχεν ἐπ' ὠλένη, οὐδ' ἀπέβαλλεν.
 Ζεὺς δὲ μέγ' ἐξεγέλασεν, ἰδὼν παπομηδέα παῖδα,
 390 εὖ καὶ ἐπισταμένως ἀρνεύμενον ἀμφὶ βόεσσιν.

ἀμφοτέρους δ' ἐκέλευσεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας
 ζητεύειν, Ἑρμῆν δὲ διάκτορον ἡγεμονεύειν,
 · καὶ δεῖξαι τὸν ᾤον ἐπ' ἀβλαβίῃσι νόοιο,
 ὅππῃ δ' αὖτ' ἀπέκρυψε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
 395 νεῦσεν δὲ Κρονίδης, ἐπεκείθετο δ' ἀγλαὸς Ἑρμῆς·
 ῥηϊδίως γὰρ ἔπειθε Διὸς νόος αἰγίοχοιο.

Τὼ δ' ἄμφω σκεύδοντε, Διὸς περικαλλέα τέκνα,
 εἰς Πύλον ἡμαθόεντα ἐπ' Ἀλφειοῦ πόρον ἵξον,
 ἀγροὺς δ' ἐξίκοντο καὶ αὐλίων ὕψιμέλαθρον,
 400 ὅππου οἱ τὰ χρήματ' ἀτάλλετο νυκτὸς ἐν ὄρῃ.
 ἐνθ' Ἑρμῆς μὲν ἔπειτα κιῶν παρὰ λαῖνον ἄντρον,
 εἰς φάος ἐξήλαυνε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα·
 Λητοίδης δ' ἀπάτερθεν ἰδὼν ἐνόησε βοείας,
 πέτρῃ ἐπ' ἡλιβάτῳ, τάχα δ' εἴρετο κύδιμον Ἑρμῆν·
 405 Πῶς ἐδύνω, δολομῆτα, δύω βόε δειροτομῆσαι,
 ὧδε νεογνὸς ἔων καὶ νήπιος; αὐτὸς ἔγωγε
 θαμβαίνω κατόπισθε τὸ σὸν κράτος· οὐδέ τί σε χρὴ
 μακρὸν ἀέξεσθαι, Κυλλήνιε, Μαιάδος νιέ.

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶ περίστρεψε καρτερὰ δεσμὰ

- 410 ἄγρου· ται δ' ὑπὸ ποσσὶ κατὰ χθονὸς αἶψα φύοντο
 αὐτόθεν, ἀμβολάδην ἐστραμμέναι ἀλλήλησιν,
 ῥεῖά τε καὶ πάσῃσιν ἐπ' ἀγραύλοισι βόεσσιν,
 Ἑρμέω βουλῇσι κλεψίφρονος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 θαύμασεν ἀθρήσας. τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
 415 χῶρον ὑποβλήδην ἐσκέφατο, πύκν' ἀμαρύσσων,
 ἐγκρύψαι μεμαώς. Λητοῦς δ' ἐρικυδέος υἱὸν
 ῥεῖα μάλ' ἐπρήυνεν ἐκηβόλον, ὥς ἔθελ' αὐτός,
 καὶ κρατερόν περ ἰόντα· λαβὼν δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρός,
 πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἣ δ' ὑπὸ χειρός
 420 σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
 γηθήσας, ἐρατὴ δὲ διὰ φρένας ἦλυθ' ἰωὴ
 θεσπεσίης ἐνοπῆς, καὶ μιν γλυκὺς ἥμερος ἦρει,
 θυμῷ ἀκουάζοντα· λύρῃ δ' ἐρατὸν κιθαρίζων
 στῇ ῥ' ὄγε θαρσέσας ἐπ' ἀριστερὰ Μαιάδος υἱὸς
 425 Φοῖβου Ἀπόλλωνος· τάχα δὲ λιγέως κιθαρίζων
 γηρύετ' ἀμβολάδην – ἐρατὴ δέ οἱ ἔσπετο φωνή –
 κραινῶν ἀθανάτους τε θεοὺς καὶ γαῖαν ἐρεμνὴν,
 ὥς τὰ πρῶτα γέγοντο, καὶ ὥς λάχε μοῖραν ἕκαστος.
 Μνημοσύνην μὲν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρεν ἀοιδῇ,

430 μητέρα Μουσάων· ἡ γὰρ λάχε Μαιάδος υἱόν·
 τοὺς δὲ κατὰ πρέσβιν τε, καὶ ὥς γεγάσιν ἕκαστος,
 ἀθανάτους ἐγέραιρε θεοὺς Διὸς ἀγλαὸς υἱός,
 πάντ' ἐνέπων κατὰ κόσμον, ἐπωλένιον κηδαρίζων.
 τὸν δ' ἔρος ἐν στηθεσιν ἀμήχανος αἴνυτο θυμόν,

435 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Βουφόνε, μηχανιώτα, πανεύμενε, δαιτὸς ἐταῖρε,
 πεντήκοντα βοῶν ἀντάξια ταῦτα μέμηλας.

ἡσυχίως καὶ ἔπειτα διακρινέεσθαι ὄψω·

νῦν δ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, πολύτροπε Μαιάδος υἱέ,
 440 ἢ σοί γ' ἐκ γενετῆς τάδ' ἄμ' ἔσπετο θαυματὰ ἔργα,
 ἢ τίς ἀθανάτων ἢ ἐθνητῶν ἀνθρώπων
 δῶρον ἀγαυὸν ἔδωκε, καὶ ἔφρυσε θέσπιν ἀοιδήν.

Θαυμασίην γὰρ τήνδε νεήφατον ὄσσαν ἀκούω,
 ἣν οὐ πώποτε φημι δαήμεναι οὔτε τιν' ἀνδρῶν,
 445 οὔτε τιν' ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν,
 νόσφι σέθεν, φηλῆτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ.

τίς τέχνη; τίς μοῦσα ἀμηχανέων μελεδῶνων;

τίς τρίβος; ἀτρεκέως γὰρ ἅμα τρία πάντα πάρεστιν,
εὐφροσύνην καὶ ἔρωτα, καὶ ἡδυμον ὕπνον ἐλέσθαι.

450 καὶ γὰρ ἐγὼ Μούσῃσιν Ὀλυμπιάδεσσιν ὀπηδός,
τῇσι χοροὶ τε μέλουσιν καὶ ἀγλαὸς οἶμος ἀοιδῆς,
καὶ μολπή τε θαλυῖα καὶ ἱμερόεις βρόμος αὐλῶν·
ἀλλ' οὐπω τί μοι ὦδε μετὰ φρεσὶν ἄλλο μέλησεν,
οἷα νέων θαλῆς ἐνδέξια ἔργα πέλονται.

455 [θαυμάζω, Διὸς υἱέ, τάδ', ὥς ἐρατὸν κισσαρίζεις.]
νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, ὀλίγος περ ἔων, κλυτὰ μέδεα οἶδας,
ἴδε, πέπον, καὶ μῦθον ἐπαίνει πρεσβυτέροισιν·
νῦν γάρ τοι κλέος ἔσται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
σοὶ τ' αὐτῷ καὶ μητρὶ· τὸ δ' ἀτρεκέως ἀγορεύω·

460 ναὶ μὰ τὸδε κρανέϊνον ἀκόντιον, ἧ μὲν ἐγὼ σε
κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι καὶ ὄλβιον ἡγεμονεύσω,
δώσω τ' ἀγλαὰ δῶρα, καὶ ἐς τέλος οὐκ ἀπατήσω.

Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο περδαλέοισιν·
εἰρωτᾷς μ', Ἐκάεργε περιφραδές· αὐτὰρ ἐγὼ σοὶ
465 τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι οὔτι μεταίρω.
σήμερον εἰδήσεις· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι

- βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δὲ φρεσὶ πάντ' εὖ οἶδας.
 πρῶτος γάρ, Διὸς υἱέ, μετ' ἀθανάτοισι θαύσσεις,
 ἧς τε κρατερός τε· φιλεῖ δέ σε μητίετα Ζεὺς
 470 ἐκ πάσης ὀσίης, ἔπορεν δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα
 καὶ τιμάς· σὲ δὲ φασὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς

 μαντείας θ', Ἐκάργε, Διὸς πάρα, θέςφατα πάντα.

 καὶ νῦν αὐτὸς ἐγὼ παῖδ' ἀφνειὸν δεδάηκα.

 σοὶ δ' αὐτάχρετόν ἐστι δαήμεναι, ὅ,τι μενοιῶς.

 475 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τοι θυμὸς ἐπιθύει κιθαρίζειν,
 μέλπεο καὶ κιθαρίζε, καὶ ἀγλαΐας ἀλέγυνε,
 δέγμενος ἔξ ἐμέθεν· σὺ δέ μοι, φίλε, κῦδος ὄπαζε.

 εὐμόλπει, μετὰ χερσὶν ἔχων λιγύφωνον ἑταίρην,
 καλὰ καὶ εὖ κατὰ κόσμον ἐπισταμένην ἀγορεύειν·
 480 εὐκηλὸς μὲν ἔπειτα φέρειν ἐς δαῖτα θάλειαν,
 καὶ χορὸν ἱμερόεντα, καὶ ἐς φιλοκυδέα πῶμον,

εὐφροσύνην νυκτός τε καὶ ἡματος. ὅστις ἄρ' αὐτὴν
 τέχνη καὶ σοφίῃ δεδαημένος ἐξερεεῖνη,
 φθεγγομένη παντοῖα νόῳ χαρίεντα διδάσκει,

485 ῥεῖα συνηθείησιν ἀθυρομένη μαλακῇσιν,
 ἐργασίην φεύγουσα δυήπαθον· ὅς δέ κεν αὐτὴν
 νῆϊς ἔων τὸ πρῶτον ἐπιζαφελῶς ἐρεεῖνη,
 μὰψ αὐτῶς κεν ἔπειτα μετήορά τε θρυλλίζοι.
 σοὶ δ' αὐτάχρετόν ἐστι δαήμεναι, ὅττι μενοιῶς.

490 καὶ τοι ἐγὼ δώσω ταύτην, Διὸς ἀγλαὲ κοῦρε.
 ἡμεῖς δ' αὖτ' ὄρεός τε καὶ ἱπποβότου πεδίοιο
 βουσὶ νομούς, Ἐκάεργε, νομεύσομεν ἀγραύλοισιν.
 ἔνθεν ἄλῃς τέξουσιν βόες, ταύροιςιν μιγεῖσθαι,
 μίγδην θηλείας τε καὶ ἄρσενας· οὐδέ τί σε χρὴ,

495 κερδαλέον περ εὐόντα, περιζαμενῶς κεχολῶσθαι.

Ὡς εἰπὼν ὤρεξ'· ὁ δ' ἐδέξατο Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ἑρμῇ δ' ἐγγυάλιξεν ἔχειν μάστιγα φαεινὴν,
 βουκολίας τ' ἐπέτελλεν· ἔδεικτο δὲ Μαιάδος υἱὸς
 γηθήσας· κίθαριν δὲ λαβὼν ἐπ' ἀριστερὰ χεῖρὸς
 500 Λητοῦς ἀγλαὸς υἱὸς, ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἥ δ' ὑπὸ παλὸν

ἱμερόεν κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ μέλος ἄεισεν.

Ἐνθα βόας μὲν ἔπειτα ποτὶ Ζάθεον λειμώνα
 ἐτραπέτην· αὐτοὶ δὲ, Διὸς περικαλλέα τέκνα,
 505 ἄφορβοι πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἐρρώσαντο,
 τερπόμενοι φόρμιγγι· χάρη δ' ἄρα μητίετα Ζεὺς,
 ἄμφω δ' ἐς φιλότητα συνήγαγε· καὶ ὁ μὲν Ἑρμῆς
 Λητοίδην ἐφίλησε διαμπερές, ὥς ἔτι καὶ νῦν,
 σήματ' ἐπεὶ κίθαριν μὲν Ἐπηβόλῳ ἐγγυάλιξεν
 510 ἱμερτήν δεδαώς, ὁ δ' ἐπωλένιον κίθαρίζεν.
 αὐτὸς δ' αὖθ' ἐτέρης σοφίης ἐκμάσσατο τέχνην·
 συρίγγων ἐνοπὴν ποιήσατο τηλόθ' ἀκουστήν.
 καὶ τότε Λητοίδης Ἑρμῆν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Λείδια, Μαιάδος υἱὲ, διάκτορε, ποικιλομήτα,
 515 μή μοι ἅμα κλέψῃς κίθαριν καὶ καμπύλα τόξα.
 τιμὴν γὰρ παρ Ζηνὸς ἔχεις, ἐπαμοίβιμα ἔργα
 θήσεις ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα πουλυβότειραν.
 ἀλλ' εἴ μοι τλαίῃς γε θεῶν μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 ἥ πεφαλῇ νεύσας, ἥ ἐπὶ Στυγὸς ὄβριμον ὕδωρ,
 520 πάντ' ἂν ἐμῷ θυμῷ πεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδοις.

Καὶ τότε Μαιάδος υἱὸς ὑποσχόμενος κατένευσεν,

μή ποτ' ἀποκλέψειν, ὅς' Ἐκηβόλος ἐπτεάτισται,
 μηδέ ποτ' ἐμπελάσειν πυκινῷ δόμῳ· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 Λητοίδης κατένευσεν ἐπ' ἀρθμῷ καὶ φιλότῃτι,
 525 μή τινα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθαι,
 μήτε θεόν, μήτ' ἄνδρα, Διὸς γόνον· ἐν δὲ τέλειον
 σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι, ἥδ' ἅμα πάντων
 πιστὸν ἐμῷ θυμῷ καὶ τίμιον· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὄλβου καὶ πλούτου δώσω περικαλλέα ῥύβδον,
 530 χρυσεῖην, τριπέτηλον, ἀκήριον, ἣ σε φυλάξει,
 πάντας ἐπικραίνουσα θεοῦς, ἐπέων τε καὶ ἔργων,
 τῶν ἀγαθῶν, ὅσα φημι δαήμεναι ἐκ Διὸς ὁμφῆς.
 μαντεῖην δέ, φέριστε, Διοτρεφές, ἣν ἐρεΐνεις,
 οὔτε σὲ θέςφατόν ἐστι δαήμεναι, οὔτε τιν' ἄλλον
 535 ἀθανάτων· τὸ γὰρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἔγωγε
 πιστωθεῖς κατένευσα, καὶ ὦμοσα καρτερόν ὄρκον,
 μή τινα νόσφιν ἐμεῖο θεῶν αἰγιγενετάων
 ἄλλον γ' εἶσεσθαι Ζηνὸς πυκινόφρονα βουλήν.
 καὶ σύ, κασίγνητε, χρυσόρραπι, μή με κέλευε
 540 θέςφατα πιφαύσκειν, ὅδα μήδεαι εὐρύοπα Ζεύς.
 ἀνθρῶπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω.

πολλὰ περιτροπέων ἀμεγάρτων φῦλ' ἀνθρώπων.
καί, κεν ἑμῆς ὁμφῆς ἀπονήσεται, ὅστις ἂν ἔλθῃ
φωνῇ καὶ περύγεσσι τελεέντων οἰωνῶν·

545 οὗτος ἑμῆς ὁμφῆς ἀπονήσεται, οὐδ' ἀπατήσω.

ὅς δέ κε μαψιλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσιν
· μαντεῖην ἐθέλῃσι παρὲκ νόον ἐξερεεῖν
ἡμετέρην, νυέειν δὲ θεῶν πλεόν αἰὲν ἐόντων,
φήμ', ἁλίην ὁδὸν εἰσιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δεχοίμην.

550 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, Μαιῆς ἐρικυδέος υἱέ·

[καὶ Λιδὸς αἰγιόχοιο, θεῶν ἐριούνιε δαῖμον·]

Θριαὶ γάρ τινές εἰσι, πασίγνηται γεγαυῖαι,
παρθένοι, ὥκείησιν ἀγαλλόμεναι πετερόγεσσι,
τρεῖς· κατὰ δὲ κρατὸς πεπαλαγμέναι ἄλφιτα λευκά

555 οἰκία νάιετάουσιν ὑπὸ πτυγὶ Παρνησοῖο

μαντεῖης ἀπάνευθε διδάσκαλοι, ἣν ἐπὶ βουσίην
παῖς ἔτ' ἐὼν μελέτησα· πατήρ δ' ἐμὸς οὐκ ἀλέγυνεν.
ἐντεῦθεν δὴ ἔπειτα ποτῶμεναι ἄλλοτ' ἐκ' ἄλλῃ,
κηρία βόσκονται, καὶ τε κραινουςιν ἑκάστα.

560 αἱ δ' ὅτε μὲν θυίωσιν ἐδηδυῖται μέλι χλωρόν,
 προφρονέως ἐθέλουσιν ἀληθεῖην ἀγορεύειν·
 ἦν δ' ἀπονοσφισθῶσι θεῶν ἡδεῖαν ἐδωδήν,
 πειρῶνται δὴ ἔπειτα παρὲς ὁδὸν ἡγεμονεύειν.
 τὰς τοι ἔπειτα δίδωμι· σὺ δ' ἀτρεκέως ἐρεΐνων,
 565 σὴν αὐτοῦ φρένα τέρπε· καὶ εἰ βροτὸν ἄνδρα δαήης,
 πολλάκι σῆς ὁμοφῆς ἐκ ακούσεται, αἶ κε τύχησιν.
 ταῦτ' ἔχε, Μαιάδος υἱέ, καὶ ἀγραύλους ἔλικας βοῦς,
 ἵππους τ' ἀμφιπόλεψε καὶ ἡμιόνους ταλαεργούς

καὶ χαροποιῖσι λέουσι καὶ ἀργιόδοусι σύεσσιν,
 570 καὶ κυσὶ καὶ μήλοισιν, ὅσα τρέφει εὐρεΐα χθών,
 πᾶσι δ' ἐπὶ προβάτοισιν ἀνάσσειν κύδιμον Ἑρμῆν·
 οἷον δ' εἰς Ἀΐδην τετελεσμένον ἀγγελον εἶναι,
 ὅστ', ἄδοτός περ ἐὼν, δώσει γέρας οὐκ ἐλάχιστον.

Οὕτω Μαιάδος υἱὸν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων
 575 παντοίῃ φιλότῃ· χάριν δ' ἐπέθηκε Κρονίων.

πᾶσι δ' ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὁμιλεῖ.

παῦρα μὲν οὖν ὀνίνησι, τὸ δ' ἄκριτον ἡπεροπεύει
νύκτα δι' ὀρφναίην φύλα θνητῶν ἀνθρώπων.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
580 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Γ.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

*Μοῦσά μοι ἔννεπε ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
 Κύπριδος, ἥτε θεοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἡμερον ὥρσεν,
 καὶ τ' ἐδαμάσσατο φῦλα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
 οἰωνούς τε Διῖπετέας καὶ θηρία πάντα,
 5 ἡμὲν ὅς' ἠπειρος πολλὰ τρέφει, ἥδ' ὅσα πόντος·
 πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν εὖστεφάνου Κυthereίης.*

*Τρισσὰς δ' οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας, οὐδ' ἀπατῆσαι·
 κούρην τ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκῶπιδ' Ἀθήνην·
 οὐ γάρ οἱ εὖαδεν ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
 10 ἄλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἄδον καὶ ἔργον Ἄριος,*

ὕσμῖναί τε μάχαι τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ὑλεγύνειν.

πρώτη τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξεν
ποιῆσαι σατίνας τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ.

ἡ δέ τε παρθενικὰς ὑπαλόχροας ἐν μεγάροισιν
15 ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν, ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ἐκάστη.
οὐδέ ποτ' Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον, πελαδεινὴν,
δάμναται ἐν φιλότῃ φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ.
καὶ γὰρ τῇ ἄδε τόξα, καὶ οὖρεσι θῆρας ἐναίρειν,
φόρμιγγές τε χοροὶ τε, διαπρύσιοί τ' ὀλολυγαί,
20 ἄλσεά τε σκιόεντα, δικαίων τε πτόλις ἀνδρῶν.
οὐδὲ μὲν αἰδοίῃ κούρῃ ἄδεν ἔργ' Ἀφροδίτης,
Ἰστίῃ, ἣν πρώτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
[αὐτὶς δ' ὀπλοτάτην, βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο,]
πότνιαν, ἣν ἐμνῶντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·
25 ἡ δὲ μάλ' οὐκ ἔθελεν, ἀλλὰ στερεῶς ἀπέειπεν,
ᾧμοσε δὲ μέγαν ὄρκον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν,
ἠψαμένη κεφαλῆς πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
παρθένος ἔσσεσθαι πάντ' ἥματα, διὰ θεάων.

τῇ δὲ πατὴρ δῶκεν καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο,

30 καὶ τε μέσῳ οἴκῳ κατ' ἄρ' ἔζετο, πῖαρ ἐλουσα·

πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμάοχος ἐστίν,

καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβειρα τέτυκται.

Τάων οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας, οὐδ' ἀπατῆσαι·

τῶν δ' ἄλλων οὐ πέρ τι πεφυγμένον ἔστ' Ἀφροδίτην,

35 οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·

καὶ τε παρὲν Ζηνὸς νόον ἤγαγε τερπικεράνου,

ὅστε μέγιστός τ' ἐστί, μεγίστης τ' ἔμμορε τιμῆς·

καὶ τε τοῦ, εὐτ' ἐθέλη, πυκινὰς φρένας ἐξαπαφοῦσα

ῥηϊδίως συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξίν,

40 Ἥρης ἐπλέλαθοῦσα, κασιγνήτης, ἀλόχου τε,

ἢ μέγα εἶδος ἀρίστη ἐν ἀθανάτησι θεῇσιν.

πυδίστην δ' ἄρα μιν τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,

μήτηρ τε Πείη· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδὼς

αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν.

45 Τῇ δὲ καὶ αὐτῇ Ζεὺς γλυκὺν ἡμέρον ἔμβαλε θυμῷ,

ἀνδρὶ καταθνητῷ μιχθήμεναι, ὄφρα τάχιστα

μηδ' αὐτὴ βροτέης εὐνῆς ἀποεργμένη εἴη,
καί ποτ' ἐπευξαμένη εἶπῃ μετὰ πᾶσι θεοῖσιν,
ἡδὺ γελοήσασα, φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ,
50 ὥς ῥά θεοὺς συνέμιξε καταθνητῆσι γυναιξίν
καί τε καταθνητοὺς υἱεῖς τέκον ἀθανάτοισιν,
ὥς τε θεὰς συνέμιξε καταθνητοῖς ἀνθρώποις.
Ἀγρίσεω δ' ἄρα οἱ γλυκὺν ἥμερον ἔμβαλε θυμῷ,
ὅς τ' ἐν ἀκροπόλοισι ὄρεσιν πολυπιδάκου Ἴδης
55 βουκολέεσκεν βοῦς, δέμας ἀθανάτοισιν ἑοικώς.

Τὸν δὲ ἔπειτα ἰδοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
ἠράσατ', ἐκπάγλως δὲ πατὰ φρένας ἥμερος εἶλεν.
ἐς Κύπρον δ' ἐλθοῦσα, θυώδεα νηὸν ἔδυνεν,
[ἐς Πάφον· ἔνθα δὲ οἱ τέμενος, βωμός τε θυώδης·
60 ἔνθ' ἦγ' εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπέθῃκε φαεινάς·]
ἔνθα δὲ μιν Χάριτες λούσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας.
[ἀμβροσίῳ, ἐδανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν.]
ἑσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῖ εἴματα καλὰ,
65 χρυσῷ κοσμηθεῖσα, φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
σεύατ' ἐπὶ Τροίην, προλιποῦς' εὐώδεα Κύπρον,

ὑψι μετὰ νεφέεσσι θοῶς πρήσσουσα κέλευθον·

Ἰδὴν δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·

βῆ δ' ἰθὺς σταθμοῖο δι' οὖρεος· οἱ δὲ μετ' αὐτὴν

70 σαίνοντες πολλοὶ τε λύκοι, γαροποί τε λέοντες,

ἄρκτοι, καρδάλιές τε θοαὶ, προπάδων ἀπόρητοι,

ἦϊσαν· ἥ δ' ὁρώσῃ μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμόν,

καὶ τοῖς ἐν στήθεσσι βάλ' ἥμερον· οἱ δ' ἅμα πάντες

σύνδυο κοιμήσαντο κατὰ σκιόεντας ἐναύλους.

75 αὐτὴ δ' ἐς κλισίας εὐποιήτους ἀφίκανε.

τὸν δ' εὔρε σταθμοῖσι λελειμμένον, οἷον ἀπ' ἄλλων,

Ἀγρίσῃν ἥρωα, θεῶν ἄπο κάλλος ἔχοντα.

οἱ δ' ἅμα βουσὶν ἔποντο νομοὺς κάτα ποιήεντας

πάντες· ὁ δὲ σταθμοῖσι λελειμμένος, οἷος ἀπ' ἄλλων,

80 πωλεῖτ' ἔνθα καὶ ἔνθα, διαπρύσιον κιθαρίζων.

στῇ δ' αὐτοῦ προπάροιθε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,

παρθένω ἀδμήτῃ μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίη,

μή μιν ταρβήσειεν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.

Ἀγρίσῃς δ' ὁρώων ἐφράζετο, θάμβαινέν τε,

85 εἶδος τε μέγεθος τε καὶ εἶματα σιγαλόεντα.

πέπλον μὲν γὰρ ἔεστο φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς,

εἶχε δ' ἐπιγναμπτὰς ἔλικας, κάλυκάς τε φαεινάς.
 ὄρμοι δ' ἀμφ' ἀπαλῇ δειρῇ περιπαλλέεν ἦσαν,
 παλοὶ, χρύσειοι, παμποίκιλοι· ὥς δὲ σελήνη,
 90 στήθεσιν ἀμφ' ἀπαλοῖσιν ἐλάμπετο, θαῖμα ἰδέσθαι.
 Ἀγρίσῃ δ' ἔρος εἶλεν, ἔπος δέ μιν ἀντίον ἠὔδα·
 Χαῖρε, ἄνασσ', ἥτις μακάρων τάδε δώμαθ' ἱκάνεις,
 Ἄρτεμις ἢ Λητώ, ἥε χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,
 ἢ Θέμει ἡϋγενῆς, ἥε γλαυκῶπις Ἀθήνῃ,
 95 ἢ πού τις Χαρίτων δεῦρ' ἤλυθες, αἶτε θεοῖσιν
 πᾶσιν ἑταιρίζουσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται·
 ἢ τις Νυμφάων, αἷτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
 [ἢ Νυμφέων, αἷ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάουσιν,]
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πῖσα ποιήεντα.
 100 σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σθοπιῇ, περιφαινόμενῳ ἐνὶ χώρῳ,
 βωμὸν ποιήσω, ῥέξω δέ τοι ἱερὰ καλὰ
 ὄρησιν πάσῃσι· σὺ δ' εὐφρονα θυμὸν ἔχουσα
 δός με μετὰ Τρώεσσιν ἀριπρεπέ' ἔμμεναι ἄνδρα·
 ποιεῖ δ' εἰσοπίσω θαλερὸν γόνον, αὐτὰρ ἔμ' αὐτὸν
 105 δηρὸν εὖ ζῶειν καὶ ὄρᾱν φάος ἡελίοιο,
 ὄλβιον ἐν λαοῖς, καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.

Τὸν δ' ἡμεῖβειτ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἀγρίση, κύδιστε χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 οὔτις τοι θεὸς εἰμι· τί μ' ἀθανάτησιν ἔισπεις;

110 ἀλλὰ καταθνητὴ τέ, γυνὴ δέ με γείνατο μήτηρ.

Ὅτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὀνομαπλυτός, εἴ που ἀκούεις,
 δε πάσης Φρυγίης εὐτειχήτοιο ἀνάσσει·

γλῶσσαν δ' ὑμετέρεν τε καὶ ἡμετέρεν σάφα οἶδα.

Τρῶας γάρ μεγάρω με τροφὸς τρέφεν· ἡ δὲ διὰ πρὸ

115 σμικρὴν παῖδ' ἀτίταλλε, φίλης παρὰ μητρὸς ἐλοῦσα.

[ὥς ἦτοι γλῶσσάν γε καὶ ὑμετέρεν εὖ οἶδα.]

νῦν δέ μ' ἀνῆρπαξε χρυσόρραπισ Ἀργειφόντης

ἐκ χοροῦ Ἀρτέμιδος χρυσηλαπάτου, κελαδαινῆς·

πολλαὶ δὲ νύμφαι καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιαι

120 παίζομεν, ἀμφὶ δ' ὄμιλος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο·

ἔνθεν μ' ἥρπαξε χρυσόρραπισ Ἀργειφόντης,

πολλὰ δ' ἔπ' ἤγαγεν ἔργα καταθνητῶν ἀνθρώπων,

πολλὴν δ' ἀκληρόν τε καὶ ἄκτιτον, ἣν διὰ θῆρες

ὠμοφάγοι φοιτῶσι κατὰ σπιόεντας ἐναίλους·

125 οὐδὲ ποσὶ ψάτειν ἐδόκουν φυσιζόου αἴης·

Ἀγρίσεω δέ με φάσκε παρὰί λέχεσιν καλέεσθαι·

- πουριδίην ἄλοχον, σοὶ δ' ἀγλαὰ τέκνα τεκεῖσθαι.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξε καὶ ἔφρασεν, ἦτοι δγ' αὖτις
 ἀθανάτων μετὰ φῦλ' ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
 130 αὐτὰρ ἐγὼ σ' ἰκόμεν, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
 ἀλλὰ σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι ἥδ' ἐτοκήων
 ἐσθλῶν· οὐ μὲν γάρ κε κακοὶ τοῖόνδε τέκοιεν·
 ἀδμήτην μ' ἀγαγὼν καὶ ἀπειρήτην φιλότῃτος,
 πατρὶ τε σῶ δεῖξον καὶ μητέρι κέδν' εἰδυῖη,
 135 σοῖς τε πασιγνήτοισι, οἳ τοι ὁμόθεν γεγάασιν,
 [οὐ σφιν ἀεικελίη νυὸς ἔσσομαι, ἀλλ' εἰκυῖα·]
 εἴ τοι ἀεικελίη γυνὴ ἔσσομαι, ἥ' ἐ καὶ οὐκί.
 πέμψαι δ' ἄγγελον ὦκα μετὰ Φρύγας αἰολοπώλους,
 εἰπεῖν πατρὶ τ' ἐμῶ καὶ μητέρι κηδομένη περ·
 140 οἳ δέ κ' ἐ τοι χρυσὸν τε ἄλλ' ἐσθλὰ δ' ὕφαντ' ἔργα.
 πέμψουσιν· σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
 ταῦτα δὲ ποιήσας, δαίνυ γάμον ἱμερόεντα,
 τίμιον ἀνδρῶποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ὡς εἰπούσα θεὰ γλυκὺν ἥμερον ἔμβαλε θυμῷ·
 145 Ἀγχισην δ' ἔρος εἶλεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔη τ' ὀνόμαζεν·
 Εἰ μὲν θνητὴ γ' ἐσσί, γυνὴ δὲ σε γείνατο μήτηρ,

Ὅτρεϋς δ' ἐστὶ πατὴρ ὀνομακλυτός, ὥς ἀγορεύεις,
 ἀθανάτοιο δ' ἔκητι διακτόρου ἐνθάδ' ἱκάνεις,
 Ἑρμέω, ἐμὴ δ' ἄλοχος κεκλήσεται ἡματα πάντα·

150 οὐτις ἔπειτα θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων
 ἐνθάδε με σχήσει, πρὶν σῇ φιλότῃ μιγῆναι
 αὐτίκα νῦν· οὐδ' εἴ κεν ἐκηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων
 τόξου ἀπ' ἀργυρέου προΐοι βέλεα στονόεντα.
 βουλοίμην κεν ἔπειτα, γύναι εἰκυῖα θεῇσιν,
 155 σῆς εὐνῆς ἐπιβάς, δύναι δόμον Ἄϊδος εἶσω.

Ὡς εἰπὼν, λάβε χεῖρα· φιλομμειδῆς δ' Ἀφροδίτῃ
 ἔρπε μεταστρεφθεῖσα, κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα,
 ἐς λέχος εὐστρωτον, ὅθι πέρ πάρος ἔσκεν ἄνακτι
 χλαῖνησιν μαλακῆς ἐστρωμένον· αὐτὰρ ὑπερθεν
 160 ἄρκτων δέρματ' ἔκειτο, βαρυφθόγγων τε λεόντων,
 τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν λεχέων εὐποιήτων ἐπέβησαν,
 κόσμον μὲν οἱ πρῶτον ἀπὸ χροὸς εἶλε φαιινόν,
 πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἑλικας, κάλυκάς τε καὶ ὄρμους·
 165 λῦσε δέ οἱ ζώνην, ἰδὲ εἴματα σιγαλόεντα
 ἔκδυε, καὶ κατέβηκεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῆλου

Ὅδυσσ. II.

28

Ἀγρίσης· ὁ δ' ἔπειτα, θεῶν ἰότητι καὶ αἴσῃ,
ἀθανάτη παρέλεκτο θεῶ βροτός, οὐ σάφα εἰδώς.

Ἦμος δ' ἄψ εἰς αὐλιν ἀποκλίνουσι νομῆες
170 βοῦς τε καὶ ἴφια μῆλα νομῶν ἐξ ἀνθεμοέντων,
τῆμος ἄρ' Ἀγρίση μὲν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔρχεν
νήδυμον, αὐτὴ δὲ χροῖ ἔννυτο εἴματα καλᾶ.
ἐσσημένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῖ διᾶ θεάων,
ἔστη παρ κλισίῃ· εὐποιήτου δὲ μελάθρου
175 κῦρε κάρη· κάλλος δὲ παρειάων ἀπέλαμπεν
ἄμβροτον, οἷόν τ' ἐστὶν ἔυστεφάνου Κυthereίης·
ἐξ ὕπνου δ' ἀνέγειρεχ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔπ τ' ὀνόμαζεν·

Ὅρσεο, Δαρδανίδη· τί νυ νήγρετον ὕπνον ἰαύεις;
καὶ φράσαι, εἴ τι ὁμοίῃ ἐγὼν ἰνδάλλομαι εἶναι,
180 οἷην δὴ με τὸ πρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλ' ἐμπατέως ὑπάκουσεν.
ὥς δὲ ἶδεν δειρὴν τε καὶ ὄμματα κάλ' Ἀφροδίτης,
τάρβησέν τε καὶ ὄσσε παρακλιδὸν ἔτραπεν ἄλλῃ·
ἄψ δ' αὖτις χλαίνη τ' ἐκαλύψατο καλὰ πρόσωπα,
185 καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αὐτίκα σ' ὥς τὰ πρῶτα, θεά, ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,

ἔγνων, ὥς θεὸς ἦσθα· σὺ δ' οὐ νημερτὲς ἔειπες.
 ἀλλὰ σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι αἰγιόχοιο,
 μή με ῥῶντ' ἀμενηνὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἑάσῃς
 190 ναίειν, ἀλλ' ἐλέαιρ'· ἐπεὶ οὐ βιοθάλμιος ἀνὴρ
 γίγνεται, ὅστε θεαῖς εὐνάζεται ἀθανάτησιν.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἀγχιση, κύδιστε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
 θάρσει, μηδέ τι σῆσι μετὰ φρεσὶ δείδιδι λίην.
 195 οὐ γάρ τοί τι δέος, παθέειν κακὸν ἔξ ἐμέθεν γε,
 οὐδ' ἄλλων μακάρων· ἐπειὴ φίλος ἐσσί θεοῖσιν.
 σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱός, ὃς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξει·
 καὶ παῖδες παῖδεςσι διαμπερὲς ἐκγεγάνονται.

τῷ δὲ καὶ Αἰνείας ὄνομ' ἔσσεται, οὐνεκά μ' αἰνὸν
 200 ἔσχευ ἄχος, ἔνεκα βροτοῦ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνῇ.

ἀγχιθιοὶ δὲ μάλιστα καταθνητῶν ἀνθρώπων
 αἰεὶ ἀφ' ὑμετέρης γενεῆς εἰδὸς τε φυὴν τε.
 ἥτοι μὲν Ξανθὸν Γανυμήδεα μητίετα Ζεὺς
 ἥρπασ' εἶον διὰ κάλλος, ἴν' ἀθανάτοισι μετείη,

- 205 καὶ τε Διὸς πατὰ δῶμα θεοῖς ἐπιονοχοεῖοι,
 θαῦμα ἰδεῖν, πάντεσσι τετιμένος ἀθανάτοισιν,
 χρυσέου ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων νέκταρ ἐρυθρόν.
 Τρῶα δὲ πένθος ἄλαστον ἔχε φρένας, οὐδέ τι ἤδει,
 ὅππῃ οἱ φίλον υἱὸν ἀνῆρπασε θέσπις ἄελλα·
- 210 τὸν δὴ ἔπειτα γόασκε διαμπερὲς ἥματα πάντα.
 καὶ μιν Ζεὺς ἐλέησε, δίδου δέ οἱ υἱὸς ἄποινα,
 ἵππους ἀρσίκοδας, τοῖτ' ἀθανάτους φορέουσιν.
 τοὺς οἱ δῶρον ἔδωκεν ἔχειν· εἶπεν δὲ ἕκαστα,
 Ζηνὸς ἐφημοσύνησι, διάκτορος Ἀργεϊφόντης,
- 215 ὥς ἔοι ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ Ζηνὸς δ' ἔκλυεν ἀγγελιάων,
 οὐκέτ' ἔπειτα γόασκε, γεγῆθαι δὲ φρένας ἔνδον·
 γηθόσυνος δ' ἵπκοισιν ἀελλοπόδεσσιν ὀρχεῖτο.
 ὥς δ' αὖ Τιθωνὸν χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἥως,
- 220 ὑμετέρης γενεῆς, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
 βῆ δ' ἵμεν αἰτήσουσα πελαινεφέα Κρονίωνα,
 ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζῶειν ἥματα πάντα·
 τῇ δὲ Ζεὺς ἐπένευσε, καὶ ἐκρήνην ἐέλδωρ·
 νηπίῃ, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶ πότνια Ἥως

- 225 ἦβην αἰτῆσαι, Εὐσαί τ' ἀπὸ γῆρας ὀλοión.
 τὸν δ' ἦτοι εἴως μὲν ἔχεν πολυήρατος ἦβη,
 Ἡοῖ τερκόμενος χρυσοθρόνῳ, ἠριγενεΐη,
 ναῖε παρ' Ὀκεανοῖο ῥοῆς ἐπὶ πείρασι γαίης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶται πολιαί κατέχυντο ἔθειραι
- 230 καλῆς ἐκ κεφαλῆς, εὐηγενέος τε γενείου,
 τοῦ δ' ἦτοι εὐνῆς μὲν ἀπείχετο πότνια Ἥως,
 αὐτὸν δ' αὖτ' ἀτίταλλεν, ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα,
 σίτῳ τ' ἀμβροσίῃ τε, καὶ εἶματα καλὰ διδοῦσα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πάμπαν στυγερὸν κατὰ γῆρας ἔπειγεν,
- 235 οὐδέ τι κινῆσαι μελέων δύνατ', οὐδ' ἀναεῖραι,
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
 ἐν θαλάμῳ κατέθηκε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς·
 τοῦ δ' ἦτοι φωνὴ ῥέει ἄσπετος, οὐδέ τι κίχυσ
 ἔσθ', οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμποῖσι μέλεσσιν.
- 240 οὐκ ἂν ἔγωγέ σε τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἐλοίμην
 ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζῶειν ἥματα πάντα.
 ἀλλ' εἰ μὲν τοιοῦτος ἐὼν εἶδός τε δέμας τε
 ζῳοῖς, ἡμέτερός τε πόσις κεκλημένος εἷης,
 οὐκ ἂν ἔπειτά μ' ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτοι.

- 245 νῦν δέ σε μὲν τάχα γῆρας ὁμοῖον ἀμφικαλύψει
 νηλειές, τότ' ἔπειτα παρίσταται ἀνθρώποισιν,
 οὐλόμενον, καματηρόν, ὅτε στυγέουσι θεοί περ.
 αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἔσεται ἡματα πάντα διαμπερὲς εἵνεκα σεῖο,
 250 οἱ πρὶν ἐμοὺς δάρους καὶ μήτιας, αἷς ποτὲ πάντας
 ἀθανάτους συνέμιξα πάταγνητῇσι γυναιξίν,
 τάρβεσκον – πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα –
 νῦν δὲ δὴ οὐκέτι μοι στόμά χεῖσεται ἔξονομῆναι
 τοῦτο μετ' ἀθανάτοισιν· ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάσθην,
 255 σφέτλιον, οὐκ ὀνομαστόν, ἀπεπλάγχθην δὲ νόοιο,
 παῖδα δ' ὑπὸ ζῶνῃ ἐθέμην, βροτῶ εὐνηθεῖσα.
 τὸν μὲν, ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃ φάος ἡέλιοιο,
 Νύμφαι μιν θρέψουσιν ὄρεσῶοι, βαθύκολποι,
 αἱ τόδε ναιετάουσιν ὄρος μέγα τε Ζάθεόν τε,
 260 αἶ ῥ' οὔτε θνητοῖς οὔτ' ἀθανάτοισιν ἔπονται·
 δηρὸν μὲν ζῶουσι, καὶ ἄμβροτον εἶδур ἔδουσιν,
 καί τε μετ' ἀθανάτοισι καλὸν χορὸν ἐρρώσαντο.
 τῇσι δὲ Σειληνοὶ καὶ ἑὺσκοπος Ἀργεϊφόντης
 μίσγοντ' ἐν φιλότῃτι μυτῶ σπείων ἐροέντων.

265 τῇσι δ' ἄμ' ἣ ἐλάται ἡ δρύες ὑψικάρῃνοι
 γεινομένησιν ἔφυσαν ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ,
 παλαί, τηλεθάουσαι, ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν.

ἐστᾶς ἡλίβατοι· τεμένη δέ ἐ κικλήσκουσιν
 ἀθανάτων, τὰς δ' οὔτι βροτοὶ κείρουσι σιδήρῳ.

270 ἀλλ' ὅτε πεν δὴ Μοῖρα παρεστήκη θανάτοιο,
 ἀζάνεται μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλὰ,
 φλοῖος δ' ἀμφιπεριφθινύθει, πίπτουσι δ' ἀπ' ὄζοι·
 τῶν δέ, θ' ὁμοῦ ψυχὴ λείπει φάος ἡελίοιο.
 ταὶ μὲν ἐμὸν θρέψουσι παρὰ σφίσιν υἱὸν ἔχουσαι.

275 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἔλη πολυήρατος ἦβη,
 ἄξουσίν τοι δεῦρο θεαί, δείξουσί τε παῖδα.

σοὶ δ' ἐγὼ, ὄφρα κε ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω,
 ἐς πέμπτον ἔτος αὐτὶς ἐλεύσομαι υἱὸν ἄγουσα.

τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδης θάλος ὀφθαλμοῖσιν,
 280 γηθήσεις ὁρόων - μάλα γὰρ θεοεϊκελὸς ἔσται -

ἄξεις δ' αὐτίκα μιν ποτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν.
 ἦν δέ τις εἴρηται σε καταθνήτων ἀνθρώπων,
 ἥτις τοι φίλον υἷον ὑπὸ ζώνῃ θέτο μήτηρ,
 τῷ δὲ σὺ μυθεῖσθαι μεμνημένος, ὧς σε κελεύω·
 285 φάσθαι τοι Νύμφης καλυπώπιδος ἔκγονον εἶναι,
 αἱ τόδε ναιετάουσιν ὄρος, καταεῖμενον ὕλη.
 εἰ δέ πεν ἐξείπης καὶ ἐπεύξαι ἄφρονι θυμῷ,
 ἐν φιλότῳ μιγῆναι ἐϋστεφάνῳ Κυthereίῃ,
 Ζεὺς σε χολωσάμενος βαλέει πολόεντι κεραυνῷ.
 290 εἴρηται τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι νοήσας,
 ἴσχεο, μηδ' ὀνόμεινε, θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν.
 Ὡς εἰποῦς, ἥϊξε πρὸς οὐρανὸν ἡνεμόεντα.

Χαῖρε, θεὰ, Κύπριοιο εὐκτιμένης μεδέουσα·
 σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

Δ.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

*Δήμητρ' ἠϋκομον, σεμνήν θεόν, ἄρχομ' αἰδεῖν,
 αὐτήν, ἥδ' εὐγατρα τανύσφυρον, ἣν Αἰδωνεύς
 ἤρπαξεν, δῶκεν δὲ βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
 νόσφιν Δήμητρος χρυσαόρου, ἀγλαοκάρπου,
 5 παίζουσιν κούρησι σὺν Ἰνκεανοῦ βαθυκόλποις,
 ἄνθεά τ' αἰνυμένην, ῥόδα καὶ πρόκον ἥδ' ἰα καλά,
 λειμῶν' ἄμ μαλακὸν, καὶ ἀγαλλίδας ἥδ' ὑάκινθον,
 νάρκισσόν θ', ὃν φῦσε δόλον καλυκώπιδι κούρη
 Γαῖα, Διὸς βουλῇσι, χαριζομένη Πολυδέκτη,
 10 θαυμαστὸν γανόωντα, σέβας δέ τε πᾶσιν ἰδέσθαι
 ἀθανάτοις τε θεοῖς ἥδ' ἐννητοῖς ἀνθρώποις·*

- τοῦ καὶ ἀπὸ ῥίζης ἑκατὸν κῆρα ἐξεπεφύκει·
 κηῶδει δ' ὁδμῇ πᾶς τ' οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν
 γαῖά τε πᾶς' ἐγέλασσε καὶ ἕλμυρόν οἶδμα θαλάσσης.
- 15 ἡ δ' ἄρα θαμβήσας ὠρέξατο χερσὶν ἄμ' ἄμφω
 καλὸν ἄθυρμα λαβεῖν· χάνε δὲ χθῶν εὐρυάγυια
 Νύσιον ἄμ πεδίον, τῇ ὄρουσεν ἄναξ Πολυδέγμων
 ἵπκοις ἀθανάτοισι, Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
 ἀρπάξας δ' ἀέκουσαν ἐπὶ χτυσέοισιν ὄχοισιν
- 20 ἥγ' ὀλοφυρομένην· ἰάχισε δ' ἄρ' ὄρδια φωνῇ,
 πεκλωμένη πατέρα Κρονίδην ὑπατον καὶ ἄριστον.
 οὐδέ τις ἀθανάτων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων
 ἤκουσεν φωνῆς, οὐδ' ἀγλαόκαρποι ἐταῖραι·
 εἰ μὴ Περσείου θυγάτηρ ἀταλὰ φρονέουσα
- 25 αἶεν ἐξ ἄντρον, Ἐκάτη λιπαροκρήδεμνος,
 Ἥελιός τε ἄναξ, Ὑπερίωνος ἀγλαὸς υἱός,
 πόυρης πεκλωμένης πατέρα Κρονίδην· ὁ δὲ νόστιν
 ἦστο θεῶν ἀπάνευθε πολυλλίστῳ ἐνὶ νηφί,
 δέγμενος ἱερὰ καλὰ παρὰ θνητῶν ἀνθρώπων.
- 30 Τὴν δ' ἀεκαζομένην ἦγεν Διὸς ἐννεσίησιν
 πατροκασίγνητος, πολυσημάντωρ Πολυδέγμων,

ἵπκοις ἀθανάτοισι, Κρόνου πολυώνυμος υἱός.

ὄφρα μὲν οὖν γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα

λεῦσσε θεὰ, καὶ πόντον ἀγῶρρόον ἰχθυόεντα,

35 αὐγὰς τ' ἡελίου, ἔτι δ' ἤλπετο μητέρα κεδνὴν

ὄψεσθαι, καὶ φῦλα θεῶν αἰιγενετάων·

τόφρα οἱ ἐλπίς ἔθελγε μέγαν νόον, ἀχρυμένης περ

ἤχησαν δ' ὀρέων κορυφαὶ καὶ βένθεα πόντου

φωνῇ ὑπ' ἀθανάτῃ· τῆς δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ.

40 ὁδὺ δέ μιν κραδίην ἄχος ἔλλαβεν, ἀμφὶ δὲ χαίταις

ἀμβροσίαις κρήδεμνα διαΐζετο χερσὶ φίλησιν·

κυάνεον δὲ κάλυμμα κατ' ἀμφοτέρων βάλετ' ὦμων,

σεύατο δ', ὥστ' οἶωνός, ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν

μαιομένη. τῇ δ' οὔτις ἐτήτυμα μυθήσασθαι

45 ἤθελεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,

οὐδ' οἶωνών τις τῇ ἐτήτυμος ἄγγελος ἦλθεν.

ἐννῆμαρ μὲν ἔπειτα κατὰ χθόνα πότνια Διὶ

στρωφᾷτ', αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα·

οὐδὲ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἡδυπότοιο

50 πάσσατ' ἀκηχεμένη, οὐδὲ χροά βάλλετο λουτροῖς.

ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ οἱ ἐπήλυθε φαινολὶς ἡώς,
 ἦντετό οἱ Ἑκάτῃ, σέλας ἐν χεῖρεσσιν ἔχουσα,
 καὶ ῥά οἱ ἀγγελέουσα ἔπος φάτο, φώνησέν τε·

Πότνια Δήμητερ, ὠρηφόρε, ἀγλαόδωρε,
 55 τίς θεῶν οὐρανίων ἢ ἐννητῶν ἀνθρώπων
 ἦρπασε Περσεφόνην, καὶ σὸν φίλον ἤκατε θυμόν;
 φωνῆς γὰρ ἤκουσ', ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 οὐστις ἔην· σοὶ δ' ὦκα λέγω νημερτέα πάντα

Ὡς ἄρ' ἔφη Ἑκάτῃ· τὴν δ' οὐκ ἡμίβετο μύθῳ
 60 Πρείης ἡυκόμου θυγάτηρ, ἀλλ' ὦκα σὺν αὐτῇ
 ἦϊξ', αἰδομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα.
 Ἥελιον δ' ἴκοντο, θεῶν σκοπὸν ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 στὰν δ' ἴππων προπάροιθε, καὶ εἴρετο διὰ θεάων·

Ἥελι', αἰδεσσαι με θεάς ὕπερ, εἴ ποτε δὴ σευ
 65 ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ κραδίην καὶ θυμόν ἴηνα·
 πούρην, τὴν ἔτεκον, γλυκερὸν θάλος, εἶδεῖ πυδρήν,
 τῆς ἀδινὴν ὅπ' ἤκουσα δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο
 ὥστε βιαζομένης, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
 ἀλλὰ – σὺ γὰρ δὴ πᾶσαν ἐπὶ χθόνα καὶ κατὰ πόντον

70 αἰθέρος ἐκ δίης καταδέρκεαι ἀκτίνεσσιν —

νημερτέως μοι ἔνισπε, φίλον τέκος, εἴ που ὅπωπας,
ὅστις νόσφιν ἐμεῖο λαβὼν ἀέκουσαν ἀνάγκη
οἴχεται, ἥε θεῶν ἢ καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.

Ἦς φάτο· τὴν δ' Ὑπεριονίδης ἡμείβετο μύθῳ·

75 Ῥεῖης ἡυκόμου θύγατερ, Δῆμητερ ἄνασσα,
εἰδήσεις· δὴ γὰρ μέγα ἄζομαι ἡδ' ἐλεαίρω
ἀχνυμένην περὶ παιδὶ τανυσφύρῳ· οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος ἀθανάτων, εἰ μὴ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
ὅς μιν ἔδωκ' Αἰδῇ θαλερὴν κεκληῆσθαι ἄποιτιν,

80 αὐτοκασιγνήτῳ· ὁ δ' ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα
ἁρπάξας ἱπποισιν ἄγεν μεγάλα ἰάχουσιν.
ἀλλὰ, θεά, κατάπαυε μέγαν γόον· οὐδέ τί σε χρὴ
μὰψ αὐτῶς ἄπλητον ἔχειν χόλον· οὐ τοι ἀεικίης
γαμβρὸς ἐν ἀθανάτοισι πολυσημάντωρ Αἰδωνεύς,

85 αὐτοκασίγνητος καὶ ὁμόσπορος, ἀμφὶ δὲ τιμὴν
ἔλλαχεν, ὥς τὰ πρῶτα διάτριχα δασμὸς ἐτύχθη·
τοῖς μετὰ ναιετάει, τῶν ἔλλαχε κοίρανος εἶναι.

Ἦς εἰπὼν, ἱπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, τανύπτεροι ὧστ' οἴωνοί.

90 τὴν δ' ἄχος αἰνότερον καὶ κύντερον ἵκετο θυμόν.
 πωσαμένη δὴ ἔπειτα κελαινεφεῖ Κρονίωνι,
 νοσφισθεῖσα θεῶν ἀγορὴν καὶ μακρὸν Ὀλυμπον,
 ᾧ γετ' ἐπ' ἀνθρώπων πόλιν καὶ πίονα ἔργα,
 εἶδος ἀμαλδύνουσα πολὺν χρόνον· οὐδὲ τις ἀνδρῶν
 95 εἰσορόων γίγνωσκε, βαθυζώνων τε γυναικῶν,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Κελεοῖο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
 ὅς τ' ἔλευσίνος θυοέσσης κοίρανος ἦεν.

Ἐζετο δ' ἐγγυὺς ὁδοῖο, φίλον τετιμημένη ἦτορ,
 Παρθενίῳ φρέατι, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
 100 ἐν σκιῇ, αὐτὰρ ὑπερθε πεφύκει θάμνος ἐλαίης,
 γρηῖ παλαιγενεῖ ἐναλίγκιος, ἥ τε τόκοιο
 εἶργηται, δώρων τε φιλοστεφάνου Ἀφροδίτης,
 οἷαί τε τροφοί εἰσι θεμιστοπόλων βασιλῆων
 παίδων, καὶ ταμίαι κατὰ δώματα ἡχέεντα.
 105 τὴν δὲ ἶδον Κελεοῖο Ἐλευσινίδαο θύγατρες,
 ἐρχόμεναι μεθ' ὕδωρ εὐήρυτον, ὅφρα φέροιεν
 κάλπισι χαλκείῃσι ψίλα πρὸς δώματα πατρὸς,
 τέσσαρες, ὥστε θεαί, κουρήϊον ἄνθος ἔχουσαι,
 Καλλιδίκη καὶ Κλεισιδίχη, Δημῶ τ' ἐρώεσσα,

110 Καλλιθόη θ', ἡ τῶν προγενεστάτῃ ἦεν ὑπασέων,
οὐδ' ἔγνων — γαλεποὶ δὲ θεοὶ θνητοῖσιν ὀρᾶσθαι —
ἀγχοῦ δ' ἰστάμεναι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Τίς; πόθεν ἐσσί, γρῆϋ, παλαιγενέων ἀνθρώπων;
τίπτε δὲ νόσφι πόλῃος ἀπέστιχες, οὐδὲ δόμοισιν

115 πιλνᾷ; ἔνθα γυναῖκες ἀνὰ μέγαρα σκιάοντα
τήλικαι, ὥς σύ περ ὧδε, καὶ ὀπλότεραι γεγάσιν,
αἱ κέ σε φίλωνται ἡμὲν ἔπει, ἡδὲ καὶ ἔργω.

Ἦς ἔφην· ἡ δ' ἐπέεσσιν ἀμείβετο πότνια θεάων·
τέκνα φίλ', αἰτινές ἐστε γυναικῶν θηλυτεράων,

120 χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν μυθήσομαι· οὗτοι ἀεικῆς
ὑμῖν εἰρομένησιν ἀληθέα μυθήσασθαι.

Δηὼ ἐμοίγ' ὄνομ' ἐστί· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ.
νῦν αὖτε Κρήτηθεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἦλυθον οὐκ ἐθέλουσα, βίῃ δ' ἀέπουσαν ἀνάγκῃ

125 ἄνδρες ληϊστῆρες ἀπήγαγον· οἱ μὲν ἔπειτα
νηϊ δοῇ Θορικόνδε κατέσχεθον, ἔνθα γυναῖκες
ἡπείρου ἐπέβησαν ἀολλέες, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
δεῖπνον ἐπηρτύνοντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
ἀλλ' ἐμοὶ οὐ δόρποιο μελίφρονος ἤρατο θυμός,

- 130 λάθρη δ' ὀρμηθεῖσα δι' ἡκείροιο μελαίνης,
 φεῦγον ὑπερφιάλους σημάντορας, ὅφρα κε μή με
 ἀπριάτην περάσαντες ἐμῆς ἀποναίατο τιμῆς.,
 οὕτω δεῦρ' ἰκόμην ἀλαλήμενη, οὐδέ τι οἶδα,
 ἦτις δὴ γαῖ' ἐστὶ, καὶ οἵτινες ἐγγεγράσιν.
- 135 ἀλλ' ὑμῖν μὲν πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 δοῖεν κουριδίους ἄνδρας, καὶ τέκνα τεκέσθαι,
 ὥς ἐθέλουσι τοκῆες· ἔμ' αὖτ' οἰκτείρατε, κοῦραι,
 προφρονέως, φίλα τέκνα, τέως πρὸς δώμαδ' ἵκωμαι
 ἀνέρος ἡδὲ γυναικός, ἵνα σφίσιν ἐργάζωμαι
- 140 πρόφρων, οἷα γυναικὸς ἀφῆλικος ἔργα τέτυκται.
 καὶ κεν παῖδα νεογνὸν ἐν ἀγκοῖνῃσιν ἔχουσα
 χαλὰ τιθηνοίμην, καὶ δώματα τηρήσαιμι·
 καὶ κε λέχος στορέσαιμι μυτῶ θαλάμων εὐπήκτων
 δεσπόσυνον, καὶ π' ἔργα διδασκῆσαιμι γυναῖκας.
- 145 Φῇ ῥα θεά· τὴν δ' αὐτίκ' ἀμείβετο παρθένος ἀδμῆς,
 Καλλιδίκη, Κελεοῖο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη·
 Μαῖα, θεῶν μὲν δῶρα, καὶ ἀρνύμενοί περ, ἀνάγκη
 τετλάμεν ἄνθρωποι· δὴ γὰρ πολλὸν φέρτεροί εἰσιν.
 ταῦτα δέ τοι σαφέως ὑποθήσομαι, ἡδ' ὀνομήνω

- 150 *ἀνέρας, οἷσιν ἔπεστι μέγα κράτος ἐνθάδε τιμῆς,*
δήμου τε προὔχουσιν, ἰδὲ κρήδεμνα πόλῃος
εἰρύεται βουλῇσι καὶ ἰθείησι δίκησιν·
ἡμὲν Τριπτολέμου πυκιμήδεος, ἥδὲ Διόπλου,
ἥδὲ Πολυξείνου, καὶ ἀμύμονος Εὐμόλοιο,
 155 *καὶ Δολιχοῦ, καὶ πατρὸς ἀγήνορος ἡμετέροιο.*
τῶν πάντων ἄλλοι κατὰ δώματα πορσαίνουσιν·
τάων οὐκ ἂν τίς σε κατὰ πρῶτιστον ὀπωπῇν
εἶδος ἀτιμήσασα, δόμων ἀπονοσφίσσειεν,
ἀλλὰ σε δέξονται· δὴ γὰρ θεοεἰκελὸς ἐσσι.
- 160 *εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἵνα πρὸς δώματα πατρὸς*
ἔλθωμεν, καὶ μητρὶ βαθυζώνῳ Μετανείρῃ
εἵπωμεν τάδε πάντα διαμπερές, αἶ κέ σ' ἀνώγῃ
ἡμέτερόνδ' ἰέναι, μῆδ' ἄλλων δώματ' ἐρευνᾶν.
τηλύγετος δέ οἱ υἱὸς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ
 165 *ὀψίγονος τρέφεται, πολυεύχετος, ἀσπάσιός τε.*
εἰ τόνγ' ἐκθρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
ρεῖά κέ τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
ζηλώσει· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίῃ.
Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐπένευσε καρήατι· ταὶ δὲ φαεινὰ
Ὀδυσσεύς. II.

170 πλησάμεναι ὕδατος φέρον ἄγγεα κυδιόουσαι.

ρίμφα δὲ πατρὸς ἴκοντο μέγαν δόμον, ὧκα δὲ μητρὶ
ἐννεπον, ὥς εἰδόν τε καὶ ἔκλυον· ἡ δὲ μάλ' ὧκα
ἐλθούσας ἐκέλευε καλεῖν ἐπ' ἀπείροني μισθῶ.

αἱ δ', ὦστ' ἡ ἔλαφοι ἡ πόρτιες εἶαρος ὦρη

175 ἄλλοντ' ἂν λειμῶνα, κορεσσάμεναι φρένα φορβῇ,

ὥς αἱ ἐπισχόμεναι ἐανῶν πτύχας ἡμεροέντων

ἦῖξαν κοίλην κατ' ἀμαξιτόν· ἀμφὶ δὲ χαῖται

ὦμοις ἀΐσσοντο κροκητῶ ἄνθει ὁμοῖαι.

τέτμον δ' ἐγγὺς ὁδοῦ κυδρὴν θεόν, ἔνθα πάρος περ

180 κάλλιπον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλα πρὸς δώματα πατρὸς

ἡγευνθ'. ἡ δ' ἄρ' ὅπισθε, φίλον τετιημένη ἦτορ,

στεῖχε, κατάκρηθεν κεκαλυμμένη· ἀμφὶ δὲ πέπλος

κυάνεος ῥαδινοῖσι θεῶς ἐλελίζετο ποσσίν.

αἶψα δὲ δώμαθ' ἴκοντο Διοτρεφέος Κελεοῖο,

185 βᾶν δὲ δι' αἰθούσης, ἔνθα σφίσι πότνια μήτηρ

ἦστο παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,

παῖδ' ὑπὸ κόλπῳ ἔχουσα, νέον θάλος· αἱ δὲ παρ' αὐτὴν

ἔδραμον. ἡ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἔβη ποσί, καὶ ῥά μελᾶθρου

κῦρε κάρη, πληῆσεν δὲ θύρας σέλιος θείοιο.

190 τὴν δ' αἰδώς τε σέβας τε ἰδὲ χλωρόν δέος εἶλεν·
 εἶξε δέ οἱ κλισμοῖο, καὶ ἐδριάσθαι ἄνωγεν.
 ἀλλ' οὐ Δημήτηρ ὠρηφόρος, ἀγλαόδωρος,
 ἤθελεν ἐδριάσθαι ἐπὶ κλισμοῖο φαεινοῦ,
 ἀλλ' ἀπέουσα ἔμιμνε, κατ' ὄμματα παλὰ βαλοῦσα·
 195 πρὶν γ' ὅτε δὴ οἱ ἔθηκεν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα
 πηκτὸν ἔδος, καθύπερθε δ' ἐπ' ἀργύφειον βάλε πῶας.
 ἔνθα καθεζομένη προκατέσχετο χερσὶ καλύπτρην·
 δηρὸν δ' ἄφθογγος τετιγμένη ἦστ' ἐπὶ δίφρου,
 οὐδέ τιν' οὔτ' ἔπειτ' προσκτύσσετο, οὔτε τι ἔργω,
 200 ἀλλ' ἀγέλαστος, ἄπαστος ἐδηγτός ἥδ' ἐ ποτῆτας,
 ἦστο, πόθῳ μινύθουσα βαθυζῶνοιο θυγατρός.

πρὶν γ' ὅτε δὴ χλεύης μιν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα·
 πολλὰ παρασκώπτουσ' ἐτρέφατο πότνια, ἀγνήν,
 μειδῆσαι γελάσαι τε, καὶ ἴλαον σχεῖν θυμόν.
 205 ἢ δὴ οἱ καὶ ἔπειτα μεθύστερον εὐαδεν ὀργαῖς

τῇ δὲ δέπας Μετάνειρα δίδου μελιγδέος οἴνου·
 πλῆσας, ἢ δ' ἀνένευσ'· οὐ γὰρ θεμιτόν οἱ ἔφασκεν

πίνειν οἶνον ἐρυθρόν· ἄνωγε δ' ἄρ' ἄλφι καὶ ὕδωρ
δοῦναι μίξασαν πῖμεν γλήχωνι τερεῖνῃ.

210 ἥ δὲ κυκεῶ τεύχευσα θεῇ πόρεν, ὥς ἐπέλευεν·
δεξιμένη δ' ὁσῆς ἐπέβη πολυπότνια Δῆώ.
τῇσι δὲ μύθων ἦρχεν εὐζωνος Μετάνειρα·

Χαῖρε, γύναι, ἐπεὶ οὐ σε κακῶν ἀπ' ἔσχατα τοκῆων
ἔμμεναι, ἀλλ' ἀγαθῶν· ἐπὶ τοι πρέπει ὄμμασιν αἰδῶς
215 καὶ χάρις, ὥσεί περ τε θεμιστοπόλων βασιλῆων.
ἀλλὰ θεῶν μὲν δῶρα, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκη
τετλάμεν ἄνθρωποι· ἐπὶ γὰρ Ζυγὸς αὐχένι κεῖται.
νῦν δ', ἐπεὶ ἵκεο δεῦρο, παρέσσεται, ὅσσα τ' ἐμοί περ.
παῖδα δέ μοι τρέφε τόκῳ, τὸν ἀφίγονον καὶ ἄελπτον
220 ὥπασαν ἀθάνατοι, πολυάρετος δέ μοί ἐστιν.
εἰ τόνγ' ἐκθρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
ρεῖά κέ τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίην.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν εὐστέφανος Δημήτηρ·
225 καὶ σύ, γύναι, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ἐσθλὰ πόροισιν.
παῖδα δέ τοι πρόφρων ὑποδέξομαι. ὥς με κελεύεις,
θρέψω· κοῦ μιν, ἔσχατα, κακοφραδίῃσι τιθήνης

οὐτ' ἄρ' ἐπηλυσίη δηλήσεται, οὐδ' ὑποταμνόν.

οἶδα γὰρ ἀντίτομον μέγα φέρτερον ὑλοτόμοιο,

230 οἶδα δ' ἐπηλυσίης πολυκήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν.

ᾧς ἄρα φωνήσασα, θυώδει δέξατο κόλπω,

χερσὶν τ' ἀθανάτησι· γεγῆθαι δὲ φρένα μήτηρ.

ὥς ἡ μὲν Κελεοῖο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,

Δημοφῶνθ', ὃν ἔτικτεν εὐζωνος Μετάνειρα,

235 ἔτρεφεν ἐν μεγάροις· ὃ δ' ἀέξετο δαίμονι ἴσος,

οὐτ' οὐδ' σῖτον ἔδων, οὐ θησάμενος

Δημήτηρ

χρίεσκ' ἀμβροσίη, ὥσει θεοῦ ἐκγεγραῶτα,

ἡδὺ καταπνείουσα, καὶ ἐν κόλποισιν ἔχουσα·

240 νύκτας δὲ κρύπτει πυρὸς μένει, ἥντε δαλόν,

λάθρα φίλων γονέων· τοῖς δὲ μέγα θαῦμα τέτυκτο,

ὥς προθαλῆς τελέθεσκε, θεοῖσι δὲ ἅντα ἑώκει.

καὶ κέν μιν ποιήσεν ἀγήρων τ' ἀθάνατόν τε,

εἰ μὴ ἄρ' ἀφραδίῃσιν εὐζωνος Μετάνειρα,

245 νύκτ' ἐπιτηρήσασα, θυώδεος ἐκ θαλάμοιο

σκέψατο· πώπυσεν δὲ, καὶ ἄμφω πλήξατο μηρῶ,

δείσας ᾧ περὶ παιδί, καὶ ἀάσθῃ μέγα θυμῷ·

καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνον Δημοφών, ξείνη σε πυρὶ ἐνὶ πολλῶ
250 κρύπτει, ἐμοὶ δὲ γόνον καὶ κήδεα λυγρὰ τίθῃσιν.

Ὡς φάτ' ὀδυρομένη· τῆς δ' αἶε δῖα θεάων.
τῇ δὲ χολωσαμένη καλλιστέφανος Δημήτηρ
παῖδα φίλον, τὸν ἄελπτον ἐνὶ μεγάροις ἐτίκτεν,
χείρεσσ' ἀθανάτησιν ἀπὸ ἔο θῆκε πέδονδε,

255 ἔξανελούσα πυρός, θυμῷ ποτέσασα μάλ' αἰνῶς·
καὶ ῥ' ἄμυδις προσέειπεν ἐϋζῶνον Μετάνειραν·

Νήϊδες ἄνθρωποι καὶ ἀφράδμονες οὗτ' ἀγαθοῖο
αἶσαν ἐπερχομένου προγνώμεναι, οὔτε κακοῖο·
καὶ σὺ γὰρ ἀφραδίῃσι τεῆς μήκιστον ἀσέθης.

260 ἴστω γάρ, θεῶν ὄρκος, ἀμείλικτον Στυγὸς ὕδωρ,
ἀθάνατόν κέν τοι καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα
παῖδα φίλον ποίησα, καὶ ἄφθιτον ὧπασα τιμὴν·
νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὥς κεν θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξαι·
τιμὴ δ' ἄφθιτος αἰὲν ἐπέσσεται, οὐνεκα γούνων

265 ἡμετέρων ἐπέβη, καὶ ἐν ἀγκοίνῃσιν ἴαυσεν.
ὦρῃσιν δ' ἄρα τοῦγε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
παῖδες Ἐλευσινίων πόλεμον καὶ φύλοπιν αἰνὴν

αἶεν ἐν ἀλλήλοισι συνάξουσ' ἥματα πάντα.

εἰμὶ δὲ Δημήτηρ τιμάοχος, ἥτε μέγιστον

270 ἀθανάτοισι θνητοῖς τ' ὄνειαρ καὶ χάρμα τέτυκται.

ἀλλ' ἄγε μοι νηόν τε μέγαν καὶ βωμόν ὑπ' αὐτῷ
τευχόντων πᾶς δῆμος ὑπαὶ πόλιν, αἰπύ τε τεῖχος,
Καλλιχόρου καθύπερθεν, ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.

ὄργια δ' αὐτῇ ἐγὼν ὑποθήσομαι, ὥς ἂν ἔπειτα,

275 εὐαγέως ἔρδοντες, ἐμὸν νόον ἱλάσκοισθε.

Ὡς εἰποῦσα θεᾶ, μέγεθος καὶ εἶδος ἄμειψεν,
γῆρας ἀπωσαμένη, περί τ' ἀμφί τε κάλλος ἤτο·
ὁδμὴ δ' ἱμερόεσσα θυέντων ἀπὸ πέπλων

σκίδνατο, τῇλε δὲ φέγγος ἀπὸ χροὸς ἀθανάτοιο

280 λάμπε θεᾶς, ξανθαὶ δὲ κόμαι κατενήμεθεν ὤμους,

αὐγῆς δ' ἐπλήσθη πυκινὸς δόμος, ἀστεροπῆς ὧς·
βῆ δὲ δι' ἐκ μεγάρων. τῆς δ' αὐτίκα γούνατ' ἔλυντο,
δηρὸν δ' ἄφθογγος γένετο χρόνον, οὐδέ τι παιδὸς
μνήσατο τηλυγέτοιο ἀπὸ δαπέδου ἀνελέσθαι.

285 τοῦ δὲ πασίγνηται φωνὴν ἐσάκουσαν ἑλαινὴν,

καὶ δ' ἄρ' ἀπ' εὐστρώτων λεχέων θόρον· ἥ μὲν ἔπειτα

παῖδ' ἀνὰ χερσὶν ἐλοῦσα, ἐῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ·
 ἢ δ' ἄρα πῦρ ἀνέκαι'· ἢ δ' ἔσσυτο πόσσ' ὑπαλοῖσιν,
 μητέρ' ἀναστήσουσα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο.

290 ἀγρόμεναι δέ μιν ἀμφὶς ἐλούεον ἀσπαίροντα,
 ἀμφαγαπυζόμεναι· τοῦ δ' οὐ μειλίσσετο θυμός·
 χειρότεραι γὰρ δὴ μιν ἔχον τροφοὶ ἡδὲ τιθῆναι.

Αἱ μὲν παννύχιαὶ κυδρὴν θεὸν ἰλάσκοντο,
 δείματι παλλόμεναι· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένην

295 εὐρυβίῃ Κελεῷ νημερτέα μνησάντο,
 ὥς ἐπέτελλε θεᾶ, καλλιστέφανος Δημήτηρ.
 αὐτὰρ ὄγ' εἰς ἀγορὴν καλέσας πολυκείρονα λαόν,
 ἦν' ὡγ' ἡυκόμῳ Δημήτερι πίονα νηὸν
 ποιῆσαι καὶ βωμόν ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.

300 οἱ δὲ μάλ' αἰψ' ἐπίθοντο, καὶ ἔκλιον αὐδήσαντος,
 τεῦχον δ' ὥς ἐπέτελλ'· ὁ δ' ἀέξετο δαίμονος αἴσῃ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τέλεσαν, καὶ ἐρώησαν καμάτοιο,
 βάν ῥ' ἔμεν οἴκαδ' ἑκαστός· ἀτὰρ Ξανθὴ Δημήτηρ
 ἔνθα παθεζομένη μακάρων ἀπονόσφιν ὑπάντων,

305 μίμνε πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρὸς.
 αἰνότατον δ' ἐνιαυτὸν ἐπὶ χθόνα πουλυβοτείραν

ποίησ' ἀνθρώποις καὶ πύοντατον, οὐδέ τι γαῖα
σπέρμ' ἀνίει· κρύπτεν γὰρ εὐστέφανος Δημήτηρ.

πολλά δὲ παμπύλ' ἄροτρα μάτην βόες ἔλκον ἀρούραις·

310 πολλὸν δὲ κρὶ λευκὸν ἐτώσιον ἔμπεσε γαίῃ.

καὶ νύ κε πάμπαν ὄλεσσε γένος μερόπων ἀνθρώπων

λιμοῦ ὑπ' ἀργαλέης, γεράων τ' ἐρικυδέα τιμὴν

καὶ θυσιῶν ἡμερσεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντας,

εἰ μὴ Ζεὺς ἐνόησεν, ἔφ' δ' ἔφράσσατο θυμῷ.

315 Ἴριν δὴ πρῶτον χρυσόπτερον ὥρσε καλέσσαι

Δήμητρ' ἡὔκομον, πολυήρατον εἶδος ἔχουσαν.

ὥς ἔφαθ'· ἡ δὲ Ζηνὶ κελαϊνεφέϊ Κρονίωνι

πεῖθετο, καὶ μεσσηγὺ διέδραμεν ὧκα πόδεσσιν.

ἵκετο δὲ πτολίεθρον Ἐλευσῖνος θυοέσσης,

320 εὗρεν δ' ἐν νηῷ Δημήτερα κυανόπεπλον,

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Δήμητερ, καλέει σε πατὴρ Ζεὺς ἄφθιτα εἰδώς,

ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν αἰγιγενετάων.

ἀλλ' ἴθι, μὴδ' ἀτέλεστον ἐμὸν ἔπος ἐκ Διὸς ἔστω.

325 Ὡς φάτο λισσομένη· τῇ δ' οὐκ ἔπεκείθετο θυμός.

αὖτις ἔπειτα θεοὺς μάκαρας Ζεὺς αἰὲν ἐόντας

- πάντας ἐπιπροΐαλλον· ἀμοιβηδὶς δὲ κιώντες
 κίπλησκον, καὶ πολλὰ δίδον περικαλλέα δῶρα,
 τιμὰς δ', ἃς κεν ἔλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
 330 ἀλλ' οὐτις πεῖσαι δύνατο φρένας ἡδὲ νόημα
 θυμῷ χωομένης· στερεῶς δ' ἠναίνετο μύθους.
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ἔφασκε, θυώδεος Οὐλύμποιο
 πρὶν γ' ἐπιβήσεσθαι, οὐ πρὶν γῆς καρπὸν ἀνήσειν,
 πρὶν ἰδοὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔην εὐώπιδα κούρην.
 335 Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἤκουσε βαρύνκυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
 εἰς Ἑρεβος πέμψε χρυσόρρῳπιν Ἀργειφόντην,
 ἧφρ' Αἴδην μαλακοῖσι παραιφάμενος ἐπέεσσιν,
 ἄγνῃν Περσεφόνειαν ἀπὸ ζόφου ἡερόεντος
 ἐς φάος ἐξαγάγοι μετὰ δαίμονας, ὄφρα ἑ μήτηρ
 340 ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα μεταλλήξειε χόλοιο.
 Ἑρμῆς δ' οὐκ ἀπίθυσεν, ἄφαρ δ' ὑπὸ κεύθεα γαίης
 ἐσσυμένως κατόρουσε, λιπῶν ἔδος Οὐλύμποιο.
 τέτμε δὲ τόνγε ἄνακτα δόμων ἔντοςθεν ἐόντα,
 ἦμενον ἐν λεχέεσσι σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,
 345 πόλλ' ἀεκαζομένη μητρὸς πόθῳ· ἥ δ' ἐπ' ἀτλήτων
 ἔργοις θεῶν μακάρων μητίσσετο βουλῇ.

ἀρχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ἱεράτους Ἀργειφόντης·

Ἄϊδη κυανοχαῖτα, καταφθιμένοισιν ἀνάσσων,

Ζεὺς με πατὴρ ἦνωγεν ἀγαυὴν Περσεφόνειαν

350 ἐξαγαγεῖν Ἑρέβευσι μετὰ σφείας, ὅφρα ἐ μήτηρ

ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς

ἀθανάτοις παύσειεν· ἐπεὶ μέγα μῆδεταί ἔργον,

φθῖσαι φύλ' ἀμενηνὰ χαμαιγενέων ἀνθρώπων,

σπέρμ' ὑπὸ γῆς κρύπτουσα, καταφθινύθουσα δὲ τιμὰς

355 ἀθανάτων· ἥ δ' αἰνὸν ἔχει χόλον, οὐδὲ θεοῖσιν

μίσγεται, ἀλλ' ἀπάνευθε θυώδεος ἔνδοθι νηοῦ

ἦσται, Ἑλευσῖνος κρῖναὸν πτολίεθρον ἔχουσα.

ὣς φάτο· μείδησεν δὲ ἄναξ ἐνέρων Ἀἰδωνεύς

ὀφρύσιν, οὐδ' ἀπίθησε Διὸς βασιλῆος ἐφετμῆς.

360 ἐσσυμένως δ' ἐκέλευσε δαΐφροσι Περσεφονείῃ·

Ἔρχεο, Περσεφόνη, παρὰ μητέρα κυανόσκεπλον,

ἥπιον ἐν στήθεσσι μένος καὶ θυμὸν ἔχουσα,

μηδέ τι δυσθύμαινε λίην περιώσιον ἄλλων.

οὐ τοι ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικῆς ἔσσομ' ἀποιτής,

365 αὐτοκασίγνητος πατρὸς Διὸς· ἐνθάδ' ἰοῦσα,

δεσπόσσης πάντων, ὅποσα ζῶει τε καὶ ἔρπει,

τιμὰς δὲ στήσῃσθα μετ' ἀθανάτοισι μεγίστας.
 τῶν δ' ἀδίκησάντων τίσις ἔσσεται ἡμάτα πάντα,
 οἳ κεν μὴ θυσίῃσι τεὸν μένος ἱλάσκωνται,

370 εὐαγέως ἔρδοντες, ἐναΐσιμα δῶρα τελεῦντες.

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ περίφρων Περσεφόνη,
 καρπαλίμως δ' ἀνόρουσ' ὑπὸ τάρματος· αὐτὰρ ὄγ' αὐτῇ
 ροιῆς κόπκον ἔδωκε φαγεῖν μελιηδέα λάθρη,
 ἀμφὶ ἑ νωμήσας, ἵνα μὴ μένοι ἡμάτα πάντα

375 αὖθι παρ' αἰδοίῃ Δημήτερι, πυανοπέκλω.

ἵππους δὲ προπάροιθεν ὑπὸ χρυσέοισιν ὄχεσφιν
 ἔντυεν ἀθανάτους πολυσημάντωρ Αἰδωνεύς.

ἥ δ' ὄρεων ἐπέβη, παρὰ δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
 ἡνία καὶ μάστιγα λαβὼν μετὰ χερσὶ φίλησιν,

380 σεῦε δι' ἐκ μεγάρων· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.

ρίμφα δὲ μακρὰ κέλευθα διήνυσαν· οὐδὲ θάλασσα,
 οὔθ' ὕδωρ ποταμῶν, οὔτ' ἄγρεια ποιήεντα,
 ἵππων ἀθανάτων, οὔτ' ἄκρီး, ἔσχεθον ὁρμήν,
 ἀλλ' ὑπὲρ αὐτάων βαθὺν ἡέρα τέμνον ἰόντες.

385 στήσε δ' ἄγων, ὅθι μίμνεν εὐστέφανος Δημήτηρ,
 νηοῖο προπάροιθε θυώδεος· ἥ δὲ ἰδοῦσα

ἦϊέ', ἥύτε μαινὰς ὄρος κατὰ δάσκιον ὕλη.

Περσεφόνῃ δ' ἐτέρω

μητρὸς ἐῆς κατ

390 ἄλτο θέειν

τῇ δὲ

ᾧ

Τέκνον, μή ρά τι μ

βρώμης· ἐξαυδ

395 ὥς μὲν γάρ κε νέουσ

καὶ παρ' ἐμοὶ καὶ πατρὶ, κελαινεφεῖ Κρονίῳνι,

ναιετάοις, πάντεσσι τετιμένη ἀθανάτοισιν.

εἰ δ' ἐπάσω, πάλιν αὖτις ἰοῦσ', ὑπὸ κεύθεσι γαίης

οἰκήσεις ὀρέων τριτάτην μ

400 τὰς δὲ δύω παρ' ἐμοὶ τε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.

ὁππότε δ' ἄνθῃσι γαῖ' εὐώδεσιν εἰαριγοῖσιν

παντοδαποῖς θάλλει, τότ' ἀπὸ ζόφου ἡρόεντος

αὖτις ἄνει μέγα θαῦμα θεοῖς, θνητοῖς τ' ἀνθρώποις.

καὶ τίνι σ' ἐξαπάτησε δόλῳ κρατερός Πολυδέγμων;

- 405 Τὴν δ' αὖ Περσεφόνῃ περικαλλὲς ἀντίον ἠϋδα·
 τοίγαρ ἐγὼ τοι, μήτερ, ἐρῶ νημερτέα πάντα·
 εὐτέ μοι ἦλθ' Ἑρμῆς ἐριούνιος, ἄγγελος ὤκους,
 παρ πατέρος Κρονίδαο καὶ ἄλλων οὐρανίωνων,
 ἐλθεῖν ἐξ Ἑρέβευς, ἵνα μ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα
 410 λήξαις ἀθανάτοισι γόλου καὶ μήνιος αἰνῆς·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἀγόρους' ὑπὸ χάρματος. αὐτὰρ ὁ λάθρη
 ἔμβυλέ μοι ῥοιῆς κόηκον, μελιηδέ' ἐδωδὴν,
 ἄκουσαν δὲ βίῃ με προσηνάγκασσε πάσασθαι.
 ὥς δέ μ' ἀναρπάξας Κρονίδεω πυκινὴν διὰ μῆτιν
 415 ᾤχετο, πατρὸς ἐμοῖο, φέρων ὑπὸ πεύθεα γαίης,
 ἐξερέω, καὶ πάντα διΐξομαι, ὥς ἐρεεῖνεις.
 ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἀν' ἡμερτὸν λειμῶνα,
 Λευκίππη, Φαινὼ τε καὶ Ἥλέκτρη καὶ Ἰάνθῃ,
 καὶ Μελίτῃ, Ἰάτῃ τε Ῥοδείᾳ τε Καλλιρόῃ τε,
 420 Μηλόβοσις τε Τύχῃ τε καὶ Ὠκυρόῃ καλυκῶπις,
 Χρυσῆς τ' Ἰάνειρά τ' Ἀκάστη τ' Ἀδμήτῃ τε,
 καὶ Ῥοδόπῃ, Πλουτῷ τε καὶ ἡμερόεσσα Καλυψώ,
 καὶ Στυῒ, Οὐρανίῃ τε, Γαλαξαύρῃ τ' ἐρατεινῇ,
 [Παλλὰς τ' ἐγρεμάχῃ, καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,]

425 παίζομεν, ἥδ' ἄνθρα δρέπομεν χεῖρεσσ' ἐρόντα,
 μίγδα πρόπον τ' ἀγανόν, καὶ ἀγαλλίδας ἥδ' ὑάκινθον,
 καὶ ῥοδέας πάλυκας καὶ λείρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 νάρκισσόν θ', ὃν ἔφυσ', ὥσπερ πρόπον, εὐρεῖα χθών.
 αὐτὰρ ἐγὼ δρεπόμην περὶ χάρματι· γαῖα δ' ἔνερθεν
 430 χώρησεν, τῆς δ' ἔκθορ' ἄναξ πρᾶτερός Πολυδέγμων.
 βῆ δὲ φέρων ὑπὸ γαῖαν ἐν ἄρμασι χρυσείοισιν
 πόλλ' ἀεκαζομένην· ἐβόησα δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ.
 ταῦτά τοι ἀχρυμένη περ ἀληθέα πάντ' ἀγορεύω.

Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσai,
 435 πολλὰ μάλ' ἀλλήλων κραδίην καὶ θυμὸν ἴαινον,
 ἀμφαγαπαζόμεναι· ἀχέων δ' ἀπεπαύετο θυμός,
 γηθουσύνas δὲ δέχοντο παρ' ἀλλήλων, ἔδιδόν τε.
 τῇσιν δ' ἐγγύθεν ἦλθ' Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος·
 πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφαγάπησε κόρην Δημήτερος ἁγνῇ·
 440 ἐκ τοῦ οἱ πρόπολος καὶ ὀπάων ἔπλετ' ἄνασσα.
 τῆς δὲ μετ' ἄγγελον ἦκε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς
 Ῥεῖην ἡὔκομον, Δημήτερα κυανόπεπλον
 ἀξέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
 δωσέμεν, ἄς πεν ἔλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

- 445 νεῦσε δέ οἱ κούρην ἔτεος περιτελλομένοιο
 τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ Ζόφον ἡερόεντα,
 τὰς δὲ δύο παρὰ μητρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 ὧς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ Διὸς ἀγγελιάων.
 ἐσυμμένως δ' ἦϊξε κατ' Οὐλύμποιο καρήνων,
 450 ἐς δ' ἄρα Ῥάριον ἶξε, φερέεβιον οὖθαυ ἀρούρης
 τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότε γ' οὔτι φερέεβιον, ἀλλὰ ἔκῃλον
 ἐστήκει πανάφυλλον· ἔκευθε δ' ἄρα κρὶ λευκὸν
 μήδεσι Διήμητρος καλλισφύρου· αὐτὰρ ἔπειτα
 μέλλεν ἄφαρ ταναοῖσι κομήσειν ἀσταχύεσσιν,
 455 ἦρος ἀεξομένοιο, πέδω δ' ἄρα πίονες ὄγχοι
 βρισέμεν ἀσταχύων, τὰ δ' ἐν ἔλλεδανοῖσι δεδέσθαι.
 ἔνθ' ἐπέβη πρῶτιστον ἀπ' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο·
 ἀσπασίως δ' ἶδον ἀλλήλας, κεχάρηντο δὲ θυμῷ.
 τὴν δ' ὧδε προσέειπε Ῥέη λιπαροκρήδεμνος·
 460 Δεῦρο, τέκος, καλέει σε βαρύπτερος εὐρύοπα Ζεὺς,
 ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
 δωσέμεν, ἅς κ' ἐθέλῃςθα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 νεῦσε δέ σοι κούρην ἔτεος περιτελλομένοιο
 τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ Ζόφον ἡερόεντα,

465

ἀθανάτοισιν.

σθαι, ἐφ' ὃ ἐπένευσε πάρητι.

ἀλλ' ἴθι, τέκνον ἐμόν, καὶ κείθεο, μηδέ τι λίην

ἀζηχὲς μενέεινε πελαινεφείῃ Κρονίῳνι.

αἶψα δὲ καρπὸν ἄεξε φερέσβιον ἀνθρώποισιν.

470 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθυσεν εὐστέφανος Δημήτηρ·

αἶψα δὲ καρπὸν ἀνήκεν ἀρουράων ἐριβώλων.

πᾶσα δὲ φύλλοισιν τε καὶ ἄνθεσιν εὐρεῖα χθῶν

ἔβρισ'· ἥ δὲ κιοῦσα θεμιστοπόλοισ βασιλεῦσιν

δεῖξε, Τριπτολέμω τε, Διοκλεῖ τε πληξίπῳ,

475 Εὐμόλπου τε βίῃ, Κελεῷ θ', ἡγήτορι λαῶν,

δρησμοσύνην θ' ἱερῶν, καὶ ἐπέφραδεν ὄργια πᾶσιν,

[Τριπτολέμω τε Πολυξείνῳ τ', ἐπὶ τοῖς δὲ Διοκλεῖ]

σεμνά, τὰ τ' οὐπὼς ἔστι παρεξίμεν, οὔτε πυθέσθαι,

οὔτ' ἀρέειν· μέγα γάρ τι θεῶν ἄγος ἰσχύει αὐδὴν.

480 ὄλβιος, ὃς τὰδ' ὅπωπεν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων·

ὃς δ' ἀτελὴς ἱερῶν, ὃς τ' ἔμμορος, οὐκοῦθ' ὁμοίην

αἶσαν ἔχει, φθίμενός περ, ὑπὸ ζόφῳ εὐρώωντι.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάνθ' ὑπεθήκατο διὰ θεάων,

βάν ῥ' ἵμεν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγουριν ἄλλων.

Ὀδυσσ. II.

30

485 ἔνθα δὲ ναιετάουσι παρὰ Διὶ τερπιπεραύνῳ
 σεμναὶ τ' αἰδοῖαί τε. μέγ' ὄλβιος, ὅντιν' ἐκεῖναι
 προφρονέως φίλωνται ἐπιχθονίων ἀνθρώπων.
 αἶψα δέ οἱ πέμπουσιν ἐφέστιον εἰς μέγα δῶμα
 Πλοῦτον, ὃς ἀνθρώποις ἄφενος θνητοῖσι δίδωσιν.

490 Ἄλλ' ἄγ', Ἐλευσῖνος θυοέσσης δῆμον ἔχουσα,
 καὶ Πάρον ἀμφιρύτην, Ἄντρονά τε πετρήεντα,
 πότνια, ἀγλαόδωρ', ὠρηφόρε, Διοῖ ἄνασσα,
 αὐτῇ, καὶ κούρη, περικαλλῆς Περσεφόνηα,
 πρόφρων ἀντ' ὥδῃς βίοτον θυμήρε' ὅπαζε.
 495 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Ε.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Αἰδοίην, χρυσοστέφανον, καλὴν Ἀφροδίτην
ἔσομαι, ἥ πάσης Κύπρου κρήδεμνα λέλογχεν
εἰναλῆς, ὅθι μιν Ζεφύρου μένος ὑγρὸν ἀέντος
ἤνειπεν κατὰ πῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
5 *ἄφρῳ ἔνι μαλακῷ. τὴν δὲ χρυσάμπυπες ἼΩραι*
δέξαντ' ἀσπασίως, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσσαν·
πρᾶτὶ δ' ἐκ' ἀθανάτῳ στεφάνην εὐτυκτον ἔθηκαν,
καλὴν, χρυσεῖην· ἐν δὲ τρητοῖσι λοβοῖσιν
ἄνθ' ὄρειτάλκου, χρυσοῖό τε τιμήεντος·
10 *δεῖρῃ δ' ἀμφ' ὑπαλῇ καὶ στήθεσιν ἀργυφέοισιν*
ὄρμοισι χρυσείοισιν ἐκόσμεον, οἷσί περ αὐταὶ

ὦραι κόσμηθεν χρυσάμπυκες, ὀππότ' ἴοιεν
 ἐς χορὸν ἡμερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρός.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ τροῖ κόσμον ἔθηκαν,
 15 ἦγον ἐς ἀθανάτους· οἱ δ' ἡσπάζοντο ἰδόντες,
 χερσὶ τ' ἐδεξιόωντο, καὶ ἡρήσαντο ἕκαστος
 εἶναι πουριδίην ἄλοχον, καὶ οἴκαδ' ἄγασθαι,
 εἶδος θαυμάζοντες ἰοστεφάνου Κυθερείης.

Χαῖρ', ἐλικοβλέφαρε, γλυκυμείλιχε· δὸς δ' ἐν ἀγῶνι
 20 νίκην τῷδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἔντυχον ἀοιδίην·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΣΤ.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΤΣΟΝ.

*Ἀμφὶ Διώνυσον, Σεμέλης ἐρικυδέος υἱόν,
 μνήσομαι, ὥς ἐφάνη παρὰ θῖν' ἄλods ἀτρυνέτοιο,
 ἀκτῇ ἐπιπροβλήτι, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικώς,
 πρωθίβη· καλαὶ δὲ περισσεῖοντο ἔθειραι,
 κυάνεαι, φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔχεν ὤμοις
 πορφύρεον. τάχα δ' ἄνδρες εὐστέλμου ἀπὸ νηὸς
 ληίσται προγένοντο θοῶς ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 Τυρσηνοί· τοὺς δ' ἦγε κυκλὸς μόρος· οἱ δὲ ἰδόντες
 νεῦσαν ἐς ἀλλήλους, τάχα δ' ἔκθορον· αἶψα δ' ἐλόντες
 10 εἶσαν ἐπὶ σφετέρης νηὸς, πεχαρημένοι ἦτορ.
 υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο Διοτρεφέων βασιλῆων*

εἶναι, καὶ δεσμοῖς ἔθελον δεῖν ἀργαλέοισιν.
 τὸν δ' οὐκ ἔσχανε δεσμά, λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσε πίπτον
 χειρῶν ἠδὲ ποδῶν· ὁ δὲ μείδιαων ἐκάθητο
 15 ὄμμασι κυανέοισι· κυβερνήτης δὲ νοήσας,
 αὐτίκα οἷς ἐτάροισιν ἐπέκλετο, φώνησέν τε·

Δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύεθ' ἑλόντες,
 καρτερόν! οὐδὲ φέρειν δύναταί μιν νηὺς εὐεργής.
 ἦ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστίν, ἦ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 20 ἠὲ Ποσειδάων· ἐπεὶ οὐ θνητοῖσι βροτοῖσιν
 εἵκελος, ἀλλὰ θεοῖς, οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
 ἀλλ' ἄγετ', αὐτὸν ἀφῶμεν ἐκ' ἡκείροιο μελαίνης
 αὐτίκα· μὴδ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε, μήτι χολώθεις
 ὄρση ἀργαλέους τ' ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.

25 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄρχος στυγερῶ ἠνίπαπε μύθῳ·
 δαιμόνι', οὐδ' ὄρα, ἅμα δ' ἰστίον ἔλκεο νηός,
 σύμπανθ' ὄπλα λαβών· ὅδε δ' αὖτ' ἀνδρεσσὶ μελήσει.
 ἔλπομαι, ἦ Αἴγυπτον ἀφίξεται, ἦ ὄγε Κύπρον,
 ἦ ἐς Ἑπερβορέους, ἦ ἐκαστέρῳ· ἐς δὲ τελευτήν
 30 ἔκ ποτ' ἐρεῖ αὐτοῦ τε φίλους καὶ κτήματα πάντα,
 οὓς τε πασιγνήτους· ἐπεὶ ἡμιν ἔμβαλε δαίμων.

Ὡς εἰκὼν, ἰστὸν τε καὶ ἰστίον ἔλκετο νηός.

ἔμπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δ' ἤρ' ὄπλα
κατάνυσαν· τάχα δέ σφιν ἐφαίνετο θαυματὰ ἔργα.

35 οἶνος μὲν πρώτιστα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
ἠδύποτος πελάρυζ' εὐώδης, ὥρνυτο δ' ὁδμῇ
ἀμβροσίῃ· ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.
αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἰστίον ἐξετανύσθη
ἄμπελος ἔνθα καὶ ἔνθα, κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ

40 βότρυες· ἀμφ' ἰστὸν δὲ μέλας εἰλίσσεται κισσός,
ἄνηεσι τηλεθάων, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει·
πάντες δὲ σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον. οἱ δὲ ἰδόντες
Μηδείδην τότ' ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον
γῇ πελάαν. ὁ δ' ἄρα σφι λέων γένετ' ἔνδοθι νηὸς

45 δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης, μέγα δ' ἔβραχεν· ἐν δ' ἄρα μέσση
ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύτενα, σήματα φαίνων·
ἄν δ' ἔστη μεμαυῖα, λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄκρου
δεινὸν ὑπόδρα ἰδών. οἱ δ' ἐς πρύμνην ἐφόβηθεν,
ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ, σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα,
50 ἔσταν ἄρ' ἐκπληγέντες· ὁ δ' ἐξαπίνης ἐπορούσας
ἄρχον ἔλ'· οἱ δὲ θύραζε, κακὸν μόρον ἐξαλύοντες,

πάντες ὁμῶς κήδησαν, ἐπεὶ ἴδον, εἰς ἄλλα δῖαν,
δελφῖνες δ' ἐγένοντο. κυβερνήτην δ' ἐλέησας
ἔσχεθες, καὶ μιν ἔθηκε πανόλβιον, εἶπέ τε μῦθον·

55 Θάρσει, δῖε πάτωρ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ·
εἰμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος, δν τέκε μήτηρ
Καδμηΐς Σεμέλη, Διὸς ἐν φιλότῃτι μιγεῖσα.

Χαῖρε, τέκος Σεμέλης εὐώπιδος· οὐδέ πη ἔστιν,
σεῖο γε ληθόμενον γλυκερὴν κοσμήσαι ἀοιδὴν.

Ζ.

Ε Ι Σ Α Ρ Ε Α.

Ἄρες ὑπερμενέτα, βριζάρματε, χρυσεοπήληξ,
 ὀβριμόθυμε, φέραςπι, πολισσόε, χαλνοκορουστά,
 καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορυσθενές, ἔρκος Ὀλύμπου,
Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ, συναρωγὲ *Θέμιστος*,
 5 ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγὲ φωτῶν,
 ἡγορέης σπηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἐλίσσων
 αἰθέρος ἐπταπόροισ ἐνὶ τείρεσιν, ἔνθα σε πῶλοι
 ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσιν·
 κλυῖσι, βροτῶν ἐπίκουρε, δοτὴρ εὐθαρσέος ἥβης,
 10 πρηῦ καταστίλβων σέλας ὑψόθεν ἐς βιότιτα
 ἡμετέρην καὶ κάρτος Ἀρήϊον· ὧς κε δυναίμην

σεύεσθαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἑμοῖο παρήνου,
καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὁρμήν,
θυμοῦ τ' αὖ μένος ὁδὺν πατισχέμεν, ὅς μ' ἐρέθῃσιν
15 φυλόπιδος κρυερῆς ἐπιβαινέμεν. ἀλλὰ σὺ θάρσος
δός, μάκαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς,
δυσμενέων προφυγόντα μόθον, Κῆρὰς τε βιαίας.

H.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

*Ἄρτεμιν ὕμνει, Μοῦσα, πασιγνήτην Ἑκάτοιο,
 παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος,
 ἥδ' ἵππους ἄρσασα βαθυσχοίνιο Μέλητος,
 ῥίμφα διὰ Σμύρνης παγχρύσειον ἄρμα διώκει
 5 ἐς Κλάρων ἀμπελόεσσαν, ὅθ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἦσται, μιμνάζων ἐπατηβόλον Ἰοχέαιραν.*

*Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, θεαί θ' ἅμα πᾶσαι, ἀοιδῇ·
 αὐτὰρ ἐγὼ σὲ πρῶτα καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομ' ἀείδειν,
 σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.*

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

*Κυπρογενῇ Κυθέρειαν αἰέσομαι, ἥτε βροτοῖσιν
μείλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἡμερτῶ δὲ προσώπῳ
αἰεὶ μειδιάει, καὶ ἐφ' ἡμερτὸν φέρει ἄνθος.*

*Χαῖρε, θεᾷ, Σαλαμῖνος εὐκτιμένης μεδέουσα,
5 καὶ πάσης Κύπρου, δὸς δ' ἡμερόεσσαν ἀοιδὴν·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.*

I.

E I Σ Α Θ Η Ν Α Ν.

*Παλλάδ' Αθηναίην ἐρυσίπολιν ἄρχομ' αἰεΐειν,
δεινὴν, ἣ σὺν Ἄρηϊ μέλει πολεμήϊα ἔργα,
περθόμεναί τε πόλῃες, αὐτὴ τε πτόλεμοί τε,
καὶ τ' ἐρρύσατο λαὸν ἰόντα τε νισσόμενόν τε.*

5 Χαῖρε, θεά· δὸς δ' ἄμμι τύχην εὐδαιμονίην τε.

Ἦραι κόσμηθεν χρυσάμπυκες, ὀππότ' ἴοιεν
ἐς χορὸν ἡμερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρός.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ προῖ κόσμον ἔθηκαν,
15 ἦγον ἐς ἀθανάτους· οἱ δ' ἡσπάζοντο ἰδόντες,
χερσὶ τ' ἔδεξιόωντο, καὶ ἡρήσαντο ἕκαστος
εἶναι κοιριδίην ἄλοχον, καὶ οἴκαδ' ἄγασθαι,
εἶδος θαυμάζοντες ἰοστεφάνου Κυθερείης.

Χαῖρ', ἐλικοβλέφαρε, γλυκυμείλιχε· δὸς δ' ἐν ἀγῶνι
20 νίκην τῷδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἔντυνον ἀοιδὴν·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΣΤ.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

*Ἀμφὶ Διώνυσον, Σεμέλης ἐρικυδέος υἱόν,
 μνήσομαι, ὥς ἐφάνη παρὰ Σῖν' ἄλὸς ἀτρυγέτοιο,
 ἀκτῇ ἔπι προβλήτι, νεηνίῃ ἀνδρὶ εἰοικώς,
 πρωθίβῃ· καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔθειραι,
 κύναι, φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔχεν ὦμοις
 πορφύρεον. τάχα δ' ἄνδρες εὐσσέλμου ἀπὸ νηὸς
 ληίσται προγέγοντο θοῶς ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 Τυρσηνοί· τοὺς δ' ἦγε κακὸς μόρος· οἱ δὲ ἰδόντες
 νεῦσαν ἐς ἀλλήλους, τάχα δ' ἔκθορον· αἶψα δ' ἐλόντες
 10 εἶσαν ἐπὶ σφετέρῃς νηὸς, κεχαρημένοι ἦτορ.
 υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο Διοτρεφέων βασιλῆων*

εἶναι, καὶ δεσμοῖς ἔθελον δεῖν ἀργαλέοισιν.

τὸν δ' οὐκ ἴσχανε δεσμά, λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσε πίπτον
χειρῶν ἡδὲ ποδῶν· ὁ δὲ μείδιάων ἐκάθητο

15 ὄμμασι πνανέοισι· κυβερνήτης δὲ νοήσας,
αὐτίκα οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·

Δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύεθ' ἐλόντες,
παρτερόν! οὐδὲ φέρειν δύναταί μιν νηὺς εὐεργής.
ἦ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστίν, ἥ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

20 ἢ Ποσειδάων· ἐπεὶ οὐ θνητοῖσι βροτοῖσιν
εἵκελος, ἀλλὰ θεοῖς, οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
ἀλλ' ἄγετ', αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ' ἡπείροιο μελαίνης
αὐτίκα· μῆδ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε, μήτι χολωθείς
ὄρση ἀργαλέους τ' ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.

25 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἀρχὸς στρυγερῶ ἠνίκαπε μύθῳ·
δαιμόνι', οὐρον ὄρα, ἅμα δ' ἰστίον ἔλκεο νηός,
σύμπανθ' ὅπλα λαβῶν· ὅδε δ' αὖτ' ἄνδρεςσι μελήσει.
ἔλπομαι, ἥ Αἴγυπτον ἀφίξεται, ἥ ὄγε Κύπρον,
ἥ ἐς Ὑπερβορέους, ἥ ἐκαστέρῳ· ἐς δὲ τελευτήν
30 ἔκ ποτ' ἐρεῖ αὐτοῦ τε φίλους καὶ κτήματα πάντα,
οὓς τε πασιγνήτους· ἐπεὶ ἡμιν ἔμβαλε δαίμων.

Ὡς εἰπὼν, ἰστόν τε καὶ ἰστίον ἔλπετο νηός.

ἔμπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄπλα
καττάνυσαν· τάχα δέ σφιν ἐφαίνετο θαυματὰ ἔργα.

35 οἶνος μὲν πρῶτιστα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
ἠδύποτος κελάρυε· εὐώδης, ὥρνυτο δ' ὀδμή
ἀμβροσίη· ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.
αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἰστίον ἐξετανύσθη
ἄμπελος ἔνθα καὶ ἔνθα, κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ

40 βότρυες· ἀμφ' ἰστόν δὲ μέλας εἰλίσσετο κισσός,
ἄνθεσι τηλεθάων, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει·
πάντες δὲ σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον. οἱ δὲ ἰδόντες
Μηδείδην τότ' ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον
γῇ πελάαν. ὃ δ' ἄρα σφι λέων γένητ' ἔνδοθι νηός

45 δεινὸς ἐπ' ἀπροτάτης, μέγα δ' ἔβραχεν· ἐν δ' ἄρα μέσση
ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύχενά, σήματα φαίνων·
ἄν δ' ἔστη μεμαυῖα, λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄκρου
δεινὸν ὑπόδρα ἰδών. οἱ δ' ἐς πρύμνην ἐφόβηθεν,
ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ, σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα,

50 ἔσταν ἄρ' ἐκπληγέντες· ὃ δ' ἐξαπίνης ἐπορούσας
ἄρχον ἔλ'· οἱ δὲ θύραζε, πακὸν μόρον ἐξαλύοντες,

πάντες ὁμῶς πήδησαν, ἐπεὶ ἶδον, εἰς ἄλλα δῖαν,
 δελφῖνες δ' ἐγένοντο. κυβερνήτην δ' ἐλέησας,
 ἔσχεθε, καὶ μιν ἔθηκε πανόλβιον, εἶπέ τε μῦθον·

55 Θάρσει, διε πάτωρ, τῷ ἐμῷ πεχαρισμένε θυμῷ·
 εἰμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος, δν τέκε μήτηρ
 Καδμηΐς Σεμέλη, Διὸς ἐν φιλότῃτι μιγεῖσα.

Χαῖρε, τέκος Σεμέλης εὐώπιδος· οὐδέ πη ἔστιν,
 σεῖό γε ληθόμενον γλυκερὴν κοσμηῆσαι ἀοιδήν.

Ζ.

Ε Ι Σ Α Ρ Ε Α.

*Ἄρες ὑπερμενέτα, βριδάρματε, χρυσεοπήληξ,
 ὀβριμόθυμε, φέραςπι, πολισσόε, χαλποκορουστά,
 καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορυσθενές, ἔρκος Ὀλύμπου,
 Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ, συναρωγὲ Θέμιστος,
 5 ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγὲ φωτῶν,
 ἡγορέης σπηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἐλίσσων
 αἰθέρος ἐκταπόροις ἐνὶ τείρεσιν, ἔνθα σε πῶλοι
 ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσιν·
 κλυῖσι, βροτῶν ἐπίκουρε, δοτὴρ εὐθαρσέος ἥβης,
 10 πρηῦ καταστίλβων σέλας ὑφόθεν ἐς βιότητα
 ἡμετέρην καὶ κάρτος Ἀρήϊον· ὧς κε δυναίμην*

σεύεσθαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἑμοῖο καρήνου,
καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὁρμήν,
θυμοῦ τ' αὖ μένος ὅξυν κατισχέμεν, ὅς μ' ἐρέθῃσιν
15 φυλόπιδος κρυερῆς ἐπιβαινέμεν. ἀλλὰ σὺ θάρσος
δός, μάκαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς,
δυσμενέων προφυγόντα μόθον, Κῆρὰς τε βιαίας.

H.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

*Ἄρτεμιν ὕμνῃ, Μοῦσα, πασιγνήτην Ἑκάτοιο,
 παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος,
 ἥδ' ἵππους ἄρσασα βαθυσχοίνοιο Μέλητος,
 ῥίμφα διὰ Σμύρνης παγχερύσειον ἄρμα διώκει
 5 ἐς Κλάρων ἀμπελόεσσαν, ὅθ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἦσται, μιμνάζων ἐκατηβόλον Ἰοχέαιραν.*

*Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, θεαί θ' ἅμα πᾶσαι, ἀοιδῇ·
 αὐτὰρ ἐγὼ σὲ πρῶτα καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομ' ἀείδειν,
 σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.*

Θ.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

*Κυπρογενῇ Κυθέρειαν αἰέσομαι, ἥτε βροτοῖσιν
 μείλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἡμερτῶ δὲ προσώπῳ
 αἰεὶ μειδιᾷ, καὶ ἐφ' ἡμερτὸν φέρει ἄνθος.*

*Χαῖρε, θεὰ, Σαλαμῖνος εὐκτιμένης μεδέουσα,
 5 καὶ πάσης Κύπρου, δὸς δ' ἡμερόεσσαν ἀοιδὴν·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.*

I.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

*Παλλάδ' Αθηναίην ἐρυσίπτολιν ἄρχομ' αἰεῖδεν,
 δεινὴν, ἣ σὺν Ἄρηϊ μέλει πολεμήϊα ἔργα,
 περθόμεναί τε πόλῃες, αὐτὴ τε πτόλεμοί τε,
 καὶ τ' ἐρρύσατο λαὸν ἰόντα τε νισσόμενόν τε.*

5 *Χαῖρε, θεά· δὸς δ' ἄμμι τύχην εὐδαιμονίην τε.*

ΙΑ.

Ε Ι Σ Η Ρ Α Ν.

*Ἦρην αἰίδω χρυσόθρονον, ἣν τέκε Πείη,
ἀθανάτην βασίλειαν, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν,
Ζηνὸς ἐριγδοῦποιο κασιγνήτην ἄλοχόν τε,
κυδρὴν, ἣν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον
5 ὑζόμενοι τίουσιν ὁμῶς Διὶ τερπικεραύνῳ.*

IB.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

*Δήμητρ' ἠϋκομον, σεμνήν θεόν, ἄρχομ' αἰεΐδειν,
αὐτὴν, καὶ κούρην, περικαλλέα Περσεφόνειαν.*

Χαῖρε, θεά, καὶ τήνδε σάω πόλιν· ἄρχε δ' αἰοιδῆς.

II.

ΕΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΩΝ.

*Μητέρα μοι πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,
ὕμνει, Μοῦσα λιγεία, Διὸς θύγατερ μεγάλοιο·
ἧ κροτάλων τυπάνων τ' ἰαχῇ, σὺν τε βρόμος αὐλῶν
εὐαδεν, ἡδὲ λύκων κλαγγῇ, χαροπῶν τε λεόντων,
5 οὔρεά τ' ἠχέεντα, καὶ ὑλήεντες ἔναυλοι.*

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, θεαί θ' ἅμα πᾶσαι, ἀοιδῇ.

ΙΔ.

ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΑ ΛΕΟΝΤΟΘΥΜΟΝ.

*Ἡρακλέα, Διὸς υἱὸν, αἰέσομαι, ὃν μέγ' ἄριστον
 γείνατ' ἐπιχθονίων Θήβης ἔνι καλλιχόροισιν
 Ἀλκμήνῃ, μιτθεῖσα κελαινεφέϊ Κρονίῳ·
 ὃς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθέσφατον ἠδὲ θάλασσαν
 πλαζόμενος, πομπῇσιν ὑπ' Εὐρυσθέως ἄνακτος,
 πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτλη·
 νῦν δ' ἤδη κατὰ καλὸν ἔδος νιφόεντος Ὀλύμπου
 ναίει τερπόμενος, καὶ ἔχει παλλίσφυρον Ἥβην.*

Χαῖρε, ἄναξ, Διὸς υἱέ· δίδου δ' ἀρετὴν τε καὶ ὕλβον.

ΙΕ.

ΕΙΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ.

*Ἰητῆρα νόσων, Ἀσκληπιὸν ἄρχομ' αἰδεῖν,
υἱὸν Ἀπόλλωνος, τὸν ἐγείνατο διὰ Κορωνίς
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κόρυη Φλεγύου βασιλῆος,
χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ' ὀδυνάων.*

5 *Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ· λίτομαι δέ σ' αἰοιδῆ.*

ΙΣΤ.

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΤΡΟΥΣ.

*Κάστορα καὶ Πολυδεύκε' αἰδέο, Μοῦσα λιγεία,
 Τυνδαρίδας, οἳ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἐξεγένοντο·
 τοὺς ὑπὸ Τηϋγέτου κορυφῆς τέκε πότνια Λήδη,
 λάθρη ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεί Κρόνιωνι.*

5 *Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταρέων ἐπιβήτορες ἵππων.*

IZ.

Ε Ι Σ Ε Ρ Μ Η Ν.

Ἑρμῆν αἰείδω Κυλλήνιον, Ἀργειφόντην,
 Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλου,
 ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
 Ἄτλαντος θυγάτηρ, Διὸς ἐν φιλότῳ μιγεῖσα,
 5 αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν ὄμιλον,
 ἄνθρωποι ναιετάουσα παλισκίῳ· ἔνθα Κρονίων
 Νύμφῃ εὐπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῶ,
 εὖτε κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην·
 κύνθανε δ' ἀθανάτους τε θεοὺς, θνητοὺς τ' ἀνθρώπους.

10 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
 σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

Χαῖρ', Ἑρμῆ χαριδῶτα, διάκτορε, δῶτορ ἑάων.

IH.

ΕΙΣ ΠΑΝΑ.

Ἀμφὶ μοι Ἑρμείας φίλον γόνον ἔννεπε, Μοῦσα,
 αἰγιόδην, δικέρωτα, φιλόκροτον, ὅς τ' ἀνὰ πῖσιν
 δενδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χοροήθεσι Νύμφαις·
 αἶτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης στείβουσι κάρηνα,
 5 Πᾶν' ἀνακεκλόμεναι, νόμιον θεὸν, ἀγλαέθειρον,
 αὐχμήενθ', ὃς πάντα λόφον νιφόεντα λέλογχεν,
 καὶ κορυφὰς ὀρέων καὶ πετρήεντα κέλευθα·
 φοιτᾷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ ῥωπήϊα πυκνά,
 ἄλλοτε μὲν ῥεΐθροισιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν,
 10 ἄλλοτε δ' αὖ πέτρησιν ἐν ἡλιβάτοισι διοιχνεῖ,
 ἀκροτάτην κορυφὴν μηλόσκοπον εἰσυναβαίνων.
 πολλάκι δ' ἀργινύεντα διέδραμεν οὔρεα μακρά,

πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι διήλασε, θῆρας ἐναίρων,
 ὀξέα δερκόμενος· τοτὲ δ' ἔσπερος ἔκλαγεν οἶος,
 15 ἄγρης ἐξανίων, δονάκων ὑπο μοῦσαν ἀθύρων
 νήδυμον· οὐκ ἂν τόνγε παραδράμοι ἐν μελέεσσιν
 ὄρνις, ἦτ' ἔαρος πολυανθέος ἐν πετάλοισιν.
 θρήνον ἐκικροχέουσ' ἰάχει μελίγηρυν ἀοιδήν.
 σὺν δέ σφιν τότε Νύμφαι ὀρεστιάδες, λιγύμολποι,
 20 φοιτῶσαι πύκα πρὸς σιν ἐπὶ κρήνῃ μελανύδρῳ
 μέλπονται· κορυφὴν δὲ περιστένει οὖρεος ἡρώ -
 δαίμων δ' ἐνθα καὶ ἐνθα χορῶν, τοτὲ δ' ἐς μέσον ἔρπων,
 πυκνὰ ποσὶν διέπει· λαῖφος δ' ἐπὶ νῶτα θαφοινόν
 λυγρὸς ἔχει, λιγυρῆσιν ἀγαλλόμενός φρένα μολπαῖς -
 25 ἐν μαλακῷ λειμῶνι, τόθι πρόκος ἡδ' ὑάκινθος
 εὐώδης θαλέθων καταμίσγεται ἄκριτα ποίῃ.
 ὕμνεῦσιν δὲ θεοὺς μάκαρας καὶ μακρὸν Ὀλυμπον·
 οἶόν θ' Ἑρμείην ἐριούνιον ἔξοχον ἄλλων
 ἔννεπον, ὥς ὄγ' ἅπασι θεοῖς θοὸς ἀγγελὸς ἐστίν.
 30 καὶ ῥ' ὄγ' ἐς Ἀρκαδίην πολυπίδακα, μητέρα μῆλων,
 ἐξίκετ', ἐνθα τέ οἱ τέμενος Κυλληνίου ἐστίν·
 ἐνθ' ὕγε, καὶ θεὸς ὦν, ψαφαρότριχα μῆλ' ἐνόμειεν

ἀνδρὶ πάρα θνητῷ. θάλε γὰρ πόθος ὑγρὸς ἐπελθών,
 Νύμφη ἐϋκλοπάμω Δρύοπος φιλότῃτι μιγῆναι·
 35 ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερόν· τέκε δ' ἐν μεγάροισιν
 Ἑρμείῃ φίλον υἱόν, ἄφαρ τερατωπὸν ἰδέσθαι,
 αἰγιπόδην, διπέρωτα, πολύκροτον, ἡδυγέλωτα·
 φεῦγε δ' ἀναΐξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθῆνῃ·
 δεῖσε γάρ, ὥς ἴδεν ὄψιν ἀμείλιχον, ἡυγένειον.
 40 τὸν δ' αἶψ' Ἑρμείας ἐριούνιος ἐς χέρα θῆκεν
 δεξάμενος· παῖρεν δὲ νόῳ περιώσια δαίμων.
 ῥίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἔδρας κίε, παῖδα καλύψας
 δέρμασιν ἐν πυκνινούσιν ὀρεσκώοιο λαγωῦ·
 παρ δὲ Ζηνὶ κἀθιζε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν,
 45 δεῖξε δὲ ποῦρον ἑόν· πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτερφθεν
 ἀθάνατοι, περίαλλα δ' ὁ Βάκχειος Διόνυσος·
 Πᾶνα δέ μιν καλέεσκον, ὅτι φρένα πᾶσιν ἔτερψεν.

Καὶ σὺ μὲν οἴτω χεῖρε, ἄναξ· λίτομαι δέ σ' αἰοιδῇ·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

ΙΘ.

ΕΙΣ ΗΦΑΙΣΤΟΝ.

*Ἥφαιστον κλυτόμητιν αἰίδεο, Μοῦσα λιγεῖα,
 ὃς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
 ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός, οἱ τὸ πάρος περ
 ἄντροις ναιετάσκον ἐν οὔρεσιν, ἥϋτε θῆρες·
 5 νῦν δὲ δι' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες,
 ῥηϊδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 εὖκηλοι διάγουσιν ἐνὶ σφέτέροισι δόμοισιν.*

Ἄλλ' ἴλῃθ', Ἥφαιστε· δίδου δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.

Κ.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Φοῖβε, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' αἶδει,
ὄχθη ἐπιθρώσκων ποταμὸν πάρα δινήεντα,
Πηνειόν· σὲ δ' αἰοιδὸς, ἔχων φόρμιγγα λίγειαν,
ἡδυεπὴς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἶν αἶδει.

5 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ· ἴλαμαι δέ σ' αἰοιδῆ.

ΚΑ.

ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

*Ἀμφὶ Ποσειδάωνα, θεὸν μέγαν, ἄρχον' αἰδεῖν,
 γαίης κινήτῃρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
 πόντιον, ὅςθ' Ἑλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἰγᾶς.
 διχθὰ τοι, Ἐννοσίγαιε, θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο,
 ὅ ἴππων τε δμητῆρ' ἔμεναι, σωτῆρά τε νηῶν.*

*Χαῖρε, Ποσεῖδαον γαῖήοις, κυανοχαῖτα,
 καὶ μάκαρ, εὐμενὲς ἦτορ ἔχων, πλώουσιν ἄρηγε.*

ΚΒ.

Ε Ι Σ Δ Ι Α.

*Ζῆνα, θεῶν τὸν ἄριστον, αἰέσομαι, ἥδ' ἐ μέγιστον,
εὐρύοπα, κρείοντα, τελεσφόρον, ὅστε θέμιστι
ἐγκλιδὸν ἐζομένη πυκινούς δάρους ἀρίζει.*

"Ἰληθ', εὐρύοπα Κρονίδη, κῦδιστε, μέγιστε.

ΚΓ.ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ.

*Ἰστίη, ἦτε ἄνακτος, Ἀπόλλωνος ἐπάτοιο,
Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ ἱερὸν δόμον ἀμφοιπολεύεις,
αἰεὶ σῶν πλοπάμων ἀπολείβεται ὕγρον ἔλαιον.
ἔρχεο τόνδ' ἀνὰ οἶκον, ἐνγηέα θυμὸν ἔχουσα,
5 σὺν Διὶ μητιόεντι, χάριν δ' ἅμ' ὄπασσον ἀοιδῇ.*

ΚΔ.

ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Μουσάων ἄρχωμαι, Ἀπόλλωνός τε Διός τε.

ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος

ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κισσαρισταί,

ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. ὁ δ' ὄλβιος, ὅντινα Μοῦσαι

5 φίλωνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδὴ.

Χαίρετε, τέκνα Διός, καὶ ἐμὴν τιμήσατ' ἀοιδὴν·

αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΚΕ.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

- Κισσοκόμην Διόνυσον, ἐρίβρομον, ἄρχον' αἰεῖδεν,
 Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱόν,
 ὃν τρέφον ἡϋκόμοι Νύμφαι, παρὰ πατρὸς ἀνακτος
 δεξάμεναι κόλποισι, καὶ ἐνδυκέως ἀτίταλλον,*
- 5 *Νύσης ἐν γνάλοισ· ὁ δ' ἀέξετο πατρὸς ἔκκητι
 ἄντρῳ ἐν εὐώδει, μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνδε θεαὶ πολύθυμον ἔθρεψαν,
 δὴ τότε φοιτίζεσκε καὶ ὕληεντας ἐναύλους,
 πισσῶ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένος· αἱ δ' ἅμ' ἔποντο*
- 10 *Νύμφαι, ὁ δ' ἐξηγεῖτο· βρόμος δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην.*

*Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, πολυστάφυλ' ὦ Διόνυσε·
 δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὖτις ἰκέσθαι,
 ἐκ δ' αὖθ' ὥράων ἐς τοὺς πολλοὺς ἐνιαυτούς.*

 ΚΣΤ.

 ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΤΤΟΝ.

οἱ μὲν γὰρ Δραπάνω σ', οἱ δ' Ἰκάρῳ ἠνεμοέσση
 φάσ', οἱ δ' ἐν Νάξῳ, Δίον γένος, Εἰραφιῶτα,
 οἱ δέ σ' ἐπ' Ἀλφειῷ ποταμῷ βαθυδινήεντι
 κυσσαμένην Σεμέλῃν τεκέειν Διὶ τερπικεραύνῳ,
 5 ἄλλοι δ' ἐν Θήβησιν, ἄναξ, σὲ λέγουσι γενέσθαι·
 ψευδόμενοι. σὲ δ' ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων, κρύπτων λευκώλενον Ἥρην.
 ἔστι δέ τις Νύση, ὕπατον ὄρος, ἀνθέον ὕλην,
 τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτοιο ῥοάων
 10 καὶ οἱ ἀναστήσουσιν ἀγάλματα πόλλ' ἐνὶ νηοῖς.
 ὥς δὲ τὰ μὲν τρία, σοὶ πάντως τριετήρισιν αἰεὶ

ἄνθρωποι ῥέξουσιν τεληέσσας ἐκατόμβας.

Ἦ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρυσιν νεῦσε Κρονίων·
 αἰβρόσiai δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
 15 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον.

Ὡς εἰπὼν, ἐπένευσε παρήατι μητίετα Ζεὺς.

Ἴληθ', Εἰραφιῶτα, γυναιμανές· οἱ δέ σ' αἰδοὶ
 ἄδομεν ἀρχόμενοι λήγοντές τ'· οὐδέ πη ἔστιν,
 σεῖ' ἐπιληθόμενον ἱερῆς μεμνήσθαι αἰοιδῆς.

20 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διώνυσ', εἰραφιῶτα,
 σὺν μητρὶ Σεμέλῃ, ἥνπερ καλέουσι Θυώνην.

KZ.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ἄρτεμιν αἰδῶ χρυσηλάπατον, πελαδεινήν,
 παρθένον αἰδοίην, ἐλαφιβόλον, ἰοχέαιραν,
 αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρου Ἀπόλλωνος·
 ἢ κατ' ὄρη σκιόεντα καὶ ἄκριας ἠνεμοέσσας

5 ἄγρη τερπομένη παγχρύσεια τόξα τιταίνει,
 πέμπουσα στονόεντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα
 ὑψηλῶν ὀρέων, ἰάχει δ' ἐπὶ δάσκιος ὕλη
 δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν· φρίσσει δὲ τε γαῖα,
 πόντος τ' ἰχθυόεις· ἢ δ' ἄλλιμον ἦτορ ἔχουσα
 10 πάντῃ ἐπιστρέφεται, θηρῶν ὀλέκουσα γενέθλην.
 αὐτὰρ ἔπην τερφῶν θηροσκοπὸς Ἰοχέαιρα,
 εὐφρήνῃ δὲ νόον, χαλάσας' εὐκαμπέα τόξα,

Ὀδυσσ. II.

ἔρπεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο,
Φοίβου Ἀπόλλωνος, Δελφῶν ἐς πίονα δήμον,
15 Μουσέων καὶ Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα.
ἔνθα κατακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ἰούς,
ἡγεῖται, χαρίεντα περὶ προῖ κόσμον ἔχουσα
ἐξάρχουσα χορούς· αἱ δ' ἀμβροσίην ὅπ' ἰεῖσαι
ὕμνευσιν Λητῷ καλλίσφυρον, ὥς τέκε παῖδας,
20 ἀθανάτων βουλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔεοχ' ἀρίστους.

Χαίρετε, τέκνα Διὸς καὶ Λητοῦς ἡυκόμοιο·
αὐτὰρ ἐγὼν ὕμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΚΗ.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

*Παλλάδ' Ἀθηναίην, κυδρὴν θεὸν, ἄρχομ' αἰδεῖν,
 γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν,
 παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκῆεσσαν,
 Τριτογενῇ, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς
 5 σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήϊα τεύχε' ἔχουσαν,
 χρύσεια, παμφανόωντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ὀρώντας
 ἀθανάτους. ἣ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγιόχοιο
 ἐσσυμένως ὥρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου,
 σείσας ὅξυν ἄκοντα· μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὀλυμπος
 10 δεινὸν ὑπὸ βρίμη Γλαυκώπιδος· ἀμφὶ δὲ γαῖα
 σμερδαλέον ἰάχην· ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος,*

κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος, ἔσχετο δ' ἄλμη
ἑξαπίνης· στήσεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
Ἴππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον, εἰσόκε κούρη
15 εἴλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὦμων θεοεῖκελα τεύχη,
Παλλὰς Ἀθηναίη· γήθησε δὲ μητίετα Ζεὺς.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω παῖρε, Διὸς τέκος αἰγιόχοιο·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΚΘ.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝ.

Ἴστίη, ἥ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
 ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων,
 ἔδρην αἰδιδιον ἔλαχες, πρεσβηΐδα τιμὴν

παλὸν ἔχουσα γέρας καὶ τιμὴν· οὐ γὰρ ἄτερ σοῦ
 5 εἰλαπῖναι θνητοῖσιν, ἴν' οὐ πρώτη κυμάτῃ τε
 Ἴστίη ἀρχόμενος σπένδει μελιηδέα οἶνον.

καὶ σύ μοι, Ἀργειφόντα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ,
 ἄγγελε τῶν μακάρων, χρυσόρῥαπι, δῶτορ ἐάων·
 ναίετε δώματα καλά, φίλα φρέσιν ἀλλήλοισιν

10 Ἴλαος ὦν ἐπάρηγε σὺν αἰδοίῃ τε φίλῃ τε

Ἰστίη. ἀμφοτέροι γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
εἰδότες ἔργματα καλὰ, νόῳ δ' ἔσπεσθε καὶ ἥβη.

Χαῖρε, Κρόνου θύγατερ, σύ τε καὶ χρυσόρραπις Ἑρμῆς·
αὐτὰρ ἐγὼν ὕμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Λ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΠΑΝΤΩΝ.

Γαῖαν καμμήτειραν αἰέσομαι, ἡϋθέμεθλον,
 πρεσβίστην, ἥ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ', ὅπόσ' ἔστιν,
 ἡμὲν ὅσα χθόνα διὰν ἐπέρχεται, ἡδ' ὅσα πόντον,
 ἡδ' ὅσα πωτῶνται, τῷδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὄλβου.
 5 ἐκ σέο δ' εὐπαιδές τε καὶ εὐκαρποι τελέθουσιν,
 πότνια· σεῦ δ' ἔχεται δοῦναι βίον ἡδ' ἀφελέσθαι
 θνητοῖς ἀνθρώποισιν. ὁ δ' ὄλβιος, ὃν κε σὺ θυμῷ
 πρόφρων τιμήσεις· τῷ τ' ἄφθονα πάντα πάρεστιν.
 βριθεὶ μὲν σφιν ἄρουρα φερέεβιος, ἡδὲ κατ' ἄγρους
 10 κτήνεσιν εὐθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπίμπλαται ἐσθλῶν·
 αὐτοὶ δ' εὐνομήσῃ πόλιν κάτα καλλιγύναικα
 κοιρανέουσ', ὄλβος δὲ πολλὸς καὶ πλοῦτος ὀκηδεῖ.

παῖδες δ' εὐφροσύνη νεοθηλῆϊ κινδύωσιν,
 παρθενικαί τε χοροῖς εὐανθέσιν εὐφρονι θυμῷ
 15 παίζουσαι σκαίρουσι κατ' ἄνθεα μαλθακά ποιῆς,
 οὐς κε σὺ τιμήσεις, σεμνή θεά, ἄφθονε δαῖμον.

Χαῖρε, θεῶν μήτερ, ἄλοχ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 πρόφρων δ' ἀντ' ᾧδῆς βίοτον θυμήρε' ὄπαζε·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

 ΛΑ.

 ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

*Ἥλιον ὑμνεῖν αὖτε, Διὸς τέκος, ἄρχεο, Μοῦσα,
 Καλλιόπη, φαέθοντα, τὸν Εὐρυφάεσσα βοῶπις
 γείνατο Γαίης παῖδι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν Ὑπερίων,
 5 αὐτοκασιγνήτην, ἣ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα,
 Ἡῶ τε ῥοδοπήχυν, εὐπλόκαμόν τε Ξελήνην,
 Ἡέλιόν τ' ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 ὃς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἵπκοις ἐμβεβαῶς· σμερδνὸν δ' ὄγε δέρκεται ὄσσοις
 10 χρυσέης ἐκ πόρυθος, λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ
 αἰγλῆεν στίλβουσι, παρὰ προτάφων τε παρειαὶ
 λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον*

τηλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χροῖ λάμπεται ἔσθρος,
λεπτουργές, πνοιῇ ἀνέμων· ὑπὸ δ' ἄρσενες ἵπποι

15 ἔνθ' ἄρ' ὄγε στήσας χρυσόζυγον ἄρμα καὶ ἵππους
ἐσπέριος πέμπησι δι' οὐρανοῦ Ὡλεανόνδε.

Χαῖρε, ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὄπαζε·
ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος, κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν
ἡμιθέων, ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἔδειξαν.

 ΛΒ.

 Ε Ι Σ Σ Ε Λ Η Ν Η Ν.

Μήνην αείδειν τανυσίπτερον ἔσκετε, Μοῦσαι,
ἤδυεπεῖς κοῦραι Κρονίδεω Διός, ἱστορες ῥῶδης·
ἧς ἅπο αἶγλη γαῖαν ἐλίσσεται οὐρανόδεικτος,
κρατὸς ἅπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν
 5 *αἶγλης λαμπούσης· στίλβει δέ τ' ἀλάμπετος ἀήρ*
χρυσέου ἀπὸ στεφάνου· ἀκτῖνες δ' ἐνδιόονται,
εὖτ' ἂν ἀπ' Ὀκεανοῖο λοεσσαμένη χροά καλόν,
εἴματα ἐσσαμένη τηλαυγέα, δία Σελήνη,
Ζευξαμένη πώλους ἐριαύχενας, αἶγλήεντας,
 10 *ἐσσυμένως προτέρωσ' ἐλάσῃ καλλίτριχας ἵππους,*
ἐσπερήν διχόμηνος, ὅτε πλήθῃ μέγας ὄχμος,
λαμπρόταταί τ' αὐγαὶ τότε ἀεξομένης τελέθωσιν

οὐρανόθεν· τέκμωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυπται.

τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότῃτι καὶ εὐνῇ·

15 ἢ δ' ὑποκυσσαμένη Πανδίην γείνατο κούρην,

ἔκπρεπες εἶδος ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Χαῖρε, ἄνασσα, θεὰ λευκώλενε, δῖα Σελήνη,

πρόφρον, ἐϋπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος, κλέα φωτῶν

ἕσομαι ἡμιθέων, ὧν κλείουσ' ἔργματ' ἀοιδοί,

20 Μουσάων θεράποντες, ἀπὸ στομάτων ἐροέντων.

ΛΓ.

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΥΣ.

*Ἀμφὶ Διὸς κούρους ἑλικώπιδες ἔσπετε Μοῦσαι,
 Τυνδαρίδας, Αἰήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα,
 Καστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκεα·
 τοὺς ὑπὸ Τηϋγέτου κορυφῇ, ὄρεος μέγαλοιο,
 5 μιχθεῖς' ἐν φιλότῃτι κελαινεφεῖ Κρονίῳνι,
 σωτῆρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 ὠκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωσιν ἄλλαι
 χειμέριαι κατὰ πόντον ἀμείλιχον· οἱ δ' ἀπὸ νηῶν
 εὐχόμενοι καλέουσι Διὸς κούρους μέγαλοιο
 10 ἄρνεσσιν λευκοῖσιν, ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες
 πρύμνης· τὴν δ' ἄνεμός τε μέγας καὶ πῦμα θαλάσσης*

θῆκαν ὑποβρυχίην· οἱ δ' ἐξακίνης ἐφάνησαν
Ξουθῆσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος ἀΐξαντες,
αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἀέλλας,
15 κύματα δ' ἐστόρεσαν λευκῆς ἕλὸς ἐν πελάγεσσι
ναύταις, σήματα καλὰ πόνου σφίσιν· οἱ δὲ ἰδόντες
γῆθυσαν, παύσαντο δ' οἷζυροῖο πόνοιο.

Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΤΙΝΑ
ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ ΕΠΩΝ
ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΝ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Α.

ΠΡΟΣ ΝΕΟΤΕΙΧΕΙΣ.

*Αἰδεῖσθε ξενίων περρημένον ἤδὲ δόμοιο,
οἳ πόλιν αἰπεινὴν, Κύμης ἐριώπιδα πόρην,
ναίετε, Σαιδῆνης πόδα νεάτον ὑψικόμοιο,
ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ Ξανθοῦ ποταμοῖο,
5 Ἑρμοῦ δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς.*

B.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΜΗΝ ΑΝΑΣΤΡΕΨΩΝ.

*Αἶψα πόδες με φέροιεν ἐς αἰδοίων πόλιν ἀνδρῶν·
τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων καὶ μῆτις ἀρίστη.*

Γ.

ΕΙΣ ΜΙΔΗΝ.

Χαλκή παρθένος εἰμί, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι πείμαι.

ἔστ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ,

ἡέλιός τ' ἀνιῶν φαίνῃ, λαμπρὴ τε σελήνῃ,

καὶ ποταμοὶ πλήθωσιν, ἀνακλύζῃ δὲ θάλασσα·

5 *αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ,*

ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαιπται.

Δ.

ΠΡΟΣ ΚΤΜΑΙΟΤΣ.

Οἷη μ' αἶση δῶκε πατήρ Ζεὺς πύρμα γενέσθαι,
 νήπιον αἰδοίης ἐπὶ γούνασι μητρὸς ἀτάλλων!
 ἦν ποτ' ἐπύργωσαν βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο
 λαοὶ Φρίκωνος, μάργων ἐπιβήτορες ἵππων,
 5 ὑπλότεροι, μαλεροῖο πυρὸς κρίνοντες Ἄρηα,
 Αἰολίδα Σμύρνην ἁλιγείτονα, ποντοτίνακτον,
 ἦντε δι' ἀγλαὸν εἶσιν ὕδωρ ἱεροῖο Μέλητος.
 ἔνθεν ἀπορνύμεναι ποῦραι Διὸς, ἀγλαὰ τέκνα,
 ἦθελέτην κλῆσαι δῖαν ἰθάνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν·
 10 οἱ δ' ἀπανηνάσθην ἱερὴν ὄπα, φῆμιν ἀοιδῆς,
 ἀφραδίῃ. τῶν μὲν τε παθῶν τις φράσσεται αὖτις,
 ὃ σφιν ὀνειδείησιν ἐμὸν διεμήσατο πότμον.

πῆρα δ' ἐγώ, τὴν μοι θεὸς ᾤπασε γεινομένῳ περ,
τλήσομαι, ἀκράαντα φέρων τετληότι θυμῷ·

15 οὐδέ τί μοι φίλα γυνῖα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγνιᾷς
Κύμης ὀρμαίνουσι, μέγας δέ με θυμὸς ἐπείγει
δῆμιον εἰς ἀλλοδαπὸν ἵεναι, ὀλίγον περ ἔοντα.

Ε.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΤΟΡΙΔΗΝ.

Θεστορίδη, θνητοῖσιν ἀνωϊστών πολέων περ,
οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νόου ἀνθρώποισιν.

ΣΤ.

Π Ο Σ Ε Ι Δ Ω Ν Ι.

*Κλυῖσι, Ποσειδάον μεγαλοσθενές, έννοσίγαια,
 εύρυχόρου μεδέων ήδὲ Ζαθέου Έλικώνος.
 δός δ' οὔρον καλόν και ἀπήμονα νόστον ιδέσθαι
 ναύτης, οἱ νηὸς πομποὶ ήδ' ἀρχοὶ ἔασιν.
 5 δός δ' ἔς ὑπωρείην ὑψικρήμοιο Μίμαντος
 αἰδοίων μ' ἔλθόντα βροτῶν δσίων τε κυρῆσαι
 φῶτά τε τισαίμην, δς ἔμδν νόον ήκεροπέύσας,
 ὠδύσατο Ζῆνα Ξένιον, Ξενίην τε τράπεζαν.*

Z.

ΕΙΣ ΠΟΛΙΝ ΕΡΤΘΡΑΙΑΝ.

*Πότνια γῆ, πάνδωρε, δότειρα μελίφρονος ὄλβου,
ὥς ἄρα δὴ τοῖς μὲν φωτῶν εὖορθος ἐτύχθης,
τοῖσι δὲ δύσβωλος καὶ τρηχεῖ, οἷς ἐχολώθης.*

H.

ΠΡΟΣ ΝΑΤΤΑΣ.

*Ναῦται ποντοπόροι, στυγερῇ ἐναλίγκιοι Ἄτῃ,
πτωκάσιν αἰθυίῃσι βίον δύσζηλον ἔχοντες,
αἰδεῖσθε Ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος·
δεινὴ γὰρ μέτοπισ Ξενίου Διός, ὅς κ' ἀλίτῃται.*

Θ.

ΠΡΟΣ ΤΟΤΣ ΑΤΤΟΥΣ.

*Ῥμέας, ὦ ξεῖνοι, ἄνεμος λάβεν ἀντίος ἐλθών·
ἀλλ' ἔτι νῦν δέξασθε, καὶ ὁ πλόος ἔσσεται ὑμῖν.*

I.

ΕΙΣ ΠΕΤΚΗΝ.

*Ἄλλη τίς σευ, πεύκη, ἀμείνονα καρπὸν ἴησιν
Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἠνεμοέσσης.
ἔνθα σίδηρος Ἄρης ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
ἔσσεται, εὖτ' ἂν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσιν.*

ΙΑ.

ΠΡΟΣ ΓΛΑΤΚΟΝ ΤΟΝ ΑΙΠΟΔΟΝ.

*Γλαῦκε, βοτῶν ἐπίοπτα, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
πρῶτον μὲν κυνὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
δοῦναι· ὥς γὰρ ἄμεινον. ὁ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούει
ἀνδρὸς ἐπερχομένου, καὶ ἐς ἔρκεα θηρὸς ἰόντος.*

IB.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΕΙΑΝ ΕΝ ΣΑΜΩΙ.

*Κλυθί μοι εὐχομένῳ, Κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναῖκα
τῇνδε νέων μὲν ἀνήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνήν·
ἢ δ' ἐπιτερέσθω πολιορκροτάφοισι γέρουσιν,
ὧν οὐραὶ μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.*

ΙΓ.

ΕΙΣ ΟΙΚΟΝ ΤΩΝ ΦΡΑΤΟΡΩΝ.

Ἄνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόλιος,
ἵπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης·
πρήματα δ' αὖξει οἶκον· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες,
ἥμενοι εἰν ἀγορῇ, κόσμος λαοῖσιν ὀρᾶσθαι·
5 αἰθρομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι.
[ἥματι χειμερίῳ, ὅπότε ἂν νίφησι Κρονίων.]

ΙΔ.

ΚΑΜΙΝΟΣ Η ΚΕΡΑΜΙΣ.

Εἴ μοι δώσετε μισθόν, αἰείσω, ὦ κεραμῆες·
δεῦρ' ἄγ', Ἀθηναίη, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου·
εὖ δὲ πεπανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κανάστρα,
φρυχθῆναι τε καλῶς, καὶ τιμῆς ὧνον ἀρέσθαι,
 5 *πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς,*
πολλὰ δὲ κερδῆναι· ἡμῖν δὲ δῆ, ὥς σφιν αἰῖσαι.
ἦν δ' ἐπ' ἀναιδείην τρεφθέντες ψεύδε' ἄρησθαι,
συγκαλέω δὴ ἔπειτα καμίνῳ δηλητῆρας,
Σύντριβ' ὁμῶς Σμάραγόν τε καὶ Ἀσβετον ἠδὲ Σαβάκτην,
 10 *Ὡμόδαμόν θ', ὃς τῇδε τέχνη παπὰ πολλὰ πορίζοι.*
πέρθε πύρ' αἴθουσαν καὶ δώματα· σὺν δὲ κάμινος
πᾶσα κυκηθεῖη, κεραμέων μέγα κωκυσάντων.

ὥς γνάθος ἰκπείη βρύκει, βρύκοι δὲ κάμιнос,
πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεραμήϊα λεπτὰ ποιοῦσα.

15 δεῦρο καὶ Ἡελίου θύγατερ, πολυφάρμακε Κίρκη,
ἄγρια φάρμακα βάλλε, πάκου δ' αὐτοῦς τε καὶ ἔργα.
δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους,
οἳ θ' Ἡρακλῆος χεῖρας φύγον, οἳ τ' ἀπόλοντο·
τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμιнос,

20 αὐτοὶ δ' οἰμώζοντες ὀρώατο ἔργα πονηρά·
γηθήσω δ' ὀρώων αὐτῶν καποδαίμονα τέχνην.
ὅς δέ γ' ὑπερκύψει, πυρὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον
φλεχθεῖη, ὥς πάντες ἐπίσταιντ' αἴσιμα ῥέζειν.

IE.

ΕΙΡΕΣΙΩΝΗ.

Δῶμα προσηραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
 ὃς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει ὄλβιος αἰεὶ.
 αὐταὶ ἀνυκλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔσεισιν
 πολλός, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνῃ τεθαλυῖα,
 5 εἰρήνῃ τ' ἀγαθῇ· ὅσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη,
 κυρβαίῃ δ' αἰεὶ κατὰ κυρδύπου ἔρποι μάζα.
 [νῦν μὲν κριθαίην εὐώπιδα σησαμόεσσαν.]
 τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ δίφρακα βήσεται ὕμνιν,
 ἡμίονοι δ' ἄξουσιν πραταίποδες ἐς τὸδε δῶμα·
 10 αὐτὴ δ' ἴστρον ὑφαίνοι ἐπ' ἡλέκτρῳ βεβαυῖα.
 νεῦμαί τοι, νεῦμαί ἐνιαύσιος, ὥστε χειδῶν.
 ἔστηκ' ἐν προθύροις, ψιλὴ πόδας· ἀλλὰ φέρ' αἶψα
 πέρσαι τῷ Ἀπόλλωνι γυιάτιδος
 Εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐχ ἑστήξομεν·
 15 οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἥλθομεν.

ΙΣΤ.

ΤΟΙΣ ΑΛΙΕΥΣΙΝ.

Ὁ μ η ρ ο ς.

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας ἀλιήτορες, ἧ ῥ' ἔχομέν τι:

Ἀ λ ι ε ῖ ς.

Ὅσσ' ἔλομεν, λιπόμεσθ'· ὅσσ' οὐχ ἔλομεν, φερόμεσθα.

Ὁ μ η ρ ο ς.

Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐπγεγάατε,

οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΜΗΡΟΥ ΤΑΦΟΝ.

*Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.*

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ ΕΠΩΝ.

α. Ἐκ τοῦ Μαργίτου.

Πόλλ' ἠπίστατο ἔργα, κακῶς δ' ἠπίστατο πάντα.

τὸν δ' οὔτ' ἄρ σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν, οὔτ' ἀροτῆρα,
οὔτ' ἄλλως τι σοφόν· πάσης δ' ἡμάρτανε τέχνης.

Μουσάων θεράπων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος

β. Ἐκ τῆς Θηβαΐδος (κυκλικῆς).

5 Ἄργος αἶδε, θεά, πολυδίψιον, ἔνθεν ἄνακτες

εἴματα λυγρὰ φέρων σὺν Ἀρίονι κυανοχαίτῃ

αὐτὰρ ὁ Διογενὴς ἥρως, Ξανθὸς Πολυνείκης,

πρῶτα μὲν Οἰδίποδι καλὴν παρέθηκε τράπεζαν
 ἀργυρέην Κάδμοιο θεόφρονος· αὐτὰρ ἔπειτα
 10 χρύσειον ἔμπλησεν καλὸν δέκας ἡδέος οἴνου.
 αὐτὰρ ὃ γ' ὥς φράσθη παρακείμενα πατρὸς εἰοῖο
 τιμήμεντα γέρα, μέγα οἱ κακὸν ἔμπεσε θυμῷ.
 αἶψα δὲ παισὶν εἰοῖσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἐπαρὰς
 ἀργαλέας ἡρᾶτο· θεὸν δ' οὐ λάνθαν' Ἑρινύν·
 15 ὥς οὐ οἱ πατρῷά γ' ἐνὶ φιλότῃτι δάσαιντο,
 εἶεν δ' ἀμφοτέροισιν ἀεὶ πόλεμοί τε μάχαι τε.

ἰσχίον ὥς ἐνόησε, χαμαὶ βάλεν, εἴπῃ τε μῦθον·
 ὦ μοι ἐγὼ, παῖδες μοι ὄνειδείοντες ἔπεμψαν.
 εὖκτο Διὶ βασιλῆϊ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν,
 20 χερσὶν ὑπ' ἀλλήλων καταβήμεναι Ἄϊδος εἶδω.

γ. Ἐκ τῶν Ἐπιγόνων.

Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.

δ. *Ἐκ τῶν Κυπρίων (Στασίνου).*

Ἦν ὅτε μυρία φύλα κατὰ χρόνα πλαζόμεν' ἀνδρῶν
βαθυστέρνου πλάτος αἴης.

Ζεὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε, καὶ ἐν πυκιναιῖς πραπίδεσσι
25 σύνθετο κουφίσσαι ἀνδρῶν παμβώτορα γαῖαν,
ρίψισσας πολέμου μεγάλην ἔριν Ἰλιακοῖο,
ὄφρα κενώσκειεν θανάτῳ βάρος· οἱ δ' ἐνὶ Τροίῃ
ἦρωες κτείνοντο· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

Ζῆνα δὲ τὸν ῥέξαντα, καὶ ὅς τάδε πάντ' ἐφύτευσεν,
30 οὐκ ἐθέλεις εἰπεῖν· ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς.

αἶψα δὲ Λυγκεύς

Τηϋγέτον προσέβαινε, ποσὶν ταχέεσσι πεποιθώς·
ἀπρότατον δ' ἀναβάς διεδέρκετο νῆστον ἄπυσαν
Τανταλίδου Πέλοπος· τάχα δ' εἶσιδε κύδιμος ἦρως
35 δεινοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἔσω δρυὸς ἄμφω κοίλῃς
Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ ἀεθλοφόρον Πολυδεύκεα.
νύξε δ' ἄρ' ἄγχι στὰς τὸν Κάστορα

ε. Ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος (Λέσχεω).

Ἴλιον αἰίδω καὶ Δαρδανίην κλυτόπωλον,
ἧς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοί, θεράποντες Ἴριος.

40 Αἴας μὲν γὰρ ἄειρε καὶ ἔκφερε διηϊοτήτος
ἥρω Πηλεΐδην, οὐδ' ἤθελε δῖος Ὀδυσσεύς.

πῶς ἐπεφωνήσω; πῶς οὐ κατὰ κόσμον ἔειπες;
καὶ κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεὶ κεν ἀνὴρ ἀναθείη.

Πηλεΐδην δ' Ἀχιλῆα φέρε Σκῦρόνδε θύελλα·
45 ἔνθ' ὄγ' ἐς ἀργαλέον λιμέν' ἵκετο νύκτος ἐκείνης.

ἀμφὶ δὲ πόρκης
χρύσεος ἀστράπτει, καὶ ἐπ' αὐτῷ δίκηρος

νύξ μὲν ἦν μέσση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη.

αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱὸς

- 50 Ἐκτορέην ἄλοχον κατάργει κοίλας ἐπὶ νῆας·
 παῖδα δ' ἑλὼν ἐκ κόλπου εὐκλοκάμοιο τιθήνης
 ῥίψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ πύργου· τὸν δὲ πεσόντα
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή.
 ἐκ δ' ἔλετ' Ἀνδρομάχην, ἡϋζῶνον παράκοιτιν
- 55 Ἐκτορος, ἦντε οἱ αὐτῷ ἀριστῆες Παναχαιῶν
 δῶκαν ἔχειν, ἐπίηρον ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρί.
 αὐτόν τ' Ἀγχίσαο γόνον κλυτὸν ἱπποδάμοιο,
 Αἰνείαν, ἐν νηυσὶν ἐβήσατο ποντοπόροισιν,
 ἐκ πάντων Δαναῶν ἀγέμεν γέρας ἔξοχον ἄλλων.

5. Ἐκ τῶν Νόστων.

- 60 Αὐτίκα δ' Αἴσωνα θῆκε φίλον κόρον ἡβώνοντα,
 γῆρας ἀποξύσας' εἰδυῖνσι πραπίδεςσιν,
 φάρμακα πόλλ' ἔψουσ' ἐνὶ χρυσείοισι λείβησιν.

2. Ἐκ τῶν Κερκώπων.

Ἐξαπατητῆρές τ' ἦσαν καὶ ψεύσται

η. Ἐξ ἀδήλων τινῶν ἐπῶν.

Ὡς ὅπῳτ' ἀσπάσιον ἔαρ ἤλυθε βουσὶν ἔλιξιν.

65 φύμη δ' ἐς στρατὸν ἦλθε

παρ γὰρ ἐμοὶ θάνατος

Γρουνὸν μὲν δαίοντο· μέγας δ' Ἡφαιστος ἀνέστη.

δωρήσω τρίποδα χρυσοῦατον

χαλκῷ ἀπὸ ψυχὴν ἐρύσας

70

τάμ' ἀτειρεῖ χαλκῷ

βαρύβρομα θωύσσοντες

συρίζουσα λόγχη

ἀελλοπόδων δρόμον ἱππων

Τ Ε Λ Ο Σ.

